

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

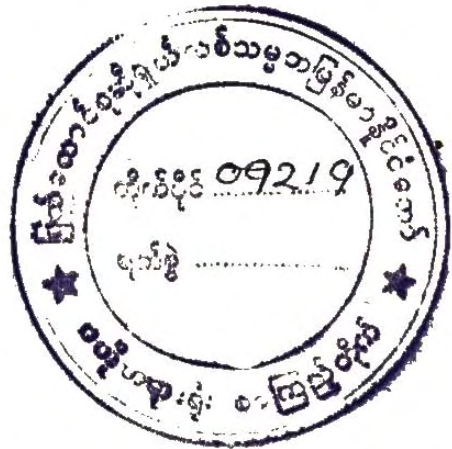
တရားစီရင်ထုံးများ

ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

စီရင်ချက်များ

၁၉၈၃ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ခွင့်ပြုချက်အရထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းရေး
စာကြည့်တိုက်

တရားရုံးများသက်စွဲ အပိုင်းစဉ် ၂ အမှ တစ်ရပ်နှစ်ထပ်စာရင်းသွင်း
ရက်သတ္တပတ်(၃)ပတ်ထက်မပိုစေရ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားစီရင်ထုံးများ

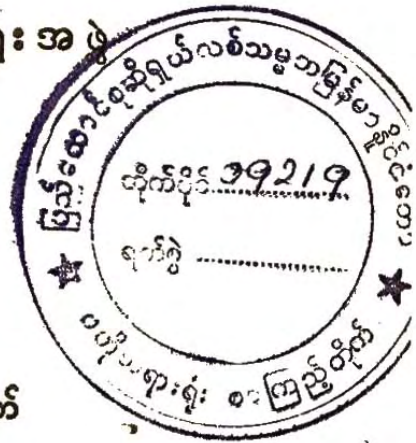

မဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

စီရင်ချက်များ

၁၉၀၃

ပထမ သုံးလပတ်

(ဇန်နဝါရီလ၊ ဖေဖော်ဝါရီလနှင့် မတ်လ)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ထုတ်ဝေသည်။

ရန်ကင်းမြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်မောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၅၂၇) က ပုံနှိပ်သည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်သူ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့

၁။	ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၂။	သီရိပျံချီ ဦးတင်အောင်	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးလှဘုန်း	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးခင်ဇာမုံ	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမြကျော်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးထွန်းရှိန်	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးအေးမောင်၊ ဝါဏိဇူဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဦးသန့်စင်၊ ဝါဏိဇူဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	....	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးမွန်စံလှိုင်၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	....	အဖွဲ့ဝင်

(၁- ၁- ၈၃ နေ့မှ ၃၁-၃-၈၃ နေ့ထိ)

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

	စာမျက်နှာ
မကြည် နှင့် မောင်ရွှေ	၁
ဦးကြည်လင်း နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၄
မခင်အုန်းမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်(မောင်မြင့်ဦး ပါ-၂)	၆
ဦးစိန်သောင်း ပါ ၁၃-ဦး နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်....	၉
ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ဦးညွန့်မောင်....	၁၂
ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ဦးဟန်လှ	၁၅
ဦးမောင်စိန် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် (အေရာဥ(ခ) အောင်ကြည်ပါ-၂)	၁၇
ဒေါ်ရင်မေ နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၀
၂။ ဦးဘရင်	၂၀
ဦးသန်းမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၃
ဦးသန်းဝေ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၆
အော့လစ်ယန်း နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၉
၂။ ဒေါ်ညွန့်လှိုင်	၂၉
ဦးအောင်လွင် နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၃၂
၂။ ဦးကိုကြီး	၃၂
မောင်ဦး ပါ ၇-ဦး နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၃၅

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ -

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ၊

သက်သေခံဥပဒေ၊

၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ ရေနံအက်ဥပဒေ၊

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးဥပဒေ၊

၁၉၆၃- ခုနှစ်၊ သီးစားချထားရေးဥပဒေ၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂ (၁) - တရားခံတစ်ဦး၏ ရဲထံ အစစ်ခံချက်ကို တရားရုံးရှိ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ပူးတွဲ တရားခံတစ်ဦးက တရားရုံးတွင် တောင်းဆိုခြင်း ပြုနိုင်မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂(၁) ခြင်း ချက်တွင် တရားလိုဘက်မှ ပြသော သက်သေ သို့မဟုတ် တရားခံဘက် မှ ပြသော သက်သေ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ရဲထံ အစစ်ခံခဲ့ရာ၌ စာဖြင့် ရေးသားထားသော အစစ်ခံချက် ရှိနေလျှင် တရားခံဘက်မှ ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် တရားလိုဘက်မှ ဖြစ်စေ အမှုအခြေအနေအလိုက် တရားရုံး ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သူ၏ ရဲရှေ့အစစ်ခံချက်ကို တောင်းယူ၍ သူ့အား ရုံးရှေ့ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်မေးမြန်းနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ ဤအမှုတွင် ဦးလောင်ရမ်းသည် မူလတရားရုံး၌ သက်သေ အဖြစ် အစစ်ခံခြင်းမှာ တရားလိုဘက်က ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အခြား ပူးတွဲ တရားခံတို့ဘက်က ဖြစ်စေ၊ သူ့အား သက်သေအဖြစ် ပြဆိုခြင်း ကြောင့် အစစ်ခံခြင်း မဟုတ်ပဲ တရားခံအဖြစ် သူ့အပေါ် စွဲချက်တင် ထားသော ပြစ်မှု၌ သူ့တွင် အပြစ်မရှိကြောင်းကို ထုချေအစစ်ခံ ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တရားခံတစ်ဦး၏ ရဲထံ အစစ်ခံချက်ကို တရားရုံး ရှိ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ပူးတွဲ တရားခံတစ်ဦးက တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ကို တောင်းခံနိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂(၁) ခြင်းချက်တွင် တစုံတရာ ပြဋ္ဌာန်းထား သည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။

အော့လစ်ယန်း နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ ပြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဒေါ်ညွန့်လှိုင်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က)-တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီက ထုတ်ပြန်ထားသော ညွှန်ကြားချက်ကို မနာခံသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူရန် မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်း ရေးမှူးက ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီမညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က) တွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက သို့မဟုတ် ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်း အထက် အဆင့်ရှိ ဝန်ထမ်းက ရေးသား တိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုင်လျှောက်လာသည့်အခါမှ တပါး မည်သည့်တရားရုံးကမှ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇၂ မှ ၁၈၈ အထိ ဖော်ပြထားသော ပြစ်မှု များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူ ကြားနာခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ ဤဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီက ထုတ်ပြန်ထားသော ညွှန်ကြားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရ တရားရုံးက အရေးယူစေလိုလျှင် တိုင်းပြည်သူ့ ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ကဖြစ်စေ၊ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့က တာဝန်ပေးသော တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးက ဖြစ်စေ၊ တိုင်တန်း လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးက တိုင်လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ ရသည်။ ထို့အပြင် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီက သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံးသို့ ရေးသားထားသော တိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုက်ရိုက် တင်သွင်း လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်း ရေးမှူးက ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။

ဦးသန်းဝေ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၆

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉(က)(သ)-အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမဟုတ်ပဲ၊ သီးခြားဖြစ်ရပ် တစ်ခုစီမှပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများကို တပေါင်းတည်း စစ်ဆေး ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှု ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။အချင်းဖြစ် ငွေစုငွေချေး အသင်းပိုင် ငွေကျပ် ၉၃၈၅/၃၀ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသင်းအဖွဲ့တိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်က

တို့ဖက်အတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းမြင့်အပေါ် စွဲဆိုသော အမှုနှင့် အသင်း
 ငွေကျပ် ၇၀၄၁/၁၀-ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသင်းဥက္ကဋ္ဌဦးသိန်းအောင်
 ကအသင်း အတွင်းရေးမှူး ဦးညိုဝင်းအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှုတို့မှာ ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉(က) နှင့် (ဆ) တွင်
 ဖော်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ
 ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သီးခြားဖြစ်ရပ်
 တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများ ဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉ အရ ဦးသန်းမြင့်နှင့် ဦးညိုဝင်းတို့ကို တစ်မှု
 တည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီ
 ညွတ်သဖြင့် စစ်ဆေးကြားနာခြင်း အားလုံးမှာ မူလအစကပင် ပျက်
 ပြယ်လျက် ရှိပေသည်။

ဦးသန်းမြင့်နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၃

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆၉-မြို့နယ်တရားရုံးသည် သက်သေခံ
 အဖြစ် လက်ခံထားပြီးသော အရောင်း အဝယ် စာချုပ် တစ်ခုကို
 သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံကြောင်း ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ပြုနိုင်
 မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အင်းစိန်မြို့နယ် တရားရုံးသည် ၁၉-၉-၈၁ ရက်
 နေ့တွင် တရားလိုသက်သေ အက်(စ်) မဒါး၏ ထွက်ချက်ကို ရယူခဲ့စဉ်
 ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်တစ်ခုကို သက်သေခံ (ဆ) အဖြစ် လက်ခံ
 ကြောင်း၊ အမိန့်တရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၁-၉-၈၁ ရက်နေ့
 တွင် သက်သေခံ (ဆ) ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို သက်သေခံ
 အဖြစ် လက်မခံသင့်ကြောင်း ထပ်မံ၍ အမိန့်တရပ် ချမှတ်ခဲ့သည်။
 မူလတရားရုံးသည် တရားလိုတင်ပြသော ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်
 နှင့် ပတ်သက်၍ မိမိချမှတ်ထားသည့် အမိန့်ကို မိမိ ပယ်ဖျက်ထားခြင်း
 ဖြစ်သဖြင့် ယင်းကဲ့သို့သော ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး
 ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိပေသည်။
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရ
 မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်တစ်ရပ်ကို မကျေနပ်သူ အမှုသည်
 သည် တဆင့်မြင့်သော တရားရုံးတွင် ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
 တင်ပြ လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်၍ တဆင့်မြင့်သော တရားရုံးကသာ

လျှင် အောက်ရုံးများ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပိုင်ခွင့်၊ ပယ် ဖျက် ပိုင် ခွင့် ရှိပေသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိချမှတ်သော အမိန့်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် မရှိပေ။

ဦးမောင်စိန် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

(အေရာဥ(ခ) အောင်ကြည်ပါ၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃-ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုသော အမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေး ရာတွင် ဝရမ်းမှု စစ်ဆေးနည်းကို လိုက်နာရမည့်အစား၊ သမ္မာန်မှု တွင် လိုက်နာရမည့် ကျင့်ထုံးများကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်း ကြောင့် စစ်ဆေးသော အမှုမှာ ပျက်ပြယ်မှု ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် ဝရမ်းမှုတွင် လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအတိုင်း လိုက် နာ ဆောင် ရွက် ရမည့် အစား သမ္မာန်မှုတွင် လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အခန်း ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လွဲမှား စွာ လိုက်နာကျင့်သုံး ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ လွဲမှားစွာ စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ် ဆေးရာတွင် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖောက်ဖျက် ဆန့်ကျင်ရာထောက်၍ စစ်ဆေးသော အမှုမှာ ပျက်ပြယ်လျက် ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

မခင်အုန်းမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ (မောင်မြင့်ဦးပါ ၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၄-ပြစ်မှု မြောက်ရန်အတွက် တရားခံက ပြုလုပ်သည့် လက်ရောက်မှု၊ ဖျူးလွန်ရာမှ ရရှိသည့်ဒဏ်ရာများကြောင့် သေဆုံးရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၆-၁၁-၈၀ ရက် နေ့က ဒေါ်မြကြွတ်အား ခင်ပွန်း ဦးကိုကြီးက ရိုက်နှက်သဖြင့် ဆေးရုံသို့ တင်ပြီး ကုသရာမှ ၂၁-၁၂-၈၀ ရက်နေ့ည ၇ နာရီအချိန်တွင် ဒေါ်မြကြွတ် ကွယ်လွန်သွားသည်ဆိုသည့်

စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဦးကိုကြီးအပေါ် အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တရားလို သက်သေများသည် ဦးကိုကြီးက ဒေါ်မြကြုတ်အား ဒဏ်ရာရအောင် လက်သီးဖြင့် ထိုးခဲ့ကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ကြသဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဒေါ်မြကြုတ်၏ ပြောပြချက်အရသာ သိရှိရသူများ ဖြစ်၍၊ ဒေါ်မြကြုတ်၏ ပြောပြချက်များကို တရားရုံးရှေ့တွင် ပြန်လည်ထွက်ဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသာ တွေ့ရှိရသည်။ ရုံးခေါ်သက်သေ ဆရာဝန် ဒေါ်အေးအေးလှကလည်း ဒေါ်မြကြုတ် မှာ ဦးကိုကြီး လက်ရောက်မှု ကျူးလွန်ရာမှ ရရှိသည့်ဒဏ်ရာများကြောင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါ ဆီးချိုရောဂါနှင့် အထွေထွေအားနည်းသည့် ရောဂါကြောင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်မြကြုတ်သည် ဦးကိုကြီးပြုလုပ်သည့် လက်ရောက်မှုကြောင့် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

ဦးအောင်လွင်နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဦးကိုကြီး

၃၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၇/၃၂၆/၁၁၄/အရစွဲမှု-ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရန်မှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသူ စိတ္တဇဝေဒနာသည် တရားခံ တစ်ဦးအားအချုပ်လွတ် ထုချေရန် ခွင့်ပြုသင့် မပြုသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားခံ မောင်ကျော်အောင်သည် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်မှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသူ စိတ္တဇဝေဒနာသည် တစ်ဦးဖြစ်သည့်အလျောက် သူ့အား အမှုအတွင်းအချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် တခြားသူများအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်လွှာကို ပလပ်လိုက်သည်။

ဦးကြည်လင်းနှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၄

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၈-မကွာရှင်းရသေးသော ဇနီးက လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းများကို ယူသွားခြင်းမှာ ခိုးမှု မြောက်မမြောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးဘရင်က သူ၏ဇနီး ဒေါ်ရင်မေသည် သူမရှိခိုက်နေအိမ်အတွင်းရှိ ဗီဂိုကို သော့တူဖြင့် ဖွင့်၍ ဗီဂိုထဲမှ ရှေ့ထည်ပစ္စည်း

များကို ခိုးယူသွားသည်ဟု တိုင်တန်းသည်။ ဦးဘရင်နှင့် ဒေါ်ရင်မေ တို့သည် မကွာရှင်းရသေးသော ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သည်။ ဒေါ်ရင်မေက သက်သေခံပစ္စည်းများကို မိမိလည်း ပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်၍ ယူသွားခြင်းဖြစ်ရာ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ယူသွားခြင်း မဟုတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၈ အရခိုးမှုမမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ရင်မေအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၀ အရ စွဲချက်တင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ဒေါ်ရင်မေ နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်၊

၂။ ဦးဘရင်။

၂၀

ဦးဘရင် နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်၊

၂။ ဒေါ်ရင်မေ။

၂၀

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၁-အချင်းဖြစ်ပြီး ၁၁-ရက်ခန့်အကြာတွင် သေသူများ ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများကို တရားခံများထံမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ တရားခံများအား လူသတ်မှုဖြင့် အပြစ်ပေးရန်သင့်မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့သည် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့အား သတ်ခဲ့ကြကြောင်း မည်သည့်သက်သေကမ္မာ ထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိပေ။ အမှုဖြစ်ရပ် အကြောင်းချင်းရာများအရ အချင်းဖြစ်ပြီး (၁၁) ရက်ခန့် အကြာတွင် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများကို မောင်ဦး၊ မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ခိုး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေနှင့် ကျော်သောင်းတို့ထံမှ သိမ်းဆည်း ရမိခဲ့ကြောင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မောင်ဦး၊ မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ခိုး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေနှင့် ကိုကျော်သောင်းတို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၁ အရခိုးရာပါပစ္စည်းများကိုလက်ဝယ်ထားရှိမှုကို အသီးသီး ကျူးလွန်ကြကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

မောင်ဦး၊ မောင်သန်း၊ ကျောက်ခိုး

ပြည်ထောင်စု

(ခ) လှမြင့်၊ သန်းရွှေ၊ ကျော်သောင်း၊

နှင့် ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ

ညွှန်ရွေးနှင့် ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၃၅

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) - ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေအရ အခရားယူ အပြစ်ပေးနိုင်ရန် ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားအောင် သက်သေထွက်ချက်ရှိရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် သက်သေခံ သံပိုက်လုံးများမှာ ရေနံ လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်အဟောင်းများ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း ရေနံလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြောင်း မည်သည့်သက်သေကမ္မာ သက်သေခံ ထွက်ဆိုထား သည်ကို မတွေ့ရှိရပေ။ ရပ်ကွက်ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးကျန်လှိုင် (ခံပြု ၂ -) က အချင်းဖြစ် သံပိုက်လုံးများမှာ လွန်ခဲ့သော ၂၅-နှစ်က ပင် အချင်းဖြစ် အိမ်ဝင်းထဲ၌ ဦးညွန့်မောင်၏ ယောက္ခမ ဦးအောက် ဆွမ်းလောင်းရုံ ဆောက်လုပ် အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်လုံးဟောင်း များ ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆(၁) အရ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းကို ခွင့်ပြုချက်မရပဲ လက်ရှိထားခြင်း၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းနှင့် စပ် လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ သို့မဟုတ် အကျိုးဖျက်ဆီးမှု ကျူးလွန်ခဲ့ ခြင်းရှိမှသာ ပြစ်မှုမြောက်ပေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့်
ဦးညွန့်မောင်

သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ - တရားဝင် လင်မယားအရာ မြောက်သူများ မဟုတ်လျှင် သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ နှင့် သက်ဆိုင်မှု မရှိခြင်း။

မြို့နယ်တရားရုံးက မောင်ရွှေအား လျှောက်ထားသူ မကြည်သို့ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၀ (၁) အရ ကလေးစရိတ် ငွေကျပ် သုံးဆယ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ၎င်းတို့ ကျူးလွန်ပြီး ရက်ပေါင်း ၂၇၀ အတွင်း ကလေးကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ပြီး သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ နှင့် မညီညွတ်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မကြည်နှင့် မောင်ရွှေတို့သည် တရားဝင် လင်မယားအရာ မြောက်သူများ မဟုတ်၍ သက်သေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဤအမှုနှင့် တိုက်ရိုက်

သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက် မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။ အထက်ဖော် ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်သည်။

မကြည် နှင့် မောင်ရွှေ

၁

၁၉၃၄ ခုနှစ် ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃-ဒီဇယ်နှင့် ရေနံဆီများကိုသိုလှောင် ထားသည့်အတွက် ရေနံဥပဒေအရ အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် ဒီဇယ်ဆီ (၁၂) ဂါလံနှင့် ရေနံဆီ (၂၅) ဂါလံတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရောင်းချရန် သိုလှောင်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူရန် အထောက်အထား များကို မတွေ့ရသော်လည်း ဦးဟန်လှသည် လက်ဝယ် သိုလှောင်ထားရှိရန် ခွင့်ပြုချက် အမိန့် လိုင်စင် တစ်စုံတရာ မပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ၁၉၃၄-ခုနှစ် ရေနံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ အရ လိုင်စင်မဲ့ သိုလှောင်နိုင်သည့် ရေနံ (၆) ဂါလံ သာဖြစ်သည်။ ရေနံဆီ (၂၅) ဂါလံနှင့် ဒီဇယ်ဆီ (၁၂) ဂါလံကို နေအိမ်တွင် သိုလှောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ဦးဟန်လှသည် ၁၉၃၄-ခုနှစ်၊ ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ နှင့် နည်းဥပဒေ အပိုဒ် ၉၀ တို့ကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်၍ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ အရ အပြစ်ပေး စီရင်နိုင်သော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့်

ဦးဟန်လှ

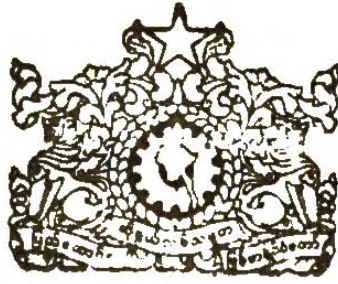
၁၅

၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ-လယ်ယာမြေဆိုသော စကား ရပ်တွင် မြေနုကျွန်းပေါ် ပါမပါ-မြေနုကျွန်းပေါ်တွင် ဆောက်လုပ် ထားသော နေအိမ်များကို ကျေးရွာအုပ်စု မြေယာကော်မတီက နှင်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကြံခင်းမြို့နယ် သောကြာခူးကျေးရွာအုပ်စု မြေနု ကျွန်းပေါ်သို့ ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃-ဦးနှင့် ဦးကြင်လှတို့သည် သက် ဆိုင်ရာ ကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက် မရရှိပဲ တက်ရောက်၍ နေအိမ်များဆောက်လုပ်ကြသဖြင့် ၁၉၆၃-ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ အရ အရေးယူ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ် မြေနုကျွန်းပေါ်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၁) (ဂ) တွင် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆို

ထားသော လယ်ယာမြေတွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တင်ပြသည်။ ထိုပုဒ်မ ၂ (၁) (ဂ) ၏ ရှင်းလင်းချက် (၁) တွင် လယ်ယာမြေဆိုသည့် စကားရပ်၌ မြေနု ကျွန်းပေါ်လည်း ပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထို့အပြင် နည်းဥပဒေ ၁၃ ၏ အပိုဒ်ခွဲ(၇) တွင် ကျေးရွာအုပ်စု မြေယာကော်မတီ အား အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များတွင်- “လယ်ယာမြေမှ နှင်ထုတ်ထိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို နှင်ထုတ်သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် လယ်ယာမြေပေါ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်၏ အခွင့်အမိန့်မရပဲ ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများကို ဖယ်ရှားစေနိုင်သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်” လည်းပါဝင်သည်။ အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် မူလရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမမြင်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃-ဦး နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားစီရင်ထုံးမျာဒ

မဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

စီရင်ချက်များ

၁၉၈၃

ရတီယသုံးလပတ်

(ပြိလ၊ မေလနှင့် ဇွန်လ)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် .
 ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ထုတ်ဝေသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်မောင်
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၂၄၀၅/၀၂၅၂၇)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ဦးတရားရှုံးစာကြည့်တိုက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး အဖွဲ့

။ ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	ဥက္ကဋ္ဌ
။ သီရိပျံချီ ဦးတင်အောင်	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးလှဘုန်း	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးခင်ဇာမုံ	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးမြကျော်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးထွန်းရှိန်	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးအေးမောင်၊ ဝါဏိဇ္ဇဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးသန့်စင်၊ ဝါဏိဇ္ဇဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
။ ဦးမွန်စံလှိုင်၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်

(၁-၄-၇၃ နေ့မှ ၃၀-၆-၇၃ နေ့ထိ)

၁၉၀၃-ခုနှစ်

(ဧပြီလ၊ မေလ၊ ဇွန်လ)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ :

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စာမျက်နှာ

ဒေါ်ကျင်အေး	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၃၉
		၂။ ဒေါ်သန်းရွှေ	
		၃။ ဦးကျော်စံ	
		၄။ ဦးရှိန်လှိုင်	
		၅။ မကျင်ညွန့်(ခ)မကြည်ညွန့်	
		၆။ မကျင်မြင့်(ခ)မကြည်မြင့်	
ဦးစောဖားကစီး	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၄၃
		၂။ ဦးစောခဲလှ	
ဒေါ်စွမ်	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် (ဦးကျော်သိန်းပါ ၂)	၄၆
ဦးဆန်နီပါ ၂	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၄၉
		၂။ ဦးကျော်တင်	
ဒေါ်တင်တင်မြင့်ပါ ၂	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၅၂
		၂။ ဒေါ်လှစိန်	
ဦးတင်မောင်ထွန်း	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၅၅
		၂။ ဦးဟန်တင်	
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ဦးထွန်းရင်ပါ ၂	နှင့်	ဦးမောင်မောင်ပါ ၄	၅၈
		ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၆၁
ဦးမောင်မောင်ကြီး	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၆၆
		၂။ ဦးနက်ပါ ၈	
ဒေါ်မြနု	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၆၉
		၂။ ဦးသန်းစိန်	

ဥပဒေများ—

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ နှင့် ၇၅-ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း၌ မရှိသောတရားခံအပေါ် လူဖမ်းဝရမ်း ထုတ်ပိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေမှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၌သာလျှင် အာဏာသက်ရောက်ပေသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၅ အရ လူဖမ်းဝရမ်း ထုတ်မည်ဆိုလျှင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း၌ နေထိုင်သူအားသာ ဝရမ်းထုတ်ခွင့် ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါတွင်ဦးစိန်ဝင်းသည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ မရှိတော့ပဲ ပြင်ပဒေသသို့ ရောက်ရှိနေသည် ဖြစ်၍ ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ နှင့် ဆန့်ကျင်၍ လူဖမ်းဝရမ်းထုတ်ပိုင်ခွင့် ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ဦးမောင်မောင်ပါ ၄ နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊

၂။ ဒေါ်ကျင်မုမ်၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅-ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅-အရ ဆုံးဖြတ်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးသည် ထိုအမှု၌ ပါဝင်သော အမှုသည် အချင်းချင်းဖြစ်ပွားသည့် တရားမမှုတွင် ချမှတ်ထားသော တရားမ ဒီကရီတစ်ခုကို မျက်နှာပြင် မရနိုင်ခြင်း။ မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ နှင့် ၁၄၆ အရ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကျင်အေးအားအချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာစေ၍ လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်သန်းရွှေပါ

(၅) ဦးတို့အား လက်ထောက်အပ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။
ဒေါ်ကျင်အေးက မကျေနပ်၍ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၌ ပြင်ဆင်မှု
ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင်
ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅ အရ
ဆုံးဖြတ်သောပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးသည် ထိုအမှုတွင် ပါဝင်သောအမှု
သည် အချင်းချင်းဖြစ်ပွားသည့် တရားမမှုတွင် ချမှတ်ထားသော
တရားမ ဒီကရီတစ်ခုကို မျက်နှာပြင်၌ မရနိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅၊ ၁၄၆ အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ငြိမ်ဝပ်
ပိပြားရေးကို ထိခိုက်စေသည့် အငြင်းပွားမှုကို တားဆီးရန်အထက်
လိုအပ်သောအမိန့်ကို ယာယီအားဖြင့် ချမှတ်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပြီး
အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်း၏ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြီး
အပြတ် အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းမျိုးမဟုတ်ပေ။ တရားမရုံးကသာ
ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခြင်း လက်ဝယ်ရရှိထိုက်ခြင်း စသည့် အငြင်းပွားမှု
များတွင် အပြီးအပိုင် အဆုံးအဖြတ်ပေး၍ ဒီကရီချမှတ်ခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။ ယခုအမှုတွင် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမရုံးမှ
အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၄၅ နှင့် ၁၄၆ အရ အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်
တော့မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မော်လမြိုင်
မြို့နယ် တရားရုံးနှင့် မှန်ပြည်နယ် တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို
ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

- ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
- ၂။ ဒေါ်သန်းရွှေ
- ၃။ ဦးကျော်ဇံ
- ၄။ ဦးရှိန်လှိုင်
- ၅။ မကျင်ညွန့်(ခ)မကြည်ညွန့်
- ၆။ မကျင်မြင့်(ခ)မကြည်မြင့်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅-အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် တရားမမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ(၂)၏ဇနီးက အနိုင်ဒီကရီ ရရှိထားရာ ယင်းဒီကရီမှာ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီမဟုတ်ခြင်း၊ ယင်းဒီကရီကို အကြောင်းပြု၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ အရ လက်ရှိရထိုက်သူ လျှောက်ထားသူအား အိမ်အပ်ဝရမ်း ထုတ်ပေးခြင်း မှာ မှန် မမှန်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဲခူးမြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးတင်မောင်ထွန်းအား အိမ်အပ်ဝရမ်း ထပ်မံထုတ်ဆင့်ပေးရန် မလိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အမှုတုံ့ပြန်မှုကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ လျှောက်ထားသူ ဦးတင်မောင်ထွန်းသည် အချင်းဖြစ် အိမ်အပ်ဝရမ်းကို ရရှိထိုက်ကြောင်း ဗဟိုတရားရုံး၏ အတည်ပြုချက် ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဦးဟန်တင်၏ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦး စွဲဆိုသည့်တရားမမှုတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် မပါရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အိမ်အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးရန်မလိုပါဟု ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ကိုက်ညီသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးတင်မောင်ထွန်း နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဦးတန်တင်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅-တရားခံသည် လူ နှစ်ဦးတို့အား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရစေခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်လျက် တစ်ဦးအား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက်သာ စွဲချက်တစ်ရပ်တည်းတင်၍ ကျန်တစ်ဦးအား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြားစွဲချက် မတင်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ ပရှိ။

လသာမြို့နယ် တရားရုံးတွင် ဦးကျော်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်စိုးစိုးတို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ စွဲချက်တင် စစ်ဆေးခဲ့သည်။ တရားလိုဒေါ်စွမ်က ဦးကျော်သိန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရနောက်ထပ်သီးခြား စွဲချက်တစ်ရပ် ထပ်မံတင်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ မူလတရားရုံးက ဒေါ်စွမ်၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံချက်များ အရ ဦးကျော်သိန်း၏ လက်ချက်ကြောင့် ဒေါ်စွမ်း၏ ဗိုက်တွင်လည်းကောင်း၊ မောင်အောင် ရှိန်၏ဦးခေါင်း ဝဲဘက်ဂျှိစောင်းတွင်လည်းကောင်း သာမန်ဒဏ်ရာ တချက်စီရှိခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ရာတွင် မူလတရားရုံး အမှုတွဲတွင် တရားလိုဒေါ်စွမ်းအား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက်သာ ဦးကျော်သိန်းအပေါ် စွဲချက်တင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ အရ မောင်အောင်ရှိန်အား ထိခိုက် နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြားစွဲချက်တစ်ရပ်တင်ရန် ကျန်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးကျော်သိန်းအပေါ် ထိုက်သင့်လျော်ကန် သော ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် သီးခြားစွဲချက်တစ်ရပ်ထပ်မံတင်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ဒေါ်စွမ်း နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဦးကျော်သိန်းပါ (၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉-ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆-အရ အရေးယူစစ်ဆေးသော အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ ကိုကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီမညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆-အရ တရားရုံးက အရေးယူခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၀၆ သည် ကျေအေးနိုင်သော ပုဒ်မ မဟုတ်သည့်အပြင် ရဲအရေးပိုင်သော ပုဒ်မ လည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူ စစ်ဆေး ကြားနာနေသည့်အမှုတွင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ကို ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း ချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ဦးမောင်မောင်ကြီး နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာ နိုင်ငံတော်

၂။ ဦးနက်ပါ(ဂ)ဦး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အရေးယူခြင်း၊ အမှု တစ်မှုတွင် လည်ဆယ်မှုဟုသတ်မှတ်တိုင်း တရားရုံးက အရေးယူ ပေးရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ် မရှိခြင်း -

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) ဒေါ်လှစိန်က လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၂၁၁အရ အရေးယူနိုင်ရန်အတွက်တရားရုံးက တရားလိုပြုလုပ်၍ အရေးယူပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရမူလရုံး၌ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မူလရုံးပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၄၂၂/၈၁ သည် ဒေါ်တင်တင်မြင့်က ဒေါ်လှစိန်အပေါ် ငွေသပိတ်တစ်လုံးကို အလှူသုံးစားပြုသည်ဟုစွပ်စွဲ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုအမှုတွင်ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်အရ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို လည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ လည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်တိုင်း တရားရုံးက အရေးယူပေးရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်စုံတစ်ရာမရှိပေ။ အမှုစစ်ဆေးသောတရားရုံးသည် တရားခံ မနစ်နာစေရန် အရေးယူသင့်သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်းများတွေ့ရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၀အရ ယင်းအမှု၌ပင် တိုင်တန်းသူအား မည်သည့်အတွက် နစ်နာကြေး မပေးသင့်ကြောင်း ထုချေစေရန် အမိန့်ချပြီး ယင်းဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

ဒေါ်တင်တင်မြင့် ပါ(၂)နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဒေါ်လှစိန်

၅၂

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၆-က - အမှုစစ်ဆေးဆဲကာလအတွင်း သက်သေခံပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့် သက်သေခံပစ္စည်း ပေးအပ်သူကို အာမခံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားစေခြင်းသည် သာမန်အားဖြင့် လုပ်သင့် လုပ်တိုက်သော နည်းလမ်းဖြစ်ခြင်း၊ အကြောင်းထူး ရှိသည့်အခါများတွင်သာ အခြားနည်းဆောင်ရွက်သင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တောင်ငူမြို့နယ် တရားရုံးတွင် သက်သေခံပစ္စည်း ရှေ့ဖလားအမည်ရှိ ဆင်ကို တရားလိုဖြစ်သူ ဦးစောခဲလှအား ငွေကျပ် ၅၀၀၀၀-တန် အာမခံသူ နှစ်ဦးဖြင့် ခံဝန်ချုပ်စေပြီး ပေးအပ်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက ရှေ့ဖလားဆင်ကို ဝရမ်းဖြင့်သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ချ

မှတ်စဉ်က ရွှေဖလားဆင်သည် ဦးစောဖားကဒီး၏ လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အမှုစစ်ဆေးနေဆဲကာလ အတောအတွင်း သက်သေခံ ပစ္စည်းထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်သည် သက်သေခံပစ္စည်း မပျောက်ပျက်စေရန် ထိန်းသိမ်းထားရေးအတွက်ဖြစ်သည်။ သက်သေခံ ပစ္စည်းပေးအပ်သူကို အာမခံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားစေခြင်းသည် သာမန် အားဖြင့် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းထူး ရှိသည့်အခါများတွင်သာ အခြားနည်း ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။ သို့ဖြစ် ၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ရွှေဖလားဆင်ကို ဦးစောခဲလှအားခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးအပ်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးစောဖားကဒီးအား ခံဝန်ချုပ်ဆို စေပြီး ရွှေဖလားဆင်အား ပြန်လည်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။

- ဦးစောဖားကဒီး နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်
- ၂။ ဦးစောခဲလှ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၃-အရ ကျူးလွန်သော အမှုကို တရားရုံးက လက်ခံအရေးယူခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံးက လျှောက်ထား ခံရသူ အမှတ်(၂) ဦးကျော်တင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားချက်အရ ဦးဆန်နီနှင့် ဒေါ်နူးလျှန်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅- အရ အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅ သည် လိမ်လည်အတု ပြုမှု ကျူးလွန်သည့်အခါ အပြစ်ပေးရန်အတွက် ဖြစ်ရန် သတ်မှတ်ထားသော ပုဒ်မဖြစ်သည်။ လိမ်လည် အတုပြုမှု အတွက် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုထားသော ပုဒ်မမှာ ၄၆၃ ဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၆၃ အရ အရေးယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် လုပ်ထုံး လုပ်နည်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် တရားရုံး တရုံး၌ အမှုသည် တစ်ဦးဦးက ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၆၃ ပါ လိမ်လည် အတုပြုမှုနှင့် သက်ဆိုင် သော ပြစ်မှုဘစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ပြီး တရားရုံးသို့ သက်သေခံ စာရွက် စာတမ်း တင်သွင်းလျှင် ယင်း တရားရုံးက ရေးသား တိုင် လျှောက်လွှာဖြင့် တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားသည့် အခါမှ

စာမျက်နှာ

၇ပါး အခြားနည်းဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းကို မည်သည့်တရားရုံးက
မျှ လက်ခံ အရေးယူခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယခုအမှုတွင်
လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံးသည် မိမိတရားရုံး၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်
ဆိုသည့် လိမ်လည်အတုပြုမှုကို ဦးကျော်တင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်လာ
အရ မိမိကပင် လက်ခံ အရေးယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍
လမ်းမတော်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၃၀၉၅/က
ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်
လိုက်ကြောင်း အမိန့် ချမှတ်သည်။

ဦးဆန်နီပါ (၂) နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

၂။ ဦးကျော်တင်

၄၉

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁-ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟုမကောက်ယူနိုင်သော
လိမ်လည်မှုကို အခြေခံ၍ ကျူးလွန်ရန် ပါဝင်အားထုတ်ခဲ့သည်ဆိုသော
တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ အပြစ်
မပေးနိုင်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်-ပူးတွဲတရားခံက အယူခံ မဝင်
ရောက်သော်လည်း ပြင်ဆင်မှု တရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ယင်းတရားခံ
အပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း။
ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်မြနုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀
အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ အရ လိမ်လည်မှု ကျူးလွန်ရန်
ဒေါ်မြနုနှင့်အတူ ပါဝင်အားထုတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသောပြစ်မှုကို အခြေခံ
၍ အပြစ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်အပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်လှကြည်သည် တိုင်းတရားရုံးသို့လည်း
ကောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးသို့လည်းကောင်း အယူခံမှု ပြင်ဆင်မှု စသည်
ဖြင့် တက်ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ပြင်ဆင်မှု ရုံး၏လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ
ဒေါ်လှကြည်အတွက်ပါ ဤအမှု၌ ထည့်သွင်း အမိန့်ချမှတ်သင့်
ပေသည်။

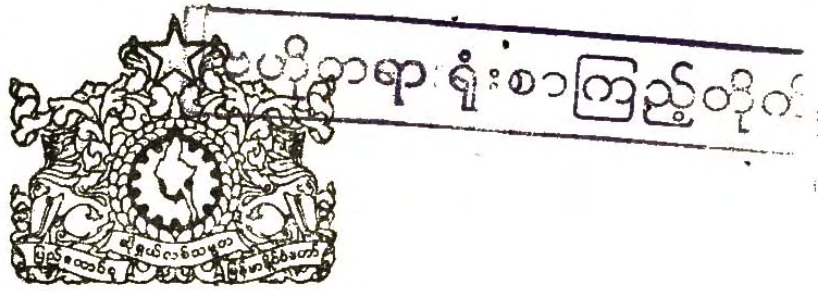
ဒေါ်မြနု နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
၂။ ဦးသန်းစိန်

၆၉

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ အိမ်ငှားမဟုတ်သောသူများကို ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ အရ အရေးယူခြင်းသည် ယင်း ပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ။ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ တွင် မည်သူမဆို ပုဒ်မ ၂၀ ပုဒ်မခွဲ (၁) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (၂) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) (၂)၊ (၃) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (၅)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆန့်ကျင်လျှင် ၃ လထိ အလုပ်မဲ့ ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ် ၂၀၀၀/-ထိ ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံးဖြစ်စေ စီရင်ခြင်း ခံရမည် ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) (ဆ) နှင့် (င) တွင် လူနေထိုင်ရာ ဥပစာတစ်ခုခုတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ်ငှားက အဆိုပါဥပစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငှားချထားခြင်း ရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာကို ပေးသည့်အခါ သို့တည်းမဟုတ် အဆိုပါ ဥပစာတစ်ခုခုမှ ထွက်ခွာသွားသည့်အခါ ထိုအိမ်ငှားသည် ထိုသို့ပြုလုပ်သည့် အကြောင်းကြားစာကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးပို့ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤပုဒ်မ ၂ ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အိမ်ငှားက ပြဋ္ဌာန်းချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိမှသာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိသော အိမ်ငှားကို အရေးယူနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အိမ်ငှားသည် ဦးညွန့်စိ ဖြစ်သည်။ အိမ်ငှားများမဟုတ်သော ဦးထွန်းရင် နှင့် ဦးသိန်းမြင့်တို့ကို ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂-အရ အရေးယူခြင်းသည် ယင်း ပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိပေ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးထွန်းရင်ပါ (၂)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားစီရင်ထုံးများ

မဟိုတ ရှားစီရင်ရေးအဖွဲ့

စီရင်ချက်များ

၁၉၇၃

တတိယသုံးလစာ

(ဇူလိုင်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ စက်တင်ဘာလ)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ထုတ်ဝေသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်မောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၄၀၅/၀၂၅၂၇) က
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်သူ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့

၁။	ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	---	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	သီရိပျံချီ ဦးတင်အောင်	....	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးလှဘုန်း	!....	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးခင်ဇာမုံ	....	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမြကျော်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးထွန်းရှိန်	....	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးအေးမောင်၊ ဝါဏိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဦးသန့်စင်၊ ဝါဏိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးတင်အုန်း၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	!....	အဖွဲ့ဝင်

(၁ / ၇ / ၈၃ နေ့မှ ၃၀ / ၉ / ၈၃ နေ့အထိ)

၁၉၀၃-ခုနှစ်

(ဇူလိုင်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ စက်တင်ဘာလ)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စီရင်ထုံးပြုဘော မှုခင်းများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စာမျက်နှာ

ဦးကံသာ	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၇၃
		၂။ ဒေါ်ကြည်	
ဦးကျော်ဝင်း	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၇၈
		၂။ ဦးမြင့်သိန်း	
ဦးခင်မောင် ပါ ၃	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၈၂
		၂။ ဦးအောင်မြင့်	
ဦးစံလွင်	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၈၅
မောင်စိုးစိုးအောင်	နှင့်	ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင် ပါ ၃	၉၀
မဝမ်းဝမ်းဦး	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၀၁
		၂။ ကိုကျော်ခိုင်	
ဦးညွန့်မောင်	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၀၄
		၂။ မခင်ဆုံး	
ဒေါ်နန်းတူပိယိန်း(ခ) နှင့် ဒေါ်လှလှသန်း	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၀၈
ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့်	၁။ ဦးကြင်မောင်	၁၁၁
		၂။ ဦးတင်လှ	
		၃။ ဦးမြသိန်းဆွေ	
		၄။ ဦးခင်မောင်ဝင်း	
		၅။ ဦးကျော်သန်း	
		၆။ ဦးကျော်ညွန့်	
		၇။ ဦးစိုးကြိုင်	

(တ)

စာမျက်နှာ

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့်	၁။ ဦးတင်မောင်	၁၁၅
		၂။ ဦးဇေကျော်	
ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့်	ဦးမြင့်မောင်	၁၂၁
ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	နှင့်	၁။ ဖိုးလစ်	၁၂၄
		၂။ ညီငယ်(ခ)အောင်ကျော်စိုး	
ဦးဖိုးစိန် (ခ) ဟူဆင် ဟာမက်	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၂၈
		၂။ မခင်ဝင်း	
ဦးဘိုးကျင် ပါ	၂ နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၃၂
ဦးမြအေး	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၃၅
ဦးဝင်းစိန် ပါ	၅ နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၃၈
		၂။ ဒေါ်တင်တင်လှ	
ဦးသက်လယ်	နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၄၁
		၂။ ဦးသိန်းဝင်း	
ဒေါ်အမာ	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ	၁၄၄
ဦးအောင်ဆန်း	နှင့်	ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၄၈
ဦးအုံးခိုင် ပါ	၂ နှင့်	၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၅၁
		၂။ ဦးတင်အောင်	

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ဥပဒေများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ၊

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေ၊

သက်သေခံအက်ဥပဒေ၊

အဂတီလိုက်စားမှုတားမြစ်ရေးဥပဒေ၊

၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ သမဝါယမအသင်းဥပဒေ၊

၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ၊

၁၉၇၄-ခုနှစ်၊ မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ဥပဒေ။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၀ အရ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်—ယင်းလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်မထုတ်ပြန်မီ သောင်းကျန်းသူများနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့၍ နိုင်ငံရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ခဲ့သော တရားခံများသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်နှင့် အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့၏ ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်အတွင်း သောင်းကျန်းသူ ဧကအင်ယူပါတီနှင့် ဆက်သွယ်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုကို အခြေခံ၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနောက်ပိုင်း ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့က သောင်းကျန်းသူများအဖြစ် ဆက်လက်ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိကြောင်းနှင့် သူတို့၏ ရပ်ရွာတွင် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင် စားသောက် နေထိုင်ကြကြောင်း ဦးစံမြန်း (ခံပြ-၃) နှင့် ဦးချမ်းမင်း(ခံပြ-၄)တို့က ထွက်ဆိုထားသည်။ ဤအချက်ကို တရားလိုဘက်က ငြင်းဆိုထားခြင်းမရှိပေ။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၀ အပိုဒ် (၂)တွင် “ဤလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မတိုင်မီက နိုင်ငံရေး ပြစ်မှုတရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်သူများအား လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့သည် နိုင်ငံရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း ဟုတ်

မဟုတ်ဆက်လက်သုံးသပ်သည့်အခါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီရုံး၏ ၉-၆-၈၀ နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ၂/၂-၃/နကစ အရ အပိုဒ်(၂)ပါ နိုင်ငံရေးပြစ်မှု ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် မတရားအသင်း အက်ဥပဒေအရ ပြစ်မှုများ ပါဝင်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွတ်လိုက်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ မှားယွင်း သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ နှင့် ၁။ ဖီးလစ်
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၂။ ညီငယ်(ခ)
အောင်ကျော်စိုး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ လုပ်ပိုင်ခွင့်—မူလရုံးအမှုတွဲ တွင် တွေ့ရှိချက် သို့မဟုတ် အမိန့် သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်စုံတရာ မရှိသေးပဲ လက်ခံဆောင်ရွက်သည့် အဆင့်သာရှိသေးလျှင် ယင်းအမှု တွဲကို အထက်ရုံးက တောင်းခေါ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်နိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ မူလရုံးက တွေ့ရှိချက်၊ သို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ်၊ သို့မဟုတ် အမိန့်တခုခုသည် မှားယွင်းနေကြောင်း ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိမှသာ ပြင်ဆင်ပေးရန်အလို့ငှာ အမှုတွဲကို တောင်းခေါ်၍ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။ ယခု အမှုကိစ္စတွင်မူ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမိန့် သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်စုံတရာချမှတ်ခြင်း မရှိသေးပဲ တိုက် ရိုက်လျှောက်ထားသည့်အမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်သည့် အဆင့်သာ ရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံးအနေဖြင့် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် မရှိပေ။

ဦးအောင်ဆန်း နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆-ယင်းပုဒ်မအရ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး က အမှုကို ဆက်လက်စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါ သတိပြု ရမည့်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်၌ ဦးခင်မောင် ပါ(၃) ဦးတို့အပေါ် ငြိစွန်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်၍ အမှုကိုဆက်

လက်စစ်ဆေးသွားရန် ညွှန်ကြားထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန်လိုအပ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံးက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် အချက်များကို ညွှန်ပြု၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့် ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ အရ အမှုကို ဆက်လက် စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ဟူ၍သာ အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။

ဦးခင်မောင် ပါ (၃)နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
၂။ ဦးအောင်မြင့် ....

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇-ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ် ခြင်းခံရသော တရားခံလက်ဝယ်မှ သက်သေခံပစ္စည်းကို မည်သူရထိုက် ခြင်း-ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် လက်ရှိထားခွင့်တို့၏ ခြားနားချက်-ပြင်ဆင်မှု တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်-မူလတရားရုံး၏ အမိန့်သည် တရားဥပဒေ တိမ်းစောင်းလောက်အောင် မှားယွင်းကြောင်း မပေါ်ပေါက်လျှင် ပြင်ဆင်မှု တရားရုံးက စွက်ဖက်ရန်မသင့်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ(၂) ဒေါ်ကြည်၏ ဦးကြီးဖြစ်သော ကွယ်လွန်သူ ဦးပေါက်သည် ကျွဲတကောင်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက် ထားသူ ဦးကံသာအားငှား၍ အခြားကျွဲ ၃ ကောင်ကို ခိုင်းစေရန်နှင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားရန် ပေးအပ်ထားသည်။ ဦးပေါက်စ ကွယ်လွန်သောအခါ အမွေရသည်ဆိုသူ ဒေါ်ကြည်က အဆိုပါကျွဲ များကို ပြန်တောင်းရာ မရသဖြင့် ရဲစခန်းတွင် တိုင်ချက်ဖွင့်သည်။ ရဲစခန်းက ဦးကံသာအပေါ် တပ်ကုန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲတင်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်၍ သက်သေခံ ကျွဲ ၄ ကောင် ကို ဦးကံသာအား ပြန်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ကြည်က သက်သေခံပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ မန္တလေး တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး သက်သေခံ ကျွဲ ၄ ကောင်ကို ဒေါ်ကြည်အား ပေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးကံသာသည် စွပ်စွဲသောပုဒ်မနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟု မြို့နယ်တရားရုံးက ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထား

သည့် အမိန့်မှာ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ထိုကျွမ်းကျင်မှုများမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။ ထိုပစ္စည်းများမှာ ခိုးရာပါပစ္စည်း မဟုတ်သဖြင့် ဦးကံသာက ထိုပစ္စည်းများကိုဆက်လက်၍ထားရှိခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟုကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့်ဦးကံသာသည် ယင်းကျွမ်းကျင်မှုများကို လက်ရှိထားမြဲ ထားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာသည် ထိုကျွမ်းကျင်မှုကို လက်ရှိရထိုက်သူ ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ကြည်သည် အချင်းဖြစ်ကျွမ်းကျင်မှုကို ဦးပေါက်စထံမှ အမွေရခွင့်ရှိသောကြောင့် လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု သုံးသပ်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဒေါ်ကြည်သည် ယင်းကျွမ်းကျင်မှုကို အမွေရသည်ဆိုသော အချက်မှာ မှန်ကန်ပါမူ အချင်းဖြစ်ကျွမ်းကျင်မှုများမှာ ဒေါ်ကြည်ပိုင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် ပိုင်ခွင့်နှင့် လက်ရှိထားခွင့်တို့မှာ ကွဲပြားခြားနားသည့်အလျောက် ပိုင်ဆိုင်ရုံမျှဖြင့် ကျွမ်းကျင်မှုကို လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု တထစ်ချကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အမွေရှင် ဦးပေါက်စ မကွယ်လွန်မီကပင် ကျွမ်းကျင်မှုများမှာ ဦးကံသာလက်ဝယ်၌ တရားဝင် ရောက်ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးပေါက်စ ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ကြည်က ထိုကျွမ်းကျင်မှုကို အမွေဆက်ခံရရှိသည်တိုင်အောင် ဦးကံသာအနေဖြင့် ထိုကျွမ်းကျင်မှုကို လက်ရှိထားမြဲထားခြင်းမှာ ပြစ်မှုမြောက်အောင် ပြုလုပ်မှု မမြောက်သေးသရွေ့ ဆက်လက်၍ လက်ရှိထားခွင့်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များတွင် အောက်ရုံး၏ အမိန့်တရပ်ရပ်မှာ တရားဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရန် အကြောင်းတရပ်လည်း ပါဝင်သည်။ ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရလျှင် ပုဒ်မ ၄၃၆-အရဖြစ်စေ၊ ပုဒ်မ ၄၃၉ အရဖြစ်စေ မူလရုံး၏အမိန့်ကို ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်အောင် လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်ပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်း

မရှိပါပဲလျက် ထို့ပြင် မူလရုံး၏အမိန့်သည် တရားဥပဒေတိမ်းစောင်း
လောက်အောင် မှားယွင်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပါပဲလျက်
တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရန်မသင့်ပေ။

ဦးကံသာ နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
ပြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဧဝါကြည် .... ..

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် တရားလို တဦးတည်း၏ စွပ်စွဲချက်သာရှိပြီး
အခြားလွတ်လပ်သည့် သက်သေခံအထောက်အထားမရှိလျှင် အပြစ်
ပေးရန် မသင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးညွန့်မောင်က အတည်တကျ လက်ထပ်ပေါင်း
သင်းမည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ကာမပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်
ဟူသော အချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကာယကံရှင် မခင်အုံး(လိုပြ-၁)၏
စွပ်စွဲထွက်ဆိုချက် တခုတည်းသာ ရှိသည်။ အခြားလွတ်လပ်သည့်
သက်သေခံချက် အထောက်အထား တစုံတရာ မရှိပေ။ မည်သည့်
သက်သေကမ္မာ ဦးညွန့်မောင်နှင့် မခင်အုံးတို့သည် ချစ်ကြိုက်နေကြ
ကြောင်းနှင့် ကျူးကျူးလွန်လွန် ဖြစ်နေကြသည့် အခြေအနေမျိုး
တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။ သက်သေအားလုံးက
မခင်အုံး လာရောက်တိုင်တန်းသည့်အခါမှ မခင်အုံး၏ စွပ်စွဲချက်ကို
သိရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုထားကြသည်။ မခင်အုံးက ကျေးရွာပြည်သူ
ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌထံသို့ ၁၄-၆-၈၁ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခဲ့သည့်
တိုင်တန်းစာ သက်သေခံချက်(က)တွင် “ကျမမှာ ယခုအချိန်
ဦးညွန့်မောင်နှင့် ရရှိထားသော ကိုယ်ဝန် (၇)လပင် ရှိပါသော်လည်း
ဦးညွန့်မောင်မှာ ယခုအချိန်အထိ မပေါင်းသင်းပဲနေပါသဖြင့် တရား
ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် တိုင်ကြားအပ်ပါသည်”ဟု ဖော်ပြ
ချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ကိုယ်ဝန်စတင်ရရှိချိန်က တိုင်တန်း
ခဲ့သည့် ကိစ္စရပ်မျိုးမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် မခင်အုံး
ကိုယ်တိုင်က သူသည် အချင်းမဖြစ်ပွားမီ (၆)နှစ်ခန့်ကလည်း ကလေး
(၁)ယောက်ရရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ထိုကလေး၏ ဖခင်အမည်ကို မခင်အုံး
၏ဖခင်အမည် ရေးထားကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ထိုပထမ
မွေးသော ကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးညွန့်မောင်၏တူ ဦးမြဟန်ကို
စွပ်စွဲခဲ့သော်လည်း အမှုရှုံးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ ဦးညွန့်

မောင်သည် လူလွတ် မဟုတ်ပဲ ဇနီး သား သမီးများရှိသော အိမ်ထောင်သည်တယောက် ဖြစ်ကြောင်းမှာလည်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဤအခြေအနေအရ ဦးညွန့်မောင်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ မခင်အုံး၏ ကာမကို လိမ်လည်ရယူမှုအတွက် အပြစ်ပေးရန် သက်သေခံချက် အထောက်အထား လုံလောက်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးညွန့်မောင် နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ မခင်အုံး .... ..

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀ (က)၏ အဓိပ္ပာယ်- ပိုင်ရှင်ဆိုသူနှင့် ကျန်တရားခံ(၂)ဦးတို့သည် တရားလိုအား ပစ္စည်းကို ပေးအပ်စေရန် လိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့ကြောင်း ပေါ်ထွက်ရာ ပိုင်ရှင်ဆိုသူအား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ဖြင့် စွဲချက်တင်၍ ကျန်တရားခံ (၂)ဦး အား ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)ဖြင့် စွဲချက်တင်ခြင်းသည် မှန်ကန်သလော။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မော်တော်ယာဉ်အမှတ် ၈၂/၃၂၉၃ ပိုင်ရှင်ဆိုသူ ဦးလှရှိန်နှင့် လျှောက်ထားသူ ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ယင်း မော်တော်ယာဉ်ကို ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ရောင်း ချလိုက်ပြီးနောက် ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြောဆို၍ မော်တော်ယာဉ်ကို ပြန်လည်ရယူ သွားခဲ့သောကြောင့် ဤအမှုပေါ် ပေါက်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် ဦးလှရှိန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ပြီး ဦးအုံးခိုင်နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ဦးအုံးခိုင်တို့၏ ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)နှင့်အကျိုးဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၀(ခ) သည် ပြစ်မှုမကင်းသော ပူပေါင်းကြံစည်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ် ထားသည့်ပုဒ်မ ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုမကင်းသော ပူပေါင်းကြံစည်မှု ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ပုဒ်မ ၁၂၀(က)၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပုဒ်မ ၁၂၀(က)တွင် 'လူ(၂)ယောက်က သို့တည်းမဟုတ် (၂)ယောက် ထက်ပိုသော လူများက (၁) ဥပဒေနှင့် မညီသောပြုလုပ်မှုကို

သော်လည်းကောင်း၊ (၂) ဥပဒေနှင့် မညီသောနည်းဖြင့် ဥပဒေနှင့် မညီမဟုတ်သော ပြုလုပ်မှုကိုသော်လည်းကောင်း ပြုရန်၊ သို့တည်း မဟုတ် ပြုစေရန် သဘောတူညီလျှင် ထိုသဘောတူညီချက်ကို ပြစ်မှု မကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုဟု ခေါ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဦးအုံးခိုင် ပါ (၂) နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဦးတင်အောင် ....

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ ပြစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) နှင့်အညီ တိုင်လျှောက်ရန် လိုအပ်ခြင်း၊ မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ကြေငြာချက် အမိန့်ကို ဖီဆန်သည်ဟု ယင်းအဖွဲ့၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် ရုံးအဖွဲ့ များက တရားလို ပြုလုပ်စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းက နည်းလမ်းတကျ ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော အမိန့်ကို ဖီဆန်မှု တွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကဖြစ်စေ၊ ယင်းပြည်သူ့ဝန်ထမ်းထက် အဆင့်မြင့်သော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကဖြစ်စေ ရေးသားတိုင်လျှောက် ခြင်းကိုပါ တရားရုံးက အရေးယူရမည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။

အချင်းဖြစ် အမှုတွင် မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ ၁၂-၈-၈၀ ရက် နေ့စွဲပါ ကြေငြာချက် အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အမှုဆောင်တဦးဦးက ရေးသားတိုင်လျှောက်ခြင်း မဟုတ်ပဲ မြို့နယ်ကောင်စီ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်ရှိ ရုံးအဖွဲ့များက ရေးသားတိုင်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးမြအေးအပေါ် ရုံးအဖွဲ့မှူးဦးမြသန်းက တိုင်လျှောက် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်နှင့်အညီ စွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မူလတရားရုံးက ဦးမြအေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူအပြစ် ပေးစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးမြအေး နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁- သေသူမှာ သူတပါး၏ အသတ်ခံရ
ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ သတ်ဖြတ်ရာ၌ ပါဝင်ပတ်
သက်သော သက်သေခံပစ္စည်းမဟုတ်လျှင်ဖြစ်စေ သေဆုံးရာ၌ အသုံး
ပြုခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော သက်သေခံပစ္စည်းများကို တရားခံက
ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်မှာ သူတပါး၏ သတ်ဖြတ်ခြင်း
ခံရကြောင်း အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။ ဤအခြေအနေတွင်
ဦးငွေကြိုင် ဖျက်ဆီးပစ်သည်ဆိုသော သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အကျုံးဝင်သော သက်သေခံဖြစ်
ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သောကြောင့် ဦးငွေကြိုင်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁အရပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟုကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ နှင့် ၁။ ဦးတင်မောင်
မြန်မာနိုင်ငံတော် ၂။ ဦးငွေကြိုင်

၁၁၅

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ယုံကြည်အပ်နှံခြင်း၏
သဘော- လက်ထပ်ပြီးအတူနေထိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ခင်ပွန်း
လောင်းက ပစ္စည်းများဝယ်ယူစုဆောင်းပြီး ဇနီးလောင်းထံ ပေးပို့
ထားခြင်း-ယုံကြည်အပ်နှံခြင်း ဖြစ် မဖြစ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ကိုကျော်ခိုင်နှင့် မစမ်းစမ်းဦးတို့သည် လက်ထပ်ရန်
ရည်ရွယ်ထားကြသူများဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုကျော်ခိုင်က ပစ္စည်း
များစုဆောင်းဝယ်ယူပြီး မစမ်းစမ်းဦးထံ အလီလီ ပေးပို့ထားခဲ့ပြီး
နောက် လက်မထပ်ဖြစ်တော့သဖြင့် ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်တောင်း
ဆိုသည့်အခါ ပြန်လည်ပေးခြင်း မရှိဟု ဖော်ပြလျှောက်ထားစွဲဆို
သောအမှုဖြစ်သည်။ ကိုကျော်ခိုင်နှင့် မစမ်းစမ်းဦးတို့သည် လက်ထပ်
ပြီး အတူနေထိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် နှစ်ဦးသဘောတူ စုဆောင်း
ထားကြသည့် ပစ္စည်းများနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်ဖြစ်၍ ယုံကြည်အပ်နှံ
ခြင်းသဘောသက်ရောက်သည်ဟု မယူဆနိုင်သောကြောင့် ကိုကျော်
ခိုင်တွင် နှစ်နာမှုအတွက် တရားမကြောင်းအရ အရေးဆိုနိုင်မည်ဖြစ်
သော်လည်း ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

မစမ်းစမ်းဦး နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ကိုကျော်ခိုင်

၁၀၁

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲဆိုခြင်း-~~လိမ်လည်မှု~~
 မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း
 ပြရန်တာဝန်-စာချုပ်စာတမ်းများတွင် စာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်
 များကို တဦးဦးက ဖောက်ဖျက်လျှင် နစ်နာသူအတွက် သေကြေ
 ခွင့်ကို တရားမကြောင်းအရသာ စွဲဆိုရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဤအမှုမျိုး၌ ငွေကိုလိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်
 သော သဘောဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်မှာ
 တရားလိုဘက်က သောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်ဖြစ်သည်။ စွပ်စွဲသူက စွပ်စွဲ
 ရုံမျှဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူက စွပ်စွဲချက် မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ရှင်းလင်း
 ရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်လျှင် မမှန်မကန် စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်
 အစွပ်စွဲခံရသူတို့တွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ရပေမည်။ စာချုပ်စာတမ်း
 များတွင် စည်းကမ်းချက်များ သတ်မှတ်ပြီး ရုပ်ရှင်ကား ငှားရမ်း
 ရာ၌ တဦးဦးက စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခဲ့သဖြင့် တဦးတွင်နစ်နာလျှင်
 ထိုနစ်နာမှုအတွက် ပဋိညာဉ်ပါ စည်းကမ်းချက်များအရ သက်သာ
 ခွင့်ကို တရားမကြောင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

ဦးသက်လယ် နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ၂။ ဦးသိန်းဝင်း

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ ၏ သဘော- အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချ
 ရာတွင် စရန်ငွေရရှိပြီးမှ အကြောင်းတခုခုကြောင့်ရောင်းချရန်ငြင်းဆို
 ခြင်းသည် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ စရန်ငွေယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆို
 နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သက်သေခံ (က) စာချုပ် ချုပ်ဆိုစဉ်အခါက
 လျှောက်ထားသူ ဦးဘိုးကျင်တို့သည် အိမ်နှင့်မြေပိုင်ဆိုင်နေပေသည်။
 အိမ်နှင့်မြေမရှိပဲနှင့် အိမ်မြေရှိသည့်ပမာ လိမ်လည်ရောင်းချ၍ လှည့်
 ဖြားကာ စရန်ငွေရယူခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အရောင်း
 အဝယ် ကတိစာချုပ်ပြုလုပ်၍ ဦးအုန်းမောင်က စရန်ငွေ ကျပ်၃၀၀၀
 ပေးပြီးနောက် ဦးဘိုးကျင်တို့က ဦးအုန်းမောင်တို့ မိသားစုအား
 အိမ်ပေါ်တွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စရန်ငွေရရှိပြီး

အကြောင်းတခုခုကြောင့် အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချရန်ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ချုပ်ဆိုသောကတိကဝတ်ကို ဖောက်ဖျက်ရာ ရောက်နိုင်သော်လည်း လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ဇရန်ငွေရယူကြောင်း မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဦးဘိုးကျင်ပါ (၂)နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ....

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်-ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှုမှာ နည်းလမ်းမကျရုံသာဖြစ်၍ တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှုမဟုတ်လျှင် ယင်းပုဒ်မ ၄၉၃ အရ အပြစ်ရှိသည်ဟု မကောက်ယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ မဟာမေဒင်ယောကျ်ား နှစ်ဦးရွှေမှောက်တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် ဗလီဆရာတဦးရွှေ၌ ထိမ်းမြားခဲ့သည်ဖြစ်၍ မခင်ဝင်းနှင့် ဦးဖိုးစိန်တို့ ထိမ်းမြားမှုမှာ နည်းလမ်းမကျချေ။ သို့သော် မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ နည်းလမ်းမကျသော ထိမ်းမြားမှုသည် တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှု မဟုတ်ချေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“မည်သည့်ယောကျ်ားမဆို မိမိနှင့် တရားဝင်ထိမ်းမြားခြင်းမပြု သော မိန်းမကို မိမိနှင့် တရားသဖြင့်ထိမ်းမြားကြောင်း လှည့်ဖြား ယုံကြည်စေ၍ ထိုသို့ယုံကြည်စေသဖြင့် မိမိနှင့်ကာမစပ်ယှက်စေလျှင် ထိုသူကို ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တမျိုးမျိုး ချမှတ်ရမည်ဖြစ် ငွေဒဏ် လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။”

ဤအမှုတွင် မခင်ဝင်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင် သူနှင့်ဦးဖိုးစိန်တို့ ထိမ်းမြားမှုမှာ မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ နည်းလမ်းမကျရုံသာမကျခြင်း ဖြစ်ပြီး တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှုဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သည့် အလျောက် လျှောက်ထားသူသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည့် မဟုတ်ပေ။

ဦးဖိုးစိန် (ခ) ဟူဆင်ဟာမက် နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ၂။ မခင်ဝင်း ....

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ နှင့် ၄၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်-တရားစီရင်
ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဝဦးတည်းသာ စီရင်ချက်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး
အမိန့်ချမှတ်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ တွင်
တရားစီရင်ရာတွင် အဖွဲ့ဖြင့်သာ စီရင်ရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄၄
တွင်လည်း မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့သည် တဖွဲ့လျှင် အဖွဲ့ဝင်အနည်းဆုံး
(၃) ဦးပါဝင်သော မြို့နယ်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းရမည်ဟု
လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။ ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၏
စီရင်ချက်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ (၁) ဦးတည်းက လက်မှတ်
ရေးထိုး၍ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ နှင့် ဦးမြင့်မောင် .....
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သက်သေခံပစ္စည်း ဖောက်ဖျက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူရာတွင် ယင်း
ပစ္စည်းများတင်ပြရန် တာဝန်ရှိသူများကိုသာ အရေးယူရခြင်း- ဗဟို
တရားရုံးရှေ့နေတဦး၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာဖောက်ဖျက်မှုအတွက် ဗဟို
တရားရုံးရှေ့နေများကောင်စီ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအရသာ ဆောင်
ရွက်ရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးတင်လှိုင်သည် အချင်းဖြစ်မော်တော်ယာဉ်မှာ
ဦးကျော်ခင်အား ခံဝန်ချုပ်ဖြန့်ပေးအပ်ထားသည့် သက်သေခံပစ္စည်း
ဖြစ်ကြောင်းသိလျက်နှင့် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက်အသုံးပြုခြင်းမှာ ရှေ့နေ
တဦးစောင့်စည်းအပ်သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ပေါ်လွင်သောကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်
ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသူ ဒေါ်အမာက အဓိကအကြောင်း
ပြချက်အဖြစ် တင်ပြထားသည်။

ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူတို့သည် တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်း
တင်ပြရန် ညွှန်ကြားလျှင် အချိန်မရွေးတင်ပြရန် တာဝန်ရှိသည်။ တင်ပြ
ရန်ပျက်ကွက်လျှင်လည်း ဦးကျော်ခင်နှင့်အာမခံသူများ၏ တာဝန်သာ
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်းဖောက်
ဖျက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူရန်ရှိလျှင် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
အညီ ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူများအပေါ်သာ အရေးယူရန်ဖြစ်

သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဦးတင်လှိုင်က ဦးကျော်ခင်၏အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပိတ်ပင်ရန်မဟုတ်ပေ။ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေတဦးထားရှိသင့်သည့်ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် မလိုလားအပ်သည့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက် တစ်ခုတရားတို့ရှိပါက ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေများကောင်စီဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီသာလျှင် လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အမာ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ (၂) ....

သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ၁၁၇ သက်သေပြုခွင့်မှ အပြီးသတ်ပိတ်ပင်ခြင်း- အမှုသည်ချင်းမတူ၊ ဖြစ်ရပ်ချင်းကလည်းမတူလျှင် ယခင်အမှု၌တင်ပြခဲ့သော သက်သေများကို နောက်အမှု၌ တင်ပြခြင်းမပြုရန် အပြီးသတ်ပိတ်ပင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဝင်းအပေါ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးမြင့်သိန်းက မယားခိုးမှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၇ အရ အရေးယူပေးရန် တရားစွဲဆိုသည်။ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးမြင့်သိန်းက ၎င်း၏ ဇနီးအပေါ် လင်မယား ကွာရှင်းပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ရာ အရေးနိမ့်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအမှုတွင် ဦးမြင့်သိန်း တင်ပြခဲ့သော သက်သေများကို မယားခိုးမှု၌ ဦးမြင့်သိန်းက သက်သေအဖြစ်တင်ပြလာသည်။ ထိုအခါ ဦးကျော်ဝင်းက ဦးမြင့်သိန်းတင်ပြသော သက်သေများသည် လင်မယားကွာရှင်းစေလိုမှု၌ တင်ပြခဲ့သော သက်သေများဖြစ်၍ ယင်းသက်သေများကို ပယ်ပေးရန်လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်ချေ။ တိုင်းတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုသက်သေလည်း မအောင်မြင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးများက ချမှတ်သောစီရင်ချက်များသည် မည်သည့်အခါ စပ်ဆိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၄၀ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ တွင် အကျုံးဝင်သော မီးသေသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ တွင် အကျုံးဝင်သည့် အပြီးသတ်လွှတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို ပြဆိုရန်သော်လည်း

ကောင်း တရားမတရားရုံး၊ သို့မဟုတ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်များသည် စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၄၁ သည် သေတမ်းစာအတည်ပြုခြင်းအမှုများနှင့်စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၄၂ မှာ အများပြည်သူတို့နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်သည်။ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၂ တွင် အကျုံးမဝင်သည့်စီရင်ချက်များသည် သက်သေခံဥပဒေပါ အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ပြဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပါက မစပ်ဆိုင်ကြောင်း ပုဒ်မ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားသူတို့ဘက်မှ ဦးမြင့်သိန်းက ဒေါ်ခင်နန်းမူအပေါ် စွဲဆိုသောအမှု၌ ချမှတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်သည် အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း တင်ပြထားခြင်း မပြုချေ။

လျှောက် ထား သူ ရည် ညွှန်း သော တ ရား မှာ မှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်နန်းမူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်အငြင်းပွားမှုနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုမှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဦးကျော်ဝင်းတို့အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့် ပတ်သက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုသည်ချင်း မလှသည်က တကြောင်း၊ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်နေသည်က တကြောင်းကြောင့် ဦးမြင့်သိန်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုတွင် သူပြုလိုသည့်သက်သေများကို တင်ပြခြင်းမပြုရန် ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်မသင့်ပေ။

ထို့ပြင် သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ၁၁၇ တွင် အကျုံးဝင်သော ကိစ္စရပ်များကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းမပြုရန် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား ပိတ်ပင်သည်မှန်သော်လည်း ဦးမြင့်သိန်းစွဲဆိုသောတရားမမှု၌ ဦးမြင့်သိန်း၏သက်သေတို့အား ဦးကျော်ဝင်းသည် ဦးမြင့်သိန်း၏ ဇနီးနှင့် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ပြုလုပ်သည်ဟု ထွက် ပြီးခြင်းမပြုရန် ယင်းပုဒ်မပါပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- ဦးကျော်ဝင်း နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
- ၂။ ဦးမြင့်သိန်း

အဂတိလိုက်စားမှု တားမြစ်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (၁) (က)/၄ (၂)လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုတွင် လာဘ်ပေးသူသည် အပြစ်ကင်းသူ မဟုတ်ခြင်း-၎င်းတဦးတည်း၏ ထွက်ချက်ဖြင့် အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ဦးတင်လှ(လိပြ-၂)နှင့် ဦးသိမ်းချမ်း(လိပြ-၃)တို့က ဦးစံလွင်အား လာဘ်ငွေပေးရပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသော်လည်း ယင်းသက်သေ (၂) ဦးမှာ လာဘ်ပေးသူများ ဖြစ်၍

လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုတွင် အပြစ်ကင်းသူများ မဟုတ်ပေ။ ကြံရာပါ များဖြစ်ကြသည်။ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့မြင် သည့် လူတ်လပ်သော သက်သေတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိပါပဲလျက် အပြစ်မကင်းသော ကြံရာပါသက်သေ၏ ထွက်ချက်အပေါ်မူတည်ပြီး တရားခံအပေါ်တွင် အပြစ်ပေးရန် မသင့်ချေ။

ဦးစံလွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

၈၅

အမှုကို ချေဖျက်ခြင်း-ပြစ်မှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က တရားရုံးရှေ့တွင် တရားခံအဖြစ် မရောက်ရှိသေးသူသည် ၎င်းအပေါ် စွဲဆိုသည့် အမှုကို ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ထို့အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၈၇၁/၈၂ ၏ အမှုစစ်ဆေးမှု အခြေအနေမှာ ဦးဝင်းစိန်တို့ကို မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအဖြစ် ရုံးရှေ့လာရောက်ရန်ဆင့်ခေါ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံများမဖြစ်ကြသေးသော ဦးဝင်းစိန် တို့သည် ဗဟိုတရားရုံးသို့ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာ တင်သွင်းရန် အခွင့်အရေးမရနိုင်ပေ။ ဦးဝင်းစိန်တို့သည် မြို့နယ်တရား ရုံးက ဆင့်ခေါ်သဖြင့် တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် တရားရုံးက တရားခံများအဖြစ် ထုချေရှင်းလင်းစေရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန် အတွက် လျှောက်လွှာတင်နိုင်သည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိမည် ဖြစ်သည်။

ဦးဝင်းစိန် ပါ (၅) နှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဒေါ်တင်တင်လှ ....

၁၃၈

၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ သမဝါယမအသင်းဥပဒေ ဇယား-၂ ပြစ်မှု အမှတ်စဉ် ၆-သမ ဝါယမအသင်းပိုင် ပစ္စည်းကို ဥပဒေခွင့်ပြုချက်မရှိပဲ ပြင်ပသို့ ရောင်းခြင်း ယင်းသို့ရောင်းခြင်းကို မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့က သဘောတူဆုံးဖြတ်ပေးခြင်း - ယင်းအလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်များ သည် ဖော်ပြပါ ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြို့သစ်မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌရုံးခန်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့

အရေးပေါ်အစည်းအဝေး၌ အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေအိတ် ၁၀၀ အား ဦးသန်းကျော်အား ရောင်းချသည့်ကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြင်မောင်၊ အတွင်းရေးမှူးဦးတင်လှနှင့် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြ သည့် ကျန်အယူခံတရားခံများက သဘောတူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဆိုသည့် အချက်မှ အငြင်းမပွားချေ။ ယင်းကိစ္စကို အစည်းအဝေး၌ ဆွေး နွေး၍ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အယူခံတရားခံတို့က တညီတညွတ် တည်းထွက်ဆိုကြသည်။

အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေများမှာ အချင်းဖြစ်ပွားစဉ်က မြို့သစ်မြို့ နယ် သမဝါယမအသင်းပိုင် ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများ ကို ဥပဒေ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ ဦးသန်းကျော်နှင့် ဦးတင်လှတို့၏ ပုဂ္ဂလိကပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ် လွှဲပြောင်းရာတွင် အယူခံတရားခံတို့က အားပေးကူညီရာရောက်သောအမှုကိုပြုခဲ့သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်	နှင့်	၁။	ဦးကြင်မောင်
သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်		၂။	ဦးတင်လှ
		၃။	ဦးမြသိန်းဆွေ
		၄။	ဦးခင်မောင်ဝင်း
		၅။	ဦးကျော်သန်း
		၆။	ဦးကျော်ညွန့်
		၇။	ဦးစိုးကြိုင်

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က) (၁၄) ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ “တရားရုံး” ဆိုသည့်စကားရပ်၏ အဓိပ္ပါယ်- “တိုင်းတရားရုံး” ဆိုသော စကားရပ်တွင် တိုင်းတရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ အသီးသီးသည် အကျုံးဝင်နေခြင်း- တရားရုံးများ ထက်စွဲ အပိုဒ် ၄၁၈ ပါ ညွှန်ကြားချက်-ကောင်မှန်သင့်လျော်သော အကြောင်းမရှိပဲ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်း မပြုရန် တရားရုံးများက ဂရုပြုရခြင်း-တရားမမှုခင်းမှ ပေါ်ပေါက် သည့်ကိစ္စကို တရားမအထွေထွေမှုဖွင့်၍ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့် ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(က)(၁၄)ပါ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ “တရား

ရုံး”ဆိုသည့်စကားရပ်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့လည်း ပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ “တိုင်းတရားရုံး” ဆိုသော စကားရပ်တွင် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့အသီးသီးလည်း အကျုံးပင်သဖြင့် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ တဖွဲ့ရုံးထိုင်သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) ရွှေမှောက်ရိ မှုခင်းတွင်ဖြစ်ပွားသော ကိစ္စကို အခြား တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရုံးထိုင်သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၅)က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ တိုင်တန်းရန် သင့် မသင့် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရကြောင်း တရားရုံးများလက်စွဲ အပိုဒ် ၄၁၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်းလမ်းညွှန်ထားသည် -

ကောင်းမွန်သင့်လျော်သော အကြောင်းယုတ္တိ မရှိပဲလျက် ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် တရားရုံးများက ဂရုပြုကြရမည်။ သို့သော်ငြားလည်း ပြည်သူတရားမျှတမှုကို ဆန့်ကျင်သော ပြစ်မှုများနှင့် အလားတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားစွဲဆိုခြင်းတွင် ဤကွိုက်ရမည့် ပင်ပန်းခြင်းဒုက္ခမှ တရားရုံးများက ရှောင်သွေခြင်း မပြုရ။ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ သက်သေခံချက်နှင့် စပ်လျဉ်းသောကိစ္စများတွင် မှန်ကန်ခြင်းကို ရိုသေလေးစားခြင်း ရှိစေရန် ပြဿနာသည့်တရားဥပဒေကို အပြစ်ဒဏ်မခံရပဲ တာဝန်မဲ့ချိုးဖောက်ခြင်း မပြုကြစေရန် တရားရုံးများ၌ စောင့်ရှောက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရရှိနိုင်သည့် သက်သေခံချက်သည် ယုတ္တိထင်ရှားသော အမှုဖြစ်နိုင်စေရန် လုံလောက်သည် မဟုတ်လျှင် ထို့ပြင်လည်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း ခံရမည်ဟု သင့်လျော်စွာ မျှော်လင့်နိုင်သည် မဟုတ်လျှင် တိုင်လျှောက်ချက်ကို မပြုရ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မောင်စိုးစိုးအောင် လျှောက်ထားသည့် ကိစ္စသည် တရားမမှုခင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမူ ဖွင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်။ တရားမ အထွေထွေမူဖွင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအမှု၌ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို မကျေနပ်လျှင် တရားမကြောင်းအရ အယူခံဝင်ရန်ဖြစ်သည်။

၁၉၇၄-ခုနှစ်၊ မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀(ခ)-မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုသည့် မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများဥပဒေပုဒ်မ ၁၀(ခ)တွင် “မည်သူမဆို ဤပုဒ်မပါပြဋ္ဌာန်း ချက်ကို ကျူးလွန်လျှင် ထောင်ဒဏ် အနည်းဆုံး(၁)နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် နှစ်အကန့်အသတ်မရှိ ထောင် ဒဏ် နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် ၅၀၀၀/- ငွေဒဏ် ချမှတ်ခြင်းခံရမည်။ ထို့အပြင် ပြစ်မှုတွင်အကျိုး ဝင်သည့် မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သည့် ဆေးဝါး၊ ယင်းဆေး ဝါးများရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ၊ ယာဉ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြေနှင့် အဆောက်အအုံများကိုလည်း ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်းခံရမည်”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် သက်သေခံတိုက်အိမ်သည် ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုနှင့် အကျိုးဝင်သည်သာမက မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သော တိုက်အိမ်ဖြစ်သောကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များသည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်နန်းတွင်ဟိန်း နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
(ခ) ဒေါ်လှလှသန်း မြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၀၀

ဗဟိုတရားရုံးစာကြည့်တိုက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားစီရင်ထုံးများ

ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

စီရင်ချက်များ

၁၉၈၃

စတုတ္ထသုံးလပတ်

(အောက်တိုဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလ)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ထုတ်ဝေသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ အာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်ထိုက်တွင်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်မောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၂၄၀၅/၀၂၅၂၇)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်သူ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့

၁။	ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ဒုတိယဆင့်)	....	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	သီရိပျံချီ ဦးတင်အောင်		အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးလှဘုန်း	....	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးခင်ဇာမုံ	....	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမြကျော်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးထွန်းရှိန်	....	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးအေးမောင်၊ ဝါဏိဇ္ဇဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ၊	....	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဦးသန့်စင်၊ ဝါဏိဇ္ဇဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးတင်အုန်း၊ မဟာဝိဇ္ဇာ	....	အဖွဲ့ဝင်

(၁-၁၀-၇၃ နေ့မှ ၃၁-၁၂-၇၃ နေ့ထိ)

၁၉၀၃ ခုနှစ်

(အောက်တိုဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလ)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စာမျက်နှာ

ဦးစိုင်းနွဲ့ကြည် နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် (ဒေါ်ခင်မာရီ)

၁၅၅

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ဥပဒေများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ

စွဲချက်မတင်မီလွတ်သော အမိန့်အပေါ် အယူခံပိုင်ခွင့်မရှိခြင်း - ပြင်ဆင်မှု သာ ဖွင့်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၃၁၊ ပုဒ်မ ၄၀၄ ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သို့မဟုတ် အခြားတည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရမူလွဲ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ စစ်ဆေးသော တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံဝင်ခွင့်မရှိဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၃၁ ပါ ပုဒ်မ ၄၀၅ မှ ပုဒ်မ ၄၃၁ အထိတွင် စွဲချက်မတင်မီ လွတ်သည့် အမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ပြင်ဆင်မှုများနှင့် သက်ဆိုင်သော အခန်း ၃၂၊ ပုဒ်မ ၄၃၆ ၌ စွဲချက်မတင်မီလွတ်သော အမိန့်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မာရီက ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးသို့ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စွဲချက်မတင်မီလွတ်သော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အတူက် အယူခံတင်သွင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးက ဒေါ်ခင်မာရီ၏ အယူခံမူလျှောက်လွှာကို လက်ခံ၍ ထိုအယူခံမူ၌ စွဲချက်မတင်မီလွတ်ခဲ့သည့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။ ပြည်နယ် တရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှု တစ်မှု၏ ဆောင်ရွက်မှု တရပ်ရပ်မှာ မှားယွင်းနေ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ မှ ပုဒ်မ ၄၄၀ အထိပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။

ဦးစိုင်းနွဲ့၊ ကြည့်ရှုခြင်းနှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် (ဒေါ်ခင်မာရီ)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟို တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

မကြည်*

နှင့်

မောင်ရွှေ

+ ၁၉၇၃
ဖေဖော်ဝါရီလ
၁ ရက်

သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂-တရားဝင်လင်မယားအရာမြောက်သူများ မဟုတ်လျှင် သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ နှင့် သက်ဆိုင်မှု မရှိခြင်း။

မြို့နယ်တရားရုံးက မောင်ရွှေအား လျှောက်ထားသူမကြည်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၈ (၁) အရ ကလေးစရိတ်ငွေကျပ်သုံးဆယ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ၎င်းတို့ကျူးလွန်ပြီး ရက်ပေါင်း ၂၇၀ အတွင်း ကလေးကိုမွေးဖွားခဲ့ကြောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိဟု သုံးသပ်ပြီး သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ နှင့် မညီညွတ်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မကြည်နှင့် မောင်ရွှေတို့သည် တရားဝင် လင်မယားအရာမြောက်သူများ မဟုတ်၍ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဤအမှုနှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးလှသောင်း ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမြစိန် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

---

*၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၀(ခ)
+၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၂၃၅(ကသာစု)တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက် နေ့စွဲပါ စစ်ကိုင်းတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၇၃
မကြည်
နှင့်
မောင်ရွှေ

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ထီးချိုင့်မြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှု အမှတ် ၄၈/၇၈ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ မောင်ရွှေက လျှောက်ထားသူ မကြည်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၈၈(ခ)အရ ကလေးစရိတ် ငွေကျပ် ၃၀/-ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို စစ်ကိုင်း တိုင်း တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၂၃၅/၈၁ တွင် ပယ်ဖျက် လိုက်သဖြင့် မကြည်က ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

တိုင်းတရားရုံးက မကြည်သည် ကလေးမွေးဖွားသည့် နေ့ရက်ကို တိကျ ရေရာစွာထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် မောင်ရွှေနှင့်ကျူးကျူးလွန်လွန် ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် ရက်ပေါင်း ၂၈၀ အတွင်း မောင်ကျော်ဇောအောင် မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ပြီး သက်သေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၂ နှင့် မညီညွတ်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ ကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က မကြည်နှင့် မောင်ရွှေတို့သည် တရားဝင် လက်သပ်ခဲ့သူများမဟုတ်၍ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အကျိုးမဝင်ကြောင်းနှင့် မောင်ရွှေအပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မကြည် ရသော ကိုယ်ဝန်သည် မောင်ရွှေနှင့် ရသော ကိုယ်ဝန်ဖြစ်သည်ဟုသာ လျှင်ကောက်ယူသင့်ကြောင်း အဓိကအကြောင်းပြ၍ လျှောက်ထားသည်။

မောင်ရွှေအပေါ် မကြည်အား လိမ်လည်၍ ကာမ ရယူမှုဖြင့် ပြစ်မှု ထင်ရှား တွေ့ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် မကြည်ရရှိသော ကိုယ်ဝန်သည် မောင်ရွှေနှင့် ပေါင်းသင်းရာမှ ရရှိခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်မည် မဟုတ် သော်လည်း ဤအမှုတွင် သက်သေအထောက်အထားများအရ မကြည် သည် မောင်ရွှေအပေါ် ၁၉၇၇ ခုနှစ်၌ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ တရားမစွဲဆိုမီ ကတည်းကပင် ကိုယ်ဝန်ရှိနေခဲ့ပြီး ၁၉၇၆ ခုနှစ်ကတည်းက မောင်ရွှေနှင့် ပေါင်းသင်း စပ်ယွက်မှု အကြိမ်ကြိမ် ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် မောင်ကျော်ဇော အောင်ကို ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသဖြင့် မကြည်ရရှိသော ကိုယ်ဝန်သည် မောင်ရွှေနှင့် ပေါင်းသင်း စပ်ယွက်ရာမှ ရရှိခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။

မကြည်နှင့် မောင်ရွှေတို့သည် တရားဝင် လင်မယားအရာ မြောက်သူ များ မဟုတ်၍ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဤအမှုနှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက် မဟုတ်ဟုဆိုရပေမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ကလေးစရိတ် တလ ငွေကျပ် ၃၁/- ပေးရန် ချမှတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်သည်။

၁၉၈၅
မကြည့်
နှင့်
မောင်ရွှေ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၈၈ (၂) အရ ကလေးစရိတ် ပေးရန် အမိန့်ချမှတ်သော (၈-၅-၈၁) နေ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကလေးစရိတ် လျှောက်လွှာတင်သော (၄-၉-၇၈) နေ့ကိုသော်လည်းကောင်း သတ်မှတ်၍ စရိတ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သဖြင့် ဤအမှုတွင် (၁-၁-၈၁) ရက်နေ့ကို စရိတ် စတင် ရရှိခွင့်ရှိသော ကာလ အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ကလေးစရိတ် ပေးရန်အတွက် သတ်မှတ်သည့်ရက်ကို (၁-၁-၈၁) ရက်နေ့အစား (၈-၅-၈၁) ရက်နေ့ဟု ပြင်ဆင် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

+ ၁၉၈၃
ဖေဖော်ဝါရီလ
၂ ရက်

ဦးကြည်လင်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၇/၃၂၆/၁၁၄/အရ စွဲမှု - ကိုယ်ထိလက် ရောက်ရန်မှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသူ စိတ္တဇဝေဒနာသည်တရားခံ တဦးအား အချုပ်လွှတ် ထုချေရန် ခွင့်ပြုသင့် မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားခံ မောင်ကျော်အောင်သည် ကိုယ်ထိလက် ရောက် ရန်မှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသူ စိတ္တဇဝေဒနာသည်တရားခံ ဖြစ်သည့် အလျောက် သူ့အား အမှုအတွင်း အချုပ်လွှတ် ထုချေခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် တခြားသူများအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်လွှာကို ပလပ်လိုက်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဒေါ်သောင်းသောင်းရွှေ၊ ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေ။

လျှောက်သားခံသူအတွက်။ ဦးဝင်းဖေ၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)

ညောင်လေးပင်မြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၂၄၁/၈၂ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၇/၃၂၆/၁၁၄ အရ တရားစွဲ တင်ပို့ခြင်း ခံရသူ တရားခံ မောင်ကျော်အောင်က အမှုအတွင်း အချုပ် လွှတ် ထုချေခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ မောင်ကျော်အောင်သည် စိတ္တဇဝေဒနာ စွဲကပ်နေသူ တဦး ဖြစ်၍ သူ့အား ဆေးကုသမှု ခံယူရန် စိတ်ထူးကု ဆေးရုံသို့ တင်ပို့စေပြီး တရားခံ ၏ အာမခံလျှောက်လွှာကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို တရားခံ မောင်ကျော်အောင်၏ အကို ဦးကြည်လင်း

* ၁၉၈၂-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ လျှောက်ထားမှု အမှတ် ၁၆၁၊
+ ညောင်လေးပင်မြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၂၄၁/၈၂ တွင် တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်တုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၈ အရ အချုပ်လွှတ် ထုချေခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသော လျှောက်လွှာ။

က မကျေနပ်၍ အချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ရရှိရန် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၄၅/၈၂ တွင် ထပ်မံလျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤအထွေထွေလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၈၃
ဦးကြည်လင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တရားခံ မောင်ကျော်အောင် သည် စိတ္တဇဝေဒနာရှင် တဦးဖြစ်၍ ဥပဒေအရ အာမခံပေးနိုင်ကြောင်း အဓိက အကြောင်းပြု၍ လျှောက်ထားသည်။

ဤအမှုတွင် တရားခံ မောင်ကျော်အောင် အပေါ် မောင်ထိန်လင်း ဆိုသူအား ဓားဖြင့်ခုတ်၍ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်မှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀၇/၃၂၆/၁၁၄ အရ စွဲဆိုတင်ပို့ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားခံ မောင်ကျော်အောင်တွင် မယုံသင်္ကာစိတ် ပြင်းထန် သောစိတ် ကစဉ့်ကလျား ရောဂါများ စွဲကပ်နေ၍ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရန် လိုအပ်နေသေးကြောင်း ရန်ကုန်မြို့ စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံမှ ဆရာဝန်ဦးကျော်ဝင်း၏ အစစ်ခံချက်အရ ပေါ်လွင်သည်။

တရားခံ မောင်ကျော်အောင်သည် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်မူတတ် သော လက္ခဏာရှိသူ စိတ္တဇဝေဒနာသည် တဦး ဖြစ်သည့်အလျောက် သူ့ အား အမှုအတွင်း အချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် အခြားသူများ အတွက် ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် တရားခံ မောင်ကျော်အောင်အား အမှုအတွင်း အချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ပြုရန် မသင့်ဟု ယူဆသဖြင့် ဦးကြည်လင်း၏ လျှောက်လွှာကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

+ ၁၉၇၃
ဖေဖော်ဝါရီလ
၇-ရက်

မခင်အုန်းမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

(မောင်မြင့်ဦး-ပါ-၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃ - ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုသော အမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာ တွင် ဝရမ်းမှု စစ်ဆေးနည်းကို လိုက်နာရမည့်အစား သမ္မာန်မှုတွင် လိုက်နာရမည့် ကျင့်ထုံးများကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် စစ်ဆေးသော အမှုမှာ ပျက်ပြယ်မှုရှိ-မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုမှုကို အကျဉ်း နည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် ဝရမ်းမှုတွင် လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည့်အစား သမ္မာန်မှုတွင် လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အခန်း ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လွဲမှားစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ လွဲမှားစွာ စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖောက် ဖျက် ဆန့်ကျင်ရာရောက်၍ စစ်ဆေးသော အမှုမှာ ပျက်ပြယ်လျက် ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးလှမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ဦးဇော်ဝင်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့် (၁) ဦးတင်ညွန့်
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၃၀ (ခ)
+ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် (၂၂) တွင်ချမှတ်သော
၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ရက် နေ့စွဲပါ ရော့ဘတ်တိုင်း တရားရုံး၏
ဒီမင်နီကိုမကျေနပ်၍ပြင်ဆင်မှု။

ပုသိမ်အနောက်ပိုင်း မြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၃/၈၂ တွင် မောင်မြင့်ဦးနှင့် မောင်သိန်းဝင်းတို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၁ အရ ဒဏ်ငွေကျပ် ၅၀/စီ ပေးဆောင်စေရန်နှင့် မပေးဆောင် ပျက်ကွက်ပါက ထောင်ဒဏ်(၁)လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလရုံး တရားလို မခင်အုန်းမြင့်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရောတီတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၈၃
မခင်အုန်းမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
(မောင်မြင့်ဦး
ပါ)

အမှုမှာ ၃၁-၁၂-၈၁ ရက်နေ့သ (၈)နာရီအချိန်တွင် မောင်မြင့်ဦးနှင့် မောင်စိန်ဝင်း တို့သည် ပုသိမ်မြို့ ဇေယျဝတီကွက်သစ် (၃)လမ်းနေ မခင်အုန်းမြင့်နှင့် ညီမ မခင်သန်းဦးတို့ နှစ်ယောက်ထည်းရှိသော နေအိမ်ပေါ်သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကြပါသည်ဟု ဖော်ပြလျက် မခင်အုန်းမြင့်က အသည်ကြီး ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ တိုင်တန်းသဖြင့် အရေးယူ တင်ပို့သော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ မခင်အုန်းမြင့်က ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၀ အရ အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးနိုင်သော ဝရမ်းမူဖြစ်သော်လည်း မူလတရားရုံးသည် အချင်းဖြစ် စွဲဆိုမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် ဝရမ်းမူများကို စစ်ဆေးရာတွင် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် သတ်မှတ်သည့် ကျင့်ထုံး ကျင့်နည်းများကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ကျင့်ထုံးကျင့်နည်းနှင့် အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် စစ်ဆေး စီရင်ခဲ့သည့်အမှုမှာ ပျက်ပြယ်လျက်ရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

မူလရုံး အမှုတွဲကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် ၅-၁-၇၂ ရက် နေ့စွဲပါ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းပါ ရေးမှတ်ချက်များနှင့် အသုံးပြုထားသော ရာဇဝတ်ပုံစံ ၁၁ ပါ ရေးသွင်းချက်များ အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၁ အရ စွဲဆိုမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် ဝရမ်းမူတွင် လိုက်နာကျင့်ထုံးရမည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အခန်း(၂၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့်အစား သမ္မာန်မူတွင် လိုက်နာကျင့်ထုံးရမည့် အခန်း ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လွဲမှားစွာ လိုက်နာကျင့်ထုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ လွဲမှားစွာ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်

၁၉၈၃
 မခင်အုန်းမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 (မောင်မြင့်ဦး
 ၁၂)

ခြင်းသည် အကျဉ်းနည်းဖြင့် စစ်ဆေးရာတွင် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ နှင့် ၂၆၃ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များကို ဖောက်ဖျက် ဆန့်ကျင်ရာထောက်၍ စစ်ဆေးသော အမှုမှာ ပျက် ပြယ်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ ပုသိမ်အနောက်ပိုင်း မြို့နယ်တရား ရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အချင်းဖြစ် အမှုကို မူလတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့မှ အပ အခြားသင့်လျော်သော တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ ပြန်လည်စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်ရန် အမိန့်ချမှတ် လိုက်သည်။

ဒက်ငွေများ ပေးဆောင်ပြီးဖြစ်ပါက မောင်မြင့်ဦးနှင့် မောင်စိန်ဝင်း တို့အား ပြန်ပေးစေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးအေးမောင့်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃

+ ၁၉၇၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၂ ရက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် *

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ သီးစား ချထားရေး ဥပဒေ-လယ်ယာမြေဆိုသောစကား ရပ်တွင် မြေနုကျွန်းပေါ် ပါ-မပါ-မြေနုကျွန်းပေါ်တွင်ဆောက်လုပ် ထားသော နေအိမ်များကို ကျေးရွာအုပ်စု မြေယာကော်မတီက နှင် ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကြံခင်းမြို့နယ် သောကြာဒူးကျေးရွာအုပ်စု မြေနု ကျွန်းပေါ်သို့ ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃ ဦး နှင့် ဦးကြင်လှ တို့သည် သက်ဆိုင်ရာ ကျေးရွာအုပ်စုပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ခွင့်ပြုချက်မရရှိပဲ တက်ရောက်၍ နေအိမ်များဆောက်လုပ်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့အား ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ အရ အရေးယူ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ် မြေနုကျွန်းပေါ်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၁) (ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော လယ်ယာမြေတွင် အကျိုးမဝင်ကြောင်းလျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တင်ပြသည်။ ထိုပုဒ်မ ၂(၁) (ဂ) ၏ရှင်းလင်းချက် (၁) တွင် လယ်ယာမြေဆိုသည့် စကား ရပ်၌ မြေနုကျွန်းပေါ်လည်းပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထို့အပြင် နည်းဥပဒေ ၁၃ ၏အပိုဒ်ခွဲ(၇) တွင် ကျေးရွာအုပ်စု မြေယာကော်မတီ အား အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များတွင်-

“လယ်ယာမြေမှ နှင်ထုတ်ထိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို နှင်ထုတ်သည့်လုပ်ပိုင် ခွင့်နှင့် လယ်ယာမြေပေါ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်၏ အခွင့်အမိန့် မရပဲ ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများကို ဖယ်ရှားစေနိုင်

* ၁၂၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၆၂(ခ)
+ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၄၄၅ (ကြံခင်း) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် သြဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားမှု။

၁၉၇၃
ဦးစိန်သောင်း
ပါ ၁၃ ဦး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်လည်း” ပါဝင်သည်။ အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် မူလရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမပြင်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလုပ်လိုက်သည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဒေါ်စိန်မမ၊ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘမော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့်(၁)။

ကြံခင်းမြို့နယ် တရားရုံး၊ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၅၀၃ ၌ သောကြာဒူးကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးငြိမ်းမောင်က ဦးစိန်သောင်း၊ ဦးမောင်အေး၊ ဦးကျော်ဝေ၊ ဦးထွန်းရွှေ၊ ဦးဝတုတ်၊ ဦးမောင်ဝမ်း၊ ဦးမြသောင်း၊ ဦးမောင်ရှိန်၊ ဒေါ်တင်ညွန့်၊ ဒေါ်ချစ်၊ ဒေါ်ဥ၊ ဒေါ်ခင်ထွေး၊ ဦးခင်သောင်းနှင့် ဦးကျင်လှတို့ အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေးဥပဒေ ၁၂ အရ တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်သက်သေများ စစ်ဆေးပြီးနောက် ဦးစိန်သောင်းတို့ ၁၄ ဦး အပေါ် စွဲဆိုသည့် ဥပဒေ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်အသီးသီး ချမှတ်လိုက်သည်။ ဦးကျင်လှမှ အပ ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃ ဦးတို့က တိုင်းတရားရုံး၌ အယူခံကြရာ အောင်မြင်ကြသဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားကြသည်။

ကြံခင်းမြို့နယ်၊ သောကြာဒူး ကျေးရွာ အုပ်စု မြေနုကျွန်းပေါ်သို့ ဦးစိန်သောင်းပါ ၁၃ ဦးနှင့် ဦးကျင်လှ တို့သည် သက်ဆိုင်ရာ ကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက် မရရှိပဲ တက်ရောက်၍ နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်ကြသဖြင့် ထိုနေအိမ်များကို ဖျက်သိမ်း၍ မြေနုကျွန်းပေါ်မှ ပြောင်းရွှေ့ပေးရန် ကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ ဦးစိန်သောင်းတို့အား အကြောင်းကြားသော်လည်း ဦးစိန်သောင်းတို့က လိုက်နာခြင်း မရှိကြ၍ သူတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ အရေးယူပေးပါရန် ကျေးရွာအုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးငြိမ်းမောင်က မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားရာမှ ဤအမှု ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားသူတို့၏ အကျိုးဆောင်က လျှောက်ထားသူတို့သည် မြေနုကျွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်နေထိုင်ခြင်းမှာ ကျေးရွာ

အုပ်စု ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်ရှင်၏ နှုတ်မိန့်အရ ဖြစ်ကြောင်း ထုချေသော်လည်း ဦးမောင်ရှင် (ရုံးခေါ်သက်သေ-၁)က “ယခုမြေယာ မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ချထားခြင်း မရှိပါ”ဟု ငြင်းကွယ်ထွက် ဆိုသည်။

၁၉၇၃
ဦးစိန်ထောင်း
ပါ ၁၃ဦး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

အချင်းဖြစ် မြေနုကျွန်းပေါ်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၁) (ဂ) တွင် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသော လယ်ယာမြေတွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တင်ပြသည်။ ထိုပုဒ်မ ၂ (၁) (ဂ) ရှင်းလင်းချက် (၁) တွင် လယ်ယာမြေဆိုသည့်စကား ရပ်၌ မြေနုကျွန်းပေါ်လည်း ပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တင်ပြရာတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေး ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ တွင် လယ်ယာမြေ သီးစား ချထားရေး ကိစ္စ အမှုအခင်းများကို စစ်ဆေးရန် ကိစ္စကိုသာ ဖော်ပြ ထားသည်ဖြစ်၍ အိမ်ကို မြေမှဖယ်မပေးခြင်း ကိစ္စနှင့် မသက်ဆိုင်ဟု တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ယင်းနည်းဥပဒေ ၁၃ ၏ အပိုဒ်ခွဲ (၇) တွင် ကျေးရွာအုပ်စု မြေယာကော်မတီအား အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့် များတွင်—“လယ်ယာမြေမှ နှင်ထုတ်ထိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို နှင်ထုတ်သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် လယ်ယာမြေပေါ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်၏ အခွင့် အမိန့်မရပဲ ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများကို ဖယ်ရှားစေနိုင် သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်”လည်း ပါဝင်သည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် မူလရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်း မမြင်သဖြင့် ဤပြင်ဆင် မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးညွန့်မောင်*

+ ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၈ ရက်

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆(၁)-ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေအရ အရေးယူ အပြစ်ပေးနိုင်ရန် ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားအောင် သက်သေထွက်ချက် ရှိရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် သက်သေခံ သံပိုက်လုံးများမှာ ရေနံ လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်ဟောင်းများ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ် ပေါက်သော်လည်း ရေနံလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် ပစ္စည်းများ ဖြစ် ကြောင်း မည်သည့်သက်သေကမ္မာ သက်သေခံထွက်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ ရှိရပေ။ ရပ်ကွက်ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးကျန်လှိုင်(ခံပြု-၂)က အချင်း ဖြစ် သံပိုက်လုံးများမှာ လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ် ကပင် အချင်းဖြစ် အိမ်ဝင်း ထဲ၌ ဦးညွန့်မောင်၏ ယောက္ခမ ဦးအောက ဆွမ်းလောင်းရုံ ဆောက်လုပ် အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်လုံးဟောင်းများ ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁)အရ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းကို ခွင့် ပြု ချက် မ ရ ပဲ လက်ရှိထားခြင်း၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ သို့မဟုတ် အကျိုးဖျက်ဆီးမှု ကျူးလွန် ခဲ့ခြင်း ရှိမှသာ ပြစ်မှုမြောက်ပေသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးစိုးသိန်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ ဦးမောင်မောင်ဌေး၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေးနှု။

ချောက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၅၆/၈၀ တွင် ဦးညွန့်မောင်အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး

*၁၉၈၀ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၃၈၄
+၁၉၈၀ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၆ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၀ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်နေ့စွဲပါ ချောက်မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ဥပဒေပုဒ်မ ၆(၁)အရ အရေးယူတင်ပို့ခဲ့ရာ ဦးညွန့်မောင်အား အမှုမှ
အပြီးအပြတ် လွှတ်ခဲ့သည်။ ဗဟိုဥပဒေရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၈၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးညွန့်မောင်

၁၉-၁-၈၀ ရက်နေ့ည (၈) နာရီအချိန်ခန့်တွင် ချောက်မြို့၊ အမှတ်-
(၁၄) ရပ်ကွက်နေ ဦးညွန့်မောင်၏ အိမ်ဝင်းကို ရေနံလုပ်ငန်းကော်ပို
ရေးရှင်းလုံခြုံရေးဌာန၊ တပ်ကြပ်ကြီး ဦးစိုးတင့်နှင့် သက်သေလူကြီး
များက ဝင်ရောက်ရှာဖွေကြရာ ၂ လက်မ သံပိုက်လုံး (၁၇) တောင်ခန့်
(၄) လုံး၊ ၂ လက်မသံပိုက်လုံး (၄) တောင်ခန့် (၉) လုံး၊ ၂ လက်မ
သံပိုက်လုံး (၁၂) တောင်ခန့် (၂) လုံး၊ ၂ လက်မသံပိုက်လုံး (၈)
တောင်ခန့် (၁) လုံး၊ ၂ လက်မ သံပိုက်လုံး (၇) တောင်ခန့် (၁) လုံး၊
၆-လက်မ သံကွင်းပြတ် ဗျက် ၂ လက်မခန့် (၁၇၇) ကွင်းတို့ကို ရှာဖွေတွေ့
ရှိခဲ့သည်။ ဦးစိုးတင့်က တိုင်ကြားသဖြင့် ချောက်ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းက
ဦးညွန့်မောင် အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး
ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ အရေးယူတင်ပို့သော အမှုဖြစ်သည်။

ဗဟိုဥပဒေရုံးက ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြရာတွင် တရားလိုသက်သေ
များ၏ ထွက်ချက်အရ သက်သေခံ သံပိုက်လုံးများမှာ ရေနံလုပ်ငန်းတွင်
အသုံးပြုသော ပိုက်လုံးအဟောင်းများဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံ ပိုက်လုံး
များကို ဦးညွန့်မောင်၏ နေအိမ်ဝင်းထဲမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း ပြည်သူ
ပိုင်လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုသည့် ပစ္စည်းများကို တရားဝင် လက်ဝယ်ရရှိ
ထားကြောင်း ဦးညွန့်မောင်က ထုချေနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတို့ကို လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါ အချင်းဖြစ် သက်သေခံ
သံပိုက်လုံးများကို ဦးညွန့်မောင်၏ အိမ်ဝင်းထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရကြောင်း
အငြင်းမပွားပေ။ ရေနံလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်း အင်ဂျင်နီယာဌာန
ရေနံ ပဉ္စမအင်ဂျင်နီယာ ဦးသောင်းလှိုင် (လိုပြ-၄) ၏ ထွက်ချက်နှင့်
သက်သေခံ (၈) တို့အရ သက်သေခံ သံပိုက်လုံးများမှာ ရေနံလုပ်ငန်း
တွင် အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်လုံးများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း
ရေနံလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းပိုင် ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း မည်သည့်
သက်သေကမူ သက်သေခံထွက်ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ရှိရပေ။ ရပ်ကွက်
ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးကျန်လှိုင် (ခံပြ-၂) က အချင်းဖြစ်
သံပိုက်လုံးများမှာ လွန်ခဲ့သော ၂၅-နှစ်ကပင် အချင်းဖြစ် အိမ်ဝင်းထဲ၌
ဦးညွန့်မောင်၏ ယောက္ခမ ဦးအောက ဆွမ်းလောင်းရုံ ဆောက်လုပ်
အသုံးပြုခဲ့သော သံပိုက်လုံးဟောင်းများ ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

၁၉၇၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးညွန့်မောင်

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁)အရ ပြည်သူပိုင်
ပစ္စည်းကို ခွင့်ပြုချက် မရပဲ လက်ရှိထားခြင်း၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ သို့မဟုတ် အကျိုးဖျက်ဆီးမှု ကျူးလွန်
ခြင်းရှိမှသာ ပြစ်မှုမြောက်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်ပါ အကြောင်းအချက်များအရ ချောက်မြို့နယ်
တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရန်အကြောင်း မမြင်သဖြင့်
ဤအယူခံမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးဟန်လှ*

+ ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၀ ရက်

၁၉၃၄ ခုနှစ် ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃-ဒီဇယ်နှင့် ရေနံဆီများကို သိုလှောင် ထားသည့်အတွက် ရေနံ ဥပဒေအရ အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် ဒီဇယ်ဆီ(၁၂)ဂါလံနှင့် ရေနံဆီ(၂၅) ဂါလံတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရောင်းချရန် သိုလှောင်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူရန် အထောက်အထားများကို မတွေ့ရသော်လည်း ဦးဟန်လှ သည် လက်ဝယ်သိုလှောင်ထားရှိရန် ခွင့်ပြုချက် အမိန့် လိုင်စင် တစ်စုံတရာ မပြုနိုင်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ ရေနံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ အရ၊ လိုင်စင်မဲ့ သိုလှောင်နိုင်သည့် ရေနံ(၆)ဂါလံသာ ဖြစ်သည်။ ရေနံဆီ(၂၅) ဂါလံနှင့် ဒီဇယ်ဆီ(၁၂)ဂါလံကို နေအိမ်တွင် သိုလှောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ဦးဟန်လှသည် ၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ ရေနံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ နှင့် နည်းဥပဒေ အပိုဒ် ၉၀ တို့ကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ အပြစ်ပေး စီရင်နိုင်သောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးစိုးသိန်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံသူ အတွက်။ ။ ဦးခင်မောင်သန်း၊ ဗဟို တရားရုံးရွှေနေ။

ပြည်မြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၁၅၈၇/၇၇ တွင် ဦးဟန်လှအပေါ် ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက် မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄(၁)အရ

+ ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၃၇၇
* ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅၈၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၉ ရက် နေ့စွဲပါ ပြည်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

အရေးယူ တင်ပို့ခဲ့ရာ ဦးဟန်လှအား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ခဲ့သည်။
ဗဟိုဥပဒေ ရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရား
ရုံးသို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၈၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးဟန်လှ

ဤအမှုမှာ ၂၃-၂-၇၇ ရက်နေ့တွင် ဦးမြတ်ဆွေ ခေါင်းဆောင်သော
ရှာဖွေရေးအဖွဲ့သည် ပြည်မြို့၊ မူဆာပင်ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ အမှတ်
၁၀၅၆ နေ ဦးဟန်လှ၏ မနေအိမ်ကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေကြရာ ဂီယာဆီ(၁၀)
ဂါလံ၊ ဒီဇယ်ဆီ(၁၂)ဂါလံ၊ ဓာတ်ဆီ(၂)ဂါလံ၊ ရေနံဆီ(၂၅)ဂါလံတို့ကို
တွေ့ရှိခဲ့သဖြင့် ဦးဟန်လှအပေါ် ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်
တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄
(၁)အရ အရေးယူတင်ပို့သော အမှုဖြစ်သည်။

ဗဟိုဥပဒေရုံးက ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တင်ပြရာတွင် အချင်းဖြစ်
သက်သေခံ စက်ဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီနှင့် ရေနံဆီတို့မှာ အစိုးရကသာ ရောင်းချရန်
သတ်မှတ်ထားသော ပစ္စည်းများဖြစ်၍ ယင်းပစ္စည်းများကို ဦးဟန်လှ
နေအိမ်မှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းမှာ အငြင်းမပွားကြောင်း တင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် ဦးဟန်လှ၏ နေအိမ်မှ
ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သော သက်သေခံပစ္စည်းများအနက် ဒီဇယ်ဆီ(၁၂)ဂါလံနှင့်
ရေနံဆီ(၂၅)ဂါလံတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရောင်းချရန် သိုလှောင်ထားခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ကောက်ယူရန် အထောက်အထားများကို မတွေ့ရသော်လည်း
ဦးဟန်လှသည် လက်ဝယ်သိုလှောင်ထားရှိရန် ခွင့်ပြုချက် အမိန့် လိုင်စင်
တစ်စုံတစ်ရာမပြနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၈
အရ လိုင်စင်မဲ့ သိုလှောင်နိုင်သည့်ရေနံ (၆) ဂါလံသာဖြစ်သည်။ ရေနံဆီ
(၂၅)ဂါလံနှင့် ဒီဇယ်ဆီ(၁၂)ဂါလံတို့ကို နေအိမ်တွင် သိုလှောင်ထားသည်
ဖြစ်ရာ ဦးဟန်လှသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ နှင့် နည်းဥပဒေ
အပိုဒ် ၉၀ တို့ကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်၍ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ အရ
အပြစ်ပေးစီရင်နိုင်သော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ ပြည်မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးဟန်လှအပေါ် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ရေနံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ အရ
ဒဏ်ငွေ ကျပ်-၃၀၀/- ပေးဆောင်စေရန်နှင့် မပေးဆောင် ပျက်ကွက်ပါက
ထောင်ဒဏ်(၄)လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်စိန်

နှင့်

+ ၁၉၇၃
ဇေဇော်ဝါရီလ
၂၄ ရက်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

(အေရာဥ(ခ) အောင်ကြည်ပါ ၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၆၉-မြို့နယ်တရားရုံးသည် သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံထားပြီးသော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တစ်ခုကို သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံကြောင်း ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ပြုနိုင်မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အင်းစိန်မြို့နယ် တရားရုံးသည် ၁၉-၉-၇၁ ရက်နေ့တွင် တရားလို သက်သေ အက်(စ်)မဒါး၏ ထွက်ချက်ကို ရယူခဲ့စဉ် ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်တစ်ခုကို သက်သေခံ(ဆ)အဖြစ် လက်ခံကြောင်း အမိန့်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၁-၉-၇၁ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (ဆ) ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံသင့်ကြောင်း ထပ်မံ၍ အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ခဲ့သည်။ မူလတရားရုံးသည် တရားလိုဘင်ပြသော ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိမိချမှတ်ထားသည့် အမိန့်ကို မိမိပယ်ဖျက်ထားခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ယင်းကဲ့သို့သော ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် ရှိပေသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်တစ်ရပ်ကို မကျေနပ်သူ အမှုသည် သည် တဆင့်မြင့်သော တရားရုံးတွင် ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တင်ပြလျှောက်ထားရမည် ဖြစ်၍ တဆင့် မြင့်သောတရားရုံးကသာလျှင် အောက်ရုံးများ၏ အမိန့်ကို

* ၁၉၇၂ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၅ (ခ)
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၅၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃-ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

+၁၉၈၃
 ဦးမောင်စိန်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတမြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 (အေရာဥ
 (ခ)
 အောင်ကြည်
 ပါ ၂)

ပြင်ဆင်ပိုင်ခွင့် ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိ
 ချမှတ်သော အမိန့်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် မရှိပေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။အမ် အေ ဆူလ်ဘန်း၊ ဗဟိုတရား
 ရုံး ရှေ့နေ၊
 ဦးဘသန်း ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးစိုးသိန်း၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်း
 အဆင့် (၁)၊
 ဦးအောင်စိုး ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
 ဦးသန့်ဇင် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အင်းစိန်မြို့နယ် တရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၂၁၃၄/
 ၈၀ တွင် ဦးမောင်စိန်က အေရာဥ(ခ) ဦးအောင်ကြည်ပါ ၂-ဦးတို့အပေါ်
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ နှင့် ၄၅၆ တို့အရ စွဲဆိုမှုကို အရေးယူ
 စစ်ဆေးခဲ့ရာ ၁၉-၉-၈၁ ရက်နေ့တွင် တရားလို သက်သေ အက်(စ်)
 မဒါး၏ ထွက်ချက်ကို ရယူခဲ့စဉ် ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်တစ်ခုကို
 သက်သေခံ(ဆ)အဖြစ် လက်ခံကြောင်း အမိန့်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။
 ထို့နောက် ၂၁-၉-၈၁ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (ဆ) ဆိုင်အရောင်းအဝယ်
 စာချုပ်ကို သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံသင့်ကြောင်းကပ်မိ၍ အမိန့်တစ်ရပ်
 ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဦးမောင်စိန်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
 မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ မအောင်
 မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ အင်းစိန်မြို့နယ် ဈေးကုန်းအနောက်ရပ်ကွက် လှိုင်မြစ်ကမ်း
 ကျူလီယာဗလီ အဆောက်အအုံရှိ ဆိုင်ခန်းအမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့နှင့်
 ပစ္စည်းများကို အမှုဆက်ခံသူ အေရာဥ (ခ) ဦးအောင်ကြည်နှင့် ဇနီး
 မခင်မာရွှေတို့ထံမှ ဝယ်ယူ ပိုင်ဆိုင်ထားသည် ဆိုသူ ဦးမောင်စိန်က
 အချင်းဖြစ် ဆိုင်ခန်းများနှင့် ပစ္စည်းများတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အေရာဥ (ခ)
 ဦးအောင်ကြည်နှင့် ဇနီး မခင်မာရွှေတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၂၀ နှင့် ၄၅၆ အရ ဦးတိုက်လျှောက်ထား စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးမောင်စိန်က ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြရာ တွင် မူလ တရားရုံးသည် ၁၉-၉-၈၁ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (ဆ) အဖြစ် လက်ခံထားသော ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို ၂၁-၉-၈၁ ရက်နေ့တွင် ယင်း ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံသင့်ဟု အမိန့်တစ်ရပ် ထပ်မံချမှတ်၍ မိမိ၏အမိန့်ကို မိမိပယ်ဖျက်ခြင်းမှာ တည်ဆဲ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း တင်ပြသည်။

+ ဦးမောင်စိန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
(အေရာဥ(ခ)
အောင်ကြည်
ပါ)

မူလရုံး အမှုတို့ကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် မူလတရားရုံးသည် ၁၉-၉-၈၁ ရက် နေ့စွဲပါ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းတွင် တရားလို တင်ပြသည့် ဆိုင် အရောင်း အဝယ် စာချုပ်ကို သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ ၍ ၂၁-၉-၈၁ ရက်နေ့တွင် အချင်းဖြစ် ဆိုင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို သက်သေခံအဖြစ် လက်မခံသင့်ကြောင်း သီးခြားအမိန့်တစ်ရပ် ထပ်မံ ချမှတ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မူလတရားရုံးသည် တရားလို တင်ပြသော ဆိုင်အရောင်း အဝယ် စာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိမိချမှတ်ထားသည့် အမိန့်ကို မိမိပယ် ဖျက်ထားခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ယင်းကဲ့သို့သော ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် ရှိပေသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအရ မူလတရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်တစ်ရပ်ကို မကျေနပ်သူ အမှုသည်သည် တဆင့်မြင့်သော တရားရုံးတွင် ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက် ပေးရန် တင်ပြလျှောက်ထားရမည့် ဖြစ်၍ တဆင့်မြင့်သော တရားရုံးက သာလျှင် အောက်ရုံးများ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပိုင်ခွင့် ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိချမှတ်သော အမိန့်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဦးမောင်စိန်၏ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြု၍ အင်းစိန်မြို့နယ် တရားရုံး၏ ၂၁-၉-၈၁ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်နှင့် ယင်း အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အင်းစိန်မြို့နယ် တရားရုံး၏ ၁၉-၉-၈၁ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို အတည်ပြု လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၇-ရက်

ဒေါ်ရင်မေ

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးဘရင်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၈-မကွာရှင်းရသေးသော ဇနီးက လင်မယားပိုင် ပစ္စည်းများကို ယူသွားခြင်းမှာ ခိုးမှု မြောက်မမြောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးဘရင်က သူ၏ဇနီး ဒေါ်ရင်မေသည် သူမရှိခိုက် နေအိမ်အတွင်းရှိ ဗီရိုကို သော့တူဖြင့်ဖွင့်၍ ဗီရိုထဲမှ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ ကို ခိုးယူသွားသည်ဟု တိုင်တန်းသည်။ ဦးဘရင်နှင့် ဒေါ်ရင်မေတို့သည် မကွာရှင်းရသေးသော ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ရင်မေက သက်သေခံ ပစ္စည်းများကို မိမိလည်း ပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်၍ ယူသွားခြင်းဖြစ်ရာ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ယူသွားခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

---

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇၆(ခ)နှင့် ၆၃၁(ခ)
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၅၇ တွင်ချမှတ်သော
၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်
ကိုပြင်ဆင်ပေးစေလိုမှု။

ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၀ အရ ခြိမ်းခြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ရင်မေအပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ အရ စွဲချက်တင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

+၁၉၇၃
ဒေါ်ရင်မေ
နှင့်

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း
ဦးမောင်မောင်ကြီး
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ ဦးဘရင်

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ဦးမြင့်အောင်၊ ဥပဒေဝန်
ထမ်းအဆင့်(၁)။
ဦးမောင်မောင်ကြီး
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဦးဘရင်က သူ၏ဇနီး ဒေါ်ရင်မေသည် သူမရှိခိုက် နေအိမ်အတွင်းရှိ
ဗီရိုကို သော့တူဖြင့် ဖွင့်၍ ဗီရိုထဲမှ ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို ခိုးယူသွားသည်
ဟု တိုင်တန်းသဖြင့် ရဲကစုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး ဒေါ်ရင်မေထံမှ ရွှေထည်
ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်း၍ သက်သေခံပစ္စည်းများအဖြစ် တင်ပြလျက်
ဒေါ်ရင်မေအပေါ် ပန်းပဲတန်း မြို့နယ်တရားရုံး၌ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အမှုကြီးအမှတ် ၁၅၂၉ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၀ အရ တရား
စွဲဆိုခဲ့သည်။ ထိုအမှုအတွင်း၌ သက်သေခံ ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို ပြန်ပေး
ထားပါရန် ဦးဘရင်နှင့် ဒေါ်ရင်မေတို့က ယှဉ်ပြိုင်လျှောက်ထားကြရာ
ပန်းပဲတန်းမြို့နယ် တရားရုံးက ဦးဘရင်သို့ ခံဝန်ဖြင့် ပြန်ပေးထားရန် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၆-က အရ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ရင်မေ
က ထိုအမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးပါရန် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၌ ၁၉၇၀ ခုနှစ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၄၃ တွင် လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်
ခဲ့ပေ။

ပန်းပဲတန်းမြို့နယ် တရားရုံးက အမှုကိုဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရာတွင်
တရားလိုပြ သက်သေများကို စစ်ဆေးကြားနာပြီး ဒေါ်ရင်မေအပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၀ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ရင်မေက
ထိုစွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၅၇ တွင် လျှောက်ထားရာ ရန်ကုန်တိုင်း တရား
ရုံးက ကြားနာပြီး စွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဒေါ်ရင်မေအား လွတ်ရန်နှင့်

+ ၁၉၇၃
ဒေါ်ရင်မေ
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ ဦးဘရင်

သက်သေခံပစ္စည်းများကို အချင်းမဖြစ်ပွားခင်က ထားရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးဘရင်၏ လက်ဝယ်၌ ဆက်လက်ထားရှိစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ရင်မေက သက်သေခံပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇၆(ခ)ကို တင်သွင်းသည်။ ဦးဘရင်က ဒေါ်ရင်မေအား စွဲချက်မတင်ပဲ လွှတ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၃၁(ခ)ကို တင်သွင်းသည်။ ယင်းပြင်ဆင်မှု နှစ်မှုသည် မူလမှု တမှုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ယင်းတို့ကို ပူးပေါင်းကြားနာ၍ ချမှတ်သော ဤစီရင်ချက်သည် နှစ်မှုစလုံးနှင့် အကြူးဝင်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှု ပြီးဆုံးသောအခါ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇(ခ)အရ တရားရုံးသည် သက်သေခံပစ္စည်းများကို လက်ဝယ်ရရှိ ထိုက်သူသို့ ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။ ဒေါ်ရင်မေသည် ဦးဘရင် သော့ခတ် သိမ်းဆည်းထားသည့် အချင်းဖြစ် သက်သေခံပစ္စည်းများကို ယူသွားခဲ့ကြောင်း မူလမှုမှ သက်သေခံချက်အရ ပေါ်လွင်သဖြင့် ရန်ကုန် တိုင်း တရားရုံးက ထိုပစ္စည်းများကို ဦးဘရင်သာလျှင် လက်ဝယ်ရထိုက် သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ဒေါ်ရင်မေက သူသည် ထိုပစ္စည်းများကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုဆိုလျှင် တရားမကြောင်းအရ အရေးဆိုနိုင်ပေသည်။

ဦးဘရင်နှင့် ဒေါ်ရင်မေတို့သည် မကွာရှင်းရသေးသော ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ရင်မေက သက်သေခံပစ္စည်းများကို မိမိလည်းပိုင်ဆိုင်သည် ဟု ယုံကြည်၍ ယူသွားခြင်းဖြစ်ပေရာ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ယူသွားခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၇၇ အရ ခိုးမှု မမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ရင်မေအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၀ အရ စွဲချက်တင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် မူလရုံးက ဒေါ်ရင်မေ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၀ အရ စွဲချက်တင်ထားခြင်းကို ရန်ကုန် တိုင်း တရားရုံးက ပယ်ဖျက်၍ ဒေါ်ရင်မေအား ပြန်လွှတ်ထားရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်ရင်မေနှင့် ဦးဘရင်တို့ အသီးသီးက တင်သွင်းသည့် ဗဟိုတရားရုံး ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇၆(ခ)နှင့် ၆၃၁(ခ)တို့ကို ခွင့်ရန်ပြုအကြောင်း မမြင်သဖြင့် ယင်းပြင်ဆင်မှုများကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးသန်းမြင့်
နှင့်

+ ၁၉၈၃
ဖေဖော်ဝါရီလ
၂၄ ရက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၉(က) (ဃ)-အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မဟုတ်ပါ။ သီးခြားဖြစ်ရပ် တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများကို တပေါင်းတည်း စစ်ဆေး ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှု ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အချင်းဖြစ် ငွေစုငွေချေးအသင်းပိုင် ငွေကျပ်- ၉၃၀၇/၃၀-ပြားနှင့် စစ်လျဉ်း၍ အသင်း၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်က တွဲဖက်အကွင်းရေးမှူး ဦးသန်းမြင့်အပေါ် စွဲဆိုသော အမှုနှင့် အသင်းငွေ ကျပ် ၇၈၄၁/၁၀-ပြားနှင့် စစ်လျဉ်း၍ အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းအောင်က အသင်းအတွင်းရေးမှူး ဦးညိုဝင်းအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှုတို့မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉ (က)နှင့် (ဃ) တွင် ဖော်ညွှန်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည့် အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သီးခြားဖြစ်ရပ် တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများ ဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၉ အရ ဦးသန်းမြင့်နှင့် ဦးညိုဝင်းတို့ကို တစ်မှုတည်းတွင် ပူးပေါင်း စစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် စစ်ဆေး ကြားနာခြင်း အားလုံးမှာ မူလအစားပင် ပျက်ပြယ်လျက်ရှိပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးအောင်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးစိုးသိန်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)။

* ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှတ် ၆၅ (ခ)
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၀၇ တွင်ချမှတ်အော
၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇီဝင်ဘာလ ၁၇ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
မကျေနပ်၍ပြင်ဆင်မှု။

+၁၉၇၃
ဦးသန်းမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်

ကျောက်တံတားမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၅၁၂/၈၀ တွင် ဦးသန်းမြင့်အပေါ် ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ် ၆ အရ လည်းကောင်း၊ ဦးညိုဝင်းအပေါ် ဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ် ၁၁ အရ လည်းကောင်း စွဲချက်အသီးသီးတင်ခဲ့သည်။ ဦးသန်းမြင့်က သူ့အပေါ် စွဲချက် တင်သည့်မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ ဦးသန်းမြင့်အပေါ် စွဲချက်တင်သည့် အမိန့်ကို အတည်ပြု၍ ဦးညိုဝင်းအပေါ် စွဲချက်တင်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး၊ ဦးညိုဝင်းအပေါ် စွဲဆိုသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၀၀၄/၈၀ ကို သီးခြား ပြန်လည်စစ်ဆေး ကြားနာရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဦးသန်းမြင့်က ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်ခွဲ (၂) ငွေစုငွေချေး သမဝါယမအသင်း တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သူ ဦးသန်းမြင့်သည် အသင်းပိုင် ငွေများကို ဘဏ်ခွဲ (၅) သို့ အပ်နှံရာ၌ ငွေကျပ် ၉၄၀၇/၄၆ ပြားအပ်နှံသည်ဟု ဘဏ်သက်ကျန် ရှင်တမ်းအတု ပြုလုပ်၍ မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့အား တင်ပြခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က ဘဏ်ခွဲ (၅) သို့ စုံစမ်းရာတွင် အသင်းငွေကျပ် ၁၀၀/၁၅-ပြားသာ ရှိကြောင်း သိရှိရသဖြင့် အသင်း၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်က ကွာခြားငွေကျပ် ၉၃၀၇/၃၁ ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဦးသန်းမြင့်အပေါ် တိုင်တန်းအရေးယူခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

ဦးသန်းမြင့်အပေါ် အရေးယူ စစ်ဆေးသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၅၀၂/၈၀၊ ၁၁-၆-၈၀ နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် အသင်းငွေပေါင်း ကျပ် ၇၈၄၁/၁၀-ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အတွင်းရေးမှူး ဦးညိုဝင်းအပေါ် ၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲဇယား ၂၊ အမှတ်စဉ် ၅၊ ၆ နှင့် ၂၁-တို့အရ အရေးယူသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၁၀၀၄/၈၀ တို့ကို တပေါင်းတည်း စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့၍ စစ်ဆေးကြားနာခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးသန်းမြင့်က ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တင်ပြရာတွင် သဘောသဘာဝချင်း မတူညီသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၅၀၂/၈၀ နှင့် အမှတ် ၁၀၀၄/၈၀ တို့ကို မူလတရားရုံးက တပေါင်းတည်း

စစ်ဆေးကြားနာခဲ့ခြင်းမှာ မူလအခြေအမြစ်ကစ၍ မှားယွင်းချွတ်ချော်
နေသဖြင့် စစ်ဆေးကြားနာမှု အားလုံးမှာ ပျက်ပြယ်လျက်ရှိကြောင်း၊
တိုင်းတရားရုံးက အချင်းဖြစ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး ၂ မှုကို မူလရုံးက
တပေါင်းတည်းစစ်ဆေး ကြားနာခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု လက်ခံသုံး
သပ်ခဲ့ပါလျက် ချမှတ်သည့် အမိန့်မှာ သုံးသပ်ချက်နှင့် မဆီလျော်ပဲ
လွဲမှားနေကြောင်း တင်ပြသည်။

+၁၉၈၃
ဦးသန်းမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၅၀၂/၈၀၊ ၁၁-၆-၈၀ ရက်နေ့၊ နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၀၀၄/၈၀ နှင့် တပေါင်းတည်း စစ်ရန်
အမိန့်ချမှတ်လျက် အမှုနှစ်ခုကို တပေါင်းတည်း စစ်ဆေးကြားနာခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသည်။

သို့ရာတွင် အချင်းဖြစ်ငွေစုငွေချေး အသင်းပိုင် ငွေကျပ် ၉၃၀၇/၃၁
ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသင်း၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်က တွဲဖက်
အတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းမြင့်အပေါ် စွဲဆိုသောအမှုနှင့် အသင်းငွေကျပ်
၇၈၄၁/၁၀ ပြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းအောင်က အသင်း
အတွင်းရေးမှူး ဦးညိုဝင်းအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှုတို့မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉(က)နှင့်(ခ)တွင် ဖော်ညွှန်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်
အကြောင်းခြင်းရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများဟု
မဆိုနိုင်ပေ။ သီးခြားဖြစ်ရပ် တစ်ခုစီမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုများ
ဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၉ အရ ဦးသန်းမြင့်နှင့်
ဦးညိုဝင်းတို့ကို တစ်မှုတည်းတွင် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း
ချက်များနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် စစ်ဆေး ကြားနာခြင်းအားလုံးမှာ မူလ
အစကပင် ပျက်ပြယ်လျက် ရှိပေသည်။ ဤအချက်ကို တိုင်းတရားရုံးမှ
တစ်သဘောတည်း လက်ခံသုံးသပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဦးသန်းမြင့်၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို
ခွင့်ပြု၍ ကျောက်တံတားမြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏
အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၅၀၂/၈၀ နှင့်
၁၀၀၄/၈၀ တို့ကို သီးခြားတစ်မှုစီခွဲ၍ အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးကြားနာရန်
ပြင်ဆင် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးသန်းဝေ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုံ ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ*

မြန်မာနိုင်ငံတော်

+ ၁၉၈၃
မတ်လ ၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က)-တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ က ထုတ်ပြန်ထားသော ညွှန်ကြားချက်ကို မနာခံသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူရန် မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်း ရှေးမှူးက ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီမညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က)တွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက သို့မဟုတ် ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်း အထက် အဆင့်ရှိဝန်ထမ်းကရေးသားတိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုင်လျှောက်လာသည့် အခါမှတစ်ပါး မည်သည့်တရားရုံးကမူပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၂ မှ ၁၈၈ အထိ ဖော်ပြထားသော ပြစ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူကြားနာခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီက ထုတ်ပြန်ထားသော ညွှန်ကြားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ တရားရုံးက အရေးယူစေလိုလျှင် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ကဖြစ်စေ၊ အလုပ် အမှုဆောင်အဖွဲ့က တာဝန်ပေးသော တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး က ဖြစ်စေ၊ တိုင်တန်းလျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးက တိုင်လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ရ သည်။ ထို့အပြင် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီက သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံးသို့

* ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ လျှောက်လွှာအမှတ် ၁၄၀
+ ကျောက်တံတားမြို့နယ် တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၁၇၅၉/၈၂ ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက် ထားမှု။

ရေးသားထားသော တိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုက်ရိုက် တင်သွင်း
လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေး
မှူးက ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်
နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိပေ။

+ ၁၉၇၃
ဦးသန်းဝေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးမြသိန်း၊ ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေ။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးအောင်စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြင်မှုဆိုင်ရာ
အမှုကြီးအမှတ် ၁၇၅၉/၇၂ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးသန်းဝေအား
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူခဲ့သည်ကို မကျေနပ်သ
ဖြင့် ဦးသန်းဝေ က ဗဟိုတရားရုံးသို့ အမှုကို စေ့ဖျက်ပေးရန်အတွက်
ဤပြစ်မှု အထွေထွေ လျှောက်လွှာကို တင်သွင်းသည်။

ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီက ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ ၂၉ ရက်
နေ့တွင် ညွှန်ကြားချက် (၂) ရပ်ဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ အပြီးအပိုင်သွားခဲ့
သော နိုင်ငံခြားသားများ နေထိုင်ခဲ့သည့် အခန်းများကို နိုင်ငံခြား
ပြန် အခန်းဟု သတ်မှတ်ကြောင်းနှင့် အခန်းများကို တိုင်ပြည်သူ
ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ လွှဲပြောင်းပေးခြင်း
ရောင်းချခြင်း၊ ကျူးကျော်တက်ရောက် နေထိုင်ခြင်းများကို တွေ့ရှိပါက
ဥပဒေအရ၊ အရေးယူရန် ဖြစ်ကြောင်း မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီများသို့
ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ကျောက်တံတားမြို့နယ် အမှတ်(၅) ရပ်ကွက် ပြည်သူ့ကောင်စီ
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသန်းဝေသည် ယင်းညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာခြင်းမရှိပဲ၊
နိုင်ငံခြားပြန် အခန်းများဖြစ်သော ၃၇ လမ်း အခန်းအမှတ် ၂၂၁ နှင့်
အမှတ် ၂၂၃ တို့တွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်လျက်ရှိသောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ၊ အရေးယူပေးရန် ကျောက်တံတားမြို့နယ် ပြည်
သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးက ကျောက်တံတားမြို့နယ် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့
စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ရာမှ ယခု အမှု ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဤအမှုတွင် အဓိက စဉ်းစားရန် အချက်မှာ အမှုတိုင်တန်း စွဲဆိုခြင်း
သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ
ဟူ၍ဖြစ်သည်။

+ ၁၉၈၃
ဦးသန်းဝေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (က)တွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက သို့မဟုတ် ထိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်း၏ အထက်အဆင့်ရှိ ဝန်ထမ်းက ရေးသားတိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုင်လျှောက်လာသည့် အခါမှ တပါး မည်သည့် တရားရုံးကမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇၂ မှ ၁၈၈ အထိ ဖော်ပြထားသော ပြစ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူ ကြားနာခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်အရ၊ ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီက ထုတ်ပြန်ထားသော ညွှန်ကြားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ အရ၊ တရားရုံးက အရေးယူစေလိုလျှင် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ကဖြစ်စေ၊ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့က တာဝန်ပေးသော တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးကဖြစ်စေ တိုင်တန်း လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးက တိုင်လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီက သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံးသို့ ရေးသားထားသော တိုင်လျှောက်ချက်ဖြင့် တိုက်ရိုက်တင်သွင်းလျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးကပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁)(က)နှင့် အညီ စွဲဆိုခဲ့ခြင်း မရှိသောအမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက အရေးယူကြားနာနိုင်ခြင်း မရှိသည့် အလျောက် ပယ်ဖျက်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျောက်တံတားမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၇၅၉/၈၂ ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ၊ ချေဖျက်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

အော့လစ်ယန်း

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဒေါ်ညွန့်လှိုင်

+ ၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၁၇ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂(၁)-တရားခံတစ်ဦး၏ ရဲထံအစစ်ခံချက်ကို တရားရုံးရှိ သူ၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ပူးတွဲ တရားခံတစ်ဦးက တရားရုံးတွင် တောင်းဆိုခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂(၁) ခြင်းချက်တွင် တရားလိုဘက်မှ ပြသော သက်သေ သို့မဟုတ် တရားခံဘက်မှ ပြသောသက်သေ တဦးတယောက်သည်ရဲထံအစစ်ခံခဲ့ရာ၌ စာဖြင့် ရေးသားထားသော အစစ်ခံချက် ရှိနေလျှင် တရားခံဘက်မှ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် တရားလိုဘက်မှ ဖြစ်စေ အမှုအခြေ အနေအလိုက် တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သူ၏ ရဲရွှေ အစစ်ခံချက်ကို တောင်းယူ၍ သူ့အား ရုံးရွှေ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင် မေးမြန်းနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤ အမှုတွင် ဦးလောင်ရမ်းသည် မူလ တရားရုံး၌ သက်သေအဖြစ် အစစ်ခံခြင်းမှာ တရားလိုဘက်ကဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အခြားပူးတွဲ တရားခံတို့ ဘက်ကဖြစ်စေ သူ့အား သက်သေအဖြစ် ပြဆိုခြင်းကြောင့် အစစ်ခံရခြင်းမဟုတ်ပဲ တရားခံအဖြစ် သူ့အပေါ် စွဲချက်တင်ထားသော ပြစ်မှု၌ သူ့တွင် အပြစ်မရှိကြောင်းကို ထုချေ အစစ်ခံခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တရားခံတစ်ဦး၏ ရဲထံ အစစ်ခံချက်ကို တရားရုံးရှိ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ပူးတွဲ တရားခံတစ်ဦးက တရားရုံး၏

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၅၃(ခ)

+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၆၄ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၃ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးစေလိုမှု။

၁၉၇၃
 အောလစ်
 ယန်း
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်
 ၂။ ဒေါ်ညွန့်
 လှိုင်

ခွင့်ပြုချက်ကို တောင်းခံနိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ
 ၁၆၂ (၁) ခြင်းချက်တွင်တစ်စုံတစ်ရာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဒေါ်ရင်ရင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ၁။ ဦးမောင်မောင်သန်း၊
 ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)

၂။ ဦးတင်ရီ၊ ဗဟိုတရားရုံး
 ရှေ့နေ။

ကမာရွတ်မြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၁၁၁/၇၇
 တွင် လျှောက်ထားသူ အောလစ်ယန်းက သူနှင့်အတူ ပူးတွဲတရားခံ
 ဖြစ်သော ဦးလောင်ယန်း၏ ရုံးရွှေထွက်ချက်ကို ရဲထံအစစ်ခံထားချက်နှင့်
 တိုက်ဆိုင်မေးမြန်း ခွင့်တောင်းသည်ကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်မပြုသဖြင့်
 ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်
 သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ အောလစ်ယန်း၊ ဦးလောင်ရမ်းနှင့် ဦးတင်ကြည်တို့
 (၃) ဦးသည် ဒေါ်ညွန့်လှိုင်ပိုင် စိန်နားကပ်တရံကို ရောင်းချပေးမည်ဟု
 ယူသွားပြီး ငွေလည်းမပေး၊ နားကပ်လည်း ပြန်မပေးသဖြင့် ဒေါ်ညွန့်လှိုင်
 က ကမာရွတ်ရဲစခန်းတွင် တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခဲ့ရာ ရဲစခန်းက အမှုကို စုံစမ်း
 ပြီးလျှင် အောလစ်ယန်းတို့ (၃)ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆
 အရ ကမာရွတ်မြို့နယ် တရားရုံးသို့ တရားစွဲဆို တင်ပို့ရာမှ ဤအမှု
 ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူ အောလစ်ယန်းက အဓိက
 အကြောင်းပြချက် တင်ပြရာတွင် သူ့ဘက်မှ အကျိုးဆောင်သည်
 ဦးလောင်ရမ်းအား ပြန်လှန်မေးခွန်းများ ထုတ်ရန်အတွက် ဦးလောင်
 ရမ်း၏ ရုံးရွှေ ထွက်ဆိုချက်များကို ရဲထံအစစ်ခံချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရန်
 လိုအပ်သဖြင့် ထိုသို့တိုက်ဆိုင် မေးမြန်းခွင့်ပြုရန် ထောင်းခံ ခြင်းကို
 ဦးလောင်ရမ်း၏ အကျိုးဆောင်မှ ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိပါပဲလျက် ရုံးက
 ခွင့်မပြုခြင်းမှာ လျှောက်ထားသူအတွက် များစွာ နစ်နာကြောင်းဖြင့်
 တင်ပြသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂ (၁) ခြင်းချက်တွင် တရားလို
 ဘက်မှ ပြသော သက်သေ သို့မဟုတ် တရားခံဘက်မှ ပြသော သက်သေ

တဦးတယောက်သည် ရဲထံ အစစ်ခံခဲ့ရ၍ စာဖြင့်ရေးသားထားသော အစစ်ခံချက် ရှိနေလျှင် တရားခံဘက်မှဖြစ်စေ သို့မဟုတ် တရားလိုဘက်မှ ဖြစ်စေ အမှုအခြေအနေအလိုက် တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သူ၏ရဲရွေ့ အစစ်ခံချက်ကို တောင်းယူ၍ သူ့အား ရုံးရွေ့ ထွက်ချက်နှင့် တိုက်ဆိုင် မေးမြန်းနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် ဦးလောင်ရမ်း သည် မူလတရားရုံး၌ သက်သေအဖြစ် အစစ်ခံခြင်းမှာ တရားလိုဘက်က ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် အခြားပူးတွဲ တရားခံတို့ဘက်ကဖြစ်စေ သူ့အားသက်သေ အဖြစ်ပြဆိုခြင်းကြောင့် အစစ်ခံခြင်း မဟုတ်ပဲ တရားခံအဖြစ် သူ့အပေါ် စွဲချက်တင်ထားသော ပြစ်မှု၌ သူ့တွင် အပြစ်မရှိကြောင်းကို ထုချေအစစ် ခံခြင်းသာဖြစ်သည်။ တရားခံတစ်ဦး၏ရဲထံ အစစ်ခံချက်ကို တရားရုံးရှိသူ၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ပူးတွဲ တရားခံတစ်ဦး၊ တရားရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်ကို တောင်းခံနိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၂(၁)ခြင်းချက်တွင် တစ်တရု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။

+ ၁၉၇၃
 အလွတ်
 ယန်း
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်
 ၂။ ဒေါ်ညွန့်
 လှိုင်

သို့ဖြစ်၍ ပူးတွဲတရားခံ ဦးလောင်ရမ်း၏ ရဲရွေ့အစစ်ခံချက်ကို တရား ရုံးထွက်ချက်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ မေးမြန်းခွင့်ပြုရန်ပူးတွဲတရားခံ အော့လစ်ယန်း ဘက်မှ တောင်းဆိုခြင်းကို မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့က ခွင့် မပြုခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် အော့လစ်ယန်း၏ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာကို ပယ်လိုက် သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သော ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၁၉ ရက်

ဦးအောင်လွင်

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးကိုကြီး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၄ - ပြစ်မှု မြောက်ရန်အတွက် တရားခံက ပြုလုပ်သည့် လက်ရောက်မှုကျူးလွန်ရာမှ ရရှိသည့်ဒဏ်ရာများကြောင့် သေဆုံး ရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၆-၁၁-၈၀ရက်နေ့က ဒေါ်မြကြုတ်အား ခင်ပွန်းဦးကိုကြီးက ရိုက်နှက်သဖြင့် ဆေးရုံသို့တင်ပြီး ကုသရာမှ ၂၁-၁၂-၈၀ ရက်နေ့ည ၇ နာရီ အချိန်တွင် ဒေါ်မြကြုတ် ကွယ်လွန်သွားသည် ဆိုသည့် စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဦးကိုကြီးအပေါ် အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တရားလို သက်သေများသည် ဦးကိုကြီးက ဒေါ်မြကြုတ်အား ဒဏ်ရာရအောင် လက်သီးဖြင့် ထိုးခဲ့ကြောင်း ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ကြသူများ မဟုတ်ပဲ၊ ဒေါ်မြကြုတ်၏ ပြောပြချက်အရသာ သိရှိရသူများ ဖြစ်၍ ဒေါ်မြကြုတ်၏ ပြောပြချက်များကို တရားရုံးရွှေတွင် ပြန်လည် ထွက်ဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသာ တွေ့ရှိရသည်။ ရုံးခေါ်သက်သေ ဆရာဝန် ဒေါ်အေးအေး လှကလည်း ဒေါ်မြကြုတ်မှာ ဦးကိုကြီး လက်ရောက်မှု ကျူးလွန်ရာမှ ရရှိသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပဲ ဆီးချိုရောဂါနှင့် အထွေထွေအားနည်းသည့် ရောဂါကြောင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်မြကြုတ်သည်

---

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၇၁၅(ခ)
+ ၁၉၈၁ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၅၄ (ကျောက်တံခါး)
တွင်ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက် နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

ဦးကိုကြီး ပြုလုပ်သည့် လက်ရောက်မှုကြောင့် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာနှင့်
သေဆုံးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

၁၉၇၃
ဦးအောင်လွင်

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားမှုအတွက်။ ဦးခင်ထွန်း ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်။ ။ဦးစံသာကျော် ဥပဒေ
ဝန်ထမ်း၊ ဦးမြတ်လှ
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးကိုကြီး

ကျောက်တံခါးမြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၇၄/၈၁
တွင် ဦးကိုကြီးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၄ အရ မြို့နယ်တရား
ရုံးက စွဲချက်တင်သည်။ ဦးကိုကြီးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေ
နပ်သောကြောင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၌ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ တိုင်း
တရားရုံး၏ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးကိုကြီးအား အမှုမှ
ပြန်လွှတ်ထားသည်။ ဦးအောင်လွင်က တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို
မကျေနပ်သည့်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးတွင်ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

ဦးအောင်လွင်က ၁၆-၁၁-၈၀ ရက်နေ့က သူ၏ ခယ်မဖြစ်သူ ဒေါ်မြ
ကြုတ်အား ခင်ပွန်း ဦးကိုကြီးက ရိုက်နှက်သဖြင့် ဆေးရုံသို့ တင်ပြီး ကုသ
ရာမှ ၂၁-၁၂-၈၀ နေ့ည ၇-နာရီ အချိန်တွင် ဒေါ်မြကြုတ် ကွယ်လွန်
သွားသည် ဆိုသည့် စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဦးကိုကြီးအပေါ် အရေးယူပေးရန်
တိုက်ရိုက် လျှောက်ထား စွဲဆိုရာမှ ဤအမှု ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်လွင်က ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာတွင်
ဒေါ်မြကြုတ်မှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးကိုကြီး၏ရိုက်နှက်ခြင်းကိုခံရသဖြင့် ရရှိ
သည့် ဒဏ်ရာကြောင့် သေဆုံးသွားကြောင်း ပေါ်လွင်ပါလျက် တိုင်း
တရားရုံးက ယင်းအချက်ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားခြင်း မပြုပဲ ဦးကိုကြီး
အား အမှုမှ ပြန်လွှတ်ထားသည်မှာ မှားယွင်းကြောင်းဖြင့် အဓိက
အကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြသည်။

ဦးအောင်လွင် (လိပြ-၁)၊ ဦးမင်းအောင် (လိပြ-၂)၊ မမြင့်မြင့် (လိ
ပြ-၃)၊ ဦးတင်ထွေး (လိပြ-၄)၊ ဦးအောင်သန်းကြည် (လိပြ-၅)၊ ဒေါ်
အင်ကြူ (လိပြ-၆) နှင့် ဦးသိန်းအောင် (လိပြ-၈) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်
များအရ ၁၆-၁၁-၈၀ ရက်နေ့က ဦးကိုကြီးသည် ဇနီး ဒေါ်မြကြုတ်

၁၉၇၃
 ဦးအောင်လွင်
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ ဦးကိုကြီး

အား လက်သီးဖြင့် ထိုးသည့်အတွက် ဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့သဖြင့် ကျောက်
 တံခါး ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ အတွင်းလူနာအဖြစ် တင်ပို့ခဲ့ရကြောင်း ထွက်
 ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ဦးအောင်လွင်တို့သည် ဦးကိုကြီးက ဒေါ်မြကြွတ်
 အား ဒဏ်ရာရအောင် လက်သီးဖြင့် ထိုးခဲ့ကြောင်း ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့
 ရသူများမဟုတ်ပဲ ဒေါ်မြကြွတ်၏ ပြောပြချက်အရသာသိရှိကြသူများဖြစ်
 ၍ ဒေါ်မြကြွတ်၏ ပြောပြချက်များကို တရားရုံးရှေ့တွင် တဆင့်ပြန်လည်
 ထွက်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသာ တွေ့ရှိရသည်။

ရုံးခေါ်သက်သေ ဆရာဝန် ဒေါ်အေးအေးလှကလည်း ဒေါ်မြကြွတ်
 ၏ ညာဘက်နားထင်တွင် သွေးခြည်ဥသော ဒဏ်ရာတချက် တွေ့ရှိရသ
 ဖြင့် ဆေးမှတ်တမ်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားကြောင်း၊ ဆေးစာအရ ဒေါ်
 မြကြွတ်မှာ ကိုယ်တွင် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာများအတွက် အတွင်းလူနာအ
 ဖြစ် လက်ခံပြီး ဆေးဝါးကုသခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြကြွတ်မှာ
 ဆီးချိုရောဂါနှင့် အထွေထွေအားနည်းသည့် ရောဂါများ စွဲကပ်နေသော
 ကြောင့် ဒေါ်မြကြွတ်အား အတွင်းလူနာအဖြစ် လက်သင့်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်
 ကြောင်း၊ ဒေါ်မြကြွတ်တွင် စွဲကပ်နေသည့် ဆီးချိုရောဂါမှာ အပြင်း
 အထန်ဆိုး အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသည့်အပြင် တင်ပါးတွင် ဆေးထိုးရာမှ
 ရရှိသည့်ဒဏ်ရာကြောင့် အနာဖြစ်လာသဖြင့် ရန်ကုန် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး
 သို့ တက်ရောက် ကုသရန် သူ့ကိုယ်တိုင် သက်သေခံအမှတ် (၁) ထောက်
 ခံစာကို ရေးပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်မြကြွတ်မှာ ဦးကိုကြီး လက်ရောက်မှု
 ကျူးလွန်ရာမှ ရရှိသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရခြင်း မဟုတ်ပဲ
 ဆီးချိုရောဂါနှင့် အထွေထွေ အားနည်းသည့် ရောဂါကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရ
 ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့်
 ဒေါ်မြကြွတ်သည် ဦးကိုကြီး ပြုလုပ်သည့် လက်ရောက်မှုကြောင့် ရရှိ
 သည့် ဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံးခဲ့ရခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အချက်များအရတိုင်းတရားရုံးက အမှုတို့ကို အသေး
 စိတ် စိစစ်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ စွဲချက်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးကိုကြီး
 အား အမှုမှ ပြန်လွတ်ထားရန် ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် မှားယွင်းသည်ဟု
 မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး လျှောက်ထားသူ
 ဦးအောင်လွင်၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပယ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

+ ၁၉၇၃ ခု
ဖေဖော်ဝါရီလ
၁၇ ရက်

မောင်ဦး၊ မောင်သန်း၊ ကျောက်ဦး (ခ)၊ လှမြင့်၊
သန်းရွှေ၊ ကျော်သောင်း၊ ညွန့်ရွှေနှင့် ပေါက်စ (ခ)
မြင့်ရွှေ

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၁-အချင်းဖြစ်ပြီး ၁၁-ရက်ခန့် အကြာတွင် သေသူများ ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းများကို တရားခံများ ထံမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ တရားခံများအား လူသတ်မှုဖြင့် အပြစ်ပေးရန် သင့်မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံ တရားလိုတို့သည် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့အား သတ်ခံကြကြောင်း မည်သည့် သက်သေ ကမ္မာ ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။ အမှုဖြစ်ရပ် အကြောင်းခြင်းရာများ အရ အချင်းဖြစ်ပြီး (၁၁) ရက်ခန့် အကြာတွင် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများကို မောင်ဦး၊ မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ဦး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေနှင့် ကျော်သောင်း တို့ထံမှ သိမ်းဆည်း ရမိခဲ့ကြောင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မောင်ဦး၊ မောင်ပေါက်စ(ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ဦး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေနှင့် ကိုကျော်သောင်း တို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

* ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၂၇၀၊ ၂၇၉၊ ၂၈၀၊ ၂၈၁၊ ၂၈၂၊ ၂၈၃ နှင့် ၂၈၄

+ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၆၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့စွဲပါသော အုတ်ဖျံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

၁၉၈၃
 မောင်ဦး၊
 မောင်သန်း၊
 ကျောက်ဒိုး
 (ခ)လှမြင့်၊
 သန်းရွှေ၊
 ကျော်
 သောင်း၊
 ညွန့်ရွှေနှင့်
 ပေါက်စ (ခ)
 မြင့်ရွှေ
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်

ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၁ အရခိုးရာပါပစ္စည်းများကို လက်ဝယ်ထားရှိမှုကို အသီးသီး ကျူးလွန်ကြကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးထွန်းညို၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။
 အယူခံ တရားခံအတွက်။ ။ဦးအုန်ဇာနန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(ခ)။

အုတ်ဖိုမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၆၈/၇၈ တွင် မောင်ဦးပါ ၇ ဦးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉၆ အရ သေဒဏ် အသီးသီး ကျခံစေရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးက သေဒဏ်အတည်ပြု အမှတ် ၁ (အုတ်ဖို)/၈၀ တွင် မောင်ဦးပါ ၇ ဦးတို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉၆ အစား ပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ခ)/၃၄ အရ ပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်လျက် သေဒဏ် ချမှတ်ခြင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ မောင်ဦးပါ ၇ ဦးတို့က အုတ်ဖိုမြို့နယ် တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှုများကို တင်သွင်းသည်။

ဤအမှုများမှာ မူသရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး တမူတည်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အယူခံမှုများ ဖြစ်သဖြင့် ဤအမိန့်သည် ဤရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၂၇၈/၈၀၊ ၂၇၉/၈၀၊ ၂၈၀/၈၀၊ ၂၈၁/၈၀၊ ၂၈၂/၈၀၊ ၂၈၃/၈၀ နှင့် ၂၈၄/၈၀ တို့နှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

၁၀-၄-၇၈ ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ကျော် နံနက်စောစော အချိန်ခန့်တွင် ငှက်ပျောကုန်းရွာ ကိုကုလား၏ နေအိမ်မှ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဇနီး ဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးတို့သည် ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်လျက် လှည်းဖြင့် တင်းကုတ်ကြီးရွာရှိ နေအိမ်သို့ ပြန်လာကြရာ နေအိမ်သို့ပြန်မရောက်ပဲ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ကြသည်။ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ သား မောင်အောင်ဝင်း (လှိုပြ-၁)နှင့် ရွာသားများက တောနင်း၍ လိုက်လံ ရှာဖွေကြရာ ဒုံးကုန်းရိုးအကွေ့ထဲ၌ လည်ပင်းတွင် ဓား ဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေသော ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ အလောင်းများကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့သည်။ မောင်အောင်ဝင်း၏ တိုင်ကြားချက်အရ အိုးသည်ကုန်း ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ အမှုကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်း၍ မောင်ဦး၊ မောင်သန်း၊ မောင်ကျောက်ဒိုး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်သန်းရွှေ၊ မောင်ကျော်သောင်းနှင့် မောင်ညွန့်ရွှေတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉၂၊ ၃၀၂/၃၄ တို့အရ တင်ပို့သော အမှုဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုဟူသည် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေး တို့အား သတ်ခဲ့ကြကြောင်း မည်သည့်သက်သေကမ္မာ ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။

အချင်းဖြစ်မှားပြီးနောက် ၂၁-၄-၇၀ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (ဃ) ရှာဖွေပုံစံအရ မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေထံမှ သိမ်းဆည်း ရမိခဲ့သော သက်သေခံ သားရေ လက်ဆွဲအိတ်တလုံးနှင့် အင်္ကျီ (၂) ထည်တို့ကို ပစ္စည်း တန်းစီပြမှတ်တမ်း သက်သေခံ (စ-၁) (စ-၃) (စ-၆) အရ သေဆုံးသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ သား မောင်အောင်ဝင်း (လိုပြ-၁)ကလည်းကောင်း၊ သက်သေခံ ထဘီ(၂)ထည် တဘက်(၁)ထည် နှင့် မိန်းမဝတ်အင်္ကျီ (၁) ထည်တို့ကို ပစ္စည်းတန်းစီပြ မှတ်တမ်းသက်သေ ခံ (ဆ-၁) မှ (ဆ-၄)တို့အရ ဒေါ်ဌေး၏ညီမ ဒေါ်မြကြည် (လိုပြ-၄)က လည်းကောင်း၊ သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြောင်း စွဲဆိုပြသခဲ့ကြသည်။

သက်သေခံ (ဃ-၃) ရှာဖွေပုံစံအရ မောင်ကျောက်ဒိုး (ခ)လှမြင့်ထံ မှ သိမ်းဆည်း ရမိသော အင်္ကျီ (၂)ထည်နှင့် ပုဆိုး (၁)ထည်တို့ကို ပစ္စည်းတန်းစီပြ မှတ်တမ်း (စ-၄) (စ-၇) (စ-၈)အရ မောင်အောင် ဝင်း(လိုပြ-၁)က သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ ပစ္စည်းများဖြစ် ကြောင်း စွဲဆိုပြသခဲ့သည်။

သက်သေခံ (ဃ-၆) ရှာဖွေပုံစံအရ မောင်ဦးထံမှ သိမ်းဆည်း ရမိသော သက်သေခံ ဂျာကင်အင်္ကျီ (၁)ထည်ကို ပစ္စည်းတန်းစီပြ မှတ်တမ်း (စ-၂)အရ မောင်အောင်ဝင်း (လိုပြ-၁)က သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့၏ ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း စွဲဆိုပြသခဲ့သည်။

သက်သေခံ (ခ) ရှာဖွေပုံစံအရ မောင်သန်းရွှေ ထံမှ သိမ်းဆည်းရမိ သော သက်သေခံ နားကပ်တရံကို ပစ္စည်းတန်းစီပြ မှတ်တမ်း သက်သေခံ (ည) အရ မခင်စန်း (လိုပြ-၅) က မိခင် သေသူ ဒေါ်ဌေး၏ ပစ္စည်းဖြစ် ကြောင်း စွဲဆိုပြသခဲ့သည်။

၂၃-၄-၇၀ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (ဂ) ရှာဖွေပုံစံအရ ကိုကျော် သောင်းထံမှ သိမ်းဆည်း ရမိသော သက်သေခံ လှည်းတစ်စီးကို ပစ္စည်း တန်းစီပြ မှတ်တမ်း သက်သေခံ(စ-၅)အရ မောင်အောင်ဝင်း (လိုပြ-၁) ကလည်းကောင်း၊ သက်သေခံ ထမ်းပိုးချိန် (၄)ချောင်းကို ပစ္စည်းတန်းစီ ပြ မှတ်တမ်း သက်သေခံ (ဈ) အရ ဦးမောင်စိန်၏ယောက်ဖ ဦးအေး (လိုပြ-၃)ကလည်းကောင်း သေသူများ၏ ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း စွဲဆို ပြသခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၃
မောင်ဦး၊
မောင်သန်း၊
ကျောက်ဒိုး
(ခ) လှမြင့်၊
သန်းရွှေ၊
ကျော်သောင်း
ညွှန်ရွှေနှင့်
ပေါက်စ (ခ)
မြင့်ရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

၁၉၇၃
 မောင်ဦး
 မောင်သန်း
 ကျောက်ခိုး
 (ခ) လှမြင့်၊
 သန်းရွှေ၊
 ကျော်သောင်း
 ညွန့်ရွှေနှင့်
 ပေါက်စ(ခ)
 မြင့်ရွှေ
 နှင့်

ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်

အထက်ဖော်ပြပါ အမှုဖြစ်ရပ် အကြောင်းခြင်းရာများအရ၊ အချင်း
 ဖြစ်ပြီး (၁၁) ယောက်နှင့် အကြာတွင် သေသူ ဦးမောင်စိန်နှင့် ဒေါ်ဌေးတို့
 ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများကို မောင်ဦး- မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ
 မောင်ကျောက်ခိုး (ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေနှင့် ကိုကျော်သောင်းတို့ထံမှ
 သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ကြောင်းသာ ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မောင်ဦး၊
 မောင်ပေါက်စ (ခ) မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ခိုး(ခ) လှမြင့်၊ မောင်သန်းရွှေ
 နှင့် ကိုကျော်သောင်းတို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၁ အရ၊ ခိုးရာ
 ပါပစ္စည်းများကို လက်ဝယ်ထားမှုကို အသီးသီး ကျူးလွန်ကြကြောင်း
 ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့် အယူခံ တရားလိုများ၏ အယူခံလွှာများကို ခွင့်ပြု၍
 အုတ်ဖိုမြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို ပြင်ဆင် အတည်ပြု
 သည့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မောင်ပေါက်စ (ခ)
 မြင့်ရွှေ၊ မောင်ကျောက်ခိုး (ခေါ်) လှမြင့်၊ မောင်ဦး၊ မောင်သန်းရွှေ
 နှင့် ကိုကျော်သောင်းတို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၁ အရ
 ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်၍ ၂၇-၅-၈၀ ရက်နေ့စွဲပါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီအမိန့်
 အမှတ် ၂/၈၀ (လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်) အပိုဒ် ၈ ပါ အကျိုးခံ
 စားခွင့်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး နောက် ထောင်ဒဏ် (၁)နှစ်နှင့်
 (၆)လစီ ကျခံစေရန် ပြင်ဆင် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

အယူခံ တရားလို မောင်သန်းနှင့် မောင်ညွန့်ရွှေတို့အပေါ် သက်သေ
 ခံ အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာမရှိသဖြင့် အချင်းဖြစ်အမှုမှ အပြီးအပြတ်
 လွှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးကံသာ

နှင့်

- ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ ပြန်မာနိုင်ငံတော်
- ၂။ ဒေါ်ကြည် *

† ၁၉၇၃
စက်တင်ဘာ
လ ၆-ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇-ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းခံရသော တရားခံလက်ဝယ်မှ သက်သေခံပစ္စည်းကို မည်သူရထိုက်ခြင်း- ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့်လက်ရှိထားခွင့်တို့၏ ခြားနားချက်-ပြင်ဆင်မှု တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်- မူလတရားရုံး၏ အမိန့်သည် တရားဥပဒေ တိမ်းစောင်းသောက်အောင် မှားယွင်းကြောင်း မပေါ်ပေါက်လျှင် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက စွက်ဖက်ရန် မသင့်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဒေါ်ကြည်၏ ဦးကြီးဖြစ်သော ကွယ်လွန်သူ ဦးပေါက်စသည် ကျွဲတကောင်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက် ထားသူ ဦးကံသာအား ငှား၍ အခြားကျွဲ ၃ ကောင်ကို ခိုင်းစေရန်နှင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားရန် ပေးအပ်ထားသည်။ ဦးပေါက်စကွယ်လွန်သော အခါ အမှုေရသည်ဆိုသူ ဒေါ်ကြည်က အဆိုပါကျွဲများကို ပြန်တောင်းရာ မရသဖြင့် ရဲစခန်းတွင် တိုင်ချက်ဖွင့်သည်။ ရဲစခန်းက ဦးကံသာအပေါ် တပ်ကုန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲတင်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်၍ သက်သေခံ ကျွဲ ၄ ကောင်ကို ဦးကံသာအား ပြန်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ကြည်က သက်သေခံပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော အမိန့်ကို

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၂၇၅ (ခ)
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၂၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၃-၁၀-၇၂ နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၈၇
 ဦးကံသာ
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင် ၇
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ ဒေါ်ကြည်

မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး သက်သေခံ ကျွဲ ၄ ကောင်ကို ဒေါ်ကြည်အား ပေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးကံသာသည် စွပ်စွဲသောပုဒ်မနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟု မြို့နယ်တရားရုံးက ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ် ထားသည့် အမိန့်မှာ အတည်ဖြစ်လျက် ရှိနေပေသည်။ ဤအခြေအနေ တွင် ထိုကျွဲများမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၁ တွင် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို ထားသော ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက် ချေ။ ထိုပစ္စည်းများမှာ ခိုးရာပါပစ္စည်းမဟုတ်သဖြင့် ဦးကံသာက ထို ပစ္စည်းများကို ဆက်လက်၍ လက်ရှိထားခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင် သည်ဟု ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးကံသာသည် ယင်းကျွဲ များကို လက်ရှိထားမြဲ ထားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာသည် ထိုကျွဲများကို လက်ရှိရထိုက်သူဖြစ် သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ တိုင်းတရား ရုံးက ဒေါ်ကြည်သည် အချင်းဖြစ် ကျွဲများကို ဦးပေါက်စင်မှ အမွေရခွင့်ရှိ သောကြောင့် လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု သုံးသပ်ထားကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ ဒေါ်ကြည်သည် ယင်းကျွဲများကို အမွေရသည်ဆိုသောအချက်မှာ မှန်ကန် မါမှုအချင်းဖြစ်ကျွဲများမှာ ဒေါ်ကြည်ပိုင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ ဆို့သော် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် လက်ရှိထားခွင့်တို့မှာ ကွဲပြားခြားနားသည့် အလျောက် ပိုင်ဆိုင်ရုံမျှဖြင့် ကျွဲများကို လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု တတစ်ချ ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အမွေရှင်ဦးပေါက်စ ကွယ်လွန်မီကပင် ကျွဲ များမှာ ဦးကံသာလက်ဝယ်၌ တရားဝင်ရောက်ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးပေါက်စ ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ကြည်က ထိုကျွဲများကို အမွေဆက်ခံရရှိသည့် တိုင်အောင် ဦးကံသာအနေဖြင့် ထိုကျွဲများကို လက်ရှိထားမြဲထားခြင်းမှာ ပြစ်မှုမြောက်သော ပြုလုပ်မှုမမြောက်သေးသရွေ့ ဆက်လက်၍ လက်ရှိ ထားခွင့်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရ ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ချခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များတွင် အောက်ရုံး၏ အမိန့် တရပ်ရပ်မှာ တရား ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရန် အကြောင်းတရပ်လည်း ပါဝင် သည်။ ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရလျှင် ပုဒ်မ ၄၁၆ အရ ဖြစ်စေ၊ ပုဒ်မ ၄၁၉ အရ ဖြစ်စေ မူလရုံး၏အမိန့်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်

အောင် လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်ပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်း မရှိပါပဲလျက် ထို့ပြင် မှုလရုံး၏ အမိန့်သည် တရားဥပဒေတိမ်းစောင်းလောက်အောင် မှားယွင်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါပဲလျက် တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရန်မသင့်ပေ။

၁၉၈၅
ဦးကံသာ
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
စိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဒေါ်ကြည်

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးဝင်းလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ (၁) ဦးရွှန်းရီထန်၊
ဥပဒေဝန်ထမ်း။

(၂) ဦးလှကို၊
ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေ။

မန္တလေးတိုင်း တပ်ကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြိုအမှတ် ၂၁၈/၈၁ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးကံသာအား အမှုမှ အပြစ်အပြတ် လွတ်စေရန်နှင့် သက်သေခံ ကျွဲ(၄)ကောင်ကို သူ့အား ပြန်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံ ကျွဲ(၄) ကောင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ကြည်က မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားသောအခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး သက်သေခံကျွဲ (၄) ကောင်ကို ဒေါ်ကြည်အား ပေးစေရန် ပြင်ဆင် အမိန့်ချမှတ်ထားသည်။ ဦးကံသာက ထိုအမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ကြည်၏ ဦးကြီးဖြစ်သော ကွယ်လွန်သူ ဦးပေါက်စသည် ကျွဲတစ်ကောင်ကို ဦးကံသာအား ငှား၍ အခြားကျွဲ (၃) ကောင်ကို ခိုင်းစေရန်နှင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားရန် ဦးကံသာအား ပေးအပ်ထားသည်။ ဦးပေါက်စသည် မကွယ်လွန်မီ အဆိုပါကျွဲများကို ၎င်းကွယ်လွန်သောအခါ သား မောင်ကျော်လှိုင်နှင့် တူမဒေါ်ကြည်တို့က ယူစေရန် စာချုပ်စာတမ်း ရေးသား၍ အမှုပေးခဲ့သည်။ ဦးပေါက်စကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်ကြည်က အဆိုပါကျွဲများကို ပြန်တောင်းရာ မရသဖြင့် တပ်ကုန်းမြို့နယ် ရွှေမြို့ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းတွင် တိုင်ချက်ရေးပွင့်သည်။ အမှုကို ဒုတိယကြိမ် သိန်းအောင်က စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက် ဦးကံသာအပေါ် တပ်ကုန်းမြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ

၁၉၇၃
ဦးကံသာ
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဒေါ်ကြည်

၄၂၀ အရ တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် ဦးကံသာအပေါ် စွဲချက်မတင်ပဲ လွှတ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ကြည်က မန္တလေးတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသော အခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးကံသာအပေါ် စွဲချက်တင်၍ အမှုကိုဆက်လက်စစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားသည်။ ထိုအခါ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၆ အရ စွဲချက်တင်၍ ကမားခံဘက်ကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီးနောက် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်အတိုင်း ဦးကံသာအား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ဆိုက်သည်။

ဦးကံသာသည် စွပ်စွဲသောပုဒ်မနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း မရှိဟု မြို့နယ်တရားရုံးက ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားသည့်အမိန့်မှာ အတည်ဖြစ်လျက် ရှိနေပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ထိုကျွဲများမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၀ တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော ခိုးရာပါပစ္စည်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။ ထိုပစ္စည်းများမှာ ခိုးရာပါပစ္စည်း မဟုတ်သဖြင့် ဦးကံသာက ထိုပစ္စည်းများကို ဆက်လက်၍ လက်ရှိထားခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟု ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးကံသာသည် ယင်းကျွဲများကို လက်ရှိထားမြဲ ထားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကံသာသည် ထိုကျွဲများကို လက်ရှိရထိုက်သူ ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ကြည်သည် အချင်းဖြစ်ကျွဲများကို ဦးပေါက်စထံမှ အမွေရခွင့် ရှိသောကြောင့် လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု သုံးသပ်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဒေါ်ကြည်သည် ယင်းကျွဲများကို အမွေရသည်ဆိုသောအချက်မှာ မှန်ကန်ပါမူ အချင်းဖြစ်ကျွဲများမှာ ဒေါ်ကြည်ပိုင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် လက်ရှိထားခွင့်တို့မှာ ကွဲပြားခြားနားသည့် အလျောက် ပိုင်ဆိုင်ရုံမျှဖြင့် ကျွဲများကို လက်ရှိရထိုက်သည်ဟု တထစ်ချ ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အမွေရှင် ဦးပေါက်စ မကွယ်လွန်မီက ယင်းကျွဲများမှာ ဦးကံသာ လက်ဝယ်၌ တရားဝင် ရောက်ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးပေါက်စ ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ကြည်က ထိုကျွဲများကို အမွေဆက်ခံရရှိသည့်တိုင်အောင် ဦးကံသာအနေဖြင့် ထိုကျွဲများကို လက်ရှိထားမြဲ ထားခြင်းမှာ ပြစ်မှုမြောက်သော ပြုလုပ်မှုမပြောက်သေးသရွေ့ ဆက်လက်၍ လက်ရှိထားခွင့် ရှိပေ

သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ယင်းကျွဲများကို လက်ရှိထားခွင့်ရှိသူမှာ ဒေါ်ကြည်မဟုတ်ပဲ ဦးကံသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၁၉၇၃
ဦးကံသာ
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဒေါ်ကြည်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များတွင် အောက်ရုံး၏ အမိန့်တရပ်ရပ်မှာ တရားဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ရန် အကြောင်းတရပ်လည်း ပါဝင်သည်။ ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရလျှင် ပုဒ်မ ၄၃၆ အရ ဖြစ်စေ၊ ပုဒ်မ ၄၃၉ အရ ဖြစ်စေ မူလရုံး၏ အမိန့်ကို ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်အောင် လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်ပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်း မရှိပါပဲလျက် ထို့ပြင် မူလရုံး၏အမိန့်သည် တရားဥပဒေ တိမ်းစောင်းလောက်အောင် မှားယွင်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပါပဲလျက် တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရန် မသင့်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး သက်သေခံကျွဲများကို ဦးကံသာအား ပြန်ပေးစေရန် ချမှတ်သည့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးခင်ဇောမို့တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးကျော်ဝင်း

† ၁၉၈၃
ဇူလိုင်လ
၂၁-ရက်

- ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် *
- ၂။ ဦးမြင့်သိန်း

သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၃ နှင့် ပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ၁၁၇-သက်သေပြခွင့်မှ အပြီးသတ်ပိတ်ပင်ခြင်း-အမှုသည်ချင်းမတူ၊ ဖြစ်ရပ်ချင်းကလည်း မတူလျှင် ယခင်အမှု၌ တင်ပြခဲ့သော သက်သေများကို နောက်အမှု၌ တင်ပြခြင်းမပြုရန် အပြီးသတ်ပိတ်ပင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဝင်းအပေါ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးမြင့်သိန်းက မယားခိုးမှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၇ အရ အရေးယူပေးရန် တရားစွဲဆိုသည်။ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးမြင့်သိန်းက ၎င်း၏ဇနီးအပေါ် လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ရာ အရေးနိမ့်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအမှုတွင် ဦးမြင့်သိန်းတင်ပြခဲ့သော သက်သေများကို မယားခိုးမှု၌ ဦးမြင့်သိန်းက သက်သေအဖြစ် တင်ပြလာသည်။ ထိုအခါ ဦးကျော်ဝင်းက ဦးမြင့်သိန်းတင်ပြသော သက်သေများသည် လင်မယားကွာရှင်းစေလိုမှု၌ တင်ပြခဲ့သော သက်သေများဖြစ်၍ ယင်းသက်သေများကို ပယ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်ချေ။ တိုင်းတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာလည်း မအောင်မြင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှု ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးများက ချမှတ်သော စီရင်ချက်များသည် မည်သည့်အခါ စပ်ဆိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၄၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ တွင် အကျုံးဝင်သော မီးသေသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

* ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၈၉ (ခ)
† ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၄၈ တွင် ချမှတ်သော ၀-၁၀-၈၁ ခန့်မှီပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ကျင့်တုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ တွင် အကျုံးဝင်သည့် အပြီးသတ်လွှတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းကို ပြဆိုရန်သော် လည်းကောင်း တရားမတရားရုံး သို့မဟုတ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်များသည် စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ (၄၁) သည် သေတမ်းစာ အတည်ပြုခြင်း အမှုများနှင့် စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၄၂ မှာ အများ ပြည်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်သည်။ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၂ တွင် အကျုံးမဝင်သည့် စီရင်ချက်များသည် သက်သေခံ ဥပဒေပါ အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ပြဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပါက မစပ်ဆိုင်ကြောင်း ပုဒ်မ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားသူတို့ဘက်မှ ဦးမြင့်သိန်းက ဒေါ်ခင်နန်းမူအပေါ် စွဲဆိုသော အမှု၌ ချမှတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်သည် အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း တင်ပြထားခြင်း မပြုချေ။

ဦးကျော်စင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ (၂)

လျှောက်ထားသူ ရည်ညွှန်းသော တရားမမှုမှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်နန်းမူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အငြင်းပွားမှုနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုမှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဦးကျော်စင်းတို့အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့် ပတ်သက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုသည်ချင်း မတူသည်က တကြောင်း၊ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်နေသည်ကတကြောင်းကြောင့် ဦးမြင့်သိန်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုတွင် သူပြုလိုသည့်သက်သေများကို တင်ပြခြင်းမပြုရန် ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်မသင့်ပေ။

ထို့ပြင် သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ၁၁၇ တွင် အကျုံးဝင်သော ကိစ္စရပ်များကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းမပြုရန် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား ပိတ်ပင်သည် မှန်သော်လည်း ဦးမြင့်သိန်းစွဲဆိုသော တရားမမှု၌ ဦးမြင့်သိန်း၏ သက်သေတို့အား ဦးကျော်စင်းသည် ဦးမြင့်သိန်း၏ ဇနီးနှင့် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ပြုလုပ်သည်ဟု ထုတ်ဆိုခြင်းမပြုရန် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဒေါက်တာ မောင်မောင်ကျော်၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။
- ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ (၁) ဦးမောင်မောင်သန်း၊
ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်
(၈)။
- (၂) ကိုယ်တိုင်။

ဇွန်လ

ဦးကျော်ဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၀၂ (၂)

လျှောက်ထားခဲ့ရသူ ဦးမြင့်သိန်းက မိမိမယားဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်နန်းမူ
သည် လျှောက်ထားသူ ဦးကျော်ဝင်းနှင့် ဖောက်ပြားသည်ဟု စွပ်စွဲ
ဦးကျော်ဝင်းအပေါ် မယားခိုးမှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၇ အရ
အစရားယူပေးရန် စမ်းချောင်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး
အမှတ် ၅၉၅/၈၀ တွင် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုသည်။ တရား
လို ဦးမြင့်သိန်းအား စစ်ဆေးပြီးသောအခါ လျှောက်ထားသူက တရားလို
ပြု သက်သေများကို ပယ်ပေးရန် မြို့နယ်တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားရာ
မအောင်မြင်ချေ။ ဦးကျော်ဝင်းက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်
ပေးရန် တိုင်းတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားသော်လည်း အရေးနိမ့်သဖြင့်
ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးမြင့်သိန်းသည် ဇနီးဒေါ်ခင်နန်းမူအပေါ် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်တရားရုံး
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃/၇၇ တွင် လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ
မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ဤအချက်ကို အကြောင်းပြုပြီး ထိုတရားမကြီးမှုတွင်
ဦးမြင့်သိန်းထူးခဲ့သော သက်သေများကို ဤအမှု၌ ထပ်မံ ပြသခွင့်မပြုရန်
ဦးကျော်ဝင်းက လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအမှု၌ “တရားပြိုင်
သည် တရားလို မကြိုက်နှစ်သက်သော သူများနှင့် ပူးတွဲသွားလာနေသည်ကို
တားမြစ်ပါလျက် မနာခံပဲ ထင်သလို သွားလာနေထိုင်ခဲ့ရာ မှန်သလား”
ဟူသောငြင်းချက်ထုတ်နုတ်စစ်ဆေးရာ၌ ဒေါ်ခင်နန်းမူသည် ဦးကျော်ဝင်း
နှင့် ဖောက်ပြားသည်ဟု ဦးမြင့်သိန်းဘက်မှ စွပ်စွဲတင်ပြသော်လည်း
မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတို့က
ယင်းငြင်းချက်ကို ဒေါ်ခင်နန်းမူအား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဟု
အဆိုရှိသည်။ ယင်းတရားမမှုတွင် ချမှတ်သော စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည်
ဦးကျော်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုသော အမှု၌ သက်သေပြု
သခွင့်ကို ပိတ်ပင်သည်ဟု ဦးကျော်ဝင်းတို့ဘက်မှ လျှောက်ထားတင်ပြ၍
ဦးမြင့်သိန်းတင်သွင်းထားသည့် တရားလိုပြုသက်သေစာရင်းပါ သက်သေ
များကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားရုံးများက ချမှတ်သော စီရင်ချက်များသည် မည်သည့်အခါ စပ်
ဆိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သည်။ ပုဒ်မ ၄၀ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၁ တွင်အကျုံးဝင်သောမီးသေသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆို
ရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃ တွင်
အကျုံးဝင်သည့် အပြီးသတ်လွှတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်
ခြင်းကို ပြဆိုရန်သော်လည်းကောင်း တရားမ တရားရုံး သို့မဟုတ် ပြစ်မှု

၁၉၇၃

ဦးကျော်ဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ (၂)

ဆိုင်ရာတရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်များသည် စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၄၁ သည် သေတမ်းစာအတည်ပြုခြင်းအမှုများနှင့် စပ်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၄၂ မှာ အများပြည်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်သည်။ ပုဒ်မ ၄၀ မှ ၄၂ တွင် အကျုံးမဝင်သည့် စီရင်ချက်များသည် သက်သေခံ ဥပဒေပါ အခြားပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ပြဆိုနိုင်ခြင်းမရှိပါက မစပ်ဆိုင်ကြောင်း ပုဒ်မ ၄၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားသူတို့ဘက်မှ ဦးမြင့်သိန်းက ဒေါ်ခင်နန်းမူ အပေါ် စွဲဆိုသောအမှု၌ ချမှတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်သည် အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း တင်ပြထားခြင်း မပြုချေ။ သို့သော် ယင်းစီရင်ချက်သည် သက်သေခံ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပိတ်ပင်မှုနှင့် သဘောချင်းတူသော ပိတ်ပင်မှုတမျိုးအရ ဦးမြင့်သိန်းအား ယခင်အမှုတွင် ထူခဲ့သော သက်သေများကို ဤအမှု၌ သက်သေပြသခြင်း မပြုရန် ပိတ်ပင်ထားကြောင်းဖြင့် တင်ပြလာသည်။

လျှောက်ထားသူ ရည်ညွှန်းသော တရားမမှုမှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်နန်းမူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အငြင်းပွားမှုနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုမှာ ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဦးကျော်ဝင်းတို့အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့် ပတ်သက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုသည်ချင်း မတူသည်က တကြောင်း၊ သီးခြားဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်နေသည်ကတကြောင်းကြောင့် ဦးမြင့်သိန်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုတွင် သူပြုလိုသည့်သက်သေများကို တင်ပြခြင်းမပြုရန် ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်မသင့်ပေ။

ထို့ပြင် သက်သေခံ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ၁၁၇ တွင် အကျုံးဝင်သော ကိစ္စရပ်များကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းမပြုရန် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား ပိတ်ပင်သည်မှန်သော်လည်း ဦးမြင့်သိန်းစွဲဆိုသော တရားမမှု၌ ဦးမြင့်သိန်း၏သက်သေတို့အား ဦးကျော်ဝင်းသည် ဦးမြင့်သိန်း၏ ဇနီးနှင့် ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန် ပြုလုပ်သည်ဟု ထွက်ဆိုခြင်းမပြုရန် ယင်း ပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားရန် ဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးအေးမောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးခင်မောင် ပါ (၃)

နှင့်

- ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
- ၂။ ဦးအောင်မြင့် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၆-ယင်းပုဒ်မအရ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက အမှုကို ဆက်လက် စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါ သတိပြု ရမည့်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်၌ ဦးခင်မောင်ပါ(၃)ဦးတို့ အပေါ် ငြိစွန်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ် ဆေးသွားရန် ညွှန်ကြားထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး သည် မြို့နယ်တရားရုံးက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစား ရမည့် အချက်များကို ညွှန်ပြ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ အရ အမှုကို ဆက်လက်စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ဟူ၍သာ အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးစိုးပိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ (၁) ဦးဘမော်၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်းအဆင့် (၁)။

(၂) ဦးတင်ဝင်းအောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

တံတေးမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၇၃၂/၈၀ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးအောင်မြင့်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား ချက်အရ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးခင်မောင် ပါ (၃)ဦးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင် ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၇/၅၀၆ အရ အရေးယူပြီး တရားလိုပြသက်သေများကို

* ၁၉၈၂ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၈၈ (ခ)

† ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၂၂၆ တွင် ချမှတ်သော ၂၆-၃-၈၂ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

† ၁၉၈၃
ဇူလိုင်လ
၂၉ ရက်

စစ်ဆေး၍ ဦးခင်မောင်တို့အား စွဲချက်မတင်ပဲ လွှတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့သည်။

၈၉၇၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၃)
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ဦးအောင်မြင့်သည် ယင်းအမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရား
ရုံးသို့ ဦးခင်မောင်၊ ဒေါ်ခင်စိန်၊ ဒေါ်တင်ဥတီနှင့် ပတ်သက်၍ ပြင်ဆင်မှု
တင်သွင်းခဲ့ရာ တိုင်းတရားရုံးက ဦးခင်မောင် ပါ (၃)ဦးတို့အပေါ် ငြိစွန်း
သည့် ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်၍ အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားရန်
အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဤပြင်ဆင်မှုမှာ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်
ပေးရန်အတွက် ဦးခင်မောင်တို့က တင်သွင်းသောပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

ဦးအောင်မြင့်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာတွင် ဦးအောင်မြင့် လက်ရှိ
ဖြစ်သော တံတေးမြို့နယ်၊ အုတ်ဖိုကျေးရွာရှိ မြေကွက်ပေါ်သို့ ဦးခင်မောင်
ပါ (၃)ဦးတို့က ကျူးကျော်ဝင်ရောက်၍ အိမ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြကြောင်း၊
ထိနေရာသို့ ဦးအောင်မြင့်သွားရောက်ရာတွင် တုတ်၊ ဓားဆွဲ၍ ခြိမ်းခြောက်
ကြခဲ့ကြောင်း၊ ကျေးရွာပြည်သူကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ ဦးလှရွှေ၊
ဦးဘိုးစိန်၊ ဦးအေးဝမ်း၊ ကျေးရွာအုပ်စု တရားသူကြီးအဖွဲ့ဝင် ဦးတင်ညွန့်
တို့က အားပေးအားမြှောက်ပြုလုပ်ခဲ့ကြကြောင်း ဖော်ပြ၍ တိုင်လျှောက်
သည်။

တိုင်းတရားရုံးက တရားလိုဦးအောင်မြင့်နှင့် တရားလိုပြုသက်သေတို့၏
ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးခင်မောင်ပါ (၃)ဦးတို့၏ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မှုသည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၀၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ငြိစွန်းချက်များ
ရှိနေသဖြင့် စွဲချက်တင် ဖြေရှင်းစေသင့်သည်ဟု သုံးသပ်ထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတို့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ တိုင်း
တရားရုံး၏ သုံးသပ်ချက်အတိုင်း သက်သေ အထောက်အထားများအရ
ငြိစွန်းချက်ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်၌
ဦးခင်မောင်ပါ(၃)ဦးတို့အပေါ် ငြိစွန်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်၍
အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားရန် ညွှန်ကြားထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်
သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံးက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရာ
တွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့်အချက်များကိုညွှန်ပြ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၆ အရ အမှုကို ဆက်လက်စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်ဟူ၍သာ အမိန့်
ချမှတ်နိုင်သည်။

၁၉၇၃

ဦးခင်မောင်

ပါ (၃)

နှင့်

ပြည်ထောင်စု

ဆိုရှယ်လစ်

သမ္မတ မြန်မာ

နိုင်ငံတော်

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်အစား မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးခင်မောင်
ဒေါ်ခင်စိန်နှင့် ဒေါ်တင်ဥတို့အပေါ် အရေးယူထားသော အမှုတွင် စွဲချက်
မတင်ပဲ လွတ်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စုံစမ်း
စစ်ဆေးရန်ဟု ပြင်ဆင်လိုက်သည်မှ လွဲ၍ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်
ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးတင်အုန်း တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးစံလွင်

နှင့်

† ၁၉၈၃
စက်တင်ဘာ
လ ၂၆ ရက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

အဂတိလိုက်စားမှုတားမြစ်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄(၁)(က)/၄(၂)လားဘ်ပေး လာဘ်ယူမှုတွင် လားဘ်ပေးသူသည် အပြစ်ကင်းသူမဟုတ်ခြင်း- ၎င်း တစ်ဦးတည်း၏ ထွက်ချက်ဖြင့် အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ဦးတင်လှ(လိုပြ-၂)နှင့် ဦးသိမ်းချမ်း (လိုပြ-၃)တို့က ဦးစံလွင်အား လားဘ်ပေးရပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသော် လည်း ယင်းသက်သေ (၂)ဦးမှာ လားဘ်ပေးသူများ ဖြစ်၍ လားဘ်ပေး လာဘ်ယူမှုတွင် အပြစ်ကင်းသူများ မဟုတ်ပေ။ ကြံရာပါများ ဖြစ်ကြပေ သည်။ လားဘ်ပေး လာဘ်ယူ ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့မြင်သည့် လတ်လပ် သော သက်သေ တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မရှိပါပဲလျက် အပြစ်မကင်းသော ကြံရာပါသက်သေ၏ ထွက်ချက်အပေါ် မူတည်ပြီး တရားခံအပေါ်တွင် အပြစ်ပေးရန် မသင့်ချေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ဦးအောင်စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)။

ရန်ကုန်တိုင်း ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၈၂၀/၈၁ တွင် ဦးစံလွင်အပေါ် အဂတိလိုက်စားမှု တားမြစ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (၁) (က)/၄ (၂)အရ ထောင်ဒဏ်တစ်လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ် ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးစံလွင်က မကျေနပ်၍ တိုင်းတရားရုံးသို့ အယူခံဝင်ရောက်ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ တင်သွင်းလာ သည့် ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

* ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၅၅ (၁)
† ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၁၇ တွင် ချမှတ်သော ၃၀-၃- ၈၃ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက် ထားမှု။

၁၉၇၃

ဦးစံလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့်(၃) ဦးစံလွင်သည် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၇၄/၇၈ မှ တရားခံ ဦးတင်လှပါ(၆)ဦးတို့၏ အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေခံပစ္စည်း ပြန်လည်ရရှိရေးနှင့် အမှုတွင် တရားခံများ သက်သာစေရန် မိမိ၏ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အလှူသုံးစားပြုလျက် ၁၉၇၉-၈၀ ခုနှစ် အတွင်းက ရန်ကုန်မြို့နေ ဦးတင်လှထံမှ လာဘ်ငွေ ကျပ် ၁၀၀၀၀ နှင့် ရေဒီယို ကက်ဆက် တလုံးကို အလီလီ ရယူခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲကာ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာန စုံစမ်းရေးမှူး ဦးဝင်းမြင့်က ဗိုလ်တထောင်ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားခဲ့သည်။ ရဲစခန်းက စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး ဦးစံလွင်အပေါ် အဂတိလိုက်စားမှု တားမြစ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (၁) (က)/၄ (၂) အရ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်တရားရုံးသို့ စွဲဆိုတင်ပို့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အမှုဖြစ်သည်။

ဦးစံလွင်က ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာတွင် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၇၄/၇၈ မှ တရားခံတဦးဖြစ်သူ ဦးတင်လှ တဦးတည်း၏ နှုတ်သက်သေခံချက်သာရှိကြောင်း၊ ဦးတင်လှသည် လာဘ်ပေးသူ အနေဖြင့် အပြစ်ကင်းစင်သူ မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုပြု သက်သေများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးတင်လှ၏ ဇနီး ဒေါ်ရင်ရင်မြင့်၊ ဦးအောင်ရှိန်နှင့် ဦးသိမ်းချမ်းတို့သည် မိမိအား ဦးတင်လှက လာဘ်ပေးသည်ကို မြင်ကြောင်း တိကျစွာ ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်း မရှိကြောင်း၊ မိမိထံမှ သက်သေခံပစ္စည်းကို လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အပြစ်မကင်းသူ ဦးတင်လှတဦးတည်း၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ယုံကြည်ပြီး အပြစ်ပေးခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းကြောင်းဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းပြချက် အဖြစ် တင်ပြသည်။

ဦးတင်လှသည် ရာမန်အင်ဂျင်စက် (၃၆)လုံးနှင့် အခြားစက်ပစ္စည်းများကို အခွင့်အမိန့် မရှိပဲ တင်သွင်းလာခြင်းအတွက် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် (ယာယီကြီးကြပ်ရေး) ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(၁) အရ စွဲဆိုခဲ့သည်။ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၇၄/၇၈ တွင် အခြားတရားခံ (၅)ဦးနှင့်အတူ တရားစွဲဆိုခြင်းခံရသည့် တရားခံတဦး ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအမှုကို စစ်ဆေးစဉ်အခါက ဦးစံလွင်မှာ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ် တရားရုံးတွင် တရားရေးဦးစီးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပေသည်။

အထက်ပါ အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးတင်လှက သူသည် ဦးအောင်ရှိန် (လိုပြ-၄)မှတစ်ဆင့် ဦးစံလွင်နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ အတွင်းက ဦးစံလွင်နှင့် ဦးအောင်ရှိန်တို့ကို ပတ္တမြားဟော်တယ်တွင် ထမင်းကြွေးပြီး စက်လှေခံဝန်ရရှိရေးအတွက် ငွေကျပ်

၂၀၀၀ ကို ဦးအောင်ရှိန်ရွှေတွင် ဦးစံလွင်သို့ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် မေလခန့်က ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ ဦးသိမ်းချမ်းမှ တဆင့် ဦးစံလွင်သို့ ပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောက်တလခန့်အကြာ ဦးစံလွင် အိမ်ထောက်လာပြီး ၁၄(၁)နှင့် မငြိသော်လည်း ၅(၁)နှင့် ငြိနိုင်ကြောင်း ပြော၍ ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ကို ဇနီးမရင်ရင်မြင့်(လိပြ-၅) ထံမှ တောင်းကာ ဦးစံလွင်၏ ဆွဲအိတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ကြောင်း၊ နောက်ဧပြီလတွင် ဦးစံလွင် အိမ်သို့လာပြီး ငပုတောသို့ ပြောင်းရမည်ဟု ပြောကြောင်း၊ ဦးစံလွင်သို့ နေရှင်နယ် (၃) လိုင်း ရေဒီယိုကက်ဆက်တလုံး ပေးလိုက်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

၁၉၈၃
 ဦးစံလွင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတမြန်မာ
 နိုင်ငံတော်

ပတ္တမြားဟော်တယ်တွင် ဦးတင်လှက ဦးစံလွင်အား ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးသည်ကို ဦးအောင်ရှိန်က မမြင်ကြောင်း၊ ထမင်းစားပွဲတွင် ဦးတင်လှ ဦးစံလွင်နှင့် ဦးအောင်ရှိန်တို့သာမက ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့် အမျိုးသမီး ၂ ဦးပါဝင်ကြောင်း ဦးအောင်ရှိန် (လိပြ-၄)က ထွက်ဆိုသည်။

ဦးတင်လှ၏ရွှေနေ ဦးသိမ်းချမ်းထံမှ တဆင့် ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ဦးစံလွင်သို့ ပေးခဲ့သည်ဆိုသည့် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးသိမ်းချမ်း (လိပြ-၃)က ဖင်းငွေကို ဦးစံလွင်သို့ပေးကြောင်း၊ မည်သည့်နေ့က မည်သည့်နေရာတွင် ပေးသည်ကို မမှတ်မိကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

မရင်ရင်မြင့် (လိပြ-၅)က ဦးစံလွင်နှင့် အဖိုးကြီးတယောက် ထောက်လာကြောင်း၊ ဦးတင်လှက ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ပေးရန် တောင်း၍ ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ကို ရေတွက်၍ ဦးတင်လှသို့ ပေးလိုက်ကြောင်း၊ သို့သော် ဦးတင်လှက ဦးစံလွင်သို့ ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ပေးသည်ကို မမြင်ကြောင်းထွက်ဆိုသည်။

ဦးတင်လှက ဦးစံလွင်အား ငပုတောသို့ မပြောင်းမီ နေရှင်နယ် (၃) လိုင်း ရေဒီယိုကက်ဆက်ကို ပေးလိုက်သည်ကိုမြင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ရင်ရင်မြင့်က ထွက်ဆိုသော်လည်း ရုံးရွှေတွင်တင်ပြသည့် ရေဒီယိုကက်ဆက်မှာ မိမိတို့ပေးလိုက်သော ရေဒီယိုကက်ဆက်ဖြစ်သည်ဟု အတိအကျထွက်ဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

ဦးစံလွင်က သူ့အပေါ်စွပ်စွဲချက်များကို ထုချေရာတွင် သူသည် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၀၄/၇၈ မှ တရားခံ ဦးတင်လှအိမ်သို့ ဦးအောင်ရှိန်နှင့်အတူ မရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ပတ္တမြားဟော်တယ်တွင် ဦးတင်လှ ဦးအောင်ရှိန်တို့နှင့်အတူ ထမင်းစားသည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းဆိုင်တွင် ဦးတင်လှက ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးသည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် မေလအတွင်းက ဦးတင်လှ

၁၉၈၃

ဦးစံလွင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

၏ရှေ့နေ ဦးသိမ်းချမ်းမှတစ်ဆင့် ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ငွေကျပ် ၆၀၀၀ နှင့် ရေဒီယိုကက်ဆက်တစ်လုံး ဦးတင်လှ ထံမှ လက်ခံခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း ထုချေသည်။

ဤအမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သည့် သက်သေခံအထောက်အထားများကို ခြုံငုံ၍ သုံးသပ်ရာတွင် ပတ္တမြားဟော်တယ်တွင် ထမင်းစားကြစဉ်က ဦးစံလွင်သို့ ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ဦးအောင်ရှိန် (လိပြ-၄)၏ ရှေ့တွင် ပေးကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဦးအောင်ရှိန် (လိပြ-၄)က ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးသည်ကို မမြင်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ ပတ္တမြားဟော်တယ် တွင် ဦးတင်လှက ဦးစံလွင်သို့ ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးသည်ဆိုသည့်ကိစ္စတွင် ဦးတင်လှက ဦးတည်း၏ ထွက်ချက်သာရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဦးတင်လှက သူသည် ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်မတ်လအတွင်းက အကျိုးဆောင် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ ဦးသိမ်းချမ်းမှတစ်ဆင့် ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ဦးစံလွင်သို့ ပေးခဲ့ပါသည်ဟူသော ထွက်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးသိမ်းချမ်းက ယင်း ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ဦးစံလွင်သို့ ပေးပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသော်လည်း မည် သည့်နေ့ မည်သည့်နေရာတွင် ပေးသည်ကို မမှတ်မိကြောင်း ထွက်ဆို သည်။ ဦးသိမ်းချမ်းသည် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူပြုလုပ်ရာတွင် ပါဝင်ပတ် သက်သူဖြစ်၍ အပြစ်ကင်းသော သက်သေ မဟုတ်သောကြောင့် ဦးသိမ်းချမ်းက ဦးစံလွင်အား ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ပေးသည်ကို တွေ့မြင်သည့် လွတ်လပ်သော မျက်မြင်သက်သေ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိသည့်အလျောက် ဦးသိမ်းချမ်း၏ထွက်ဆိုချက်ကို လက်ခံယုံကြည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ဦးစံလွင်သည် ဦးတင်လှအိမ်သို့ လာရောက်စဉ်က ပုဒ်မ ၁၄ (၁)နှင့် မငြိစွန်းသော်လည်း ၅(၁) နှင့် ငြိနိုင်သဖြင့် ဒုက္ခရောက်နိုင်ကြောင်း ပြော၍ ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ကို မိမိ၏ဇနီး မရင်ရင်မြင့် (လိပြ-၅) ထံမှ တောင်းယူပြီး ဦးစံလွင်၏ အိတ်ထဲထည့်ပေးကြောင်း ဦးတင်လှ (လိပြ-၂) က ထွက်ဆိုသော်လည်း မရင်ရင်မြင့် (လိပြ-၅)က ယင်းငွေကျပ် ၆၀၀၀ ကို ဦးစံလွင်အိတ်တွင် ထည့်ပေးလိုက်သည်ကို မမြင်ကြောင်း ထွက်ဆို သဖြင့် ဦးတင်လှက ငွေကျပ် ၆၀၀၀ ပေးရပါသည်ဟူသော ထွက်ဆိုချက် မှာ ထောက်ခံထွက်ဆိုသည့် သက်သေခံချက် ကင်းမဲ့နေပြီး သူ၏ထွက်ဆို ချက်သက်သက်မျှသာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဦးတင်လှ (လိပြ-၂)က ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လထဲတွင် နေရှင်နယ် (၃)လိုင် ရေဒီယိုကက်ဆက် တစ်လုံးကို ဦးစံလွင်သို့ ပေးရကြောင်း ထွက်ဆိုချက်ကို မရင်ရင်မြင့် (လိပြ-၅)က ထောက်ခံထွက်ဆိုသော်လည်း

ရုံးရွှေတွင် တင်ပြထားသည့် ရေဒီယိုကက်ဆက်မှာ မိမိတို့အိမ်မှ ပေးလိုက် သည့် ရေဒီယိုကက်ဆက်ဖြစ်ကြောင်း တိတိကျကျ အမှတ်အသားနှင့်တကွ ထောက်ခံ ထွက်ဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် သူတို့၏ ထွက်ချက်ကို လက်ခံ ယုံကြည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

၁၉၇၃
ဦးစံလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတပြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ရုံးရွှေတွင် တင်ပြထားသော သက်သေခံကက်ဆက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးစံလွင်က မော်လမြိုင်မြို့တွင် ပြုလုပ်သော မိမိ နှမမင်္ဂလာဆောင်သို့ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၂၃)ရက်နေ့မှ(၂၅)ရက်နေ့အထိ သွားရောက်စဉ် က ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း ကက်ဆက်ပုံစံအမျိုးအစား နံပါတ်နှင့်တကွ အခိုင် အလုံ တင်ပြထွက်ဆိုသည်။ သူ၏ထွက်ဆိုချက်ကိုလည်း ဦးသောင်းညွန့် (ခံပြု-၃) ဦးစောလွင်(ခံပြု-၄) ဦးခင်ဆွေ(ခံပြု-၅)တို့က ထောက်ခံ ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခုအမှုတွင် ဦးတင်လှ(လိပြု-၂)နှင့် ဦးသိမ်းချမ်း(လိပြု-၃)တို့က ဦးစံလွင်အား လာဘ်ငွေပေးရပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသော်လည်း ယင်း သက်သေ(၂)ဦးမှာ လာဘ်ပေးသူများ ဖြစ်၍ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုတွင် အပြစ်ကင်းသူများ မဟုတ်ပေ။ ကြံရာပါများဖြစ်ကြပေသည်။ လာဘ်ပေး လာဘ်ယူ ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့မြင်သည့် လွတ်လပ်သော သက်သေ တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မရှိပါပဲလျက် အပြစ် မကင်းသော ကြံရာပါ သက်သေ၏ ထွက်ဆိုချက်အပေါ် မူတည်ပြီး တရားခံအပေါ်တွင် အပြစ်ပေး ရန် မသင့်ချေ။

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးစံလွင်အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့်ဦးတင်အုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

မောင်စိုးစိုးအောင်

နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင် ပါ (၃)*

† ၁၉၈၃
စက်တင်ဘာ
လ ၃၀ ရက်

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅(က) (၁၄)၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ “တရားရုံး” ဆိုသည့်စကားရပ်၏အဓိပ္ပာယ်- “တိုင်းတရားရုံး” ဆိုသော စကားရပ်တွင် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ အသီးသီးလည်းအကျုံးဝင်နေခြင်း-တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၄၁၈ ပါ ညွှန်ကြားချက်-ကောင်းမွန်သင့်လျော်သောအကြောင်းမရှိပဲပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အဖွဲ့ခွဲခွဲခြင်းမပြုရန် တရားရုံးများက ဂရုပြုရခြင်း-တရားမမှုခင်းမှ ပေါ်ပေါက်သည့်ကိစ္စကို တရားမ အထူးထူးမှုဖွင့်၍ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(က) (၁၄)ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ “တရားရုံး” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့လည်း ပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ “တိုင်းတရားရုံး” ဆိုသော စကားရပ်တွင် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ အသီးသီးလည်း အကျုံးဝင်သဖြင့် တိုင်းတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ တဖွဲ့ ရုံးထိုင်သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) ရွှေမောက်ရှိ မှုခင်းတွင် ဖြစ်ပွားသောကိစ္စကို အခြားတိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရုံးထိုင် သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၅) က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆-အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ တိုင်တန်းရန် သင့် မသင့် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရကြောင်း တရားရုံးများလက်စွဲ အပိုဒ် ၄၁၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်ထားသည်-

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၉။
† ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထူးထူးမှု အမှတ် ၄၃၅ တွင် ချမှတ်ထောင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ၃-၈-၈၀-နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

ကောင်းမွန်သင့်လျော်သော အကြောင်းယူထားပြီး ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် တရားရုံးများက တောင်းဆိုရမည်။ သို့သော်ဥပဒေရေးရာများ ပြည်သူ့တရားမမှုတရားမမှု အနက်ကျင့်သော ပြစ်မှုများနှင့် အလားတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားစွဲဆိုခြင်းတွင် ကြိုတိုက်ရမည့် ပင်ပန်းခြင်းဒုက္ခမှ တောင်းခံရမှုများက ရှောင်သွေခြင်းမပြုရ၊ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ သက်သေခံချက်နှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စများတွင် မှန်ကန်ခြင်းကို ရှိသေးလေးစားခြင်းရှိစေရန် ပြထားသည့် တရားဥပဒေကို အပြစ်ဒဏ်မခံရပဲ တာဝန်မဲ့ချိုးဖောက်ခြင်းမပြုကြစေရန် တရားရုံးများ၌ စောင့်ရှောက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရနိုင်သည့် သက်သေခံချက်သည် ယုတ္တိသင်ရှားသော အမှုဖြစ်နိုင်စေရန် လုံလောက်သည်မဟုတ်လျှင် ထို့ပြင်လည်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရမည်ဟု သင့်လျော်စွာ မျှော်လင့်နိုင်သည်မဟုတ်လျှင် တိုင်လျှောက်ချက်ကို မပြုရ။

ဗဟိုက
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်ပါ(၃)

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မောင်စိုးစိုးအောင် လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စသည် တရားမမှုခင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုနှင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်။ တရားမအထွေထွေမှုနှင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအမှု၌ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို မကျေနပ်လျှင် တရားမကြောင်းအရ အယူခံဝင်ရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံ တရားလို အတွက်။ ။ မစ္စတာ အော်ဂတ် (စ်) တင်၊ ဂေးလ်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ ဦးဘစိန်၊ ဦးအောင်မြင့်၊ ဦးဘိုးအောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေများ။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှု အမှတ် ၄၃၅/၀၀ တွင် အယူခံတရားလို မောင်စိုးစိုးအောင်က အယူခံတရားခံ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်၊ မခင်ဆွေသန်း၊ ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၁၉၆/၁၉၉/၂၀၀ အရ အရေးယူပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက မောင်စိုးစိုးအောင်၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်လိုက်သဖြင့် မောင်စိုးစိုးအောင်က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ (ခ) အရ ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၁)

အမှုဖြစ်ရပ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၇/၇၉ (သင်္ကန်းကျွန်း)အား ရန်ကုန် တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) တွင် စစ်ဆေးကြားနာလျက်ရှိသည်။ ယင်းအမှု တရားလိုမှာ မခင်ဆွေသန့်ဖြစ်သည်။ တရားပြိုင်မှာ မောင်စိုးစိုးအောင်ဖြစ် သည်။ အဆိုပါတရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၇/၇၉ (သင်္ကန်းကျွန်း) နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအချေများမှ ငြင်းချက်များ ထုတ်နုတ်ပြီးနောက် တရားလိုဘက်သို့ စစ်ဆေးရန် စီစဉ်ဆဲတွင် မောင်စိုးစိုးအောင်ဘက်မှ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) တွင် စစ်ဆေးကြားနာလျက်ရှိသော တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၇/၇၉ (သင်္ကန်းကျွန်း) အား တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) မှ အပ အခြား တိုင်းရုံး တရားရုံးသို့ ပြောင်းပေးပါရန် ရန်ကုန်တိုင်း တရားသူကြီးအဖွဲ့သို့ လျှောက်ထားသည်။

၂၉-၅-၇၀ နေ့တွင် တိုင်းတရားရုံး၌ တရားလိုဘက်မှ သက်သေများကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်သောအခါတွင် ဤရုံး၌ ကြားနာဆဲအမှုကို အခြားရုံး တရားရုံးသို့ ရုံးပြောင်းပေးရန် လျှောက်ထားဆဲဖြစ်၍ စစ်ဆေးကြားနာ ငြင်းကို ယာယီဆိုင်းငံ့ပေးပါရန် မောင်စိုးစိုးအောင်ဘက်မှ တိုင်းတရားရုံး သို့ တင်ပြသဖြင့် တရားရုံးက ၂၆-၆-၇၀ နေ့သို့ ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်သည်။

၂၆-၆-၇၀ နေ့ ရောက်သောအခါတွင် မောင်စိုးစိုးအောင်ဘက်မှ ရုံး ပြောင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီ အမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားရန် လျှောက်ထားပြန်သဖြင့် ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ ကန့်ကွက်လွှာတင်ရန် ၁၀-၇-၇၀ နေ့သို့ ချိန်းလိုက်သည်။

၁၀-၇-၇၀ နေ့တွင် အမှုဆိုင်းငံ့ရန် သင့် မသင့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံး တရားလိုက ကန့်ကွက်လွှာတင်သည်။

၂၉-၇-၇၀ နေ့တွင် အမှုဆိုင်းငံ့ရန် သင့် မသင့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်လဲချက်ကြားနာခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)၌ အမှုဆိုင်းငံ့ရန် သင့်မသင့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ တင်သွင်းသော ၁၀-၇-၇၀ နေ့စွဲပါ ကန့် ကွက်လွှာနှင့် ၂၉-၇-၇၀ နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ မခင်ဆွေသန့် ဘက်မှ တင်သွင်းသော ရေးသား လျှောက်လဲချက်များသည် ၂၉-၅-၇၀ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)ရှိ အမှုတွဲ၌ ဖော်ပြထား သော နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအမိန့်နှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ ယင်းတင်ပြချက် တို့မှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ၁-၉-၇၀ နေ့စွဲပါ လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲပါရှိသည့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်၏ မြေရှင်းချက်၊ မခင်ဆွေသန့်နှင့် ဒေါ်မေ

သိန်းဆွေတို့၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာများပါ အချက်အလက်အချို့မှာလည်း မမှန်ကန်ကြောင်း စွပ်စွဲလျက် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်၊ ဒေါ်ခင်ဆွေသန်းနှင့် ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၁၉၆/၁၉၉/၂၀၀ အရ အရေးယူပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၅) တွင် လျှောက်ထားခဲ့သည်။

၁၉၈၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၃)

မူလမူစစ်ဆေးကြားနာနေစဉ် ကာလအတွင်း မောင်စိုးစိုးအောင်က ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်တို့အပေါ်တွင် ၁၀-၇-၈၀ နေ့စွဲပါ မခင်ဆွေသန်းဘက်မှ တင်သွင်းသော ကန့်ကွက်လွှာနှင့် ၂၅-၇-၈၀ နေ့တွင် မခင်ဆွေသန်းဘက်မှ တင်သွင်းသော ရေးသားလျှောက်ထားချက်များသည် ၂၉-၅-၈၀ ရက်နေ့ အမှုတုံ့မှတ်တမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါ၍ မမှန်ကန်ကြောင်းနှင့် သူတို့အပေါ် တရားရုံးများ မထိမဲ့မြင်ပြုမှုအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အရေးယူပေးရန် ဗဟို တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၉၂/၈၀ တွင် ၂၀-၈-၈၀ နေ့၌ လျှောက်ထားခဲ့သည်။

တဖန် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်တို့က ၂၉-၅-၈၀ နေ့မှစ၍ အမှုတွင် ဖြစ်ရပ် အားလုံးကို မှတ်ပုံတင်ပေးပါရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) သို့ ၁-၉-၈၀ ရက်စွဲဖြင့် လျှောက်လွှာတင်သည်။ ယင်း လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေများကောင်စီသို့ လိပ်မူထားသည့် စာများ၊ မခင်ဆွေ သန်းနှင့် ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာများကိုပါ ယင်းစာ၏ နောက်ဆက်တွဲများအနေဖြင့် ပူးတွဲတင်ပြခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဒေါ်မြင့်မြင့် ခင်တို့က ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ တင်သွင်းသည့် လျှောက်လွှာနှင့် ယင်း လျှောက်လွှာ၏ နောက်ဆက်တွဲများဖြစ်သော ရွှေနေများကောင်စီသို့ ပေးပို့သောစာနှင့် ကတိသစ္စာပြုလွှာများတွင် ဖော်ပြထားသည့် အချက် အလက်အချို့နှင့်ပတ်သက်၍လည်း မှန်ကန်မှုမရှိဟုဆိုကာ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင် တို့အပေါ် တရားရုံးများမထိမဲ့မြင်ပြုမှု အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အရေးယူ ပေးပါရန် မောင်စိုးစိုးအောင်က ဗဟိုတရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၁၂၁/၈၀ တွင် ၄-၁၀-၈၀ နေ့၌ လျှောက်ထားခဲ့ပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၀-၇-၈၀ နေ့စွဲပါ မခင်ဆွေသန်းတို့၏လျှောက်လွှာ၊ ၂၉-၇-၈၀ နေ့တွင် တင်သွင်းသော မခင်ဆွေသန်းတို့၏ လျှောက်လဲချက်နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်က ရွှေနေများကောင်စီသို့ ပေးပို့သောစာနှင့် ယင်းစာ၏ နောက်ဆက်တွဲ ကတိသစ္စာပြုလွှာများပါ အကြောင်းကိစ္စအချို့ကို အကြောင်းပြု၍ အမှု (၃) မှ စွပ်စွဲတိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ယင်းအမှု (၃) မှ အနက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးအမှတ် (၅) တွင် တင်သွင်းခဲ့ သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၄၃၅/၈၀ ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး

၁၉၈၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၃)

က ပလပ်ခဲ့သည်။ အလားတူပင် ဗဟိုတရားရုံးသို့ တင်သွင်းခဲ့သော ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၉၂/၈၀ (၂၀-၈-၈၀)နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေ ထွေမှု အမှတ် ၁၂၁/၈၀(၄-၁၀-၈၀)တို့ကိုလည်း ဗဟိုတရားရုံးက အကျဉ်း ဖြင့် ပလပ်ခဲ့သည်ဖြစ်ကြောင်း အမှုတံ့တွင် တွေ့ရသည်။

ယခုအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှု အမှတ် ၄၃၅/၈၀ ကို ရန်ကုန် တိုင်းတရားရုံးက ပလပ်ခဲ့ခြင်းကို မောင်စိုးစိုးအောင်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆(ခ)အရ မကျေနပ်၍ တင်သွင်းသော အယူခံမှု ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် တရားရုံး တရုံးရုံး၌ရှိသောမှုခင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ ယင်းမှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်စေ ကျူးလွန်သည်ဟု အဆိုရှိသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅၊ ပုဒ်မခွဲ(၁) အပိုဒ်(ခ) သို့မဟုတ် (ဂ)ပါ ပြစ်မှုတရပ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆိုပါတရားရုံးက လိုအပ်သလို စစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်ပြီး နောက် တွေ့ရှိချက်ကို ရေးမှတ်ပြီး ကျူးလွန်ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိ သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုရုံးတရားသူကြီးကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး တိုင်ကြားရမည် စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ ဤပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ သာမန်အခြေအနေတွင် မှုခင်းကိစ္စတခုကို စစ်ဆေးကြားနာလျက် ရှိသည့်တရားရုံးက လိုအပ်လျှင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်၍ ထိုတရားရုံး တရားသူကြီးကိုယ်တိုင် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် ရှိနေပေသည်။ ဤ အတိုင်းဆိုလျှင် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)တွင် စစ်ဆေးကြားနာခဲ့ သော အမှုဖြစ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)က အရေးယူ ဆောင် ရွက်ခြင်းမှာ ပိုမို သဘာဝကျဖွယ်ရှိသည်။

သို့သော် ၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(က)(၁၄)ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ “တရားရုံး” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့သည်ပါဝင်သည်ဖြစ်ရာ “တိုင်းတရားရုံး” ဆိုသောစကားရပ်တွင် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့အသီးသီးလည်း အကျုံး ဝင်သဖြင့် တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ တဖွဲ့ရုံးထိုင်သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)ရွှေမောက်ရှိ မှုခင်းတွင် ဖြစ်ပွားသော ကိစ္စကို အခြား တိုင်း တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရုံးထိုင်သည့် တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၅)က ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၉-၅-၈၀ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)ရှိအမှုတံ့နေ့စဉ်မှတ် တမ်းနှင့် မခင်ဆွေသန့်၏ ၁၀-၅-၈၀ နေ့စွဲပါ ကန့်ကွက်လွှာနှင့် ၂၉-၅-၈၀

နေ့ လျှောက်လဲချက်များ မမှန်ကန်ကြောင်း မောင်စိုးစိုးအောင်ဘက်မှ စွပ်စွဲချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အမှုတို့ကိုလေ့လာရာတွင်-

၁၉၇၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ခေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ(၃)

၂၉-၅-၇၀ နေ့စွဲပါ အမှုတို့မှတ်တမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

ခေါ်။

တရားလို အကျိုးဆောင်လာသည်။

တရားပြိုင်အကျိုးဆောင်လာသည်။

တရားလိုစစ်ဆေးရန်ဖြစ်သော်လည်း တရားပြိုင်အကျိုးဆောင်က ရုံးပြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် အမှုစစ်ဆေးခြင်းမှ ယာယီ ဆိုင်းငံ့ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

အမှုစစ်ဆေးခြင်းမှ ယာယီဆိုင်းငံ့ထားပြီး ပြန်လည်ချိန်းသည်။ တင်ပြရန်။ -ချိန်း- ၂၆-၆-၇၀

၄-၉-၇၀ နေ့စွဲပါ အမိန့်အရ ၂၉-၅-၇၀ နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြည့်စွက်ထားသည်-

ယနေ့ အမှုမစစ်ဆေးပဲ ယာယီအားဖြင့် ရပ်ဆိုင်းထားပြီး နောက် ရုံးချိန်းတွင် ရုံးပြောင်းလျှောက်ထားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှု မရှိပါက အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

၄-၉-၇၀ နေ့စွဲပါ အမိန့်အရ ၂၉-၅-၇၀ နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်-

ယင်းသို့ ပြောဆိုချက် အရ အမှုကို အပြီးဆိုင်းငံ့ထားခြင်း မဟုတ်သဖြင့် ၂၆-၆-၇၀ နေ့ ရုံးချိန်းတွင် တရားပြိုင် အကျိုးဆောင် ဦးတင်ရိက ရုံးပြောင်းလျှောက်ထားသဖြင့် ယင်း အမှု ဆုံးဖြတ်ချက်မချမှီ ဆိုင်းငံ့ထားပေးပါရန် လျှောက်လွှာတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၁၀-၇-၇၀ နေ့စွဲဖြင့် မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ တင်သွင်းသောကန့်ကွက်လွှာ အပိုဒ်(၂)(၃)တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

၂။ လျှောက်လွှာအပိုဒ်(၂)ပါ စကားရပ်များကို ကန့်ကွက် လိုသည်မှာ ၂၉-၅-၇၀ နေ့ ရုံးချိန်းတွင် ဤရုံးတော်၌ တရားပြိုင်

၁၉၈၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ခေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၃)

တို့မှ ယခုအမှုကို ရုံးပြောင်းပေးရေးအတွက် ရန်ကုန်တိုင်းပြည်သူ့
တရားသူကြီးအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်လွှာတင်ထားကြောင်း တင်ပြပြီး
အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားရန်နှုတ်ဖြင့်လျှောက်
ထားခဲ့ပါသည်။ တရားလိုဘက်မှလည်း အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေး
ရန် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဤရုံးတော်မှ နောက်ရုံးချိန်း ဖြစ်သည့်
၂၆-၆-၈၀ နေ့တွင် ရုံးပြောင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်ချမှတ်
ခြင်း မရှိသေးပါက အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပေးမည်ဟု အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။

၃။ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ၄-၄-၈၀ နေ့
ကပင် ရုံးပြောင်းလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင်
၂၉-၅-၈၀ နေ့ ရုံးချိန်းရက်မတိုင်မီ ရုံးချိန်းများ၌ ထိုသို့ရုံးပြောင်း
လျှောက်လွှာ တင်သွင်းထား၍ အမှုကို ဆိုင်းငံ့ပေးပါရန် ဤ
ရုံးတော်တွင် တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ ၂၉-၅-၈၀ နေ့တွင် နှုတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ၂၆-၆-၈၀ နေ့တွင် စာဖြင့်လည်းကောင်း တင်ပြခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ဤရုံးတော်မှ ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်
ခဲ့သဖြင့် ဆက်လက်စစ်ဆေးရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ တင်သွင်းသော ၂၉-၇-၈၀ ရက်စွဲပါ ရေးသား
လျှောက်လဲချက်တွင်လည်း အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်-

ဤအမှုကို ရုံးတော်မှ အခြားသင့်တော်သော ရုံးတော်သို့ လွှဲ
ပြောင်းပေးရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့
ရုံးသို့ ပြစ်မှုသေး အမှတ် ၈၀/၈၀ အားဖြင့် တရားပြိုင် ဘက်မှ
(၄-၄-၈၀)နေ့က လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

(၂၉-၅-၈၀)နေ့တွင် ဤရုံးတော်၌ အမှုကို စစ်ဆေးရန်
ချိန်းဆိုထားခဲ့ပါသည်။ ယင်းနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ ဤအမှုကို
ရုံးပြောင်းပေးပါရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့တရားသူကြီး
အဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားကြောင်း တင်ပြ၍ အမှုကို ဆက်လက်
စစ်ဆေးခြင်းမှ ရပ်ဆိုင်းပေးပါရန် နှုတ်အားဖြင့် လျှောက်ထားခဲ့
ပါသည်။ တရားလိုဘက်မှလည်း အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးရန်
တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ရုံးပြောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ (၂၆-၆-၈၀)နေ့တွင်
အမိန့်ချမှတ်ခြင်း မပြုပါက အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးမည် ဖြစ်
ကြောင်း ဤရုံးတော်မှ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။

အထူး တင်ပြလိုသည်မှာ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရုံးပြောင်းပေး ရန်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ (၄-၄-၈၀) ရက်နေ့တွင် ရုံးပြောင်း လျှောက်လွှာတင်ထားသော်လည်း (၂၉-၅-၈၀) နေ့ ရုံးချိန်းရက် မတိုင်မီ ဤရုံးတော်သို့ ဤအမှုဆက်လက်စစ်ဆေးခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ ပေးပါရန် ကြိုတင်လျှောက်ထားခြင်း မပြုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရ ပါသည်။

၁၉၈၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၃)

(၂၉-၅-၈၀) ရက်နေ့တွင်မှ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးမည်ဟု အမိန့်ချမှတ်ထားသော (၂၆-၆-၈၀) နေ့တွင်မှ စာဖြင့်လည်းကောင်း ဤအမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေး ခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားရန် တင်ပြခြင်းသည် အမှုကို ကြန့်ကြာစေရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤရုံးတော်မှ အမိန့်ချမှတ်ထားသည့် အတိုင်း (၂၆-၆-၈၀)ရက်နေ့တွင် ရုံးပြောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ကုန် တိုင်းတရားသူကြီးအဖွဲ့ရုံးမှ အမိန့်ချမှတ်ခြင်း မရှိပါ၍ ဤအမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပါရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် မည်သူအားမျှ နစ်နာစေ ရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ထို့ပြင် မလိုအပ်ပဲ အမှုစစ်ဆေးခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားပါက အချိန်အလဟဿ ကုန်စေ၍ တရားစီရင်ရေး မှုတရပ်ဖြစ်သော 'လျင်မြန်စွာ တရားစီရင်ရေးမှု'ကို ထိခိုက် စေပါသည်။

အထက်ပါ အထောက်အထားများအရ မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ တင်သွင်း သော ၁၀-၇-၈၀ ရက်စွဲပါ ကန့်ကွက်လွှာနှင့် မခင်ဆွေသန့်ဘက်မှ တင်သွင်း သော ၂၉-၇-၈၀ ရက်စွဲပါ ရေးသားလျှောက်လဲချက်ပါ တင်ပြချက်များ သည် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ် (၁) တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသော နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအမိန့်များနှင့် အခရားကြီးသည့်အချက်များတွင် ဆန့်ကျင် ကွဲလွဲမှုများ ရှိနေကြောင်း မထင်ရှားဟု ဆိုရမည်။

မခင်ဆွေသန့်တို့၏ အကျိုးဆောင် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်က ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ လိပ်မူပေးပို့သော ဖြေရှင်းချက်နှင့်အတူ မခင်ဆွေသန့်နှင့် သူမ၏မိခင် ဒေါ် မေသိန်းဆွေတို့၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာများ ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်(၁)သို့ ၁-၉-၈၀ နေ့စွဲပါ လျှောက်လွှာ၏ နောက်ဆက်တွဲများအဖြစ် ပူးတွဲတင်သွင်းခဲ့ပေသည်။

၁၉၈၃
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ (၃)

ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်က ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌထံ ပေးပို့
သော ဖြေရှင်းချက်အပိုဒ် (၉) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

(၂၆-၆-၈၀) နေ့တွင် ကျမသည် မခင်ဆွေသန့်နှင့် ၎င်း၏
မိခင် ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့နှင့်အတူ ရုံးချိန်းသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။
တရားပြိုင်ရွှေနေ ဦးတင်ရီမှ အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို ဆိုင်းထားရန်
အတွက် လျှောက်လွှာတင်ပါသည်။ ကျမတို့ဘက်မှ ကန့်ကွက်လွှာ
တင်ရန် ရုံးတော်မှ (၁၀-၇-၈၀) နေ့သို့ ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။

မခင်ဆွေသန့်၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာ အပိုဒ်(၅) တွင် အောက်ပါ
အတိုင်း တင်ပြထားသည်-

(၂၆-၆-၈၀) နေ့တွင် ကျမနှင့် မိခင်ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့သည်
ရွှေနေ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်နှင့်အတူ ရုံးချိန်းသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။
တရားပြိုင် မလာရောက်ပါ။ ၎င်း၏ရွှေနေမှ အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို
ဆိုင်းထားရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်ပါသည်။ ကျမတို့ဘက်မှ
ကန့်ကွက်လွှာတင်ရန် ရက်ချိန်းတောင်း၍ ရုံးတော်မှ ၁၀-၇-၈၀
နေ့သို့ ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်မေသိန်းဆွေ၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာအပိုဒ်(၆) တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ဖော်ပြထားသည်-

(၂၆-၆-၈၀) နေ့တွင် ကျမနှင့် ကျမ၏သမီးသည် ရွှေနေ
ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်နှင့်အတူ ရုံးချိန်းသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။ တရားပြိုင်
မလာရောက်ပါ။ ၎င်း၏ရွှေနေမှ အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို ဆိုင်းထား
ရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်ပါသည်။ တရားလိုဘက်မှ ကန့်ကွက်
လွှာတင်ရန်အတွက် တင်ပြ၍ ရုံးမှ(၁၀-၇-၈၀) နေ့သို့ ချိန်းလိုက်
ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး အမှတ်(၁) အမှုတွဲ ၂၆-၆-၈၀ နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်
မှတ်တမ်း၌ အထက်ပါဖော်ပြချက်များကို မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းမရှိပဲ
ထိုနေ့ ၂၆-၆-၈၀ နေ့မှတ်တမ်း၌ “တရားလိုအကျိုးဆောင် ကိုယ်စားလာ
သည်” ဟုသာ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို ယင်းတို့သုံးဦးသည် မမှန်မကန်
ဖော်ပြခဲ့ကြသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၃/၁၉၆/၁၉၉/၂၀၀ အရ
အရေးယူသင့်ကြောင်း မောင်စိုးစိုးအောင်က ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး အမှတ်
(၅) တွင် လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၃ သည် တရားစီရင်သော မှုခင်းကိစ္စတွင် တမင်မမှန်သက်သေခံခြင်း သို့မဟုတ် သက်သေခံအဖြစ် အသုံးပြုရန် မမှန် သက်သေခံကို တမင်ဖန်တီးခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၁၉၆ မှာ မမှန် ဟု သော်လည်း ကောင်း၊ ဖန်တီးထားသည်ဟုသော်လည်းကောင်း မိမိ သိသောသက်သေခံကို အမှန်သက်သေခံအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အစစ်သက်သေ ခံအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေတရားမဲ့စွာအသုံးပြုခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၁၉၉မှာ သက်သေခံအဖြစ်ဖြင့် ဥပဒေအရ လက်ခံနိုင်သောကြေငြာချက်တွင် မမှန် ဖော်ပြခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဆိုခဲ့သော ကြေငြာချက်သည် အရေးပါ အချက်တခုချို့ မမှန်ဟုသိလျက်နှင့် မည်သူမဆို အမှန်အဖြစ် တရားမဲ့စွာ အသုံးပြုလျှင် သို့တည်းမဟုတ် ထိုသို့အသုံးပြုရန် အားထုတ်လျှင် ထိုသူကို ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

၁၉၇၃
—
မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပေါ်(၃)

၁-၉-၈၀ နေ့စွဲပါ လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြခဲ့သော စာရွက် စာတမ်း များ သည် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့များကောင်စီသို့ ပေးပို့သော ဖြေရှင်းချက်မိတ္တူနှင့် ယင်းဖြေရှင်းချက်မိတ္တူတွင် ပူးတွဲတင်ပြထားသော ကတိသစ္စာပြုလွှာမိတ္တူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းစာရွက်စာတမ်းများကို အမှုတွင် သက်သေခံအဖြစ်အသုံးပြုရန် တမင်ဖန်တီးကြောင်း၊ သက်သေခံ အဖြစ် တရားမဲ့စွာအသုံးပြုကြောင်း လျှောက်ထားသူတို့၏ လျှောက်လွှာ အရပင်လျှင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်း မရှိပေ။ မခင်ဆွေသန်နှင့် ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့၏ ကတိသစ္စာပြုလွှာများသည် ၁-၉-၈၀ ရက်နေ့စွဲပါ လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲပါရှိရုံမျှနှင့် ကတိသစ္စာပြုသူတို့သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၆၊ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာ ရောက်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ တိုင်တန်းရန် သင့် မသင့် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရကြောင်း တရားရုံးများလက်စွဲ အပိုဒ် ၄၁၈ တွင် အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်ထားသည်—

ကောင်းမွန်သင့်လျော်သော အကြောင်း ယုတ္တိ မရှိ ပဲလျက် ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် တရားရုံးများက ဂရုပြုကြ ရမည်။ သို့သော်ငြားလည်း ပြည်သူတရားမျှတမှုကို ဆန့်ကျင်သော ပြစ်မှုများနှင့် အလားတူဖြစ်သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားစွဲဆို ခြင်းတွင် ကြိုကြိုက်ရမည့် ပင်ပန်းခြင်းဒုက္ခမှ တရားရုံးများက ရှောင်သွေခြင်းမပြုရ။ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ သက်သေခံချက်နှင့် စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စများတွင် မှန်ကန်ခြင်းကို ရှိသေ လေးစား ခြင်းရှိစေရန် ပြုထားသည့် တရားဥပဒေကို ပြစ်ဒဏ် မခံရပဲ

ငွေကု

မောင်စိုးစိုး
အောင်
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့်
ခင်
ပါ(၃)

တာဝန်မဲ့ ချိုးဖောက်ခြင်း၊ မပြုကြစေရန် တရားရုံးများ၌ စောင်
ရှောက်ရမည့် တာဝန် ဝတ္တရားရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရနိုင်သည့်
သက်သေခံချက်သည် ယုတ္တိထင်ရှားသော အမှုဖြစ်နိုင်စေရန်
လုံလောက်သည် မဟုတ်လျှင် ထို့ပြင်လည်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြင့်
ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်း ခံရမည်ဟု သင့်လျော်စွာ မျှော်လင့်နိုင်
သည်မဟုတ်လျှင် တိုင်လျှောက်ချက်ကို မပြုရ။

ဤစီရင်ချက်ကို အဆုံးမသတ်မီ ဖော်ပြလိုသည့်အချက်မှာ မောင်စိုး
စိုးအောင် လျှောက်ထားသည့် ကိစ္စသည် တရားမမှုခင်းများမှ ပေါ်
ပေါက်လာသည့် ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှု
ဖွင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်။ တရားမအထွေထွေမှု ဖွင့်လှစ်၍
ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအမှု၌ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို
မကျေနပ်လျှင် တရားမကြောင်းအရ အယူခံဝင်ရန် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်၊ မခင်ဆွေသန့်နှင့် ဒေါ်မေသိန်းဆွေတို့
အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၃/၁၉၆/၁၉၉/၂၀၀ အရ အရေးယူ
ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်သဖြင့် မောင်စိုးစိုးအောင်၏ အယူခံကို
ပယ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးတင်အောင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

မစမ်းစမ်းဦး

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
၂။ ကိုကျော်ခိုင်*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ယုံကြည်အပ်နှံခြင်း၏ သဘော—လက်ထပ်ပြီး အတူနေထိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ခင်ပွန်း လောင်းက ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူစုဆောင်းပြီး ဇနီးလောင်းထံ ပေးပို့ ထားခြင်းသည် ယုံကြည်အပ်နှံခြင်း ဖြစ် မဖြစ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ကိုကျော်ခိုင်နှင့် မစမ်းစမ်းဦးတို့သည် လက်ထပ် ရန် ရည်ရွယ်ထားကြသူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုကျော်ခိုင်က ပစ္စည်းများ စုဆောင်းဝယ်ယူပြီး မစမ်းစမ်းဦးထံ အလီလီပေးပို့ထားခဲ့ပြီး နောက် လက် မထပ်ဖြစ်တော့သဖြင့် ပစ္စည်းများကို ပြန်လည် တောင်းဆို သည့်အခါ ပြန်လည်ပေးခြင်းမရှိဟု ဖော်ပြလျှောက်ထား စွဲဆိုသော အမှု ဖြစ်သည်။ ကိုကျော်ခိုင်နှင့် မစမ်းစမ်းဦးတို့သည် လက်ထပ်ပြီး အတူ နေထိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် နှစ်ဦးသဘောတူ စုဆောင်းထားကြသည့် ပစ္စည်းများနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်ဖြစ်၍ ယုံကြည်အပ်နှံခြင်း သဘော သက်ရောက်သည်ဟု မယူဆနိုင်သောကြောင့် ကိုကျော်ခိုင်တွင် နစ်နာမှု အတွက် တရားမကြောင်းအရ အရေးဆိုနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ပြစ်မှု ကြောင်းအရ အရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

တရားလိုအတွက်။ ။ဦးတင်ရီ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

တရားခံအတွက်။ ။၁။ ဦးစံသာကျော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့် (၁)။

၂။ ဦးသိမ်းချမ်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ အမှတ် ၁၅၇။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၉၅/၇၂ တွင် ချိမှတ်သော ကမာရွတ်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

† ၁၉၇၃
ဧပြီလ
၂၉ ရက်

၁၉၇၃

မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
ပါ(၂)

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး
အမှတ် ၁၉၅၂/၇ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ကိုကျော်ခိုင်က
လျှောက်ထားသူ မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၆/
၄၂၀ တို့အရ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်း
အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
ဤကဲ့သို့ အရေးယူသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းက အမှုကို
ချေဖျက်ပေးရန်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤလျှောက်လွှာကို တင်သွင်း
သည်။

အမှုမှာ ကိုကျော်ခိုင်နှင့် မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းတို့သည် လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်
ထားကြသူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုကျော်ခိုင်က ပစ္စည်းများ
စုံဆောင်းဝယ်ယူပြီး မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းထံ အလီလီပေးပို့ထားခဲ့ပြီး နောက်
လက်ထပ်ဖြစ်တော့သဖြင့် ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်တောင်းဆိုသည့် အခါ
ပြန်လည်ပေးခြင်းမရှိဟု ဖော်ပြလျှောက်ထားစွဲဆိုသော အမှုဖြစ်သည်။

ကိုကျော်ခိုင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာ အပိုဒ်(၅)တွင် မိမိသည် လက်
ထပ်ရန်ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းသည် မိမိ၏မိသားစုအရေး
တွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်လာသောကြောင့် ထိုသို့မပြုလုပ်ရန် ပြောဆိုရာတွင်
မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းက သူနှင့်မိသားစု မည်သူ့ကို ဖြတ်နိုင်သလဲဟု ပြောကြား
သဖြင့် မိမိက လမ်းခွဲရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။
ကိုကျော်ခိုင်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ
စစ်ဆေးသည့် အခါတွင်လည်းကောင်း၊ အမှုကို ကြားနာ စစ်ဆေးသည့်
အခါတွင်လည်းကောင်း တိုက်ရိုက် လျှောက်လွှာ အပိုဒ် (၅) ပါအတိုင်း
ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၅ အရ
ယုံကြည်အပ်နှံထားသော ပစ္စည်းကို မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့်
အလဲသုံးစားပြုလျှင်၊ သို့မဟုတ် မိမိပစ္စည်းအဖြစ် ပြောင်းလဲလျှင်၊ သို့မဟုတ်
ယုံကြည် အပ်နှံထားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ပဋိညာဉ်ကို ကျူးလွန်ပြီး ပစ္စည်းကို မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့်
သုံးစွဲလျှင် ပြစ်မှုမကင်းသော ယုံကြည်အပ်နှံရေး ဖောက်ဖျက်မှုကို
ကျူးလွန်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယခုအမှုတွင် ကိုကျော်ခိုင်နှင့်
မစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းတို့သည် လက်ထပ်ပြီး အတူနေထိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
နှစ်ဦးသဘောတူ စုဆောင်းထားကြသည့် ပစ္စည်းများနှင့် သက်ဆိုင်
နေသည်ဖြစ်၍ ယုံကြည်အပ်နှံခြင်းသဘော သက်ရောက်သည်ဟု မယူ

ဆနိုင်သောကြောင့် ကိုကျော်ခိုင်တွင် နစ်နာမှုအတွက် တရားမကြောင်း
အရ အရေးဆိုနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူ
နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

၁၉၇၃
မစမ်းစမ်းဦး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
ပါ(၂)

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ မစမ်းစမ်းဦး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ
လျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြု၍ ကမာရွတ်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အမှုကြီး အမှတ် ၁၉၅၂/၇၂ ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-
က အရ ချေဖျက်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးတင်အုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးညွန့်မောင်

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ မခင်အုံး*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် တရားလို တဦးတည်း၏ စွပ်စွဲချက်သာရှိပြီး အခြား ထွတ်လပ်သည့် သက်သေခံ အထောက်အထား မရှိလျှင် အပြစ်ပေးရန် မသင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးညွန့်မောင်က အတည်တကျ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ကာမပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သော အချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကာယကံရှင် မခင်အုံး(လိုပြ-၁)၏ စွပ်စွဲထွက်ဆိုချက်တခုတည်းသာ ရှိသည်။ အခြားထွတ်လပ်သည့် သက်သေခံချက် အထောက်အထား တစ်ခုတရာ မရှိပေ။ မည်သည့် သက်သေကမ္မာ ဦးညွန့်မောင်နှင့်မခင်အုံးတို့သည် ချစ်ကြိုက်နေကြကြောင်းနှင့် ကျူးကျူးလွန်လွန်ဖြစ်နေကြသည့် အခြေအနေမျိုး တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။ သက်သေအားလုံးက မခင်အုံး လာရောက်တိုင်တန်းသည့် အခါမှ မခင်အုံး၏ စွပ်စွဲချက်ကို သိရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုထားကြသည်။ မခင်အုံးက ကျေးရွာ ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ ၁၄-၆-၈၁- ရက် နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခဲ့သည့် တိုင်တန်းစာ သက်သေခံချက် (က) တွင် “ ကျမမှာ ယခုအချိန် ဦးညွန့်မောင်နှင့်ရရှိထားသော ကိုယ်ဝန် (၇) လပင် ရှိပါသော်လည်း ဦးညွန့်မောင်မှာ ယခုအချိန်အထိ မပေါင်းသင်းပဲ နေပါသဖြင့် တရားဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် တိုင်ကြားအပ်ပါသည်” ဟု ဖော်ပြချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ကိုယ်ဝန် စတင်ရရှိချိန်က တိုင်တန်းခဲ့သည့် ကိစ္စရပ်မျိုးမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် မခင်အုံး ကိုယ်တိုင်က သူသည် အချင်းမဖြစ်ပွားမီ (၆)နှစ်ခန့်ကလည်း ကလေး

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၁၁ (ခ)။
† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၂၃၃ တွင် ချမှတ်သော (၁၅-၉-၈၂) နေ့စွဲပါ ရောတီတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

†၁၉၈၃
စက်တင်ဘာ
လ
၂၈ ရက်

(၁)ယောက် ရရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ထိုကလေး၏ ဖခင်အမည်ကို မခင်အုံး၏ ဖခင်အမည် ရေးထားကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ထိုပထမမေးသော ကလေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးညွန့်မောင်၏တူ ဦးမြဟန်ကို စွပ်စွဲခဲ့သော်လည်း အမှုရှုံးခဲ့ကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်။ ဦးညွန့်မောင်သည် လူလွတ်မဟုတ်ပဲ ဇနီးသားသမီးများရှိသော အိမ်ထောင်သည် တယောက် ဖြစ်ကြောင်း မှာလည်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဤအခြေအနေအရ ဦးညွန့်မောင်အား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ မခင်အုံး၏ ကာမကို လိမ်လည် ရယူမှု အတွက် အပြစ်ပေးရန် သက်သေခံချက် အထောက်အထား လုံလောက် သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၁၉၇၃
ဦးညွန့်မောင်
နှင့်
၁။ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
ပြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ မခင်အုံး

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူ အတွက်။ ။ဦးစိန်လင်း၊ ဗဟိုတရားရုံး
ရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်သားခံရသူအတွက်။ ။ဦးအုန်ဇနန်၊
ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)။

မအူပင်မြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၅၁၀/၇၁ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးညွန့်မောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ဒဏ်ငွေ ကျပ်-၆၀၀/- ဆောင်စေရန်နှင့် ဒဏ်ငွေဆောင်က ထိုငွေကို လျှောက်ထားခံရသူ မခင်အုံးသို့ ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်း အမိန့်ကို ဦးညွန့်မောင်က မကျေနပ်၍ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၌ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၂၃၃/၇၂ အရ အယူခံ ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်း သည်။

မအူပင်မြို့နယ်၊ မှန်ပင်ပဲခိုးစုကျေးရွာနေ မခင်အုံးက သူ့အား တရား တည်းနေ ကျောင်းဆရာဦးညွန့်မောင်က အတည်တကျလက်ထပ်ယူမည်ဟု ယုံကြည်အောင် ပြောဆိုသဖြင့် ကာမပေးခဲ့ကြောင်းနှင့် သူ့တွင် ကိုယ်ဝန် ရှိသည့်အခါ ဦးညွန့်မောင်က လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရန် ငြင်းဆိုကြောင်း ဖြင့် စွပ်စွဲဖော်ပြပြီး ဦးညွန့်မောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ အရ အရေးယူပေးရန် မအူပင်မြို့နယ် တရားရုံး၌ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးအမှုကို လေ့လာရာ မခင်အုံး (လိပြ-၁)၏ ထွက်ဆိုချက်တွင် သူသည် စာမတတ်၍ လွန်ခဲ့သော ၁၃၄၁ ခုနှစ် နွေရာသီက အသုံးလုံး ဖွင့်ချိန်တွင် သူနှင့်ဒေါ်ခင်ကြည်သည် ဦးညွန့်မောင်အိမ်၌ စာသင်ခဲ့ရာ ဒေါ်ခင်ကြည်မှာ စာမလိုက်နိုင်၍ ထွက်သွားပြီး သူတဦးတည်း စာဆက်

၁၉၇၈

ဦးညွန့်မောင်
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ မခင်အုံး

သင်ကြောင်း၊ စာကို ဦးညွန့်မောင်က သင်ပေးပြီး ဦးညွန့်မောင်မအားလပ်
သည့်အခါ ဦးညွန့်မောင်၏ သမီး မာမာအေးက သင်ပေးကြောင်း၊
စာသင်ချိန်မှာ နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ညနေ ၄ နာရီအထိတကြိမ်၊ ည ၇ နာရီ
မှ ၁၁ နာရီအထိတကြိမ် သင်ပေးကြောင်း၊ တနေ့တွင် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်
၌ ဦးညွန့်မောင်၏ မိသားစုများ နေအိမ်တွင်မရှိခိုက်သူအား ဦးညွန့်မောင်
က အတည်တကျ လက်ထပ်ယူမည်ဟု ပြောသဖြင့် သဘောတူပြီး ကာမ
ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် သင်တန်း ကာလအတွင်း မကြာခဏ ထိုသို့
ပြုမှုကြောင်း၊ ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လတွင် ဦးညွန့်မောင်အိမ်သို့ သွား၍
စပါး အငါးကြိတ်ပေးရာတွင်လည်း မိသားစုများမရှိစဉ် သူအား ဦးညွန့်
မောင်က (၆)ကြိမ်ခန့် သားမယား ပြုကျင့်ကြောင်း၊ ထို့နောက် ကိုယ်ဝန်
ရှိလာကြောင်း ပြောပြသော်လည်း ဦးညွန့်မောင်က သူ့ကို မယူနိုင်ဟုပြော
ကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်(၅)လရှိသည့်အခါ သူသည် သူ၏မခင်အား ပြောပြပြီး
ရွာသူကြီးများကို သက်သေခံအမှတ် “က” စာဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊
၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ် (၁၂)ရက်နေ့တွင် သမီးမွေးဖွားကြောင်းဖြင့်
ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးညွန့်မောင်ကမူ သူသည် ပြစ်မှုကို မကျူးလွန်ရ
ကြောင်း ငြင်းဆိုပြီး သူသည် “အ” သုံးလုံးကိစ္စဖြင့် သင်တန်း စခန်း
(၁၆)ခုသို့ သွားလာနေရ၍ မခင်အုံးအား စာမသင်ပေးပဲ သူ၏ သမီး
မာမာအေးကသာ သင်ပေးကြောင်းနှင့် မခင်အုံးသည် သူတို့ ရွာသို့
အခြားရွာမှ ခေတ္တလာရောက် နေထိုင်သွားသော ဆေးဆရာ ကိုသောင်း
နှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံ နေထိုင်ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုပြီး မခင်အုံး၏
စွပ်စွဲချက်ကို ငြင်းဆိုထားသည်။

မခင်အုံးသည် ဦးညွန့်မောင်က အတည်တကျ လက်ထပ်ပေါင်းသင်း
မည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ကာမပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော
အချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကာယကံရှင် မခင်အုံး (လိုပြ-၁) ၏ စွပ်စွဲထွက်ဆို
ချက် တခုတည်းသာ ရှိသည်။ အခြားလွတ်လပ်သည့် သက်သေခံချက်
အထောက်အထား တစုံတရာမရှိပေ။ တရားလိုပြသက်သေများဖြစ်ကြ
သော ဒေါ်သန်းခင် (လိုပြ-၂)၊ ဦးတင်စိန်(လိုပြ-၃)၊ ကိုမျိုးညွန့်(လိုပြ
-၄)၊ ဦးစန်ခင် (လိုပြ-၅) တို့က မခင်အုံးသည် ဦးညွန့်မောင်အိမ်သို့
စာသွားသင်သည်ကို မြင်ဖူးကြောင်း၊ စပါးသွားကြိတ်သည်ကိုလည်း
မြင်ဖူးကြောင်းသာလျှင် ထွက်ဆိုထားနိုင်သည်။ ယင်းသက်သေများ
အနက် မည်သည့်သက်သေကမျှဦးညွန့်မောင်နှင့်မခင်အုံးတို့သည်ချစ်ကြိုက်
နေကြကြောင်းနှင့် ကျူးကျူးလွန်လွန်ဖြစ်နေကြသည့် အခြေအနေမျိုး

တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်း မရှိပေ။ သက်သေအားလုံးက မခင်အုံး
 လာရောက်တိုင်တန်းသည့်အခါမှ မခင်အုံး၏ စွပ်စွဲချက်ကို သိရှိကြောင်း
 ထွက်ဆိုထားကြသည်။ မခင်အုံးက ကျေးရွာပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌထံသို့
 ၁၄-၆-၈၁ နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခဲ့သည့် တိုင်တန်းစာ သက်သေ
 ခံချက် (က)တွင် “ကျမမှာ ယခုအချိန် ဦးညွန့်မောင်နှင့် ရရှိထားသော
 ကိုယ်ဝန် (၇)လပင် ရှိပါသော်လည်း ဦးညွန့်မောင်မှာ ယခုအချိန်အထိ
 မပေါင်းသင်းပဲ နေပါသဖြင့် တရားဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် တိုင်
 ကြားအပ်ပါသည်” ဟု ဖော်ပြချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ကိုယ်ဝန်
 စတင်ရရှိချိန်က တိုင်တန်းခဲ့သည့်ကိစ္စရပ်မျိုး မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။
 ထို့အပြင် မခင်အုံးကိုယ်တိုင်က သူသည် အချင်းမဖြစ်ပွားမီ (၆)နှစ်ခန့်က
 လည်း ကလေး(၁)ယောက် ရရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ထိုကလေး၏ဖခင်အမည်ကို
 မခင်အုံး၏ ဖခင်အမည် ပေးထားကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။
 ထိုပထမမွေးသောကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးညွန့်မောင်၏တူ ဦးမြဟန်ကို
 စွပ်စွဲခဲ့သော်လည်း အမှုရှုံးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ ဦးညွန့်မောင်
 သည် လူလွတ်မဟုတ်ပဲ ဇနီး သားသမီးများ ရှိသော အိမ်ထောင်သည်
 တယောက် ဖြစ်ကြောင်းမှာလည်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဤအခြေအနေအရ
 ဦးညွန့်မောင်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ မခင်အုံး၏ကာမကို
 လိမ်လည်ရယူမှုအတွက် အပြစ်ပေးရန် သက်သေခံချက်အထောက်အထား
 လုံလောက်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ဦးညွန့်မောင်က မခင်အုံးအား လက်ထပ်
 ယူပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့ကြောင်း တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ
 ပေါ်လွင်သည့်အထောက်အထားလည်း အမှုတွဲ၌ မတွေ့ရပေ။

၁၉၈၃
 ဦးညွန့်မောင်
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ မခင်အုံး

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးညွန့်မောင်
 အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း
 တွေ့ရှိချက်အမိန့်နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အတည်ပြုအမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်
 ပြီး ဦးညွန့်မောင်အား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်
 ချမှတ်သည်။ ဒဏ်ငွေပေးဆောင်ပြီးပါက ပြန်လည်ပေးစေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးတင်အုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

၁၉၇၃

ဒေါ်နန်းတွမ်ဟိန်း(ခ)ဒေါ်လှလှသန်း

စက်တင်ဘာ
လ ၁၄ ရက်

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀(ခ) မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုသည့်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ် သော ဆေးဝါးများဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀(ခ)တွင် “မည်သူမဆို ဤပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ကျူးလွန်လျှင် ထောင်ဒဏ် အနည်းဆုံး (၁၀)နှစ်မှ အများဆုံးထောင်ဒဏ် နှစ်အကန့်အသတ်မရှိ ထောင်ဒဏ်နှင့်ငွေဒဏ်ကျပ် ၅၀၀၀၀/- ငွေဒဏ် ချမှတ်ခြင်းခံရမည်။ ထို့ပြင် ပြစ်မှုတွင် အကျုံးဝင် သည့် မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သည့် ဆေးဝါး၊ ယင်းဆေးဝါးများ ရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ၊ ယာဉ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြေနှင့်အဆောက်အအုံများကိုလည်း ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်း ခံရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် သက်သေခံ တိုက်အိမ်သည် ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုနှင့် အကျုံးဝင်သည့် သာမက မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သော တိုက်အိမ် ဖြစ်သောကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များသည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

*၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၆(ခ)။
၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၇၂ တွင် ချမှတ်သော (၅-၀-၇၂)နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။

။ဦးမြသိန်း(ကိုယ်စား)ဦးစိန်မြင့်
က ရေးသား လျှောက်လဲချက်
တင်သည်။

၁၉၇၃
ဒေါ်နန်းတွမ်
ဟိန်း(ခ)
ဒေါ်လှလှ
သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
ဆန္ဒထု
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။

။ဦးမြင့်အောင်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့်(၁)။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ်
၂၀၅၀/၇၉ တွင် တရားခံရှောက်တာ ပါ (၃)ဦးတို့အား ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊
မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများဥပဒေ ပုဒ်မ ၆(ခ)၊
ပုဒ်မ ၇(ခ)၊ပုဒ်မ ၁၀(ခ)တို့အရ ပြစ်ဒဏ်အသီးသီး ချမှတ်ပြီး သက်သေခံ
မြေကွက်နှင့် တိုက်အိမ်ဖြစ်သော ဟောင်ကြီးမြို့နယ်၊ သစ်တောရပ်ကွက်၊
ဇောတိကလမ်း၊ အမှတ် (၂၃၀) ကို လေလံတင်ရောင်းချ၍ ရောင်းချ
ငွေကို ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်မှ
သက်သေခံပစ္စည်း တိုက်အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို
လျှောက်ထားသူ ဒေါ်နန်းတွမ်ဟိန်း (ခ) ဒေါ်လှလှသန်းက မကျေနပ်
သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၀၂/၀၂ တင်သွင်း
၍ သက်သေခံပစ္စည်း တိုက်အိမ်ကို သူ့အား ပြန်လည်ပေးစေရန်အတွက်
လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်
သောကြောင့် ဒေါ်နန်းတွမ်ဟိန်းက ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို
တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

မြို့နယ်တရားရုံး အမှုတွဲအရ အချင်းဖြစ်တိုက်အိမ်မှာ တရားခံ
ရှောက်တာ နေထိုင်သော တိုက်အိမ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်း
တိုက်အိမ်မှ အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပလတ်စတစ်အိတ်ခွံ (၃) လုံး၊ ပြောင်းတို
လေသေနတ် (၁) လက်၊ ငွေကျပ် ၂၀၀၀၀/-၊ တထုပ်လျှင် (၁၂)
အောင်စရိုဘိန်းဖြူ ခြင်္သေ့ (၁)ကောင် တံဆိပ် (၂) ထုပ်နှင့် တထုပ်လျှင်
(၁၃) အောင်စရိုဘိန်းဖြူ ခြင်္သေ့ (၂)ကောင်တံဆိပ် (၃၄)ထုပ် သိမ်းဆည်း
ရရှိခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးကလည်း တရားခံရှောက်တာသည် မူးယစ်
ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ (ခ) အရ ဘိန်းဖြူရောင်း
ချကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု သုံးသပ်ထားသည်။

ဒေါ်နန်းတွမ်ဟိန်းက သူသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်အိမ်ကို ၁၉၇၃
ခုနှစ်က ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းနောက် သူသည် ကျိုင်းတုံမြို့မှ
ဦးထွန်းကျင်ဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျသဖြင့် ကျိုင်းတုံမြို့သို့ သွားရောက်
နေထိုင်ကြောင်း၊ ထိုအခါ အချင်းဖြစ်တိုက်အိမ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်

၁၉၇၃
 —
 ဒေါ်နန်းတုမ်
 ဟိန်း(ခ)
 ဒေါ်လှလှ
 သန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်

ရန်အတွက် ဒေါ်နန်းအိုဆိုသူအား အမေ့နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ တရားခံ
 ရှောက်တာသည် ဒေါ်နန်းအို၏ သားဖြစ်ပြီး အချင်းဖြစ် တိုက်အိမ်သို့
 အချင်းမဖြစ်ပွားမီ (၁)လခန့်ကမှ ရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်ကြောင်းနှင့်
 မိမိသည် ကျိုင်းတုံမြို့တွင် နေထိုင်သူဖြစ်၍ တရားခံရှောက်တာ၏
 လုပ်ဆောင်ချက် များကို မည်သို့မျှ သိရှိနိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့်
 အချင်းဖြစ်တိုက်အိမ်ကို သိမ်းဆည်းပါက မိမိတွင် များစွာ နစ်နာမည်
 ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထားသည်။

သို့သော် တရားလိုပြသက်သေ ဦးတင်အေး၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် ရှာဖွေ
 ပုံစံ သက်သေခံ (ခ)တို့အရ အချင်းဖြစ်တိုက်အိမ် လှေကားအောက်ခန်း
 အံ့ဝက်အတွင်းနှင့် မီးဖိုဆောင်မျက်နှာကြက်ရှိ ခေါင်မိုးနှင့် ဆက်သွယ်
 လျက်ရှိသော အုတ်နံရံအတွင်း နေရာများမှ ဘိန်းပြုထုပ်များ သိမ်း
 ဆည်းရမိခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသည်။ ထို့အပြင် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊
 မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀
 (ခ) တွင် “မည်သူမဆို ဤပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ကျူးလွန်လျှင်
 ထောင်ဒဏ်အနည်းဆုံး (၁၀) နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် နှစ်အကန့်
 အသတ်မရှိထောင်ဒဏ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/-ငွေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း
 ခံရမည်။ ထို့အပြင် ဖြစ်မှုတွင် အကျုံးဝင်သည့် မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေး
 ဖြစ်စေတတ်သည့်ဆေးဝါး၊ ယင်းဆေးဝါးများရောင်းချရာတွင် အသုံးပြု
 သည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများ၊ ယာဉ်များ၊ တီရစ္စာန်များ၊ မြေနှင့်
 အဆောက်အအုံများကိုလည်း ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်းခံရမည်”
 ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် သက်သေခံ တိုက်အိမ်
 သည် ကျူးလွန်သောပြစ်မှုနှင့် အကျုံးဝင်သည်သာမက မူးယစ်ဆေးဝါး
 ရောင်းချရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သောတိုက်အိမ်ဖြစ်သောကြောင့် မြို့နယ်တရား
 ရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များသည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်
 မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စုံ ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

- ၁။ ဦးကြင်မောင် ၂။ ဦးတင်လှ ၃။ ဦးမြသိန်းစဆု ၄။ ဦးခင်မောင်ဝင်း
- ၅။ ဦးကျော်သန်း ၆။ ဦးကျော်ညွန့် ၇။ ဦးစိုးကြိုင်*

†၁၉၈၃
ဩဂုတ်လ
၂၄ ရက်

၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ သမဝါယမအသင်းဥပဒေ ဇယား ၂-ပြစ်မှုအမှတ်စဉ် ၆-သမဝါယမအသင်းပိုင်ပစ္စည်းကို ဥပဒေခွင့်ပြုချက်မရှိမီ ပြင်ပသို့ရောင်းခြင်း၊ ယင်းသို့ရောင်းခြင်းကို မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့က သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးခြင်း-ယင်းအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များသည် ဖော်ပြပါပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြို့သစ်မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌရုံးခန်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ အရေးပေါ်အစည်းအဝေး၌ အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေအိတ် ၁၀၀ အား ဦးသန်းကျော်အား ရောင်းချသည့်ကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြင်မောင်၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးတင်လှနှင့် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည့် ကျန်အယူခံတရားခံများက သဘောတူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဆိုသည့် အချက်မှာ အငြင်းမပွားချေ။ ယင်းကိစ္စကို အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေး၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အယူခံတရားခံတို့က တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုကြသည်။

အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေများမှာ အချင်းဖြစ်ပွားစဉ်က မြို့သစ်မြို့နယ် သမဝါယမအသင်းပိုင် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများကို ဥပဒေခွင့်ပြုချက်မရပဲ ဦးသန်းကျော်နှင့် ဦးတင်လှတို့၏ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် လွှဲပြောင်းရာတွင် အယူခံတရားခံတို့က အားပေးကူညီရာရောက်သော အမှုကို ပြုခဲ့သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်နေပေသည်။

---

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၈၈။
† ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၆၂၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၉-၂-၈၀ ဝေခွဲပေါ် မကျေမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးစိုးသိန်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)၊

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်

အယူခံတရားခံများအတွက်။ ။ ဦးတင်ရီ၊ ဒေါ်ထက်ထက်ရီ၊ ဗဟိုတရား
ရုံးရှေ့နေများ။

သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ

မကွေးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၆၂၉/၇၀ တွင်
အယူခံတရားခံ ဦးကြင်မောင်၊ ဦးတင်လှ၊ ဦးမြသိန်းဆွေ၊ ဦးခင်မောင်ဝင်း၊
ဦးကျော်သန်း၊ ဦးကျော်ညွန့်နှင့် ဦးစိုးကြိုင်တို့အပေါ် ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဆိုရှယ်
လစ်စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များအပ်နှင်းသည့်
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄(၁)အရ တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို
စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် ဦးကြင်မောင်တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်
လွှတ်လိုက်သဖြင့် ဗဟိုဥပဒေရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဗဟို
တရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှု တင်သွင်းသည်။

၁။ ဦးကြင်
မောင်

၂။ ဦးတင်လှ

၃။ ဦးမြသိန်း
ဆွေ

၄။ ဦးခင်
မောင်ဝင်း

၅။ ဦးကျော်
သန်း

၆။ ဦးကျော်
ညွန့်

၇။ ဦးစိုးကြိုင်

အယူခံတရားခံ ဦးကြင်မောင်သည် အချင်းဖြစ်ပွားစဉ်က မကွေးတိုင်း
မြို့သစ်မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍
ဦးတင်လှသည် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။ ဦးမြသိန်းဆွေ၊ ဦးခင်မောင်ဝင်း၊
ဦးကျော်သန်း၊ ဦးကျော်ညွန့်နှင့် ဦးစိုးကြိုင်တို့သည် အလုပ်အမှုဆောင်
အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဦးသန်းကျော် (လိုပြ-၃)သည် ပထမ
အကြိမ် မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ သက်တမ်းတွင် မြို့သစ်မြို့နယ်ပြည်သူ့
ကောင်စီ လုပ်ငန်း စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့၍ အချင်းဖြစ်ပွားစဉ်က
အောင်လံမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီရုံးတွင် အထက်ကန်း စာရေးအဖြစ်
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၇၀-၇၉ ဘဏ္ဍာရေးနှစ် ကုန်ဆုံးခါနီးသောအခါ
သရက်မြို့ရှိ ဘိလပ်မြေစက်မှု ဘိလပ်မြေများ ရောင်းချမည်ဖြစ်ကြောင်း
ဦးသန်းကျော်က သတင်းရရှိသဖြင့် ဦးကြင်မောင်ထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့်
အကြောင်းကြားသောကြောင့် ဦးကြင်မောင်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ
မြို့နယ်သမဝါယမအသင်းအမှုဆောင်ဦးအုန်း(လိုပြ-၄)သည် မြို့သစ်မြို့နယ်
သမဝါယမအသင်းအတွက် ဘိလပ်မြေ အိတ် ၂၀၀၀ ဝယ်ယူရန်
ဦးသန်းကျော်နှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံသည်။ ဦးသန်းကျော်က ဆိုင်ရာ
တာဝန်ခံများနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ပေးသောကြောင့် မြို့သစ်မြို့နယ်
သမဝါယမအသင်းအတွက် ဘိလပ်မြေ အိတ် ၂၀၀၀ ဝယ်ယူရရှိခဲ့သည်။
ထိုဘိလပ်မြေအိတ်များကို မြို့သစ်သို့သယ်ယူသောအခါ ဦးသန်းကျော်က
အိတ် ၁၀၀၀ ငွေချေပြီး ယူထားလိုက်သည်။ ထိုသို့ယူထားသည့်ကိစ္စကို
မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြင်မောင်နှင့်
အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်များက သဘောတူညီကြသည် အတွက်

၎င်းတို့တို့ တာဝန်ရှိသည်ဟုဆိုကာ မကွေးတိုင်းပြည်သူ့ ကောင်စီရုံးအဖွဲ့မှ
 ဦးကျော်မြ (လိပြ-၂)က ၇-၁၁-၇၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ(က)တိုင်စာကို
 မကွေးမြို့၊ တိုင်းပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးထံ ပေးပို့၍ တာဝန်ရှိသူများအား
 အရေးယူရန် အကြောင်းကြားသည်။ အဆိုပါ ကိစ္စကို ဒုရဲအုပ်
 ဦးခင်လှိုင် (လိပြ-၁၀)နှင့် ဦးမြင့်ဆွေ (လိပြ-၁၁)တို့က စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီး
 ဦးကြင်မောင်တို့အား မြို့သစ်မြို့နယ် တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုသည်။
 မကွေးတိုင်းတရားရုံးက ယင်းအမှုကို မကွေးမြို့နယ်တရားရုံးသို့ ပြောင်း
 ရွှေ့ စစ်ဆေးစေခဲ့သည်။

ဤအမှုတွင် မြို့သစ်မြို့နယ် သမဝါယမအသင်းအတွက် သရက်မြို့ဘိလပ်
 မြေစက်ရုံမှ ဝယ်ယူခဲ့သော ဘိလပ်မြေအိတ် ၂၀၀၀ အနက် ဦးသန်းကျော်
 က ဦးအုန်းထံမှ အိတ် ၁၀၀ ကို ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုသော အချက်မှာ ဦးသန်း
 ကျော်နှင့် ဦးအုန်းတို့၏ ထွက်ချက်အရ ပေါ်ပေါက်သည်။ ဦးသန်း
 ကျော်က အဆိုပါ ဘိလပ်မြေ အိတ် ၁၀၀ အနက် အိတ် ၂၀ ကို
 အယူခံ တရားခံ ဦးတင်လှအား ပေးခဲ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။
 သို့သော် ဦးတင်လှက ဘိလပ်မြေအိတ် ၂၀ ကို အချင်းမဖြစ်မီက ဦးသန်း
 ကျော်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထုချေသည်။

ဦးအုန်းက ဦးသန်းကျော်ဝယ်ယူလိုက်သော ဘိလပ်မြေအိတ် ၁၀၀
 အတွက် မြို့သစ်မြို့နယ်အားကစားနှင့် ကာယကော်မတီက ဝယ်ယူသည့်
 သဘောဖြင့် ဘောက်ချာဖြတ်ရန် ဦးတင်လှက ညွှန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊
 သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် အဆိုပါ ကော်မတီက သဘောမတူဟု ပြန်ကြား
 သဖြင့် ဦးကြင်မောင်က ဦးသန်းကျော်နှင့် ဦးတင်လှအမည်တို့ဖြင့်
 ဘောက်ချာဖြတ်ရန် ပြောဆိုကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ဦး၏အမည်ဖြင့်
 ဘောက်ချာဖြတ်ခဲ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 ဦးကြင်မောင်က “ဦးအုန်းနှင့် အတွင်းရေးမှူး ဦးတင်လှတို့ ညှိနှိုင်းပြီး
 ထိုဘိလပ်မြေအိတ် ၁၀၀ ကို အားကစားနှင့် ကာယကော်မတီအနေဖြင့်
 ပြေစာဖြတ်ရန် ညှိနှိုင်းထားကြပါသည်။ ကျွန်တော် ရုံးသို့ပြန်ရောက်လာပြီး
 အဆိုပါ ညှိနှိုင်းချက်ကို သိရှိသောအခါ အားကာကော်မတီဖြင့် ပြေစာ
 ဖြတ်ရန် ကျွန်တော် သဘောမတူကြောင်း ပြောပြီး အမှန်တကယ်
 ဝယ်ယူသုံးစွဲသူ အမည်ဖြင့်သာ ပြေစာဖြတ်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်”ဟု
 ထွက်ဆိုသည်။

၇-၉-၇၉ မြို့သစ်မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌရုံးခန်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်
 သော မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ အရေးပေါ် အစည်း
 အဝေး၌ အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေအိတ် ၁၀၀ အား ဦးသန်းကျော်အား

- ၁၉၈၃
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်
 နှင့်
 ၁။ ဦးကြင်
 မောင်
 ၂။ ဦးတင်လှ
 ၃။ ဦးမြသိန်း
 ဆွေ
 ၄။ ဦးခင်
 မောင်ဝင်း
 ၅။ ဦးကျော်
 သန်း
 ၆။ ဦးကျော်
 ညွှန်
 ၇။ ဦးစိုးကြိုင်

၁၉၈၃

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ

တော်
နှင့်

၁။ ဦးကြင်
မောင်

၂။ ဦးတင်လှ
၃။ ဦးမြသိန်း
ဆွေ

၄။ ဦးခင်
မောင်ဝင်း

၅။ ဦးကျော်
သန်း

၆။ ဦးကျော်
ညွန့်

၇။ ဦးစိုးကြိုင်

ရောင်းချသည့် ကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌဦးကြင်မောင်၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးတင်လှနှင့် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည့် ကျန် အယူခံ တရားခံများက သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဆိုသည့်အချက်မှာ အငြင်းမပွားချေ။ ယင်း ကိစ္စကို အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေး၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အယူခံ တရားခံတို့က တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုကြသည်။

အချင်းဖြစ် ဘိလပ်မြေများမှာ အချင်းဖြစ်ပွားစဉ်က မြို့သစ်မြို့နယ် သမဝါယမအသင်းပိုင် ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများကို ဥပဒေ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ ဦးသန်းကျော်နှင့် ဦးတင်လှတို့၏ ပုဂ္ဂလိကပိုင် ပစ္စည်း အဖြစ် လွှဲပြောင်းရာတွင် အယူခံတရားခံတို့က အားပေးကူညီရာ ရောက်သော အမှုကို ပြုခဲ့သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မကွေးမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားခံ ဦးကြင်မောင် ပါ (၇)ဦးတို့အပေါ် ၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း နောက်ဆက်တွဲ ဇယား ၂၊ စာတိုင် ၆ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည်။ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ ၂၈-၅-၈၀ရက်စွဲဖြင့် ထုတ်ပြန်သည့်အမိန့် အမှတ် ၂/၈၀ (လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်အမိန့်)ပါ အကျိုးခံစားခွင့်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျက် ဦးကြင် မောင် ပါ(၇)ဦးတို့အား ဒဏ်ငွေ ကျပ် ၁၀၀ စီနှင့် လျော်ကြေးငွေ ကျပ် ၃၀၀ စီ ပေးလျော်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။ ဒဏ်ငွေ မဆောင်နိုင် ပါက ထောင်ဒဏ် (၄)လစီ ကျခံစေရမည်။ လျော်ကြေးငွေကို မြို့သစ် မြို့နယ်သမဝါယမအသင်းသို့ ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇာမုံနှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

၁။ ဦးတင်မောင် ၂။ ဦးငွေကြိုင် *

† ၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၁၆ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ - သေသူမှာ သူတပါး၏ အသတ်ခံရကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ သတ်ဖြတ်ရာ၌ ပါဝင်ပတ်သက်သော သက်သေခံပစ္စည်း မဟုတ်လျှင်ဖြစ်စေ သေဆုံးရာ၌ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော သက်သေခံ ပစ္စည်းများကို တရားခံက ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်မှာ သူတပါး၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရကြောင်း အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးငွေကြိုင် ဖျက်ဆီးပစ်သည်ဆိုသော သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အကျုံးဝင်သော သက်သေခံဖြစ်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သောကြောင့် ဦးငွေကြိုင်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးအောင်စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)။

အယူခံတရားခံများအတွက်။ ။ ဦးသန်းအောင်၊ ဦးရဲမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေများ။

မြိတ်အရှေ့မြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၂၇၄/၇၄ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးတင်မောင်နှင့် ဦးငွေကြိုင်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ခ) / ၁၁၄/၂၀၁ အရ တရားစွဲဆိုရာ မြို့နယ်

* ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၂၄၁။
† ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၂၇၄ တွင် ချမှတ်သော ၁၂-၁-၇၇ နေ့စွဲပါ မြိတ်အရှေ့မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်ကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်

၁။ ဦးတင် မောင်
၂။ ဦးဇေ ကြိုင်

တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် အယူခံ တရားခံ တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သည်။ ဗဟိုဥပဒေရုံးက မြို့နယ်တရား ရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်း သည်။

သေဆုံးသူ ဗိုလ်မှူး အုန်းသော်သည် ပြည်သူ့ပုလဲနှင့် ငါးလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းမှ ပုလဲကျွန်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သော ပုလဲမွေးမြူ ရေးမှူးချုပ် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ၆-၁-၇၄ နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးဟောင်း မောင်အေး၊ ဆရာဝန်ဦးထွန်းကြည်(လိပြ-၂၁)၊ ပုလဲမွေးမြူရေးမှူးများ ဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်(လိပြ-၂၀)၊ ဦးလှအောင် (လိပြ-၃၁)၊ အယူခံတရားခံ ဦးတင်မောင်တို့နှင့်အတူ ပုလဲများပို့ရန် မြိတ်မြို့သို့ စစ်သင်္ဘောဖြင့် လာကြရာ ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် မြိတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။ ပုလဲများကို မြိတ်မြို့ရှိ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်တွင် အပ်နှံပြီးနောက် ဗိုလ်မှူး အုန်း သော်နှင့် အဖွဲ့သည် မြိတ်မြို့ ပုလဲနှင့်ငါးလုပ်ငန်းရုံးတွင် တည်းခိုကြသည်။ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်သည် အခန်းတခန်းတွင် တယောက်တည်း တည်းခို၍ ဦးထွန်းကြည်နှင့်အတူ တရားခံဦးတင်မောင်တို့မှာ ထိုအခန်းနှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင် အခန်းတွင် တည်းခိုကြသည်။ ဦးလှအောင်နှင့် ဦးမြင့်တို့သည် အခြားအခန်း တခန်းတွင် တည်းခိုသည်။ ထိုနေ့ညတွင် ဦးထွန်းကြည်၊ ဦးမြင့်၊ ဦးလှအောင်နှင့် ဦးတင်မောင်တို့သည် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြသည်။

၇-၁-၇၄ နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးအုန်းသော် တည်းခိုရာရုံးသို့ ဗိုလ်မှူး အုန်း သော်နှင့် တွေ့ဆုံရန် တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်သူများနှင့် လူကိုယ်တိုင် လာထောက်မေးမြန်းသူများ ရှိသော်လည်း ဗိုလ်မှူး အုန်းသော်နှင့် အဆက် အသွယ်မရချေ။ ထိုနေ့ညနေ ၄-နာရီခန့်တွင် အယူခံတရားခံ ဦးဇေကြိုင် သည် ဗိုလ်မှူး အုန်းသော် တည်းခိုသောအခန်းသို့ သွား၍ အခန်းအပြင် ဘက်ရှိ ဗီရိုပေါ်သို့တက်ပြီး အခန်းတွင်းသို့ ကြည့်သောအခါ ဗိုလ်မှူး အုန်းသော်အား ကြိုးတန်းလန်းနှင့် ဆွဲကြိုးချသေနေသည်ကို တွေ့ရသော ကြောင့် ဦးဇေကြိုင်က မိမိတွေ့ရှိချက်ကို အော်ပြောသဖြင့် ဦးကြင်ဝင်း နှင့် အခြားသူများ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဦးကြင်ဝင်းက ရဲစခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားရာ စခန်းမှူး ဦးဇော်ဖေ (လိပြ-၈)၊ ဗိုလ်မှူး မောင်အေးနှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာပြီး အခန်းကိုတန်းဖွင့်၍ ဝင်ကြည့် သောအခါ ဗိုလ်မှူး အုန်းသော်မှာ သေဆုံးနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ အလောင်းကို မြိတ်မြို့ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်သည်။ အမှုအဖြစ်အပျက် နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗိုလ်မှူး အုန်းသော်၏ဇနီး ဒေါ်ညိုညိုသော်က မြိတ်မြို့ ပြည်သူ့ရဲစခန်းတွင် ၁၉-၁-၇၄ နေ့၌ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်သည်။

ဤအမှုတွင် ထေးဆုံးသူ ဗိုလ်မှူး အုန်းသော် မည်သူမည်ပုံ သေးဆုံးခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိရှိသူ မျက်မြင်သက်သေ တဦးမျှ မရှိချေ။

၁၉၇၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
၁။ ဦးတင်
မောင်
၂။ ဦးငွေ
ကြိုင်

ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်၏ အလောင်းကို မြတ်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့သော်လည်း ၎င်းအား ခွဲစိတ်စစ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်းမရှိပဲ ဆရာဝန်ဒေါ်မြတ်မြတ်အေး (လိပြ-၁၀)က အလောင်းကို ပြန်သယ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ နောက်တနေ့တွင် မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးခင်မောင်သန်း(လိပြ-၁၁)၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဆရာဝန် ဒေါ်မြတ်မြတ်အေးသည် ဆရာဝန်ကြီးနှင့်အတူ အလောင်းထားရှိရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွား၍ အလောင်းမှ အစာအိမ်နှင့်ကလိစာများကို ထုတ်ယူ၍ ဖော်မလင်ဆေးရည်စိမ်ပြီး ဓာတုဗေဒဝန်ထံသို့ ပေးပို့ခဲ့ရာ သက်သေခံ (ည) အစီရင်ခံစာ၌ ဓာတုဗေဒဝန်က အစာအိမ်နှင့်ကလိစာများတွင် အဆိပ်များ စစ်ဆေးတွေ့ရှိရခြင်း မရှိကြောင်း အစီရင်ခံခဲ့သည်။ ဆရာဝန်ဒေါ်မြတ်မြတ်အေးက ပါးစပ်မှ တံတွေးအနည်းငယ် ထွက်ခြင်း၊ လျှာထွက်နေခြင်း၊ လည်ပင်း၌ ကြိုးရာရှိခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ဒဏ်ရာများမရှိခြင်းတည်းဟူသော ဆွဲကြိုးချသည့် အင်္ဂါရပ်အားလုံး ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အလောင်းတွင် တွေ့ရသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။

သို့သော် အယူခံတရားလိုဘက်မှ တရားခံဦးတင်မောင်သည် ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အား ဆေးပေါ့လိပ် တလိပ်ပေးခဲ့ခြင်း၊ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော် သေးဆုံးသည့်အခန်းအတွင်း၌ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သော ဆေးပေါ့လိပ်တို့တွင် ဆိုင်ရာနိုက်အဆိပ်တွေ့ရှိရသည်ဟု ဓာတုဗေဒဝန်က သက်သေခံ (၃-က)၌ အစီရင်ခံထားခြင်း၊ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်၏အလောင်းကို ချွန်ချင်းခွဲစိတ်စိစစ်ခြင်းမပြုပဲ အပေါ်ယံကြည့်၍ ဆွဲကြိုးချသေးဆုံးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆရာဝန်ဒေါ်မြတ်မြတ်အေးက ဆေးစာတွင်ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်း၊ သေသူ၏အလောင်းမှ အစာအိမ်နှင့်ကလိစာများကို ဓာတုဗေဒဌာနသို့ ပို့ရိုးပို့စဉ် အတိုင်းမပို့ပဲ မသက်ဆိုင်သည့်ရောဂါဗေဒဌာနသို့ ပေးပို့ခဲ့ခြင်း၊ အစာအိမ်နှင့်ကလိစာများကို ဓာတ်မပျက်စေရန်အလို့ငှါ ဖော်မလင်ဆေးရည်စိမ်၍ မပို့ရန် သက်ဆိုင်ရာဌာနမှ ညွှန်ကြားထားပါလျက် အဆိပ်များ မတွေ့အောင် ဖော်မလင်ဆေးရည်စိမ်၍ ပေးပို့ခဲ့ခြင်း၊ အစာအိမ်နှင့် ကလိစာများ ပြန်လည်ရွေးယူရန် လိပ်စာကို အမှားရေး၍ ပေးပို့ခြင်းစသည့် အမှုတို့၌ ပေါ်လွင်သော သက်သေခံချက်များအရ တရားခံဦးတင်မောင်သည် လူအချို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အား သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်ပါသည်ဟု တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

၁၉၇၃

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
၁။ ဦးတင်
မောင်
၂။ ဦးဇေ
ကြိုင်

၆-၁-၇၄-ရက်နေ့ည ရုပ်ရှင်မသွားမီ ဦးထွန်းကြည်၊ ဦးတင်မောင်နှင့်
မောင်စန်းမြင့် (လိပြ-၁၃) တို့သည် ဦးတင်မောင်တည်းခိုသော အခန်းတွင်
ရှိနေကြစဉ် ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်သည် အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာပြီး ဆေးလိပ်
တောင်းသောက်ရာ ထိုအခါ ဦးထွန်းကြည်က “ဗိုလ်မှူးကလဲ ဆေးပေါ့
လိပ်ကိုင်ထားတယ်၊ စီးကရက်လဲတောင်းသောက်တယ်၊ ဘယ်လို စိတ်ကူး
ပေါက်တာလဲ” ဟု မေးသောအခါ ဦးတင်မောင်က ဆေးပေါ့လိပ်မှာ မိမိ
ပေးထားသော ဆေးပေါ့လိပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပါသည်ဟု ဦးထွန်း
ကြည်က ထွက်ဆိုသည်။ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်လက်ထဲတွင်ရှိသော ဆေးလိပ်
မှာ ဦးတင်မောင်ပေးသော ဆေးလိပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည့်တိုင်အောင်
ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်သည် ထိုဆေးလိပ်ကိုသောက်ကြောင်း မည်သူကမျှ
တွေ့မြင်ခြင်းမရှိချေ။ ဦးထွန်းကြည်၏ ထွက်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် ဗိုလ်မှူး
အုန်းသော်သည် စီးကရက်တောင်းသောက်ကြောင်းသာ ပေါ်ပေါက်
သည်။ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်လက်ထဲ၌ ဆေးပေါ့လိပ်တွေ့ရှိရုံမျှဖြင့် ဗိုလ်မှူး
အုန်းသော်သည် ထိုဆေးလိပ်ကို သောက်ပစ်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချ မဆို
နိုင်ပေ။

၇-၁-၇၄ နေ့တွင် စခန်းမှူးဦးဇော်ဖေနှင့်အဖွဲ့သည် ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်
သေဆုံးရာအခန်းသို့ လာရောက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။ ဦးဇော်ဖေက
ခုတင်ခေါင်းရင်းဘေးနားရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ဖောင်တိန်နှင့် နာရီတို့ကို
တွေ့မြင်ရကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကိုတွေ့ရသည်ဟု ထွက်ဆို
ခြင်းမပြုချေ။

၉-၁-၇၄ နေ့ ညနေ၌ ရန်ကုန်မြို့မှ ရောက်ရှိလာကြသော ပုလဲနှင့်ငါး
လုပ်ငန်းကော်ပိုရေးရှင်း ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူးဦးခင်ညို(လိပြ-၁၄)
နှင့် ဒုတိယ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဗိုလ်မှူး ခင်လတ် (လိပြ-၅) တို့သည်
ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရာမှ ဗိုလ်မှူး
အုန်းသော်အိပ်သော ခုတင်ခေါင်းရင်းရှိ စားပွဲပေါ်၌ သက်သေခံဆေး
ပေါ့လိပ်တို့ကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုဆေးပေါ့လိပ်တို့မှာ
စခန်းမှူးဦးဇော်ဖေတို့ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီးမှ စားပွဲပေါ်၌တင်ထားသော
ဆေးပေါ့လိပ်ဖြစ်နိုင်သည်ကိုလည်း သတိချပ်သင့်သည်။ ထို့ပြင် အဆိပ်
တွေ့သည်ဆိုသော ယင်းဆေးလိပ်မှာ ဦးတင်မောင်က ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်
အား ပေးခဲ့သည် ဆိုသော ဆေးပေါ့လိပ် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ
အထောက်အထားမရှိချေ။

ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်၏အလောင်းကို ချက်ချင်းခွဲစိတ်စစ်ဆေးခြင်း မပြု
 ခြင်း၊ ၎င်း၏အစာအိမ်နှင့် ကလိစာများကို သက်ဆိုင်ရာသို့ ပေးပို့ရန်
 ပျက်ကွက်ခြင်း၊ ထိုသို့ပို့ရာ၌ ညွှန်ကြားချက်နှင့်ဆန့်ကျင်၍ ဖော်မလင်ဆေး
 ရည်စိမ်ခြင်း၊ လိပ်စာအမှားပေးခြင်းစသည့် အချက်များမှာ တရားခံ
 ဦးတင်မောင်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ဦးဇွေကြိုင်နှင့်ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ရာပတ်သက်ကြောင်း
 အထောက်အထားပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိချေ။ ယင်းကိစ္စမှာ မြိတ်မြို့ပြည်သူ
 ဆေးရုံမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များက ဆောင်ရွက်ရသည့်ကိစ္စများသာဖြစ်သည်။
 အမှုတို့တွင်ရှိ သက်သေခံချက်များအရ အဆိုပါပျက်ကွက်မှုများ ရှိခဲ့သည့်
 ကိစ္စတွင် အယူခံတရားခံတို့က တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပူးပေါင်း၍ သက်သေ
 ခံချက်များ ပျောက်ပျက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း အထောက်
 အထားများ မတွေ့ရပေ။

ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ၀။ ဦးတင်
 မောင်
 ၂။ ဦးဇွေ
 ကြိုင်

ပုလဲကျွန်းတွင် ပုလဲခိုးမှုများ ဖြစ်ပေါ်သည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍
 ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်က ဦးတင်မောင်နှင့် အခြားသူများအား ခေါ်ယူ
 စစ်ဆေးခဲ့သည်ဟု ဦးအောင်သူ (လိုပြ-၂၁)၊ ဦးချိုကြီး (လိုပြ-၂၃)နှင့်
 ဦးတင်ထွန်း (လိုပြ-၂၄)တို့က ထွက်ဆိုကြသည်။ ထိုအချက်မှန်ကန်သည့်
 တိုင်အောင် ဦးတင်မောင်သည် ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အား အာသာတဖြင့်
 သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြောင်း တထစ်ချကောက်ယူနိုင်လောက်အောင် ခိုင်လုံသည်ဟု
 မဆိုနိုင်ပေ။ ဦးတင်မောင်သည် အစာအိမ်ထောင့်ဖြစ်နေသဖြင့် မြိတ်မြို့
 ပြည်သူ့ဆေးရုံတွင် ဓာတ်မှန်အရိုက်ခံ၍ စမ်းသပ် ကုသခံရန်အလို့ငှာ
 ဆရာဝန် ဦးထွန်းကြည်၏ အကြံပေးချက် အရ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်ထံ
 ခွင့်ပန်ပြီး ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်တို့နှင့်အတူ မြိတ်မြို့သို့ လိုက်ပါလာခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း ဦးထွန်းကြည်၏ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ
 ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်က ဦးတင်မောင်နှင့် အခြားသူများအား ပုလဲခိုးမှု
 များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေးခဲ့ခြင်းနှင့် များမကြာမီ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်
 သေဆုံးခြင်း စသည့်အချက်အလက်တို့ တိုက်ဆိုင်နေခြင်းကြောင့်လည်း
 ဦးတင်မောင်အပေါ် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ယူဆရန်
 အကြောင်းရှိသည်။

ဦးဇွေကြိုင်အပေါ် ငြိစွန်းသည့်အချက်မှာ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော် ဆွဲကြိုး
 ချ၍ သေးဆုံးရာ၌ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော ခြင်ထောင်တိုင် ၂
 တိုင်၊ ခြင်ထောင်တိုင်တွင် တပ်ခဲ့သည့် နိုင်လွန်ကြိုးစ တစ်ခု၊ အဆိုပါ
 နိုင်လွန်ကြိုးစကိုဖြတ်ရာ၌ အသုံးပြုသော ဓားကို ဦးဇွေကြိုင်က မီးရှို့
 ဖျက်ဆီးပြီး ရေထဲသို့ ပစ်ချခဲ့သည်ဆိုသောအချက်ဖြစ်သည်။

၁၅၇၃

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
၁။ ဦးတင်
မောင်
၂။ ဦးဇွေ
ကြိုင်

ပြစ်မှုကျူးလွန်ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် ဖြစ်စေ၊ ယုံကြည်ရန်
အကြောင်းရှိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ မည်သို့မဆို ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား ဥပဒေ
နှင့်အညီကျခံရမည့်ပြစ်ဒဏ်မှကာကွယ်ရန်အကြံဖြင့် ထိုပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း
နှင့်စပ်လျဉ်းသော သက်သေခံတစ်ခုခုကို ဖျောက်ဖျက်စေလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁ အရ ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာရောက်
သည်။ ဤအမှုမှာ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အား သတ်ဖြတ်သည်ဟု စွပ်စွဲ
ထားသည့်အမှုဖြစ်သော်လည်း ဦးဇွေကြိုင် မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်သည်ဆိုသော
ပစ္စည်းများမှာ ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်အား သတ်ဖြတ်ရာ၌ ပါဝင်ပတ်သက်
သော သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထား တစုံ
တရာမရှိချေ။ အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဗိုလ်မှူးအုန်းသော်မှာ
သူတပါး၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရကြောင်း အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။
ဤအခြေအနေတွင် ဦးဇွေကြိုင် ဖျက်ဆီးပစ်သည်ဆိုသော သက်သေခံ
ပစ္စည်းများမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အကျုံးဝင်သော
သက်သေခံဖြစ်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်သောကြောင့် ဦးဇွေကြိုင်သည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူ
ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ထိကြောင့် ဤအယူခံကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးမြင့်မောင် *

†၁၉၇၃

ဩဂုတ်လ
၁၀ ရက်

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ နှင့် ၄၄ ပါပြဋ္ဌာန်းချက် - တရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တဦးတည်းသာ စီရင်ချက်တွင် လက်မှတ်ရေး ထိုးပြီး အမိန့်ချမှတ်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ တွင် တရား စီရင်ရာတွင် အဖွဲ့ဖြင့်သာ စီရင်ရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄၄ တွင်လည်း မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့သည် တဖွဲ့လျှင် အဖွဲ့ဝင် အနည်းဆုံး(၃)ဦးပါဝင် သော မြို့နယ် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းရမည်ဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။ ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ(၁)ဦးတည်းက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အမိန့်ချမှတ် ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးအောင်စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ဦးသန်းအောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၂၀/၇၉ တွင် မောင်မြင့်မောင်အပေါ် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး(လတ်တလောပြဋ္ဌာန်း ချက်များ) ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁)အရ တင်ပို့ခဲ့ရာ မောင်မြင့်မောင်အား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ခဲ့သည်။ ဗဟိုဥပဒေရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်း သည်။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၈၀။
† ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၂၀ တွင် ချမှတ်သော ၂-၉-၈၀ နေ့စွဲပါ ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးမြင့်မောင်

အမှုမှာ ညောင်တုန်းမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ
ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာန
မြို့နယ်ဦးစီးမှူးဦးကျော်ညွန့်သည် အလယ်ချောင်းကျေးရွာအုပ်စုသရက်ပင်
ပိုင်းကျေးရွာသို့ သွားရောက်စုံစမ်းစစ်ဆေးခဲ့ရာ ညောင်တုန်းမြို့အမှတ်(၁)
ရပ်ကွက်နေ ဒေါ်ထွန်းရင်နေအိမ်၌ အိမ်ထောင်စုစာရင်းတွင် မပါဝင်သည့်
တရုတ်အမျိုးသား မောင်မြင့်မောင်အား တွေ့ရှိရ၍ မောင်မြင့်မောင်က
မွေးရပ်ဇာတိနှင့် မိမိ၏ မိဘအရင်းများမှာ မည်သူဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုခြင်း မပြုသဖြင့် ဦးကျော်ညွန့်က မောင်မြင့်မောင်အပေါ် လူဝင်မှု
ကြီးကြပ်ရေး (လတ်တလော ပြဋ္ဌာန်းချက်များ) ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁)
အရ တိုက်ရိုက် တိုင်လျှောက်သော အမှုဖြစ်သည်။

ဗဟိုဥပဒေရုံးက အဓိက အကြောင်းပြချက်များအဖြစ် တင်ပြရာတွင်
ညောင်တုန်းမြို့နယ် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဦးစီးဌာနမှူး
ဦးကျော်ညွန့်၏ ထွက်ချက်အရ မောင်မြင့်မောင်သည် ဒုမြို့နယ်ဦးစီးမှူး
ဦးသိန်းအောင်၏ အကူအညီဖြင့် အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်လက်မှတ် အမှတ်
ဝိုင်ဒီအင် ၁၀၅၆၀၉ကို မတရားသော နည်းလမ်းဖြင့် ရယူခဲ့၍ ဦးဟုတ်ရွှေ
၏ အိမ်ထောင်စု စာရင်းအသစ်တွင် မယားကြီးနှင့် ရသော သားအဖြစ်
အမည် ထည့်သွင်းထားကြောင်း၊ ဦးဟုတ်ရွှေ၏ အိမ်ထောင်စုစာရင်း
အဟောင်းတွင် မောင်မြင့်မောင်၏ အမည်စာရင်း မပါရှိကြောင်း၊ ၁၉၅၉
ခုနှစ်မှ ၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ သန်းခေါင်စာရင်းများ ပြုလုပ်စဉ် မည်သည့်အရပ်
ဒေသတွင် သူ၏အမည်ပါဝင်ခဲ့သည်ကို မောင်မြင့်မောင်က မပြောနိုင်
ကြောင်း၊ ဦးဟုတ်ရွှေ၏ အိမ်ထောင်စုစာရင်းတွင် မောင်မြင့်မောင်၏
အမည်ကို ဦးဟုတ်ရွှေ၏ညီမ မကျင်သိန်းနှင့် မှတ်ပုံတင်အရာရှိတဦးတို့က
လာရောက်ထည့်သွင်းသွားသည်ကို နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်တိတ်
(လိုပြ-၂)နှင့် အတွင်းရေးမှူး ဦးမြမောင် (လိုပြ-၃)တို့က ထောက်ခံ
ထွက်ဆို ထားကြောင်း၊ မောင်မြင့်မောင်သည် ဦးဟုတ်ရွှေ၏သား
ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံအောင် မတင်ပြနိုင်သည့်ပြင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ တရားဝင်
ဝင်ရောက်နေထိုင်သူ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ မထူနိုင်ကြောင်း၊ မူလတရား
ရုံး တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တဦးတည်းက စီရင်ချက်တွင် လက်မှတ်
ရေးထိုး အမိန့်ချမှတ်ခဲ့၍ မောင်မြင့်မောင်အား အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။

မူလရုံးအမှုတို့ကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် စီရင်ချက်တွင် တရားစီရင်
ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တဦးတည်းက လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။
၂၀-၈-၇၀ ရက် နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် နောက်ဆုံး လျှောက်လဲချက်

၁၉၈၃

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
နှင့်
ဦးမြင့်မောင်

များကို လက်ခံကြားနာပြီး စီရင်ချက်အမိန့်ချမှတ်ရန် ၂-၉-၈၀ ရက်နေ့သို့
ချိန်းဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသော်လည်း စီရင်ချက်အမိန့် ချမှတ်ခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ရေးမှတ်ထားသည်ကို မတွေ့ရပေ။ စီရင်ချက်
တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တဦးတည်းက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ တွင် တရားစီရင်ရာတွင် အဖွဲ့
ဖြင့်သာ စီရင်ရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄၄ တွင်လည်း မြို့နယ်တရား
သူကြီးအဖွဲ့သည် တဖွဲ့လျှင် အဖွဲ့ဝင်အနည်းဆုံး (၃)ဦးပါဝင်သော မြို့နယ်
တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းရမည်ဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းသတ်
မှတ်ထားပေသည်။

ညောင်တုန်းမြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်တွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့
ဥက္ကဋ္ဌ(၁)ဦးတည်းက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ်
၁၂၀/၇၉ တွင် ၂-၉-၈၀ ရက်နေ့စွဲဖြင့် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တဦးတည်း
က လက်မှတ်ရေးထိုး ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ညောင်တုန်း
မြို့နယ် တရားသူကြီးအဖွဲ့က ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းသော အခြားတရား
စီရင်ရေးအဖွဲ့က အချင်းဖြစ်အမှုကို အစမှ နေ၍ ပြန်လည် စစ်ဆေး
စီရင်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော

ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

၁။ ဖီးလစ် ၂။ ညီငယ် (ခ) အောင်ကျော်စိုး*

†၁၉၈၃
စက်တင်ဘာလ
၂၆ ရက်

နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၀ အရ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်-ယင်းလွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် မထုတ်ပြန်မီ သောင်းကျန်းသူများနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့၍ နိုင်ငံရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ခဲ့သော တရားခံများသည် လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်နှင့် အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ်တို့၏ ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ် အတွင်း သောင်းကျန်းသူ ကေအင်ယူ ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်မှုကို အခြေခံ၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနှစ် နောက်ပိုင်း ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ်တို့က သောင်းကျန်းသူများအဖြစ် ဆက်လက် ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိကြောင်းနှင့် သူတို့၏ ရပ်ရွာတွင် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်ကြကြောင်း ဦးစံမြန်း(ခံပြ-၃)နှင့် ဦးချမ်းမင်း(ခံပြ-၄)တို့က ထက်ဆိုထားသည်။ ဤအချက်ကို တရားလိုဘက်က ငြင်းဆိုထားခြင်းမရှိပေ။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၀ အပိုဒ် (၂) တွင် “ဤလွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်သည့်နေ့ မတိုင်မီက နိုင်ငံရေးပြစ်မှုတရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်သူများအား လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ်တို့သည် နိုင်ငံရေးပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း ဟုတ်မဟုတ် ဆက်လက်

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၅။
† ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၁၂၈၆ တွင် ချမှတ်သော ၂၅-၄-၈၀ နေ့စွဲပါ ဟင်္သာတမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

သုံးသပ်သည့် အခါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီရုံး၏ ၉-၆-၈၀ နေ့စွဲပါ စာ
အမှတ် ၂/၂-၃/နကစ အရ အပိုဒ်(၂)ပါ “နိုင်ငံရေးပြစ်မှု” ဆိုသည့်
စကားရပ်တွင် မတရားအသင်း အက်ဥပဒေအရ ပြစ်မှုများပါဝင်ကြောင်း
အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့အား အမှုမှ အပြီး
အပြတ် လွှတ်လိုက်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု
ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်း
အဆင့် (၁)။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ ဦးဘထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ဟင်္သာတမြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၂၈၆/၈၁
တွင် ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ်(ခ)အောင်ကျော်စိုးတို့အပေါ် မတရားအသင်း
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇(၁)အရ စွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ရာ ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့အား အမှုမှ
အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သည်။ ဗဟိုဥပဒေရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ ဂမ္ဘီတိုက်နယ်၊ နွယ်ခွေကျေးရွာနေ ဖီးလစ်
နှင့် ဟင်္သာတမြို့၊ အနောက်အုပ်စုရပ်ကွက်၊ တဲကြီးကုန်းရပ်နေ ညီငယ်
(ခေါ်) အောင်ကျော်စိုးတို့သည် မိမိတို့နေရပ်အသီးသီးမှ ထွက်ခွာ၍
သောင်းကျန်းသူ ကေအင်ယူပါတီဝင်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ သောင်းကျန်း
မှုလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး မိမိတို့ နေရပ်အသီးသီးသို့
ပြန်လည်နေထိုင်ခဲ့ကြရာ သောင်းကျန်းသူများနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်
ခဲ့ခြင်းများကို သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတော်အစိုးရ အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်း
များသို့ ဝန်ခံခြင်း၊ အသိပေးခြင်း မပြုလုပ်ပဲ မိမိတို့ လှုပ်ရှားမှုများကို
ထိမ်ချန်သည်ဟုဖော်ပြလျက် ပုသိမ်မြို့၊ ပြည်သူ့ရဲသတင်းတပ်ဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်
ဦးမြင့်က တိုင်တန်းခဲ့ရာ ဟင်္သာတမြို့ အမှတ် (၁) ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းက
စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့အပေါ် မတရားအသင်းဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၇(၁)အရ စွဲဆိုတင်ပို့သောအမှုဖြစ်သည်။

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ အယူခံတရားခံ
ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ် (ခ) အောင်ကျော်စိုးတို့သည် ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်များ
အတွင်း နေရပ်မှ ထွက်ခွာသွား၍ မတရားအသင်းဝင် သောင်းကျန်းသူ
ကေအင်ယူပါတီဝင်များထံသို့ သွားရောက်ဆက်သွယ် လှုပ်ရှားခဲ့ကြောင်း

၁၉၈၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
နှင့်
၁။ ဖီးလစ်
၂။ ညီငယ်(ခ)
အောင်ကျော်
စိုး

၁၉၇၃
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
နှင့်
၁။ ဖိလစ်
၂။ ညီငယ်(ခ)
အောင်ကျော်
စိုး

တရားလိုသက်သေများ၏ ထွက်ချက်နှင့် သက်သေခံ (ခ)နှင့် (ဂ) အယူခံ
တရားခံများ၏ ပြောဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုအချိန်ကာလ
နောက်ပိုင်းတွင် အယူခံတရားခံ ဖိလစ်နှင့် ညီငယ်တို့သည် သောင်းကျန်း
သူများနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း ရှိ မရှိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုဘက်မှ
တစုံတရာ တင်ပြထားခြင်း မရှိပေ။

ဗဟိုဥပဒေရုံးက အဓိကအကြောင်းပြချက်များအဖြစ် တင်ပြရာတွင်
တရားလိုသက်သေများ၏ ထွက်ချက်၊ အယူခံတရားခံများ၏ ပြောဆိုချက်နှင့်
ထွက်ချက်အရ အယူခံတရားခံ ဖိလစ်နှင့် ညီငယ်တို့သည် ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်
များအတွင်း နိုင်ငံတော်အစိုးရအား ဆန့်ကျင် သောင်းကျန်းနေသော
ကေအင်ယူပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်းနှင့် အယူခံ
တရားခံများသည် ၂၀-၅-၇၀ ရက် နေ့စွဲပါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏
ကြေငြာချက် အမိန့်အမှတ် ၂/၇၀ (လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်)
အပိုဒ်(၃)အရ ထိုအမိန့်ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ ရက်ပေါင်း (၉၀) အတွင်း
ပြည်သူ့အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများထံသို့ သွားရောက် သတင်းပို့ခြင်း
မရှိခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ ကြေငြာချက် အမိန့်အမှတ် ၂/၇၀
(လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်) အပိုဒ်(၃)ပါ အကျိုးခံစားခွင့်များကို မရရှိ
နိုင်သောကြောင့် အယူခံတရားခံများသည် စွဲဆိုသော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်
ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ဟု တင်ပြသည်။

ဤအမှုတွင် အမှုအကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားချက်
မရှိပေ။ ဖိလစ်နှင့် ညီငယ်တို့၏ ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်အတွင်း သောင်းကျန်းသူ
ကေအင်ယူပါတီနှင့် ဆက်သွယ်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်မှုကို အခြေခံ၍
ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနှင့်နောက်ပိုင်း ဖိလစ်နှင့် ညီငယ်တို့က
သောင်းကျန်းသူများအဖြစ် ဆက်လက်ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိကြောင်းနှင့်
သူတို့၏ရပ်ရွာတွင် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်ကြ
ကြောင်း ဦးစံမြန်း (ခံပြု-၃) နှင့် ဦးချမ်းမင်း (ခံပြု-၄) တို့က ထွက်ဆို
ထားသည်။ ဤအချက်ကို တရားလိုဘက်က ငြင်းဆိုထားခြင်း မရှိပေ။
ထို့ကြောင့် ဖိလစ်နှင့် ညီငယ်တို့သည် ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်အတွင်း ဆောင်
ရွက်မှုအတွက် မတရားအသင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇(၁) အရ အရေးယူခြင်း
သည် နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၇၀ (လွတ်
ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်) အရ မှန်အန်ခြင်း ရှိ မရှိကိုသာ သုံးသပ်ရန်
ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/ဂဝ အပိုဒ်(၂) တွင် “ဤလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်သည့်နေ့ မတိုင်မီက နိုင်ငံရေးပြစ်မှုတရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ခဲ့သူများအား လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးလိုက်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖီးလစ်နှင့် ညီငယ်တို့သည် နိုင်ငံရေးပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ် ဆက်လက် သုံးသပ်သည့်အခါ နိုင်ငံတော်ကောင်စီရုံး၏ ၉-၆-၈၀ နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ၂/၂-၃/ နကစ အရ အပိုဒ်(၂) ပါ “နိုင်ငံရေးပြစ်မှု” ဆိုသည့်စကားရပ် တွင် မတရားအသင်း အက်ဥပဒေအရ ပြစ်မှုများပါဝင်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ထားသည်။

၁၉၈၃

 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်
 နှင့်
 ၁။ ဖီးလစ်
 ၂။ ညီငယ်(ခ)
 အောင်ကျော်
 စိုး

ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ဖီးလစ်နှင့်ညီငယ်တို့အား အမှုမှ အပြီး အပြတ် လွတ်လိုက်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးတင်အုန်း တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးဖိုးစိန် (ခ) ဟူဆင်ဟာမက်

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ မခင်ဝင်း

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက် -

ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှုမှာ နည်းလမ်းမကျရုံသာဖြစ်၍ တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှု မဟုတ်လျှင် ယင်းပုဒ်မ ၄၉၃ အရ အပြစ်ရှိသည်ဟု မကောက်ယူနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မဟာမေဒင် ဥပဒေအရ မဟာမေဒင် ယောက်ျား နှစ်ဦးရွှေမှောက်တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် ဗလီ ဆရာတဦးရွှေ၌ ထိမ်းမြားခဲ့သည်ဖြစ်၍ မခင်ဝင်းနှင့် ဦးဖိုးစိန်တို့ထိမ်းမြားမှု မှာ နည်းလမ်းမကျချေ။ သို့သော်မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ နည်းလမ်းမကျ သော ထိမ်းမြားမှုသည် တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားခြင်း မဟုတ်ချေ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည် -

မည်သည့်ယောက်ျားမဆို မိမိနှင့် တရားဝင်ထိမ်းမြားခြင်းမပြု သောမိန်းမကို မိမိနှင့် တရားသဖြင့် ထိမ်းမြားကြောင်း လှည့်ဖြား ယုံကြည်စေ၍ ထိုသို့ ယုံကြည်စေသဖြင့် မိမိနှင့် ကာမစပ်ယှက် စေလျှင် ထိုသူကို ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ် တမျိုးမျိုး ချမှတ် ရမည့်ပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

ဤအမှုတွင် မခင်ဝင်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင် သူနှင့် ဦးဖိုးစိန်တို့ ထိမ်းမြားမှုမှာ မဟာမေဒင် ဥပဒေအရ နည်းလမ်းမကျရုံသာ မကျခြင်း

* ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၃ (ခ)။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၂၅၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၆-၁၁-၇၂ နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးစေလိုမှု။

† ၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၉-ရက်

ဖြစ်ပြီး တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှု ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သည့် အလျောက် လျှောက်ထားသူသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၁၉၁၃
ဦးဖိုးစိန် (ခ)
ဟူဆင်၊
ဟာမက်၊
နှင့်
၁။ ပြည်ထောင်
စု ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ မခင်ဝင်း

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးခင်ထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ၁။ ဦးမောင်မောင်သန်း၊
ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်
(၁)။

၂။ ကိုယ်တိုင်။

ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၈/၇၇ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးဖိုးစိန် (ခ) ဟူဆင်ဟာမက်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ အရ ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ်နှင့်ဒဏ်ဒုက္ခကျပ် ၁၀၀၀/- ပေးဆောင်စေရန်နှင့် ထိုဒဏ်ဒုက္ခကျပ် ၁၀၀၀/- ကို လျှောက်ထားခံရသူ မခင်ဝင်းအား နှစ်နာကြေးအဖြစ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးဖိုးစိန်က မကျေနပ်၍ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၁၅၉/၈၂ အရအယူခံဝင်ရောက်ရာ ပြည်နယ်တရားရုံးက ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ်အစား ကျခံပြီးသား ထောင်ဒဏ်သာ ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ပြီး ဒဏ်ငွေအမိန့်ကို အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သော်လည်း ဦးဖိုးစိန်က မကျေနပ်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

ချောင်းဆုံမြို့နေ မခင်ဝင်းက သူသည် တမြို့တည်းနေဦးဖိုးစိန်နှင့် ၂၂-၃-၇၅ ရက်နေ့တွင် ပေါင်မြို့နယ် မုတ္တမတွင် မှုဆင်လင်ဘာသာအရ ဗလိဆရာရွှေတွင် လက်ထပ်ကြောင်း၊ သူ့အား ဦးဖိုးစိန်သည် မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခြင်းမရှိပဲ တိတ်တဆိတ်သာ ပေါင်းသင်းပြီး အသက်တစ်နှစ်ရှိ သမီးမတင်မိုးလွင်ရရှိခဲ့ပြီးနောက် ထပ်မံ၍ ကိုယ်ဝန် (၇) လရရှိသည့်တိုင် အောင် အတူတကွနေထိုင်ရန်ငြင်းဆန်သည့်အပြင် မတင်မိုးလွင်သည် သူနှင့်ရသော သမီးမဟုတ်၊ ကိုယ်ဝန်ကိုလည်း သူနှင့်ရသော ကိုယ်ဝန်မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုကြောင်း စွပ်စွဲဖော်ပြ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အရေးယူပေးရန် ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး၌ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးဖိုးစိန်က အဓိကအကြောင်းပြရာတွင် သူပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လျှောက်ထားခံရသူ မခင်ဝင်း၏စွပ်စွဲ

၁၉၇၃

ဦးဖိုးစိန် (ခ)

ဟူဆင်
ဟာမက်
နှင့်
၁။ပြည်ထောင်
စု ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။မခင်ဝင်း

ချက်တစ်ခုတည်းသာရှိပြီး ထင်ကြေးဖြင့် သူ့အား အပြစ်ပေးထားခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းတင်ပြထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာရာ မခင်ဝင်း (လိုပြ-၁)၏ ထွက်ဆိုချက်တွင် သူနှင့်ဦးဖိုးစိန်သည် ချောင်းဆုံမှ နေ၍ သူ၏ဖခင်ရှိရာ ပဲခူးမြို့သို့ ၁၆-၃-၇၅ ရက်နေ့တွင် လာကြပြီး အပြန်ခရီးတွင် ၂၂-၃-၇၅ ရက်နေ့ ညနေ၌ မုတ္တမမြို့ရှိ ဦးဖိုးစိန်၏မိတ်ဆွေအိမ်တွင် ဦးဖိုးစိန်ခေါ်လာသော ဗလီဆရာက သူတို့နှစ်ဦးအား နှုတ်ဖြင့် “နေကာ” ဖတ်၍ လက်ထပ်ပေးကြောင်း၊ ချောင်းဆုံမြို့၌ သူ၏အမေအိမ်တွင် လည်းကောင်း၊ ဦးဖိုးစိန်၏အိမ်တွင် လည်းကောင်း သူနှင့်ဦးဖိုးစိန်တို့ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန် (၇)လရှိသည့်အခါ ဖခင်ရှိရာ ပဲခူးမြို့သို့ သွားရောက်နေထိုင်ပြီး ပဲခူး၌ပင် သမီး မထင်မိုးလွင်ကို ၂၀-၁၂-၇၅ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားကြောင်း၊ ထို့နောက် ဦးဖိုးစိန်အိမ်၌ ဆက်လက်ပေါင်းသင်းရာ ဒုတိယကိုယ်ဝန်ရရှိပြီး ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယကလေး မွေးဖွားကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် ဦးဖိုးစိန်သည် သူ့အား ပေါင်းသင်းရန်ငြင်းဆန်သည့်အပြင် ကလေး ၂-ဦးကိုလည်း သူနှင့်ရသော ကလေးမဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးဖိုးစိန်နှင့်အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ မစက်နာ (လိုပြ-၂)က မခင်ဝင်းကို ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ မဟာမေဒင်ယောကျ်ားနှင့်ဦးရွှေမောက်တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် ဗလီဆရာတဦးရွှေ၌ ထိမ်းမြားခဲ့သည်ဖြစ်၍ မခင်ဝင်းနှင့်ဦးဖိုးစိန်တို့ထိမ်းမြားမှုမှာ နည်းလမ်းမကျချေ။ သို့သော် မဟာမေဒင်ဥပဒေအရနည်းလမ်းမကျသောထိမ်းမြားမှုသည် တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားခြင်းမဟုတ်ချေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“မည်သည့်ယောကျ်ားမဆို မိမိနှင့်တရားဝင်ထိမ်းမြားခြင်းမပြုသော မိန်းမကို မိမိနှင့်တရားသဖြင့်ထိမ်းမြားကြောင်း လှည့်ဖြားယုံကြည်စေ၍ ထိုသူ့ယုံကြည်စေသဖြင့် မိမိနှင့်ကာမစပ်ယှက်စေလျှင် ထိုသူကို ၁၀ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်တမျိုးမျိုးချမှတ်ရမည်ပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်”။

ဤအမှုတွင် မခင်ဝင်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင် သူနှင့်ဦးဖိုးစိန်တို့ ထိမ်းမြားမှုမှာ မဟာမေဒင်ဥပဒေအရ နည်းလမ်းမကျရုံသာ မကျခြင်းဖြစ်ပြီး တရားမဝင်သော ထိမ်းမြားမှုဖြစ်သည်ဟုမဆိုနိုင်သည့်အလျောက်

လျှောက်ထားသူသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၃ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်
သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မွန်ပြည်
နယ်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားသူအား
အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။ ဒဏ်ငွေပေး
ဆောင်ပြီးဖြစ်ပါက လျှောက်ထားသူအား ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေ။

၁၉၇၃
ဦးဖိုးစိန် (ခ)
ဟူဆင်
ဟာမက်
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ မခင်ဝင်း

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန်းစင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့်ဦးတင်အုန်း
တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးဘိုးကျင် ပါ (၂)

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

† ၁၉၈၃
စက်တင်ဘာ
လ ၂၁ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ ၏သဘော-အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချရာတွင်
စရန်ငွေရရှိပြီးမှ အကြောင်းတခုခုကြောင့် ရောင်းချရန် ငြင်းဆိုခြင်း
သည် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ စရန်ငွေယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံ (က) စာချုပ် ချုပ်ဆိုစဉ် အခါက
လျှောက်ထားသူ ဦးဘိုးကျင်တို့သည် အိမ်နှင့်မြေ ပိုင်ဆိုင်နေပေသည်။
အိမ်နှင့်မြေမရှိပဲ အိမ်မြေရှိသည့်ပမာ လိမ်လည်ရောင်းချ၍ လှည့်ဖြားကာ
စရန်ငွေရယူခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အရောင်းအဝယ် ကတိ
စာချုပ်ပြုလုပ်၍ ဦးအုန်းမောင်က စရန်ငွေကျပ် ၃၀၀၀ ပေးပြီးနောက်
ဦးဘိုးကျင်တို့က ဦးအုန်းမောင်တို့မိသားစုအား အိမ်ပေါ်တွင်နေထိုင်ခွင့်
ပြုခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စရန်ငွေရရှိပြီး အကြောင်းတခုခုကြောင့်
အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချရန် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ချုပ်ဆိုသောကတိကဝတ်ကို
ဖောက်ဖျက်ရာ ရောက်နိုင်သော်လည်း လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ စရန်ငွေ
ယူကြောင်း မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ
အရေးယူနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူ အတွက်။ ။ ဦးခင်မောင်ရီ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူ အတွက်။ ။ ဦးအောင်စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့်(၁)။

ရောဝတီတိုင်း၊ ကျပ်ပျော်မြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၃၀၀/၈၂
တွင် ဦးဘိုးကျင်နှင့်ဒေါ်ခင်ထွေးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀

* ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၇၄(ခ)။
† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၂၂၅ တွင် ချမှတ်သော (၂၀-၁၂-၈၂)
နေ့စွဲပါ ရောဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ရာ ဦးဘိုးကျင်တို့က မကျေနပ်၍ တိုင်းတရားရုံးသို့ စွဲချက် ပယ်ဖျက်ပေးရန် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ တင်သွင်းလာသည့် ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

၁၉၈၃
ဦးဘိုးကျင်
ပါ (၂)

နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ကျုံးပျော်မြို့၊ မြဝတီရပ်နေ ဦးအုန်းမောင်က သူ့အား ဦးဘိုးကျင် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့က မင်္ဂလာလမ်း အမှတ်(၃၂၃) အိမ်နှင့်မြေကို တန်ဖိုးငွေ ကျပ် ၁၄၅၀၀ ဖြင့် ရောင်းချရန် သဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုကြောင်း၊ စရန်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ ကို သက်သေလူကြီးများ ရွှေမှောက်တွင် ပေးခဲ့ ကြောင်း၊ ကျန်ငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မတ်လကုန်တွင် ပေးချေ ပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရန် သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ ကျန်ငွေကို ပေးချေရာ ဦးဘိုးကျင်တို့က လက်မခံကြောင်း၊ မိမိထံမှ စရန်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ ကို ဦးဘိုးကျင်တို့က စာချုပ်ချုပ်ပြီး လိမ်လည်ရယူကြောင်း ဖော်ပြပြီး ကျုံးပျော်ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားခဲ့သည်။ ရဲစခန်းမှ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းပြီး ဦးဘိုးကျင်နှင့် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ကျုံးပျော်မြို့နယ် တရားရုံးသို့ စွဲဆိုတင်ပို့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အမှုဖြစ်သည်။

ဦးဘိုးကျင်တို့က ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာတွင် မိမိတို့ပိုင်အိမ်ကိုရောင်းရန် စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ စရန်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ ကို ယူခဲ့ပြီး ကျန်အိမ်ဖိုးငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို လက်မခံခြင်းမှာ ပဋိညာဉ်ဖောက်ဖျက်ခြင်းသာ ဖြစ်၍ ပြစ်မှု ကြောင်းအရ အရေးယူ စစ်ဆေးစွဲချက်တင်ခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း ပြင်ဆင်မှု အကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြသည်။

မူလမြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲတွင် ဦးအုန်းမောင်(လိုပြ-၁)က ကျုံးပျော် မြို့ မြဝတီရပ်ကွက် မင်္ဂလာလမ်း ဦးဘိုးကျင် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့ပိုင် အမှတ် (၃၂၃) အိမ်နှင့် မြေကို တန်ဖိုးငွေကျပ် ၁၄၅၀၀ ဖြင့် ရောင်းဝယ်ယူရန် သဘောတူစာချုပ် သက်သေခံ(က)ကို သက်သေလူကြီးများ ရွှေတွင် ၃-၃-၈၁ ရက်နေ့က စရန်ငွေကျပ် ၃၀၀၀ ပေးချေချုပ်ဆိုပြီး ဦးဘိုးကျင်တို့ ၏ အိမ်ပေါ်သို့ တက်ရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၀-၄-၈၁ ရက်နေ့တွင် နောက်ထပ်စရန်ငွေကျပ် ၂၀၀၀ ကို ပေးချေ၍ ဦးဘိုးကျင်က လက်မှတ် ရေးထိုးလက်ခံကြောင်း၊ စာချုပ်ပါအတိုင်း ၁၉၈၂ ခုနှစ် မတ်လအတွင်း ရပ်ကွက်ကောင်စီ လူကြီးများနှင့် ကျန်ငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို ပေးရာ ဦးဘိုးကျင်တို့က ငွေလက်မခံသည့်အပြင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကိုလည်း ချုပ်ဆိုပေးရန် ငြင်းဆိုကြောင်း၊ မိမိထံမှ စရန်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ ကို

၁၉၈၃

ဦးဘိုးကျင်
ပါ (၂)
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ဦးဘိုးကျင်တို့က လိမ်လည်ရယူကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ ဦးအုန်းမောင်၏ ဇနီးဒေါ်တင်မြင့်(လိပြ-၂)က အမှုဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးအုန်းမောင်(လိပြ-၁)ကို ထောက်ခံထွက်ဆိုသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခုအမှုတွင် ဦးဘိုးကျင်တို့၏ မိမိပိုင် အိမ်နှင့်မြေကို တန်ဖိုးငွေကျပ် ၁၄၅၀၀ ဖြင့် ရောင်းရန် သဘောတူကြောင်း၊ စရန်ငွေကျပ် ၅၀၀၀ လက်ခံ ခဲ့ကြောင်း၊ စာချုပ်ပါ စည်းကမ်းအတိုင်း ၁၉၈၂-ခုနှစ်၊ မတ်လကုန်တွင် ကျန်ငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို ပေးချေပါက စာချုပ်ပေးမည်ဟု သဘောတူ ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၂-ခုနှစ် မတ်လတွင် ကျန်ငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို ဦးဘိုး ကျင်တို့က လက်ခံရန် ငြင်းဆိုပြီး အရောင်းစာချုပ်ကို မပေးခဲ့ကြောင်း တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းမပွားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးဘိုးကျင်တို့က ဤသို့ စရန်ငွေ ကျပ်ငါးထောင်ကို လက်ခံရယူပြီး စာချုပ်ပါ နေ့ရက်တွင် ကျန်ငွေကျပ် ၉၅၀၀ ကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ငြင်းဆိုပြီး အရောင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုမပေးသည်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀နှင့် ငြိစွန်းခြင်း ရှိမရှိ သုံးသပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်သည့် ကျုပ်ပျော်မြို့ မြဝတီရပ် အောင်မင်္ဂလာလမ်း အိမ်အမှတ် (၃၂၃)ကို ဦးဘိုးကျင် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့ပိုင်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ သက်သေခံ (က) စာချုပ် ချုပ်ဆိုစဉ်အခါက လျှောက်ထားသူ ဦးဘိုးကျင်တို့သည် အိမ်နှင့်မြေ ပိုင်ဆိုင်နေပေသည်။ အိမ်နှင့်မြေ မရှိပဲနှင့် အိမ်မြေရှိသည့် ပမာ လိမ်လည်ရောင်းချ၍ လှည့်ဖြားကာ စရန်ငွေရယူခဲ့ကြောင်း မဟုတ် ကြောင်းတွေ့ရသည်။ အရောင်းအဝယ် ကတိစာချုပ် ပြုလုပ်၍ ဦးအုန်း မောင်က စရန်ငွေ ကျပ် ၃၀၀၀ ပေးပြီးနောက် ဦးဘိုးကျင်တို့က ဦးအုန်း မောင်တို့ မိသားစုအား အိမ်ပေါ်တွင် နေထိုင်ခွင့် ပြုခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စရန်ငွေရရှိပြီး အကြောင်းတခုခုကြောင့် အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချရန် ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ချုပ်ဆိုသော ကတိကဝတ်ကို ဖောက်ဖျက်ရာ ရောက်နိုင်သော်လည်း လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ စရန်ငွေယူကြောင်း မပေါ် ပေါက်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အရေးယူ နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး ကျုပ်ပျော်မြို့နယ် တရားရုံး၏ စွဲချက် အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးဘိုးကျင်နှင့် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့အား စွဲချက်မတင်ပဲ ပြန်လွတ်ထားရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးမြအေး
နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

† ၁၉၇၃
စက်တင်ဘာ
လ ၂၆ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ စွဲဆိုမှု-ပြစ်မှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) နှင့်အညီ တိုင်လျှောက်ရန်လိုအပ်ခြင်း- မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ကြေငြာချက် အမိန့်ကို ဖိဆန်သည်ဟု ယင်းအဖွဲ့၏ ကြီးကြပ်ကွက်ကဲမှု အောက်ရှိ ရုံးအဖွဲ့မှူးက တရားလိုပြုလုပ်စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က) နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းက နည်းလမ်းတကျ ထုတ်ပြန် ကြေငြာသော အမိန့်ကို ဖိဆန် မှုတွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကဖြစ်စေ၊ ယင်း ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း ထက် အဆင့်မြင့်သော ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းက ဖြစ်စေ ရေးသား တိုင် လျှောက်ပါမှ တရားရုံးက အရေးယူရမည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။

အချင်းဖြစ် အမှုတွင် မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ ၁၂-၈-၇၂ ရက်နေ့စွဲပါ ကြေငြာချက်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန် ကြေငြာသော မြို့နယ်ပြည် သူ့ကောင်စီ အမှုဆောင် တဦးဦးက ရေးသားတိုင်လျှောက်ခြင်း မဟုတ်ပဲ မြို့နယ်ကောင်စီ၏ ကြီးကြပ်ကွက်ကဲမှုအောက်ရှိ ရုံးအဖွဲ့မှူးက ရေးသား တိုင်လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးမြအေး အပေါ် ရုံးအဖွဲ့မှူး ဦးမြသန်းက တိုင်လျှောက် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်နှင့်အညီ စွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်သဖြင့် မူလ တရားရုံးက ဦးမြ

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၄၁(ခ)။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၈၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၇-၉-၇၃ နေ့စွဲပါ မကွေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၇၃

ဦးမြအေး

နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

အေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူ အပြစ်ပေး
စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးရဲထွန်းနှင့်ဦးစိန်လင်း၊ ဗဟိုတရား
ရုံးရှေ့နေများ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဥပဒေ
ဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)။

မကွေးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၁၀၇/၈၂ တွင်
ဦးမြအေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အလုပ်မဲ့ထောင်ဒဏ်
(၁)လ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဦးမြအေးက မြို့နယ်တရားရုံး၏
အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် မကွေးတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း
ရာ အမှုကို အခြားတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က ပြန်လည် စစ်ဆေးရန် အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဦးမြအေးက တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်ပြန်သဖြင့် ဗဟို
တရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ၁-၉-၈၂ ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ဒုရဲအုပ်
ဦးခင်မောင်ဝင်း ခေါင်းဆောင်သော ရွာဖွေရေးအဖွဲ့များသည် မကွေးမြို့
အလယ်ရပ်၊ ဘုရားလမ်း၊ အမှတ်(၇၀)နေ ဦးမြအေး၏ နေအိမ်သို့
တက်ရောက်ရှာဖွေကြရာ မူလစာရင်း ပေးထားသည့် နှမ်း (၁၃) အိတ်
အပြင် နှမ်း (၉) အိတ်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် ဦးမြအေးသည် ၁၂-၈-၈၂ ရက်
နေ့စွဲပါ မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့၏ အမိန့်
ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၂ ကို မနာခံ ဖိဆန်သည်ဟု ဖော်ပြလျက် မကွေး
မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီရုံး၊ ရုံးအဖွဲ့မှူးဦးမြသန်းက ဦးမြအေးအပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ တိုက်ရိုက်ကိုယ်တိုင် လျှောက်စွဲဆိုသောအမှု
ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးမြအေးက အဓိက အကြောင်းပြချက် အဖြစ်
တင်ပြရာတွင် သူက အချင်းဖြစ် နှမ်းများကို သိုလှောင်ခြင်း၊ ကြိတ်ခွဲ
ခြင်း၊ ရောင်းချခြင်း မပြုသဖြင့် သူ့အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းမှာ
မှားယွင်းကြောင်း၊ မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏
၁၂-၈-၈၂ ရက် နေ့စွဲပါ ကြေငြာချက်အမိန့် ၂/၈၂ အမိန့်ကို ဖိဆန်မှုနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တရားစွဲဆိုသည်မှာ မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်
မှဟုတ်ပဲ ရုံးအဖွဲ့မှူးက တရားလို အဖြစ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် မူလတရား

၁၉၇၃

ဦးမြအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ရုံးက သူ့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူ၍ အပြစ်
ပေး စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြသည်။ မူလရုံးအမှုတွဲကို
လေ့လာ ကြည့်ရှုရာတွင် နှိမ်းများကို ဝယ်ယူခြင်း၊ သိုလှောင်ခြင်း၊ သယ်
ယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်
အဖွဲ့၏ ၁၂-၈-၇၂ နေ့စွဲပါ ကြေငြာချက်အမိန့် အမှတ် ၂/၇၂ ကို မြို့နယ်
ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်ကြည်က လက်မှတ်ရေးထိုး ထုတ်ပြန်ခဲ့
ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ ကြေငြာချက်
အမိန့် အမှတ် ၂/၇၂ ကို ဦးမြအေးက မနာခံဖိဆန်သည်ဟု ဖော်ပြလျက်
မြို့နယ်ကောင်စီရုံးအဖွဲ့မှူး ဦးမြသန်းက ဦးမြအေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူပေးရန် တိုင်လျှောက် စွဲဆိုခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းက နည်းလမ်း
တကျ ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော အမိန့်ကို ဖိဆန်မှုတွင် သက်ဆိုင်ရာပြည်သူ
ဝန်ထမ်းက ဖြစ်စေ၊ ယင်းပြည်သူ့ဝန်ထမ်းထက် အဆင့်မြင့်သော ပြည်သူ
ဝန်ထမ်းကဖြစ်စေ ရေးသားတိုင်လျှောက်ခြင်းကိုသာ တရားရုံးက အရေး
ယူရမည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က)တွင် ပြဋ္ဌာန်း
ထားပေသည်။

အချင်းဖြစ်အမှုတွင် မကွေးမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ၏ ၁၂-၈-၇၂ ရက်
နေ့စွဲပါ ကြေငြာချက်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန် ကြေငြာသော မြို့နယ်ပြည်သူ
ကောင်စီအမှုဆောင် တဦးဦးက ရေးသားတိုင်လျှောက်ခြင်း မဟုတ်ပဲ
မြို့နယ်ကောင်စီ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှု အောက်ရှိ ရုံးအဖွဲ့မှူးက ရေးသား
တိုင်လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးမြအေးအပေါ် ရုံးအဖွဲ့မှူး ဦးမြသန်းက တိုင်လျှောက်
စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်နှင့် အညီ စွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မူလတရားရုံးက
ဦးမြအေးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ အရေးယူအပြစ်ပေး
စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မကွေးမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်
နှင့် မကွေးတိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးမြအေးအား
အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ လျှောက်လွှာ

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၈၃

ဇူလိုင်လ
၁ ရက်

ဦးဝင်းစိန် ပါ (၅)

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဒေါ်တင်တင်လှ

အမှုကိုချေဖျက်ခြင်း-ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က တရားရုံး ရွှေတွင် တရားခံအဖြစ်မရောက်ရှိသေးသူသည် ၎င်းအပေါ် စွဲဆိုသည့် အမှုကို ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၈၇၁/၈၂ ၏ အမှုစစ် ဆေးမှုအခြေအနေမှာ ဦးဝင်းစိန်တို့ကို မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများ အဖြစ် ရုံးရွှေလာရောက်ရန် ဆင့်ခေါ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံများမဖြစ်ကြသေးသော ဦးဝင်းစိန်တို့သည် ဗဟိုတရား ရုံးသို့ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်သွင်းရန် အခွင့်အရေး မရှိနိုင်ပေ။ ဦးဝင်းစိန်တို့သည် မြို့နယ်တရားရုံးက ဆင့်ခေါ်ခံရပြီး တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် တရားရုံးက တရားခံများအဖြစ် ထုချေ ရှင်းလင်းစေရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-ကအရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်နိုင်သည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးကျား၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်။ ။ဦးအုန်းဇနန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့် (၁)။ ဦးကျော်ဇေယျ၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၈၇၁/၈၂ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်တင်တင်လှ က လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းစိန်၊ ဦးအေးလွင်၊ ဒေါ်နီနီ၊ ဦးကြင်မောင်နှင့်

* ၁၉၈၃ ခု၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ အမှတ် ၂။
† ၁၉၈၂ ခု၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၄၈ တွင် ချမှတ်သော ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ (၁၈-၁၀-၈၂) နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို လျှောက်ထားမှု။

ဦးစိန်ဝင်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၄၁၊ ပုဒ်မ ၄၂၆ နှင့် ပုဒ်မ ၅၀၆ အရ တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဒေါ်တင်တင်လှ၏လျှောက်လွှာကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၃ အရ ပလုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်တင်တင်လှက မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၄၈/၈၂ တွင် ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖွဲ့က တာဝန်ပေးသော အခြားမြို့နယ်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့က ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးစိန်ဝင်းတို့က ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၃
 ဦးစိန်ဝင်း
 ပါ (၅)
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ ဒေါ်
 တင်တင်လှ

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲပါ ဒေါ်တင်တင်လှ၏တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာအရ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ဆူးလေဘုရားလမ်း အမှတ် ၁၉၃ အိမ်ရွှေမျက်နှာစာတွင် အမှုမစွဲဆိုမီ (၁၀) နှစ်ခန့်က ဒေါ်တင်တင်လှနှင့်လှစ်ထားသော ဆိုင်ခန်း (၂) ခန်းကို ဦးစိန်ဝင်းတို့က မယူငှဲရန်တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်တင်တင်လှတွင် ငွေကျပ် ၁၀၀ အထက် ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ကြောင်းနှင့် ဦးစိန်ဝင်းတို့က ဒေါ်တင်တင်လှကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် ဦးစိန်ဝင်းတို့က ယခုအမှုနှင့် အကြောင်းခြင်းရာ ချင်းတူညီသော ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၅/၈၁ တွင် ဦးစိန်ဝင်းတို့အား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်လိုက်ပြီး ဖြစ်၍ ယခုအမှုကို စစ်ဆေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းတင်ပြသည်။

သက်ဆိုင်ရာအမှုတွဲများကိုကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၅/၈၁ သည် အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးစိန်ဝင်းတို့အပေါ် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက ဒေါ်တင်တင်လှနှင့် သူ၏အကျိုးဆောင် မလာရောက်သဖြင့် ၂၂-၉-၈၁ နေ့စွဲဖြင့် အမှုကိုပိတ်ပြီး ဦးစိန်ဝင်းတို့အား လွှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ တရားလိုနှင့်သူ၏အကျိုးဆောင် မလာရောက်သဖြင့် တရားရုံးက အမှုကိုပိတ်၍ တရားခံများအား လွှတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသစ်တရပ် ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု ဥပဒေက တားမြစ်ထားခြင်း မရှိပေ။ စွဲချက်တင်ပြီးနောက် တရားခံများ

၁၉၈၃
 ဦးဝင်းစိန်
 ၀၊ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ ဒေါ်
 တင်တင်လှ

အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်သည့်အမိန့်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍သာ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၃-က အမှုသစ်တရပ်ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားသည်။

ထို့ အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၈၇၁/၈၂ ၏ အမှုစစ်ဆေး မှုအခြေအနေမှာ ဤပြစ်မှုအထွေထွေလျှောက်ထားမှုတင်သွင်းသည့် ၁၇- ၁-၈၃ နေ့တွင် ဦးဝင်းစိန်တို့ကို မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအဖြစ် ရုံးရွှေ့လာရောက်ရန် ဆင့်ခေါ်ခြင်း မရှိသေးကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားခံများ မဖြစ်ကြသေးသော ဦးဝင်းစိန်တို့သည် ဗဟို တရားရုံးသို့ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာ တင်သွင်းရန် အခွင့်အရေးမရရှိနိုင်ပေ။ ဦးဝင်းစိန်တို့သည် မြို့နယ်တရားရုံးက ဆင့်ခေါ် သဖြင့် တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် တရားရုံးက တရားခံများအဖြစ် ထုချေရှင်းလင်းစေရန် ညွှန်ကြားသည့်အခါမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင် နိုင်သည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို ပလပ်လိုက် ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးအေးမောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးသက်လယ်

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးသိန်းဝင်း

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲဆိုခြင်း—ငွေကို လိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်—စာချုပ်စာတမ်းများတွင် စာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်များကို တဦးဦးကဖောက်ဖျက်လျှင် နစ်နာသူအတွက် သက်သာခွင့်ကို တရားမကြောင်းအရသာ စွဲဆိုရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ငွေကိုလိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်မှာ တရားလိုဘက်က ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဖြစ်သည်။ စွပ်စွဲသူက စွပ်စွဲမှုဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူက စွပ်စွဲချက် မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ရှင်းလင်းရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်လျှင် မမှန်မကန်စွပ်စွဲခြင်းဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူတို့တွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ရပေမည်။ စာချုပ်စာတမ်းများတွင် စည်းကမ်းချက်များ သတ်မှတ်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားငှားရမ်းရာ၌ တဦးဦးက စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခဲ့သဖြင့် တဦးတွင် နစ်နာလျှင် ထိုနစ်နာမှုအတွက် ပဋိညာဉ်ပါစည်းကမ်းချက်များအရ သက်သာခွင့်ကို တရားမကြောင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးဘစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ၁။ ဦးဘမော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)။

၂။ ဦးမောင်မောင်ပြုံး၊ ဗဟို တရားရုံးရွှေနေ။

† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၇၁(ခ)။
* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၈၉ တွင် ချမှတ်သော (၁၄-၉-၈၂) နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

† ၁၉၈၃
ဇူလိုင်လ
၂၉ ရက်

၁၉၈၃

ဦးသက်လယ်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ (၂)

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၁၉၁၈/၇၉ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးသက်လယ်အပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို
ဦးသက်လယ်က မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်
သွင်းခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်
ဆင်မှုကို ဦးသက်လယ်က တင်သွင်းသည်။

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲပါ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးသိန်း
ဝင်း တင်သွင်းလျှောက်ထားခဲ့သော တိုင်လျှောက်လွှာအရ ဦးသိန်းဝင်း
သည် မိုးကောင်းရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးလျက်ရှိသော “ဂင်္ဂါငါး ယမုံနာငါး
အလှပြိုင်ဆိုင်ရာ” ဇာတ်ကားကို ရန်ကုန်မြို့ရှိ တာမေနှင့် မြေနီကုန်းရုပ်ရှင်
ရုံ (၂)ရုံတွင် (၂)ပတ်စီ ပြသရန်အတွက် ကြိုတင်ငွေ ကျပ် ၃၀၀၀၀/ပေး
၍ မိုးကောင်းရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးပိုင်ရှင် ဦးသက်လယ်ထံမှ ငှားရမ်းခဲ့
သည်။ နှစ်ဦးသဘောတူ စာချုပ်တစောင်လည်း ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ယင်း
စာချုပ်အပိုဒ်(၄)တွင် ရုပ်ရှင်ရုံ(၂)ရုံတွင် (၂)ပတ်စီပြသည့်အခါ ငွေကျပ်
၃၀၀၀၀/အပြင် အမြတ်ငွေကျပ် ၈၀၀၀/ရရှိသည်အထိ ဦးသိန်းဝင်းက
ခံစားပြီး ယင်းထက်ပိုမိုမြတ်စွန်းလာပါက ယင်းအမြတ်မှ ဦးသက်လယ်အား
ရာခိုင်နှုန်း (၅၀)ခံစားခွင့်ပြုရန်နှင့် အကယ်၍ (၂)ပတ်အတွင်း ငွေကျပ်
၃၀၀၀၀/မရရှိပါက ဦးသက်လယ်က ဦးသိန်းဝင်းအား လိုငွေကို ဖြည့်
ပေးရန် စည်းကမ်းထားကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးပြီးနောက်
၁၄-၁၀-၈၇ နေ့က စာချုပ်ပါ ရုပ်ရှင်ရုံများအပြင် အခြား (၂)ရုံတို့တွင်
ပြသခဲ့သော်လည်း ဦးသက်လယ်သည် စာချုပ်ပါအတိုင်းငွေပေးချေခြင်း
မရှိ၍ ငွေရရှိရန်အတွက် ဦးသိန်းဝင်းက အကြိမ်ကြိမ် သွားခဲ့ရာတွင်
ဦးသက်လယ်သည် အတော်မခံပဲ တိမ်းရှောင်နေခဲ့သဖြင့် တိုင်တန်းရခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ ဦးသိန်းဝင်းနှင့်
ဦးသက်လယ်တို့သည် ၅-၃-၇၃ နေ့က သက်သေခံ(က)စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့
သည့်အပြင် ၅-၁၀-၇၇ ရက်နေ့တွင် သက်သေခံ (က)နှင့် စပ်လျဉ်း၍
ညှိနှိုင်းပြီး ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်သည့် အနေဖြင့် သက်သေခံ (ခ) စာချုပ်
တစောင်ကို ထပ်မံချုပ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။ ယင်းစာချုပ်
တွင် နှစ်ဘက်လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်များကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ထား
သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ဦးသက်လယ်အနေဖြင့် ငွေကျပ် ၃၀၀၀၀/ကိုရယူ
ခဲ့ရာ၌ လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်၍ မရိုးမဖြောင့်သော
သဘောနှင့် ရယူခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု

သုံးသပ်ထားသည်။ ဤအမှုမျိုး၌ ငွေကိုလိမ်လည်၍ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန် တာဝန်မှာ တရားလိုဘက်က ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်ဖြစ်သည်။ စွပ်စွဲသူက စွပ်စွဲရုံမျှဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူက စွပ်စွဲချက် မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ရှင်းလင်းရန် တာဝန် ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်လျှင် မမှန်မကန်စွပ်စွဲခြင်းဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသူတို့တွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်ရပေမည်။ စာချုပ်စာတမ်းများတွင် စည်းကမ်းချက်များ သတ်မှတ်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားငှားရမ်းရာ၌ တဦးဦးက စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခဲ့သဖြင့် တဦးတွင်နှစ်နာလျှင် ထိုနှစ်နာမှအတိုက် ပဋိညာဉ်ပါ စည်းကမ်းချက်များအရ သက်သာခွင့်ကို တရားမကြောင်း စွဲဆိုရန်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးသက်လယ်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်သည်မှာ ယင်းဥပဒေပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

၁၉၈၃
 ဦးသက်လယ်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ပါ (၂)

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက လျှောက်ထားသူ ဦးသက်လယ် အပေါ် စွဲချက်ထင်သည့်အမိန့်နှင့် တိုင်းတရားရုံးက အတည်ပြုသည့် အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးသက်လယ်အား စွဲချက်မတင်ပဲ လွှတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးအေးမောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၇၃
ဇူလိုင်လ
၂၉ ရက်

ဒေါ်အမာ

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ (၂)

သက်သေခံပစ္စည်း ဖျောက်ဖျက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူရာတွင် ယင်း ပစ္စည်းများ တင်ပြရန် တာဝန်ရှိသူများကိုသာ အရေးယူရခြင်း— ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေတစ်ဦး၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ ဖောက်ဖျက်မှုအတွက် ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေများကောင်စီ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအရသာ ဆောင်ရွက်ရခြင်း။

ဦးတင်လှိုင်သည် အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ်မှာ ဦးကျော်ခင်အား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးအပ်ထားသည့် သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သိလျက် နှင့် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးပြုခြင်းမှာ ရှေ့နေတစ်ဦး စောင့်စည်းအပ် သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သော ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက် ထားသူ ဒေါ်အမာက အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ်တင်ပြထားသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူတို့သည် တရားရုံးက သက် သေခံပစ္စည်းတင်ပြရန် ညွှန်ကြားလျှင် အချိန်မရွေး တင်ပြရန် တာဝန်ရှိ သည်။ တင်ပြရန် ပျက်ကွက်လျှင်လည်း ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူများ၏ တာဝန်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်း ဖျောက်ဖျက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူရန်ရှိလျှင် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် များနှင့်အညီ ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူများအပေါ်သာ အရေးယူရန် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဦးတင်လှိုင်က ဦးကျော်ခင်၏ အကျိုး ဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပိတ်ပင်ရန်မဟုတ်ပေ။ ဗဟို တရားရုံးရှေ့နေတစ်ဦး ထားရှိသင့်သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၄၇ (ခ)။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၄ တွင် ချမှတ်သော (၂၀-၆-၇၂) နေ့စွဲပါ မကွေးထိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

မလိုလားအပ်သည့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက် တစ်စုံတရာ တွေ့ရှိပါက ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေများကောင်စီ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီသာလျှင် လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးပြည်စိုး၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ၁။ ဦးဘမော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့် (၁)။

၁၉၈၃
ဒေါ်အမာ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ (၂)

၂။ ဦးတင်လှိုင် (ကိုယ်စား)
ဦးလှသောင်း ရေးသား
လျှောက်လဲချက်တင်သည်။

အောင်လုံမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၂၅၈/၈၀ တွင် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ ဦးတင်လှိုင်အား ဦးကျော်ခင်၏ အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခြင်းကို ၁၈-၂-၈၂ ရက်နေ့မှ စ၍ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးကျော်ခင်က မကျေနပ်သဖြင့် မကွေးတိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းသည့်အခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးတင်လှိုင်အား ဦးကျော်ခင်၏ အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်အမာက မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အထက်ပါအမှုတွင် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်အမာက ဦးကျော်ခင်ဆိုသူအပေါ် အရေးယူထားသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၄၃၇/၇၅ မှ သက်သေခံပစ္စည်း မော်တော်ယာဉ် အမှတ် ၁/၁၅၂၂ ကို ဦးကျော်ခင်အား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးထားရာမှ ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် (၁၇) ဘတ်စ်ကားလိုင်းတွင် ဝင်ရောက်ပြေးဆွဲစေခဲ့ကြောင်း၊ ယင်း မော်တော်ယာဉ်ကို ဦးကျော်ခင်က အခြားသူတို့သို့ ရောင်းချထားကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်မော်တော်ယာဉ်သည် လမ်းမတော် ရဲစခန်းတွင် ရှိနေကြောင်း ဖော်ပြ၍ ဦးကျော်ခင်အား သက်သေခံပစ္စည်း အလုံသုံးစားပြုလုပ်မှုဖြင့် အရေးယူပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုလျှောက်ထားချက်အရ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးကျော်ခင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀၄ အရ အရေးယူခဲ့သည်။ ထိုအမှုတွင် ဦးကျော်ခင်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ ဦးတင်လှိုင်က ကိုယ်စားလှယ်စာ တင်သွင်းခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှတ် (၁၇) ဘတ်စ်ကားလိုင်းမှ ဌာနခွဲမှူး ဦးခင်မောင်ဦး၏ ထွက်ဆိုချက်အရ

၁၉၇၃
ဒေါ်အမာ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ (၂)

ဦးတင်လှိုင်သည် မော်တော်ယာဉ် အမှတ် ၁/၁၅၂၂ ကို အမှတ် (၁၇) လိုင်းတွင် ပြေးဆွဲရန်အတွက် ကားပိုင်ရှင်အဖြစ် ဒေါ်ညွန့်စိန်၏ အမည်ကို ပေး၍ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်း၊ ထိုမော်တော်ယာဉ်မှာ အမှုဖြစ်နေသော မော်တော်ယာဉ်ဖြစ်ပြီး ရွှေနေခ မရ၍ ယူလာသောကား ဖြစ်သည်ဟု ဦးတင်လှိုင်က ဦးခင်မောင်ဦးအား ပြောခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေခြင်း၊ သက်သေ ဒေါ်သန်းသန်းကလည်း အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ်ကို ဦးတင်လှိုင်က ဝယ်ယူထားကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်း စသည့် အချက်အလက်များကို အခြေပြု၍ ဦးတင်လှိုင်အား ဦးကျော်ခင်၏ အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးတင်လှိုင်သည် အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ်မှာ ဦးကျော်ခင်အား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးအပ်ထားသည့် သက်သေခံပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးပြုခြင်းမှာ ရွှေနေတဦး စောင့်စည်းအပ်သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သောကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသူ ဒေါ်အမာက အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြထားသည်။

ဤအမှုတွင် သက်သေခံ မော်တော်ယာဉ်ကို တရားရုံးက ဦးကျော်ခင်အား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် အမှုအတောအတွင်း ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူတို့သည် တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်း တင်ပြရန် ညွှန်ကြားလျှင် အချိန်မရွေးတင်ပြရန် တာဝန်ရှိသည်။ တင်ပြရန် ပျက်ကွက်လျှင်လည်း ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူများ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်း ဖျောက်ဖျက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးယူရန်ရှိလျှင် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဦးကျော်ခင်နှင့် အာမခံသူများအပေါ်သာ အရေးယူရန် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဦးတင်လှိုင်က ဦးကျော်ခင်၏အကျိုးဆောင်အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခြင်းကို ငိတ်ပင်ရန် မဟုတ်ပေ။ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေတဦးအား ရှိသင့်သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မလိုလားအပ်သည့် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက် တစ်စုံတစ်ရာတွေ့ရှိပါက ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေတဦးကောင်စီ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီသာလျှင် လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်

ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးတင်လှိုင်းအား ဦးကျော်ခင်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်
ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

[၁၉၈၃
ဒေါ်အမေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
ပါ(၂)

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးအောင်ဆန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ လုပ်ပိုင်ခွင့်-မူလရုံးအမှုတွဲတွင် တွေ့ရှိချက် သို့မဟုတ် အမိန့်သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုတရားမရှိသေးပဲ လက်ခံဆောင်ရွက်သည့် အဆင့်သာ ရှိသေးလျှင် ယင်း အမှုတွဲကို အထက်ရုံးက တောင်းခေါ်ပြီး ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်နိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ မူလရုံး၏ တွေ့ရှိချက်၊ သို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ်၊ သို့မဟုတ် အမိန့် တခုခုသည် မှားယွင်းနေကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိမှသာ ပြင်ဆင်ပေးရန်အလို့ငှာ အမှုတွဲကို တောင်းခေါ်၍ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိသည်။ ယခုအမှုကိစ္စတွင်မူ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမိန့်၊ သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုတရား မရှိသေးပဲ တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားသည့်အမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်သည့် အဆင့်သာ ရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံးအနေဖြင့် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် မရှိပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးလှမျိုးသန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦး အောင် စိန်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)။

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၉၉၄/၀၂ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်ဆန်းက ဦးအံ့မောင်ဆိုသူအား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၅-က/၅၀၄/၅၀၆ တို့အရ အရေးယူပေးရန် တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုသို့ အရေးယူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၀၇(ခ)။
† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၅၁ တွင် ချမှတ်သော ၆-၇-၈၂ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

† ၁၉၈၃
ဩဂုတ်လ
၁၁ ရက်

ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
 ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးကြည်ညွန့်က ရန်ကုန်တိုင်းတရားသူကြီးအဖွဲ့
 ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၇ (၁) ကို ရည်ညွှန်း၍
 မြို့နယ်တရားရုံးက မှားယွင်းစွာ လက်ခံစစ်ဆေးနေသော အမှုကို ပြင်ဆင်
 ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ရာ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက (ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ) မိမိကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်မှုပွင့်၍ မြို့နယ်
 တရားရုံးက အမှုကို လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်
 ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးအောင်ဆန်းက မကျေနပ်
 ၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃
 ဦးအောင်ဆန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်

ဦးအောင်ဆန်း၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာအရ ဦးအံ့မောင်သည် ဆရာ
 တော် အရှင်နန္ဒဝံသအပေါ် မသမာသော စိတ်ထားဖြင့် ဆရာတော်၏
 တရားပွဲများကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖျက်ပစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏
 ဘာသာတရား ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို ထိခိုက်နှစ်နာစေရန် သာသနာကို
 စော်ကားသည်သာမက ပြစ်မှုမကင်းသော ခြောက်လှန့်မှု ကျူးလွန်သော
 ကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၅-က/၅၀၄/၅၀၆ တို့အရ အရေးယူ
 ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ရာတွင် ဆရာတော် အရှင်နန္ဒဝံသ
 ဟောပြောလိုသည့် တရားပွဲကို ခွင့်ပြုရန်အတွက် သာသနာရေးဦးစီး
 ဌာနသို့ တင်ပြခဲ့ရာတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အမှုဖြစ်သောကြောင့် တာဝန်
 ဝတ္တရားဆောင်ရွက်စဉ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်
 ကြောင်းနှင့် တာဝန်ဝတ္တရား ဆောင်ရွက်နေခိုက် ကျူးလွန်သော ပြစ်မှု
 အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၇(၁)အရ တရားစွဲဆိုခွင့်
 အမိန့်လိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားစွဲဆိုခွင့် အမိန့်မပါရှိပဲ အမှုကို
 လက်ခံအရေးယူခဲ့သည့် မရမ်းကုန်းမြို့နယ် တရားရုံး၏ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
 ၉၉၄/၈၂ ၏ ၃-၅-၈၂ နေ့စွဲပါ အမှုကို လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်သည့်
 အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

တိုင်းတရားရုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ နှင့်
 ပုဒ်မ ၄၃၉ တို့ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ကျင့်သုံး၍ ပြင်ဆင်မှုပွင့်လှစ်
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၄၃၅ အရ မူလရုံး၏ တွေ့ရှိချက် သို့မဟုတ် ပြစ်ဒဏ် သို့မဟုတ်
 အမိန့်တခုခုသည် မှားယွင်းနေကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိ
 ကြောင်း တွေ့ရှိမှသာ ပြင်ဆင်ပေးရန်အလို့ငှာ အမှုတို့ကို တောင်းခေါ်၍

၁၅၀၃

ဦးအောင်
ဆန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိသည်။ ယခု အမှုကိစ္စတွင်မူ မြို့နယ်
တရားရုံးသည် အမိန့် သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်စုံတရာ ချမှတ်ခြင်း
မရှိသေးပဲ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားသည့် အမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်သည့်
အဆင့်သာရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံးအနေဖြင့် ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်
နိုင်ခွင့် မရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ ၆-၇-၀၂ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်
လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘိုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးတင်အုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးအုံးခိုင် ပါ(၂)

နှင့်

- ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*
- ၂။ ဦးတင်အောင်

၁၉၈၃
ဩဂုတ်လ
၁၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(က)၏ အဓိပ္ပာယ်—

ပိုင်ရှင်ဆိုသူနှင့် ကျန်တရားခံ နှစ်ဦးတို့သည် တရားလိုအား ပစ္စည်းကို ပေးအပ်စေရန် လိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့ကြောင်း ပေါ်ထွက်ရာ ပိုင်ရှင် ဆိုသူအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ ပြင့် စွဲချက်တင်၍ ကျန် တရားခံ (၂)ဦးအား ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ) ပြင့် စွဲချက်တင်နိုင် မနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မော်တော်ယာဉ် အမှတ် ၈၂/၃၂၉၃ ပိုင်ရှင်ဆိုသူ ဦးလှရှိန်နှင့် လျှောက်ထားသူ ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ယင်း မော်တော်ယာဉ်ကို ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ရောင်းချ လိုက်ပြီးနောက် ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား ပြောဆို၍ မော်တော်ယာဉ်ကို ပြန်လည်ရယူသွားခဲ့သောကြောင့် ဤအမှုပေါ်ပေါက် ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် ဦးလှရှိန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ပြီး ဦးအုံးခိုင်နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ) အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ရာတွင် ဦးအုံးခိုင်တို့၏ ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀ (ခ)နှင့် အကျိုးဝင်ခြင်း မရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ) သည် ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ထားသည့် ပုဒ်မဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုဆိုသည့် စကားရပ် ကို ပုဒ်မ ၁၂၀ (က) ၌ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပုဒ်မ ၁၂၀ (က) တွင် “လူ (၂) ယောက်က သို့တည်းမဟုတ် (၂) ယောက်ထက် ပိုသော လူများက (၁) ဥပဒေနှင့်မညီသော ပြုလုပ်မှုကိုသော်လည်း

* ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၁ (ခ)။
 † ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၇-၁-၈၃ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၈၃
ဦးအုံးခိုင်
ပါ(၂)
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးတင်
အောင်

ကောင်း၊ (၂) ဥပဒေနှင့်မညီသောနည်းဖြင့် ဥပဒေနှင့်မညီ မဟုတ်သော ပြုလုပ်မှုကိုသတ်မှတ်ပေးရန်အတွက် ပြုရန် သို့တည်းမဟုတ် ပြုစေရန် သဘော တူညီလျှင် ထိုသဘောတူညီချက်ကို ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှု ဟု ခေါ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဌေးလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်။ ။ဦးစန်းမောင်၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)။

ဦးထွန်းရှိန်၊
ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၈၅၁/၇၇တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအုံးခိုင်နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)အရ စွဲချက်တင်ကြောင်း အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ စွဲချက်တင်သည်ကို ဦးအုံးခိုင်တို့က မကျေနပ် ကြသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၀/ ၈၃ တင်သွင်း၍ စွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အတွက် လျှောက်ထားခဲ့ သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုကို အကျဉ်းနည်းပလပ်လိုက်သော ကြောင့် ဦးအုံးခိုင်တို့က ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်(၂) ဦးတင်အောင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက် လွှာအရ မာဇဒါ (ဘီ-၆၀၀) မော်တော်ယာဉ် အမှတ် ၈၂/၃၂၉၃ ပိုင်ရှင် ဆိုသူ ဦးလှရှိန်နှင့် လျှောက်ထားသူ ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ယင်းမော်တော်ယာဉ်ကို ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ရောင်း ချလိုက်ပြီးနောက် ဦးတင်အောင်အား လိမ်လည်လှည့်ဖြား ပြောဆို၍ မော်တော်ယာဉ်ကို ပြန်လည်ရယူသွားခဲ့သောကြောင့် ဦးလှရှိန်၊ ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့အပေါ် အရေးယူပေးရန် ဦးတင်အောင်က တိုင်လျှောက် ခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတို့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ မြို့နယ်တရားရုံး သည် ဦးလှရှိန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ စွဲချက်တင်ပြီး ဦးအုံးခိုင်နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ) အရ စွဲချက်တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ တရားလိုပြ သက်သေ ဦးခင် မောင်၊ ဦးမန်းဝေလျှန်ထွန်း၊ ဦးထွန်းရှိန်တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ဦးအုံးခိုင်နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ဦးလှရှိန်နှင့်အတူ ဦးတင်အောင်အား

လိမ်လည်လှည့်ပြား၍ အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ်ကို ရောင်းချပြီးနောက်
လိမ်လည်လှည့်ပြားပြောဆိုကာ ဦးတင်အောင်ထံမှ မော်တော်ယာဉ်ကို
ပြန်လည်ရယူသွားခဲ့သည်ဆိုသည့် စွပ်စွဲချက်နှင့်စစ်လျဉ်း၍ ငြိစွန်းချက်များ
ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

၁၉၈၃
ဦးအုံးခိုင်
ပါ (၂)
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးတင်
အောင်

သို့ရာတွင် ဦးအုံးခိုင်တို့၏ ပြုလုပ်မှုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၂၀(ခ)နှင့် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)
သည် ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ် သတ်မှတ်
ထားသည့် ပုဒ်မဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုဆိုသည့်
စကားရပ်ကို ပုဒ်မ ၁၂၀(က)၌ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပုဒ်မ ၁၂၀(က)
တွင် “လူနှစ်ယောက်က သို့တည်းမဟုတ် နှစ်ယောက်ထက် ပိုသော
လူများက (၁) ဥပဒေနှင့် မညီသော ပြုလုပ်မှုကို သော်လည်းကောင်း၊
(၂) ဥပဒေနှင့် မညီသောနည်းဖြင့် ဥပဒေနှင့်မညီ မဟုတ်သော ပြုလုပ်မှု
ကိုသော်လည်းကောင်း ပြုရန်၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြုစေရန် သဘောတူညီ
လျှင် ထိုသဘောတူညီချက်ကို ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှုဟု
ခေါ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ဦးလှရှိန်နှင့် အတူ
ပြစ်မှုမကင်းသော ပူးပေါင်းကြံစည်မှု ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။
သို့သော် ဦးလှရှိန်၊ ဦးအုံးခိုင် ဒေါ်လှကြည်တို့သည် ဦးတင်အောင်အား
လိမ်လည်လှည့်ပြား၍ မော်တော်ယာဉ် အမှတ် ၈၂/၃၂၉၃ကို ရောင်းချပြီး
နောက် ပြန်လည်ရယူသွားကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များ ရှိနေသည်ဖြစ်၍
ဦးအုံးခိုင်တို့သည် ဦးလှရှိန်အား အားပေးကူညီကြသည့် အခြေအနေတွင်
ရှိသောကြောင့် သူတို့အပေါ် အားပေးကူညီသူများအဖြစ် စွဲချက်တင်
အရေးယူသင့်ပေသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၄ တွင် “ပြုလုပ်မှုကို၊ သို့တည်းမဟုတ်
ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် မိမိကိုယ်တိုင် မရှိခဲ့လျှင် အားပေးကူညီသူအဖြစ်
ဖြင့်သာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံရမည့်သူသည် အားပေးကူညီမှုကြောင့်
မိမိပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံရမည့် ပြုလုပ်မှုကို၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြစ်မှုကို
တဦးတယောက်သောသူက ကျူးလွန်သောအခါ မိမိကိုယ်တိုင် ရှိနေခဲ့
လျှင် ထိုသူသည် ထိုပြုလုပ်မှုကို၊ သို့တည်းမဟုတ် ထိုပြစ်မှုကို ကိုယ်တိုင်
ကျူးလွန်ဘိသကဲ့သို့ ကျူးလွန်သည်ဟု ယူဆခြင်းခံရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်။

၁၉၈၃
ဦးအုံးခိုင်
ပါ (၂)
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးတင်
အောင်

ဤပုဒ်မနှင့် အကျုံးဝင်သော တရားခံ တဦးအား စွဲချက်တင်လျှင် မူရင်း ပုဒ်မသည် အဓိက ပုဒ်မဖြစ်၍ ဤပုဒ်မကို မူရင်း ပုဒ်မနှင့် တွဲ၍ စွဲချက်၌ ဖော်ပြရန် လိုအပ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀(ခ)အရ စွဲချက်တင်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးအုံးခိုင်၊ ဒေါ်လှကြည်တို့ အပေါ် အခြားသင့်လျော်သည့် ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်၍ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့်ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးစိုင်းနှိုက်ဉာဏ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် (ဒေါ်ခင်မာရီ)*

†၀၉၇၃
ဒီဇင်ဘာလ
၁၃ ရက်

စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သော အမိန့်အပေါ် အယူခံပိုင်ခွင့်မရှိခြင်း- ပြင်ဆင်မှု သာ ဖွင့်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၃၁၊ ပုဒ်မ ၄၀၄ ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သို့မဟုတ် အခြားတည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရမှ လွဲ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ စစ်ဆေးသော တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံဝင်ခွင့်မရှိဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အခန်း ၃၁ ပါ ပုဒ်မ ၄၀၅ မှ ပုဒ်မ ၄၃၁ အထိတွင် စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သည့် အမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ ပြင်ဆင်မှုများနှင့် သက်ဆိုင်သော အခန်း ၃၂၊ ပုဒ်မ ၄၃၆ ၌ စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သော အမိန့်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မာရီက ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးသို့ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စွဲချက် မတင်မီလွှတ်သော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်အတွက် အယူခံမှုတင်သွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးက ဒေါ်ခင်မာရီ၏ အယူခံမှုလျှောက်လွှာကို လက်ခံ၍ ထိုအယူခံမှု၌ စွဲချက်မတင်မီလွှတ်ခဲ့သည့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။ ပြည်နယ်တရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံး တစ်ရုံးရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုတစ်မှု၏ ဆောင်ရွက်မှုတရပ်ရပ်မှာ မှားယွင်းနေ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅ မှ ပုဒ်မ ၄၄၀ အထိ

* ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၈ (ခ)။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၁၅၅ (လားရှိုး) တွင် ချမှတ်သော ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံး၏ (၁၇-၁၄-၇၂) နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၈၃
ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံ
ဉာဏ်
နှင့်
ပြည်
ထောင် စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
(ဒေါ်
ခင်မာရီ)

ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နိုင်
ပေသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးလှကို၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်။ ။ဦးဘမော်၊ ဥပဒေပညာရှင်။
ဒေါ်ဝေဝေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ရှမ်းပြည်နယ် လားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ်
၁၀၁၇/၈၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ အရေးယူခြင်းခံရ
သော လျှောက်ထားသူ ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံဉာဏ်အား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်လိုက်
ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို လျှောက်ထားခံရသူ
အမှတ် (၂) ဒေါ်ခင်မာရီက မကျေနပ်သဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံးသို့
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၁၅၅/၈၂ ကို တင်သွင်း၍ ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံဉာဏ်
အပေါ် စွဲချက်တင်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အမှုကို စစ်ဆေးကြားနာပေးရန်
အတွက် လျှောက်ထားသည့်အခါ ပြည်နယ်တရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏
အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့
သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံဉာဏ်က မကျေနပ်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှု
ကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

မြို့နယ်တရားရုံးအမှုတွဲပါ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်အရ ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံ
ဉာဏ်သည် ၅-၈-၇၇ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်ခင်မာရီအား လားရှိုးမြို့ အောင်
မေတ္တာရပ် စံကောင်းလမ်းရှိ အိမ် (၁)လုံးမှာ သူပိုင်အိမ်ဟု ပြောဆို၍
ငွေကျပ် ၄၀၀၀၀/-ဖြင့် ထောင်းချသဖြင့် ဒေါ်ခင်မာရီက အထောင်းအဝယ်
စာချုပ်ပြုလုပ်၍ စရန်ငွေကျပ် ၃၀၀၀၀/-ပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း
ဦးစိုင်းနွဲ့ကြံဉာဏ်သည် အထောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှ (၄)
လ အတွင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ပြုလုပ်ပေးခြင်း မရှိသောကြောင့် တရား
မဝင်သော စာချုပ်ဖြင့် ငွေများ လိမ်လည်ရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲ
တိုင်တန်းခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၃၁၊ ပုဒ်မ ၄၀၄ ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သို့မဟုတ် အခြားတည်ဆဲ ဥပဒေပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်အရမရှိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ စစ်ဆေးသော တရားရုံး
က ချမှတ်သော စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံခံခွင့်
မရှိဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အခန်း ၃၁ ပါ
ပုဒ်မ ၄၀၅ မှ ပုဒ်မ ၄၃၁ အထိတွင် စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သည့် အမိန့်နှင့်

စပ်လျဉ်း၍ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ ပြင်ဆင်မှု များနှင့် သက်ဆိုင်သော အခန်း ၃၂၊ ပုဒ်မ ၄၃၆ ၌ စွဲချက်မတင်မီ လွတ်စသော အမိန့်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြင်ဆင်မှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက် နိုင်အည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မာရီ က ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံးသို့ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စွဲချက်မတင်မီ လွတ်စသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်အတွက် အယူခံမှု တင်သွင်းခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံးက ဒေါ်ခင်မာရီ၏ အယူခံမှုလျှောက်လွှာ ကို လက်ခံ၍ ထိုအယူခံမှု၌ စွဲချက်မတင်မီ လွတ်ခဲ့သည့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေ။ ပြည်နယ်တရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံးတရားရုံးရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုတစ်မှု၏ ဆောင်ရွက်မှုတရပ်ရပ်မှာ မှားယွင်းနေ၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၅မှ ပုဒ်မ ၄၄၀အထိပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။

၁၉၈၃
ဦးစိုင်းခွါက်
ဉာဏ်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
(ဒေါ်
ခင်မာရီ)

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၁၅၅/၈၂ တွင် ချမှတ်ခဲ့သော ၁၇-၁၀-၈၂ နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

၁၉၈၃-ခုနှစ်

(ဇန်နဝါရီလ၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မတ်လ)

တရားမမှုများ

စီရင်ထိုးပြုသောမူခင်းများ

တရားမမှုများ

ဦးကံညွန့်	နှင့်	ဦးဘုန်းလှိုင်....	....	၁
၁။ ဦးကျော်ပွင့်	နှင့်	ဦးသန်းတင်....	....	၄
၂။ ဒေါ်ခင်ကြည်				
ဒေါ်ကျင်သန်း	နှင့်	၁။ ဒေါ်မေမေစိန်	....	
		၂။ ဦးစိန်လှ....	....	
		၃။ ဦးတင်မောင်ကြီး	....	၆
ဒေါ်ခင်ကြည်	နှင့်	ဦးမြင့်ဟန်	....	၈
ဒေါ်ခင်စိန်	နှင့်	ကိုတင်မောင်လွင်(ခ)		
		လင်းမောင်ပါ(၄)	....	၁၁
ဒေါ်ခင်စိန်ပါ (၂)	နှင့်	ဒေါ်ခင်အေးမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်)	....	၁၄
ဒေါ်ခင်မြင့်	နှင့်	ဒေါ်ခင်မေ	....	၁၇
ဦးချိန်ကွမ်း(ခ)ကင်ချိန်				
ကွမ်းပါ(၇)	နှင့်	ဦးစွာနားပါ(၂)	....	၂၀
ဒေါ်ငွေမြိုင်ပါ(၆)	နှင့်	ဦးမောင်ကလေးပါ(၂)	....	၂၀
ဒေါ်ညွန့်ကြည်	နှင့်	ဒေါ်တင်နွဲ့ (၎င်း၏ ကိုယ်စား လှယ် ဦးခက်မှတဆင့်)	....	၂၄
ဒေါ်ညွန့်သီ	နှင့်	ဦးအောင်ခင်ပါ (၁၀)	....	၂၆
မောင်တော(ခ)ခင်ဝင်းနှင့်		မသိန်းချစ်	....	၂၉
ဒေါ်တင်နွဲ့	နှင့်	ဒေါ်ထွေး	....	၃၂
ဦးတင်သိန်းပါ ၂	နှင့်	ဒေါ်သိန်းကြည်	....	၃၄
ဦးတင်ဦး	နှင့်	ဦးရွှေလှဖြူ	....	၃၈

တန်ကျမ်းကင်း	နှင့်	ကျွမ်းကျင်ဆိုင် ...	....	၄၃
မထိုက်	နှင့်	မစောရီ ...	....	၄၆
ဒေါ်ထိုက်	နှင့်	ဦးပေါ်ထွန်းပါ ၂	....	၄၈
ဦးထွန်းစိန်	နှင့်	ဒေါ်ခင်မိမိပါ ၃	....	၅၂
ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး	နှင့်	၁။ ဒေါ်အိုင်ရှာဘီဘီ	....	
		၂။ ဒေါ်တီဇာဘီဘီ	....	
		၃။ ဒေါ်ဟနီဖာဘီဘီ	....	၅၄
ဦးအကောက်ပါ ၃	နှင့်	ဦးမောင်မောင်ပါ ၂	....	၅၇
ကောသာဘူ	နှင့်	ဦးမြတ်စိုး ...	...	၆၃
ဦးမောင်မောင်	နှင့်	ဦးတင်ရွှေပါ ၂	....	၆၆
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း(ခ)				
မိုင်မွန်နာဘီ	နှင့်	ဒေါ်ရန် ...	....	၆၉
ဦးရင်ထွန်း	နှင့်	မစ္စတာဂျေ။ အိပ်(ချ်) ဒစ်မင်း		၇၁
ဒေါ်သိန်းဟန်	နှင့်	ဗိုလ်ကြီးမြင့်ဆွေပါ(၆)	....	၇၃
၁။ ဦးအေးချို				
၂။ ဒေါ်တင်စိန်	နှင့်	ဦးစိန်ဝင်း ...	....	၇၆
၁။ ဦးအောင်တင်				
၂။ ဒေါ်တင်မေ	နှင့်	ဦးမြအောင် ...	....	၇၉
၁။ ဒေါ်ဌေးဌေး		၁။ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့		
၂။ မခင်မြဦးပါ(၅)ဦး		ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ ၁၀ ဦး၊		
၃။ ဒေါ်အေးစိန်	နှင့်	၂။ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့		
		ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ ၁၀ ဦး၊		
		၃။ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့		
		ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ ၁၀ ဦး		၈၂

ဥပဒေမျှား--

- တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ၊
- ပစ္စည်းလွဲပြောင်းရေး ဥပဒေ၊
- ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ၊
- မြန်မာ့လေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေ၊
- သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ၊
- ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ၊
- ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ၊

ခွင့်ပြုချက်နှင့် ထားသူအား နှင်ထုတ်လိုမှု—အမေ့ဆိုင် တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်သူကို အခွင့်အမိန့်အရ နေသူအဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်နိုင်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤပြောဆို ဝန်ခံချက်ကို ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏ ထွက်ဆို ချက်နှင့် ပေါင်းစပ်စဉ်းစားလျှင် အချင်းဖြစ်ခြံမြေနှင့် အိမ်မှာ မိဘများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေတို့ ကျန်ရစ်သော အမေပုံ ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေသည်ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ် သန်းရွှေ တို့၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်စိန်သည် ယင်းခြံမြေနှင့် အိမ်တွင် အမေ့ဆိုင် တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည် ဖြစ်၍ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်သည် ဒေါ်ခင်စိန်တို့အား သူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ အဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်ခွင့်မရှိပေ။

ဒေါ်ခင်စိန်ပါ ။

နှင့်
ဒေါ်ခင်အေးမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏
တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်)

ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသူအား နှင်လိုမှု ပစ္စည်းလွဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄—အရောင်းအဝယ် အထမမြောက်ခြင်းကြောင့် ဝယ်သူမှာ ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာခြင်း၊ ထို့ကြောင့် ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ ရောင်းသူထံတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေရာ ထိုသူမှာ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေခြင်းမဟုတ်၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်အရ နေသူဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိ သဖြင့် အရောင်းအဝယ် အထမမြောက်သည့်အလျောက် ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မထောက်ရှုနိုင်ပေ။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ မူလက ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ ဒေါ်ကျင်သန်းက ယင်းအိမ်ကို သက်သေခံ (က) စာချုပ်အရ ဝယ်ယူပြီး ဒေါ်မေမေစိန်အား ယင်းအိမ်၌ ခေတ္တနေခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သက်သေခံ (က) အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် အရောင်းအဝယ် အထမမြောက်သည့် အလျောက် ဒေါ်ကျင်သန်းသည် အချင်းဖြစ် အိမ်၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင် အဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိနေသည့်အလျောက် ဒေါ်မေမေစိန်သည် ဒေါ်ကျင်သန်း၏ အခွင့်အိမ်အရ ယင်းအိမ်၌ နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ပဲ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ကျင်သန်း စွဲဆိုသော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ဒေါ်ကျင်သန်း နှင့် ၁။ ဒေါ်မေမေစိန်

၂။ ဦးစိန်လှ

၃။ ဦးတင်မောင်ကြီး

၆

ခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူအား ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု—လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးနောက် နှစ်ဦး အတူနေအခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပေးခြင်း—ကတိပေးသူကို ကတိရသူက ခွင့်ပြုချက်အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း မပြုမီ ကျွမ်းကျင်ဆီန်က အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ဖယ်ရှားခြင်း မပြုဟု အဆိုပြုကာ နှင်လိုမှု စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကတိထားရှိခဲ့သည့်တိုင်အောင် ကတိအတိုင်း အိမ်ခန်းမှ ထွက်ခွာပေးရန် ငြင်းဆန်ရုံမျှဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အယူခံတရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားခွင့် မရှိချေ။

တန်ကျမ်ကင်း နှင့် ကျွမ်းကျင်ဆီန်

၄၃

ငြင်းချက်အချို့ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုသော်လည်း တရားလို စွဲဆိုသော အမှုတရားကို ပလပ်သည့် ဒီကရီ ချမှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် တရားပြိုင်အား ထိခိုက်နစ်နာစေခြင်း ရှိ မရှိ—တရားပြိုင်သည် ယင်း ဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံ ဝင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မူလ တိုင်းတရားရုံးသည် ငြင်းချက် (၂) ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုသော်လည်း တရားလို စွဲဆိုသော အမှုတစ်ခုလုံး ပလပ်လိုက်သဖြင့် အဆိုပါငြင်းချက်များသည် အမှုကိုဆုံးဖြတ်ပေးရာတွင် အခြေခံကျသော ငြင်းချက်များ မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ မူလတိုင်းတရားရုံးသည် အဆိုပါ ငြင်းချက် (၂) ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုခဲ့သော်လည်း ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီသည် သူ့အတွက် လုံးဝ အနိုင်ပေးထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူ့အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည်ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် ဒေါ်တင်နွဲ့သည် ထိုဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံခွင့် မရှိပေ။

ဒေါ်တင်နွဲ့ နှင့် ဒေါ်ထွေး

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၂)—တရားရုံးကအမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်းသည် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ ဖြစ်မဖြစ်—အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသောဒီကရီကို အယူခံမဝင်ပဲ ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် တင်သွင်းခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်—တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်းသည် လျှောက်ထားခံရသူ၏ အခွင့်အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်သောကြောင့် ယင်းအမိန့်သည် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်သည်။ ထိုဒီကရီကို မကျေနပ်လျှင် လျှောက်ထားခံရသူ အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသော်လည်း ထိုသို့အယူခံဝင်ရောက် ခြင်း မပြုပဲ တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်း ပေသည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုတွင် မူလတရားရုံး ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းမှာ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မညီညွတ်ပေ။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) အရ ဒီကရီ-ဇာရီမူတွင် အမှုသည် မဟုတ်သူ တစ်ဦး၏ လျှောက်ထားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂) အရ ဒီကရီ မဟုတ်သောကြောင့် အယူခံမဝင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးထွန်းစိန်သည် အမှုသည်တစ်ဦး မဟုတ်၍ တိုင်းတရား ရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်သည် အယူခံမဝင်သော အမိန့်မဟုတ်ပေ။ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ ပါ ရှင်းလင်းချက်အရ၊ မူလတရားလို နှင့် တရားပြိုင်များအကြား ပေါ်ပေါက် အငြင်းပွားလာသည့် အချက် များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သော အမိန့်များသည်သာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) အရ ဒီကရီဖြစ်သောကြောင့် မူလတရားလို တရား ပြိုင်တို့ကသာ အမိန့်မကျေနပ်လျှင် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်။

ဦးထွန်းစိန် နှင့် ဒေါ်ခင်မိမိ ပါ (၃)

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) နှင့် ပုဒ်မ ၉၆ (၁) - ပြင်ဆင်မှု စီရင်ပိုင် ခွင့်ကို ကျင့်သုံး၍ အမှုကို ပလပ်လိုက်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်ခြင်း - ထိုဒီကရီ အပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ (၁) အရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိ မရှိ။

၅၂

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ထိုက်စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု ကောက်ဖျက်ကာ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးပေါ်ထွန်းတို့အား အနိုင်ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့် သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ ဖြစ်ပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆(၁) တွင် တရားရုံးတစ်ရုံး ရုံးက မူလစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သော ဒီကရီအရပ်ရပ်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒီကရီဖြစ် သော်လည်း ပြင်ဆင်မှု စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သော ဒီကရီဖြစ်သဖြင့် ပုဒ်မ ၉၆ (၁) အရ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်ထိုက် နှင့် ဦးပေါ်ထွန်းပါ ၂

၄၈

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၀-အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့ တညီတညွတ်တည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ထားခြင်းကို ဒုတိယ အယူခံရုံးအနေဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးက မည်သည့် အခါ စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုလျှင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံ တရားရုံးက တညီတညွတ်တည်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုတွင် ပယ်ဖျက် လေ့ မရှိပေ။ သို့သော် ဤအမှုတွင် ဦးမြင့်ဟန်သည် ဒေါ်ခင်ကြည်၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ ဟုတ်မဟုတ် အောက်ရုံးများက စိစစ်ရာ၌ ဦးမြင့်ဟန်၏ အထက်ဖော်ပြပါ ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေကြောင်းအရ မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသည်ကို သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းပြဿနာမှာ ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်သဖြင့် ဗဟို တရားရုံးက ဒုတိယအယူခံမှုတွင် စိစစ်ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိသည်။

ဒေါ်ခင်ကြည် နှင့် ဦးမြင့်ဟန်

၀

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅(၁)-အိမ်ငှားအပေါ် နှင်လှိမ့်မှုတွင် နို့တစ်စာနှင့် ပတ်သက်၍ ချမှတ်သော အမိန့်၏ မှားယွင်းမှုကို ယင်း အမှု၏ ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်သောအခါ တင်ပြခွင့်ရှိခြင်း-တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၇၂နည်း ၁၁(က)-အမှုကို မစွဲဆိုမီ အိမ်ငှားထံ အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာ ပေးခဲ့ကြောင်း အဆို လွှာ၌ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိလျှင် အဆိုလွှာကို ပယ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အိမ်ရှင်တစ်ဦးသည် ဥပစာ ငှားရမ်းခြင်းကို ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ နှင့် အညီ ရပ်စဲသော အကြောင်းကြားစာပေးပို့ပြီးမှသာ အိမ်ငှားအပေါ် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာမှ နှင်လှိမ့် စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ရာ နို့တစ်စာ ပေးခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ ပြဿနာမှာ အမှု အနှိုင်းအရှုံးကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်သော ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅(၁) အရ ယင်းပြဿနာကို အယူခံတွင် တင်ပြခွင့်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးရွှေလှဖြူသည် ဤအမှုကို မစွဲဆိုမီ အိမ်ငှား ဦးတင်ဦးထံ အိမ်ခန်း ငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာ ပေးခဲ့ ကြောင်း အဆိုလွှာ၌ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသည့်အလျောက် ဦးတင်ဦး

အပေါ် နှင့်လှိုမှု စွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ထင်ရှား သိသာစေခြင်း မရှိသဖြင့် အဆိုလွှာကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁(က)အရ ပယ်ရန်သာဖြစ်သည်။

ဦးတင်ဦး နှင့် ဦးရွှေလှူဖြူ

၃၈

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၆၊ နည်း ၁၇-ချေလွှာကို မည်သည့်အခါ ပြင်ဆင်ခွင့် ပြုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့် ပြုလျှင် အမှုကို ထိုက်သင့် သလောက် ကြန့်ကြာစေမည် မှန်သော်လည်း ထိုသို့ ကြန့်ကြာစေသည့် ကိစ္စမှာ အဆိုအချေတို့ကို ပြင်ဆင်ခွင့်မပြုဟု ငြင်းပယ်ရန် လုံလောက်သော အကြောင်း မဟုတ်ပေ။ မူလအမှုမှ ဝင်ရောက်သော နောက်ဆုံး အယူခံ ရုံး၌ပင် အဆိုအချေကို ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြင်ဆင် ခွင့် ပြုနိုင်ပေသည်။

ဦးကံညွန့် နှင့် ဦးအုန်းလှိုင်

၁

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၈၊ နည်း ၂၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃-အဆိုအချေတို့တွင် အငြင်းမထွက်သောအချက် များကို ငြင်းချက်ထုတ်ပေးခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၈၊ နည်း ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာ တွင် ထုချေရန် လိုအပ်ပေသည်။ ကေဘာဘူသည် မိမိအချေလွှာတွင် ဦးမြတ်စိုး စွဲဆိုသော အမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ကြောင်း ထုချေခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃ အရ ငြင်းချက်များကို အဆိုအချေ အပေါ် မူတည်၍ ထုတ်နုတ်ရသည်ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားလိုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာ၌ ထုချေထားခြင်း မရှိ၍ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အကြား ယင်းပြဿနာ နှင့် ပတ်သက်ပြီး အငြင်းပွားမှု တစ်စုံတရာ မရှိပါပဲလျက် မူလရုံးက ငြင်းချက်အမှတ် (၃)ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

ကေဘာဘူ နှင့် ဦးမြတ်စိုး

၆၃

တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆(၁)-တရားပြိုင်အား ချေလွှာ တင်ရန် ချိန်းဆိုရာ၌ တရားပြိုင် ပျက်ကွက်သဖြင့် တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမ ကျင့်ထုံး အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ တွင် အမှုကို ကြားနာ၍ စစ်ဆေးရန် ချိန်းသောနေ့တွင် တရားပြိုင် လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ပါက တဘက်သတ် စစ်ဆေး ကြားနာခွင့်ရှိသည်။ ၂၀-၅-၈၁ ရက်နေ့တွင် တရားပြိုင်အား ချိန်းဆိုခြင်းမှာ အမှုကို စစ်ဆေး ကြားနာရန် ချိန်းဆိုခြင်း မဟုတ်ပဲ အချေလွှာ တင်ရန် ချိန်းဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ထိုသို့ အချေလွှာ တင်ရန် ရုံးချိန်း ပျက် ကွက်ကာမျှဖြင့် တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း(၁)မိုင်မွန်နာဘီ နှင့် ဒေါ်ရန်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉-နည်း ၆(၁)(က)-ချိန်းနေ့တွင် တရား လိုလာ၍ တရားပြိုင်မလာခြင်းကြောင့် တဘက်သတ်ကြားနာသည့် ကိစ္စ၌ ချိန်းနေသည် အမှုကြားနာရန် အတွက် ချိန်းဆိုသည့်နေ့ ဖြစ် ရခြင်း-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆(၁)တွင် တရားလို လာ၍ တရားပြိုင် မလာလျှင် တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟုသာ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း-တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းမထားခြင်း-ထိုသို့ တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဟု ချမှတ်ထား သော အမိန့်သည် အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃-တွင် အကျုံးဝင်သော အမိန့် ဟုတ်မဟုတ်-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇၊ ပြဋ္ဌာန်း ချက် သဘော- ရုံးချိန်း တချိန်းပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း-နည်း-၇ အရ တရားပြိုင်၏ အခွင့်အရေးနှင့် တရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃-ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့အထိ တရားပြိုင်မလာရောက်၍ တဘက်သတ် ဒီကရီချမှတ်လျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃- အရ လျှောက်သားနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် အမှုကိုကြားနာရန် ခေါ်သော

အခါ တရားလိုလာပြီး တရားပြိုင်မလာလျှင် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည်။ သို့သော် မြို့နယ်တရားရုံးသည် အထက်ဖော်ပြပါ နေ့ရက်များသို့ အမှုကို ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို ကြားနာရန်အတွက် မဟုတ်ပဲ အမှုကို မည်သည့်အဆင့်မှ စတင်ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်ချမှတ်ရန်အတွက်သာ ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေရာ ရက်ချိန်းနေ့များတွင် တရားပြိုင် မလာသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မြို့နယ်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ အဆိုပါ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ပေ။

တဘက်သတ် ချမှတ်ထားသော ဒီကရီကိုဖြစ်စေ၊ အမိန့်ကိုဖြစ်စေ ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားပြိုင်ဘက်မှ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ တရားပြိုင်မလာ၍ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန်အလို့ငှာ ထိုသို့တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်တရပ် ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ယင်း နည်းဥပဒေတွင် အမှုကို တဘက်သက် စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ၃၁-၇-၈၀ နေ့၌ ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် အကျုံးဝင်သည့် တဘက်သတ် ချမှတ်သော အမိန့်မျိုးဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ နေ့ရက်၌ ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားဖို့မလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံး တရားပြိုင်တို့က ထိုအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဆိုသော ယင်းအမိန့် တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အမှုစစ်ဆေးရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိဟု ယူဆထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

အမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့်နေ့တနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာ ထိုသို့ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့်အကြောင်း ပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင် လာရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်းပျက်ကွက်သည့်အတွက် ခိုင်လုံသည့်အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် မူလတရားပြိုင်သည် ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာရှိသည့်ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့် မရနိုင်တော့ချေ။ သို့သော် ရုံးချိန်းတချိန်း ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက်ကွယ်တွင် အမှုကိုစစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင်

ဆက်လက်ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေး ရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပါက သက်သေ ခံဒေသာ တရားလိုကိုဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြုသက်သေများကိုဖြစ်စေ ပြန်လှန် စစ်မေးခွင့် ရှိပေသည်။ အကယ်၍ ဒီကရီချမှတ်သည့် နေ့အထိ တရားပြိုင် လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ပါမူ တရားပြိုင်သည် ယင်းတဘက်သတ် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။

ဦးအကောက်ပါ-၃ နှင့် ဦးမောင်မောင်ပါ-၂

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၇ နှင့် နည်း ၆၃-တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ အရ၊ စွဲဆိုသော အမှု၌ ဒီကရီရရှိပြီး ဖြစ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၇ အရ၊ လျှောက်ထားချက်တွင် ချမှတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုတွင် စဉ်းစားရန် လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဝရမ်းကပ်သော ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကန့်ကွက် ချက် တစ်စုံတရာ ရှိခဲ့လျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ အရ စွဲဆိုသော အမှု၌ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးသတ်ဖြစ်စေရမည်ဟု ယင်း နည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ်-၁၆/၇၀ တွင် ချမှတ်သော ဒီကရီမှာ ဝရမ်း ခွာပေး စေလိုမှုတွင် ချမှတ်သည့် အမိန့်များကို လွှမ်းမိုးမည်ဖြစ်၍ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၉/၇၀ တွင် ချမှတ်သော အမိန့်မှာ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ ပခာနမကျတော့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုပြင် ဆင်မှုတွင် ချမှတ်သော အမိန့်ကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်ပေးရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

မထိုက် နှင့် မစောရီ

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၃ (၁)၊ နည်း ၃ (၂) နှင့် နည်း ၄ (၃)-အမှုပုံကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုတစ်ဦး သေဆုံးသည့်အခါဖြစ်စေ၊ တရားပြိုင်တစ်ဦး သေဆုံးသည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ ဘည့်သွင်းခြင်း မရှိပါက အမှုတစ်ခုလုံးမှာ ရပ်စဲခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် တရားလို ဒေါ်လှ ကွယ်လွန်သော အခါ ဒေါ်လှ၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ကို ဒေါ်လှ၏သား သမီးတို့ကသာ ရရှိသည် ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှ၏အမွေစား အမွေခံတို့ကို ၎င်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် များ အဖြစ်ဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၁) အရ အမှုတွင် ထည့်သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ထိုသို့အမှုသည် များအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိ၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၂) အရ အမှုမှာ ဒေါ်လှနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွား ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ တရားပြိုင် ဦးဘဦး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဦးဘဦး၏ အမွေစား အမွေခံတို့အပေါ် ဆက်လက် တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ရာ ထိုသူတို့အား ဦးဘဦး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ်ဖြင့် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ဥပဒေ ၄ (၃) အရ အမှုမှာ ဦးဘဦးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှလည်း ရပ်စဲ သွားပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အမွေပုံကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမွေဆိုင် အားလုံးသည် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ရမည် ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှနှင့် ဦးဘဦး တို့၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်တို့မှာ အမှုတွင် မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ ဖြစ်သည့်အလျောက် သူတို့မပါပဲ ဦးကျော်စံ ကျန်ရစ် သော အမွေပုံစည်းများကို ထိထိရောက်ရောက် စီမံခန့်ခွဲ၍ မရနိုင် တော့ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှတို့ (၃) ဦး စွဲဆိုထားသော အမှုတစ်ခုလုံးမှာ အမှုသည် မစုံလင်သည့်အတွက် ရပ်စဲသွားပြီဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ဒေါ်ငွေမြိုင်ပါ (၆) နှင့် ဦးမောင်ကလေးပါ (၂)

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၉-အမှုသည်တစ်ဦး ကွယ်လွန် သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုပိတ်ပင်ခြင်း၏သဘော-တရားမမှု တမှု ကို စွဲဆိုနေစဉ်အတွင်း အမှုသည်တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုရပ်စဲသွားလျှင် ယင်းအမှုတွင် ပါရှိသော အချင်း ဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ မတူညီပါက အမှုအသစ် စွဲဆိုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမမှုတစ်မှုကို စွဲဆိုနေစဉ်အတွင်း အမှုသည် တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုရပ်စဲသွားလျှင် ယင်းအမှုတွင် ပါရှိသော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာအရ နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခြင်း မပြုရဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၉ တွင် တားမြစ်ထားသည်။ သို့သော် ဦးမြအောင်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြ

ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ “အိမ်ငှား” ဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့ပြင် အမှုနှစ်မှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာသည် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ဦးအောင်တင့်တို့က ဦးမြအောင် အပေါ် နို့တစ်ထပ်မံ ပေး၍ အသစ်စံဆိုသော အမှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂ နည်း ၉ က ပိတ်ပင်သည်ဟု ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ဦးအောင်တင်၊ ဒေါ်တင်မေ နှင့် ဦးမြအောင်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂၂-အယူခံ တရားပြိုင် က ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိပါပဲလျက်၊ အယူခံမှုတွင် ဖြည့်စွက်၍ အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီ မညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂၂ အရ၊ မူလရုံးက တရားလိုဘက်မှ ပြန်လှန်ကန့်ကွက် လွှာ တင်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိပါပဲလျက် အယူခံမှုတွင် ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (ဂ) အရ၊ ဖြည့်စွက်၍ ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီ မှားယွင်း ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးအေးချို၊ ဒေါ်တင်စိန် နှင့် ဦးစိန်ဝင်း

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂၂-ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်၍ လက်ခံခြင်း မပြုနိုင်သည့် အယူခံမှုတွင် တင်သွင်းသော ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်များကို လက်ခံစဉ်းစားရန် လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်ဌေးဌေး တင်သည့် ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ် ၆/၈၀ သည် ကာလ စည်းကမ်းသတ်ရက် ကျော်လွန်မှ တင်သည့် အယူခံမှု ဖြစ်၍ လက်ခံစဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင် သောကြောင့် ယင်းအယူခံမှုတွင် တင်သည့် ဒေါ်အေးစိန်၏ ပြန်လှန် ကန့်ကွက်ချက်များကိုလည်း လက်ခံစဉ်းစားရန် မလိုတော့ပေ။

(၁) ဒေါ်ဌေးဌေး (၂)	}	(၁) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၀-ဦး၊
(၂) မခင်မြဦးပါ(၅)ဦး		(၂) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၀-ဦး၊
(၃) ဒေါ်အေးစိန်		(၃) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၄-ဦး။

တရားဝင် အိမ်ငှား၏ အမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးလာခဲ့သည်ဆိုရုံမျှဖြင့် တရားဝင်အိမ်ငှား ဖြစ်မလာခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်ကြစဉ် အိမ်ရှင်အား တရားဝင် အိမ်ငှား ဦးဘကြီးအမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးလာခဲ့သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်း ဖြစ် ဥပစာ၏ တရားဝင် အိမ်ငှား ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။ ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်ခြင်းမှာ အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်း မဟုတ်ပဲ ဦးသန်းတင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

၁။ ဦးကျော်ပွင့်၊ ၂။ ဒေါ်ခင်ကြည် နှင့် ဦးသန်းတင်

တိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားခြင်း မပြုနိုင်ဟု ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင် သော ဒီကရီဟုတ်မဟုတ်-ထိုအမိန့်မျိုးကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ (၁) နှင့် အမိန့် ၄၃ နည်း ၁ အရ ဗဟိုတရားရုံး၌ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားခြင်း မပြု နိုင်ဟု ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ မဟုတ်သည့်ပြင်၊ အယူခံတရားလိုသည် တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ (၁) အရဖြစ်စေ၊ အမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ ဖြစ်စေ၊ ဗဟိုတရားရုံး၌ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိပေ။

ဒေါ်ညွှန်ကြည်နှင့် ဒေါ်တင်နွဲ့(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ် ဦးခက်မှတဆင့်)

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄-အရောင်းအဝယ် အထ မမြောက်ခြင်းကြောင့် ဝယ်ယူမှုမှာ ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မူလပိုင်ရှင်များ၏ ကိုယ်စားလှယ်ထံမှ ဝယ်ယူရာ၌ ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံ စာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ခဲ့သဖြင့် ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ 'ယင်း အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်ချေ။

တရားဝင် ပိုင်ဆိုင်သူ မဟုတ်သူထံမှ မှတ်ပုံမတင်သော စာချုပ်ဖြင့်
ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူသည် အချင်းဖြစ် တိုက်နှင့်မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်များ
အဖြစ်သို့ မရောက်လာနိုင်ပေ။

ဦးချိန်ကွမ်း (ခ) ကင်ချိန်ကွမ်းပါ ၇ နှင့် ဦးစွာနားပါ ၂ ၂၀

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၈-အိမ်ငှား၏ တာဝန်-
အိမ်ငှားသည် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာ၌ အခြားသူတစ်ဦးနှင့် နေထိုင်ရန်
အလို့ငှာ အိမ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက် ရယူရန် လိုအပ် မလိုအပ်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ဒေါ်သိန်းကြည် အဆိုပြုသည့်အတိုင်း ဦးတင်သိန်း
တို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းများတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ဦးတင်သိန်းက
၎င်းထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရယူခဲ့သည်ဆိုသော အချက်မှာ မှန်ကန်သည့်တိုင်
အောင် ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ဦးတင်သိန်းတို့သည် ဒေါ်သိန်းကြည်၏
အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။
အကြောင်းမူ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ
အိမ်ငှားတစ်ဦးသည် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာတွင် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိသည့်ပြင်
ထိုဥပစာ၌ အခြားသူတစ်ဦးနှင့် အတူ နေထိုင်ရန်အလို့ငှာ အိမ်ရှင်၏
ခွင့်ပြုချက် ရယူရန် လိုအပ်သည်ဟု အိမ်ငှား၏ တာဝန်များကို သတ်မှတ်
ပြဋ္ဌာန်းသည့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၈ တွင် ပြဋ္ဌာန်း
ထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

ဦးတင်သိန်းပါ-၂ နှင့် ဒေါ်သိန်းကြည် ၃၄

ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ) - ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်စာတမ်းကို
ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူက အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ တရား
ဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးစေ
လိုမှု စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်စာတမ်း တစ်ရပ်
သည် ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ)အရ အာနိသင် တစုံတရာ မရှိ
သောကြောင့် ယင်းသို့ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်မျိုးကို ပယ်ဖျက်ရန်
မလိုချေ။

ဒေါ်ညွန့်သီ နှင့် ဦးအောင်ခင်ပါ (၁၀) ၂၆

မူလရုံးတွင် အမှုတစ်မှု၌ ပထမချမှတ်ထားသော အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်မှု
လျှောက်ထားဆဲ မူလရုံးက နောက်ထပ် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး
က ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရုံမျှဖြင့် မူလရုံးက နောက်ထပ်ချမှတ်သည့်
အမိန့်မှာ အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားခြင်း ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤ ပြင်ဆင်မှုကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်နိုင်သည့်
အမိန့်မှာ တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၀-၈-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်သာ ဖြစ်သည်။
တိုင်းတရားရုံးက အမှုကိုပယ်သည့် ၇-၁၀-၈၁ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်
တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်ပေ
သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ ယင်းအမိန့်နှစ်ရပ်မှာ သီးခြားအမိန့်များ ဖြစ်ကြ
သည့်အလျောက် ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ရုံမျှဖြင့် နောက်ထပ်
ချမှတ်သည့် အမိန့်မှာ အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားမည် မဟုတ်ပေ။
လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင် ကိုးကားသော အမှုတွင် ပဏာမ
ဒီကရီကို အယူခံဝင်ဆဲ၌ မူလရုံးက အမိန့်များထပ်မံချမှတ်ရာ ထိုပဏာမ
ဒီကရီကို အယူခံတွင် ပယ်ဖျက်လိုက်ပါက ထိုအမိန့်များမှာလည်း ပျက်ပြယ်
သွားသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက
ပထမချမှတ်သော အမိန့်သည် ပဏာမဒီကရီ မဟုတ်သဖြင့် ဤအမှုပါ
ဖြစ်ရပ်များသည် လျှောက်ထားသူ၏အကျိုးဆောင် ကိုးကားသောအမှုပါ
ဖြစ်ရပ်များနှင့် ကွဲပြားခြားနား ပေသည်။ လျှောက်ထားသူသည်
၇-၁၁-၈၁ ရက်စွဲပါ ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံ
ဝင်ခွင့်ရှိသည် ဖြစ်ပေရာ ထိုသို့အယူခံဝင်ပါက ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တင်ပြ
ထားသောအချက်ကို အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅(၁)အရ အယူခံ
အကြောင်းပြချက် တစ်ရပ်အဖြစ်ဖြင့် တင်ပြနိုင်ပေသည်။

ဒေါ်ခင်စိန် နှင့် ကိုတင်မောင်လွင်(ခ)လင်းမောင် ပါ-၄

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-ဇနီး မယား ဖြစ်ရခြင်းမှာ
သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-တွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါ
(Legal Character) ဖြစ်မဖြစ်-ပဋိသန္ဓေသားအား လွယ်ရခြင်း
မှာ အဆိုပါ ပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါ ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များအရ ဆိုလျှင် တရားလို တစ်ဦးသည် တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရရှိထား
သော ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊
ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်စေ ဂုဏ်အင်္ဂါ

သို့မဟုတ် အခွင့်အရေးမရှိကြောင်း ငြင်းဆိုသူတစ်ဦးအပေါ် တရားတထုံး စွဲဆိုနိုင်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ပစ္စည်းနှင့်သက်ဆိုင် သည့် အခွင့်အရေးနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။ လျှောက်ထားခံရသူက မိမိလွယ်ထားသော ပဋိသန္ဓေသား၏ ဖခင်မှာ လျှောက်ထားသူဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် စွဲဆိုသည့်ကိစ္စတွင် ဤဥပဒေနှင့်အညီ ရရှိအပ်သော မည်သည့်ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် စပ်လျဉ်းကြောင်း ဖော်ပြ အဆိုပြုထားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ သည် လျှောက်ထားသူ၏ ဇနီးမယားဖြစ်လျှင် ထိုသို့ ဇနီးမယားဖြစ်ရခြင်း မှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ၏ ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) ဖြစ်သည်။ ပဋိသန္ဓေသားအား လွယ်ရခြင်းမှာ အဆိုပါ ပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါမဟုတ်ပေ။

မောင်တော(ခ)ခင်စင်း နှင့် မသိန်းချစ်

၂၉

အမှုပုံပစ္စည်းကို ရုံးတော်မှစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု-အမှုသည်အဖြစ်ဖြင့် ပါဝင် ရမည့်သူများ-ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစားအမွေခံအားလုံးကို ထိုအမှု တွင်အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်သူ ကျန်ရစ်သည့် အမှုပုံ ပစ္စည်းကို ရုံးတော်မှ စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေခံ အမွေစားအားလုံးကို အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်း စွဲဆိုရန်လိုသည်။ အမွေခံအမွေစား အားလုံး အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ခြင်းမရှိလျှင်အမှု ပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှ စီမံ အုပ်ထိန်းရန်အတွက် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ် ပေ။ လျှောက်ထားသူ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၂)တွင် နိုင်ငံခြားသို့ရောက်ရှိနေသည့် အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး အမိနာဘိဘီ၊ ရုတီ ထာဘီဘီနှင့် ဆာထာဘီဘီတို့မှာ ကွယ်လွန်သူပိုင် စီနာခူးဒါး၏ အမွေခံ အမွေစားများအဖြစ် ဖော်ပြထားသည့်အလျောက် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၃ အရ သူတို့မှာ အမှုတွင်ပါဝင်ရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်သော အမှုသည်များဖြစ်သဖြင့် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန် လိုအပ်ပေသည်။

ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး နှင့် ၁။ ဒေါ်အိုင်ရှာဘိဘီ

၂။ ဒေါ်ခတီဇာဘိဘီ

၃။ ဒေါ်ဟနီဖာဘိဘီ

ဦးစွာ ဝယ်ယူခွင့် ဒီကရီရရှိထားသူက ဒီကရီကို အတည်ပြုခြင်း-ဦးစွာ
 ဝယ်ယူခွင့် ဒီကရီရရှိထားသူက အဖိုးငွေကို မပေးချေသေးလျှင်
 ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာနိုင်-ပိုင်ရှင်မဖြစ်သေးလျှင် လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်
 ဇာရီမူတွင် မတောင်းနိုင်-တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁
 နည်း ၉၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏သဘော။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မွန်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် ဦးမောင်မောင် တင်
 သွင်းသော ဇာရီလျှောက်လွှာ အရဆိုလျှင် ဦးမောင်မောင် ပေး
 ချေရန်ရှိသည့် အိမ်ဖိုးငွေ ကျပ် ၆၀၀၀၀/ ကို မပေးချေ ရသေး
 ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊
 နည်း ၁၄ (၁) (ခ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အဖိုးငွေကို တရားရုံး
 တွင် ပေးသွင်းမှသာ ဦးမောင်မောင်သည် ဦးစွာ ဝယ်ယူပိုင်ခွင့်
 ရရှိထားသည့် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်
 ရှိလာမည်။ ထိုအခါမှသာ ဦးမောင်မောင် အနေဖြင့် ထို အိမ်နှင့်
 မြေကို သူ့အား လက်ရောက် အပ်ပေးရန် အရေးဆိုခွင့် ရှိပေမည်။
 ဦးမောင်မောင်သည် အဖိုးငွေကို ပေးချေခြင်း မပြုပဲ ထိုအိမ်နှင့်မြေကို
 လက်ရောက် အပ်ပေးရန် တောင်းဆိုခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အိမ်ဖိုးငွေကို
 ပေးချေပြီးသောအခါ ဒီကရီကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံး သည်
 အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားမ ကျင့်ထုံး
 ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း ၉၅ သို့မဟုတ် ၉၆ အရ အပ်ဝရမ်း
 ထုတ်ဆင့်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရာတွင် လျှောက်
 တားခံရသူတို့က တားဆီး နှောင့်ယှက်လျှင် ဒီကရီ အတည်ပြုသည့်
 တရားရုံးက ယင်းကိစ္စကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း
 ၉၇ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မွန်ပြည်နယ် တရား
 ရုံးသည် အိမ်အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ အိမ်အပ်ဝရမ်းကို
 အတည်ပြုရာ၌ လျှောက်ထားခံရသူတို့က တားဆီးနှောင့်ယှက်ကြောင်း
 အထောက် အထားလည်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၉၇
 အရ စုံစမ်းမှုပြုရန် အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်း ချွတ်ချော်
 ပေသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ) - အချင်းဖြစ် မြေသည် လူနေရပ်ကွက်အတွင်း တည်ရှိပြီး လူနေအိမ်ရာ အဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃(ခ)အရ လယ်ယာ မြေ ဟုတ် မဟုတ်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်မြေမှာ ဥယျာဉ်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွဲ၌ သက်သေ အထောက်အထား မရှိချေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဥယျာဉ် မြေ ဖြစ်စေကာမူ ယင်းမြေသည် လူနေရပ်ကွက် ဖြစ်သည့် မြို့နယ် အတွင်း တည်ရှိပြီး လူနေအိမ်ရာအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိ နေခြင်းကြောင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ (ခ)အရ လယ်ယာမြေ မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်ခင်မေ

၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆- မိမိ၏ ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သော သူများအား ဖယ်ရှားပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုကို တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရဆိုလျှင် အဆိုပါ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ)တွင် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသော “လယ်ယာမြေ” နှင့် ပတ်သက် သည့် တရားမမှုခင်းတိုင်းကို တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိဟု ပိတ်ပင် တားမြစ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ် ယာမြေ နိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေတွင် လယ်ယာမြေတွင်းသို့ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်သူအား ဖယ်ရှားသည့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မိမိ၏ ယာမြေ အတွင်းသို့ ကျူး ကျော် ဝင်ရောက်သည် ဆိုသော အယူခံ တရားပြိုင်တို့ အပေါ် အယူခံ တရားလို ဒေါ်သိန်းဟန်က ဖယ်ရှား ပေး ရန် စွဲဆိုသည့် အမှုမှာ ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆ တွင် ပါရှိသည့် “ဤအက်ဥပဒေပါ မည်သည့် အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမ ရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ မရှိစေရ” ဟူသော တားမြစ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်သိန်းဟန် နှင့် ဗိုလ်ကြီးမြင့်ဆွေပါ(၆)

၁၉၈၃-ခုနှစ်
(ပြိုင်ပွဲ၊ မေလ၊ ဇွန်လ)
တရားမမှုများ

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ

တရားမမှုများ

ဒေါ်ခင်သစ်	နှင့်	ရမ်းဘာလတ်ပါ ၇-ဦး			၈၇
ဦးချစ်တင် ပါ ၂	နှင့်	ဒေါ်တင်တင်လှ	....	....	၈၉
ဒေါ်ငန့်လွယ် ပါ ၈	နှင့်	ဒေါ်တွဲလျန် ပါ ၃-ဦး	....	....	၉၂
ဦးစိန်ရ	နှင့်	ဦးစိန်	....	....	၉၅
ဦးစိန်ဝင်း	နှင့်	ဒေါ်မိမိကြီး ပါ ၄	....	....	၉၈
ဦးထွန်းမြင့်	နှင့်	၁။ ဒေါ်ငွေကြည်	....	....	
		၂။ မမြသန်း	....	....	
		၃။ မနှင်းနှင်းရီ	....	....	၁၀၁
ဗုဒ္ဓဒေး ပါ ၂	နှင့်	ဒေါ်တင်တင်လှ ပါ ၅	....	....	၁၀၃
ဒေါ်ပွားကျင် ပါ ၄		....	....	....	
(၎င်းတို့၏ကိုယ်စားလှယ်					
ဦးစစ်လှိုင်မူတဆင့်)	နှင့်	မဝင်းစမ်း ပါ ၂	....	....	၁၀၅
ဦးဘအေး ပါ ၂	နှင့်	ဒေါ်အမာ ပါ ၂	....	....	၁၁၀
အီးအီး မဒါး	နှင့်	ဦးကျော်	....	....	၁၁၃
ဦးမြခင် ပါ ၃	နှင့်	ဦးချစ်မြ ပါ ၂	....	....	၁၁၇
ဒေါ်လှလှ(ဦးထွန်းတင်၏		} နှင့် ဦးထွန်းလှပါ ၂	....	....	၁၂၀
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)					
ဒေါ်ဝါနု	နှင့်	၁။ မေခင်အောင်နိုင်ဦး	....		
		၂။ မောင်ချစ်တိုး	....	....	၁၂၄
ဒေါ်ဝိုင်းစိန်	နှင့်	ဒေါ်သိန်းမြ	....	....	၁၂၇
ဒေါ်သန်း ပါ ၂	နှင့်	ဒေါ်ကျင်အိမ်	....	....	၁၃၀
ဦးဟန်တင် ပါ ၅	နှင့်	ဒေါ်ရီ ပါ ၂	....	....	၁၃၃

တရားမမှုများ

ဥပဒေများ-

ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ၊

မြန်မာလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေ၊

သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ၊

သက်သေခံ အက်ဥပဒေ၊

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ၊

ကျူးကျော်နေထိုင်သော အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေမှနှင်ထုတ်လိမ္မော်-ငှားရမ်းခြင်းတစ်ခုကို မည်သို့ ရပ်စဲနိုင်ခြင်း-ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-အိမ်ငှားဖြစ်သူက မိမိသည် အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှားအားငှားရမ်းခြင်း ရပ်စဲ၍ ကျူးကျော်သူအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားလို၏ အဆိုလွှာ အပိုဒ် (၂) တွင် တရားလိုက တရားပိုင်များသည် မိမိ၏အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော် ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ငှားရမ်းခြင်းတစ်ခုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရသာလျှင် ရပ်စဲနိုင်မည်။ အိမ်ငှားဖြစ်သူက မိမိသည် အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အိမ်ရှင်သည် ထိုအိမ်ငှားအား ငှားရမ်းခြင်းရပ်စဲ၍ ကျူးကျော်သူအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အိမ်ငှားတစ်ဦးအား နှင်ထုတ်ရန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်အရသာလျှင် စွဲဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသဖြင့် ဤအမှုတွင် အမှုစွဲဆိုပုံ စွဲဆိုနည်း မှားယွင်းနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကွယ်လွန်သူ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တင်သွင်းရမည့် ကာလ-
 ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် (၁၇၇)ပါ
 ပြဋ္ဌာန်းချက်-ကွယ်လွန်သူ၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်း
 ပေးရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြီးမှ တင်သွင်းလျှောက်
 ထားလျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄(၃)အရ ကွယ်လွန်
 သူနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတွင် တရားလို ဦးထွန်းလှ တင်သွင်းသော
 ၁၆-၅-၇၉ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာတွင် တရားပြိုင် ဦးထွန်းတင်သည်
 ၂၆-၁၂-၇၈ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်းဖော်ပြပြီး ဇနီးဒေါ်လှလှ
 အား တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်
 ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမ
 ဇယား အမှတ်စဉ်(၁၇၇)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားပြိုင်တစ်ဦး
 ဦး ကွယ်လွန်သွားသည့်နေ့မှ ရက် (၉၀)အတွင်း ၎င်း၏ တရားဝင်
 ကိုယ်စားလှယ်ကို ထည့်သွင်း ပေးရန် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ရာ
 ဦးထွန်းလှ၏ အထက်ဖော်ပြပါ လျှောက်ထားချက်သည် ကာလ
 စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသည့်အလျောက် ဦးထွန်းလှစွဲဆိုသော
 အမှုမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ (၃)အရ
 ဦးထွန်းတင်နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်သည်။

ဒေါ်လှလှ(ဦးထွန်းတင်၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)နှင့် ဦးထွန်းလှ

ပါ

၁၂၀

ဘုရားမတိုင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်း - တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၂၂ နှင့် ၄၇၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်း ၁-မူလမူတွင်
 အမှုသည်မဟုတ်သူအား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဒီကရီအရ ဖယ်ရှားခြင်း
 ပြုသင့် မပြုသင့်ချမှတ်သော အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိ မရှိ-၁၉၆၀
 ပြည်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက် ဥပဒေ-ယင်း အက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ အရ တရားရုံးမဟုတ်သူက လျှောက်ထားခြင်း-မရွေ့
 မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်း-တရားမကျင့်
 ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၃၅ နှင့် ၃၆ တို့၏ ခြားနားချက်-နည်း ၃၆
 သည် ဒီကရီကို လိုက်နာရန် တာဝန်မရှိသောသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း-
 နည်း ၃၅ သည် တရားရုံး၏ တဆင့်ခံအိမ်ငှားနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးကျော်သည် မူလတရားမမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့အား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဒီကရီအရ ဖယ်ရှားခြင်း ပြုသင့် မသင့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ တွင် အကျိုး မဝင်သည့်အလျောက် ယင်းအမိန့်သည် ပုဒ်မ ၂(၂) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည့် ဒီကရီ မဟုတ်ချေ။ ယင်းအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့် ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့်-၄၃၊ နည်း ၁ တွင်လည်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းအမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားခံရသူ၏ အကျိုးဆောင်က မြို့နယ် တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) တွင် အကျိုးဝင် သောကြောင့် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း ထပ်မံတင်ပြသည်။ ဦးကျော်၏ လျှောက်လွှာတွင် အိမ်လခများကို ဆက်လက် ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်မှာ မှန်သော်လည်း မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅(၁) အရ အမိန့်တစ်ခုတည်း ချမှတ်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ ထို့ပြင် ဦးကျော်သည် တရားရုံးမဟုတ်သဖြင့် ယင်းပုဒ်မ ၁၅အရ လျှောက်ထားခွင့် ရှိသူ လည်း မဟုတ်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက ဦးကျော်သည် အိမ်ငှားဖြစ်သည့်အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၃၆ အရသာ စတိလက်ရောက် ပေးအပ်စေသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထားတင်ပြပြန်သည်။ ယင်းနည်းဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ဒီကရီကို လိုက်နာရန် တာဝန်မရှိသောသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဦးကျော်၏ တင်ပြချက်အရပင် သူသည် တရားရုံး ဒေါ်စော၏ တဆင့်ခံအိမ်ငှားဖြစ်သည့်အလျောက် ဒေါ်စောအပေါ် ကျရောက်သော ဒီကရီကို လိုက်နာရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးကျော်အား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပေသည်။

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းခြင်း-အယူခံတရားပြိုင်တစ်ဦးကွယ်လွန်ရာ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် မထည့်သွင်းနိုင်သဖြင့် ယင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသမျှအမှုရပ်စဲခြင်း - ယင်းအယူခံတရားပြိုင်သည်အမှုတွင် မပါမဖြစ်သူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အခါ သို့မဟုတ် ကျန်သက်သာခွင့်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အခါ အမှုတစ်ခုလုံးရပ်စဲခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးမြခင်တို့၏အဆိုလွှာတွင် ဒေါ်မမကြီးသည် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများ၏ပိုင်ရှင်မဟုတ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် ဒေါ်မမကြီးက ဦးချစ်မြတို့အား ထိုပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်းမှာ ဥပဒေအရ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးရန် သက်သာခွင့်နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားသည်။ ဒုတိယ သက်သာခွင့်မှာ ပထမ တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်အပေါ် တည်သည့်အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များကို အမှုတွင်ထည့်သွင်း ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးမြခင်တို့သည် ပထမသက်သာခွင့်ကို ရရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့ပြင် အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီးမှာ မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ၎င်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ မပါပဲ ဦးမြခင်တို့တောင်းဆိုထားသည့် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို ရထိုက်ခွင့်ရှိ မရှိ၊ ထိုထိုရောက်ရောက် အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးမြခင်တို့ တင်သွင်းသော အယူခံမှု တမှုလုံးမှာ ရပ်စဲသွားပြီဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ဦးမြခင်ပါ ၃ နှင့် ဦးချစ်မြပါ ၂ ..... ၁၁၇

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းခြင်း-ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေ-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၅ (ခ) (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရောင်းသူက ရောင်းချသည့် ပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း တာဝန်ယူရခြင်း-ရောင်းသူ၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်ကို ထိပါးလာသည့်အချက် အပေါ် အခြေပြုပြီး တရားစွဲဆိုလျှင် ရောင်းသူ၏မျက်ကွယ်၌ အဆုံးအဖြတ်ပြု၍ ရ မရ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်မြမြက ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အားအချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို သက်သေခံ (၂) စာချုပ်အရ ရောင်းချသည့်ကိစ္စတွင် ဒေါ်မြ

မြသည့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၅ (၁)(က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ မိမိက ရောင်းချသည့် ပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ရေး ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း တာဝန်ယူရသည်။ ဦးအန်က ထိုအိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်မြမြထံ ပေါင်နှံခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ရောင်းချခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဟု အကြောင်းပြကာ ဒေါ်မြမြ၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ထိပါးစွပ်စွဲထားသည့် ဤအမှုတွင် ဒေါ်မြမြအနေဖြင့် ထိုအချက်ကို ငြင်းဆို၍ အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို မိမိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ကာကွယ်ထုချေရန် အကျိုးသက် ဆိုင်ခွင့်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးအန်က ဒေါ်မြမြ မျက်ကွယ်၌ ဒေါ်မြမြအား သက်သေခံ (၁) စာချုပ်အရ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကိုအမှန်တကယ် ရောင်းချခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိဆိုသော ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် မသင့်ပေ။

ဒေါ်ဖွားကျင်ပါ(၄) (၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်

ဦးစစ်လှိုင်မှ တဆင့်)

နှင့် မဝင်းစမ်းပါ)

၁၀၅

မိသားစုစီမံမှုဖြင့် အမှုခွဲဝေခြင်း-ထိုသို့ခွဲဝေပြီးမှ အမှုပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူ ရှင်းလင်းစီမံခန့်ခွဲ၍ ပိုင်ခွင့် ရှိသော ဝေစုကို ခွဲဝေ ပေးရန် စွဲဆိုနိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးထွန်းမြင့် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ အမှုပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူ ရှင်းလင်းစီမံခန့်ခွဲ၍ တရားလိုများ ပိုင်ခွင့် ရှိသောဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန်စွဲဆိုခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အ မှုမှ စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့်၏ အဆိုပြုချက်အရ မိသားစု စီမံမှုဖြင့် အမှုခွဲဝေကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုမှစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်တော့ချေ။ အမှုမှစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းပေသည်။

ဦးထွန်းမြင့် နှင့်

၁။ ဒေါ်ဇွဲကြည်

၂။ မမြသန်း

၃။ မနှင်းနှင်းရီ

...

...

၁၀၁

မြေကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်း-ကာလစည်းကမ်းသတ် အက် ဥပဒေ-ယင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြေကွက်အမှတ်(၂၇)ပေါ်တွင်ကျူးကျော် ဝင်ရောက် နေထိုင်ကြသည့် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် အခြား (၁၈)ဦးတို့ထံ ဒေါ်စောကြည် တို့က အကျိုးဆောင် ဦးဘစိန်မှ တဆင့် (၇) ရက်အတွင်း မြေပေါ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန်၊ ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုလျှင် ဥပဒေအရ အရေးယူ မည်ဟုဖော်ပြထားသည့် ၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါ နို့တစ်စာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဒေါ်စောကြည်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်ဆုံး သည့် အချိန်မှစ၍ အချင်းဖြစ်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ဝန်ခံ ထုတ်ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါ နို့တစ်စာအရ ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့သည် မြေကွက်အမှတ်(၂၇)၏ ပိုင်ရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ် ကြောင်းကို သိရှိလာကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်း သတ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ အရ ဒေါ်စောကြည်သည် ဒေါ်ခင်ညွန့် အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆို ခွင့် မရှိတော့သည့်နည်းတူ ဒေါ်ခင်ညွန့်၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသော ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ၂၄-၁၁-၇၇ နေ့စွဲ စွဲဆိုသော အမှုမှာလည်း စည်းကမ်း သတ်ကာလကျော်လွန်နေပြီဖြစ်သည်။

ဦးစိန်ဝင်း နှင့် ဒေါ်မိမိကြီး ပါ (၄) ၉၀

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-၁၂ နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်လက်ရှိ ထားသည်ဆိုရုံမျှဖြင့် လက်ရှိထားသူတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် ရှိ-မရှိ- ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်မရှိသူက စွဲဆိုသော အမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ၌ အကျိုးမဝင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုရထိုက် ခွင့်ရှိသော အခွင့်အရေးကို မြက်ဟခကြငြာပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဒေါ်တွဲလျန်တို့သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို ဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်သည် ဆိုသည့် အချက်မှအပ အခြားပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာရှိကြောင်း ထိုသူတို့တင်သွင်းသော အဆိုလွှာအရ မပေါ်ပေါက်ပေ။ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်တို့က ဒေါ်တွဲလျန်တို့အပေါ် ယင်းပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ခြင်းမှာ အချင်းဖြစ်

ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်တွဲလျန်တို့၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တွဲလျန်တို့ထံဆိုသော အမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ တွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ဒေါ်နေလွယ်ပါ ၈ နှင့် ဒေါ်တွဲလျန်ပါ ၃ .... ၉၂

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆-မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ ဝယ်ယူလိုက်သည် ဆိုသူသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ တွင် ဖော်ပြထားသော “အိမ်ရှင်” တွင် အကျုံးဝင် မဝင်-၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော “အိမ်ရှင်”

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက တရားပိုင်သည် မြေငှားတဦးဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံထားပြီးဖြစ်၍ သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ အရ တရားလိုများသည် မြေပိုင်ရှင်မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အမှုတွင် ဒေါ်ဝါနုက အချင်းဖြစ်မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံထားသည်။ သို့သော် တရားလိုတို့သည် “အိမ်ရှင်” ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံထားခြင်း မရှိချေ။ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် “အိမ်ငှား” တစ်ဦးအား အငှားချထားသည့် “အိမ်ရှင်” ၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ငြင်းဆိုခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် လျှောက်ထားသူအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အငှားချထားခံခြင်းမဟုတ်ချေ။ လျှောက်ထားသူ၏ မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူလိုက်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်ဟု အရေးဆိုထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့်အတိုင်း လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အခါအားလျော်စွာ ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ရရှိမှသာ ယင်းပုဒ်မတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် မူလပိုင်ရှင်ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ လွှဲပြောင်းရရှိခဲ့မှသာ လျှောက်ထားသူအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိပေလိမ့်မည်။ ဤအခြေအနေတွင်

မြို့နယ်တရားရုံးက ထုတ်နုတ်ခဲ့သော အထက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက်မှာ အမှုတွင်ငြင်းချက်အဖြစ် ထုတ်နုတ်၍ စစ်ဆေးကြားနာရန် လိုအပ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ဒေါ်ဝါနု နှင့် ၁။ မောင်အောင်နိုင်ဦး

၂။ မောင်ချစ်တိုး ၁၂၄

အခွင့်အမိန့်နှင့်ထားသူအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှု - တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-ငြင်းချက်များ-အခွင့်အမိန့်နှင့် ထားသူအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုတွင် အဓိကအားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် အချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် တရားလိုဘက်မှ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ပြဆိုရန်အလို့ငှာဖြစ်စေ၊ တရားပိုင်ဘက်မှ ထုချေချက်အဖြစ် တင်ပြရန်အလို့ငှာဖြစ်စေ၊ အမှု၌ စွပ်စွဲတင်ပြရမည့် အရေးပါသော အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာ သို့တည်းမဟုတ် ဥပဒေဆိုင်ရာပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဖက်အမှုသည်တို့အကြား အငြင်းပွားမှုရှိလျှင် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ငြင်းချက်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသောအမှုမှာ လျှောက်ထားသူတို့အား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်ဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှဖယ်ရှားပေးစေလိုမှုဖြစ်ပေရာ ဤအမှုမျိုးတွင် အဓိကအားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် အချက်မှာ လျှောက်ထားသူတို့သည် လျှောက်ထားခံရသူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၌ နေထိုင်ခြင်း ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို လျှောက်ထားခံရသူ၏ ခင်ပွန်း ဦးစိန်ဟန်က ဥပဒေနှင့်အညီ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းရှိ မရှိဆိုသော ပြဿနာမှာ ဤအမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ၌ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ပြီး အရေးပါသော ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ်နုတ်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

ဒေါ်သန်းပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ကျင်အိမ် ၁၃၀

အမှုရုပ်သိမ်းခြင်း-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁(၃) ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်-အမှုရုပ်သိမ်းပြီး နောက်ထပ်အမှုသစ် ထပ်မံစွဲဆိုခြင်း-
အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာချင်းမတူသောကြောင့် နောက်စွဲဆိုသော
အမှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်များက ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်သင့် မသင့်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလို ဦးစိန်ရ၏အကျိုးဆောင်က ဦးစိန်
သည် ဤအမှုကို မစွဲဆိုမီ သနပ်ပင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၅/၇၉ ကို စွဲဆိုခဲ့ပြီးနောက် ၎င်း၏လျှောက်ထားချက်အရ
မြို့နယ်တရားရေးဦးစီးမှူးက အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ပါ၍
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃)အရ ဦးစိန်သည် ဤ
အမှုကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ဦးစိန်သည်
ဤအမှုမစွဲဆိုမီ အိမ်ငှားရမ်းခြင်းကို ၃၁-၁၂-၈၀ နေ့တွင် ရပ်စဲကြောင်း၊
၎င်း၏အကျိုးဆောင်မှတစ်ဆင့် ၁၂-၁၂-၈၀-ပါ အကြောင်းကြားစာကို
ပေးပို့ခဲ့သည်။ ယင်းအကြောင်းကြားစာအတိုင်း ဦးစိန်ရက အချင်း
ဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြု၍ အမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အမှုစွဲ
ဆိုရန် အကြောင်းမှာ ၁-၁-၈၁-ရက်နေ့တွင် ပေါ်ပေါက်ကြောင်း
အဆိုလှူအပိုဒ်(၅)၌ ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာဤအမှုတွင် တရား
စွဲဆိုရန် အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာသည် ယခင်က ဦးစိန်စွဲဆိုခဲ့သည့်
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၇၉ ၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အချင်းဖြစ်
အကြောင်းအရာနှင့် မတူသောကြောင့် နောက်စွဲဆိုသော အမှုကို
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များက ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန် မသင့်ပေ။

ဦးစိန်ရ နှင့် ဦးစိန် ....

အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား နှင်လို၍ စွဲဆိုခြင်း- မူလအိမ်ရှင် ကွယ်လွန်သည်
ကို အကြောင်းပြုပြီး အိမ်ရှင်၏ အမေစားအမေခံမဟုတ်သူ အိမ်ပိုင်
ရှင်များသည် အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင် မရောက်နိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်တင်လှတို့သည် သူတို့
အဆိုပြုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်အိမ်ကို မိဘများထံမှ အမေဆက်ခံ
ရရှိခြင်းဖြင့် ပိုင်ရှင်များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည့်တိုင်အောင် သူတို့
သည် အယူခံတရားလိုတို့၏ မူလအိမ်ရှင် ဒေါ်ခင်တင်၏ တရားဝင်ကိုယ်
စားလှယ်များ မဟုတ်ကြသဖြင့် ဒေါ်ခင်တင် ကွယ်လွန်သွားသည်

ကို အကြောင်းပြုပြီး အယူခံတရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့မရောက်
ရှိနိုင်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် အယူခံတရားပြိုင်တို့က မိမိတို့ကို အယူခံ
တရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်များအဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ်၍ စွဲဆိုထားသည့်
ဤအမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

မစွပ်ဒေးပါ ၂ နှင့် ဒေါ်တင်တင်လှပါ ၅ .... ၁၀၃

အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား နှင်လှိမ့်စွဲဆိုခြင်း- ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ)ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(၁) အရ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်
ရေးဝန်က အိမ်ငှားအား နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်းသည် မူလအိမ်ငှားအဖြစ်
မှ ချုပ်ငြိမ်း၍ ပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ နေထိုင်သူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွား
ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အဆို
လွှာအပိုဒ် (၁) နှင့် (၂)ပါ အဆိုပြုချက် များအရ ဦးချစ်တင်တို့သည်
အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့သူများဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ)ပါ 'အိမ်ငှား'
ဆိုသော စကားရပ်၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် ဦးချစ်တင်တို့
သည် အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ထွက်ခွာမသွားမချင်း သူတို့သည် ဒေါ်တင်တင်
လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်ဖြင့် ဆက်လက်တည်ရှိနေပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်
ရာ ပဲခူးမြို့၊ မြို့နယ်လက်ထောက် ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က
ဦးချစ်တင်တို့အား ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်
ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် နေခွင့်ပြု
စေကာမူ ဦးချစ်တင်တို့သည် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်မှ
ချုပ်ငြိမ်း၍ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(၁) အရ နေထိုင်သူအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ချေ။ ဥပဒေအမြင်တွင် သူတို့သည် အိမ်ရှင်
ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်ဖြင့်သာ ဆက်လက် တည်နေ
မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တင်တင်လှသည် ဦးချစ်တင်တို့
အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၄(၁) ပါ ကိစ္စအရပ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှင်လှိမ့်စွဲဆိုခြင်း မရှိပေ။
ပုဒ်မ ၁၂ (၁) ပါ ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ နှင်လှိမ့် စွဲဆိုနိုင်ပေ
လိမ့်မည်။

ဦးချစ်တင်ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်တင်တင်လှ ၀၉

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)(က)အရ တရားစွဲဆိုခြင်း-လက်ရှိ အိမ်ရှင်သည် ယခင်အိမ်ရှင် လက်ထက်က ရရန်ရှိသော အိမ်လခကြေးများကိုပါ နို့ တစ်စာတွင် ထည့်သွင်းတောင်းခံခြင်းသည် တရားဝင် မဝင်-ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃၀- ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့် အချက်မှာ အချင်းဖြစ် အိမ်၏ မူလပိုင်ရှင်သည် အယူခံတရားပြိုင်၊ ဦးသန်းထွန်း ဖြစ်၍ ဦးသန်းထွန်းသည် ယင်း အိမ်ကို ဒေါ်ရီအား ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆုတ် ၁၅ ရက် (၁၈- ၃- ၇၇) ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ပေးကမ်းခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ရီသည် ထိုနေ့မှစ၍ ဦးဟန်တင်တို့၏ အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ရောက်လာသည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်၍ ဦးဟန်တင် တို့ထံမှ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမှစ၍ အိမ်လခများ ဒေါ်ရီက ရခွင့်ရှိပေသည်။ ဒေါ်ရီသည် အိမ်ငှားများထံသို့ ၁၃၃၉ ခုနှစ် ပထမ ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက် ရက်စွဲပါ သက်သေခံ(ခ) အကြောင်းကြား စာကို ပေးပို့စဉ်က ဒေါ်ရီတရားဝင်ရထိုက်သော ငှားရမ်းခများမှာ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမှ ၁၃၃၉- ခုနှစ်၊ နယုန်လကုန်အထိ (၄)လ ကာလအတွက် ငှားရမ်းခများသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါ်ရီသည် သက်သေခံ(ခ) နို့ တစ်စာတွင် (၉၇) လ အတွက် အိမ်လခများ တောင်းဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သည်ထက် ပို၍တောင်းခံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမတိုင်မီ ကာလအတွက် အိမ်ငှားဦးဟန်တင်တို့ ပေးရန် ရှိသော အိမ်လခများမှာ မူလအိမ်ရှင် ဦးသန်းထွန်းရရန်ရှိသော အိမ်လခများဖြစ်ပေရာ ထိုအိမ်လခကြေးများကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဒေါ်ရီအား စာချုပ်စာတမ်းချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်းမတွေ့ရချေ။ ဤအခြေ အနေတွင် သက်သေခံ(ခ) နို့ တစ်စာမှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (၈) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-၁၉၄၅- ခုနှစ် မေလ (၁) ရက် နေ့က မရှိသေးသော အဆောက်အဦ၏ပိုင်ရှင်သည် ပုဒ်မ (၁၂) (၁) (၈) ခြွင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သော ပိုင်ရှင်ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ခြွင်းချက်၌ပါရှိသော “ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာ” ဆိုသည့် စကားရပ်သည် ယင်းခြွင်းချက်၏ အပေါ် အပိုင်းတွင်ပါရှိသော အဆောက်အဦကို ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ၁-၅-၄၅ နေ့က တည်ရှိသောအိမ်မဟုတ်သည့် အလျောက် အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် အထက်ဖော်ပြပါခြွင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သော ပိုင်ရှင်များ မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဦးဘအေး ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်အမာပါ ၂ .... ၁၁၀

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ—ယင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်—အချိန်ကာလကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆိုသော အငှားချထားမှုသည် ယင်းအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီ မညီ—ထိုသို့ကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆိုသော အငှားချထားမှုတွင် အိမ်ငှားက တာဝန်ဖောက်ဖျက်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်သည် ယင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)(က) (ဒုတိယပိုင်း) အရ နှင်လိုမှု စွဲနိုင် မစွဲနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် “အိမ်ငှား” ဆိုသည်မှာ အငှားချထားမှု သို့တည်းမဟုတ် အငှားစာချုပ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မိမိအား ငှားရမ်းသည့်ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏ သဘောတူညီချက်အရဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရ မဟုတ်ပဲဖြစ်စေ၊ လက်ရှိနေထိုင်မြဲနေထိုင်သူ ပါဝင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ ငှားရမ်းသည့်ကာလကို အချိန်ကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆိုသော အငှားချထားမှုသည် အဆိုပါ

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့်ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်း
 ဖြစ်အိမ်ကို ၁-၈-၇၇မှ ၃၁-၁-၇၈ နေ့ အထိ အချိန်ကန့်သတ်၍ ၎င်းရမ်း
 ခဲ့ရာတွင် ၃၁-၁-၇၈ နေ့ ကုန်ဆုံးသောအခါ ၎င်းရမ်းထားသည့်
 ဥပစာမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု အိမ်ငှား ဒေါ်ဝိုင်းစိန်က 'တာဝန်ယူခဲ့
 စေကာမူ ယင်း တာဝန်မှာ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ၎င်းရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်
 သဖြင့် ထိုတာဝန်ကို ဖောက်ဖျက်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှား
 အား အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (က) (ဒုတိယပိုင်း) အရ
 နှင်လိုမှု မစွဲဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်ဝိုင်းစိန် နှင့် ဒေါ်သိန်းမြ .... ..

၁၉၈၃-ခုနှစ်

(ဇူလိုင်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ စက်တင်ဘာလ)

တရားမမှုများ

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ

တရားမမှုများ

				စာမျက်နှာ
ဦးကြည် နှင့် ဦးအေးချို	....	....	....	၁၃၇
ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ ၂ နှင့် ဦးညွန့်ဝင်း ပါ	၁၀....	....	....	၁၄၂
ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ ၃				
ဦးခင်မောင် ပါ ၂ နှင့် ဦးတင်ရွှေပါ ၉	....	....	....	၁၄၅
ဦးငွေသိန်း နှင့်	၁။ ဦးအောင်ဖေ	....	....	၁၅၁
(ကွယ်လွန်သူ	၂။ ဒေါ်ရွှေကျင်			
ဒေါ်သောင်း၏				
တရားဝင် ကိုယ်စားပြုသူ)				
ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင်	....	....	....	၁၅၄
ဒေါ်တင်မြင့် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်ရွှေပု	....	....	....	၁၅၇
ဒေါ်နန်း ပါ ၆ နှင့် မသစ်သစ်	....	....	....	၁၆၂
မောင်ပေါ်ထွန်း နှင့် ဦးရွှေစံ	....	....	....	၁၆၆
ဦးမင်းညီ နှင့် အလုပ်သမားလျှော်ကြေး စိစစ်ရေး			....	၁၇၁
ကော်မတီ(မွှော်ဘီ)ပါ ၅				
ဒေါ်မြသု ပါ ၂ နှင့် ဦးစိန်	....	....	....	၁၇၅
ဒေါ်သိန်းရွှေ နှင့်	ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေး (ဒေါ်လှယဉ်မြင့်....			၁၇၈
	နှင့် ဒေါ်လှမြတ်မွန်တို့၏ အထူး			
	ကိုယ်စားလှယ် စာရသူ)			
ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်	....	....	....	၁၈၁

ဥပဒေများ

- ၁။ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ၊
- ၂။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊
- ၃။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ၊
- ၄။ မြန်မာ့လေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေ၊
- ၅။ အလုပ်သမားလျှော်ကြေးအက်ဥပဒေ၊
- ၆။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ- ပထမ ဇယား အမှတ်စဉ် (၁၃၄) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကိုပေါင်နှံခြင်း-ထိုပေါင်နှံခြင်းမှာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပေါင်နှံခြင်းမရှိသဖြင့် ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၃၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မသက်ဆိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကုသ်လွန်သူ ဒေါ်ရွှေမဲ့က ထိုထန်းပင်များကို မဋ္ဌေးတို့ထံတွင် ဖြစ်စေ၊ ဦးစိန်ထံတွင်ဖြစ်စေ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပေါင်နှံခွဲခြင်းမရှိသဖြင့် ယင်းအမှတ်စဉ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် အယူခံတရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

ဒေါ်မြသို့ ပါ (၂) နှင့် ဦးစိန် .... ..

ကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုမှာ - ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း-မြို့ပြဒေသ၌တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း- ယင်း အမှုအမျိုးအစား နှစ်မျိုးတို့၏ အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာ ခြားနားချက်- ရှေ့နေ၏ဝန်ခံချက်- တရားမမှုတွင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တဦးဘက်မှလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေ၏ ဝန်ခံချက်နှင့် ထိုရှေ့နေ၏ ဥပဒေအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ခံချက်တို့သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုခြင်း မတူခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ်အကြောင်း အရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- (က) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (ခ) အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊
- (ဂ) တရားပြိုင်သည် အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ ဖယ်ရှားမပေးခြင်း။

မြို့ပြ ဒေသ၌ တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (ခ)နှင့် လည်းကောင်း သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊
- (၃) တရားပြိုင်သည် အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ ဖယ်ရှားမပေးခြင်း၊
- (၄) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)မှ (ခ)ပါ ကိစ္စတရပ်ရပ်မှ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်ခြင်း။

အထက်ဖော်ပြပါ နှင်လိုမှု နှစ်မျိုးအနက် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အငှားချထားသော ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အမှုဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေသက်သက်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာထက် ပိုမိုကျယ်ဝန်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ပထမအမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာသည် ဒုတိယအမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်

အတွက် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာကိုပါ လွှမ်းခြုံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားမမှု တမှုတွင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည် တဦးဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေ၏ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုရှေ့နေ၏ ဝန်ခံချက်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုခြင်းမတူချေ။ အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှေ့နေ၏ ဝန်ခံချက်သည် သူ့အမှုသည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသော်လည်း ဥပဒေအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရှေ့နေတစ်ဦး၏ မှားယွင်းသော ဝန်ခံချက်မှာ သူ့အမှုသည်၏ အကျိုးကို ထိခိုက်စေခြင်း မရှိချေ။

ဦးခင်မောင် ပါ ၂ နှင့် ဦးတင်စွေ ပါ ၉

....

တရားပြိုင်မလာသဖြင့် အမှုကို တဘက်သတ်ကြားနာစစ်ဆေးခြင်း-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆-(၁) (က)-အမှုချိန်းနေ့တွင် တရားလိုလာ၍ တရားပြိုင်မလာလျှင် တဘက်သတ်စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း- တဘက်သတ်စစ်ဆေးသွားမည်ဟု အမိန့်ချမှတ်ရန် မလိုခြင်း-ယင်း အမိန့်မျိုး ချမှတ်ထားလျှင်လည်း အဆိုပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အတွက် လျှောက်ထားရန် မလိုခြင်း-တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း (၇) ပြဋ္ဌာန်းချက်သဘော-ရုံးချိန်းတချိန်းပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက်ကွယ်တွင် အမှုကိုစစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း-နည်းဥပဒေ (၇) အရ တရားပြိုင်၏အခွင့်အရေးနှင့် တရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ-တဘက်သတ် ချမှတ်သောဒီကရီ-ယင်းဒီကရီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်၏ အခွင့်အရေး။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားပြိုင်မလာ၍ အမှုကို သူ၏မျက်ကွယ်တွင် စစ်ဆေးရန်အလို့ငှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ထုတ် ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းနည်းဥပဒေတွင် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို ၂၀-၁၀-၀၂ ရက်နေ့၌ တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ၂၀-၉-၀၂ ရက်နေ့၌ မှတ်တမ်းတင်၍ အမှုကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ခြင်းမှာ အမိန့်သဘော မသက်ရောက်

ချေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါနေ့၌ ချမှတ်ထားသည်ဆိုသော အဆိုပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားငြိမလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျှင် မူလရုံးတရားပြိုင်ဦးကြည်က ထိုအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တိုင်းတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဆိုသော အမိန့်တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး သူ့အနေဖြင့် အမှုစစ်ဆေးရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိဟု ယူဆထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

အမှုကိုကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့် နေ့ကနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာတွင် ထိုသို့ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့် အကြောင်းပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင် လာရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်း ပျက်ကွက်သည့်အတွက် ခိုင်လုံသည့်အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် မူလတရားပြိုင်သည် ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာရှိသည့် ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့် မရနိုင်တော့ချေ။ သို့သော် ရုံးချိန်းတချိန်း ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပါက သက်သေခံသော တရားလိုကို ဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြု သက်သေများကိုဖြစ်စေ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့် ရှိပေသည်။ အမှုတွင် ချေလွှာတင်သွင်းပြီး ဖြစ်လျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၈၊ နည်း ၂ (၂) အရ သက်သေခံ အထောက်အထားများ တင်ပြခွင့်ရှိပေသည်။ အကယ်၍ တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးစီးသည်အထိ အကြောင်းမဲ့ ပျက်ကွက်ခဲ့ပြီး အမှုကို လျှောက်လဲချက် ပေးရန် ချိန်းဆိုထားသော နေ့ကျမှ တရားပြိုင်သည် တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိလာလျှင် လျှောက်လဲချက် ပေးခွင့်ရှိပေသည်။ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့အထိ တရားပြိုင်က ဆက်လက်ပျက်ကွက်လျှင် ယင်းတဘက်သတ်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မဟုတ် တဘက်သတ် ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်နိုင်ပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၃၊ နည်း (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-အခွင့်ရကိုယ်စား လှယ်တဦးသည် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်ကိုယ်စား တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိခြင်း-တရားရုံးသည် အမှုသည်တဦးဦးအား တရားရုံးသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်၍ သက်သေခံရန် ဆင့်ဆို နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းမထားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၃၊ နည်း (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် တဦးသည် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်ကိုယ်စား တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် ဦးကျော်သိန်းသည် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာ ရသူတဦး အနေဖြင့် ဒေါ်သောင်းကိုယ်စား တရားရုံး၌ သက်သေခံခွင့်ရှိသူ ဖြစ်ပေသည်။ အမိန့် ၃၊ နည်း (၁) ၏ ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးသည် အမှုသည် တဦးဦးက တရားရုံးသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်သက်သေခံရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားပြိုင်ဒေါ်သောင်းအား အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်သိန်းမှတစ်ဆင့် အစစ်ခံခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းပယ်ပြီး ဒေါ်သောင်းကိုယ်တိုင်အစစ်ခံရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးငွေသိန်း (ကွယ်လွန်သူ နှင့် ၁။ ဦးအောင်ဖေ ဒေါ်သောင်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားပြုသူ) ၂။ ဒေါ်ရွှေကျင်

၁၅၁

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းခြင်း-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် နည်း ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် - အယူခံတင် သွင်းထားစဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင်ကွယ်လွန်သွားလျှင် စည်းကမ်း သတ်ကာလအတွင်းလျှောက်ထားပါက သူ၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ် စားလှယ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်ခြင်း-အယူခံမှုကို မတင်မီ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည့်ကိစ္စတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ သူ၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းမပြုနိုင်ခြင်း- တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းဟူသည်မှာ အမှုတခုတွင် ပါ ဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်းကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်၏ နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို နည်း ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ပူးတွဲဖတ်ရှု

ပါက အယူခံတင်သွင်းထားစဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင် ကွယ်လွန် သွားလျှင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း လျှောက်ထားပါက သူ၏ နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်သည်။ ဤအမှု တွင် ဒေါ်လှခင်မှာ ဤအယူခံမှုကို မတင်မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ နေရာတွင် ဦးပေါ်အား တရားမကျင့်ထိုး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းဟူ သည်မှာ အမှုတစ်ခုတွင် ပါဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်းကွယ်လွန်သွား သောအမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုတို့သည် ဤအယူခံကို ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်သော ဒေါ်လှခင်အား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ်ထား၍ တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်အေးခင်တို့တင်သွင်းသည့် အယူခံမှာ မရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးအား တရားဘက်ပြုထားရာရောက်သဖြင့် တရားမဝင်ချေ။ ဤကဲ့သို့ အယူခံလွှာကို တင်သွင်းစဉ်ကပင် တရားမဝင်ခဲ့သော အယူခံမူ တွင် ဒေါ်လှခင်၏နေရာ၌ ဦးပေါ်၏အမည်ကို အစားထိုးခြင်းဖြင့် ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေသည့် အယူခံမှုကို တရားဝင်အောင် ပြုပြင် ကုစား၍ မရနိုင်ပေ။

ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင် ၁၈၁

မြန်မာ့ခေလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ - အမေ့ရှင်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သူ ဆွေမျိုး မှတော်သည့် သူစိမ်း သို့မဟုတ် သာမာန် ဆွေမျိုးသည် အမေ့ခံ သားချင်းများကို အမေ့မှ မဖယ်ထုတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာ့ခေလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိုယ်ရေးပြား ရောဂါသည်မပုစော၏အမေ့နှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းအားပြုစုစောင့်ရှောက် နေသူ အမေ့ခံသားချင်းတယောက်သည် အခြားအမေ့ခံသားချင်း များကို ကျော်လွန်၍ တဦးတည်း အမေ့ဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုးမှတော်စပ်သည့် သူစိမ်းတယောက်သည် လည်းကောင်း၊ သာမာန် ဆွေမျိုးတယောက်သည် လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစု စောင့်ရှောက်စေကာမူ မပုစော၏ အမေ့ခံသားချင်းများကို အမေ့မှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင် ၁၅၄

မြက်ဟကြေငြာ ပေးစေလိုမှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် စည်းကမ်းသတ်
ကာလ-ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ် (၁၂၀)
ပါပြဋ္ဌာန်းချက်-ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကာလကို တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိ
သည့်အခါက စ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်-မြက်ဟကြေငြာပေးစေလိုမှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်
ကာလ စည်းကမ်းသတ်မှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမ
ဇယား အမှတ်စဉ် (၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလအတိုင်း
ဖြစ်သည်။ ယင်းအမှတ်စဉ် (၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလ
(၆)နှစ်ကို တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိသည့်အခါကစ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။
ဤအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သိန်းရင်က အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ
ဟန်ဆောင် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် ယခင်
နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ ကို စွဲဆိုခဲ့
သည်ဖြစ်ရာ ထိုအမှု စတင် စွဲဆိုစဉ်ကပင် ဒေါ်ရွှေပု၏ ပိုင်ရေး
ပိုင်ခွင့်များကို အတည့်အလင်းငြင်းဆိုကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်
ဖြစ်၍ ဒေါ်ရွှေပုအနေဖြင့် ထိုအမှုစွဲဆိုသည့်နေ့တွင် ယခု အမှုကို
စွဲဆိုပိုင်ခွင့် ရရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဒေါ်တင်မြင့် ပါ (၄)နှင့် ဒေါ်ရွှေပု ....

အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာနှင့် ဥပဒေပြဿနာ ကွာခြားမှု-သက်သေ
ထွက်ချက်များကို ယုံထိုက် မယုံထိုက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာ
ပြဿနာဖြစ်ခြင်း-ထင်ရှားကြောင်း လက်ခံသည့် သက်သေခံချက်
အရ မည်သို့ ကောက်ယူရမည် ဆိုသည်မှာ ဥပဒေပြဿနာ ဖြစ်
ခြင်း - အလုပ်သမားလျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၁) (၄)
တွင်ပါရှိသော အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ကောက်ယူရန် ကိစ္စမှာ
ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်- သက်သေထွက်ချက်များကို ယုံထိုက် မယုံထိုက်
ပြဿနာမှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာဖြစ်၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှား
ကြောင်း လက်ခံသည့် သက်သေခံချက်အရ မည်သို့ကောက်ယူရမည်
ဆိုသည့် ပြဿနာမှာမူ ဥပဒေပြဿနာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမား
လျော်ကြေးမှု တမှုတွင် တဦးတယောက်သော သူသည် အခြားသူ
တဦး၏ အလုပ်ရှင်ဟုတ်မဟုတ် သက်သေခံချက်များ တင်ပြရသည်
မှန်သော်လည်း ယင်းသက်သေခံချက်များအရ ထိုသူသည် အလုပ်

သမားလျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ (၂)(၁) (c) တွင် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုထားသည့် အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ရန် ကိစ္စမှာ ဥပဒေ အကြောင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်သည်။

ဦးမင်းညီ နှင့် အလုပ်သမားလျော်ကြေး စိစစ်ရေးကော်မတီ
(မော်ဘီ) ပါ (၅) ၁၇၀

အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူကို နှင်ထုတ်လိုမှု - တချိန်က အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူဖြစ်လင့်ကစား နောက်ပိုင်းတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ နေထိုင် သူဖြစ်လျှင် ၎င်းအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ် နှင်ထုတ် နိုင်ခွင့်မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ခင်ခင် အေးသည် ဒေါ်မမကြီးပိုင် အဖြစ် ကျန်ရစ်သည်ဆိုသည့် အချင်း ဖြစ်အိမ်ကို အမွေဆက်ခံရရှိမည် ဖြစ်၍ တချိန်က ဒေါ်ခင်ခင်အေး သည် ယင်းအိမ်တွင် ဒေါ်မမကြီး၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်လာခဲ့ သည့်တိုင်အောင် ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်းသည် ယင်းအိမ်၌ မိမိ၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ နေထိုင်သည်ဟု ကောက် ယူနိုင်သည့်အလျောက် ဒေါ်မမကြီး၏ အခြား အမွေစားအမွေခံ တို့သည် ဒေါ်ခင်ခင်အေးအား ဒေါ်မမကြီး၏အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင် သူအဖြစ်ဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ပေ။

ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ (၂) နှင့် ဦးညွန့်ဝင်း ပါ (၁၀) ....
ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ (၃)

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု - ကျန်ရစ်သူမိခင် နောက်အိမ်ထောင်ပြု သည့်အခါ သားဖြစ်သူက မိခင်ထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေး ရရှိခြင်းနှင့် ထိုမိခင် ကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သူ ပထွေးထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေးရရှိခြင်းတို့၏ ခြားနားချက် - အမွေ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးချစ်မောင်၏မိခင် ဒေါ်မူန့်ငယ်သည် ဦးလှတင် နှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ ဦးချစ်မောင်အနေနှင့် မိခင် ဒေါ်မူန့်ငယ်ထံမှ အမွေတောင်းရန် အခွင့်အရေးရရှိသည်။ ထိုသို့ မိခင်ရင်းထံမှ အမွေတောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန်သူမိခင်၏ အမွေစုကို တောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်သည် ဒေါ်မူန့်ငယ်ထံမှ မိမိရရန်

ရှိသော အမွေကို တောင်းခံခြင်းမရှိသဖြင့် မိခင်ဒေါ် မှုန်ငယ်ကွယ်လွန်သောအခါ ပထွေးဖြစ်သူ ဦးလှတင်ထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေးသစ်တရပ် ရရှိပြန်သည်။ ထိုသို့ ပထွေးထံမှ အမွေတောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန်သွားဆည့်မိခင်၏အမွေကိုတောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မိခင်ဒေါ် မှုန်ငယ် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး မိခင်ထံမှ အမွေတောင်းခံခြင်းနှင့် မိခင်သေဆုံးသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ပထွေးဦးလှတင်ထံမှ အမွေတောင်းခံခြင်းတို့သည် အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာခြင်း တူသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် အမွေဆိုင်တဦးထံမှ ကျန်တဦးက အမွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုသော အမှုတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ်(၁၄၄)တွင် သတ်မှတ်ထားသည့် အတိုင်း ရေတွက်ရသည်။

ဒေါ်နန်း ပါ (၆) နှင့် မသစ်သစ် ၁၆၂

အယူခံရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်—အယူခံမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် မပါဝင်သူ၏ အကျိုးကို ဆန့်ကျင်ကာ ပြင်ဆင်အမိန့် မချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဤအမှုတွင် ဦးရွှေစံသည် အချင်းဖြစ်ကျွဲကို ဖြစ်စေ၊ ကျွဲ၏တန်ဖိုးကို ဖြစ်စေ တောင်းဆိုထားသည်။ ကျွဲရလိုကြောင်း စွဲဆိုရာ၌ မောင်ပေါ်ထီးမှာ အဓိကတရားပြိုင် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင်မဟုတ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးရွှေစံသည် ထိုကျွဲကို လက်လွှတ်ရလျှင် သူ့အား ကျွဲရောင်းသူ မောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေကို ပြန်ရရန်အလို့ငှာ မောင်ကျော်ခင်အား တဆုးပြင်ထား၍ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးရွှေစံနှင့်မောင်ပေါ်ထီးတို့အကြား အငြင်းပွားမှုတွင်လည်းကောင်း၊ ဦးရွှေစံက မောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေ ရသင့်မရသင့်ကိစ္စတွင်လည်းကောင်း အချင်းဖြစ်ကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ် မဟုတ်ဟူသော တူသည့်အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ကျော်ခင်မှာ ဦးရွှေစံစွဲဆိုသော အမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် မပါ မဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူ ဖြစ်ပေသည်။

အချင်းဖြစ်ကျွဲကို ဦးရွှေစံလက်ရောက် ရသင့် မရသင့်ဆိုသော အချက်မှာ ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသော အချက်ပေါ်တည်သည်။ မောင်ပေါ်ထီးက ထိုကျွဲမှာ သူပျောက်ဆုံး

သွားသော ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ဆိုလာသောကြောင့် ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဖြစ်သလော၊ မောင်ပေါ်ထွီးပိုင် ဖြစ်သလော ဟူသည့် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် လိုအပ်လာသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်ကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်၏ ကျွဲဖြစ်သည် ဟု ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ မောင်ပေါ်ထွီးက ဦးရွှေစံအပေါ် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သောအခါ မောင်ကျော်ခင် အား အယူခံမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးသည် ထိုအယူခံမှုတွင် ပါဝင်လျှောက်ထားခွင့် မရသော မောင်ကျော်ခင်၏ အကျိုးကို ဆန့်ကျင်ကာ ထိုကျွဲမှာ သူ၏ ကျွဲ မဟုတ်။ မောင်ပေါ်ထွီး၏ ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဦးရွှေစံဆိုသော အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ကျွဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မောင်ပေါ်ထွီးနှင့် မောင်ကျော်ခင်တို့အကြား သူပိုင် ငါပိုင် အငြင်းပွားမှု ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးရွှေစံ တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့် ရထိုက် မရထိုက် စိစစ်ရာ၌ ထိုအငြင်းပွားမှုကို ဦးစွာ အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် လိုအပ်သည့် အလျောက် ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင်ဖြစ်သည်ဟု မြို့နယ်တရားရုံးက စီရင်ချက် ချမှတ် ခဲ့သည်။ ဤ အခြေအနေတွင် မောင်ကျော်ခင်နှင့် မောင်ပေါ်ထွီးတို့ အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်မှာ မီးသေသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ပေါ်ထွီးသည် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် အနိုင်ရရှိရန်အကြောင်း မမြင်တော့ သဖြင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးက သူ၏အယူခံကို ပလပ်လိုက်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

မောင်ပေါ်ထွီး နှင့် ဦးရွှေစံ ၁၆၆

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)(က) အရ နို့ တစ်စာပေးပို့ခြင်း-အိမ်ရှင်ဘက်မှ ရရန် ရှိသေး သော ငှားရမ်းခကို ထည့်သွင်း တောင်းဆိုလျှင် ယင်းနို့ တစ်စာ အပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံ(ဆ) နို့ တစ်စာတွင် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ပြေလအတွက် အိမ်လခကို ထည့်သွင်းတောင်းခံထားကြောင်း တွေ့ရ သည်။ အဆိုပါလအတွက် အိမ်လခကို ၁-၅-၈၀ နေ့ကျမှ ပေးရန် စေ့ ရောက်မည်ဖြစ်သည်။ သက်သေခံ(ဆ) နို့ တစ်စာ၏ ရက်စွဲမှာ ၇-၄-၈၀

နေ့ဖြစ်သည့်အလျောက် ထိုနေ့တွင် အိမ်ငှားသည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလအတွက် လခကို အိမ်ရှင်အား ပေးရန် တာဝန်မရှိသေးချေ။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (က) အရ ပေးပို့သော နို့ တစ်စာသည် အိမ်ရှင်သည် တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရရန်ရှိသော ငှားရမ်းခများကိုသာ တောင်းဆိုခွင့် ရှိပေသည်။ သက်သေခံ (ဆ) တွင် အိမ်ရှင်ဘက်မှ ရရန်မရှိသေးသည့် ငှားရမ်းခကို ပါ ထည့်သွင်း တောင်းဆိုထားသည့်အလျောက် ယင်းနို့ တစ်စာသည် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်းနို့ တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားခွင့် မရှိပေ။

ဒေါ်သိန်းရွှေ နှင့် ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေး .....
 (ဒေါ်လှယဉ်မြင့်နှင့် ဒေါ်လှမြတ်မွန်တို့၏
 အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသ)

၁၉၈၃ ခုနှစ်

(အောက်တိုဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလ)

တရားမမှုများ

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ

တရားမမှုများ

စခွဲမျက်နှာ

ဒေါ်ကြင်လှ ပါ(၂)	နှင့်	ဒေါ်ကြင်လှိုင် ပါ(၂)	၁၈၅
ဒေါ်တင်ရွှေ	နှင့်	ဦးသောင်းညွန့်	၁၈၈
၁။ ဦးတင်ဝင်း (ရင်းကိုယ်တိုင်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်ငယ်၊ ဒေါ်အေးမြ ထို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)	နှင့်	ဦးတင်ညွန့်ပါ (၃)	၁၉၁
၂။ ဒေါ်မြရီ			
ဦးဆင်(ခ)ဦးအုဆိုလ် ပါ(၃)	နှင့်	ဦးအု(ခ)ဦးထွန်းလှ ပါ(၂)	၁၉၆
ဒေါ်ယဉ်စော (ကွယ်လွန်သူ ဦးဘရှင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)	နှင့်	ဒေါ်လှလှဦး	၂၀၀
ဦးလှသောင်းပါ (၄)	နှင့်	ဦးအုံးဖေပါ (၂)	၂၀၃
ဦးအောင်မြင်	နှင့်	ဒေါ်ကြူကြူ	၂၀၆

ဥပဒေများ

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊

မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ၊

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် -

တရားလို လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်သော်လည်း တရားရုံးက အမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုပဲ ရက်ချိန်းထပ်မံပေးခြင်းမှာ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ အရ သင့်တော်သည် ထင်မြင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုများကို ရုံးကဆင့်ခေါ်ပါလျက် ပျက်ကွက်သည့်အတွက် မူလရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း အမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ နှင့် ၁၂ အရ ပလပ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ အခြားသင့်တော်သည် ထင်မြင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း ပြုနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးက တရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုပဲ ရက်ချိန်းထပ်မံပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ စွက်ဖက်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

ဦးလှသောင်း ပါ(၄) နှင့် ဦးအုံးဖေ ပါ(၂)

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ မိဘများက ၎င်းပိုင်ပစ္စည်းကို သားသမီးတစ်ဦးအား အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခြင်း-ထိုသို့ ပေးကမ်းခြင်းသည် မြန်မာ့စံလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ကျန်သားသမီးများသည် အပေးစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် မိဘများအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးသည် မိမိပိုင်ပစ္စည်းများကို ပေးကမ်းခွင့်မရှိဟု တားမြစ်ချက်မရှိပေ။ သို့ရာတွင် အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးသည် ပစ္စည်းအားလုံးကို

အခြားသူတစ်ဦးအား ပေးကမ်းခြင်းနှင့် သူ့ကွယ်လွန်သောအခါ သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအတွက် ဝေခြမ်းစရာ အမွေပစ္စည်းမရှိခြင်း ဖြစ်သည့်အခါ ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် ရရှိထားသည့် ပစ္စည်းကို အမွေပုံတင်တည်သွင်း၍ ခွဲဝေယူကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားလို ဦးတင်ညွန့်တို့ ၏ အမှုကို စတင်စွဲဆိုစဉ်က မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးမောင်ငယ်နှင့် ဒေါ်အေးမြတို့မှာ အသက်ထင်ရှား ရှိနေသည့်အလျောက် ဦးတင်ညွန့်တို့သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများတွင် တစ်စုံတရာ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်မရှိပေ။ ဦးမောင်ငယ်တို့က ယင်းပစ္စည်းများကို ဦးတင်ဝင်းတို့အား ပေးကမ်းသည့် ကိစ္စ၌ တစ်စုံတရာ ပြောရေးဆိုခွင့်မရှိသည့်အလျောက် အချင်းဖြစ် စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

၁။ ဦးတင်ဝင်း နှင့် ဦးတင်ညွန့် ပါ (၃)
 (၎င်း ကိုယ်တိုင်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်ငယ်၊
 ဒေါ်အေးမြတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
 ၂။ ဒေါ်မြရီ

၁၉၀

အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့် ကိစ္စတွင် မည်သည့် အခါ၌ ဥပဒေပြဿနာပေါ်ပေါက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ဥပစာတစ်ခု၏ ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူကသာ အခြားသူတစ်ဦးအား ယင်းဥပစာ၌ နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုနိုင်ပေသည်။ ဦးထွန်းလှတို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ တရားဝင် ပိုင်ရှင်များ မဟုတ်သည့်အပြင် ထိုအိမ်ကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် တနည်းနည်းအားဖြင့် ရရှိကြောင်းလည်း ပေါ်လွင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးထွန်းလှတို့သည် ဦးဘခင်တို့အား ဥပဒေအရ အချင်းဖြစ်အိမ်၌ နေထိုင်ခွင့်ပေးနိုင် မပေးနိုင် ပြဿနာပေါ်ပေါက်လာသည့်အလျောက် ယင်းဥပဒေပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ရုံးများက မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသည် အဆိုပါ

တရားရုံးများ၏ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၀ အရ ပြင်ဆင်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိပေသည်။

ဦးဘခင် (ခ) နှင့် ဦးအုခူ(ခ)
ဦးအုခူဆိုလ်ပါ(၃) ဦး ထွန်းလှပါ (၂)

အိမ်ရှင် အိမ်ငှား ဆက်သွယ်မှု-အိမ်ရှင်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်ကို မှတ်ပုံတင် ဓုထားသော စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချရာ အရောင်းအဝယ် အထမမြောက် သဖြင့် ဝယ်သူသည် ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်း-ထို့ကြောင့် မူလ အိမ်ငှားသည်လည်း ဝယ်သူ၏ အိမ်ငှားမဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးလုံးတင်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်ကို ဦးသောင်း ညွန့်သို့ သက်သေခံအမှတ် (စ)စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်။ ထို စာချုပ်မှာ စာချုပ်စာတမ်းများ မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ နှင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသည့်အလျောက် အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်ချေ။ထို့ကြောင့် ဦးသောင်းညွန့်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၅ (၆) (က)နှင့် ပုဒ်မ ၁၀၉ တို့အရ ပိုင်ရှင် မဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်တင်ရွှေမှာလည်း ဦးသောင်းညွန့်၏အိမ်ငှား ဖြစ်လာသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်တင်ရွှေ နှင့် ဦးသောင်းညွန့်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေအရ နှင်လိုမှုနှင့် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်နေထိုင်သူအား နှင်လိုမှုတို့မှာ ကွဲပြားသော အကြောင်း ခြင်းရာများဖြစ်၍ တစ်မှုတည်းတွင် ပူးတွဲစွဲဆိုမှု မပြုနိုင် ခြင်း-မှားယွင်း၍ စွဲဆိုမိလျှင် ပုဒ်မ (၉၉)အရ ကုမားနိုင်ခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသူတို့အား ဖယ်ရှားပေးစေ လိုမှုနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက် ဥပဒေအရ အိမ်ငှားတို့အား နှင်လိုမှုတို့မှာ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း ခြင်းရာချင်း လုံးဝကွဲပြားခြားနားသဖြင့် ယင်း အကြောင်းခြင်းရာ နှစ်ရပ်ကို တစ်မှုတည်းတွင် ဝေါင်း၍စွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ အကြောင်းခြင်းရာနှစ်ရပ်ကို မှားယွင်း ပူးတွဲစွဲဆိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးတွင် ထုချေတင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိ၍ တရားမကျင့်ထုံး

ဥပဒေ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၇ အရ အယူခံအဆင့်ရောက်မှ စဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ထိုသို့မှားယွင်းပူးတွဲ စွဲဆိုမိခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၉ အရ ကုစားနိုင်ပေသည်။

ဒေါ်ကြင်လှ ပါ (၂) နှင့် ဒေါ်ကြင်လှိုင် ပါ (၂)

၁၈၅

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)အရ နို့တစ်စာပေးရာတွင် အိမ်ရှင်သည် “တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သောငှားရမ်းခ”ကိုသာ တောင်းခံခွင့်ရှိခြင်း—ယင်းငှားရမ်းခထက် ပို၍တောင်းခံထားသော နို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ရှင်လိမ္မ မစွဲနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၆၀ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)အရ ပေးပို့သော နို့တစ်စာတွင် အိမ်ရှင်သည် “တရားဥပဒေနှင့် အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခ”ကိုသာ တောင်းခံခွင့်ရှိသည်။ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပြီးသည့် ဥပစာအတွက် တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သောငှားရမ်းခမှာ စံငှားရမ်းခသာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင် ဒေါ်ကြူကြူသည် သက်သေခံ (ဃ)နို့တစ်စာ၌ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခထက် ပိုမိုတောင်းခံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ယင်းနို့တစ်စာမှာ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်သောကြောင့် ထိုနို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအပေါ် နှင်လိမ္မ မစွဲဆိုနိုင်ပေ။

ဦးအောင်မြင် နှင့် ဒေါ်ကြူကြူ

၂၀၆

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) - မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁)အရ နေထိုင်ခွင့်ရရှိသူက ဇာရိမူကို ဆိုင်းငံ့ပေးရန် လျှောက်ထားလျှင် ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁)အရ လျှောက်ထားနိုင်သူများထဲတွင် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထုတ်ပေးထားသော လက်မှတ်ရရှိထားသူများလည်း ပါဝင်သည်။

ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁)အရ တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားလာလျှင် ဘေရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားရမည်ဟု ဥပဒေတွင် ပါရှိသည်။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ယဉ်စောက တိုင်းတရား ရုံးတွင် ဥပဒေနှင့်အညီ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤအယူ ခံမှုကို ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဒေါ်ယဉ်စော

နှင့်

ဒေါ်လှလှဦး

၂၀၀

(ကွယ်လွန်သူ ဦးဘရွှင်၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမုန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးကံညွန့်

နှင့်

ဦးအုန်းလှိုင်*

+၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၅ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၆ နည်း ၁၇— ချေလွှာကို မည်သည့်အခါ ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုလျှင် အမှုကိုထိုက်သင့် သလောက် ကြန့်ကြာစေမည် မှန်သော်လည်း ထိုသို့ကြန့်ကြာစေသည့် ကိစ္စမှာ အဆိုအချေကို ပြင်ဆင်ခွင့်မပြုဟု ငြင်းငယ်ရန် လုံလောက်သော အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ မူလအမှုမှ ဝင်ရောက်သော နောက်ဆုံး အယူခံရုံး ဌာပင် အဆိုအချေကို ပြင်ဆင်ရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြင်ဆင်ခွင့် ပြုနိုင်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးလှတင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးလှမြင့်(ပုသိမ်)

ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ဧရာဝတီတိုင်း ကျုံးပျော်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆/၈၀ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအုန်းလှိုင်က လျှောက်ထားသူ ဦးကံညွန့် အပေါ် ငှားရမ်းထားသည့် အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြ ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)နှင့်(ဇ) အရ တရားစွဲဆိုရာ ဦးကံညွန့်က ပထမ တင်သွင်းထားသည့် ချေလွှာပါ အချက်အလက်များအပြင် အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၅)တွင် ဖော်ပြထားသော နို့တစ်စာမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း ပြည့်စွက် ထုချေနိုင်ရန်

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၇၀
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၉ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ(၄) ရက် နေ့စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

၅
+၁၉၇၃
ဦးကံညွန့်
နှင့်
ဦးအုန်းလှိုင်

အလို့ငှာ ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်မပြုချေ။ ဦးကံညွန့်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ထောင်တံတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ မအောင်မြင် သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို ထပ်မံလျှောက်ထားသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ဦးကံညွန့် ဖြည့်စွက်လိုသော အချက်မှာ ဥပဒေ ကြောင်း ဆိုင်ရာ အချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆုံး အဖြတ် ရယူလိုလျှင် မူလရုံးတွင် နောက်ထပ်ငြင်းချက်တစ်ရပ် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ထုတ်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၅ အရ လျှောက်ထားသင့်ကြောင်း၊ ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက အမှု ကြန့်ကြာရန် အကြောင်းရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် အကြောင်းပြကာ ဦးကံညွန့်၏ လျှောက်လွှာကို ပယ်လွှဲကြောင်း တွေ့ရသည်။ တရားမကျင့် ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃ အရ ဆိုလျှင် အဆိုအချေ အစရှိသည်တို့ အပေါ် အခြေခံကာ ငြင်းချက် ထုတ်နုတ်ရသည်။ မူလချေလွှာတွင် ဦးကံညွန့်သည် နို့ တစ်စာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတရာ ချေပထားခြင်း မရှိ သည့်အလျောက် ယင်းနို့ တစ်စာမှာ တရားဝင်သည် မဝင်သည် ဆိုသော အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို တရားပြိုင်တို့အကြား အငြင်းပွားမှု တစ် တရာ မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ငြင်းချက် ထုတ်နုတ်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ သို့ကြောင့် နို့ တစ်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်တစ်ရပ်ထပ်မံထုတ်နုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့် ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုလျှင် အမှုကို ထိုက်သင့်သလောက် ကြန့်ကြာစေမည် မှန်သော်လည်း ထိုသို့ကြန့်ကြာ စေသည့် ကိစ္စမှာ အဆိုအချေတို့ကို ပြင်ဆင်ခွင့် မပြုဟု ငြင်းပယ်ရန် လုံလောက်သော အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ မူလအမှုမှ ဝင်ရောက်သော နောက်ဆုံးအယူခံ တရားရုံး၌ပင် အဆိုအချေတို့ကို ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုနိုင်ပေသည်။

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) တွင် ဖော်ပြထားသော ကိစ္စတရပ်ရပ်အတွက် နှင်လိုမှုတွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆-နှင့် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)အရ ပေးပို့သော နို့ တစ်စာသည် ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ စိစစ်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ သို့ဖြစ် ရာ အမှုတွင် ဦးအုန်းလှိုင်က ဦးကံညွန့်ထံ ပေးပို့ခဲ့သော နို့ တစ်စာမှာ တရားဝင် မဝင် ဆိုသည့်အချက်ကို တရားပြိုင် ဦးကံညွန့်အနေဖြင့် မိမိချေ လွှာတွင် ထုချေခွင့်ရှိသော အချက်ဖြစ်သည်။ တရားလို ဦးအုန်းလှိုင်

အနေဖြင့် မိမိတောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကို ရထိုက် မရထိုက် စိစစ်
 ရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် ပြဿနာလည်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အမှုသည်
 များ အကြားတွင် အမှန်တကယ် ပေါ်ပေါက်သော အငြင်းပွားမှုကို
 အဆုံးအဖြတ် ပြုနိုင်ရန်အလို့ငှာ အဆိုအချေများကို လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်
 ခွင့်ပြုနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၆၊ နည်း ၁၇ ထင် ပြဋ္ဌာန်း
 ထားသည်ဖြစ်ရာ ဦးကံညွန့်၏ လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်ပြုသင့်ပေသည်။

+၁၉၇၃
 ဦးကံညွန့်
 နှင့်
 ဦးအုန်းလှိုင်

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်း တရား
 ရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ဦးကံညွန့် လျှောက်ထားသည့်
 အဘိုင်း ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြင်ဆင်သည့် အတွက်
 ဦးကံညွန့်သည် ဦးအုန်းလှိုင်အား တရားစရိတ်ကျပ် ၅၀/- ပေးရမည်။
 ဤအမိန့် အတွက် စရိတ်မရှိ။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးမုန်စံလှိုင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရား စီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

၁။ ဦးကျော်ပွင့်

၂။ ဒေါ်ခင်ကြည်

နှင့်

ဦးသန်းတင်*

+ ၁၉၈၃
မတ်လ ၂၃
ရက်

တရားဝင် အိမ်ငှား၏ အမည်ဖြင့်ငှားရမ်းခများ ပေးလာခဲ့သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် တရားဝင် အိမ်ငှား ဖြစ်မလာခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်ကြစဉ် အိမ်ရှင်အားတရားဝင်အိမ်ငှား ဦးဘကြီးအမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးလာခဲ့သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာ၏ တရားဝင် အိမ်ငှား ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။ ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်ခြင်းမှာ အိမ်ငှား အဖြစ် နေထိုင်ခြင်း မဟုတ်ပဲ ဦးသန်းတင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

အယူခံ တရားလိုများ အတွက်။ ။ ဦးလှသောင်း ဗဟိုတရားရုံး ရှေ့နေ။
အယူခံ တရားပြိုင်များ အတွက်။ ။ ဦးမြသိန်း ဗဟို တရားရုံး ရှေ့နေ။

ဗိုလ်တထောင် မြို့နယ် တရားရုံး တရားမ ကြီးမှု အမှတ် ၁၀/၇၉ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးသန်းတင်က တရားလိုပြုလုပ်၍ အယူခံ တရားလိုများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးကျော်ပွင့်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ အပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်စေခဲ့သည့် ဥပစာမှ နှင်လိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက အတည်ပြုခဲ့သဖြင့် ဦးကျော်ပွင့်တို့က ဗဟို တရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

---

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၂၀၄
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၄၂ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ အယူခံဝင်မှု။

ဗိုလ်တထောင် မြို့နယ်၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားလမ်း အမှတ် ၃၅/၃၇
 အဆောက် အအုံ၏ အခန်းအမှတ် ၇ တွင် ဦးဘကြီးဆိုသူက ၁၉၆၀
 ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(၁)
 အရ ကြီးကြပ်ရေး ဝန်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အိမ်ထောင်စုလွန်ဖာတမာ ဘေဘီသို့
 လစဉ်ငှားရမ်းခ ငွေ ၅၅/- ကျပ်ဖြင့် ငှားရမ်းနေထိုင် ခဲ့ကြောင်း
 ဦးဘကြီး ကွယ်လွန်သောအခါ သားဖြစ်သူ ဦးသန်းတင်က အချင်းဖြစ်
 အခန်းတွင် ဆက်လက် နေထိုင်လာကြောင်း အမှုတစ် အငြင်း မပွားပေ။

၁၉၈၃
 ၁။ ဦးကျော်
 ပွင့်
 ၂။ ဒေါ်ခင်
 ကြည်
 နှင့်
 ဦးသန်းတင်

ဦးဘကြီးနှင့် သား ဦးသန်းတင်တို့သည် ဦးကျော်ပွင့်တို့နှင့် ခင်မင်
 ရင်းနှီးကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွားပေ။ အချင်းဖြစ်
 ဥပစာတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ဦးကျော်ပွင့်တို့၏ တောင်းခံချက်အရ
 ဦးသန်းတင်က အခကြေးငွေ မယူပဲ ခေတ္တ နေထိုင်ခွင့် ပြုခဲ့ကြောင်း
 ဦးသန်းတင်၏ ထွက်ဆိုချက်ရှိသည်။ ယင်းထွက်ဆိုချက်ကို ဒေါ်သိန်းကြည်
 (လိပြီ-၁)နှင့် ဒေါ်မြစိန်(လိပြီ-၄)တို့က ထောက်ခံ ထွက်ဆိုကြသည်။

အချင်းဖြစ် ဥပစာအတွက် ငှားရမ်းခများကို ဦးဘကြီး၏ အမည်ဖြင့်
 ဥပစာပိုင်ရှင်သို့ ပေးသွင်းခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဦးကျော်ပွင့်နှင့်
 ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ ကိုယ်တိုင်က ရုံး ရှေ့၌ ဝန်ခံ ထွက်ဆို ထားကြသည်။
 ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်ကြစဉ် အိမ်ရှင်အား
 တရားဝင် အိမ်ငှား ဦးဘကြီး အမည်ဖြင့် ငှားရမ်းခများ ပေးလာခဲ့သည်
 ဆိုရုံမျှဖြင့် ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာ၏ တရားဝင်အိမ်ငှား
 ဖြစ်မလာနိုင်ပေ။ ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် နေထိုင်
 ခြင်းမှာ အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်း မဟုတ်ပဲ ဦးသန်းတင်၏ ခွင့်ပြုချက်
 ဖြင့် နေထိုင်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးနှင့်
 တိုင်း တရားရုံးတို့က ဦးကျော်ပွင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင်
 ဦးသန်းတင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်ကြောင်း အကြောင်း ခြင်းရာ
 အပေါ် ထပ်တူ ဆုံးဖြတ်ထားသည်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး
 ဦးကျော်ပွင့်တို့၏ အယူခံကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်
 လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ် သည်။

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးမွန်စံလှိုင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ တွင်

+၁၉၀၃
မတ်လ
၂၃ ရက်

ဒေါ်ကျင်သန်း

နှင့်

၁။ ဒေါ်မေမေစိန်*

၂။ ဦးစိန်လှ

၃။ ဦးတင်မောင်ကြီး

ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသူအား နှင်လိုမှု- ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄-အရောင်းအဝယ် အထ မမြောက်ခြင်းကြောင့် ဝယ်သူမှာပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာခြင်း-ထို့ ကြောင့် ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ ရောင်းသူထံတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေရာ ထိုသူမှာ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေခြင်းမဟုတ်၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်အရ နေသူဖြစ်ခြင်း-

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် အရောင်းအဝယ် အထ မမြောက်သည့် အလျောက် ပိုင်ရှင်အဖြစ် သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ် အိမ်မှာ မူလက ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ဒေါ်ကျင်သန်းက ယင်းအိမ်ကို သက်သေခံ(က) စာချုပ်အရ ဝယ်ယူပြီး ဒေါ်မေမေစိန်အား ယင်းအိမ်၌ ခေတ္တနေခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သက်သေခံ (က) အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် အရောင်းအဝယ် အထ မမြောက်သည့်အလျောက် ဒေါ်ကျင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင် အဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေသည့် အလျောက် ဒေါ်မေမေစိန်သည် ဒေါ်ကျင်သန်း၏ အခွင့်အမိန့်အရ ယင်းအိမ်၌ နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ပဲဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့် ရှိသူ ဖာစဦးအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ကျင်သန်း စွဲဆိုသော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၃။
+ ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ်၆၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ အယူခံဝင်မှု။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးလှသောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

+ ၁၉၇၃

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်။ ။ကိုယ်တိုင်-မလာ။

ဒေါ်ကျင်

သန်း

နှင့်

၀။ ဒေါ်

မေမေစိန်

၂။ ဦးစိန်လှ

၃။ ဦးတင်

မောင်ကြီး

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၂/၇၉ တွင် အယူခံ တရားလို ဒေါ်ကျင်သန်းက တရားလို ပြုလုပ်၍ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်မေမေစိန်၊ ဦးစိန်လှနှင့် ဦးတင်မောင်ကြီးတို့အပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသည့် နေအိမ်မှ နှင်လိုမှု စွဲဆိုရာ ပလပ်ခြင်း ခံရသည်။ ဒေါ်ကျင်သန်းက တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သည့် အတွက် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ပထမအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အယူခံ တရားလို ဒေါ်ကျင်သန်းက ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့ ဘောက်ထော်ရပ်ကွက်၊ ဝန်မင်းလမ်း၊ အမှတ် (၉) နေအိမ်မှ မြေညီထပ်ခန်းကို ဒေါ်မေမေစိန်တို့ထံမှ ငွေကျပ် ၄၇၀၀၀/-ဖြင့် ၂၆-၁၀-၇၇ ရက်နေ့က ကတိစာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ကတိစာချုပ်တွင် ထိုနေ့မှစ၍ အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ဒေါ်မေမေစိန်တို့အား (၄) လ ခေတ္တနေထိုင်ခွင့်ပြုရန်၊ (၄) လ စေ့သောအခါ ဒေါ်မေမေစိန်တို့က ငွေကျပ် ၄၇၀၀၀/-ကို သူ့အား ပြန်ပေးလျှင် အချင်းဖြစ် ဥပစာကို ဒေါ်မေမေစိန်သို့ အပိုင်ပြန်ပေးရန် ဖော်ပြထားကြောင်း၊ (၄) လစေ့သောအခါ ဒေါ်မေမေစိန်တို့က ငွေလည်းမပေး၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ ဖယ်ရှားခြင်းလည်းမပြုကြောင်း အဆိုပြုလျက် ဒေါ်မေမေစိန်တို့အပေါ် အချင်းဖြစ် ဥပစာမှ နှင်လိုမှု စွဲဆိုသည်။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ် အိမ်မှာ မူလက ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ ဒေါ်ကျင်သန်းက ယင်းအိမ်ကို သက်သေခံ (က) စာချုပ်အရ ဝယ်ယူပြီး ဒေါ်မေမေစိန်အား ယင်းအိမ်၌ ခေတ္တနေခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သက်သေခံ (က) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် အရောင်းအဝယ် အထ မမြောက်သည့် အလျောက် ဒေါ်ကျင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ဒေါ်မေမေစိန်ပိုင် အဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိနေသည့်အလျောက် ဒေါ်မေမေစိန်သည် ဒေါ်ကျင်သန်း၏ အခွင့်အိမ်အရ ယင်းအိမ်၌ နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ကျင်သန်း စွဲဆိုသော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန်အကြောင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေကို ကျပ် ၈၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမန်စံလှိုင်နှင့်၊
ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေ့တွင်၊

ဒေါ်ခင်ကြည်

နှင့်

ဦးမြင့်ဟန်*

+ ၁၉၇၃
ဖေဖော်ဝါရီ
၁၅ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၀-အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍
မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့ တညီတညွတ်တည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်
ထားခြင်းကို ဒုတိယအယူခံရုံးအနေဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးက မည်သည့်
အခါ စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုလျှင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံတရားရုံးက တညီတညွတ်တည်း
ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုတွင် ပယ်ဖျက်
လေ့မရှိပေ။ သို့သော် ဤအမှုတွင် ဦးမြင့်ဟန်သည် ဒေါ်ခင်ကြည်၏
အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ ဟုတ်မဟုတ် အောက်ရုံးများက စိစစ်ရာ၌
ဦးမြင့်ဟန်၏ အထက်ဖော်ပြပါ ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေကြောင်းအရ
မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသည်ကို သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ယင်းပြဿနာမှာ ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာ ဖြစ်သဖြင့် ဗဟို
တရားရုံးက ဒုတိယအယူခံမှုတွင် စိစစ် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးဘထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေ့နေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးတင်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေ့နေ။

ရန်ကုန်တိုင်း တာမွေမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂/၇၉
တွင် အယူခံတရားလိုဒေါ်ခင်ကြည်က အယူခံတရားပြိုင် ဦးမြင့်ဟန်အပေါ်
ခေတ္တနေခွင့်ပြုထားသော မြေမှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အရေးနိမ့်

---

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၇၅
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၇ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၇၁ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃၀ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်ကြည်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်အဖြစ် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင် သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုကို တင် သွင်းသည်။

+ ၁၉၈၃
ဒေါ်ခင်ကြည်
နှင့်
ဦးမြင့်ဟန်

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ခင်ကြည်က တာမေမြို့နယ်၊ အရှေ့မြင်းပြိုင်ကွင်း လမ်း၊ အမှတ်(၂၇၈) စာရင်းပေါက်ဆောမြေမှာ မူလက ဦးမောင်ကလေး နှင့် ဦးဘစိုးတို့ ပိုင်ဖြစ်ရာ သူတို့နှစ်ဦးက ဦးမြင့်ဟန်အား အဆိုပါမြေ၏ တစ်ဝိတ်တဒေသတွင် ဆောက်လုပ်ထားသော မြင်းစောင်း၌ နေခွင့်ပြုခဲ့ ကြောင်း ဦးမောင်ကလေးတို့သည် အဆိုပါ မြေကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ၂၉-၁-၇၆ နေ့တွင် မိမိအား မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေကွက်ကို ရရှိပြီးနောက် မိမိက ဦးမြင့်ဟန်အား ဆက်လက်၍ နေခွင့် ပြုခဲ့ကြောင်း ယခုအခါ မိမိသည် အချင်းဖြစ် မြေပေါ်တွင် အိမ်ဆောက်လို သဖြင့် ဦးမြင့်ဟန်အား ခေတ္တနေခွင့်ပြုထားခြင်းကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ဖြင့် ရွှေနေ့မှတစ်ဆင့် အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း သို့သော် ဦးမြင့်ဟန်သည် လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ သူ့အားဖယ်ရှားပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးမြင့်ဟန်က အချင်းဖြစ် မြေ အပါ အဝင် မြေတကွက်လုံးမှာ ဦးဘစိုး (လိုပြ-၂) နှင့် ဦးမောင်ကလေးတို့၏ မြေဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ သူသည် ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် ဦးဘစိုး၊ ဦးမောင်ကလေး ဦးငွေ (လိုပြ-၃) တို့၏ မြင်းများကို လေ့ကျင့်သည့် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရာမှ ဦးငွေနှင့် ဆက်သွယ်၍ အဆိုပါ မြေကွက်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြောင်းလည်း ဝန်ခံထွက်ဆိုသည်။ ဦးငွေက “ယခုအချင်းဖြစ် နေရာတွင် ဦးမြင့်ဟန် အိမ်ဆောက်လုပ်ခြင်းမှာ ဦးမြင့်ဟန် ဆောက်ပြီးမှ ဦးဘစိုးနှင့် ဦးမောင်ကလေး သိသည်ဆိုလျှင် မမှန်ပါ။ ၎င်းတို့ ခွင့်ပြု ချက်ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “အဆို ပါမြေပေါ်တွင် ဦးမောင်ကလေးနှင့် ဦးဘစိုးတို့က မြင်းမွေးထား၍ မြင်းထရိန်နာ မြင်းကျင့် ဂျော်ကီတို့အားလုံး ဦးဘစိုး၊ ဦးမောင်ကလေး အခွင့်နှင့် နေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကိုမြင့်ဟန်တို့လည်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် အဆိုပါမြေတွင် ဆက်လက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးငွေသည် ဦးဘစိုးတို့၏အခွင့်အမိန့်အရ အချင်း ဖြစ် မြေကွက် အပါအဝင် မြေပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်နည်းတူ ဦးမြင့်ဟန်သည်လည်း ဦးငွေကို အကြောင်းပြုပြီး ဦးဘစိုးတို့၏ခွင့်ပြုချက်

+ ၁၉၇၃
ဒေါ်ခင်ကြည်
နှင့်
ဦးမြင့်ဟန်

အရအချင်းဖြစ်မြေပေါ် တွင်နေထိုင်လာခဲ့သည်ဟုဆိုရပေမည်။ ဦးဘစိုးနှင့် ဦးမောင်ကလေးတို့က ယင်းမြေကို ဒေါ်ခင်ကြည်အား သက်သေခံ(က) အပေးစာချုပ်အရ လွှဲပြောင်း ပေးခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်ခင်ကြည်သည် ဦးမြင့်ဟန်အား ၎င်း၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်ခွင့် ရှိသည်ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

အယူခံ တရားပိုင်၏ အကျိုးဆောင်က ဦးမြင့်ဟန်သည် ဒေါ်ခင် ကြည်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေ၌ နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ဟု မူလ ရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့ တသဘောတည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားခြင်း ကို ဤတရားမ ဒုတိယအယူခံမှုတွင် မပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုလျှင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံ တရားရုံးတို့က တညီတညွတ်တည်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုတွင် ပယ်ဖျက် လေ့မရှိပေ။ သို့သော် ဤအမှုတွင် ဦးမြင့်ဟန်သည် ဒေါ်ခင်ကြည်၏ အခွင့် အမိန့်အရ နေထိုင်သူ ဟုတ်မဟုတ် အောက်ရုံးများကစိစစ်ရာ၌ ဦးမြင့်ဟန် ၏ အထက်ဖော်ပြပါ ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေကြောင်းအရ မည်သို့အကျိုး သက်ရောက်မှုရှိသည်ကို သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းပြဿနာမှာ ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးက ဒုတိယ အယူခံမှုတွင် စိစစ်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသည်။ အထက်တွင် ပြဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း ဦးမြင့်ဟန်ကိုယ်တိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကွက်အပါအဝင် မြေကွက် အတင်းသို့ ဦးဘစိုးတို့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍ ဝန်ခံထားသည်ဖြစ်ရာ ဦးငွေ၏ ထွက်ချက်နှင့်ပေါင်းစပ် စဉ်း စားလျှင် သူသည် တချိန်က ဦးဘစိုးတို့၏အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူဖြစ် ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်ခင်ကြည်အနေဖြင့် စွဲဆို သည့်အတိုင်း ဒီကရီထုတ်ပေးလျက် ဒေါ်ခင်ကြည်၏အမှုကို ပလပ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံး တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်ခင်ကြည် စွဲဆိုသည့် အတိုင်း တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ခင်စိန်

နှင့်

ကိုတင်မောင်လွင်(ခ)လင်းမောင်ပါ-၄ *

+ ၁၉၈၃
ဖေဖော်ဝါရီ
၁၄ ရက်

မူလရုံးတွင် အမှုတစ်မှု၌ ပထမချမှတ်ထုတ်ပေးသော အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင် မှုလျှောက်ထားဆဲ မူလတရားရုံးက နောက်ထပ်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ရာ၊ ပြင် ဆင်မှုရုံးက၊ ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရုံမျှဖြင့် မူလရုံးက နောက်ထပ် ချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားခြင်း ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤပြင်ဆင်မှုကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်နိုင်သည့် အမိန့်မှာ တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၀-၈-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်သာဖြစ်သည်။ တိုင်း တရားရုံးက အမှုကိုပယ်ပစ်သည့် ၇-၁၀-၈၁-ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ် ပေသည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ ယင်းအမိန့်နှစ်ရပ်မှာ သီးခြားအမိန့်များဖြစ် ကြသည့်အလျောက် ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ရုံမျှဖြင့် နောက်ထပ် ချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားမည် မဟုတ်ပေ။ လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင် ကိုးကားသောအမှုတွင် ပဏာမ ဒီကရီ ကို အယူခံဝင်ဆဲ၌ မူလရုံးက ထိုအမိန့်များထပ်မံချမှတ်ရာထိုပဏာမဒီကရီကို အယူခံတွင် ပယ်ဖျက်လိုက်ပါက ထိုအမိန့်များမှာလည်း ပျက်ပြယ်သွား သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ပထမ ချမှတ်ထားသော အမိန့်သည် ပဏာမဒီကရီမဟုတ်သဖြင့် ဤအမှုပါဖြစ်ရပ် များသည် လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်ကိုးကားသော အမှုပါဖြစ် ရပ်များနှင့် ကွဲပြားခြားနားပေသည်။

* ၁၃၇၁-ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၅၃။
+ ၁၉၈၁-ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၃ (ကမာရွတ်) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၀-ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

+ ၁၉၈၃
ဒေါ်ခင်စိန်
နှင့်
ကိုတင်
မောင်လွင်
(ခ)
လင်းမောင်ပါ
၄

လျှောက်ထားသူသည် ၇-၁၀-၈၁-ရက်စွဲပါဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆-အရ အယူခံခွင့်ရှိသည်ဖြစ်ပေရာ ထိုသို့ အယူခံဝင်ပါက
ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တင်ပြထားသောအချက်ကို အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅
(၁)အရ အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ်အဖြစ်ဖြင့် တင်ပြနိုင်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဩ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘစိန်၊ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

လျှောက်ထားခံရသူ ကိုတင်မောင်လွင်(ခ)လင်းမောင်အား လျှောက်
ထားသူ ဒေါ်ခင်စိန်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ခင်ပွန်း ဦးလှရှိန်တို့က ၁၉၆၂
ခုနှစ်ခန့်မှ စ၍ သားအဖြစ်ဖြင့် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်လာခဲ့သည်။
လျှောက်ထားခံရသူ မခင်သန်းဦးသည် ကိုတင်မောင်လွင်၏ ဇနီးဖြစ်
သည်။ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ခင်စိန်က ကိုတင်မောင်လွင်နှင့် အတူနေ
ထိုင်ရာမှ အဆင်မပြေ၍ တူတဦးဖြစ်သူ၏ အိမ်သို့ ပြောင်းရွေ့ နေထိုင်
၏။ ကိုတင်မောင်လွင်နှင့် ဇနီး မခင်သန်းဦးတို့သည် မိမိပိုင် ပန်းချီ
ကားနှင့် စာအုပ်များကိုလျှောက်ထားခံရသူ ဦးဟန်တင်နှင့် ဒေါက်တာ
ဒေါ်ရီရီတို့အား ရောင်းချခဲ့သောကြောင့် မိမိက ကမာရွတ် ပြည်သူရဲသို့
တိုင်တန်းခဲ့ရာ ကိုတင်မောင်လွင်တို့ လင်မယားအား ကမာရွတ်မြို့နယ်
တရားရုံးပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၃၃၆/ ၈၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/ ၃၄ အရတရားစွဲဆို တင်ပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ခိုးရာပါ ပစ္စည်း
များကို ပြည်သူရဲတပ်ဖွဲ့က သိမ်းဆည်း၍ အဆိုပါ အမှုတွင် သက်သေခံ
ပစ္စည်းများ အဖြစ်ဖြင့် တင်ပြထားကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ယင်းပစ္စည်းများ
မှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် ရန်ကုန်
တိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၃/၈၁ (ကမာရွတ်) တွင်
တရားစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်စိန်သည် မြက်ဟ ကြေငြာ
ချက် ဒီကရီအပြင် သက်သေခံပစ္စည်းများ လက်ရောက်ရလိုကြောင်းပါ
စွဲဆိုရန်လိုအပ်သည်ဖြစ်၍ အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်တင်သွင်းရန် အမိန့်ချမှတ်
သည်။ ဒေါ်ခင်စိန်က ယင်းအမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံး၌
ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းပြီးနောက် တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်စိန်
သည် ၂၀-၈-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်နှင့် အညီ အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ရန်
ပျက်ကွက်သည်ကို အကြောင်းပြပြီး အဆိုလွှာကို ၇-၁၀-၈၁ နေ့၌
ပယ်လိုက်ကြောင်း တွေ့ရသည် ထိုသို့အမှုကို ပယ်ထားပြီးဖြစ်၍ ဤပြင်

ဆင်မှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်၍ ရနိုင်မရနိုင်နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး နှစ်ဘက် အကျိုးဆောင်တို့အား ကြားနာခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က ဗဟိုတရားရုံးသည် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး၊ တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၀-၈-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပါက ထိုအမိန့်ကို အခြေပြု၍ အမှုကို ပလပ်သည့် ၇-၁၀-၈၁ ရက်စွဲပါအမိန့်မှာ အလိုအလျောက်ပျက် ပြယ်သွားမည် ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း၊ တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ လျှောက်ထားခံရသူတို့၏ အကျိုးဆောင် များကမူ ဒေါ်ခင်စိန် စွဲဆိုသော အမှုမှာ တိုင်းတရားရုံးတွင်မရှိတော့ သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုဆောင်ရွက်၍ မရနိုင်တော့ကြောင်းဖြင့် တင်ပြ သည်။

+ ၁၉၈၃
ဒေါ်ခင်စိန်
နှင့်
ကိုတင်
မောင်လွင်
(ခ)
လင်းမောင်ပါ

ဤပြင်ဆင်မှုကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်နိုင်သည့် အမိန့်မှာ တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၀-၈-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်သာဖြစ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို ပလပ်သည့် ၇-၁၀-၈၁ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၂)တွင် အကျိုးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်ပေသည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ ယင်းအမိန့် နှစ်ရပ်မှာသီးခြားအမိန့်များ ဖြစ်သည့်အလျောက် ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ရုံမျှဖြင့် နောက်ထပ် ချမှတ်သည့် အမိန့်မှာ အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ်သွားမည် မဟုတ်ပေ။ လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင် ကိုးကားသော အမှုတွင်ပဏာမ ဒီကရီကို အယူခံဝင်ဆဲ၌ မူလရုံးက အမိန့်များ ထပ်မံချမှတ်ရာ တိုပဏာမ ဒီကရီကို အယူခံတွင်ပယ် ဖျက်လိုက်ပါက ထိုအမိန့်များမှာလည်း ပျက်ပြယ်သွားသည်ဟု ဆုံးဖြတ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ပထမချမှတ်သော အမိန့်သည် ပဏာမ ဒီကရီမဟုတ်သဖြင့် ဤအမှုပါဖြစ်ရပ်များသည် လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင် ကိုးကားသော အမှုပါ ဖြစ်ရပ်များ နှင့် ကွဲပြားခြားနားပေသည်။ လျှောက်ထားသူသည် ၇-၁၀-၈၁ ရက်စွဲပါ ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည် ဖြစ်ပေရာ ထိုသို့အယူခံဝင်ပါက ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တင်ပြထားသော အချက်ကို အဆိုပါဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅(၁)အရ အယူခံ အကြောင်းပြ ချက်တစ်ရပ် အဖြစ်ဖြင့် တင်ပြနိုင်ပေသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လျှင် အကျိုးရှိမည် မဟုတ် တော့သဖြင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ခင်စိန်ပါ-၂

နှင့်

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် (ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်)*

+၁၉၇၃
ဇေဇော်ဝါရီ
၁၈ ရက်

ခွင့်ပြုချက်နှင့် ထားသူအား နှင်ထုတ်လိုမှု-အမေ့ဆိုင်တဦးအနေဖြင့် နေထိုင်သူကို အခွင့်အမိန့်အရ နေသူအဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်နိုင်ခွင့်ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဤပြောင့်ဆို ဝန်ခံချက်ကို ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏ ထွက်ဆို ချက်နှင့် ပေါင်းစပ် စဉ်းစားလျှင် အချင်းဖြစ် ခြံမြေနှင့် အိမ်မှာ မိဘများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေတို့ကျန်ရစ်သော အမေ့ပုံပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည်ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေ တို့၏ သမီးဖြစ်သူဒေါ်ခင်စိန်သည်ယင်းခြံမြေနှင့်အိမ်တွင် အမေ့ဆိုင်တစ်ဦး အနေဖြင့် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်၍ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင် သည် ဒေါ်ခင်စိန်တို့အား သူ၏အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်ခွင့်မရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးကျော်စိန်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးစိုးသိန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်နှင့် အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်စိန်တို့သည် မောင်နှမ အရင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ အယူခံတရားလို ဦးမောင်သန်းသည် ဒေါ်ခင်စိန်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်က ပေါင်မြို့ မင်းလမ်းရှိ မြေကွက်တကွက်ပေါ်တွင် မိမိသည် အိမ်တဆောင် ဆောက်လုပ်၍ မိဘ များအား နေထိုင်စေခဲ့ရာ ဒေါ်ခင်စိန်တို့အား မိဘများနှင့်အတူ နေခွင့် ပြုခဲ့ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့အား ထိုအိမ်မှ နှင်ချခဲ့ကြောင်း ညီ

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၁၉၇
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၃၉ တွင်ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခု ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက် နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

အကို မောင်နှမများက မေတ္တာ ရပ်ခံသဖြင့် ဒေါ်ခင်စိန်တို့အား အဆိုပါ အိမ်၌ ပြန်လည်နေခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း ဒေါ်ခင်စိန်တို့သည် ၃၀-၆-၇၅ နေ့တွင် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပေးရန် ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ ပေါင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅/၇၀ တွင် ဒေါ်ခင်စိန်တို့အား အခွင့်အမိန့်အရ နေသူများအဖြစ်ဖြင့် အဆိုပါ အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်စိန်တို့က မှန်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် အလှူခံ ဝင်သော်လည်း မအောင်မြင် သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုကို တင်သွင်း သည်။

၁၉၈၃
ဒေါ်ခင်စိန်ပါ-
၂ နှင့်
ဒေါ်ခင်
အေးမြင့်
(ကွယ်လွန်သူ
ဗိုလ်ကြီး
ချစ်သွင်၏
တရားဝင်ကိုယ်
စားလှယ်)

ဤအမှုတွင် မူလရုံး တရားလို ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်က အချင်းဖြစ် ခြံ မြေနှင့် အိမ်မှာ မူလက မိဘများဖြစ်ကြသည့် ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်း ရွှေတို့ ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်က ထိုခြံ မြေနှင့် အိမ်ကို ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေတို့ လက်မှ အငြိမ်းစား တပ်ကြပ်ကြီး ညွှန်စိန်က ဝယ်ယူပြီးနောက် ၎င်းအား တဆင့်ပြန်လည် ရောင်းချ ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သို့သော်တရားပြိုင်ဘက်မှ ပြန်လည် မေးမြန်း သော အခါ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်က “အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေနှင့် ပတ်သက်၍ ပိုင်ဆိုင်မှု စာရွက် စာတမ်း ရှိပါသလား ဆိုလျှင် ကျွန်တော့ အနေနှင့် ယခုအခါ မတင်ပြနိုင် ပတ်ဝန်းကျင် သက်သေများသာ တင်ပြနိုင်ပါသည်” ဟု ဝန်ခံထွက်ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလွင် ဒေါ်သန်းရွှေ တို့က တပ်ကြပ်ကြီးညွှန်စိန်အား လည်းကောင်း တပ်ကြပ်ကြီး ညွှန်စိန်ကတဖန် ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်အား လည်းကောင်း မှတ်ပုံတင်အချုပ် စာတမ်း အရ ရောင်းချခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေပေသည်။ သက်သေခံ(၂) မြေပုံအရ အချင်းဖြစ် မြေမှာ မြေပုံတွင် လည်းကောင်း ဦးပိုင် မှတ်ပုံတင် စာရင်း (၁-က) တွင်လည်းကောင်း ဦးထွန်းလွင် အမည် ပေါက်လျက် ရှိပေသည်။ ဤအခြေ အနေတွင် ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေတို့သည် အချင်းဖြစ် ခြံ မြေနှင့် အိမ်ကို တပ်ကြပ်ကြီး ညွှန်စိန်အား ပစ္စည်းလွှဲ ပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်များနှင့် အညီ ရောင်းချခဲ့ခြင်း မဟုတ်၍ အရောင်း အဝယ်မှာ အထမမြောက်သည့် အလျောက် ဦးထွန်းလွင်တို့ လင်မယား ကွယ်လွန်သောအခါ ထိုခြံ မြေ နှင့် အိမ်မှာ သူတို့ပိုင် ပစ္စည်းများအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေပေသည်။ အယူခံတရားပြိုင်၏ အကျိုးဆောင်က အချင်းဖြစ် အရောင်း အဝယ် စာချုပ်များကို မှတ်ပုံမတင်ခဲ့ စေကာမူ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃(က)ပါ အကာ အကွယ်ကို

+ ၁၉၇၃
 ဒေါ်ခင်စိန်ပါ-
 ၂ နှင့်
 ဒေါ်ခင်
 အေးမြင့်
 ကွယ်လွန်သူ
 ဗိုလ်ကြီး
 ချစ်သွင်၏
 တရားဝင်ကိုယ်
 ဇာလှယ်

ရထိုက်ကြောင်း ထင်ပြု လျှောက်ထားသည်။ ယင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ ပစ္စည်း ရောင်းမည်ဆိုသော ဦးထွန်းလွင် ဒေါ်သန်းရွှေ တို့က ဖြစ်စေ၊ တပ်ကြပ်ကြီး ညွှန်စိန်က ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း အရေးဆိုသူ တစ်ဦးဦးက ဖြစ်စေ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင် အပေါ် အချင်းဖြစ် ခြံမြေနှင့် အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရား တစ်ထုံးစုံဆိုသည့် အခါ ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်က အကာအကွယ်ယူ တင်ပြခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုမှာ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်က တရားလို ပြုလုပ်၍ စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်ရာ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

ပေါင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၆/၇၇ တွင် ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏ အစ်ကို ဦးချစ်တင်က ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်နှင့် ဒေါ်ခင်စိန် တို့ အပါအဝင် ညီ ညီမများအပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဦးထွန်းလွင်၊ ဒေါ်သန်းရွှေတို့ ကျန်ရစ်သော အမွေပုံ ပစ္စည်းများကို စီမံ ခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုရာ အဆိုအပိုဒ်(၂) တွင် အခြင်းဖြစ် ခြံ မြေနှင့် အိမ်မှာ မိဘများ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ အဆိုပြုသည်။ ယင်း အမှုတွင် ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်နှင့် အခြား တရားပြိုင်တို့က အဆိုလွှာပါ အချက်အလက်များ မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံ ဖြောင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤဖြောင့်ဆို ဝန်ခံချက်ကို ဗိုလ်ကြီးချစ်သွင်၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် ပေါင်းစပ် စဉ်းစားလျှင် အချင်းဖြစ် ခြံ မြေနှင့် အိမ်မှာ မိဘများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေတို့ ကျန်ရစ်သော အမွေပုံ ပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည် ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလွင်နှင့် ဒေါ်သန်းရွှေ တို့၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်စိန်သည် ယင်း ခြံ မြေနှင့် အိမ်တွင် အမွေဆိုင် တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူ ရမည်ဖြစ်၍ ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင်သည် ဒေါ်ခင်စိန် တို့အား သူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ အဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်ခွင့်မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မွန်ပြည်နယ် တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဗိုလ်ကြီး ချစ်သွင် စွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့် တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့်၊
ဦးခင်ဇာမုံတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ခင်မြင့်

နှင့်

ဒေါ်ခင်မေ*

+ ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၆ ရက်

၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ)-
အချင်းဖြစ် မြေသည် လူနေရပ်ကွက်အတွင်း တည်ရှိပြီး လူနေအိမ်
ရာအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိနေခြင်းကြောင့်၊ ၁၉၅၃ ခုနှစ်
လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ) အရ
လယ်ယာမြေ ဟုတ်မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ် မြေမှာ ဥယျာဉ်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွဲ
၌ သက်သေအထောက်အထားမရှိချေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဥယျာဉ်မြေဖြစ်
စေကာမူ ယင်းမြေသည် လူနေရပ်ကွက်ဖြစ်သည့် မြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိ
ပြီး လူနေအိမ်ရာအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိနေခြင်းကြောင့်
၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ)-
အရ လယ်ယာမြေ မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးထွန်းတင် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ကျောက်တန်းမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၂/၇၉တွင်
အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မေက အယူခံ တရားလို ဒေါ်ခင်မြင့်အပေါ်
၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၂(၁) (က) နှင့် (စ) တို့အရ တရားစွဲဆို၍ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) အရသာ

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု အမှတ် ၁၂၇
+ ၁၉၈၀ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၇၀ တွင် ချမှတ်ခဲ့သော
၁၉၈၁ ခုနှစ် မတ်လ ၃၁ နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

+ ၁၉၇၃
ဒေါ်ခင်မြင့်
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ

အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ)အရ အနိုင်ဒီကရီမရရှိ
သဖြင့်၊ ဒေါ်ခင်မေက မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမ
ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၇၀/၈၀ တွင် အယူခံဝင်ခဲ့ရာ တိုင်းတရားရုံး
က ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ)အရပါ ဒီကရီ ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းအ
မိန့်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်က မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤဒုတိယအယူခံမှု
တင်သွင်းသည်။

ဤဒုတိယ အယူခံမှုတွင် ဒေါ်ခင်မြင့်၏ ရှေ့နေက အချက်သုံးချက်
အဓိကထား၍ တင်ပြသည်။ ပထမအချက်မှာ အချင်းဖြစ်မြေသည်
ဥယျာဉ်မြေဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုကို တရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ မရှိ
ကြောင်း၊ ဒုတိယအချက်မှာ ဒေါ်ခင်မေသည် ၁၉၆၀ ခုနှစ် မြို့ပြဆိုင်
ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ)၏ ခြွင်း
ချက်အရ အိမ်ပိုင်ရှင်မဟုတ်သဖြင့် ယင်းပုဒ်မအရ ဒီကရီ မရထိုက်ကြောင်း
နှင့် တတိယအချက်မှာ ဤအမှုတွင် မည်သည့်သက်သာခွင့်မျှ မရထိုက်
ကြောင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်မြေမှာ ဥယျာဉ်မြေဖြစ်ကြောင်း အမှုတွဲ၌ သက်သေအ
ထောက်အထား မရှိချေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဥယျာဉ်မြေ ဖြစ်စေကာမူ
ယင်းမြေသည် လူနေရပ်ကွက်ဖြစ်သည့် မြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိပြီး လူနေ
အိမ်ရာ အဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် ၁၉၅၃-
ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ (ခ)အရ
လယ်ယာမြေ မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုကို တရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်
ရှိသည်။

ဒေါ်ခင်မေက အချင်းဖြစ် ဥပစာမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ခင်
က ဆောက်ထားသည့် အဆောက်အအုံဖြစ်သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင်
သူ၏ ယောက္ခမဖြစ်သူ မှုလပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် ဦးစွတ်ကလိန်ခွဲထံမှ အမေ့
အားဖြင့် ရရှိခဲ့သောကြောင့် ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ၏ ခြွင်းချက်အရ
“ပိုင်ရှင်”ဖြစ်ပါသည်ဟု တင်ပြသည်။ ဒေါ်ခင်မေက သူ၏ယောက္ခမ
ဖြစ်သူ ဦးစွတ်ကလိန်ခွဲသည် ဒေါ်နုဆိုသူနှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြု
သည့်အတွက် အချင်းဖြစ် ဥပစာကို သူ့အား ဦးစွတ်ကလိန်ခွဲက ၁၉၅၈
ခုနှစ်တွင် အမေ့ခွဲပေးသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့အမေ့ ခွဲဝေ
ပေးကြောင်း မပေါ်လွင်ပဲ ၁၉၅၈ ခုနှစ်က အချင်းဖြစ် ဥပစာ၌ရှိ

သော အခန်းသုံးခန်းကို ဒေါ်ခင်မေအား လည်းကောင်း၊ နှစ်ခန်းကို မွေးစားသား ဦးဘိုကေအားလည်းကောင်း၊ ကျန်တစ်ခန်းစီကို မွေးစား သမီး ဒေါ်ခင်တင့်နှင့် နောက်အိမ်ထောင် ဒေါ်နုအားလည်းကောင်း၊ ဦးစွတ်ကလိန်နှင့် နှုတ်ဖြင့်ပေးသည်ဟု သက်သေအထောက်အထား များအရ ပေါ်လွင်သည်။ ဤကဲ့သို့ပေးခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဆိုစေ ကာမူ အမှုအဖြစ် ခွဲဝေပေးခြင်းမဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မေ သည် ၁၉၆၀ ခုနှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ)တွင် ဖော်ပြထားသည့် “အိမ်ပိုင်ရှင်” မဟုတ်ပေ။

+ ၁၉၇၃
ဒေါ်ခင်မြင့်
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေ

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤအယူခံမှုကို တစ်စိတ် တစ်ဒေသ ခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက ၁၉၆၀ ခုနှစ် မြို့ပြ ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ)အရ ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ကျောက်တန်းမြို့နယ် တရားရုံးက ပုဒ်မ ၁၂(၁) (က) အရသာ ချမှတ်ထားသည့် ဒီကရီကို အတည်ပြု လိုက်သည်။ ဤအယူခံမှုအတွက် အမှုသည်များသည် မိမိစရိတ်ကို မိမိ တို့ ကျခံစေရန် အမိန့်ချလိုက်သည်။

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမုန်စံလှိုင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရှေ့ တွင်

+၁၉၈၃
မတ်လ
၇ ရက်

ဦးချိန်ကွမ်း(ခ)ကင်ချိန်ကွမ်းပါ-၇

နှင့်

ဦးစွာနားပါ-၂*

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄-အရောင်းအဝယ် အထမမြောက်ခြင်းကြောင့် ဝယ်ယူမှု ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလပိုင်ရှင်များ၏ ကိုယ်စားလှယ်ထံမှ ဝယ်ယူရာ၌ ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံစာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ခဲ့သဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ယင်းအရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်ချေ။

တရားဝင် ပိုင်ဆိုင်သူ မဟုတ်သူထံမှ မှတ်ပုံမတင်သော စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူသည် အချင်းဖြစ်တိုက်နှင့် မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်များအဖြစ်သို့ မရောက်လာနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် ။ ။ ဦးသိန်းဇံ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်။ ။ ဦးအုန်းဖေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မကွေးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂/၈၀ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးစွာနားနှင့် ဒေါ်ကြူ (ခ) ဒေါ်သိန်းရှင်တို့က အယူခံတရားလို ဦးချိန်ကွမ်း(ခ)ကင်ချိန်ကွမ်း၊ မောင်မိုးဝင်း၊ မောင်သန်းမြင့်၊ မခင်စန်းမြင့်၊ ဦးတင်စိန်၊ ဒေါ်ကြူကြူနှင့် မကြူကြူတင်တို့ အပေါ်တွင် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ အရ မရွှေမပြောင်းနိုင်သော

*၁၉၈၀ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၇၆
+၁၉၈၀ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့စွဲပါ မကွေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု၊

ပစ္စည်းကို လက်ရောက် ပေးအပ်စေလိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရသည်။
ဦးစွာနားတို့က မကွေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်
သောကြောင့် ဤရုံးသို့ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၇၆/၈၀ ကို
တင်သွင်းသည်။

ဦးချိန်ကွမ်း
(ခ)
ကင်ချိန်ကွမ်း
ပါ ၇ နှင့်
ဦးစွာနားပါ-၂

ဦးစွာနားတို့က သူတို့သည် မကွေးတိုင်း အောင်လံမြို့ ရပ်ကွက်အမှတ်
(၃) ကန်ကြီးရပ်ကွက် ၁၉၇၀-၇၉-ခုနှစ် ဦးပိုင်အမှတ် (၂၇၅)၊ မြေကွက်
အမှတ်(၃၃၁) မြေချိန်ဧရိယာ ဒသမ ၁၄၀-ဧကရှိ မြေကွက်နှင့် မြေကွက်
ပေါ်၌ ဆောက်ထားသည့် တိုက်ကို မူလပိုင်ရှင် ဦးခင်မောင်အေးထံမှ
မြို့နယ်စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ဦးစီးဌာန အောင်လံမြို့၏ ၁၉၇၉-ခုနှစ်
မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ်(၇)အရ ၉-၅-၇၉ နေ့က တန်ဖိုးငွေ ကျပ်
၄၀၀၀၀-ဖြင့် အပိုင်ဝယ်ယူပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ မြေနှင့် တိုက်အိမ်ကို
၉-၅-၇၉ နေ့က စတင်ပိုင်ဆိုင်လာကြောင်း၊ တရားလိုများက တရားပြိုင်
များဖြစ်ကြသော ဦးချိန်ကွမ်းတို့အား အဆိုပါတိုက်၏ မြောက်ဘက်
(၃)ခန်းမှ ပြောင်းရွှေ့ပေးရန် ရပ်ကွက်ပြည်သူ့ကောင်စီတွင် ညှိနှိုင်းခဲ့
သော်လည်း ဖယ်ရှားခြင်း မပြုသဖြင့် ယခုအမှုကို စွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ဖော်ပြတရားစွဲဆိုသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးချိန်ကွမ်းသည် မူလအိမ်ရှင် အဗ္ဗဒူလာဟာဂျီဗာလီ-
မိုဟာမက်၏ အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း အိမ်လခ ပြေစာအမှတ် (၁)မှ (၈)
အရ ပေါ်ပေါက်သည်။

ဦးခင်မောင်အေး(လိုပြ ၃)က အောက်ပါအတိုင်းထွက်ဆိုထားသည်။

“ကျွန်တော် ဝယ်ယူပြီးနောက် အိမ်ပေါ်တွင် နေကြသူများထံမှ
အိမ်လခတောင်းပါသည်။ ဦးစွာနားက တလ ၄၅-ကျပ် ပေးပါသည်။
ဦးချိန်ကွမ်းတို့ထံမှ အိမ်လခ ရရှိရေးအတွက် ရ-လ-က အတွင်းရေးမှူး
ဦးချစ် ကို ကျွန်တော်ပြောပါသည်။ ဦးချစ်က ဦးချိန်ကွမ်းတို့ကို ခေါ် ညှိ
ပါသည်။ ဦးချိန်ကွမ်းက ပြည်သူပိုင်သိမ်းပြီးကတည်းက စားစရာမရှိဘူးဟု
ပြောပါသည်” ဟု ထွက်ဆိုထားသဖြင့် ဦးခင်မောင်အေးက ဦးချိန်ကွမ်း
တို့သည် ၎င်း၏ အိမ်ငှားများဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရာရောက်ပေသည်။

ထို့ပြင် ဦးခင်မောင်အေး၏ ထွက်ချက်၌-

“အချင်းဖြစ် အဆောက်အအုံနှင့် မြေကို ကျွန်တော် ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှာ
ဝယ်ခဲ့ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဝယ်တိုးက မှတ်ပုံတင် မပြုခဲ့ရ
ဘူးဆိုတာ မှန်ပါသည်” ဟု ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း

ဦးချိန်ကွမ်း
(၁)
ကင်ချိန်ကွမ်း
ပါ-၇ နှင့်
ဦးစွာနားပါ-၂

များကို ဦးခင်မောင်အေးက မူလပိုင်ရှင်များ၏ ကိုယ်စားလှယ် ဟာဂျီ-
အာမက်အီဘရာဟင်ဘဝါနီထံမှ ဝယ်ယူရာ၌ ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံ
(ည)စာချုပ်ကို မှတ်ပုံမတင်ခဲ့သဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅၄-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ယင်းအရောင်းအဝယ်မှာ အထ
မမြောက်ချေ။ ထို့ကြောင့် တရားဝင် ပိုင်ဆိုင်သူမဟုတ်သော ဦးခင်မောင်
အေးတို့ထံမှ သက်သေခံ(င)စာချုပ်အရ ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် ဦးစွာနား
တို့သည် အချင်းဖြစ်တိုက်နှင့်မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်များအဖြစ်သို့ မရောက်လာ
နိုင်ပေ။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် အယူခံ တရားပြိုင်တို့ စွဲဆိုသော
အမှုမှာ အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြုပြီး
တိုင်းတရားမကြီးအမှု အမှတ် ၂/၈၁ တွင် ၁၃-၁၀-၈၀ နေ့က ချမှတ်
လိုက်သော အမိန့်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ အယူခံတရားပြိုင်တို့ စွဲဆို
သော အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခ ကျပ် ၈၀/-ခွင့်ပြုသည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ဇွေမြိုင်ပါ(၆)

နှင့်

ဦးမောင်ကလေးပါ (၂)*

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၀ ရက်

တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂ နည်း ၃ (၁) နည်း ၃ (၂)နှင့် နည်း ၄ (၃) — အမှုပုံကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် တရားလို တစ်ဦး သေဆုံးသည့်အခါဖြစ်စေ တရားပြိုင်တစ်ဦး သေဆုံးသည့်အခါ ဖြစ်စေ ၎င်းတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ ထည့်သွင်းခြင်း မရှိပါက အမှုတစ်ခုလုံးမှာ ရပ်စဲခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဤအမှုတွင် တရားလို ဒေါ်လှ ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်လှ၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ကို ဒေါ်လှ၏ သားသမီးတို့ကသာ ရရှိသည် ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှ၏ အမွေစား အမွေခံတို့ကို ၎င်း၏ တရားဝင် ကိုယ်စား လှယ်များ အဖြစ်ဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၁)အရ အမှုတွင် ထည့်သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ထိုသို့ အမှုသည် များအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိ၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၂)အရ အမှုမှာ ဒေါ်လှနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ တရားပြိုင် ဦးဘဦး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဦးဘဦး၏ အမွေစား အမွေခံတို့အပေါ် ဆက်လက် တရားစွဲဆိုရမည် ဖြစ်ရာ ထိုသူတို့အား ဦးဘဦး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ်ဖြင့် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ဥပဒေ ၄(၃)အရ အမှုမှာ ဦးဘဦးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှလည်း ရပ်စဲသွား ပြီဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အမှုပုံကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမွေဆိုင် အားလုံးသည် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ရမည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှနှင့် ဦးဘဦး တို့၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်တို့မှာ အမှုတွင် မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ ဖြစ်သည့်အလျောက် သူတို့မပါပဲ ဦးကျော်ဇံ ကျန်ရစ်သော

*၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၂၁
+၁၉၇၆ ခု တရားမကြီးမှု ၁၁ တွင် ၁၉၇၁ ခုနှစ် မတ်လ ၅ ရက်နေ့စွဲပါမေးကူးတိုင် တရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု

၁၉၇၃
ဒေါ်ငွေမြိုင်ပါ
(၆)
နှင့်
ဦးမောင်က
လေးပါ
(၂)

အမေ့ပုံပစ္စည်းများကို ထိထိရောက်ရောက် စီမံခန့်ခွဲ၍ မရနိုင်တော့ပေ။
သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှဘို(၃)ဦး စွဲဆိုထားသော အမှုတစ်မှုလုံးမှာ အမှုသည်
မစုံလင်သည့်အတွက် ရပ်စဲသွားပြီဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဘမြိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမြစိန်(ကိုယ်စား) ဦးလှမြင့်
ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

မကွေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၁/၇၆ တွင် ကွယ်လွန်
သူ ဦးကျော်ဇံ၏ အမေ့ပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုကြောင်းဖြင့်
ဒေါ်လှ၊ ဦးမောင်ကလေး၊ ဒေါ်ထွန်းမေတို့သုံးဦးက ဦးဘဦး၊ ဒေါ်ငွေ
မြိုင်၊ ဦးတင်အောင်၊ ဒေါ်စောရင်၊ ဒေါ်နုနှင့် ဒေါ်ရှုတို့အပေါ် တရား
စွဲဆိုသည်။ အမှုစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း မူလရုံး တရားလိုတဦးဖြစ်သူ ဒေါ်
လှနှင့် တရားပြိုင်တဦးဖြစ်သူ ဦးဘဦးတို့ ကွန်လွန်သွားသော်လည်း သူတို့
၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များကို အမှုတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိ
သည်ကတကြောင်း၊ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေသည်ဟု
အငြင်းပွားသည်က တကြောင်းကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက ထိုပြဿနာများ
နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ပဏာမ ငြင်းချက် (၃)ချက် ထုတ်နုတ်၍ နှစ်ဘက်ကို
ကြားနာပြီးနောက်တရားလိုတို့ စွဲဆိုထားသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်း
သတ်ကျော်လွန်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဒေါ်လှနှင့် ဦးဘဦးတို့ ကွယ်လွန်သွား
သော်လည်း အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သဖြင့် လျှောက်
ထားသူ ဒေါ်ငွေမြိုင်ပါ (၆)ဦးတို့က ထိုအမိန့် ပြင်ဆင်ပေးရန် ဗဟို
တရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို ဒေါ်လှ ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်လှ၏
တရားစွဲဆိုခွင့်ကို ဒေါ်လှ၏ သားသမီးတို့ကသာ ရရှိသည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှ၏
အမေ့စားအမေ့ခံတို့ကို ၎င်း၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ်ဖြင့်
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၁) အရ အမှုတွင်
ထည့်သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုထိုအမှုသည်များ အဖြစ် ထည့်သွင်း
ခဲ့ခြင်း မရှိ၍ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၃ (၂)အရ
အမှုမှာ ဒေါ်လှနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ
တရားပြိုင် ဦးဘဦး ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဦးဘဦး၏ အမေ့စားအမေ့ခံ

၁၉၇၃
ဒေါ်ဇွေမြိုင်ပါ
(၆) နှင့်
ဦးမောင်က
လေးပါ
(၂)

တို့ အပေါ် ဆက်လက် တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ရာ ထိုသူတို့အား ဦးဘဦး၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ်ဖြင့် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ (၃)အရ အမှုမှာ ဦးဘဦးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှလည်း ရပ်စဲသွားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အမေ့ပုံကို စီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုတွင် အမေ့ဆိုင်အားလုံးသည် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ရမည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှနှင့် ဦးဘဦးတို့၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်တို့ မှာ အမှုတွင် မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များဖြစ်သည့်အလျောက် သူတို့မပါပဲ ဦးကျော်ဇံ ကျန်ရစ်သော အမေ့ပုံပစ္စည်းများကို ထိထိရောက်ရောက် စီမံခန့်ခွဲ၍ မရနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်လှတို့ (၃)ဦး စွဲဆိုထားသော အမှုတစ်မှုလုံးမှာ အမှုသည် မစုံလင်သည့်အတွက် ရပ်စဲသွားပြီဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်လှ၊ ဦးမောင်ကလေးနှင့် ဒေါ်ထွန်းမေ တို့ စွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ အထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမုန်စံလှိုင်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ညွန့်ကြည်

နှင့်

ဒေါ်တင်နွဲ့ (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ် ဦးခက်မှတဆင့်)*

+၁၉၈၃
ဖေဖော်ဝါရီ
၁၄ ရက်

တိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားခြင်း မပြုနိုင်ဟု ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဟုတ်မဟုတ်-ထိုအမိန့်များကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ (၁)နှင့် အမိန့် ၄၃ နည်း ၁ အရ၊ ဗဟိုတရားရုံး၌ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားခြင်း မပြုနိုင်ဟု ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ မဟုတ်သည့်ပြင် အယူခံတရားလိုသည် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄(၁)အရ ဖြစ်စေ၊ အမိန့် ၄၃ နည်း ဥပဒေ ၁ အရဖြစ်စေ ဗဟိုတရားရုံး၌ အယူခံ ဝင်ခွင့် မရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးဝင်းမောင် (ပဲခူး)၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးလှသင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပဲခူးတိုင်း ပြည်မြို့ မြို့နယ်တရားရုံး တရားမ ဇာရီမှု အမှတ် ၁၂/၈၀ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်နွဲ့က တရားနိုင်အဖြစ်ဖြင့် ၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ် ဦးခက်မှ တဆင့် အယူခံ တရားလို ဒေါ်ညွန့်ကြည်အပေါ် အဆိုပါ တရားရုံး တရားမကြီးအမှု အမှတ် ၈၈/၇၅ တွင် ရရှိထားသော

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေ အယူခံမှု အမှတ် ၁၃၉
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၅(ပြည်) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက် နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့် ကိုမကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ကျူးကျော်သည့် မြေမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ဒီကရီကို အတည်ပြုသည်။ ဇာရီ
 မှုကို ဆောင်ရွက်ဆဲတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ညွန့်ကြည်က အယူခံ တရား
 ပြိုင် ဒေါ်တင်နွဲ့အပေါ် အဆိုပါ တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၀/၈၁
 တွင် ကျူးကျော်သည် ဆိုသောမြေကို တန်ဖိုးကျပ် ၃၀၀-ပေး၍ ရလို့
 ကြောင်း တရားစွဲဆိုလေသည်။ ထိုအမှုကို စစ်ဆေးဆဲတွင် ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ
 ထားရန် လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်ချေ။ အယူခံ တရားလိုက တိုင်း
 တရားရုံးတွင် အယူခံသော်လည်း အရေးနိမ့်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံး၊ တရားမ
 အထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၁၀၀/၈၁ တွင် ထပ်မံအယူခံဝင်သည်။ ထိုသို့
 အယူခံဝင်ဆဲတွင် မြေအပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ထားခြင်းကို ဆိုင်းငံထားရန်
 ဒေါ်ညွန့်ကြည်ဘက်မှ ဇာရီမှုတွင် တင်ပြရာမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၁-၉-၈၁
 ရက်စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း အမိန့်အရ ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံလိုက်သည်။
 ဒေါ်တင်နွဲ့ကမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုမကျေနပ်သဖြင့် တိုင်းတရားရုံးတွင်
 ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
 ပယ်ဖျက်ပြီးဇာရီမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်သောကြောင့်
 ဒေါ်ညွန့်ကြည်က ဤတရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုကို လျှောက်ထားသည်။

၁၉၈၃
 ဒေါ်ညွန့်
 ကြည်
 နှင့်
 ဒေါ်တင်နွဲ့
 ၎င်း၏ကိုယ်
 စားလှယ်
 ဦးခက်မှ
 တဆင့်

တိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံထားခြင်း မပြုနိုင်ဟု ချမှတ်သော
 အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂) တွင် အကျုံးဝင်သော
 ဒီကရီ မဟုတ်သည့်ပြင် အယူခံတရားလိုသည် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို
 အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄(၁)အရ ဖြစ်စေ၊ အမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁ အရ ဖြစ်စေ
 ဗဟိုတရားရုံး၌ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။
 ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ညွန့်သိ

နှင့်

ဦးအောင်ခင်ပါ (၁၀)*

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၀ ရက်

ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်စာတမ်းကို ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန် လိုမလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားသူက အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ တရား ဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေဌာပေးစေ လိုမှု စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်စာတမ်း တစ်ရပ် သည် ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အာနိသင် တစ်စုံတစ်ရာမရှိ သောကြောင့် ယင်းသို့ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်မျိုးကို ပယ်ဖျက်ရန် မလိုချေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးအောင်သိန်း (ကိုယ်စား) ဦးမောင်မောင်သောင်း ဗဟို တရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမြစိန် (ကိုယ်စား)ဦးလှမြင့် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ညွန့်သိသည် လျှောက်ထားခံရသူဦးသိန်းဟန်၏ ဇနီးဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးသာဒွန်း၊ ဦးစံဝင်း၊ ဦးသိန်းဟန်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဦးဘသိန်းတို့သည် ညီအစ်ကိုအရင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ မသန်းတင်၊ မတင်အေး၊မအုန်းတင်၊ မောင်လှမောင်၊

*၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၃
+၁၉၇၉ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅ (မိုးကုတ်) တွင် ချမှတ်သော
၁၉၇၁ ခုနှစ် မတ်လ ၆ ရက် နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

၁၉၇၃
ဒေါ်ညွန့်သိ
နှင့်
ဦးအောင်ခင်
ပါ (၁၁)

မောင်ကံညွန့်နှင့် မမေကြည်တို့သည် ဦးသိန်း၏ သား သမီးများ ဖြစ်ကြ
သည်။ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ညွန့်သိက ဦးသာဒန်း၊ ဦးစံဝင်း၊ ဦးသိန်းဟန်
နှင့် ဦးဘသိန်းတို့သည် မိမိတို့တွင် မယားနှစ်ဦးပိုင် လက်ထက်ပွား ပစ္စည်း
ဖြစ်သည့် မိုးကုတ်မြို့ ရှမ်းခေတ် အရှေ့တောင် ရပ်ကွက်အမှတ်(၅)၊ ဦးပိုင်
အမှတ် (၄၀) စာရင်းပေါက်သော မြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ
အဆောက်အအုံကို လျှောက်ထားခံရသူ ဦးအောင်ခင်နှင့် ဒေါ်လှတင်
တို့အား ၄-၉-၇၆ နေ့၌ အဖိုးစားနား မရပဲ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်
ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ အရောင်းစာချုပ်မှာ တရားဥပဒေ
အရ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးရန်နှင့်
ဦးအောင်ခင်၊ ဒေါ်လှတင်တို့ ခတ်ထားသော အခန်းတံခါးသေ့ကို ဖယ်
ရှားပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ်
၁၅/၇၉ တွင် လျှောက်ထားခံရသူတို့အပေါ် တရားစွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံး
က အဆိုအချေများအရ ငြင်းချက် သုံးရပ် ထုတ်နုတ်ပြီးနောက် ငြင်းချက်
နှစ်ရပ်ကို ဒေါ်ညွန့်သိအား အနိုင်ပေး၍ ဆုံးဖြတ်သည်။ ကျန်ငြင်းချက်
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်ညွန့်သိအပေါ် ဆန့်ကျင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ရုံးခွန်ထပ်မံ
ထမ်းဆောင်ရန် အခွန်ချမှတ်သောကြောင့် ဒေါ်ညွန့်သိက ဤပြင်ဆင်မှုကို
လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ပဏာမ ငြင်းချက်များအဖြစ် ထုတ်နုတ်
ကြားနာခဲ့သော ငြင်းချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- “၁။ တရားလိုသည် အခရင်းအဝယ် စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ရန်
မစွဲဆိုပဲ ပုံစံပါ အမှုအတိုင်း စွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုသည်မှာ မှန်ပါ
သလား၊
- ၂။ တရားလို ထမ်းဆောင်သည့် ရုံးခွန်သည် မလုံသောက်ဆိုသည်
မှာ မှန်ပါသလား၊
- ၃။ သက်သေခံအမှတ် (၃) တိုင်းတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ
တရားလိုသည် ပုံစံပါ အမှုကို စွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုသည်မှာ မှန်ပါ
သလား။”

ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားသူက အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ တရားဥပဒေ
အရ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးစေလိုမှု
စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်စာတမ်းတစ်ရပ်သည်

၁၉၇၃
ဒေါ်ညွန့်သီ
နှင့်
ဦးအောင်ခင်
ပါ (၁၀)

ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အာနိသင် တစ်စုံတရာ မရှိသော
ကြောင့် ယင်းသို့ ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်မျိုးကို ပယ်ဖျက်ရန်မလိုချေ။
သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးက လျှောက်ထားသူ စွဲဆိုသော အမှုမှာ အချင်းဖြစ်
စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်သည့်အမိန့် ချမှတ်ပေးရမည့် အမှုမျိုး ဖြစ်သည်ဟု
ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ကာ ရုံးခွန်ထပ်မံ တောင်းဆိုခြင်းမှာ မှားယွင်းပေ
သည်။ ထို့ပြင် ငြင်းချက် အမှတ် (၁) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးက လျှောက်
ထားသူသည် သူစွဲဆိုသည့်အမှု ပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့် ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ထားသည်ဖြစ်ရာ မြက်ဟကြေငြာချက် ဒီကရီသက်သက်အတွက် စွဲဆိုသော
အမှုတွင် ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန် အက်ဥပဒေ ဇယား (၂) အမှတ်စဉ် ၁၇ (၃)
အရ ပုံသေကျပ် ၂၀ / ထမ်းဆောင်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ ရုံးခွန်ထပ်မံ တောင်းဆိုသော
တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူတို့
သည် ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် တရားစရိတ် ပေးရမည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀ / ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန် နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟို တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ခန့်အပ်ခြင်း။

မောင်တော (ခ) ခင်ဝင်း

နှင့်

မသိန်းချစ်*

+၁၉၇၃

ဇန်နဝါရီလ

၆ ရက်

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂- ဇနီး မယား ဖြစ်ရခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-တွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) ဖြစ် မဖြစ် ပဋိသန္ဓေသားအား လွယ်ရခြင်း မှာ အဆိုပါ ပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသောဂုဏ်အင်္ဂါ ဟုတ် မဟုတ်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် တရားလို တစ်ဦးသည် တရားဥပဒေနှင့်အညီရရှိထားသော ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်စေ၊ ဂုဏ်အင်္ဂါ သို့မဟုတ် အခွင့်အရေး မရှိကြောင်းပြင်းဆိုသူတစ်ဦးအပေါ် တရားတထုံးစွဲဆိုနိုင်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ပစ္စည်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အခွင့်အရေးနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ် မရှိပေ။ လျှောက်ထားခံရသူက မိမိလွယ်ထားသော ပဋိသန္ဓေသား၏ ဖခင်မှာ လျှောက်ထားသူ ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးရန် စွဲဆိုသည့်ကိစ္စတွင် ဤဥပဒေနှင့်အညီ ရရှိအပ်သော မည်သည့်ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် စပ်လျဉ်းကြောင်း ဖော်ပြ အဆိုပြုထားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ လျှောက်ထားခံရသူသည် လျှောက်ထားသူ၏ ဇနီး မယားဖြစ်လျှင် ထိုသို့ ဇနီး မယား ဖြစ်ရ

*၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၅၉
+၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၄ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ်စက်တင်ဘာလ ၃ ရက် နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခြင်း။

၁၉၇၃
မောင်တော
(ခ)
ခင်ဝင်းနှင့်
မသိန်းချစ်

ခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ၏ ရည်ညွှန်းသောဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) ဖြစ်သည်။ ပဋိသန္ဓေသားအား လွယ်ရခြင်းမှာ အဆိုပါ ပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါ မဟုတ်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးကျော်ရင်၊ဦးဇော်သိန်းထွန်း၊
ဗဟိုတရားရုံး ရွေးနုများ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူ အတွက်။ ။ဦးမြတ်လှ (ပဲခူး)၊ ဗဟို
တရားရုံးရှေ့နေ။

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၄/၇၁ (ဒိုက်ဦး) တွင် လျှောက်ထားခံရသူ မသိန်းချစ်က လျှောက်ထားသူ မောင်တော (ခ) မောင်ခင်ဝင်း အပေါ် သူသည် မိမိ၏ဝမ်းတွင်းရှိ ပဋိသန္ဓေသား၏ ဖခင် ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးရန် တရားစွဲဆိုရာ လျှောက်ထားသူက အခြား အချက်အလက်များအပြင် တရားလိုသည် စွဲဆိုထားသော အမှုမျိုး ကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ထုချေတင်ပြရာတွင် တရားရုံးက ယင်းအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပဏာမ ငြင်းချက်တစ်ရပ် ထုတ်နုတ်ပြီး နှစ်ဘက်ကိုကြားနာ၍ လျှောက်ထား ခံရသူအား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ် လိုက်သောကြောင့် လျှောက်ထားသူက ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုတွင် ပဏာမ ငြင်းချက်အဖြစ် ထုတ်နုတ်ထားသော ငြင်းချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“တရားလိုသည် မမွေးဖွားသေးသော ကိုယ်ဝန်အတွက် (Legal Character) မရှိ၍ ဥပဒေအရ ယခုအမှုမျိုးကို တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုသည် မှာ မှန်သလား။”

သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ (ပြဋ္ဌာန်းချက်) များအရဆိုလျှင် တရားလိုတစ်ဦးသည် တရားဥပဒေနှင့်အညီရရှိထားသော ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ဖြစ်စေ ယင်း ဂုဏ်အင်္ဂါ သို့မဟုတ် အခွင့်အရေးမရှိကြောင်း ငြင်းဆိုသူတစ်ဦးအပေါ် တရားတထုံး စွဲဆိုနိုင်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ပစ္စည်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အခွင့်အရေးနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ လျှောက်ထားခံရသူက မိမိလွယ်ထားသော ပဋိသန္ဓေသား၏ ဖခင်မှာ လျှောက်ထားသူဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် စွဲဆိုသည့်ကိစ္စတွင်

တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရရှိထားသော မည်သည့် ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် စပ်လျဉ်း
 ကြောင်း ဖော်ပြအဆိုပြုထားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ လျှောက်ထား
 ခံရသူသည် လျှောက်ထားသူ၏ ဇနီး မယားဖြစ်လျှင် ထိုသူ့ ဇနီး မယား
 ဖြစ်ခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ တွင် ရည်ညွှန်းသော
 ဂုဏ်အင်္ဂါ (Legal Character) ဖြစ်သည်။ ပဋိသန္ဓေသားအား
 လွယ်ခြင်းမှာ အဆိုပါ ပုဒ်မတွင် ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါမဟုတ်ပေ။
 ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသော အမှုသည် သီးခြားသက်သာ
 ခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-တွင် အကျုံးဝင်သော အမှုအမျိုးအစား ဖြစ်သည်ဟု
 မဆိုနိုင်ပေ။

၁၉၇၃
 မောင်တော
 (ခ)
 ခင်ဝင်း
 နှင့်
 မသိန်းချစ်

ထို့ အပြင် ဤအမှုအတွက် နှစ်ဘက်အပြီးသတ် လျှောက်လဲချက်ပေး
 ကြသည့်အခါ လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရွှေနေက ယခုအခါ၌ မသိန်းချစ်
 သည် ကလေးမွေးပြီး ယင်းကလေးမှာ သေဆုံးသွားပါသည်ဟု တင်ပြ
 သားသည်။ ထို့ကြောင့် မသိန်းချစ် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ဤပုံစံအတိုင်း
 ရပ်တည်နိုင်မည် မဟုတ်တော့သဖြင့် ပလပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ လျှောက်ထားခံရသူ မသိန်းချစ်
 စွဲဆိုသော အမှုကို တရားစရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။
 ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀-သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦး ထွန်း ရှိန် နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရှေ့ တွင်၊

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၇ ရက်

ဒေါ်တင်နွဲ့

နှင့်

ဒေါ်ထွေး

ငြင်းချက်အချို့ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင် ဖြေဆိုသော်လည်း တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုတစ်ခုလုံးကို ပလပ်သည့် ဒီကရီချမှတ်လိုက် ခြင်းကြောင့် တရားပြိုင်အား ထိခိုက်နှစ်နာစေခြင်း ရှိ မရှိ။ တရား ပြိုင်သည် ယင်းဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ။မူလ တိုင်းတရားရုံးသည် ငြင်းချက် (၂) ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုသော်လည်း တရားလို စွဲဆိုသောအမှု တစ်ခုလုံး ပလပ်လိုက်သဖြင့် အဆိုပါ ငြင်းဆိုချက်များသည် အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပေးရာတွင် အခြေခံကျသော ငြင်းချက်များ မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ မူလ တိုင်းတရားရုံးသည် အဆိုပါငြင်းချက်(၂) ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုခဲ့သော်လည်း ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီသည် သူ့အတွက် လုံးဝအနိုင်ပေးထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူ့အား ထိခိုက်နှစ်နာစေသည်ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် ဒေါ်တင်နွဲ့သည် ထိုဒီကရီ အပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် ။ ။ဦးသန်းတင်(ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ)။
အယူခံတရားခံအတွက် ။ ။ရေးသားလျှောက်လဲချက်တင်သည်။

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၀/၇၇ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်ထွေးက အယူခံတရားလို ဒေါ်တင်နွဲ့အပေါ် အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်ကို ဒေါ်ကွန်နှင့်အတူ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး ဒေါ်ကွန်သေဆုံး

+၁၉၇၁ ခုနှစ်၊တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၄
* ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၀ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ကျေနပ်၍ အယူခံမှု၊

သောအခါ မိမိတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်လာကြောင်း မြွက်ဟကြေငြာပေးစေ
 လိုမှု စွဲဆိုသည်။ ဒေါ်တင်နွဲ့က ကွယ်လွန်သူ မိမိခင်ပွန်းမောင်ကြည်ညွန့်သည်
 ဒေါ်ကုန်း၏ ကိစ္စိမ မွေးစားသား ဖြစ်သည့်အလျောက် အချင်းဖြစ် မြေ
 နှင့် အိမ်ထိုက်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ထုချေသဖြင့် မူလတိုင်း တရားရုံးက
 ငြင်းချက်(၄)ရပ် ထုတ်နုတ်၍ အမှုကိုစစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် ငြင်းချက်
 (၂)ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုသော်လည်း ကျန်ငြင်းချက်
 (၂)ရပ်ကို တရားပြိုင်အား အသာပေးဆုံးဖြတ်ကာ တရားလိုစွဲဆိုသော
 အမှုကို ပလပ်ခဲလေသည်။ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်နွဲ့က မိမိအပေါ်စွဲဆိုသော
 အမှုကို ပလပ်လိုက်သော်လည်း ငြင်းချက်(၂) ရပ်ကို မိမိအား ဆန့်ကျင်
 ဖြေဆိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤအယူခံကို
 တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
 ဒေါ်တင်နွဲ့
 နှင့်
 ဒေါ်ထွေး

အယူခံတရားလို၏ အကျိုးဆောင်က အယူခံတရားလို ဒေါ်တင်နွဲ့
 ယောက်ျား မောင်ကြည်ညွန့်သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကုန်း၏ကိစ္စိမ မွေး
 စားသားဖြစ်ကြောင်းမှာ အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ ပေါ်လွင်
 ကြောင်းလျှောက်ထားတင်ပြသည်။

မူလတိုင်း တရားရုံးသည် ငြင်းချက်(၂)ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်
 ဖြေဆိုသော်လည်း တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုစစ်ခဲလုံးကို ပလပ်လိုက်သဖြင့် အ
 ဆိုပါငြင်းချက်များသည် အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပေးရာတွင် အခြေခံကျသော ငြင်း
 ချက်များမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ မူလတိုင်း တရားရုံးသည်
 အဆိုပါ ငြင်းချက်(၂)ရပ်ကို တရားပြိုင်အား ဆန့်ကျင်ဖြေဆိုခဲ့သော်လည်း
 ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီသည် သူ့အတွက် လုံးဝအနိုင်ပေးထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူ
 အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည်ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် ဒေါ်တင်နွဲ့သည် ထို
 ဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ပလပ်လိုက်သည်။
 ရှေ့နေစရိတ် ခွင့်မပြု။

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ တွင်

ဦးတင်သိန်းပါ-၂

နှင့်

ဒေါ်သိန်းကြည်*

၁၉၇၃
ဖေဖော်ဝါရီ
၁၄ ရက်

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၈ အိမ်ငှား၏ တာဝန် အိမ်ငှားသည် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာ၌ အခြားသူတစ်ဦးနှင့် နေထိုင်ရန် အလှူငှာ အိမ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက် ရယူရန် လိုအပ် မလိုအပ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်သိန်းကြည် အဆိုပြုသည့်အတိုင်း ဦးတင်သိန်း တို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းများတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ဦးဘသန်းက ၎င်းထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရယူခဲ့သည်ဆိုသော အချက်မှာ မှန်ကန်သည့်တိုင် အောင် ဥပဒေ သဘောအရဆိုလျှင် ဦးတင်သိန်းတို့သည် ဒေါ်သိန်း ကြည်၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အကြောင်းမူ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ အိမ် ငှားတစ်ဦးသည် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာတွင် အကျိုးခံစားခွင့် ရရှိသည့်ပြင် ထိုဥပစာ၌ အခြားသူတစ်ဦးနှင့်အတူ နေထိုင်ရန် အလှူငှာအိမ်ရှင်၏ ခွင့်ပြု ချက် ရယူရန် လိုအပ်သည်ဟု အိမ်ငှား၏ တာဝန်များကိုသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း သည့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၈ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား ခြင်းလည်း မရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးလှဘူး၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင် ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ရန်ကုန်တိုင်း တာမေမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆/၇၈ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းကြည်က အယူခံတရားလိုဦးတင်သိန်းနှင့်

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၇၇
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၅၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကဇီကို အယူခံမှု။

ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့အပေါ် အခွင့်အခွင့်အရ နေ့ခင်းပြုထားသည်ဆိုသော အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် တရားစွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် အမှုကို ပယ်လိုက်သည်။ ဒေါ်သိန်းကြည်က မြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်သိန်းကြည် စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီ ချမှတ် လိုက်သောကြောင့် ဦးတင်သိန်းတို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
ဦးတင်သိန်းပါ
၂
နှင့်
ဒေါ်သိန်း
ကြည်

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်သိန်းကြည်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ဘိုလိန်းလမ်း အိမ်အမှတ် ၂၉၇-၂၉၉ ၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ အိမ်အမှတ် (၂၉၇)၏ အခန်းအမှတ် (၂)အပေါ်နှင့် အောက်ထပ်ကို ဦးဘသန်းဆိုသူအား အငှားချထားခဲ့သည်။ ဒေါ်သိန်းကြည်က ၁၉၆၆ ခုနှစ် အတွင်းခန့်က ဦးဘသန်း၏ တူမတော်သူ ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် ခင်ပွန်း ဦးဘင်သိန်းတို့သည် မိမိ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဦးဘသန်းနှင့်အတူ အဆိုပါ အိမ်ခန်းများတွင် နေထိုင်လာခဲ့ရာ ၁၀-၁-၇၄ နေ့၌ ဦးဘသန်း ကွယ်လွန်သွားကြောင်း၊ ဦးဘသန်းနှင့် မိမိသည် အိမ်ရှင် အိမ်ငှား မဟုတ်တော့သဖြင့် မိမိက ဦးတင်သိန်းတို့အား အချင်းဖြစ်အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ရှေ့နေမှတစ်ဆင့် အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း သို့သော် ဦးတင်သိန်းတို့သည် လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုကြောင်းစသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ သူတို့အား ဖယ်ရှားပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

အမှုတွင် ဒေါ်သိန်းကြည်က ဦးတင်သိန်းနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့သည် အချင်းဖြစ် အခန်း၌ သူ၏အခွင့်ပြုချက်အရ မည်သို့မည်ပုံ နေထိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆို အပိုဒ် (၃) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြအဆိုပြုထားသည်—

“တရားလို၏ အိမ်ငှား ဦးဘသန်းသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ် အတွင်း လောက်က တရားလိုထံလာပြီး အိမ်ငှားမှာ ၎င်းတဦးတည်းဖြစ်သော်လည်း ၎င်း၏ ဇနီးဘက်မှ တူမတော်သူ ဒေါ်တင်တင်မြင့်(ခ) ဒေါ်အုမာတို့ မိသားစုကို အိမ်မရခင် ခေတ္တအခမဲ့နေခွင့်ပြုရန် မေတ္တာ

၁၉၇၃
ဦးတင်သိန်းပါ

၂
နှင့်
ဒေါ်သိန်း
ကြည်

ရပ်ခံသဖြင့် ယခင်ကလည်း ထိုနည်းတူ ဦးဘသန်း၏ ဆွေမျိုးများအား
ခေတ္တအခမဲ့ နေခွင့်ပေးခဲ့ဖူး၍ ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် ဦးတင်သိန်း
(တရားပြိုင်)တို့ မိသားစုအား နေခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။”

ဤအဆိုပြုချက်များ အရ ဆိုလျှင် ဒေါ်သိန်းကြည်နှင့် ဦးတင်သိန်းတို့
အကြားတွင် အခမဲ့ နေထိုင်ခွင့်ပြုသူနှင့် အခမဲ့ နေထိုင်သူများ အဖြစ်ဖြင့်
တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မှုမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ဒေါ်သိန်းကြည်
အပြုဆိုသည့်အတိုင်း ဦးတင်သိန်းတို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းများတွင်
နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ဦးဘသန်းက ၎င်းထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရယူခဲ့သည်ဆိုသော
အချက်မှာ မှန်ကန်သည့် တိုင်အောင် ဥပဒေ သဘောအရဆိုလျှင်
ဦးတင်သိန်းတို့သည် ဒေါ်သိန်းကြည်၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ
အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အကြောင်းမူ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ အိမ်ငှားတစ်ဦးသည် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာတွင် အကျိုး
ခံစားခွင့် ရရှိသည့်ပြင် ထိုဥပစာ၌ အခြားသူတစ်ဦးနှင့်အတူနေထိုင်ရန်အ
လို့ငှာ အိမ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ရယူရန် လိုအပ်သည်ဟု အိမ်ငှား၏ တာဝန်
များကို သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသည့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၀၈ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းလည်း မရှိပေ။

ထို့ပြင် ဦးဘသန်းသည် ဦးတင်သိန်းတို့ သူနှင့်အတူ နေထိုင်ရန်
ဒေါ်သိန်းကြည်ထံ ခွင့်ပန်ကြောင်း ခိုင်လုံသည့် အထောက်အထားလည်း
မတွေ့ရချေ။

အယူခံတရားလိုတို့၏ အကျိုးဆောင်က အမှုစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း
ဦးတင်သိန်းတို့သည် အချင်းဖြစ် အခန်းများတွင် ဆက်လက် နေထိုင်ခွင့်
ကို ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၃(၁) အရ ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်သိန်းကြည်သည်
ဦးတင်သိန်းတို့အား အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၁) (က)မှ (သ)တွင်
ဖော်ပြသော ကိစ္စရပ်များအတွက်မှ တပါး နှင်ထုတ်ခွင့် မရှိသဖြင့်
ဒေါ်သိန်းကြည်သည် ဦးတင်သိန်းတို့အပေါ် အခွင့်အမိန့်အရနေထိုင်သူများ

အဖြစ်ဖြင့် စွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ အယူခံ
 တရားပြိုင်၏ အကျိုးဆောင်ကမူ အဆိုပါ ခွင့်ပြုမိန့်ကို မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့က ပယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ ဤအမှုတွင်
 အယူခံတရားလိုတို့သည် အမှုစွဲဆိုပြီးမှ ၁၉၆၀ မြို့ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ် ရရှိခဲ့ရာ
 တွင် ထိုအချက်ကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၈၊ နည်း ၈ နှင့် အညီ
 ချေလွှာ၍ ဖြည့်စွက် ထုချေခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် သူတို့၏အကျိုးဆောင် တင်ပြ
 သော ပြဿနာမှာ အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံ
 အဆင့် ရောက်မှ ယင်းပြဿနာကို ဖော်ထုတ် အဆုံးအဖြတ် ပေးရန်
 အကြောင်းမရှိချေ။

၁၉၈၃
 ဦးတင်သိန်းပါ
 ၂
 နှင့်
 ဒေါ်သိန်း
 ကြည်

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
 ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စာရားရုံး
 အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရွှေနေစရိတ် ၅၀/ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရှေ့တွင်

+ ၁၉၈၃
မတ်လ
၇ ရက်

ဦးတင်ဦး
နှင့်
ဦးရွှေလှဖြူ*

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ (၁)—အိမ်ငှားအပေါ် နှင်လိုမှုတွင် နို့ တစ်စာနှင့်ပတ်သက်၍ ချမှတ်သော အမိန့်၏ မှားယွင်းမှုကို ယင်း အမှု၏ ဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်သောအခါ တင်ပြခွင့်ရှိခြင်း။ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁၁(က)—အမှုကို မစွဲဆိုမီ အိမ် ငှားထံ အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရမ်စဲသည့်နို့ တစ်စာပေးခဲ့ကြောင်း အဆိုလွှာ၌ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိလျှင် အဆိုလွှာကို ပယ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အိမ်ရှင်တစ်ဦးသည် ဥပစာ ငှားရမ်းခြင်းကို ပစ္စည်းလွှဲ ပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ နှင့်အညီ ရပ်စဲသော အကြောင်း ကြားစာ ပေးပို့ပြီးမှသာ အိမ်ငှားအပေါ် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာမှ နှင်လိုမှု စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ရာ နို့ တစ်စာ ပေးခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ ပြဿနာမှာ အမှုအနိုင် အရှုံးကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်သော ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅(၁)အရ ယင်းပြဿနာကို အယူခံဘွင် တင်ပြ ခွင့်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးရွှေလှဖြူသည် ဤအမှုကို မစွဲဆိုမီ အိမ်ငှား ဦးတင်ဦးထံ အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲသည့် နို့ ထစ်စာပေးခဲ့ကြောင်း အဆိုလွှာ၌ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသည့်အလျောက် ဦးတင်ဦးအပေါ်

---

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၅၃
+ ၁၉၈၀ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၂၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

နှင်လိုမှု စွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ထင်ရှားသိသာစေခြင်း မရှိဘဲဖြင့် အဆိုလွှာကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၇၊ နည်း ၁၁ (က) အရ ပယ်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

၁၉၈၃
ဦးတင်ဦး
နှင့်
ဦးရွှေလှဖြူ

အယူခံတရားလိုအတွက် ။ ။ ဦးလှဘူး၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးတိပိဝမ်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ရန်ကုန်တိုင်း တာမေမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၅/၇၅ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးရွှေလှဖြူက အယူခံတရားလို ဦးတင်ဦးအပေါ် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(ဂ)အရ တရားစွဲဆိုရာ အရေးနိမ့်ခဲ့သည်။ ဦးရွှေလှဖြူက မြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၂၂/၈၀ တွင် အယူခံဝင်သောအခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးရွှေလှဖြူ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်လိုက်သောကြောင့် ဦးတင်ဦးက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၅၃/၈၀ ကို တင် သွင်းသည်။

ဤအယူခံတွင် အဓိက အကြောင်းပြချက်မှာအိမ်ရှင် ဦးရွှေလှဖြူသည် အမှု မစွဲဆိုမီ ဦးတင်ဦးထံသို့ အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲကြောင်း အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံးက အိမ်ရှင် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။

အယူခံ တရားလိုသည် မူလတင်သွင်းသော အယူခံလွှာ၌ ယင်းအချက် ကို အယူခံအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ် အနေဖြင့် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ယင်းအချက်ကို နောက်ဆက်တွဲအယူခံ အကြောင်းပြချက် အဖြစ်ဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁ နည်း ၂ အရ လျှောက်ထားခဲ့သည်။

အယူခံ တရားပြိုင်ဘက်မှ ဦးရွှေလှဖြူသည် ဦးတင်ဦးအပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(က) အရ တာမေမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၇/၇၃ ကို စွဲဆို စဉ်က နို့ တစ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်ကတကြောင်း၊ တာမေမြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၅/၇၅ ကို စွဲဆိုစဉ်က နို့ တစ်စာနှင့်ပတ်သက်၍ ကောက်ချက် ထုတ်ပေးရန် ဦးတင်ဦးက ၁၈-၄-၇၈ ရက်နေ့က လျှောက်

၁၉၈၃
ဦးတင်ဦး
နှင့်
ဦးရွှေလှူဖြူ

ထားခဲ့ခြင်းကို မြို့နယ်တရားရုံးက ကြားနာပြီးနောက် ပယ်ချခဲ့ရာ ယင်းသို့ ပယ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို ဦးတင်ဦးက တိုင်းတရားရုံးတွင် တရားမ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက ဦးတင်ဦး တင်သွင်းသော တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၁၁/၇၆ ကို ပယ်လိုက်သောအခါ ဦးတင်ဦးက ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဆက်လက်၍ ပြင်ဆင်မှုမတက်ပဲ လက်လျော့နေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါလျက် ယင်းအချက်ကို အကြောင်းပြချက်တစ်ရပ် အနေဖြင့် သွယ် ဝိုက်၍ထပ်မံဖော်ထုတ်လာခြင်းဖြစ်သည်က တကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံးတွင် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံဝင်စဉ်က တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂၂ အရ နို့တစ်စာနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ မတင်ခြင်းနှင့် အယူခံခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကတကြောင်းတို့ကြောင့် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်သော အကြောင်းပြချက်ကို လက်မခံသင့်ပါဟု တင်ပြသည်။

အိမ်ရှင်တစ်ဦးသည် ဥပစာ ငှားရမ်းခြင်းကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ နှင့်အညီ ရပ်စဲသော အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ ပြီးမှသာ အိမ်ငှားအပေါ် ငှားရမ်းသည့် ဥပစာမှ နှင်လိုမှု စွဲဆိုနိုင်မည် ဖြစ်ရာ နို့တစ်စာပေးခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ ပြဿနာမှာ အမှုအနိုင်အရှုံးကို အဆုံး အဖြတ် ပေးနိုင်သော ကိစ္စဖြစ်သည့်အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅(၁) အရ ယင်းပြဿနာကို အယူခံတွင် တင်ပြခွင့် ရှိပေသည်။

မြို့နယ်တရားရုံးသည် ဦးတင်ဦးအား အနိုင်ပေး၍ ဦးရွှေလှူဖြူ စွဲဆို သောအမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဦးတင်ဦးသည် တရားနိုင် တစ်ဦးအနေ ဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံ ဝင်ခွင့် မရှိပေ။ သို့သော် အောက်ရုံး၏ အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိသော ဒီကရီနှင့် စပ်လျဉ်း၍သာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁ နည်း ၂၂ အရ ပြန် လှန် ကန့်ကွက်လွှာ တင်ခွင့်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် နို့တစ်စာကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း ၍ ဦးတင်ဦးသည် တိုင်းတရားရုံးတွင် ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း ၁ တွင် အယူခံဝင်သည့် ဒီကရီကို ကန့်ကွက်တင်ပြရန်ရှိသည့် အချက်များကို အယူခံလွှာ၌ ဖော်ပြ ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အယူခံရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ အယူခံလွှာ၌ မပါရှိသော အချက်အလက်တို့ကို အယူခံတရားလိုဘက်မှ တင်ပြလျှောက် ထားခွင့်မရှိဟု အမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂ တွင် တားမြစ်ထားသည်။ ဤအမှုတွင် အထက်၌ သုံးသပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း နို့တစ်စာ ပြဿနာမှာ အမှု၏ အဓိက

အချက်ဖြစ်သည့်အပြင် ယင်းပြဿနာကို မူလရုံး၌ တင်ပြခဲ့ဖူးသည်က တကြောင်း၊ ဦးရွှေလှဖြူက အမှုစွဲဆိုမိ နို့တစ်ပေးခဲ့ခြင်း မရှိဟု အမှု တွင် ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်က တကြောင်းကြောင့်၊ တရားမျှတမှု ဖြစ်စေ ရန်အလို့ငှာ ယင်းပြဿနာကို အယူခံမှုတွင် တင်ပြလျှောက်ထားခွင့်ပြုသင့် ပေသည်။

၁၉၈၃
ဦးတင်ဦး
နှင့်
ဦးရွှေလှဖြူ

ဦးရွှေလှဖြူသည် အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) တွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း ဆိုက်ရောက်ပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်-

“ဤအမှု စွဲဆိုခွင့်ကို တရားပြိုင်က ဖြုန်းတီးမှု၊ ပေါ့လျော့မှု၊ ပျက်ကွက်မှု၊ ပြောင်းလဲဖျက်ဆီးမှုနှင့် ပြုကျင့်မှုများတို့ကို စတင် ပြုလုပ်သော (၁၉၆၈)ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလဆန်းနေ့နှင့် နောက်နေ့ များမှပင် တရားပြိုင်အား တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း စတင်ပေါ် ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် တားမြစ်မရ၍ သက်ဆိုင်ရာ အမှတ် (၉)နယ်မြေသို့ တိုင်ကြားသော (၂၀-၁၂-၆၈) ရက်နေ့နှင့် ဗဟို လုံခြုံရေးနှင့်အုပ်ချုပ်မှုကော်မတီရုံး ဥက္ကဋ္ဌထံ ပြန်ကြားသော (၆-၁-၆၉)ရက်နေ့နှင့် နယ်မြေ (လ-အ-က)တွင် ဆွေးနွေးဆုံး ဖြတ်ပေးသော (၁၃-၅-၆၉)ရက်နေ့နှင့် နောက်ဆုံး ဓာတ်ဆီ လောင်းထားသော (၁၅-၆-၇၄) ရက်နေ့တိုင်းတွင် အကြောင်း ခြင်းရာ ပေါ်ပေါက်ပါသည်”

ဤအဆိုပြုချက်များတွင်ဖြစ်စေ၊ အခြားအပိုဒ်များတွင် ဖြစ်စေ၊ အထက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို အကြောင်းပြု၍ ဦးရွှေလှဖြူက ဦးတင်ဦး အပေါ် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ နှင့် အညီ အိမ်ရှင် အိမ်ငှားဆက်သွယ်မှု ဖြတ်တောက်ခဲ့ပြီးကြောင်း အတည့်အလင်းသော် လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း ဖော်ပြမထားချေ။

အောက်ပါ အကြောင်းအချက်များ ပေါ်ပေါက်မှသာလျှင် အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားကို နှင်ထုတ်ရန်အတွက် အမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်မည် ဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) တရားလိုသည် ဥပစာ ငှားရမ်းခြင်းကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ အရ ရပ်စဲပြီးဖြစ်ခြင်း၊

၁၉၈၃
ဦးတင်ဦး
နှင့်
ဦးရွှေလှပြ

(၃) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်
ဥပဒေ မုဒ်မ ၁၂(၁)(က)မှ (စ)တွင် ဖော်ပြထားသော ကိစ္စ
တစ်ရပ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခြင်း။

ဦးရွှေလှပြသည် ဤအမှုကို မစွဲဆိုမီ အိမ်ငှား ဦးတင်ဦးထံ အိမ်ခန်း
ငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲသည့် နို့ တစ်စာ ပေးခဲ့ကြောင်း အဆိုလွှာ၌ ဖော်ပြ
ထားခြင်း မရှိသည့်အလျောက် ဦးတင်ဦးအပေါ် နှင်လို့မူ စွဲဆိုရန်
အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ထင်ရှား သိသာစေခြင်း မရှိသဖြင့် အဆို
လွှာကို တရားမ ကျင့်စဉ် ဥပဒေ အမိန့် ၇၊နည်း ၁၁(က)အရ ပယ်ရန်သာ
ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍
တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး တာမေမြို့နယ်
တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ
ပြန်လည် အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ တွင်

ဒေါ်ကျင်အေး
နှင့်

† ၁၉၇၃
ဇွန်လ
၁၅ရက်

- ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*
- ၂။ ဒေါ်သန်းရွှေ
- ၃။ ဦးကျော်စံ
- ၄။ ဦးရှိန်လှိုင်
- ၅။ မကျင်ညွန့်(ခ)မကြည်ညွန့်
- ၆။ မကျင်မြင့်(ခ)မကြည်မြင့်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅ အရ ဆုံးဖြတ်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးသည် ထိုအမှု၌ ပါဝင်သော အမှုသည်အချင်းချင်းဖြစ်ပွားသည့် တရားမမှုတွင် ချမှတ်ထားသော တရားမဒိကရီတစ်ခုကို မျက်ကွယ်ပြု၍ မရနိုင်ခြင်း။

မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ နှင့် ၁၄၆ အရ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကျင်အေးအား အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားထုတ်ခွာစေ၍ လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်သန်းရွှေပါ (၅) ဦးတို့အား လက်ရောက်အပ်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဒေါ်ကျင်အေးက မကျေနပ်၍ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၌ ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ အရ ဆုံးဖြတ်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးသည် ထိုအမှုတွင် ပါဝင်သော အမှုသည်

† ၁၉၇၂ ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၉၂ [ခ]
* ၁၉၇၂ ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၀ တင်ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့စွဲပါ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးစေလိုမှု။

၁၉၇၃၊ ဒေါ်
ကျင်အေးနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု ဆို
ရှယ် လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဒေါ်သန်း
ရွှေ
၃။ ဦးကျော်ဇံ
၄။ ဦးရှိန်လှိုင်
၅။ မကျင်ညွန့်
(ခ)
မကြည်ညွန့်
၆။ မကျင်မြင့်
(ခ)
မကြည်မြင့်

အချင်းချင်းဖြစ်ပွားသည့် တရားမမှုတွင် ချမှတ်ထားသော တရားမဒီကရီ တစ်ခုကို မျက်ကွယ်ပြု၍မရနိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅၊ ၁၄၆ အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ထိခိုက်စေသည့် အငြင်းပွားမှုကို တားဆီးရန်အတွက် လိုအပ်သော အမိန့်ကို ယာယီ အားဖြင့် ချမှတ်ပေးခြင်းသာဖြစ်ပြီး၊ အငြင်းပွားသည့်ပစ္စည်း၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြီးအပြတ် အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ တရားမရုံးကသာ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခြင်း လက်ဝယ် ရရှိထိုက်ခြင်း စသည့် အငြင်းပွားမှုများတွင် အပြီးအပိုင် အဆုံးအဖြတ်ပေး၍ ဒီကရီချမှတ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ယခု အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမရုံးမှ အပြီးအပိုင်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ နှင့် ၁၄၆အရ အမှုကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံးနှင့် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးမောင်မောင်ကြီး၊ ဦးကိုကိုကြီး၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ၁။ ဦးစံသာကျော်၊ ဥပဒေ
ဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)
၂။ ၂၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊
ဦးဇော်မြင့်၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေအမှုမှတ် ၁၉၈/ ၇၂ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅နှင့် ၁၄၆အရ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကျင်အေးအား အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာစေ၍ လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်သန်းရွှေပါ (၅)ဦးတို့အား လက်ရောက်အပ်ပေးစေရန် ၂၃-၆-၈၂ ရက် နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ကျင်အေးက မကျေနပ်၍ မွန်ပြည်နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၀/၈၂အရ ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

မော်လမြိုင်မြို့နယ်တန်း ရပ်ကွက်အမှတ်(၃၈)သုံးထပ်တိုက် အိမ်အဆောက်အဦနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ကွယ်လွန်သူဦးထွန်းပြုံး၏ ဇနီး ဒေါ်ကျင်အေးနှင့်ဦးထွန်းပြုံး၏ ဆွေမျိုးများဖြစ်သော ဒေါ်သန်းရွှေပါ (၅) ဦးတို့သည် အချင်းများကြွရာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ဖျက်ပြားလောက်သည့်

အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ ပထမထပ်နှင့် ဒုတိယထပ်တို့ကို သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းတို့က ချိတ်ပိတ်စေ ပြီးဖြစ်မှဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ အရ အမှုဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ဤအမှု ကို မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံးက လက်ခံစစ်ဆေးခဲ့ပြီး ၂၉-၆-၇၃ ရက် နေ့စွဲဖြင့် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဒေါ်ကျင်အေး ပိုင်ဆိုင်ပြီး လက်ရှိဖြစ် ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်ကို ဒေါ်သန်းရွှေတို့က မကျေနပ်၍ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၀၆/၇၇ အရ ပြင် ဆင်မှု ဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ်၇၆(ခ)/၇၈ အရ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သည်။ ဗဟိုတရားရုံးက ၂၅-၈-၈၀ ရက်နေ့စွဲဖြင့် မူလရုံးနှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးတို့ ၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီးလျှင် ဒေါ်ကျင်အေးအား အချင်းဖြစ် နေအိမ်မှ ဖယ်ရှား ထွက်ခွာ စေ၍ ဒေါ်သန်းရွှေတို့အား အချင်းဖြစ် နေ အိမ်၌ လက်ရောက်ပြန်လည် နေထိုင်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၃
ဒေါ်ကျင်
အေးနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဒေါ်သန်း
ရွှေ
၃။ ဦးကျော်ဝင်း
၄။ ဦးခိုင်လှိုင်
၅။ မကျင်ညွန့်
(ခ)
မကြည်ညွန့်
၆။ မကျင်မြင့်
(ခ)
မကြည်မြင့်

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကျင်အေးက အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြရာတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်နှစ်ထပ်တွင်သူသည် လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိပြီး ထိုအိမ်ကို သူပြန်လည်ရရှိသင့်ကြောင်း ပြည်နယ်တရားရုံးက တရားမမှုတွင် ဒီကရီချမှတ်ထားသည်ကို ဗဟိုတရားရုံးက တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉/၈၀တွင် အတည်ပြုထားပါလျက် မူလရုံးနှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးတို့က ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုတွင် ထည့်သွင်း မစဉ်းစားပဲ သူ့အား အချင်းဖြစ်အိမ် နှစ်ထပ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့်ချမှတ်ထားခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ထိုသို့ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေအရ အမှုဖြစ်ပွားနေစဉ် ဒေါ်ကျင်အေး က သူ့အားအချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာ ပေးရန် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးတွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၅/၇၃အရ တရား စွဲရာ ပြည်နယ်တရားရုံးက ဒေါ်ကျင်အေးအား ၇-၁၂-၇၉ ရက်နေ့တွင် အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ ပြည်နယ်တရားရုံးမှ ချမှတ်သောအမိန့်ကို ဒေါ်သန်းရွှေတို့က မကျေနပ်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၁၉/၈၀ အရ အယူခံဝင်ရောက်ရာ ၂၃-၁၀-၈၁ ရက်နေ့တွင် ဗဟိုတရားရုံးက ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ဒေါ်သန်းရွှေ တို့၏ အယူခံလွှာကိုပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗဟိုတရားရုံးက ၂၅-၈-၈၀နေ့တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု၌ ဒေါ်ကျင်အေးအား အချင်းဖြစ်နေအိမ်မှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာစေရန် အမိန့်

၁၉၈၃
 ဒေါ်ကျင်
 အေးနှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတမြန်မာ
 နိုင်ငံတော်
 ၂။ ဒေါ်သန်း
 ရွှေ
 ၃။ ဦးကျော်
 ဇံ၊
 ၄။ ဦးရှိန်ထိုင်း
 ၅။ မကျင်
 ညွန့်
 (ခ)
 မကြည်ညွန့်
 ၆။ မကျင်မြင့်
 (ခ)
 မကြည်မြင့်

ချမှတ်ထားပြီးနောက် ၂၃-၁၀-၈၁ ရက်နေ့တွင် တရားမအယူခံမှု အချင်း
 ဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ဒေါ်ကျင်အေးပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို
 တွေ့ရှိရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅ အရ ဆုံးဖြတ်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 တရားရုံးသည် ထိုအမှု၌ပါဝင်သော အမှုသည် အချင်းချင်း ဖြစ်ပွားသည့်
 တရားမမှုတွင် ချမှတ်ထားသော တရားမဒီကရီတစ်ခုကို မျက်ကွယ်ပြု၍ မရ
 နိုင်ပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅၊ ၁၄၆ အရ ဆောင်ရွက်
 ခြင်းသည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ထိခိုက်စေသည့် အငြင်းပွားမှုကို တားဆီး
 ရန်အတွက် လိုအပ်သော အမိန့်ကို ယာယီအားဖြင့် ချမှတ်ပေးခြင်းသာ
 ဖြစ်ပြီး အငြင်းပွားသည့်ပစ္စည်း၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အပြီးအပိုင်
 အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ တရားမရုံးကသာ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်
 ခြင်း၊ လက်ဝယ်ရရှိထိုက်ခြင်း၊ စသည့်အငြင်းပွားမှုများတွင် အပြီးအပိုင်
 အဆုံးအဖြတ်ပေး၍ ဒီကရီချမှတ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၆(၁) တွင်လည်း “ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
 တရားရုံးက မည်သည့်အမှုသည်မျှ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက်ရှိမဟုတ်
 ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်မည်သူသည်လက်ရှိ
 ဖြစ်သည်ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ကျေနပ်ဖွယ်ရာအကြောင်းမရှိလျှင်သော်
 လည်းကောင်း အငြင်းပွားသောပစ္စည်းအပေါ် အမှုသည်များ၏ အခွင့်
 အရေးများနှင့်ဖြစ်စေ၊ လက်ဝယ်ရရှိထိုက်ခွင့်များနှင့်ဖြစ်စေ စီရင်ပိုင်ခွင့်
 ရှိသော တရားရုံးမှ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့် အချိန်အထိ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို
 ဝရမ်းကပ်ထားရမည်” ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။ ယခုအမှုတွင်
 အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမရုံးမှအပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး
 ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅နှင့် ၁၄၆အရ အမှုကိုဆက်လက်
 ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မော်လမြိုင်မြို့နယ် တရားရုံးနှင့်
 မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်
 လိုက်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

တန်ကျမ်ကင်း

နှင့်

ကျွမ်ဘိအိန် *

+ ၁၉၇၃
မတ်လ
၂၃ ရက်

ခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူအား ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု—လင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးနောက် နှစ်ဦးအတူနေ အခန်းမှဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပေးခြင်း—ကတိပေးသူကို ကတိရသူက ခွင့်ပြုချက်အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း မပြုမီ ကျွမ်ဘိအိန်က အချင်းဖြစ်အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ဖယ်ရှားခြင်း မပြုဟု အဆိုပြုကာ နှင်လိုမှု စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကတိထားရှိ ခဲ့သည့်တိုင်အောင် ကတိအတိုင်း အိမ်ခန်းမှ ထွက်ခွာပေးရန် ငြင်းဆန်ရုံ မျှဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အယူခံတရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားခွင့် မရှိချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးလှသင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံ တရားလို တန်ကျမ်ကင်းနှင့် အယူခံ တရားပြိုင် ကျွမ်ဘိအိန် တို့သည် တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြ၍ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ စပြီး အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရာ ၂၆-၇-၇၉ နေ့တွင် လင်မယားအဖြစ်မှ နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြသည်ဟု အဆို ရှိသည်။ အယူခံတရားလို တန်ကျမ်ကင်းက အယူခံ တရားပြိုင်သည် အချင်း ဖြစ် အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ဖယ်ရှားပေးရန်

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၂၀၅
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၁၁၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင် ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ အယူခံဝင်မှု။

+ ၁၉၈၃
တန်ကျမ်းကင်း
နှင့်
ကျွမ်းကျင်

ပျက်ကွက်သည်ဟု အဆိုပြုကာ ကျွမ်းကျင်အပေါ် ခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားပေးရန် လသာမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇/၇၉ တွင် တရားစွဲဆိုရာ အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။ ကျွမ်းကျင်အပေါ် မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံ တရားလို၏ အမှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် အယူခံ တရားလိုက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အယူခံတရားလို တန်ကျမ်းကင်းက အဆိုလွှာအပိုဒ် (၂) တွင် အယူခံ တရားပြိုင်သည် ၎င်းနှင့်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရာမှ အချင်းဖြစ် အခန်းသို့ ဇနီးသည်အဖြစ် လာရောက်နေထိုင်ခဲ့ပုံကို ဖော်ပြပြီးနောက် အမှုကိုစွဲဆိုရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆိုအပိုဒ် (၃)မှ (၅) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြအဆိုပြုသည် -

“၃။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ ပြတ်စဲလိုကြောင်း ပြောပြီး ချက်ခြင်းပင် တရားပြိုင်က ဦးဆောင်၍ အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပြတ်စဲရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ် လင်မယား အပြီးပြတ်စဲသည့်စာချုပ်ကို ရေးသည့်အချိန်၌ တရားပြိုင်ကပင် မိမိသည် တရားလိုနှင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းစဉ်က အတူနေခဲ့သော အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပြီး ထိုလင်မယားအဖြစ် ပြတ်စဲသော စာချုပ်တွင် အချင်းဖြစ် အခန်းနှင့် တရားပြိုင် လုံးဝ မပတ်သက်ကြောင်းကို တရားပြိုင်က ထည့်သွင်းရန် သဘောတူ၍ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ (၂၆-၇-၇၉) နေ့တွင် အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ ပြတ်စဲပါသည်။

၄။ တရားပြိုင်သည် အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ ပြတ်စဲပြီး ဖြစ်သော်လည်း မိမိပြုထားသည့် ကတိအတိုင်း အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ဖယ်ရှားရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သောကြောင့် တရားလိုက တရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန်နှင့် တရားပြိုင်သည် မယားအဖြစ်နှင့် လာနေရသော အချင်းဖြစ်အခန်းမှ မယားမဟုတ်သည့်အချိန်တွင် တရားပြိုင်သည် မိမိအပေါ် နေခွင့်မရှိတော့သည့်အတွက် ဖယ်ရှားပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် ပြောဆိုခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်သည် မနာခံခဲ့သည့်အပြင် တရားလိုအား စိတ်အနှောင့်အယှက် အမျိုးမျိုးပေးခဲ့သည်။

၅။ တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ဖယ်ရှားရန် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်သည့် အချိန်တိုင်းတွင် အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ဖယ်ရှားရန် ငြင်းဆို နေသည့်အတွက် ၂၀၉-၇၉ နေ့က တရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် တရား ပြိုင်သည် ယင်းအကြောင်းကြားစာအတွက် တရားလိုထံ စာပြန်ခဲ့ပြီး အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ပျက်ကွက်လျက် ရှိနေပါသည်။”

+ ၁၉၈၃
တန်ကျွမ်းကင်း
နှင့်
ကျွမ်းအိမ်နိန်

ဤအဆိုပြုချက်များတွင် အယူခံတရားလို တန်ကျွမ်းကင်းက အယူခံ တရားပြိုင် ကျွမ်းအိမ်နိန်သည် အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်း၌ သူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်ကြောင်း တလုံးတပါးမျှ စွပ်စွဲထားခြင်း မရှိပေ။ လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း မပြုမီ ကျွမ်းအိမ်နိန်က အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ဖယ်ရှားခြင်း မပြုဟု အဆို ပြုကာ နှင်လိုမှု စွဲဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကတိထားရှိခဲ့သည့် တိုင်အောင် ကတိအတိုင်း အိမ်ခန်းမှ ထွက်ခွာပေးရန် ငြင်းဆန်ရုံမျှဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အယူခံ တရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ် အခန်းမှ ခွင့်ပြု မိန့်ဖြင့် နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားခွင့် မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားလို၏ အဆိုလွှာမှာ အယူခံ တရားပြိုင်အပေါ် အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ် ပေါက်သည်ဟု သိသာ ထင်ရှားစေခြင်း မရှိသည့်အလျောက် ယင်းအဆိုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၇ နည်း ၁၁(က)အရ အဆိုလွှာတင်သည့် နေ့ကပင် ပယ်ချ ရန်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပယ် လိုက်သည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/ဟုသတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးစောဖားကဒီး

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးစောခဲလှ

† ၁၉၇၃ ခု
ဇွန်လ ၂၀

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၆ က-အမှုစစ်ဆေးဆဲကာလအတွင်း သက်သေခံပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်အမိန့်-သက်သေခံ ပစ္စည်းပေးအပ်သူကိုအာမခံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားစေခြင်းသည် သာမန် အားဖြင့် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သော နည်းလမ်းဖြစ်ခြင်း၊ အကြောင်း ထူးရှိသည့်အခါများတွင်သာ အခြားနည်း ဆောင်ရွက်သင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တောင်ငူမြို့နယ် တရားရုံးတွင် သက်သေခံပစ္စည်း ရွှေဖလားအမည်ရှိဆင်ကို တရားလိုဖြစ်သူ ဦးစောခဲလှအား ငွေကျပ် ၅၀၀၀၀ တန် အာမခံသူနှစ်ဦးဖြင့် ခံဝန်ချုပ်စေပြီး ပေးအပ်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက ရွှေဖလားဆင်ကို ဝရမ်းဖြင့် သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ချမှတ်စဉ်က ရွှေဖလားဆင်သည် ဦးစောဖားကဒီး၏ လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အမှုစစ်ဆေးနေဆဲ ကာလအတောအတွင်း သက်သေခံပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်သည် သက်သေခံပစ္စည်းမပျောက် ပျက်စေရန် ထိန်းသိမ်းထားရေးအတွက် ဖြစ်သည်။ သက်သေခံပစ္စည်း ပေးအပ်သူကို အာမခံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားစေခြင်းသည် သာမန်အားဖြင့် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းထူးရှိသည့်အခါ များတွင်သာ အခြားနည်း ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ် တရားရုံးက ရွှေဖလားဆင်ကို ဦးစောခဲလှအား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးအပ် သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးစောဖားကဒီးအား ခံဝန်ချုပ်ဆိုစေပြီး ရွှေ ဖလားဆင်အား ပြန်လည်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။

* ၁၉၇၂ ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၉၀(ခ)
† ၁၉၇၂ ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၀(တောင်ငူ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခု မတ်လ ၂၆ ရက် နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

ဦးစောဖား
ကဒီးနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးစောခဲ
လှ

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။

။ဦးခင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။

။ဦးမောင်မောင်တိတ်၊ ဥပဒေ
ဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)

ဦးလှသိန်း(တောင်ငူ) ဗဟို
တရားရုံး ရှေ့နေ။

ပဲခူးတိုင်း၊ တောင်ငူမြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ်
၁၀၆၆/၇၁ တွင် သက်သေခံပစ္စည်း ရှေ့ဖလားအမည်ရှိဆင်ကို တရားလို
ဖြစ်သူ ဦးစောခဲလှအား၊ ငွေကျပ် ၅၀၀၀၀/တန်အာမခံသူနှစ်ဦးဖြင့် ခံဝန်
ချုပ်စေပြီး ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားခံဖြစ်သူ ဦးစောဖား
ကဒီးက မကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သော်
လည်း တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဦးစော
ဖားကဒီးက ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

တောင်ငူမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ဦးစောဖားကူးလူး၏ကိုယ်စားလှယ်စာရ
သူ ဦးစောခဲလှက တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာအားဖြင့် ဦးစောဖားကူးလူးက
ဦးစောဖားကဒီးအား ဆင်ထီးတစ်ကောင်နှင့် ဆင်မတစ်ကောင်ကို သစ်ဆဲ
လုပ်ငန်းအတွက် ယုံကြည်အပ်နှံခဲ့သော်လည်း ဦးစောဖားကဒီးသည် သူ၏
လက်ထဲတွင် သေဆုံးသွားသော ဆင်မတစ်ကောင်အတွက် ဆင်တစ်ကောင်
အစားပေးခြင်းမရှိသည့်အပြင် ကျန်ဆင်တစ်ကောင်ကိုလည်း ပြန်လည်ပေး
အပ်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူ
ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ရာမှ သက်သေခံပစ္စည်း ဆင်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာ
ခြင်းဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ် သက်သေခံပစ္စည်း ဆင်ဖြစ်သော ရှေ့ဖလားဆင်သည်
ဦးစောဖားကဒီးက ကြံခင်းမြို့နယ် သစ်လုပ်ငန်းအဖွဲ့သို့ သစ်လုပ်ငန်း
အတွက် ငှားရမ်းထားသော ဆင်ဖြစ်ကြောင်း ဒုတိယမန်နေဂျာဦးအောင်
ခင်၏ ကြေးနန်းစာတွင် တွေ့ရသည်။ ယင်းဆင်ကို မြို့နယ်တရားရုံးက
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ်
သိမ်းဆည်းခဲ့ပြီးနောက် ထိုဆင်ကို ဦးစောခဲလှအား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေး
အပ်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်တွင် မည်သည့်အတွက် ဦးစောခဲလှ
အား ခံဝန်ချုပ်ဖြင့် ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ကြောင်း ဖော်ပြထားခြင်းမရှိ
သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးအမိန့်တွင် ဦးစောခဲလှသည် မြို့နယ်တရားရုံးက

ဝရမ်းဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့သော အချင်းဖြစ်ဆင်ကို စရိတ်များစွာအကုန် အကျခံ၍ ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြံခင်းမြို့သို့ သွားရောက် ယူခဲ့ရသဖြင့် ဦးစောခဲလှ ရထိုက်ကြောင်း သုံးသပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

မြို့နယ်တရားရုံး အမှုတံ့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ တိုက်ရိုက် လျှောက်လွှာ၌လည်းကောင်း၊ ဦးစောခဲလှ၏ ထွက်ဆိုချက်၌လည်းကောင်း၊ တရားရုံးသို့ တင်သွင်းထားသော ကတိစာချုပ်၌လည်းကောင်း ရွှေဖလား ဆင်သည် ဦးစောဖားကူးလူးက ဦးစောဖားကဒီးအား ယုံကြည်အပ်နှံ ခဲ့သည့် ဆင်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထွက်ဆိုထားကြောင်း မတွေ့ရသည့်အပြင် မြို့နယ်တရားရုံးက ရွှေဖလားဆင်ကို ဝရမ်းဖြင့်သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ချမှတ် စဉ်က ရွှေဖလားဆင်သည် ဦးစောဖားကဒီး၏ လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း တွေ့ ရသည်။ အမှုစစ်ဆေးနေဆဲ ကာလအတောအတွင်း သက်သေခံပစ္စည်း ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်သည် သက်သေခံပစ္စည်း မပျောက် မပျက်စေရန် ထိန်းသိမ်းထားရေးအတွက် ဖြစ်သည်။ သက်သေခံပစ္စည်း ပေးအပ်သူကို အာမခံဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားစေခြင်းသည် သာမန်အားဖြင့် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းထူးရှိသည့်အခါ များတွင်သာ အခြားနည်း ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။

ဦးစောဖား
ကဒီးနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ ဦးစောခဲ
လှ

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ရွှေဖလားဆင်ကို ဦးစောခဲလှအား ခံဝန် ချုပ်ဖြင့် ပေးအပ်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက သင့်တော် လုံလောက်သည့် အာမခံသူ (၂) ဦးဖြင့် ဦးစောဖားကဒီးအား ခံဝန်ချုပ် ဆိုစေပြီး ရွှေဖလားဆင်အား ပြန်လည်ပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

မထိုက်

နှင့်

မစောချီ*

+ ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၅ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၇ နှင့်နည်း ၆၃-တရားမကျင့် ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ အရစွဲဆိုသောအမှု၌ ဒီကရီရရှိပြီး ဖြစ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၇ အရ လျှောက်ထားချက်တွင် ချမှတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်မှု တွင် စဉ်းစားရန် လိုမလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဝရမ်းကပ်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကန့်ကွက်ချက် ထုတ်တရားရရှိခဲ့လျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁ နည်း ၆၃ အရ စွဲဆိုသော အမှု၌ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးသတ် ဖြစ်စေရမည်ဟု ယင်း နည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ်-၁၆/၈၀ တွင်ချမှတ်သော ဒီကရီမှာ ဝရမ်းခွာပေး စေမှုလိုတွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်များကို လွှမ်းမိုးမည် ဖြစ်၍ ပဲခူးတိုင်း တရား ရုံး တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ်-၄၉/၈၀တွင် ချမှတ်သော အမိန့်မှာ မှန် သည်ဖြစ်စေ မှားသည်ဖြစ်စေ ပခာနမကျတော့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုပြင်ဆင် မှုတွင်ချမှတ်သော အမိန့်ကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်ပေးရန် အကြောင်း မရှိတော့ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူ အတွက်။ ။ ဦးအောင်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူ အတွက်။ ။ ဦးအုန်းမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

---

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၆၉
+ ၁၉၈၀-ခုနှစ်၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၉ တွင်
၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၃၀-ရက် နေ့စွဲပါ၊ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

၁၉၈၃
မထိုက်
နှင့်
မစောရီ

ပဲခူးတိုင်း တောင်ငူမြို့နယ် တရားရုံး တရားမလာရီမှ အမှတ် ၇/၇၇ တွင် လျှောက်ထားသူ မထိုက်နှင့် မတုပ်တို့က တရားနိုင်များအဖြစ်ဖြင့် အဆိုပါတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁/၇၃ တွင် ဒေါ်အုန်းမြိုင်ဆိုသူ အပေါ် ရရှိသားသော ငွေဒီကရီကို အတည်ပြုရာ တရားနိုင်တို့၏လျှောက် ထားချက်အရ တောင်ငူမြို့နယ် ငပယ်ကျေးရွာအုပ်စု ကျေးတောရွာတွင် ရှိသော အိမ်တအိမ်ကို ဝရမ်းကပ်ခဲ့ရာ လျှောက်ထားခံရသူ မစောရီက ထို ဝရမ်းကိုခွာပေးရန် အဆိုပါတရားရုံး တရားမအထွေထွေမှု အမှတ် ၁/၇၈ တွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၈-အရ လျှောက်ထား သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက မစောရီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို စုံစမ်းစစ် ဆေးပြီးနောက် ပလပ်လိုက်သည်။ မစောရီက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ တိုင်း တရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဝရမ်းခွာပေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သဖြင့် မထိုက်က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက မစောရီသည် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၆/၈၀ (တောင်ငူ) တွင် အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ မိမိ ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝရမ်းကပ်ခွင့်မရှိကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် တရား မ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃-အရ တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ တိုင်း တရားရုံးက ၁၇-၉-၈၂ နေ့တွင် မစောရီစွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ် ပေးခဲ့ပါသည်ဟု တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုး ဆောင်က ထိုအချက်ကို မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ ဝရမ်းကပ်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကန့်ကွက်ချက် တစုံတရာရှိခဲ့လျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ အရ စွဲဆိုသောအမှု၌ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်အပြီး သတ် ဖြစ်စေရမည်ဟု ယင်းနည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ် ရာ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၆/၈၀ တွင် ချမှတ်သော ဒီကရီမှာ ဝရမ်းခွာပေးစေလိုမှုတွင် ချမှတ်သည့် အမိန့်များကို လွှမ်းမိုး မည်ဖြစ်၍ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉/၈၀ တွင်ချမှတ် ခဲ့သောအမိန့်မှာ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ ပဓာနမကျတော့ ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုပြင်ဆင်မှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့်ကို ဗဟိုတရားရုံးက ပြင်ဆင်ပေးရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့ ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ မရှိ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးအေးမောင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

+ ၁၉၈၃
ဇွန်လ ၂၁ ရက်

ဒေါ်စွမ်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

(ဦးကျော်သိန်းပါ (၂))

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၅-တရားခံသည် လူ့ နှစ်ဦးတို့အား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရစေခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်လျက် တစ်ဦးအား ထိခိုက် နာကျင်စေမှုအတွက်သာ စွဲချက် တစ်ရပ်တည်းတင်၍ ကျန်တစ်ဦးအား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြားစွဲချက်မတင်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ-

လသာမြို့နယ် တရားရုံးတွင် ဦးကျော်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်စိုးစိုးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ စွဲချက်တင် စစ်ဆေးခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်စွမ်းက ဦးကျော်သိန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ နောက်ထပ်သီးခြားစွဲချက်တစ်ရပ် ထပ်မံတင်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ မူလ တရားရုံးက ဒေါ်စွမ်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံချက်များအရ ဦးကျော်သိန်း၏လက်ချက် ကြောင့် ဒေါ်စွမ်း၏ ဗိုက်တွင်လည်းကောင်း၊ မောင်အောင်ရှိန်၏ ဦးခေါင်း ဝဲဘက် ချိုစောင်းတွင် လည်းကောင်း သာမန်ဒဏ်ရာတစ်ချက်စီ ရရှိခဲ့ ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ရာတွင် မူလတရားရုံး အမှုတွဲတွင် တရားလို ဒေါ်စွမ်းအား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက်သာ ဦးကျော်သိန်းအပေါ် စွဲချက်တင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၅ အရ မောင်အောင်ရှိန်အား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြား စွဲချက်တစ်ရပ်တင်ရန် ကျန်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးကျော်

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၇၁ (ခ)
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၈၁ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခု အောက်တိုဘာလ ၁ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

သိန်းအပေါ် ထိုက်သင့်လျော်ကန်သော ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် သီးခြားစွဲချက် တစ်ရပ်ထပ်မံတင်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက် သည်။

ဒေါ်စွမ်းနှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးတင်ရှိနှင့် ဒေါ်စောစောနု ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေများ၊

သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ တော်

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးခင်မောင်ဦး(ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)

(ဦးကျော် သိန်း (၂))

(ကိုယ်တိုင်-လာ)

လသာမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၂၆/၇၉တွင် ဦးကျော်သိန်းနှင့် ဒေါ်ခင်စိုးစိုးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ စွဲချက်တင်စစ်ဆေးခဲ့သည်။ မူလရုံးတရားလို ဒေါ်စွမ်းက ဦးကျော် သိန်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ နောက်ထပ်သီးခြား စွဲချက်တစ်ရပ် ထပ်မံတင်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ မူလတရားရုံးက ဒေါ်စွမ်း ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်စွမ်းက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သော် လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်း သည်။

အမှုမှာ ၁၀-၃-၇၉-ရက်နေ့ မှန်းလွဲ(၁) နာရီအချိန်ခန့်တွင် သိမ်ကြီး ဈေး ၂၇ လမ်းထောင့်ရှိ ဆိုင်အမှတ်(၁)တွင် ဈေးရောင်းနေသူ ဒေါ်စွမ်း နှင့် ဆိုင်နီးချင်း ဒေါ်ခင်စိုးစိုးတို့ ရန်ဖြစ်ကြ၍ လုံးထွေး သတ်ပုတ်ကြပြီး နောက် ဒေါ်ခင်စိုးစိုး၏ ခင်ပွန်း ဦးကျော်သိန်းက ဒေါ်စွမ်းနှင့် ဒေါ်စွမ်း၏ သား မောင်အောင်ရှိန်တို့အား ထိခိုက် နာကျင်စေခဲ့ပါသည်ဟု ဖော်ပြ လျက် ဒေါ်စွမ်းက ဒေါ်ခင်စိုးစိုးနှင့် ဦးကျော်သိန်းတို့အပေါ် အရေးယူ ပေးရန် တိုက်ရိုက်တိုင် လျှောက်ထားသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စွမ်းက အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြ ရာတွင် အချင်းဖြစ်ပွားစဉ် ဦးကျော်သိန်းက မိမိနှင့်သားဖြစ်သူ မောင် အောင်ရှိန်တို့အား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိစေခဲ့သည်မှာ ပေါ်လွင်ပါလျက် မိမိ အား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက်သာ စွဲချက်တစ်ရပ်တည်း တင်၍ သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ရှိန်အား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြား စွဲချက်မတင်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅-ပါပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ဒေါ်စွမ်းနှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတမြန်မာ
နိုင်ငံတော်
(ဦးကျော်
သိန်း (၂))

မူလရုံးအမှုတွဲကို လေ့လာကြည့်ရှုရာတွင် မောင်အောင်ရှိန် (လိပြ-၄) ကိုအပ်ရန် (ခ)သိန်းလွင်(လိပြ-၃)၊ ဒေါ်စွမ်း(လိပြ-၁)နှင့် ဒေါက်တာ သိန်းလွင်(လိပြ-၁၀)တို့၏ ထွက်ချက်များနှင့် သက်သေခံ(ဂ)နှင့် (ဆ) ဆေးစစ်ချက်မှတ်တမ်းတို့အရ သက်သေထွက်ချက်များအရ ဦးကျော်သိန်း ၏လက်ချက်ကြောင့် ဒေါ်စွမ်း၏ပိုက်တင်လည်းကောင်း၊ မောင်အောင်ရှိန် ၏ဦးခေါင်း ဝဲဘက်ချိုစောင်းတွင်လည်းကောင်း သာမန်ဒဏ်ရာတစ်ချက်စီ ရရှိခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။

သို့ရာတွင် မူလရုံးအမှုတွဲတွင် တရားလို ဒေါ်စွမ်းအား ထိခိုက်နာကျင် စေမှုအတွက်သာ ဦးကျော်သိန်းအပေါ် စွဲချက်တင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိ ရ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ အရ မောင်အောင်ရှိန်အား ထိခိုက်နာကျင်စေမှုအတွက် သီးခြား စွဲချက်တစ်ရပ်တင်ရန် ကျန်ရှိနေ ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်စွမ်း၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြု၍ လသာမြို့ နယ်တရားရုံးနှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်၍ အကြောင်းခြင်းရာ အချက်အလက်များနှင့်အညီ ဦးကျော်သိန်းအပေါ် ထိုက်သင့်လျော်ကန်သော ဥပဒေပုဒ်မဖြင့် သီးခြား စွဲချက်တစ်ရပ် ထပ်မံတင်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

+ ၁၉၈၃
ဇေပေဘဝါရီလ
၁၄ ရက်

ဒေါ်ထိုက်*

နှင့်

ဦးပေါ်ထွန်းပါ-၂

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၂)နှင့် ပုဒ်မ ၉၆ (၁)-ပြင်ဆင်မှု စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့်သုံး၍ အမှုကိုပလပ်လိုက်သော အမိန့်သည်တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်ခြင်း - ထိုဒီကရီအပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆(၁)အရ အယူခံဝင် ခွင့် ရှိ-မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ထိုက်စွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်သည်ဟု ကောက်ယူကာ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးပေါ်ထွန်းတို့အား အနိုင်ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့် သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂)တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ ဖြစ်ပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ (၁)တွင် တရားရုံး တစ်ရုံး ရုံးက မူလစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သောဒီကရီ အရပ်ရပ်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သောအမိန့်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒီကရီဖြစ် သော်လည်း ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သော ဒီကရီဖြစ်သဖြင့် ပုဒ်မ ၉၆(၁)အရ အယူခံဝင် ခွင့်ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးချန်ထွန်းအောင်၊ ဗဟိုတရား ရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

* ၁၉၈၁-ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၃
+ ၁၉၈၁-ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၁-တွင်ချမှတ်သော ၁၉၈၁ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်။

+ ၁၉၈၄
ဒေါ်ထိုက်
နှင့်
ဦးပေါ်ထွန်း
မပါ

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ထိုက်က ညောင်လေးပင်မြို့၊ ရပ်ကွက်အမှတ် (၁၂) မြေကွက်အမှတ်(၁၁၆)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၉) စာရင်း ပေါက်သော ဂရန်မြေနှင့် ဂရန်မြေပေါ် ရှိအိမ်မှာ မူလက မိခင် ဒေါ်လှိုင်းပိုင်ဖြစ်၍ ၎င်း မကွယ်လွန်မီ ထိုအိမ်နှင့် မြေကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ မိမိအား လွှဲပြောင်း ပေးခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူ ဦးပေါ်ထွန်းနှင့် ဒေါ်ချစ်မြတို့သည် မိမိ၏ အိမ်နောက်ဘက်တွင် အိမ်တလုံး ဆောက်လုပ်ထားသည်ဖြစ်၍ ထို အိမ်ကို ဖျက်၍ ထွက်သွားစေလိုကြောင်းဖြင့် ညောင်လေးပင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၂/၈၀ တွင် တရားစွဲဆိုရာ အဆို အချေ များအရ ပဏာမ ငြင်းချက် သုံးရပ် ထုတ်နုတ်ပြီး နှစ်ဘက်ကို ကြားနာပြီး နောက် ယင်းငြင်းချက်များကို ဒေါ်ထိုက်အား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ် သည်။ ဦးပေါ်ထွန်းတို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ထိုက်စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေပြီဟု ကောက်ယူကာ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်ထိုက်စွဲဆို သော အမှုကို ပယ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်ထိုက်က ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူတို့၏ အကျိုးဆောင်က တိုင်း တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်သည် ဒီကရီဖြစ်သဖြင့် လျှောက်ထားသူ သည် ထိုဒီကရီကို အယူခံဝင်ရောက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ လက်ခံခွင့် မရှိကြောင်းဖြင့် ပဏာမ ကန့်ကွက်တင်ပြသည်။ ယင်းကန့်ကွက်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က တစုံတရာ ဖြေကြား ခြင်း မပြုပေ။

တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ထိုက် စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု ကောက်ယူကာ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးပေါ်ထွန်း တို့အား အနိုင်ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်သည် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်ပေသည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆(၁)တွင် တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးက မူလစီရင် ပိုင်ခွင့် အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သော ဒီကရီ အရပ်ရပ်ကို အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဤအမှုတွင် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒီကရီဖြစ်သော်လည်း ပြင်ဆင်မှု စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို သုံးစွဲ၍ ချမှတ်သော ဒီကရီဖြစ်သဖြင့်

ခဏက
ဒေါ်ထိုက်
နှင့်
ဦးပေါ်ထွန်း
ပါ ၂)

ပုဒ်မ ၉၆ (၁) အရ အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိသော အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤအမှုတွင် မြို့နယ်တရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်များအဖြစ် ထုတ်နုတ် ကြားနာခဲ့သော ငြင်းချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်—

“၁။ အခင်းဖြစ် မြေကွက်သည် ဂရန်မြေဖြစ်၍ ဒေါ်လှိုင်းမှ တရားလို ဒေါ်ထိုက်အား အပိုင်လွှဲပြောင်းပေး၍ မရ ဆိုသည်မှာ မှန် သလား၊

၂။ ဒေါ်လှိုင်းက ဒေါ်ထိုက်အား ပေးခဲ့သည့် စာချုပ်သည် တရား မဝင် ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

၃။ အခင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ပတ်သက်၍ မိခင်ဒေါ်လှိုင်းက တရားပြိုင် များအပေါ်တွင် စွဲဆို၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် မီးသေဆုံးဖြတ် ပြီး အမှုဖြစ်၍ ဤအမှုကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်ခြင်းမှာ မှန်သလား၊”

တိုင်းတရားရုံးသည် ယင်းငြင်းချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက် အမှတ်(၁) နှင့် (၂) တို့မှာ ဦးပေါ်ထွန်းတို့နှင့် တိုက်ခိုက် ဆက်စပ်ခြင်း မရှိပဲ ငြင်းချက် အမှတ်(၃) အရ ဒေါ်ထိုက်က အမှုကို စွဲဆိုနိုင်ခြင်းဆိုသည် မှာ မမှန်ကြောင်း သုံးသပ်သည်။ သို့သော် အကြောင်းတစုံတရာ မပြေချေ။ ထို့ပြင် ဒေါ်ထိုက် စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန် သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အမှုတွင် အဆိုအချေများ၌ ကာလ စည်းကမ်းသတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှု တစုံတရာ မရှိခဲ့သည့် အလျောက် မြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက် ထုတ်နုတ်ထားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက်သုံးရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဦးပေါ်ထွန်းတို့က တင်သွင်းသော ပြင်ဆင်မှုတွင် တိုင်းတရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့် မှန်မမှန် စိစစ်ရန်သာဖြစ်ပါလျက် အမှုတွင် အငြင်းပွားသည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ကာ ဒေါ်ထိုက်၏ အမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်းမှာ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် ဘောင်ကို ကျော်လွန် အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ ရောက်သည်။

၁၅၇၃
ဒေါ်ထိုက်
နှင့်
ဦးပေါ်ထွန်း
ပါ ။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ အကျိုးဆောင်က ငြင်းချက် အမှတ် (၃) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှားယွင်းကြောင်း အကျယ် တဝင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း တိုင်းတရားရုံးသည် ငြင်းချက်သုံးရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကောင်းစွာ စိစစ် ဆုံးဖြတ်ခြင်း မပြုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည်ဖြစ်ရာ ယင်းပြဿနာ များကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် အမှုကို တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြန်လည်ပေးပို့ ရမည် ဖြစ်သည့်အလျောက် ဗဟိုတရားရုံးအနေဖြင့် ငြင်းချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ ဝေဖန်သုံးသပ်ရန် မသင့်ပေ။ လျှောက်ထားခံရသူ၏ အကျိုးဆောင် ထင်ပြသော အချက်များကို တိုင်းတရားရုံးတွင် တင်ပြ ရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ် ဖျက်လိုက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် မူလအမှုအမှတ် အတိုင်း ပြင်ဆင် မှုကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ အထက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက် သုံးရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေခ မရှိ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေ့တွင်

ဦးဆန်နီပါ (၂)

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးကျော်တင်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၃-အရ ကျူးလွန်သောအမှုကို တရားရုံးက လက်ခံအရေးယူခြင်း—ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂)ဦးကျော်တင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားချက်အရ ဦးဆန်နီနှင့် ဒေါ်နှူးဂျန်တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅ အရ အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅သည် လိမ်လည်အတုပြုမှု ကျူးလွန်သည့်အခါ အပြစ်ပေးရန်အတွက် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ထားသော ပုဒ်မဖြစ်သည်။ လိမ်လည်အတုပြုမှုအတွက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော ပုဒ်မမှာ ၄၆၃ဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၆၃အရ အရေးယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းသတ်မှတ်ထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် တရားရုံးတရုံး၌ အမှုသည်တစ်ဦးဦးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၃ ပါ လိမ်လည်အတုပြုမှုနှင့် သက်ဆိုင်သော ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ပြီး တရားရုံးသို့ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်း တင်သွင်းလျှင် ယင်းတရားရုံးက ရေးသားတိုင် လျှောက်လွှာဖြင့် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားသည့်အခါမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းကို မည်သည့် တရားရုံးကမျှ လက်ခံအရေးယူခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယခု

* ၁၉၈၂ခုနှစ်၊ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ်ဂ၂
† လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်၃၀၉၅/၈၀ကိုပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

ဦးဆန်နီပါ ။
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးကျော်
တင့်

အမှုတွင် လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံးသည် မိမိတရားရုံး၌ဖြစ်ပွား ခဲ့သည် ဆိုသည့် လိမ်လည်အတုပြုမှုကို ဦးကျော်တင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်လွှာ အရ မိမိကပင် လက်ခံအရေးယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ လမ်းမတော်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၃၀၉၅/ဂကကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ကိုယ်တိုင်

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ဦးဘမော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့် (၁) ကိုယ်တိုင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၃၀၉၅/ဂကတွင် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်(၂)ဦးကျော် တင်၏ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားချက်အရ ဦးဆန်နီနှင့် ဒေါ်နူးကျန်တို့ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅အရ အရေးယူရန်၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၇-ရက် နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအမိန့်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဦးဆန်နီတို့က သူတို့အပေါ် ဤကဲ့သို့အရေးယူသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ယင်းအမှုကို ချေဖျက်ပေးရန်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းသည်။

လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံးသို့ ဦးကျော်တင်က တင်သွင်းခဲ့သော လျှောက်လွှာအရ ဦးဆန်နီတို့သည် လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ်. ၄၄၃/ဂကတွင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့စွဲပါ သန်းခေါင်စာရင်း မိတ္တူမှန်ဟု ရေးသားထားသော စာရွက်စာတမ်း အတုတစ်စောင်ကို တင်သွင်းရန် ကြိုးစားခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲတိုင်တန်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၅ သည် လိမ်လည်အတုပြုမှုကျူးလွန် သည့် အခါ အပြစ်ပေးရန်အတွက် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ထားသော ပုဒ်မဖြစ် သည်။ လိမ်လည်အတုပြုမှုအတွက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော ပုဒ်မမှာ ၄၆၃ ဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၆၃ အရ အရေးယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ဂ) တွင် တရားရုံး တစ်ရုံးရုံး၌ အမှု သည်တစ်ဦးဦးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ

ပုဒ်မ ၄၆၃ပါ လိမ်လည်အတုပြုမှုနှင့် သက်ဆိုင်သော ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ပြီး တရားရုံးသို့ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်း တင်သွင်းလျှင် ယင်းတရားရုံးက ရေးသားတိုင်လျှောက်လွှာဖြင့် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား သည့်အခါမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းကို မည်သည့် တရားရုံးကမျှ လက်ခံအရေးယူခြင်း မပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ ယခုအမှုတွင် လမ်းမတော်မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိတရားရုံး၌ ပြစ်ပွားခဲ့ သည်ဆိုသည့် လိမ်လည်အတု ပြုမှုကို ဦးကျော်တင်၏ တိုက်ရိုက် လျှောက်လွှာအရ မိမိကပင် လက်ခံအရေးယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးဆန်နီပါ ၂
 နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်
 ၂။ ဦးကျော်
 တင့်

သို့ဖြစ်၍ လမ်းမတော်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၃၀၉၅/က ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက် လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားမ အထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေ့တွင်

+ ၁၉၇၃
မတ်လ
၂၄ ရက်

ဦးထွန်းစိန်
နှင့်

ဒေါ်ခင်မိမိပါ (၃)*

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂)အရ ဒီကရီ-ဇာရီမှုတွင် အမှုသည် မဟုတ်သူတစ်ဦး၏ လျှောက်ထားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂) အရ ဒီကရီ မဟုတ်သောကြောင့် အယူခံမဝင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးထွန်းစိန်သည် အမှုသည်တစ်ဦးမဟုတ်၍ တိုင်း တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်သည် အယူခံဝင်နိုင်သော အမိန့်မဟုတ် ပေ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ ရှင်းလင်းချက်အရ မူလ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များအကြား ပေါ်ပေါက် အငြင်းပွားလာသည့် အချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သော အမိန့်များသည်သာ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂)အရ ဒီကရီဖြစ်သောကြောင့်မူလတရားလို တရားပြိုင်တို့ကသာ အမိန့်မကျေနပ်လျှင် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးမောင်မောင် (၆)၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ၊
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးမောင်မောင်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး ဇာရီမှု အမှတ် ၁၆/၇၉ ၌ အမှုသည် မဟုတ်သူ ဦးထွန်းစိန်က သူ့အား အမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုပြီး ဇာရီ မှုကို ဆိုင်းငံ့ထားရန်နှင့် စုံစမ်းမှုပြုလုပ်၍ ဇာရီမှုကို ပယ်ရန် လျှောက်

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၇၁
+ ၁၉၇၉ ခုနှစ် တရားမ ဇာရီမှု အမှတ် ၁၆(တာမေ) တွင် ချမှတ်သော
၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
မကျေနပ်၍ အယူခံဝင်မှု။

ထားခဲ့ရာ တိုင်းတရားရုံးက စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် စုံစမ်းစစ်ဆေး တွေ့ရှိချက်များအရ ဦးထွန်းစိန်သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာ၌ နေထိုင်ခြင်းမှာ တရားရုံး ဦးသဝင်းမှ တဆင့် ဝင်ရောက် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်၍ ဇာရီမူပါ ဒီကရီသည် သူ့အပေါ်၌လည်း အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိကြောင်းနှင့် ဇာရီမူကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးထွန်းစိန်က မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤတရားမ အထွေထွေ အယူခံမှု တင်သွင်းသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မိမိနှင့် ဒေါ်ခင်မမတို့သည် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၄၈/၇၇ ၌ အယူခံ တရားပြိုင် ဦးသဝင်း အပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသော ဥပစာမှ ဖယ်ရှားစေရန် အမှုစွဲဆိုရာ အနိုင် ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ဒီကရီကို အဘည်ပြုလုပ်ပေးရန် ဇာရီမူအမှတ် ၁၆/၇၉ ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်သည့်အခါ ဦးထွန်းစိန်က အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဦးထွန်းစိန်၏ အဓိက တင်ပြချက်မှာ သူသည် အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်သူဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံးသည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အိမ်အုပ်ဝရမ်း ထုတ်ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ မဟုတ်ပဲ နည်း ၃၆ အရသာ အိမ်အုပ်ဝရမ်း ထုတ်ခွင့်ရှိသည့် အချက်ဖြစ်သည်။

ဤအထွေထွေ အယူခံမှုသည် ဦးထွန်းစိန်၏ လျှောက်ထားချက်ကို တိုင်းတရားရုံးက ပလုပ်ခဲ့သော အမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံ ဝင်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းစိန်သည် အမှုသည် တစ်ဦးမဟုတ်၍ တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်သည် အယူခံဝင်နိုင်သော အမိန့်မဟုတ်ပေ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ ပါ ရှင်းလင်းချက်အရ မူလတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များ အကြား ပေါ်ပေါက် အငြင်းပွားလာသည့် အချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်သော အမိန့်များသည်သာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) အရ ဒီကရီဖြစ်သောကြောင့် မူလတရားလို တရားပြိုင်တို့ကသာ အမိန့်မကျေနပ်လျှင် အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးထွန်းစိန်၏ ဤတရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ပလုပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ရွှေနေစရိတ် ငွေကျပ် ၅၀/-ဟုသတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးတင်အောင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်တင်တင်မြင့် ပါ(၂)

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဒေါ်လှစိန်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ အရေးယူခြင်း-

အမှုတစ်မှုတွင် လည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်တိုင်း တရားရုံးက အရေးယူ ပေးရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်စုံတရာမရှိခြင်း -

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်(၂) ဒေါ်လှစိန်က လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်တင်မြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၂၁၁ အရ အရေးယူနိုင်ရန်အတွက် တရားရုံးက တရား လိုပြုလုပ်၍ အရေးယူပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ မူလရုံး၌ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မူလရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၄၂၂/၈၁ သည် ဒေါ်တင်တင်မြင့်က ဒေါ်လှစိန်အပေါ် ငွေသပိတ်တစ်လုံး ကို အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုအမှုတွင် ချမှတ်ခဲ့သောစီရင်ချက်အရ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကိုလည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ လည်ဆယ်မှုဟုသတ်မှတ်တိုင်း တရားရုံးကအရေးယူပေး ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်စုံတရာမရှိပေ။ အမှုစစ်ဆေးသော တရားရုံး သည် တရားခံမနှစ်နာစေရန် အရေးယူသင့်သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်း များ တွေ့ရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၀ အရ ယင်းအမှု ၌ပင် တိုင်တန်းသူအား မည်သည့်အတွက် နှစ်နာကြေးမပေးသင့်ကြောင်း ထုချေစေရန် အမိန့်ချပြီး ယင်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်နိုင် သည်။

* ၁၉၈၂-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၄၈ (ခ)
† ၁၉၈၂-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၁၃၄/မော်ကျွန်းတွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၂-ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၄-ရက် နေ့စွဲပါ ရော့ဘတ်တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

† ၁၉၈၃
ဇွန်လ ၂၁-ရက်

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူ အတွက်။ ။ဦးစိုးမိုးထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ဒေါ်တင်စာင် မြင့်ပါ(၂)

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခြင်း ခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘမော်၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်းအဆင့်(၁) ဦးမြတင်၊ဗဟိုတရား ရုံးရွှေနေ။

၁။ ပြည် ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ တော်

ရောဝတီတိုင်း၊ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၆၈/၈၂ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်(၂)ဒေါ်လှစိန် က လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်စာင်မြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးတို့အား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၂၁၁ အရ၊ အရေးယူနိုင်ရန် အတွက် တရားရုံးက တရားလိုပြုလုပ်၍ အရေးယူပေးရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ၊ လျှောက်ထားခဲ့သည်ကို မြို့နယ်တရားရုံးက ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်လှစိန်က မကျေနပ်၍ ရောဝတီတိုင်း တရားရုံးသို့ အယူခံမှု တင်သွင်းသည့်အခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ နှင့်အညီ ဆောင်ရွက် ရန် အမိန့်ချမှတ် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်တင်စာင်မြင့်တို့က ဗဟိုတရား ရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

၂။ ဒေါ်လှ စိန်

ဒေါ်လှစိန်တင်သွင်းခဲ့သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ လျှောက်ထားသည့် လျှောက်လွှာတွင် ဒေါ်လှစိန်အပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူခဲ့သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၄၂၂/၈၁ ၌ ပါရှိသည့် တရားလိုဖြစ်သူ ဒေါ်တင်စာင်မြင့်နှင့် သက်သေဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်အေးတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များသည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိပဲ၊ မဟုတ်မတရား ထွက်ဆိုထားတော့ ထွက်ဆိုချက်များ ဖြစ်သဖြင့် ဒေါ်တင်စာင်မြင့်တို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၃/၂၁၁ အရ၊ တရားရုံးက တရားလိုပြုလုပ် အရေးယူနိုင်ရန်အတွက် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၄၂၂/၈၁ သည် ဒေါ်တင်စာင်မြင့်က ဒေါ်လှစိန်အပေါ် ငွေသပိတ်တစ်လုံးကို အလွဲသုံးစားပြုသည်ဟု စွပ်စွဲ၍ပြစ် မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဒေါ်တင်တင်
မြင့်ပါ (၂)
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံ
တော်
၂။ ဒေါ်လှ
စိန်

ထိုအမှုတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့က ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်အရ၊ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို လည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ လည်ဆယ်မှုဟု သတ်မှတ်တိုင်း တရားရုံးက အရေးယူပေးရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ် မရှိပေ။ အမှုစစ်ဆေးသော တရားရုံးသည် တရားခံ မနစ်နာစေရန် အရေးယူသင့်သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်း တွေ့ရှိလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၅၀ အရ၊ ယင်းအမှု၌ပင်၊ တိုင်တန်းသူများအား မည်သည့်အတွက် နစ်နာကြေးမပေးသင့်ကြောင်း ထုချေစေရန် အမိန့်ချပြီး ယင်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၄ ရက် နေ့စွဲပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်ဟိန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးမုန်စံလိုင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

+၁၉၇၃
မတ်လ
၃၁ ရက်

ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး

နှင့်

၁။ ဒေါ်အိုင်ရှာဘီဘီ

၂။ ဒေါ်ခတီဇာဘီဘီ

၃။ ဒေါ်ဟနီဖခဘီဘီ*

အမေ့ပုံပစ္စည်းကို ရုံးတော်မှ စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု—အမှုသည်အဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ရမည့်သူများ—ကွယ်လွန်သူ၏ အမေ့စား အမေ့ခံ အားလုံးကို ထိုအမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန် လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ကွယ်လွန်သူ ကျန်ရစ်သည့်အမေ့ပုံပစ္စည်းကို ရုံးတော်မှ စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၏ အမေ့ခံ အမေ့စား အားလုံးကို အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန် လိုသည်။ အမေ့ခံ အမေ့စားအားလုံး အမှုသည်များ အဖြစ်ပါဝင်ခြင်း မရှိလျှင် အမေ့ပုံ ပစ္စည်းကို ရုံးမှစီမံအုပ်ထိန်းရန်အတွက် ဒီကရီချမှတ်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ လျှောက်ထားသူ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၂)တွင် နိုင်ငံခြား သို့ ရောက်ရှိနေသည့် အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး၊ အမိနာဘီဘီ၊ ရုတ်ရာဘီဘီနှင့် ဆာရာဘီဘီတို့မှာ ကွယ်လွန်သူပိုင် စီနာခူးဒါး၏ အမေ့ခံ အမေ့စားများ အဖြစ် ဖော်ပြထားသည့် အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၊

---

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁၂
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁၁၄ တွင် ချမှတ်သော၊
၁၉၇၁ ခုနှစ်စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်း

နည်း ၃ အရ သူတို့မှာ အမှုတွင် ပါဝင်ရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်သော အမှုသည်များ ဖြစ်သဖြင့် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်း စွဲဆို ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးမောင်မောင် (၆) ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ၊

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးအော၊ ဗဟို တရားရုံး ရွှေနေ၊

၁၉၈၃
ဂျီအိပ်ချ်နာ
ခူးဒါး
နှင့်
၁။ ဒေါ်အိုင်
ရွာဘိဘိ
၂။ ဒေါ်ခတီ
ဇာဘိဘိ
၃။ ဒေါ်ဟနီ
ဖာဘိဘိ

ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၁/၈၀ တွင် လျှောက်ထားသူ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ လျှောက်ထားချက်အရ ပါကစ္စတန် ပြည်တွင် နေထိုင်သည့် အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး၊ အိန္ဒိယပြည်တွင် နေထိုင် သည့် အမိနာဘိဘိ၊ ရုတီရာဘိဘိနှင့် ဆာရာဘိဘိတို့အား အမှုတွင် တရား ပြိုင်များအဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်ပေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ မြို့နယ်တရား ရုံး၏ အမိန့်ကို ဒေါ်အိုင်ရွာဘိဘိ၊ ဒေါ်ခတီဇာဘိဘိနှင့် ဒေါ်ဟနီဖာဘိဘိ တို့က မကျေနပ်သည့်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါးက တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သည့်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားသူ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါးက ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာတွင် အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး၊ အမိနာဘိဘိ၊ ရုတီရာဘိဘိနှင့် ဆာရာဘိဘိတို့မှာ နိုင်ငံခြားတွင် နေထိုင်ကြသူများဖြစ်ပြီး အမှုတွင် အမှန်တကယ်လိုအပ် သော အမှုသည်များ မဟုတ်ပဲ အမည်ခံ အမှုသည်များသာဖြစ်၍ တရား ပြိုင်များအဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်သင့်ကြောင်း၊ ယင်းအချက်ကို တိုင်းတရား ရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုသည်မှာမှားယွင်းကြောင်းဖြင့် အဓိက အကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြသည်။

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ တိုက်အမှတ် ၅၂၈ ၏ပိုင်ရှင် ဝိုင်စီနာခူးဒါးမှာ ၁၆-၈-၇၆ ရက်နေ့က ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သူကွယ်လွန်စဉ် အချိန်က အချင်းဖြစ်တိုက်အပြင် ၃၀-လမ်းရှိ တိုက်အမှတ် ၁၃၄ နှင့် စိန်ရွှေရတနာများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ဝိုင်စီနာခူးဒါး ကွယ်လွန်စဉ် အမွေစား အမွေခံများအဖြစ် ဇနီးဒေါ်အိုင်ရွာဘိဘိ၊ သမီး

၁၉၈၃
 ဂျီအိပ်ချ်နာ
 ခူးဒါး
 နှင့်
 ၁။ ဒေါ်အိုင်
 ရှာဘိဘိ
 ၂။ ဒေါ်ခေတီ
 ဇာဘိဘိ
 ၃။ ဒေါ်ဟနီ
 ဖာဘိဘိ

များ ဒေါ်ခေတီဇာဘိဘိနှင့် ဒေါ်ဟနီဖာဘိဘိ၊ မိခင်ဒေါ်ဟဝါဘိဘိ၊ ညီ
 အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး၊ နှမ ဖက်တီမာဘိဘိ၊ အမိနာဘိဘိ၊ ရုတီရာဘိဘိ
 နှင့် ဆာရာဘိဘိ၊ အစ်ကို ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါးတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကြောင်း
 ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၂)တွင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိ
 ရသည်။

ကွယ်လွန်သူ ကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးတော်မှ စီမံခန့်ခွဲ
 ပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေခံ အမွေစားအားလုံးကို
 အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန် လိုသည်။ အမွေခံ အမွေစား
 အားလုံး အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ခြင်းမရှိလျှင် အမွေပုံပစ္စည်းကို ရုံးမှ
 စီမံအုပ်ထိန်းရန်အတွက် ဒီကရီချမှတ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ လျှောက်
 ထားသူ ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၂) တွင် နိုင်ငံခြားသို့
 ရောက်ရှိနေသည့် အိဘရာဟင်စီနာခူးဒါး၊ အမိနာဘိဘိ၊ ရုတီရာဘိဘိနှင့်
 ဆာရာဘိဘိတို့မှာ ကွယ်လွန်သူ ဝိုင်စီနာခူးဒါး၏ အမွေခံ အမွေစားများ
 အဖြစ် ဖော်ပြထားသည့်အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၊
 နည်း ၃ အရ သူတို့မှာ အမှုတွင် ပါဝင်ရန် အမှန်တကယ်လိုအပ်သော
 အမှုသည်များ ဖြစ်သဖြင့် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ထည့်သွင်း စွဲဆို
 ရန် လိုအပ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး လျှောက်ထားသူ
 ဂျီအိပ်ချ်နာခူးဒါး၏ ပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပ လုပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးတင်မောင်ထွန်း

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဦးဟန်တင်*

† ၁၉၇၃

ဇွန်လ

၂၁ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၅-အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် တရားမမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ ဇနီးက အနိုင်ဒီကရီ ရရှိထားရာ ယင်းဒီကရီမှာ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီမဟုတ်ခြင်း-ယင်းဒီကရီကို အကြောင်းပြု၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅အရ လက်ရှိရထိုက်သူ လျှောက်ထားသူအား အိမ်အိမ်ဝရမ်း ထုတ်ပေးခြင်းမှာ မှန် မမှန်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပဲခူးမြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅ အရ လျှောက်ထားသူ ဦးတင်မောင်ထွန်းအား အိမ်အိမ်ဝရမ်း ထုတ်ပေးဆင့်ပေးရန် မလိုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အမှုတွဲများကို ကြည့်ရှု လေ့လာသည့်အခါ လျှောက်ထားသူ ဦးတင်မောင်ထွန်းသည် အချင်းဖြစ် အိမ်အိမ်ဝရမ်းကို ရရှိထိုက်ကြောင်း ဗဟိုတရားရုံး၏ အတည်ပြုချက် ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဦးဟန်တင်၏ ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦး စွဲဆိုသည့် တရားမမှုတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို လက်ရောက် ပေးအပ်စေရန် မပါရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အိမ်အိမ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးရန်မလိုပါဟု ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်း အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်တို့မှာ ဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

* ၁၉၇၂ ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၁၂ (ခ)
† ၁၉၇၁ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃(ပဲခူး) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခု ပြီလ ၈ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန်လျှောက်ထားမှု။

ဦးတင်မောင်
ထွန်း
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
၂။ ဦးဟန်
တင်

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူ အတွက်။ ။ ဦးကျော်သိန်း၊ ဗဟိုတရားရုံး
ရှေ့နေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူ အတွက်။ ။ ၁။ ဦးမောင်မောင်သန်း
ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)။
၂။ ဦးမြတ်လှ၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

ပဲခူးတိုင်း၊ ပဲခူးမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုအသေးအဖွဲ့မှ အမှတ် ၂၆၄/၇၇
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅ အရ လျှောက်ထားခံရသူ
ဦးတင်မောင်ထွန်းအား အိမ်အုပ်ဝရမ်း ထပ်မံထုတ်ဆင့်ပေးရန် မလို
ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ယင်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ဦးတင်မောင်ထွန်းက မကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု
တင်သွင်းခဲ့ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်
သွင်းသည်။

ပဲခူးမြို့ ဈေးပိုင်းရပ် ဆေးရုံဟောင်းလမ်း အမှတ် ၁၂၅ ရှိ၊ နေအိမ်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅
အရ စုံစမ်းစစ်ဆေး ကြားနာပြီး၊ အခင်းဖြစ် နေအိမ်ကို ချိတ်ခွာ၍
ဦးဟန်တင်သို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယင်း အမိန့်ကို ဦးတင်မောင်ထွန်းက
မကျေနပ်၍ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တိုင်းတရားရုံးက
အခင်းဖြစ် အဆောက်အဦတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၅
အရ အမိန့်မထုတ်ပြန်မီ ၂လကျော်က နေထိုင်သူမှာ ဦးတင်မောင်ထွန်း
ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံး အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးတင်မောင်ထွန်းအား
အခင်းဖြစ်အိမ်ကို ပေးအပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအတောအတွင်း
ဦးဟန်တင်၏ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦးက ဒေါ်လှကြည်ပါ (၆) ဦးတို့အပေါ်
အချင်းဖြစ် အိမ်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ပါ ငဉ့်ညာဉ့်အတိုင်း မှတ်ပုံ
တင်ပေးရန် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးသို့ စွဲဆိုခဲ့ရာ ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို
ဒေါ်လှကြည်ပါ (၆)ဦးတို့က မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ အယူခံဝင်
ရောက်ရာစရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့သည်။

အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးတင်မောင်ထွန်းသို့ အပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်
သော်လည်း ဦးဟန်တင်၏ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦး စွဲဆိုသည့် တရားမမှုတွင်
အနိုင်ဒီကရီရရှိပြီးဖြစ်၍ အိမ်အရောင်းထုတ်ပေးရန် မလိုဟု မြို့နယ်တရားရုံးက
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သောကြောင့် ဦးတင်မောင်ထွန်းက မကျေနပ်၍ ပဲခူးတိုင်း
တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့
တင်သွင်းလာသည့် ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

ဦးတင်မောင်ထွန်းက ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာတွင် ဦးဟန်တင်၏ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦး စွဲဆိုသည့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃/၇၈ ၏ ဒီကရီတွင် အချင်းဖြစ် အိမ်အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်သာ ဖြစ်ပြီး လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီမဟုတ်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းဒီကရီကို အကြောင်းပြုပြီး၊ အချင်းဖြစ်အိမ်အပ်ဝရမ်း ထုတ်ပေးရန် မလိုဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း အဓိက တင်ပြထားသည်။

ဦးတင်မောင် ထွန်းနှင့် ၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်၊ ၂။ ဦးဟန်တင်၊

အမှုတို့များကို ကြည့်ရှု လေ့လာသည့်အခါ လျှောက်ထားသူ ဦးတင်မောင်ထွန်းသည် အချင်းဖြစ် အိမ်အပ်ဝရမ်းကို ရရှိထိုက်ကြောင်း ဗဟို တရားရုံး၏ အတည်ပြုချက် ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဦးဟန်တင် ၏ဇနီး ဒေါ်တင်မာဦးစွဲဆိုသည့် တရားမမှုတွင် အချင်းဖြစ်အိမ် အရောင်း အဝယ် ပဋိညာဉ်စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးရန် ဒီကရီသာ ရရှိထားကြောင်း လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် မပါရှိကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးရန် မလိုဟုဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့် နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်တို့မှာ ဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ပဲခူးမြို့နယ်နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့က ဦးတင်မောင်ထွန်းအား အချင်းဖြစ်အိမ်ကို အပ်ဝရမ်း ထပ်မံထုတ်ပေးရန် မလိုဟုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဥပဒေ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးရန် အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလိုင်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ခံရုံး အဖွဲ့ ရှေ့တွင်

ဦးအကောက်ပါ-၃

နှင့်

ဦးမောင်မောင်ပါ-၂*

+ ၁၉၇၃
ဖေဖော်ဝါရီ
၁၅ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉ နည်း ၆ (၁) (က) - ချိန်း
နေ့တွင် တရားလိုလာ၍ တရားပြိုင် မလာခြင်းကြောင့် တဘက်သတ်
ကြားနာသည့်ကိစ္စ၌ ချိန်းနေ့သည် အမှုကြားနာရန်အတွက် ချိန်းဆို
သည့်နေ့ဖြစ်ရခြင်း- တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉ နည်း
၆(၁)တွင် တရားလို လာ၍ တရားပြိုင် မလာလျှင် တဘက်သတ်
စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟုသာ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း - တဘက်သတ်စစ်ဆေး
ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းမထားခြင်း- ထိုသို့ တဘက်သတ်
စစ်ဆေးမည်ဟု ချမှတ်ထားသော အမိန့်သည် အမိန့် ၉ နည်း
၁၃ တွင် အကျုံးဝင်သော အမိန့် ဟုတ်မဟုတ်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉ နည်း ၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်သဘော-
ရုံးချိန်း တစ်ချိန်းပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို
စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက်
ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိ
ခြင်း-နည်း ၇ အရ တရားပြိုင်၏ အခွင့်အရေးနှင့် တရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်
ခွင့်များ-

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉ နည်း ၁၃-ဒီကရီ ချမှတ်သည့် နေ့အထိ
တရားပြိုင် မလာရောက်၍ တဘက်သတ် ဒီကရီချမှတ်လျှင် တရားမ
ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉ နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း-

---

* ၁၉၇၁ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၄
+ ၁၉၇၀ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၂၇ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၇၀ ခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့စွဲပါ ရော့ဝတီတိုင်း တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု

၁၉၈၃
ဦးအကောက်
ပါ ၃
နှင့်
ဦးမောင်
မောင် ပါ ၂

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉ နည်း ၆(၁)(က) ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် အမှုကို ကြားနာရန် ခေါ်သောအခါ တရားလိုလာပြီး တရားပြိုင်မလာလျှင်အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင် သည်။ သို့သော် မြို့နယ်တရားရုံးသည် အထက်ဖော်ပြပါ နေ့ရက်များသို့ အမှုကို ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကိုကြားနာရန်အတွက် မဟုတ်ပဲ အမှုကို မည်သည့်အဆင့်မှ စတင်ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့် ချမှတ်ရန် အတွက်သာ ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေရာ ရက်ချိန်းနေ့များတွင် တရားပြိုင် မလာသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေး မည်ဖြစ်ကြောင်း မြို့နယ်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ အဆိုပါအမိန့် ၉၊ နည်း ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မညီညွတ်ပေ။

တဘက်သတ် ချမှတ်ထားသော ဒီကရီကိုဖြစ်စေ၊ အမိန့်ကိုဖြစ်စေ၊ ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားပြိုင်ဘက်မှ လျှောက်ထားနိုင်သည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ တရားပြိုင် မလာ၍ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အလို့ငှာ ထိုသို့တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ယင်း နည်းဥပဒေတွင် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည် ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ၃၁- ၇- ၈၀ နေ့၌ ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် အကျုံး ဝင်သည့် တဘက်သတ်ချမှတ်သော အမိန့်မျိုးဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါနေ့၌ ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားဖို့မလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံးတရားပြိုင်တို့က ထိုအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေး မည်ဆိုသော ယင်းအမိန့် တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အမှုစစ်ဆေး ရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိဟု ယူဆထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေ သည်။

အမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့် နေ့တနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာ ထိုသို့ ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့် အကြောင်းပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင် လာ ရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်းပျက်ကွက် သည့်အတွက် ခိုင်လုံသည့်အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် မူလတရားပြိုင်သည်

ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာ ရှိသည့်ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့်မရနိုင်
 တော့ချေ။ သို့သော် ရုံးချိန်းတစ်ချိန်း ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏
 မျက်ကွယ်တွင် အမှုကိုစစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည်
 အမှုတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု တရားမကျင့်
 ထုံး ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက်သတ်
 စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပါက
 သက်သေခံသော တရားလိုကို ဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြု သက်သေများကို
 ဖြစ်စေ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့်ရှိပေသည်။ အကယ်၍ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့
 အထိ တရားပြိုင်လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ပါမူ တရားပြိုင်သည် ယင်း
 တဘက်သတ် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉
 နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၇၃
 ဦးအကောက်
 ပါ ၃
 နှင့်
 ဦးမောင်
 မောင်ပါ ၂

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးထွန်းတင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ
 (ကိုယ်စား) ဦးထွန်းရွှေ၊ ဗဟို
 တရားရုံးရွှေနေ၊

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘသန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ
 (ကိုယ်စား) ဦးတင်ဦး ဗဟို
 တရားရုံးရွှေနေ၊

ဧရာဝတီတိုင်း၊ လပူတ္တာမြို့ (၅)ရပ်ကွက် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု
 အမှတ် ၁/၇၀ တွင် လျှောက်ထားသူ ဦးအကောက်၊ ဦးခွေးလေးနှင့်၊
 ဦးကျင်ဟုတ်တို့က လျှောက်ထားခံရသူ ဦးမောင်မောင်နှင့် ဒေါ်စောမြ
 တို့အပေါ် ငှားရမ်းထားသည်ဆိုသော အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု
 စွဲဆိုခဲ့သည်။ အဆိုအချေများ တင်သွင်းပြီးနောက် ရပ်ကွက်တရားရုံးက
 ၂၀-၈-၇၉ ရက်စွဲပါနေ့စဉ်မှတ်တမ်း အမိန့်အရ အမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးသို့
 လွှဲပြောင်းပေးရာ လပူတ္တာမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ်
 ၂/၈၀ အဖြစ် ပြောင်းလဲရေးဖွင့်သည်။ ၂၁-၁-၈၀ နေ့တွင်နှစ်ဘက် အမှုသည်
 များနှင့် အကျိုးဆောင်များ ရောက်ရှိကြရာ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို
 မည်သည့်အဆင့်မှ စတင်ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်နိုင်ရန်
 ၂၅-၂-၈၀ နေ့သို့ ချိန်းဆို လိုက်သည်။ ထိုနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ
 ရက်ချိန်း တောင်းသဖြင့် ၇-၄-၈၀ နေ့သို့အမှုကို ထပ်မံ ချိန်းလိုက်သည်။

၁၉၈၃
ဦးအကောက်
ပါ-၃
နှင့်
ဦးမောင်
မောင်ပါ J

၇-၄-၈၀ နေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှမည်သူမျှ မလာ ရောက်သောကြောင့် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးပေးရန် တရားလိုဘက်မှ လျှောက်ထားရာ အမိန့်ချမှတ်ရန်အတွက် ၂၅-၄-၈၀၊ ၁၉-၅-၈၀၊ ၉-၆-၈၀ နေ့များသို့ ချိန်းဆိုလိုက်သည်။ ဤအတောအတွင်း ရော့တီတိုင်း တရားရုံးက အမှုတို့ ခေါ်ယူသဖြင့် အမှုတို့ကိုပေးပို့ လိုက်ရသောကြောင့် အမိန့်မချမှတ်နိုင်တော့ချေ။ ၃၁-၇-၈၀ နေ့တွင် အမှုတို့ကို တိုင်း တရားရုံးမှ ပြန်လည်ရရှိရာ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကိုတဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်၍ တရားလိုဘက်ကိုစစ်ဆေးရန် ၁-၉-၈၀ နေ့သို့ချိန်းဆိုလိုက်သည်။ ၂၁-၈-၈၀ နေ့တွင် တရားပြိုင်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်ဆိုသူ ဦးမြင့်စိုးက အမှုကိုတဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် ချမှတ် ထားသည့် အမိန့်ကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊နည်း ၁၃-အရ၊ပယ်ဖျက်ပေးရန်၊လျှောက်ထားရာ မြို့နယ် တရားရုံးက ယင်း လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်လိုက်သဖြင့် ဒေါ်စောမြက ရော့တီတိုင်း တရားရုံး တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၇/၈၀ (လပူတာ)တွင် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သောကြောင့် ဦးအကောက်တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

ဤအမှုတွင် ၇-၄-၈၀၊ ၂၅-၄-၈၀ နှင့် ၁၉-၅-၈၀ နေ့များ၌ မူလရုံး တရားပြိုင်ဘက်မှ မည်သူမျှ မလာရောက်ခြင်း ကြောင့် မြို့နယ် တရားရုံးက ၃၁-၇-၈၀ ရက်စွဲပါ အမိန့်အရ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊နည်း ၆ အရ အမှုကိုတဘက်သတ် စစ်ဆေး မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်း နည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်များအရ ဆိုလျှင် အမှုကို ကြားနာရန် ခေါ်သောအခါ တရားလို လာပြီး တရားပြိုင် မလာလျှင် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည်။ သို့သော် မြို့နယ် တရားရုံးသည် အထက်ဖော်ပြပါ နေ့ရက်များသို့ အမှုကိုချိန်းဆိုခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို ကြားနာရန်အတွက် မဟုတ်ပဲအမှုကိုမည်သည့် အဆင့်မှစတင် ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်ချမှတ်ရန် အတွက်သာ ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေရာ ရက်ချိန်းနေ့များတွင် တရားပြိုင် မလာသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည် ဖြစ်ကြောင်း မြို့နယ်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ အဆိုပါ အမိန့် ၉၊နည်း ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ပေ။

၁၉၇၃
ဦးအကောက်
ပါ ၃
နှင့်
ဦးမောင်
မောင်ပါ ၂

တဘက်သတ် ချမှတ်ထားသော ဒီကရီကိုဖြစ်စေ၊ အမိန့်ကိုဖြစ်စေ၊ ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားပြိုင်ဘက်မှ လျှောက်ထား နိုင်သည်ဟု တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ တရား ပြိုင် မလာ၍ အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးရန် အလို့ငှာ ထိုသို့တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၆(၁)(က)တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်း မရှိပေ။ ယင်း နည်းဥပဒေတွင် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်သည် ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ် တရားရုံးက ၃၁-၇-၈၀ နေ့၌ ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ တွင် အကျုံး ဝင်သည့် တဘက်သတ် ချမှတ်သော အမိန့်မျိုး ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါနေ့၌ ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားဖို့ မလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံး တရားပြိုင်တို့က ထိုအ မိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထား ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည် ဆိုသော ယင်းအမိန့် တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အမှုစစ်ဆေးရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိဟု ယူဆထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

အမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့် နေ့တစ်နေ့တွင် တရား ပြိုင်ဘက်မှ တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာ ထိုသို့ ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့် အကြောင်းပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင် လာရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပ ဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်းပျက်ကွက် သည့်အတွက် ခိုင်လုံသည့် အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် မူလတရားပြိုင်သည် ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာ ရှိသည့်ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့် မရနိုင် တော့ချေ။ သို့သော်ရုံးချိန်းတစ်ချိန်းပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက် ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက်ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေး ရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပါက သက်သေ ခံသော တရားလိုကိုဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြ သက်သေများကိုဖြစ်စေ ပြန်လှန် စစ်မေးခွင့် ရှိပေသည်။ အကယ်၍ ဒီကရီချမှတ်သည့် နေ့အထိ တရား

၁၉၀၃
ဦးအကောက်
ပါ ၃
နှင့်
ဦးမောင်
မောင်ပါ ၂

ပြိုင် လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ပါမူ တရားပြိုင်သည် ယင်း တဘက်သတ် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။

ဤစီရင်ချက်ကို အဆုံးမသတ်မီ ဖော်ပြလိုသည့် အချက်မှာ မူလရုံး တရားပြိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်သည် ၁၉-၅-၈၀ နေ့၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ စည်းကမ်းသတ် ကာလအတွင်း သူ၏နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ (၃) အရ လျှောက်ထားသူတို့ စံဆိုသော အမှုမှာ ဦးမောင်မောင်နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၂-၅-၈၀ နေ့တွင် တင်သွင်းသော ဤပြင်ဆင်မှု၌ ဦးမောင်မောင်အား လျှောက်ထားခံရသူ တစ်ဦးအဖြစ် ထည့်သွင်း ဖော်ပြခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်သောကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းမှာ တနည်းအားဖြင့် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/- ဟု သတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးတင်အောင်အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးထွန်းရှိန်နှင့်ဦးခင်
ဇော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

†၁၉၇၃
မေလ၁၀-ရက်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

နှင့်

ဦးထွန်းရင်ပါ(၂)

၁၉၆၀ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂-
အိမ်ငှားမဟုတ်သောသူများကို ၁၉၆၀- ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ အရ အရေးယူခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်
ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂-တွင် မည်သူမဆို ပုဒ်မ ၂၀-ပုဒ်မခွဲ(၁)သို့တည်း
မဟုတ် ပုဒ်မခွဲ(၂)၊ သို့တည်း မဟုတ် ပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ(၁)၊ (၂)၊ (၃)၊
သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မခွဲ(၅)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆန့်ကျင်လျှင်(၃)လ
ထိ အလုပ်မဲ့ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ် ၂၀၀၀/- ထိငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်
နှစ်ရပ်စလုံး ဖြစ်စေ စီရင်ခြင်း ခံရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၂၁၊
ပုဒ်မခွဲ(၁) (ဆ) နှင့် (င) တွင် လူနေထိုင်ရာ ဥပစာတစ်ခုခုတွင် လူနေထိုင်လျက်
ရှိသော အိမ်ငှားက အဆိုပါ ဥပစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငှားချထားခြင်း
ရပ်စဲသည့်နို့တစ်စာကို ပေးသည့်အခါ သို့တည်း မဟုတ် အဆိုပါ ဥပစာ
တစ်ခုခုမှ ထွက်ခွာသွားသည့်အခါ၊ ထိုအိမ်ငှားသည် ထိုသို့ ပြုလုပ်သည့်
အကြောင်းကြားစာကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးပို့ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်။ ဤပုဒ်မ ၂-ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အိမ်ငှားက ပြဋ္ဌာန်း
ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိမှသာ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိ
သော အိမ်ငှားကို အရေးယူနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အိမ်ငှားသည်

* ၁၉၇၀-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၄၄၁
† ၁၉၇၂-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၃၃၀၃ တွင်ချမှတ်သော
၁၉၇၉-ခု မေလ ၁၀-ရက် နေ့စွဲပါ လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်
ကိုမကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ဦးညွန့်စီဖြစ်သည်။ အိမ်ငှားများမဟုတ်သော ဦးထွန်းရင်နှင့် ဦးသိန်းမြင့် တို့ကို ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂-အရ၊ အရေးယူခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိပေ။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်နှင့် ဦးထွန်းရင်ပါ (၂)

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးမောင်မောင်သန်း၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့်(၁)

အယူခံတရားခံအတွက်။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၃၃၀၃/၇၇ တွင် ၁၉၆၀ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၊ အရ အရေးယူခြင်းခံရသော အယူခံ တရားခံ ဦးထွန်း ရင်နှင့် ဦးသိန်းမြင့်တို့အား မြို့နယ် တရားရုံးက အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဗဟိုဥပဒေရုံးက မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟို တရားရုံးသို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဦးညွန့်စီ ပြောင်းရွှေ့သွားပြီးနောက် ဦးထွန်း ရင်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ကိလိလမ်း၊ အိမ်အမှတ် ၇၅ တွင် ကျူးကျော် ဝင်ရောက် နေထိုင်ကြသဖြင့် ကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ ခွင့်ပြုချက် ခရ၊အိမ်ရှင် ဦးမောင်မောင်ကြည်က ဦးထွန်းရင်တို့အပေါ် တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခဲ့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုဖြစ်သည်။

မြို့နယ်တရားရုံးက အိမ်ငှား ဦးညွန့်စီသည် အိမ်ငှားအဖြစ်မှ ရပ်စဲ သွားခဲ့သည်မှာ မပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဦးထွန်းရင်သည် ဦးညွန့်စီ၏ယောက္ခမ ဖြစ်ပြီး ဦးညွန့်စီ၏ အိမ်ထောင်စုံစာရင်းတွင် အမည်ပါဝင်သည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသိန်းမြင့်သည် အိမ်ငှား ဦးညွန့်စီနှင့် အလုပ် စပ်တူလုပ်သူဖြစ်ပြီး အချင်း ဖြစ်အခန်းတွင် နေခင်းဘက်၌သာ အလုပ်လုပ်ပြီး တခါဘရံသာ ညအိပ်သူ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ဦးထွန်းရင်တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ် ခဲ့သည်။

၁၉၆၀ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်း ခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ တွင် မည်သို့မဆို ပုဒ်မ ၂၀၊ ပုဒ်မခွဲ(၁) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (၂) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ(၁)၊ (၂)၊ (၃) သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (၅) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆန့်ကျင်လျှင် (၃) လထိအလုပ်မဲ့ ထောင်ဒဏ် ဖြစ်စေ၊ ကျပ် ၂၀၀၀/- ထိငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံးဖြစ်စေ၊ စီရင် ခြင်း ခံရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော် ဦးထွန်းရင်ပါ (၂)

အထက်ပါပုဒ်မ၌ ရည်ညွှန်းထားသော ပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) (ဆ) နှင့် (င) တွင် လူနေထိုင်ရာ ဥပစာတစ်ခုခုတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ် ငှားက အဆိုပါဥပစာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငှားချထားခြင်း ရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာကို ပေးသည့်အခါ၊ သို့တည်းမဟုတ် အဆိုပါဥပစာတစ်ခုခုမှ တွက်ခွာသွားသည့်အခါ ထိုအိမ်ငှားသည် ထိုသို့ပြုလုပ်သည့် အကြောင်း ကြားစာကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ ပေးပို့ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤပုဒ်မ ၂ ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အိမ်ငှားက ပြဋ္ဌာန်းချက် အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိမှသာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိ သော အိမ်ငှားကို အရေးယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အိမ်ငှားသည် ဦးညွန့်စိဖြစ်သည်။ အိမ်ငှားများမဟုတ်သော ဦးထွန်းရင်နှင့် ဦးသိန်းမြင့် တို့ကို ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ အရ အရေးယူခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်း မရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အကြောင်းပြချက်အရ မဟုတ်ပဲ အထက် ဖော်ပြပါ အကြောင်းပြချက်အရ ဦးထွန်းရင်နှင့် ဦးသိန်းမြင့် တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ခွဲခြင်းသည်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင် သောကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးပြကျော်နှင့် ဦးတင်အောင် တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

ဦးမောင်မောင်ပါ(၄)

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂။ ဒေါ်ကျင်မွမ်*

†၁၉၇၃
ဇွန်လ
၂၃-ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁-နှင့် ၇၅-ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း၌ မရှိသောတရားခံအပေါ် လူဖမ်းဝရမ်း ထုတ်ပိုင်ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေမှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၌သာလျှင် အာဏာသက်ရောက်ပေသည်။ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၅ အရ လူဖမ်းဝရမ်းထုတ်မည်ဆိုလျှင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ နေထိုင်သူအားသာ ဝရမ်းထုတ်ခွင့်ရှိ ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါတွင် ဦးစိန်ဝင်းသည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ မရှိတော့ပဲ ပြင်ပဒေသသို့ ရောက်ရှိနေသည်ဖြစ်၍ ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁ နှင့် ဆန့်ကျင်၍ လူဖမ်းဝရမ်းထုတ်ပိုင်ခွင့် ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးတင်မောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ
ဦးထွန်းဝေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ
ဦးဖိုးချမ်းအေး၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းအဆင့်(၁)။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးထွန်းဝေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ
ဦးတင်မောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

* ၁၉၇၁-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၇၇/(ခ) ၁၇၃ (ခ)
† ၁၉၇၁-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၁၇(အရှေ့မြောက်)တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁-ခုနှစ် မေလ ၂၁ ရက် နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

ဦးမောင်
မောင်ပါ(၄)
၁။ နိုင်ငံ
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဒေါ်ကျင်
မုမ်၊

မန္တလေးတိုင်း ၊ မန္တလေး အရှေ့မြောက် မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၇၅၃/၇၇ တွင် အမှတ် (၂) တရားခံဖြစ်သူ
ဦးစိန်ဝင်းသည် နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်နေသဖြင့် အမှုကိုဆိုင်းငံ
ပေးရန်အတွက် လျှောက်ထားသော လျှောက်လွှာကို ပလပ်
ကြောင်းနှင့် ဦးစိန်ဝင်းအပေါ်ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပြီး အာမခံသူများ
အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၄ အရ အရေးယူရန် မြို့နယ်
တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားခံ ဦးမောင်မောင်၊ ဦးလောစံနှင့်
အာမခံသူများဖြစ်ကြသော ဦးအောင်ခင်၊ ဦးရွှေရန်တို့က မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၁၇/၈၁ အရ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်ပေးရန်အတွက် လျှောက်ထားသည့်အခါ၊ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်
တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်း အမိန့်
ကို အမှုသည်နှစ်ဖက်စလုံးက မကျေနပ်ကြသဖြင့် ဦးမောင်မောင်တို့က
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၇ (ခ) ၈၁ ကို လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ကျင်
မုမ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၃ (ခ) ၈၁ ကို လည်းကောင်း၊
ဗဟိုတရားရုံးသို့ တင်သွင်းသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုများသည် တိုင်းတရားရုံးကချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်တစ်ရပ်
တည်းမှ ဝေါ်ထွက်လာသော နှစ်ဖက်သော အမှုသည်များ၏ပြင်ဆင်မှုများ
ဖြစ်၍ ဤအမိန့်သည် ပြင်ဆင်မှု (၂) မှစလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

မန္တလေး အရှေ့မြောက် မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ဒေါ်ကျင်မုမ်က ဦးမောင်
မောင်၊ ဦးစိန်ဝင်းနှင့် ဦးလောစံတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁/
၄၄၈/၃၄ တို့အရ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား စွဲဆိုခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက
ဦးမောင်မောင်တို့ (၃)ဦးစလုံးကို အာမခံဖြင့် အချုပ်လွှတ် ထုချေခွင့်ပြုခဲ့
သည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ
များဖြစ်ကြသော ဦးမောင်မောင်တို့ (၃) ဦးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၅-အရ တရားရုံးရွှေ့သို့ လာရောက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်
ပြုကြောင်း အမိန့်တရပ် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်
နေ့တွင် တရားခံ ဦးစိန်ဝင်း၏ အကျိုးဆောင် ဦးတင်မောင်က ဦးစိန်ဝင်း
သည် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ မြေးဖြစ်သူ၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့ သွားရောက်နေ
သဖြင့် တရားရုံးသို့ မလာရောက်နိုင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခဲ့သည်။
တရားလိုဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်မုမ်က ကန့်ကွက်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံးက
အကျိုးဆောင်၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ပြီး ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် လူဖမ်း
ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပြီး အာမခံသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅၁၄ အရ အရေးယူရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရာတွင် ဦးစိန်
 ဝင်းသည် ကိစ္စရှိသောကြောင့် နိုင်ငံခြားသို့ တရားဝင်သွားရောက်ခြင်းသာ
 ဖြစ်၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသူ မဟုတ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံခြားရှိ လိပ်စာ
 ဖြင့် ဦးစိန်ဝင်းအား ရုံးခေါ်စာထုတ်၍ ဆင့်ခေါ်သင့်ကြောင်း၊ ရုံးခေါ်စာ
 အတည်ဖြစ်ပြီး ဦးစိန်ဝင်း မလာရောက်မှသာ လူဖမ်းဝရမ်း ထုတ်သင့်
 ကြောင်း အာမခံသူများကို ဆင့်ခေါ်၍ ဦးစိန်ဝင်းအား ရုံးရွှေ့သို့ပို့အပ်
 ရန် ညွှန်ကြားသင့်ကြောင်း၊ အာမခံသူများက ပို့အပ်နိုင်ခြင်း မရှိမှသာ
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၄-အရ အရေးယူသင့်ကြောင်း
 သုံးသပ်ထားသည်။

ဦးမောင်
 မောင်ပါ
 (၄)နှင့်
 ၁။ ပြည်
 ထောင်စု
 ဆိုရှယ်လစ်
 သမ္မတ မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်၊
 ၂။ ဒေါ်ကျင်
 မှီမိ

တိုင်းတရားရုံးက ဦးမောင်မောင်တို့၏ လျှောက်ထားချက်အရ မြို့နယ်
 တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်၍ ဦးမောင်မောင်တို့သည် ဗဟိုတရား
 ရုံးသို့ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန်အတွက် ဖြစ်ဆင်မှု
 တင်သွင်းရန် အကြောင်းမရှိပေ။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ပြင်ဆင်မှု
 တင်သွင်းရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ရှင်းလင်းတင်ပြထားခြင်း မရှိပေ။

မြို့နယ်တရားရုံး အမှုတွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ အမှုမှာ တရား
 လိုဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်မှီမိအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀-အရ
 စစ်ဆေးထားသည်မှလွဲ၍ အမှုကို စတင်စစ်ဆေးခြင်း မရှိသေးကြောင်း
 တွေ့ရသည်။ တရားရုံးကလည်း တရားခံများကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၅-အရ တရားရုံးသို့ လာရောက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်
 ပြုခဲ့ကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ယင်းအမိန့်မှာ မြို့နယ်တရားရုံးက
 ပယ်ဖျက်ခြင်းမရှိသေး၍ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်
 တရားရုံးက ဦးစိန်ဝင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၅-အရ
 တရားရုံးသို့ လာရောက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုပြီးနောက် ယင်း အမိန့်ကို
 ဖျက်သိမ်းခြင်းမပြုပဲ လူဖမ်းဝရမ်းထုတ်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ရှေ့
 နောက် မညီဟု ဆိုရပေမည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ
 ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေမှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၌
 သာလျှင် အာဏာသက်ရောက်ပေသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၇၅-အရ လူဖမ်း ဝရမ်းထုတ်မည်ဆိုလျှင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ
 အတွင်း၌ နေထိုင်သူအားသာ ဝရမ်းထုတ်ခွင့်ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု
 အခါတွင် ဦးစိန်ဝင်းသည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ မရှိတော့ပဲ

ဦးမောင်
မောင်ပါ
(၄)နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စုံ
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဒေါ်ကျင်
မူမ်၊

ပြင်ပဒေသသို့ ရောက်ရှိနေသည်ဖြစ်၍ ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁ နှင့် ဆန့်ကျင်၍ လူဖမ်း ဝရမ်းထုတ်ပိုင်ခွင့်
ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် ရုံးရွှေ့၍ ဦးစိန်ဝင်း၏ အကျိုး
ဆောင် ရှိနေပြီဖြစ်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီး ဦးစိန်ဝင်းအား
လိုအပ်သည့်အခါမှ ရုံးရွှေ့လာရောက်ရန် အမိန့်ချ၍ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။
ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ပြီး ရုံးရွှေ့လာရောက်ရန် လိုအပ်သဖြင့် ဆင့်ခေါ်
သော်လည်း ဦးစိန်ဝင်းသည် လာရောက်ခြင်း မရှိသည့်အပြင် လာ
ရောက်မည် မဟုတ်တော့ကြောင်း၊ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေပြီ ဖြစ်
ကြောင်း ယူဆလျှင် ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ
တရားခံပြေး အမှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

အာမခံသူများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၄ အရ
အရေးယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံး အမှုတွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာ
သည့်အခါ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အာမခံသူများဖြစ်ကြသော ဦးအောင်
ခင်နှင့် ဦးရွှေရန်တို့အား ခေါ်ယူ၍ ဦးစိန်ဝင်း ရုံးရွှေ့လာရောက်ရေး
အတွက် တစုံတရာ ညွှန်ကြားပြောဆို၍ အခွင့်အရေးပေးခဲ့ခြင်း မရှိပဲ
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၄ အရ တန်း၍ အရေးယူခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် ဦးစွာ အာမခံသူများကို ခေါ်ယူ၍
လိုအပ်သလို မေးမြန်းပြီး ဦးစိန်ဝင်းအား ရုံးရွှေ့သို့ ခေါ်လာစေရန်
လုံလောက်သော အချိန်ပေးသင့်သည်။ ယင်းသို့ အချိန်ပေးပါလျက်
ဆောင်ရွက်ရန် ဖျက်ကွက်မှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၄
အရ အရေးယူရန် လိုအပ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ဦးမောင်မောင်တို့၏ ရွှေ့နေကြီးက ဦးအောင်ခင်နှင့် ဦးရွှေရန်တို့
လက်မှတ်ရေးထိုး ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် ခံဝန်မှာ တရားခံတစ်ဦး အာမခံနှင့်
အစမ်းလွတ်ထားသည့် ခံဝန်ချုပ်ဖြစ်၍ သူတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်
ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၄ အရ အရေးယူနိုင်ခြင်း မရှိဟုတင်ပြသည်။ သို့သော်
မူလရုံးသည် ယင်းခံဝန်ချုပ်ပါ ခေါင်းစည်း ဖြစ်သည့် အာမခံနှင့်
အစမ်းလွတ်ထားသည့် ခံဝန်ချုပ်ကို ဖျက်၍ အာမခံအတွက် ချုပ်ဆိုသည့်
ပုံစံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင်
ဦးအောင်ခင်နှင့် ဦးရွှေရန်တို့၏ အာမခံလျှောက်လွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်
အစစ်ခံချက်များအရလည်း သူတို့သည် ဦးစိန်ဝင်း ရုံးရွှေ့ လာရောက်ရေး
အတွက် အာမခံသူများ အဖြစ် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်
လွင်သည်။ ယခု တင်သွင်းသည့် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာများတွင်လည်း

သူတို့သည် ဦးစိန်ဝင်းအတွက် အာမခံသူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးစိန်ဝင်းသည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခြင်း မဟုတ်ပဲ ခေတ္တနိုင်ငံခြားသို့ အလည်အပတ်သွားနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် တမင်ပျက်ကွက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ဖော်ပြ လျှောက်ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးမောင်မောင်တို့၏ ရှေ့နေကြီး တင်ပြချက်မှာ လက်ခံနိုင်သော တင်ပြချက် မဟုတ်ပေ။

ဆိုဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အကြောင်းပြချက်အရ မဟုတ်ပဲ အထက်ပါ အကြောင်းပြချက်များအရ ဤပြင်ဆင်မှု ၂ မှုစလုံးကို ပလပ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အထက်ဖော်ပြပါ လမ်းညွှန်ချက်များအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားသည်။

ဦးမောင်
မောင်ပါ(၄)
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဒေါ်ကျင်
မွမ်၊

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမုန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရား စီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ကေဘာဘူ

နှင့်

ဦးမြတ်စိုး*

+၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၅ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၈ နည်း ၂- တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃- အဆိုအချေ တို့တွင် အငြင်းမထွက်သော အချက် များကို ငြင်းချက်ထုတ်ပေးခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၈၊နည်း ၂ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာတွင် ထုချေရန် လိုအပ်ပေသည်။ကေဘာဘူသည် မိမိအချေလွှာတွင် ဦးမြတ်စိုး စံဆိုသော အမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ကြောင်း ထုချေခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃ အရ ငြင်းချက်များကို အဆိုအချေအပေါ် မူတည်၍ ထုတ်နုတ်ရသည်ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားလိုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာ၌ ထုချေထားခြင်း မရှိ၍ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အကြား ယင်းပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး အငြင်းပွားမှု တစ်စုံတရာ မရှိပါပဲလျက် မူလရုံး ငြင်းချက်အမှတ် (၃) ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးအောင်သိန်း(၂)ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမြင့်လွင်၊ ဗဟို တရားရုံး ရွှေနေ။

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၆၄၊
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၈ တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၁ ခု ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့စွဲပါ
ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဒု.ယူခံမှု။

၁၉၈၃
ကေဘာဘူ
နှင့်
ဦးမြတ်စိုး

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၆/၇၇ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးမြတ်စိုးက အယူခံ တရားလို ကေဘာဘူအပေါ် ကျူးကျော်နေထိုင်သည့်မြေမှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ရခဲ့သည်။ ကေဘာဘူက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံသောအခါ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကိုတင်သွင်းသည်။

မူလရုံးတရားလို ဦးမြတ်စိုးက ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင် မြို့နယ်၊ ဆေးရိုးတန်း ရပ်ကွက်၊ ထီးတန်းလမ်းနှင့် ဗင်တန်လမ်းထောင့်ရှိ မြေမှာ မိမိရန် ရရှိထားသော မြေဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင် ရန်ကုန်မြို့တော်တရားမရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၉၁/၅၈ တွင် ထိုမြေပေါ်၌ ကျူးကျော်နေထိုင်သူ ဒေါ်ထွေးဆိုသူက မိမိအပေါ် အခင်းဖြစ် မြေမှာ သူပိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေငြာပေးရန် တရားစွဲဆိုရာ အရေးနိမ့်ခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်း တွင် ဒေါ်ထွေးသည် ကျူးကျော်နေထိုင်သည့် မြေကို ကေဘာဘူအား လွှဲပြောင်းပေး၍ မြေမှ ထွက်သွားခဲ့ကြောင်း၊ မိမိသည် ကေဘာဘူအား မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် မေတ္တာရပ်ခံရာ မအောင်မြင်ကြောင်း၊ မိမိ၏ ရွှေနေမှတစ်ဆင့် နို့တစ်စာ ပေးသော်လည်း ကေဘာဘူသည် လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုကြောင်းစသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ သူ့အားဖယ်ရှားပေးစေလိုကြောင်း ဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

အဆိုအချေများအရ အမှုတွင် အောက်ပါငြင်းချက် (၄) ရပ်ထုတ် နုတ်ခဲ့သည်-

- “၁။ အချင်းဖြစ်မြေကို တရားလိုပိုင်ဆိုင်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား။
- ၂။ တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်နေထိုင်သည် ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား။
- ၃။ တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် (၁၂) နှစ်ကျော် တရားလိုအား ဆန့်ကျင်နေထိုင်ခဲ့သည် ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား။
- ၄။ တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့် ရထိုက်ပါသနည်း။”

ဤအယူခံတွင် အဓိက အကြောင်းပြချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

“ရုံးကောက်ချက်အမှတ်(၃) ကို ဖြေဆိုခြင်း လုံးဝမပြုပဲ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပါသည်။”

၁၉၇၃
ကေဘာဘူ
နှင့်
ဦးမြတ်စိုး

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်း ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာတွင် ထုချေရန် လိုအပ် ပေသည်။ ကေဘာဘူသည် မိမိချေလွှာတွင် ဦးမြတ်စိုး စွဲဆိုသော အမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ကြောင်း ထုချေခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၃ အရ ငြင်းချက်များကို အဆိုအချေ အပေါ် မူတည်၍ ထုတ်နုတ်ရသည်ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားလိုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို ချေလွှာ၌ ထုချေထားခြင်း မရှိ၍ တရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့ အကြား ယင်းပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး အငြင်းပွားမှု တစ်ခုတရာ မရှိပါပဲလျက် မူလရုံး ငြင်းချက်အမှတ် (၃) ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့ ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။ ထို့ပြင် အယူခံတရားလို ကေဘာဘူက ဦးမြတ်စိုး၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်၍ အချင်းဖြစ် မြေတွင် နေထိုင်ခဲ့ ကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားပြိုင် စွဲဆို သော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ် စဉ် (၁၄၄) အရ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ရန်အကြောင်း မရှိ ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလုပ် လိုက်သည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေ့တွင်

+ ၁၉၈၃
မတ်လ
၃၁ ရက်

ဦးမောင်မောင်

နှင့်

ဦးတင်ရွှေပါ-၂ *

ဦးစွာဝယ်ယူခွင့် ဒီကရီရရှိထားသူက ဒီကရီကို အတည်ပြုခြင်း-
ဦးစွာဝယ်ယူခွင့် ဒီကရီရရှိထားသူက အဖိုးငွေကို မပေးချေသေးလျှင်
ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာနိုင် - ပိုင်ရှင်မဖြစ်သေးလျှင် လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်
ဇာရီမှုတွင် မတောင်းနိုင်-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း
၉၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏သဘော-

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မှန်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် ဦးမောင်မောင် တင်သွင်း
သော ဇာရီ လျှောက်လွှာအရ ဆိုလျှင် ဦးမောင်မောင် ပေးချေရန်
ရှိသည့် အိမ်ဖိုးငွေ ကျပ် ၆၀၀၀၀/ ကို မပေးချေရသေးကြောင်း ပေါ်
ပေါက်သည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၄
(၁) (ခ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အဖိုးငွေကို တရားရုံးတွင် ပေးသွင်း
မှသာ ဦးမောင်မောင်သည် ဦးစွာ ဝယ်ယူပိုင်ခွင့် ရရှိထားသည့် အချင်း
ဖြစ် အိမ်နှင့် မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာမည်။ ထိုအခါမှသာ
ဦးမောင်မောင်အနေဖြင့် ထိုအိမ်နှင့် မြေကို သူ့အား လက်ရောက်အပ်
ပေးရန် အရေးဆိုခွင့် ရှိပေမည်။ ဦးမောင်မောင်သည် အဖိုးငွေကိုပေး
ခြေခြင်းမပြုပဲ၊ ထိုအိမ်နှင့် မြေကို လက်ရောက်အပ်ပေးရန် တောင်းဆို
ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အိမ်ဖိုးငွေကို ပေးချေပြီးသောအခါ ဒီကရီကို အတည်ပြု
သည့် တရားရုံးသည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို ပေးအပ်ရန်အတွက်
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း ၉၅ သို့မဟုတ် ၉၆ အရ အပ်
ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရာတွင်

* ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၀
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ဇာရီမှု အမှတ် ၇(ပ) တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက် နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

လျှောက်ထားခံရသူတို့က တားဆီးနှောင့်ယှက်လျှင် ဒီကရီ အတည်ပြု
သည့် တရားရုံးက ယင်းကိစ္စကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း
၉၇အရစုံစမ်းစစ်ဆေးရန်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မွန်ပြည်နယ် တရားရုံးသည်
အိမ်အုပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ အိမ်အုပ်ဝရမ်းကို အတည်ပြုရာ၌
လျှောက်ထားခံရသူတို့က တားဆီး နှောင့်ယှက်ကြောင်း အထောက်
အထားလည်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၉၇ အရ စုံစမ်းမှု
ပြုရန် အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်းချွတ်ချော်ပေသည်။

+ ၁၉၇၃
ဦးမောင်
မောင်
နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ ၂

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးထွန်းရွှေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးသန်းမောင်၊ ဗဟိုတရားရုံး
ရွှေနေ။

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ တရားမ ဇာရီမူအမှတ် ၇/၇၀ တွင် လျှောက်
ထားသူ ဦးမောင်မောင်က အဆိုပါ တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ်
၂၀/၇၉ ၌ ချမှတ်ထားသော ဒေါ်မြမြဆိုသူအပေါ် အချင်းဖြစ် အိမ်
တခြမ်းအား ဦးစွာဝယ်ပိုင်ခွင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုရာ ယင်းအိမ် လက်ရှိ
ဖြစ်သည်ဆိုသော လျှောက်ထားခံရသူ ဦးတင်ရွှေနှင့် ဦးစောဝင်းတို့က
သူတို့အား အိမ်မှ ဖယ်ရှားခြင်းမပြုရန် ကန့်ကွက်သဖြင့် မွန်ပြည်နယ်
တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ပြုရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဦးမောင်မောင်က
ယင်းအမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်
သွင်းသည်။

မွန်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် ဦးမောင်မောင် တင်သွင်းသော ဇာရီ
လျှောက်လွှာအရဆိုလျှင် ဦးမောင်မောင် ပေးချေရန်ရှိသည့် အိမ်ဖိုးငွေ
ကျပ် ၆၀၀၀၀ ကို မပေးချေရသေးကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၄(၁)(ခ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ
အရအဖိုးငွေကို တရားရုံးတွင် ပေးသွင်းမှသာ ဦးမောင်မောင်သည် ဦးစွာ
ဝယ်ယူပိုင်ခွင့် ရရှိထားသည့် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေတို့၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့
ရောက်ရှိလာမည်။ ထိုအခါမှသာ ဦးမောင်မောင် အနေဖြင့် ထိုအိမ်နှင့်
မြေကို သူ့အား လက်ရောက်အပ်ပေးရန် အရေးဆိုခွင့်ရှိပေမည်။ ဦးမောင်
မောင်သည် အဖိုးငွေကို ပေးချေခြင်းမပြုပဲ ထိုအိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက်
အပ်ပေးရန် တောင်းဆိုခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ အိမ်ဖိုးငွေကို ပေးချေပြီးသော
အခါ ဒီကရီကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံးသည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို
ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်း ၉၅

၁၉၁၃
ဦးမောင်
မောင်နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ ၂

သို့မဟုတ် ၉၆ အရ အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ရာတွင် လျှောက်ထား ခံရသူတို့က တားဆီးနှောင့်ယှက်လျှင် ဒီကရီ အတည်ပြုသည့် တရားရုံးက ယင်းကိစ္စကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် မှန်ပြည်နယ်တရားရုံးသည် အိမ်အပ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ အိမ်အပ်ဝရမ်းကို အတည်ပြုရာ၌ လျှောက်ထားခံရသူတို့က တားဆီး နှောင့်ယှက်ကြောင်း အထောက်အထားလည်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၉၇ အရ စုံစမ်းမှုပြုရန် အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းမှာ မှားယွင်းချွတ်ချော်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မှန်ပြည်နယ် တရားရုံးသည် အထက်တွင် ရှင်းပြခဲ့သည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အတိုင်း ဦးမောင်မောင်၏ ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် ညွှန်ကြားလိုက် သည်။

စရိတ်မရှိ။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးမြကျော် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင် ဦးမောင်မောင်ကြီး

† ၁၉၈၃

ဇွန်လ
၁၃ ရက်

နှင့်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးနက်ပါ ဂ-ဦး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ် ၂၅၉-ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူ စစ်ဆေးသော အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ကို ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီမညီ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ တရားရုံးက အရေးယူခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၀၆ သည် ကျေအေးနိုင်သော ပုဒ်မ မဟုတ်သည့်အပြင် ရဲအရေးပိုင်သော ပုဒ်မလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူစစ်ဆေး ကြားနာနေသည့် အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ ကို ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ဦးဝင်းဖေ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁) ကိုယ်တိုင်

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၃၇၈/၈၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ၊ အရေးယူ ခြင်းခံရသော ဦးနက်ပါ (ဂ)ဦးတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၅၉ အရ စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

* ၁၉၈၁-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၁၉ (ခ)
† ၁၉၈၁-ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၄ (မရွှာမြို့နယ်စုံ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၀-ရက် နေ့စွဲပါ စစ်ကိုင်းတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

ယင်းအမိန့်ကို မူလရုံး တရားလိုဖြစ်သူ လျှောက်ထားသူ ဦးမောင်မောင် ကြီးက မကျေနပ်သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၄/၈၁တွင် ပြင်ဆင် ပေးရန်အတွက် လျှောက်ထား ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဦးမောင်မောင်ကြီးက ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင် ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

ဦးမောင်
မောင်ကြီး
နှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဦးနက်
ပါ ဂဦး၊

ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် ဆားလင်းကြီးမြို့နယ် စစ်မှုထမ်းဟောင်းများ အဖွဲ့၏ စီးပွားရေး ဆပ်ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး ဦးနက်ပါ (ဂ)ဦးတို့သည် အဖွဲ့၏ အုတ်ဖုတ်လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သော ဝန်ထမ်းများဖြစ်သည်။ မြို့နယ် စစ်မှုထမ်းဟောင်း အဖွဲ့၏ အုတ်ဖုတ်လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဦးနက် ပါ (ဂ)ဦးတို့၏ပေါ့လျော့ခြင်း၊ အလွဲသုံးစားပြုခြင်းတို့ကြောင့် အုတ်ဖုတ် လုပ်ငန်းတွင် ဆုံးရှုံးမှု ရှိခဲ့သဖြင့် ဦးမောင်မောင်ကြီးက ဦးနက်ပါ (ဂ) ဦး တို့အပေါ် မြို့နယ်တရားရုံး၌ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခဲ့ရာမှ ဤအမှုပေါ် ပေါက်ခဲ့သည်။

မြို့နယ်တရားရုံး အမှုတွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာသည့်အခါ အမှုစစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုသော ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်နေ့တွင် ဦးမောင် မောင်ကြီးနှင့် သူ၏အကျိုးဆောင်တို့သည် တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ကြသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ နှင့် တရားရုံး များလက်စွဲအပိုဒ် ၄၄၃ တို့ကို ရည်ညွှန်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးနက်ပါ (ဂ) ဦးအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ တွင် . တိုက်ရိုက်လျှောက်ထား စသော အမှုမှ တရားလိုသည် ကြားနာရန်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော ရုံးချိန်းရက်၌ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်လျှင် ထိုအမှုသည် ကျေအေးခွင့် ရှိသော အမှုဖြစ်ပြီး ရဲအရေးမပိုင်သော အမှုဖြစ်ပါက တရားရုံးသည် စွဲချက်မတင်ရသေးမီ မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို တရားခံအားလွှတ်နိုင်သည် ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယခုအမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ တရားရုံးက အရေး ယူခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။ ယင်းပုဒ်မ ၄၀၆ သည် ကျေအေးနိုင်သော ပုဒ်မ မဟုတ်သည့်အပြင် ရဲအရေးပိုင်သော ပုဒ်မလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ အရ အရေးယူစစ်ဆေး ကြားနာနေသည့် အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ ကို ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိဟုဆိုရမည်

ဦးမောင်
မောင်ကြီး

၁။ ပြည်

ထောင်စုံ

ဆိုရှယ်လစ်

သမ္မတ မြန်မာ

နိုင်ငံတော်၊

၂။ ဦးနက်

ပါ ဂဦး၊

ဖြစ်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက ရည်ညွှန်းသော တရားရုံးများလက်စွဲ
အပိုဒ် ၄၄၃ သည်လည်း သမ္မာန်အမှုများနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်
ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၆ ကဲ့သို့ ဝရမ်းအမှုများနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်
နေ့စွဲပါအမိန့်နှင့် တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်
နေ့စွဲပါ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး
အမှတ် ၃၇၈/၈၀ ကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချ
မှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ တွင်

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း (ခ) မိုင်မွန်နာဘီ*

နှင့်

ဒေါ်ရန်

+၁၉၇၄
ဖေဖေ ၁၆
၂၂ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၊ နည်း ဥပဒေ ၆ (၁)-တရားပြိုင်အား ချေလွှာတင်ရန် ချိန်းဆိုရာ၌ တရားပြိုင် ပျက်ကွက်သဖြင့် တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၉ နည်း ၆ တွင် အမှုကို ကြား နာ၍ စစ်ဆေးရန် ချိန်းသောနေ့တွင် တရားပြိုင်လာရောက်ရန် ပျက်ကွက် ပါက တဘက်သတ် စစ်ဆေးကြားနာခွင့်ရှိသည်။ ၂၀-၅-၈၁ ရက်နေ့တွင် တရားပြိုင်အား ချိန်းဆိုခြင်းမှာ အမှုကို စစ်ဆေးကြားနာရန်ချိန်းဆိုခြင်း မဟုတ်ပဲ ချေလွှာတင်ရန် ချိန်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အမှုတွဲ၌ ပေါ် ပေါက်နေသဖြင့် ထိုသို့ အချေလွှာတင်ရန် ရုံးချိန်း ပျက်ကွက်ကာမျှဖြင့် တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည့် ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးကျား၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ ဦးမောင်ကလေး၊ ဗဟို တရား ရုံး ရွှေနေ။

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၂/၈၁ တွင် လျှောက် ထားခံရသူ ဒေါ်ရန်က လျှောက်ထားသူ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း(ခ)မိုင်မွန်နာ ဘီနှင့် အခြားတရားပြိုင် (၄)ဦးအပေါ် အမေ့ပုံ ပစ္စည်းကို တရားရုံးမှ စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အမှုရုံးချိန်းရက်တွင် ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း (ခ) မိုင်မွန်နာဘီ မလာရောက်သဖြင့် ၎င်းအပေါ် တဘက်သတ် ကြားနာ

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၃၇။
+ ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခုနှစ်ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၈၃
ဒေါ်မြင့်မြင့်
သန်း(ခ)
မိုင်မွန်နာဘီ
နှင့်
ဒေါ်ရန်

စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း (ခ) မိုင်မွန်နာဘီက မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤပြင်ဆင်မှုကိုတင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းမှာ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သူဖြစ်၍ တရားရုံးသို့ မလာရောက်နိုင်သဖြင့် သူမ၏သား ဦးသန်းဝင်းကို စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၉ နည်းဥပဒေ ၇ အရ ကောင်းသောအကြောင်းပြချက်များ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် ပါဝင် ခုခံဖြေရှင်းခွင့်ပေးသင့်ကြောင်း အကြောင်းပြ၍ လျှောက်ထားသည်။

အမှုတွဲရှိ နှေ့စဉ်မှတ်တမ်းများအရ တရားပြိုင်သည် ချေလွှာတင်ရန် ချိန်းသော ၂၀-၅-၈၁ ရက်နေ့တွင် ရုံးသို့လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားရုံးက အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးရန် သင့်မသင့် နှစ်ဘက် စစ်ဆေး ကြားနာခဲ့ကြောင်းနှင့် ထိုသို့ နှစ်ဘက်အကျိုးဆောင် များ၏ လျှောက်လဲ တင်ပြချက်များကို ကြည့်ရှုပြီးနောက် ၂၇-၇-၈၁ ရက်နေ့တွင် တဘက်သတ်စစ်ဆေးကြားနာရမည်ဟုအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဤမှတ်တမ်းများအရ ဆိုလျှင် တရားပြိုင်၏ အကျိုးဆောင်သည် ချေလွှာတင်ရန် ချိန်းဆိုသော ရက်များတွင် ရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သော်လည်း တဘက်သတ် ကြားနာရန် အမိန့်ချမှတ်သည့် ၂၇-၇-၈၁ ရက်နေ့ မတိုင်မီ နေ့များတွင် ရုံးရှေ့သို့ ထောက်ခံခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသည်။

တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ တွင် အမှုကို ကြားနာ၍ စစ်ဆေးရန် ချိန်းသောနေ့တွင် တရားပြိုင်လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ပါက တဘက်သတ် စစ်ဆေး ကြားနာခွင့်ရှိသည်။ ၂၀-၅-၈၁ ရက်နေ့တွင် တရားပြိုင်အား ချိန်းဆိုခြင်းမှာ အမှုကို စစ်ဆေးကြားနာရန် ချိန်းဆိုခြင်းမဟုတ်ပဲ အချေလွှာ တင်ရန် ချိန်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အမှုတွဲ၌ ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ထိုသို့ အချေလွှာတင်ရန် ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ကာမျှဖြင့် တဘက်သတ် စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည်ဟုဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုစရိတ်နှင့်တကွ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မူလတိုင်းတရားရုံးသည် ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း (ခ) မိုင်မွန်နာဘီအား ချေလွှာတင်သွင်းခွင့်ပြု၍ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၅၀/ဟု သတ်မှတ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့်ဦးထွန်းရှိန် တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

ဒေါ်မြနု
နှင့်

† ၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၃၀ ရက်

၁။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂။ ဦးသန်းစိန်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ - ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု မကောက်ယူနိုင်သော လိမ်လည်မှုကိုအခြေခံ၍ ကျူးလွန်ရန် ပါဝင်အားထုတ်ခဲ့သည်ဆိုသော တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ အပြစ်မပေးနိုင်ခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်-ပူးတွဲတရားခံက အယူခံမဝင်ရောက်သော်လည်း၊ ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ယင်း တရားခံအပေါ် ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်မြနုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည့် မဟုတ်ချေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ အရ လိမ်လည်မှုကျူးလွန်ရန် ဒေါ်မြနုနှင့်အတူ ပါဝင်အားထုတ်ခဲ့သည်ဟုဆိုသော ဒေါ်လှကြည်ကို အပြစ်ပေးထားခြင်းမှာ ဒေါ်မြနုကျူးလွန်သည်ဆိုသော ပြစ်မှုကို အခြေခံ၍ အပြစ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

* ၁၉၇၃-ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၇(၁)

† ၁၉၇၁-ခု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၅၆၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁-ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅-ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်မှု။

ဒေါ်မြနုနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဦး
သန်းစိန်၊

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်လှကြည်သည် တိုင်း တရား ရုံးသို့ လည်းကောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးသို့ လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု ပြင်ဆင်မှု စသည်ဖြင့် တက်ရောက်ခဲ့ခြင်း မရှိသော်လည်း ပြင်ဆင်မှု ရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဒေါ်လှကြည်အတွက်ပါ ဤအမှု၌ ထည့်သွင်းအမိန့် ချမှတ်သင့်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဌေးလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘမော်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ် တရားရုံး၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၈၂၄/၇၉ တွင် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်မြနုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ထောင်ဒဏ်(၁)ရက်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် ၉၅၀၀/ ပေးဆောင်စေရန်၊ ပူးတွဲတရားခံ ဒေါ်လှကြည်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ ထောင်ဒဏ်(၁)ရက်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် ၁၀၀/ပေး ဆောင်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်မြနုက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၅၆၇/၈၁ အရ အယူခံမှု တင်သွင်းခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက အယူခံမှုကို အကျဉ်းနည်း ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်မြနုက ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ်(၂) ဦးသန်းစိန်က ဒေါ်မြနုနှင့် ဒေါ်လှ ကြည်တို့သည် သူ့ထံသို့ ရွှေထည်ပစ္စည်းအတုများကို ရွှေထည်ပစ္စည်း အစစ်များဟု ပြောဆိုပေါင်နှံပြီး ငွေကျပ် ၁၀၅၀၀/ချေးယူသွားခဲ့သည် ဟု စွပ်စွဲတိုင်တန်းခဲ့သဖြင့် ဤအမှုပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဒေါ်မြနုက ဦးသန်းစိန်သည် ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို မှတ်ကျောက် တင်ပြီးမှ အပေါင်အဖြစ်လက်ခံခဲ့ပြီးနောက်(၅)လခန့်ကြာမှ အမှုစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု အဓိက တချက်အဖြစ် အကြောင်းပြထားသည်။

မြို့နယ်တရားရုံးက ဒေါ်မြနုသည် ရွှေထည်ပစ္စည်းအတုများ ပေါင်နှံ၍ ငွေချေးယူခဲ့ကြောင်းမှာ ပေါ်လွင်သည့်အပြင် ထိုရွှေထည်ပစ္စည်းများမှာ မိမိပစ္စည်းမဟုတ်ပဲ ဒေါ်ခင်စိန်ဆိုသူထံမှ ခေတ္တယူထားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်ဟု ဒေါ်မြနုက ထုချေသော်လည်း ဒေါ်ခင်စိန်ကို သက်သေပြခဲ့ ခြင်းမရှိသောကြောင့် ဒေါ်မြနုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု သုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၅ အရ လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ သူတပါး ထံမှ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ရယူခြင်းသည် အဓိကအင်္ဂါရပ်ဖြစ်သည်။ ဤအမှု၌ ဒေါ်မြနုသည် ဦးသန်းစိန်ထံသို့ ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို အပေါင်ထား၍ ငွေချေးစဉ်က ထိုရွှေထည်ပစ္စည်းများသည် ရွှေထည်ပစ္စည်းအစစ်မဟုတ်၊ အတူများဖြစ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် ရွှေထည်ပစ္စည်းအစစ်များဟု ပြောဆိုပြီး ပေါင်နှံ၍ ငွေချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား တစုံတရာ မရှိပေ။ တို့ကြောင့် ဒေါ်မြနုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်မြနုနှင့်
၁။ ပြည်
ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၊
၂။ ဦး
သန်းစိန်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၁ အရ လိမ်လည်မှုကျူးလွန်ရန် ဒေါ်မြနုနှင့် အတူ ပါဝင်အားထုတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသော ဒေါ်လှကြည်ကို အပြစ်ပေးထားခြင်းမှာလည်း ဒေါ်မြနုကျူးလွန်သည်ဆိုသော ပြစ်မှုကို အခြေခံ၍ အပြစ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀/၅၁၁ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည်ဟုဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဒေါ်လှကြည်သည် တိုင်းတရားရုံးသို့လည်းကောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးသို့ လည်းကောင်း အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုစသည်ဖြင့် တက်ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဒေါ်လှကြည်အတွက်ပါ ဤအမှု၌ထည့်သွင်း အမိန့်ချမှတ်သင့်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်၍ ဒေါ်မြနုနှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့အား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ သက်သေခံပစ္စည်း(၃၄)ခုကို ဦးသန်းစိန်ထံ ပြန်လည်ပေးစေ။ ဒဏ်ငွေများ ပေးဆောင်ပြီးပါက ပြန်ပေးစေ။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးရင်ထွန်း*

နိုင်

မစ္စတာဂျေအိပ် (ခါ) ဒစ်မင်း

+ ၁၉၇၃ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂) - တရားရုံးက အမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်း သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီ ဖြစ် မဖြစ် - အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိသော ဒီကရီကို အယူခံမဝင်ပဲ ပြင်ဆင်မှု အဖြစ် တင်သွင်းခြင်း ပြုနိုင် - မပြုနိုင်၊ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်းသည် လျှောက်ထားခံရသူ၏ အခွင့်အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်သောကြောင့် ယင်းအမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်သည်။ ထိုဒီကရီကို မကျေနပ်လျှင် လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသော်လည်း ထိုသို့ အယူခံ ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုပဲ တိုင်းတရားရုံးသို့ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုတွင် မူလတရားရုံး ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက် ခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မညီညွတ်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးတင်ရီ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ခံရသူအတွက်။ ။ ဦးမောင်မောင် (၆)၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ်-၁၇၉
+ ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ်-၉၀ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁-ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

၁၉၇၃
ဦးရင်ထွန်းနှင့်
မစ္စတာ
ဂျေအိပ်(ချ်)
အိမ်မင်း

ရန်ကုန်တိုင်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၃/၇၈ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ မစ္စတာဂျေအိပ်ချ်အိမ်မင်းက လျှောက်ထားသူ ဦးရင်ထွန်းအပေါ် ခေတ္တနေထိုင်ခွင့်ပြုထားသည် ဆိုသော အိမ်ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက် အဆိုအချေများအရ “တရားလိုသည် ယခုအမှုကို ယခုပုံစံအတိုင်း တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုပိုင်ခွင့် မရှိဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား” ဟူသော ပဏာမငြင်းချက်ကို နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက် လျှောက်ထားခံရသူသည် လျှောက်ထားသူအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခွင့် မရှိဟု ကောက်ယူကာ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၀/၈၁ (မင်္ဂလာတောင်ညွန့်) တွင် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးရင်ထွန်းက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် မြို့နယ်တရားရုံးသည် ၂၁-၄-၈၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်အရ လျှောက်ထားခံရသူ၏ အဆိုလွှာကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို ပလပ်လိုက်ခြင်းသည် လျှောက်ထားခံရသူ၏ အခွင့်အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရာရောက်သောကြောင့် ယင်းအမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီဖြစ်သည်။ ထိုဒီကရီကို မကျေနပ်လျှင် လျှောက်ထားခံရသူ အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ထိုသို့ အယူခံ ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုပဲ တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။ တိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုတွင် မူလရုံး၏ ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းမှာ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလရုံး၏ အမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့် တကွ ပြန်လည် အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

ဒေါ်သိန်းဟန်
နှင့်

ဗိုလ်ကြီးမြင့်ဆွေပါ (၆)*

+ ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၂၀ ရက်

၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆-မိမိ၏ ယာမြေအတွင်းသို့ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သော သူများအား ဖယ်ရှားပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုကို တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၅၃-ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ခ) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော “လယ်ယာမြေ” နှင့် ပတ်သက်သည့် တရားမ မှုခင်းတိုင်းကို တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိဟု ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ၁၉၅၃-ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေတွင် လယ်ယာမြေ အတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သူအား ဖယ်ရှားသည့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မိမိ၏ ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်သည် ဆိုသော အယူခံ တရားပြိုင်တို့အပေါ် အယူခံ တရားလို ဒေါ်သိန်းဟန်က ဖယ်ရှားပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ၁၉၅၃-ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ တွင် ပါရှိသည့် “ဤအက်ဥပဒေပါ မည်သည့်အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ မရှိစေရ” ဟူသော တားမြစ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးညွန့်မြိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးသာမြ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

* ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပထမ အယူခံအမှု အမှတ် ၉
+ ၁၉၇၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၂ (အမရပူရ) တွင် ချမှတ်သော
၁၉၈၀ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၂၄ ရက် နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဧကရီကို အယူခံမှု။

+၁၉၇၃
ဒေါ်သိန်းဟန်
နှင့်
မိုးလ်ကြီး
မြင့်ဆွေပါ
(၆)

မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၂/၇၈ (အမရပူရ)
တွင် အယူခံ တရားလို ဒေါ်သိန်းဟန်က အယူခံ တရားပြိုင်ဗိုလ်ကြီး
မြင့်ဆွေ၊ ဦးရွှေကျော်၊ ဦးလှရွှေ၊ ဦးခင်မောင်ဝင်း၊ ဦးသာဒင်နှင့်
ဦးညွန့်ရင်တို့သည် မိမိ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည့် ယာမြေအတွင်း
သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကာ ဝင်းခြံခတ်၍ အိမ်များ ဆောက်လုပ်
ကြသည်ဟု အဆိုပြုကာ သူတို့အား ထိုယာမြေမှ နှင်ထုတ်ပေးစေလို
ကြောင်း တရားစွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက “အချင်းဖြစ်မြေသည် ကင်း
လွတ်ခွင့်ရသော လယ်ယာမြေ ဖြစ်သောကြောင့် ယခုအမှုအား တရားမ
ရုံး၌စီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိဆိုတာ မှန်သလား” ဟူသော ပဏာမ ငြင်းချက်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက်အမှုသည်များအား ကြားနာပြီးနောက် ဒေါ်သိန်း-
ဟန် စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်သိန်းဟန်က
ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ပထမ အယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၅၃-ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ
၃၆ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်—

“တည်ဆဲ အခြားတရားဥပဒေတွင် မည်သို့ပင် ပါရှိစေကာမူ
လျော်ကြေးကို မည်သူရထိုက်သည်ဟူသော ပြဿနာနှင့် စပ်
လျဉ်း၍ အငြင်းပွားသော မှုခင်းကိစ္စနှင့် အုပ်ထိန်းသူ ခန့်အပ်
ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မှုခင်းကိစ္စများမှတစ်ပါး ဤအက်ဥပဒေပါ
မည်သည့် အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ
မရှိစေရ”

ဤပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရဆိုလျှင် အဆိုပါ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ (ခ)
တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော “လယ်ယာမြေ” နှင့် ပတ်သက်သည့်၊
တရားမမှုခင်းတိုင်းကို တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိဟု ပိတ်ပင်တားမြစ်
ထားခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေ
နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေတွင် လယ်ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်
ဝင်ရောက်သူအား ဖယ်ရှားသည့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း
မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မိမိ၏ ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည်

ဆိုသော အယူခံ တရားပြိုင်တို့အပေါ် အယူခံတရားလို ဒေါ်သိန်းဟန်က ဖယ်ရှားစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ၁၉၅၃-ခုနှစ် လယ်ယာမြေ နိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆ တွင် ပါရှိသည့် “ ဤအက်ဥပဒေပါ မည်သည့် အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ မရှိစေရ ” ဟူသော တားမြစ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

+၁၉၇၃
ဒေါ်သိန်းဟန်
နှင့်
မိုလ်ကြီး
မြင့်ဆွေပါ
(၆)

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် ဒေါ်သိန်းဟန် စွဲဆိုသည့် အမှုကို မူလ အမှုအမှတ်အတိုင်း ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်၍ အမှုကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေး စီရင်ရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ အယူခံတရားပြိုင်များသည် ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို အယူခံတရားလိုအား ပေးရမည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၈၀/ဟု-သတ်မှတ်သည်။

ဤအယူခံတွင် ဒေါ်သိန်းဟန် ထမ်းဆောင်ထားသော ရုံးခွန်ကိုပြန် အမ်းရန်အတွက် လိုအပ်သည့် သက်သေခံလက်မှတ်ကို သူ့အားထုတ်ပေးရန် ရုံးခွန် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ အရ အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

+၁၉၇၃
ဇန်နဝါရီလ
၇ ရက်

ဦးအေးချို*

ဒေါ်တင်စိန်

နှင့်

ဦးစိန်ဝင်း

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့်၊ ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၂-အယူခံ တရားပြိုင်က ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိပါပဲလျက် အယူခံမှုတွင် ဖြည့်စွက်၍ အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီ မည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၂ အရ မူလရုံး တရားလိုဘက်မှ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိပါပဲလျက်၊ အယူခံရာတွင် ပုဒ်မ ၁၂(၁)(ဂ)အရ ဖြည့် စွက်၍ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီ မှားယွင်းကြောင်း ထွေရ သည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက်။ ။ဦးဇော်ဝင်းလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးလှထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဟင်္သာတမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ်-၁၀/၇၈ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးစိန်ဝင်းက၊ မိမိသည် ဟင်္သာတမြို့ မြစ်ကွေ့ကျောင်း အနောက်လမ်း အမှတ်-၁၃၁ တွင် တည်ရှိသော မြေနှင့်အိမ်ကို မိဘများ ထံမှ အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအိမ်၌ အိမ်ငှားနေသူ တရားပြိုင်များသည် အိမ်နီးနားချင်း နေသူများက၊ ကျူးကျော်ဝင် ရောက်၍ ရေချိုးခန်းတခု အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်ခြင်းကို ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့်

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု အမှတ်-၁၀၈

+ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု အမှတ်-၈၉ တွင် ချမှတ်သော

၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၃-ရက် နေ့စွဲပါ၊ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

+ ၁၉၇၃
ဦးအေးချို
ဒေါ်တင်စိန်
နှင့်
ဦးစိန်ဝင်း

ဥပစာ၏အခြေအနေ ဆိုးရွားစေခဲ့ကြောင်း၊ မိမိသည် အသက်အရွယ်
ကြီးရင့်လာပြီး စီးပွားရေး အဆင်မပြေမှုကြောင့် ရန်ကုန်၌ ဆက်လက်
မနေနိုင်သဖြင့်ဇာတိဖြစ်ရာဟင်္သာတမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လိုကြောင်း၊
ထိုသို့နေထိုင်ရန်အတွက် အချင်းဖြစ် ယာယီအိမ်ကိုဖျက်၍ အိမ်သစ်တလုံး
ဆောက်လုပ်လိုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုလျက် အယူခံတရားလို
ဦးအေးချို၊ ဒေါ်တင်စိန်တို့အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(ဂ)(င)နှင့်(စ)အရ၊ အိမ်နှင့်လှိုင်းဆိုင်ရာ
ပုဒ်မ ၁၂(၁)(င)နှင့်(စ)အရ၊ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ရောဝတီတိုင်း
တရားရုံး၊ တရားမ အယူခံမှု အမှတ် ၇၉/၇၀ တွင် တရားပြိုင် ဦးအေးချို
တို့က အယူခံ ဝင်ရောက်သောအခါ တိုင်းတရားရုံးက၊ မြို့နယ်တရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုသည်သာမက ပုဒ်မ ၁၂(၁)(ဂ)အရပါ
ဖြည့်စွက် အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်လိုက်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤဒုတိယ
အယူခံကို ထပ်မံတင်သွင်းသည်။

အယူခံ တရားလို၏အကျိုးဆောင်က အချင်းဖြစ်မြေသည် အမေ့ဆိုင်
မြေဖြစ်၍ အယူခံ တရားပြိုင်တဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိသည့်အလျောက်၊
ထိုအမှုကို စွဲဆိုပိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း၊ အယူခံ တရားပြိုင်တွင် ရန်ကုန်၌
အမြဲနေထိုင်ရန် တိုက်တလုံးရှိသည့်အပြင် အခြားတိုက်တာ အဆောက်
အအုံများစွာရှိကြောင်း မြေဈေးကောင်း၍ ရောင်းလို့သဖြင့် ဤအမှုကို
စွဲဆိုခြင်းသာဖြစ်၍ သဘောရိုးဖြင့် ပြန်လည်ရယူလိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း
အစရှိသည်ဖြင့် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ၊ မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်မယ်မေ ကွယ်လွန်
ပြီးနောက် သမီး ဒေါ်ရင်ရင်မြင့်နှင့် သား ဦးစိန်ဝင်းတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ၊
မိသားစု စီမံချက်အရ၊ အမေ့ခွဲရာတွင် ရွှေပိုင်းတိုက်နှင့် နေရာကို
ဒေါ်ရင်ရင်မြင့် အမေ့ရ၍ အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်ကို ဦးစိန်ဝင်းက
အမေ့ရပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အယူခံတရားပြိုင် ဦးစိန်ဝင်း
သည် ဤအမှုကို စွဲဆိုပိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း အယူခံတရားလို အကျိုးဆောင်
၏ တင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်ရန် မရှိပေ။

မူလရုံးတရားလို ဦးစိန်ဝင်းသည်အိမ်နှင့်မြေကိုအိမ်ဆောက်လုပ်ရန်နှင့်
နေထိုင်ရန် သက်သက်အတွက် သဘောရိုးဖြင့် ရယူလိုခြင်း မှန်ကန်
ကြောင်း မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့က တသဘောတည်း

+ ၁၉၇၃
ဦးအေးချို
ဒေါ်တင်စိန်
နှင့်
ဦးစိန်ဝင်း

ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ၊
မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်၍ ဤဒုတိယ အယူခံတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်
ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

သို့ရာတွင် ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၄၁
နည်း ဥပဒေ ၂၂ အရ၊ မူလရုံး တရားလိုဘက်မှ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်လွှာ
တင်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိပါလျှက် အယူခံမှုတွင် ပုဒ်မ ၁၂(၁) (ဂ) အရ၊
ဖြည့်စွက်၍ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီ မှားယွင်းကြောင်း
တွေ့ရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်
ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (ဂ) အရ ဧရာဝတီတိုင်း
တရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ပုဒ်မ ၁၂
(၁)(င)နှင့် (စ) အရ ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်
ပြုလိုက်သည်။ အမှုသည်များသည် မိမိတို့စရိတ်ကို မိမိတို့ကျခံစေရမည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေ့တွင်

၁။ ဦးအောင်တင်*

၂။ ဒေါ်တင်မေ

နှင့်

ဦးမြအောင်

+ ၁၉၇၃

မတ်လ

၇ ရက်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၉-အမှုသည်တစ်ဦး ကွယ်လွန်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုပိတ်ပင်ခြင်း၏သဘော-တရားမမှုတမှုကို စွဲဆိုနေစဉ်အတွင်း အမှုသည် တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုရပ်စဲသွားလျှင် ယင်းအမှုတွင်ပါရှိသော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီပါက အမှုအသစ် စွဲဆို နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမမှုတစ်မှုကို စွဲဆိုနေစဉ်အတွင်း အမှုသည်တစ်ဦး ဦးကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုရပ်စဲသွားလျှင် ယင်းအမှုတွင်ပါရှိသော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာအရ နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၉ တွင် တားမြစ်ထားသည်။ သို့သော် ဦးမြအောင်သည် ၁၉၆၀ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ)အရ “အိမ်ငှား” ဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့ပြင် အမှုနှစ်မှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာသည် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့်

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၃၇
+ ၁၉၇၀ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၂ (သုံးခွဲ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်လိုမှု။

+၁၉၈၃
 ၁။ ဦးအောင်
 တင်
 ၂။ ဒေါ်တင်
 မေ
 နှင့်
 ဦးမြအောင်

ဦးအောင်တင်တို့က ဦးမြအောင်အပေါ် နို့တစ် ထပ်မံပေး၍ အသစ်စွဲဆံ
 သော အမှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂ နည်း ၉/က ပိတ်ပင်
 သည်ဟု ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးသန်းအောင် ဗဟိုတရားရုံး
 ရွှေနေ။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးကျော်ရှိန်၊ ဗဟိုတရားရုံး၊
 ရွှေနေ။

သုံးခွဲမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇/၈၀ တွင် လျှောက်
 ထားသူ ဦးအောင်တင်နှင့် ဒေါ်တင်မေတို့က လျှောက်ထားခံရသူ
 ဦးမြအောင်အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
 အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ အိမ်နှင့်လို့မှု စွဲဆိုခဲ့သည်။ မူလရုံး
 တရားပိုင် ဦးမြအောင်က တရားလိုများသည် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၇/၇၆ (နောက်ပိုင်းတွင် ထိုအမှုကို တရားမကြီးမှု
 အမှတ် ၁၅၀/၇၇ အဖြစ်ဖြင့် ပြောင်းလဲ၍ စစ်ဆေးခဲ့သည်) ၌ အဆိုပါ
 ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ အိမ်နှင့်လို့မှုကို ဦးမြအောင်၏ ဖခင်
 ဦးကျင်မောင်အပေါ် စွဲဆိုခဲ့ပြီးနောက် တရားမ ကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၃ နည်း
 ၁ (၁) အရ အမှုကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ အမှုသစ်ပြန်မစွဲနိုင်
 ကြောင်း ကန့်ကွက်သည့်အခါ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးမြအောင်၏ ကန့်
 ကွက်ချက်ကို လက်မခံပဲ အမှုကို စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ အရ ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို မကျေနပ်၍
 လျှောက်ထားခံရသူက ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ်
 ၁၀၂/၈၀ (သုံးခွဲ) တွင် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းသည့်အခါ တိုင်းတရားရုံးက
 ပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံ၍ သုံးခွဲမြို့နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်
 လေသည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုများက တိုင်းတရားရုံး၏ ပြင်ဆင်မှု
 အမှတ် ၁၀၂/၈၀ တွင် ချမှတ်ထားသော ၃-၁၂-၈၀ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကို
 မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုတွဲရှိ မှတ်တမ်းများအရ အယူခံတရားလိုများသည် ဦးကျင်မောင်
 အပေါ်၌ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်
 ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုခဲ့
 ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းအမှုကို စွဲဆိုထားစဉ် ဦးကျင်မောင် ကွယ်လွန်
 သဖြင့် ဦးကျင်မောင်၏ နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်
 အမှုတွင် ထည့်သွင်းပေးရန် ဦးကျင်မောင်၏ သား ဦးမြအောင် (ယခု

အမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ) က တင်သွင်းသော ၂၉-၃-၇၀ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာကို အမှုတွဲ၌ ပူးတွဲထားသည်။ သို့ရာတွင် ဦးမြအောင်အား ဦးကျင်မောင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ကြောင်း အမိန့်တစုံတရာ ချမှတ်ထားကြောင်း မတွေ့ရပေ။ ထို့ပြင် ဦးမြအောင် တင်သွင်းသော လျှောက်လွှာအရ ဦးကျင်မောင် ကွယ်လွန်သော နေ့မှာ ၁၁-၈-၇၇ နေ့ ဖြစ်၍ သူ၏ နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားသော နေ့မှာ ၂၉-၃-၇၀ နေ့ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးမြအောင်သည် ဦးကျင်မောင် သေဆုံးပြီးနောက် ရက်ပေါင်း (၉၀) ကျော်မှ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပါဝင်ရန် လျှောက်ထား လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ (၃) အရ လျှောက်ထားသူတို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ “ရပ်စဲ” ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူတို့က ယင်းအမှုကို တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

၁။ ဦးအောင်
တင်
၂။ ဒေါ်တင်
မေ နှင့်
ဦးမြအောင်

တရားမမှု တစ်မှုကို စွဲဆိုနေစဉ်အတွင်း အမှုသည် တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန် သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အမှုရပ်စဲသွားလျှင် ယင်းအမှုတွင် ပါရှိ သော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာအရ နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခြင်း မပြုရဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂ နည်း ၉ တွင် တားမြစ်ထား သည်။ သို့သော် ဦးမြအောင်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ “အိမ်ငှား” ဖြစ်နေကြောင် ပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့ပြင် အမှုနှစ်မှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာသည် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ဦးအောင်တင်တို့က ဦးမြအောင်အပေါ် နို့တစ်ထပ်မံ ပေး၍ အသစ်စွဲဆို သော အမှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၂ နည်း ၉ က ပိတ်ပင် သည်ဟု ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ ၃-၁၂-၈၀ ရက်စွဲ ပါ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလိုက်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမှုကို တရား ဥပဒေနှင့် အညီ ဆက်လက် စစ်ဆေး စီရင်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

စရိတ်မရှိ။

တရားမ ပထမ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

+၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၅ ရက်

- (၁) ဒေါ်ဌေးဌေး
- (၂) မခင်မြဦးပါ (၅) ဦး
- (၃) ဒေါ်အေးစိန်

နှင့်

- (၁) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၀-ဦး*
- (၂) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၀ ဦး
- (၃) ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်ပါ ၁၄ ဦး

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း ၂၂-ကာလစည်းကမ်း သတ် ကျော်လွန်၍ လက်ခံခြင်း မပြုနိုင်သည့် အယူခံမှုတွင် တင်သွင်း သော ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်များကို လက်ခံစဉ်းစားရန် လိုမလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်ဌေးဌေး တင်သည့် ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၆/၈၀ သည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက် ကျော်လွန်မှု တင်သည့် အယူခံမှုဖြစ်၍ လက်ခံစဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင်သောကြောင့် ယင်း အယူခံမှုတွင် တင်သည့် ဒေါ်အေးစိန်၏ ပြန်လှန် ကန့်ကွက်ချက်များကို လည်း လက်ခံ စဉ်းစားရန် မလိုတော့ပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက်။ ။ ဦးအေးမောင် (ပန်းတနော်)၊ ဒေါ်ခင် ခင်ထား၊ ဦးအုန်းမောင်၊ ဦးချိန်ပိုး၊ ဦးစိုးမြင့် (ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေများ)။

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်။ ။ ဦးကြည်ဝင်း (ဥပဒေဝန်ထမ်း) ဦးအေးမောင်၊ ဦးစိုးမြင့်၊ ဦးထွန်းအောင် (ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေများ)။

+၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၆၊ ၇ နှင့် ၆၇
* ၁၉၇၇-ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၉၃-တွင် ချမှတ်သော
၁၉၇၉-ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၉-ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုအယူခံမှု။

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၉၃/၇၇ တွင် ဒေါ်အေးစိန်က ညွှန်ကြားရေးမှူး ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ရန်ကုန်တိုင်းပါ ၁၅-ဦး အပေါ် တရားလိုသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်စိုးရွှေ၏ ကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းစုကို အကြွင်းမဲ့ ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း မြက်ဖော်ပေးစေရန်နှင့် ပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်စိုးရွှေ ကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများကို ဒေါ်အေးစိန်က အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်းနှင့် အဆိုသွားနှင့် ပူးတွဲတင်ပြသည့်နတ်မောက်လမ်းရှိ အိမ်နှင့်စိန်ရွှေရတနာများကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါ်စိုးရွှေနှင့် ဒေါ်ခင်သိန်းတို့အမည်များနှင့် ကျန်ရစ်သည့် ငွေစုလက်မှတ်ရှိ ငွေများနှင့် ဘဏ်အပ်ငွေများ တဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါ်အေးစိန်အား လက်ထောက် ပေးအပ်စေရန်နှင့် ငွေစုလက်မှတ်ရှိ ငွေနှင့် ဘဏ်အပ်ငွေတဝက်ကို ဦးမျိုးခင်ပါ ၅ဦးတို့က အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်းနှင့်သူတို့အားလက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ဒေါ်ဌေးဌေးက မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၆/၈၀ ကို လည်းကောင်း၊ ခင်မြဦး၊ ဘေဘီဝင်း၊ နွဲ့နွဲ့ကြည်၊ မြတ်မြတ်မော်နှင့် မထူးတို့က ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၇/၈၀ ကို လည်းကောင်း တင်သွင်းသည်။

+ ၁၉၈၃
 ၁။ ဒေါ်ဌေးဌေး
 ၂။ မခင်မြဦး
 ၃။ ဒေါ်အေးစိန်နှင့်
 ၁။ ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၀ ဦး
 ၂။ ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၀ ဦး
 ၃။ ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၄ ဦး

ဒေါ်ဌေးဌေးတင်သွင်းသည့် ဗဟိုတရားရုံး၊ တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ် ၆/၈၀ နှင့် ခင်မြဦးပါ ၅ ဦး တင်သွင်းသည့် ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၇/၈၀ တို့တွင် ဒေါ်အေးစိန်နှင့် ဦးမျိုးခင်ပါ ၅ ဦးတို့က တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁၊နည်းဥပဒေ ၂၂ အရ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်များကို တင်သွင်းကြသည်။ ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ် ၆၇/၈၀သည် ဒေါ်အေးစိန်က ဒေါ်ဌေးဌေး၏ အယူခံမှုတွင် တင်သွင်းသည့် ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်သာဖြစ်သည်။

အယူခံမှုများသည် တခုတည်းသော ဒီကရီကို အယူခံခြင်းဖြစ်၍ ဤစီရင်ချက်သည် အယူခံမှုအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော စီရင်ချက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

အမှုအကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်မှာ ၁၆-၁-၆၉-နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ နတ်မောက်လမ်း၊ အမှတ် ၁၆ နေ ဒေါ်စိုးရွှေနှင့်သမီး ဒေါ်ခင်သိန်းတို့သည် လူဆိုးများ လက်ချက်ဖြင့် ယင်းအိမ်တွင်ပင် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့မှ နေအိမ်၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့် စိန်၊ ရွှေ၊ လက်ဝတ်ရတနာ

+၁၉၈၃
 ၁။ ဒေါ်ဌေး
 ၄
 ၂။ မခင်မြဦး
 ပါ (၅)ဦး
 ၃။ ဒေါ်အေး
 စိန်နှင့်
 ၁။ ညွှန်ကြား

များကို စာရင်းပြု၍ ဘဏ်တွင်အပ်နှံခဲ့ပြီး နေအိမ်ကိုလည်းချိပ်ပိတ်ထား
 ခဲ့သည်။ ဒေါ်စိုးရွှေနှင့် ဒေါ်ခင်သိန်းတို့ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရွှေ့ပြောင်းနိုင်
 သော ပစ္စည်းနှင့် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 ဒေါ်အေးစိန်က ဒေါ်စိုးရွှေ၏ ညီမတဝမ်းကွဲအဖြစ်လည်းကောင်း၊ခင်မြဦး
 ပါ ၅ ဦးက ဒေါ်စိုးရွှေ၏ မြေးတဝမ်းကွဲများ အဖြစ်လည်းကောင်း
 ဦးမျိုးခင် ပါ ၅ ဦးတို့က ဒေါ်ခင်သိန်း၏ တဝမ်းကွဲ မောင်နှမများ
 အဖြစ်လည်းကောင်း အမှုအသီးသီး စွဲဆိုခဲ့ကြသည်။

ရေးမှူး
 ပြည်သူ့ရဲတပ်
 ၅ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၀ ဦး
 ၂။ ညွှန်ကြား
 ရေးမှူး

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်အေးစိန် စွဲဆိုသည့် တရားမကြီးမှု
 အမှတ် ၃၉၃/၇၇ ကို ကြားနာပြီးနောက် ဒေါ်အေးစိန်ကို ဒီကရီချပေးခဲ့
 သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်ကြ၍ အယူခံမှုများနှင့်
 ပြန်လှန် ကန့်ကွက်ချက်များကို တင်သွင်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့ရဲတပ်
 ၅ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၀ ဦး
 ၃။ ညွှန်ကြား
 ရေးမှူး
 ပြည်သူ့ရဲတပ်
 ၅ ရန်ကုန်ပါ
 ၁၄ ဦး

တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ် ၆/၈၀ တွင် ဒေါ်ဌေးဌေး တင်ပြသည့်
 အဓိကအကြောင်းပြချက်မှာ ယင်းသည် ဒေါ်စိုးရွှေ၏ ကိတ္တိမ မွေးစား
 သမီးဖြစ်၍ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများကို ယင်း တစ်ဦးတည်းသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
 ရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီမှာ မှားယွင်း
 ကြောင်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။ တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ် ၇/၈၀ တွင်
 ခင်မြဦးပါ ၅ ဦးတို့က တင်ပြသည့် အဓိက အကြောင်းပြချက်မှာ
 ဒေါ်အေးစိန်သည် ဒေါ်စိုးရွှေနှင့် သွေးသားတော်စပ်ခြင်း မရှိကြောင်း
 အယူခံတရားလိုများသာ ဒေါ်စိုးရွှေ၏ မြေးတဝမ်းကွဲ ဖြစ်ကြောင်း ဆုံး
 ဖြတ်သင့်ပါလျက် မဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဌေးဌေးသည် ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမ အယူခံမှု အမှတ်
 ၆/၈၀ ကို တင်သွင်းရာ၌ လူမဲ့အဖြစ် တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ လူမဲ့အဖြစ်
 အယူခံခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာကို ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမ
 ဇယားအပိုဒ် ၁၇၀ အရ အယူခံလိုသည့် ဒီကရီကို ချမှတ်သည့်နေ့မှ
 ရက်ပေါင်း ၃၀အတွင်း တင်သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဌေးဌေးသည် လူမဲ့
 အဖြစ် အယူခံခွင့်လျှောက်လွှာကို ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့မှ ရက်ပေါင်း
 ၇၄ ရက်ကြာမှ တင်သွင်းခဲ့၍ ဒေါ်ဌေးဌေး၏ လူမဲ့အဖြစ် အယူခံခွင့်
 လျှောက်လွှာသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ရက်ကျော်လွန်မှ တင်သွင်း
 သည့် လျှောက်လွှာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ စည်းကမ်းသတ် ကာလ
 အတွင်း လျှောက်ထားမှု မပြုနိုင်ခြင်းအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်
 ဥပဒေ မုဒ်မ ၅ အရ အကြောင်းပြချက် တင်ပြထားသည်ကိုလည်း မတွေ့

ရပေ။ ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက်ကျော်လွန်မှ တင်သွင်းသည့် လျှောက်လွှာကို မလွဲမသွေ ပလပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ဌေးဌေး တင်သွင်းသည့် အယူခံကို ပလပ်ရန် သာဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဌေးဌေး တင်သည့် ဗဟိုတရားရုံး တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၆/၈၀ သည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက်ကျော်လွန်မှ တင်သည့် အယူခံမှု ဖြစ်၍ လက်ခံ စဉ်းစားခြင်းမပြုနိုင်သောကြောင့် ယင်းအယူခံမှု တင်သွင်း သည့် ဒေါ်အေးစိန်၏ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက်များကိုလည်း လက်ခံ စဉ်းစားရန် မလိုတော့ပေ။

တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၇/၈၀ နှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါ်အေးစိန် သည် ဒေါ်စိုးရွှေ၏ ညီမတဝမ်းကွဲ ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ချစ်မြ (လိုပြ-၁) ဒေါ်မြ(ခ) ဒေါ်မြလေး(လိုပြ-၅)နှင့် ဒေါ်မေကြည် (လိုပြ-၈) ဒေါ်မိ (လိုပြ-၅)နှင့်ဒေါ်မြမေ(လိုပြ-၉)တို့က ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဒေါ်ချစ်မြသည် သက်သာခွင့်ကိုသာ တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများအားလုံးကို သော်လည်းကောင်း၊ ထက်ဝက်ကိုသော်လည်း ကောင်း ယင်းတို့အား ပေးအပ်ရန် တောင်းဆိုခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ မူလရုံးတွင် တောင်းဆိုခြင်းမရှိသည့် သက်သာခွင့်ကို အယူခံရုံး၌ တောင်းဆိုခွင့်မရှိ၍ ပြန်လှန် ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ပြင် ဦးမျိုးခင်ပါ ၅ ဦး တောင်းဆိုသည့် တန်းဖိုးအပေါ်တွင် တန်းဖိုးအလျောက် ရုံးခွန်ငွေကျပ် ၅၃၀၀/ ထမ်းဆောင်ရန်ဖြစ်သော် လည်း ငွေကျပ် ၂၀၀/သာ ထမ်းဆောင်ထားသဖြင့် ရုံးခွန် ပြည့်စုံစွာ ထမ်းဆောင်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းများကြောင့် အယူခံမှုများနှင့် ပြန်လှန် ကန့်ကွက်ချက်များကို ပလပ်လိုက်သည်။ အယူခံမှုများကို လူမှုအဖြစ် တင်သွင်းကြခြင်းဖြစ်၍ အမှုသည်များသည် မိမိတို့စရိတ် မိမိတို့ ကျခံ စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

၁၉၈၃
၁။ ဒေါ်ဌေး
ဌေး
၂။ မခင်မြဦး
ပါ (၅)ဦး
၃။ ဒေါ်အေး
စိန် နှင့်
၁။ ညွှန်ကြား
ရေးမှူး
ပြည်သူ့ရဲတပ်
ဖွဲ့ရန်ကုန်ပါ
၁၀ ဦး
၂။ ညွှန်ကြား
ရေးမှူး
ပြည်သူ့ရဲတပ်
ဖွဲ့ရန်ကုန်ပါ
၁၀ ဦး
၃။ ညွှန်ကြား
ရေးမှူး
ပြည်သူ့ရဲတပ်
ဖွဲ့ရန်ကုန်ပါ
၁၄ ဦး

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များ အဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ခင်သစ်

နှင့်

ရမ်း ဘာလတ်(ပါ) ၇ ဦး*

† ၁၉၈၃
ပြီ ၁၂ ရက်

ကျူးကျော် နေထိုင်သော အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေမှ နှင်ထုတ်လိုမှု
ငှားရမ်းခြင်း တခုကို မည်သို့ ရပ်စဲနိုင်ခြင်း ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် အိမ်ငှားဖြစ်သူက မိမိသည်
အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှားအား
ငှားရမ်းခြင်း ရပ်စဲ၍ ကျူးကျော်သူအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၂) တွင် တရားလိုက
တရားပြိုင်များသည် မိမိ၏ အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော် ဝန်ခံထား
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ငှားရမ်းခြင်းတစ်ခုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရသာလျှင် ရပ်စဲနိုင်မည်။ အိမ်ငှား
ဖြစ်သူက မိမိသည် အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အိမ်ရှင်သည်
ထိုအိမ်ငှားအား ငှားရမ်းခြင်းရပ်စဲ၍ ကျူးကျော်သူအဖြစ် သတ်မှတ်
နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အိမ်ငှားတစ်ဦးအား နှင်ထုတ်ရန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်
မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ် အရသာလျှင် စွဲဆိုနိုင်ခွင့် ရှိသဖြင့် ဤအမှုတွင်
အမှုစွဲဆိုပုံ စွဲဆိုနည်း မှားယွင်းနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးမျိုးသန့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးခင်ထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ကျောက်တံခါးမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆/၇၉ တွင်
အယူခံ တရားလို ဒေါ်ခင်သစ်က အယူခံတရားပြိုင်ဦးရမ်းဘာလတ် (ပါ)
၇ ဦးအပေါ် ၎င်းတို့ကျူးကျော်နေထိုင်သော အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေမှ
နှင်ထုတ်လိုမှုစွဲဆိုရာ ပလပ်ခြင်းခံရသည်။ ဒေါ်ခင်သစ်က မြို့နယ်တရားရုံး၏

* ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၆
† ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု ၈၂ တွင်ချမှတ်သော ၁၉၈၁-ခု အောက်တို
ဘာလ ၂၂-ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ဒေါ်ခင်သစ်
နှင့်
ရမ်းဘာလတ်
(ပါ) ၇ ဦး

စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ်- ၈၂/၈၁ တွင် လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟို တရားရုံး၌ ဤတရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

မူလရုံး တရားလို ဒေါ်ခင်သစ်က ကျောက်တံခါးမြို့ ဈေးပိုင်းရပ် ဦးပိုင်အမှတ် ၁၃- မြေကွက်အမှတ် ၅၁- ရေိယာဒဿမ ၀၄၇၅ ရှိ မြေ ကွက်ကို ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်၍ ၁၉၆၀- ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၂၆ ရက် နေ့တွင် ဂရန်လျှောက်ထား ရယူခဲ့ ကြောင်း၊ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် တရားပြိုင် ရမ်းဘာလတ် သည် ထိုမြေ၏ တစိတ် တဒေသဖြစ်သော အချင်းဖြစ် မြေကွက် ပေါ်၌ ဆောက်လုပ်ထားသည့် မိမိပိုင် အိမ်ခန်း တစ်ခန်းတွင် တစ်လလျှင် ငွေကျပ် ၅၅/-နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်း နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် စံငှားရမ်း ခ နှုန်း သတ်မှတ်ပေးရန် ငှားရမ်း ခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ မိမိလျှောက်ထား သောအခါ တရားပြိုင် ရမ်းဘာလတ်က သူနှင့် အိမ်ရှင် အိမ်ငှား၊ ဆက် သွယ်မှု မရှိကြောင်း ကန့်ကွက်လွှာ တင်သွင်းခဲ့သဖြင့် ထိုနေ့မှစ၍ တရား ပြိုင်အား ကျူးကျော်နေထိုင်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အမှုစွဲဆိုရန်အကြောင်း စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုလျက် တရားပြိုင်ရမ်းဘာ လတ် အပါအဝင် သူ့အပေါ် မှီခိုနေထိုင်သူ တရားပြိုင်(၇)ဦးအပေါ် အချင်း ဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှ နှင်ထုတ်ပေးရန် ဤအမှုကို စွဲဆိုသည်။

မူလတရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံတရားရုံးတို့က အမှုစွဲဆိုရန်ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အယူခံ တရားလို စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ်(၂)တွင် တရားလိုက တရားပြိုင်များ သည် မိမိ၏ အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ငှားရမ်းခြင်း တခုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရသာလျှင် ရပ်စဲနိုင်သည်။ အိမ်ငှားဖြစ်သူက မိမိသည် အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှား အား ငှားရမ်းခြင်း ရပ်စဲ၍ ကျူးကျော်သူအဖြစ် သတ်မှတ် နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အိမ်ငှားတစ်ဦးအား နှင်ထုတ်ရန် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာငှား ရမ်း ခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရပ် ရပ်အရသာလျှင် စွဲဆိုပိုင်ခွင့် ရှိသဖြင့် ဤအမှုတွင် အမှုစွဲဆိုပုံ စွဲဆိုနည်း မှားယွင်းနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခ ကျပ် ၅၀/-သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန်းစင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးချစ်တင်ပါ (၂)

နှင့်

ဒေါ်တင်တင်လှ*

† ၁၉၇၃
ဧပြီလ
၂၀ ရက်

အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား နှင်လှိမ့်စွဲဆိုခြင်း - ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ ငှားရမ်းခကြီးကြပ် ရေးဝန်က အိမ်ငှားအား နေထိုင်ခွင့် ပြုခြင်းသည် မူလကအိမ်ငှား အဖြစ်မှ ချုပ်ငြိမ်း၍ ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ နေထိုင်သူအဖြစ်သို့ ပြောင်း လဲသွားခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားပိုင် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁) နှင့် (၂) ပါ အဆိုပြုချက်များအရ ဦးချစ်တင်တို့ သည် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့သူများဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀-ပြည့် နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) ပါ “အိမ်ငှား” ဆိုသော စကားရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် ဦးချစ်တင်တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ထွက်ခွာမသွားမချင်း သူတို့သည် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်ဖြင့် ဆက်လက်တည်ရှိနေပေလိမ့် မည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပဲခူးမြို့မြို့နယ်လက်ထောက် ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန် က ဦးချစ်တင်တို့အား ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် နေခွင့်ပြုစေကာ မှ ဦးချစ်တင်တို့သည် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်မှ ချုပ်ငြိမ်း ၍ အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်သို့ပြောင်းလဲ သွားမည်မဟုတ်ချေ။ ဥပဒေအမြင်တွင် သူတို့သည် အိမ်ရှင်ဒေါ်တင်တင်လှ ၏အိမ်ငှားများ အဖြစ်ဖြင့်သာ ဆက်လက်တည်နေမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်

* ၁၉၇၂ ခု၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၆၂

† ၁၉၇၁ ခု တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၀၅ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ လ ၃ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အခံယူမူ။

ဦးချစ်တင်
ပါ(၂)နှင့်
ဒေါ်
တင်တင်လှ

ရာ ဒေါ်တင်တင်လှသည် ဦးချစ်တင်တို့အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၁)ပါ ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှင်လိုမှုစွဲခွင့်မရှိပေ။ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)ပါ ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်
အတွက်သာ နှင်လိုမှုစွဲခွင့်ပေးလိမ့်မည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးမြတ်လှ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ဦးဝင်းမောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။

အယူခံတရားလို ဦးချစ်တင်နှင့် ဒေါ်ငွေမျှင်တို့သည် အိမ်ငှားများဖြစ်
ခဲ့၍ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်လှသည် အိမ်ရှင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း
တွင် မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ ခွင့်ပြုသဖြင့် ဦးချစ်
တင်တို့သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်လာခဲ့ရာ ဒေါ်တင်
တင်လှက ဦးချစ်တင်တို့သည် ဥပစာကို ယိုယွင်း ပျက်စီးအောင်
ပြုလုပ်သည်ဟုအဆိုပြုကာ သူတို့အား ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်း
ခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄ (၁) (ခ)အရ ဥပစာမှနှင်ထုတ်ပေး
ရန် ပဲခူးမြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၃/၅၇ တွင် တရားစွဲဆို
သောအခါ အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးချစ်တင်တို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်
ချက်နှင့် ဒီကရီကိုမကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သော်
လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမဒုတိယ
အယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အဆိုလွှာအပိုဒ်(၁)
နှင့် (၂) ပါ အဆိုပြုချက်များအရ ဦးချစ်တင်တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို
ငှားရမ်းနေထိုင်ခဲ့သူများဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဆ) ပါ “အိမ်ငှား” ဆိုသော စကား
ရပ်၏အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် ဦးချစ်တင်တို့သည် အချင်းဖြစ်
အိမ်မှ ထက်ခွာမသွားမချင်း သူတို့သည် ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှား
များအဖြစ်ဖြင့် ဆက်လက်တည်ရှိနေပေလိမ့်မည်။ အဆိုဖြစ်ရာ ပဲခူးမြို့၊ မြို့နယ်
လက်ထောက်ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ဦးချစ်တင်တို့အား ၁၉၆၀
ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁)
အရ အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် နေခွင့်ပြုစေကာမူ ဦးချစ်တင်တို့သည်
ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်မှ ချုပ်ငြိမ်း၍ အဆိုပါဥပဒေ ပုဒ်မ

၁၃ (၁) အရ နေထိုင်သူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ချေ။ ဥပဒေအမြင် တင်သူတို့သည် အိမ်ရှင်ဒေါ်တင်တင်လှ၏ အိမ်ငှားများအဖြစ်ဖြင့်သာ အကဲလက်တည့်နေမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တင်တင်လှသည် ဦးချစ်တင်တို့အပေါ် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၁) ပါ ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှင်လိုမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိပေ။ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) ပါ ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ နှင်လိုမှုစွဲဆိုနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဦးချစ်တင်
ပါ(၂)နှင့်
ဒေါ်
တင်တင်လှ

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးနှင့်မြို့နယ်တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်တင်တင်လှစွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်လိုက်သည်။ ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးခင်ဇော်မို့တို့
ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ငန်လွယ်ပါ ဂ

နှင့်

ဒေါ်တုံလျန်ပါ ဂ *

† ၁၉၇၃
ဇွန်လ
၂၉ ရက်

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂-၁၂နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်
လက်ရှိထားသည် ဆိုရုံမျှဖြင့် လက်ရှိထားသူတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ-
ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် မရှိသူက စွဲဆိုသောအမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ဌ အကျုံးမဝင်ခြင်း-

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလို ရထိုက်ခွင့်
ရှိသော အခွင့်အရေးကို မြက်ဟကြေငြာ ပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဒေါ်
တုံလျန်တို့သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို ဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်သည်ဆိုသည့်
အချက်မှအပ အခြားပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် တစ်စုံတရာရှိကြောင်း သူတို့တင်သွင်း
သော အဆိုလွှာအရ မပေါ်ပေါက်ပေ။ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်
တို့က ဒေါ်တုံလျန်တို့အပေါ် ယင်းပစ္စည်းများကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း
တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ခြင်းမှာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ဒေါ်တုံလျန်တို့၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။
သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တုံလျန်တို့ စွဲဆိုသောအမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ တွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ ဦးကျား ဗဟို တရားရုံးရှေ့
နေ။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူ အတွက်။ ။ ဦးချန်ထွန်းအောင် ဗဟို
တရားရုံးရှေ့နေ။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၂၀
† ၁၉၇၉ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၄(ခ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၀ ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက် နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်
ပေးရန်လျှောက်ထားမှု။

မုဒုံမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃/၇၃ တွင်၊ လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ကန်က ဒေါ်နှင်းရှိန်အပေါ် ကွယ်လွန်သူ အဖွား ဒေါ်ရွှေကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစံဆိုင်ရာ အမှုအတောအတွင်း ဒေါ်နှင်းရှိန် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဒေါ်တင်ကြည်၊ ဒေါ်ငန်လွယ်၊ ဒေါ်လွယ်ကြည်၊ ဦးဟုတ်လွင်တို့က တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ကန်သည် မြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမွေတစက်အတွက် ဒီကရီရသည်။ သို့သော် မွန်ပြည်နယ် တရားရုံးက အမွေအားလုံးကို ဒေါ်ကန် ရထိုက်သည်ဟု အယူခံတွင် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဒေါ်နှင်းရှိန်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များက ဗဟိုတရားရုံး၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၃/၇၇ တွင် ဆက်လက်အယူခံဝင်သော အခါ ဗဟိုတရားရုံးက ဒေါ်ကန်သည် ဒေါ်ရွှေ၏အမွေစုထဲမှ ရှစ်ပုံတစ်ပုံကိုသာ ရခွင့်ရှိကြောင်း ပြင်ဆင်၍ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ငန်လွယ်
ပါ (၈)နှင့်
ဒေါ်တွဲလျန်
ပါ ၃၊

လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်တွဲလျန်နှင့် ဒေါ်ထွေးရီ (ခ) ဒေါ်တွဲရီတို့က ဒေါ်ကန်နှင့် ဒေါ်နှင်းရှိန်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များအပေါ် ဒေါ်ကန်စံဆိုင်သည့် မုဒုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃/၇၃ ၌ ဒေါ်ရွှေ၏ အမွေပစ္စည်းအဖြစ် ဖော်ပြထားသော မုဒုံမြို့၊ သင်္ဘောဦးရပ် ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ အကွက်အမှတ် (၁/၈၄၄)၊ ဦးပိုင်အမှတ်(၉၄-၉၅) စာရင်းပေါက်သော မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်အမှတ် (၂၄၄) မှာ မိမိတို့က ၅၅ နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင် လက်ရှိထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများဖြစ်၍ ယင်းမြေနှင့်အိမ်မှာ မိမိတို့ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၄/၇၉ တွင် တရားစွဲဆိုသည်။ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးက အဆိုအချေများအရ ငြင်းချက် (၆) ရပ် ထုတ်နှုတ်ပြီးနောက် တရားလို ဒေါ်တွဲလျန်တို့အား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် ဒေါ်ငန်လွယ်တို့က ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အမှုအတောအတွင်း ဒေါ်တင်ကြည် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဦးဝင်းမြင့်၊ ဒေါ်ထွေးမြင့်၊ ဒေါ်ထွေးစိန်၊ မောင်တင်မောင်စိန်နှင့် မောင်ခင်စိန်တို့အား တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးက ထုတ်နှုတ်ထားသော ငြင်းချက် (၆) ရပ် အနက် အရေးပါသည့် ငြင်းချက်အမှတ် (၅) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဒေါ်တဲလျန်
ပါ (ဂ)နှင့်
ဒေါ်တဲလျန်
ပါ ၃၊

“၅။တရားလိုတို့ အမှုစွဲဆိုပုံ မှားယွင်းသည်ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလား။”

ဤအမှုတွင် ဒေါ်တဲလျန်တို့က အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်ကို တရားမစွဲဆိုမီ (၅၅)နှစ်ခန့်မှစ၍ ဆန့်ကျင် လက်ရှိ ထားခဲ့သဖြင့် ယင်းမြေနှင့်အိမ်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုလွှာအပိုဒ် (၂) မှ (၅) တွင် ဖော်ပြ အဆိုပြုထားသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၈ တွင် ပစ္စည်းလက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခြင်းအတွက် ယင်းအက်ဥပဒေအရ ကန့်သတ်ထားသည့် ကာလအပိုင်းအခြား ကုန်ဆုံးသောအခါတွင် ထိုပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်သည်လည်း ကုန်ဆုံးပြတ်စေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဒေါ်တဲလျန်တို့ အဆိုပြုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်ကို ပိုင်ရှင်တို့အား ဆန့်ကျင်၍ (၁၂) နှစ်ကျော် လက်ရှိ ထားခဲ့ပါမူ ဆိုင်ရာပိုင်ရှင်တို့ အနေဖြင့် ယင်းပစ္စည်းများတွင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၈ အရ ကုန်ဆုံးပြတ်စွဲသွားပေမည်။ ပိုင်ရှင်ဆိုသူတို့ အနေဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၈အရ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ကုန်ဆုံးပြတ်စေကာမူ ဒေါ်တဲလျန်တို့သည် ယင်းသို့ဆန့်ကျင် လက်ရှိထားခြင်းဖြင့် အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်၏ ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်စေရမည်ဟု အဆိုပါ ပုဒ်မ ၂၈ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုရထိုက်ခွင့် ရှိသော အခွင့်အရေးကို မြက်ဟကြေငြာပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဒေါ်တဲလျန်တို့သည် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများကို ဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်သည် ဆိုသည့် အချက်မှအပ အခြားပိုင်ရေး ပိုင်ခွင့် တစ်စုံတရာရှိကြောင်း သူတို့တင်သွင်းသော အဆိုလွှာအရ မပေါ်ပေါက်ပေ။ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်တို့က ဒေါ်တဲလျန်တို့အပေါ် ယင်းပစ္စည်းများကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ခြင်းမှာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်တဲလျန်တို့၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တဲလျန်တို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂တွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ ဒေါ်တဲလျန်တို့ စွဲဆိုသောအမှုတို့ တရားရုံးအင်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ဧည့်နေ့ခဏီကျပ် ၅၀/ ဟု သတ်မှတ်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇေယျတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးစိန်ရ

နှင့်

ဦးစိန် *

† ၁၉၇၃
ဇွန်လ
၂၃ ရက်

အမှုရုပ်သိမ်းခြင်း-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-အမှုရုပ်သိမ်းပြီးနောက်ထပ် အမှုသစ် ထပ်မံစွဲဆိုခြင်း- အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာချင်းမတူ သောကြောင့် နောက်စွဲဆိုသော အမှုကိုတရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များကပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်နှင့် မသင့်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံ တရားလို ဦးစိန်ရ၏ အကျိုးဆောင်က ဦးစိန် သည် ဤအမှုကို မစွဲဆိုမီ သနပ်ပင်မြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၇၉ ကို စွဲဆိုခဲ့ပြီးနောက် ၎င်း၏ လျှောက်ထားချက် အရ မြို့နယ် တရားရေး ဦးစီးမှူးက အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုခဲ့ကြောင်း သို့ပါ၍ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃) အရ ဦးစိန် သည် ဤအမှုကို စွဲဆိုခွင့် မရှိကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ ဦးစိန်သည် ဤအမှု မစွဲဆိုမီ အိမ်ငှားရမ်းခြင်းကို ၃၁-၁၂-၈၀ နေ့တွင် ရပ်စဲကြောင်း၊ ၎င်း၏ အကျိုးဆောင်မှ တဆင့် ၁၃-၁၂-၈၀ ပါ ပါ အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ယင်းအကြောင်းကြားစာအ တိုင်းဦးစိန်ရက အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြု၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမှာ ၁-၁-၈၁ ရက်နေ့တွင်ပေါ် ပေါက်ကြောင်း အဆိုလွှာအပိုဒ်(၅)၌ ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤ အမှုတွင် တရားစွဲဆိုရန် အချင်းဖြစ် အကြောင်းအရာသည် ယခင်က ဦးစိန်စွဲဆိုခဲ့သည့် တရားမကြီး အမှတ် ၅/၇၉ ၌ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်

* ၁၉၇၂ ခုနှစ် တရားမ တတိယ အယူခံ အမှတ် ၂၇
† ၁၉၇၂ ခုနှစ် အယူခံအမှတ် ၅ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ လ ၁၄ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ အယူခံမှု။

ဦးစိန်ရ
ဦးစိန်ရ

အချင်းဖြစ် အကြောင်း အရာနှင့်မတူသောကြောင့် နောက်စွဲဆိုသောအ
မှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁(၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်
များက ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန်မသင့်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်၊ ။ဦးမြတ်လှ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးကျော်သိန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပဲခူးတိုင်း သနပ်ပင်မြို့ ဘူတာပိုင်းရင်ကွက် တရားရုံး၊ တရားမကြီးအမှု
အမှတ် ၂/၈၁တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးစိန်ရက အယူခံတရားလို
ဦးစိန်ရအား ငှားရမ်းထားသည့် သနပ်ပင်မြို့ ဘူတာပိုင်း ရုံးလမ်းရှိ
အချင်းဖြစ် အိမ်ကို ကိုယ်တိုင် နေထိုင်ရန်အတွက် ပြန်လည်ရလိုကြောင်း
၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂
(၁)(စ)အရ တရားစွဲဆိုရာ ရပ်ကွက်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေး
ကြားနာပြီး ဦးစိန်ရအား အနိုင်ပေးလိုက်သည်။ ဦးစိန်ရက ရပ်ကွက်တရား
ရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်၍ သနပ်ပင်မြို့နယ်တရားရုံးနှင့်
ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတို့တွင် တဆင့်ပြီးတဆင့် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်
သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမတတိယအယူခံမှုကို တင်သွင်း
ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးစိန်ရ၏ အကျိုးဆောင်က ဦးစိန်သည် ဤအမှုကို
မစွဲဆိုမီ သနပ်ပင်မြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ်၅/၇၉ကို စွဲဆိုပြီး
နောက် ၎င်း၏လျှောက်ထားချက်အရ မြို့နယ်တရားရေးဦးစီးမှူးက အမှု
ကို ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊
နည်း ၁ (၃)အရ ဦးစိန်သည် ဤအမှုကို စွဲဆိုခွင့် မရှိကြောင်း တင်ပြ
လျှောက်ထားသည်။ ဦးစိန်သည် ဤအမှုမစွဲဆိုမီ အိမ်ငှားရမ်းခြင်းကို
၃၁-၁၂-၈၀ နေ့တွင် ရပ်စဲကြောင်း ၎င်း၏ အကျိုးဆောင်မှတဆင့်
၁၃-၁၂-၈၀ ပါ အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ယင်း အကြောင်း
စာအတိုင်း ဦးစိန်ရက အချင်းဖြစ် အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြု၍ ဤအမှု
ကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အမှုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမှာ ၁-၁-၈၁-ရက်နေ့တွင်
ပေါ်ပေါက်ကြောင်း အဆိုလွှာ အပိုဒ် (၅)၌ ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ
ဤအမှုတွင် တရားစွဲဆိုရန် အချင်းဖြစ် အကြောင်းအရာသည် ယခင်က
ဦးစိန်စွဲဆိုခဲ့သည့်တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၇၉၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်အချင်း
ဖြစ် အကြောင်းအရာနှင့် မတူသောကြောင့် နောက်စွဲဆိုသောအမှုကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၃) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက
ပိတ်ပင်ထားသည်ဟု ကောက်ယူရန် မသင့်ပေ။

ဦးစိန်ရ
နှင်း
ဦးစိန်

အယူခံတရားလို၏ အကျိုးဆောင်က တဖန် အမှုတွဲရှိ အိမ်ငှားစာ ချုပ်အရ အိမ်ကို ငှားရမ်းခြင်းမှာ တနှစ်တာ ငှားရမ်းခြင်းဖြစ်သော ကြောင့် အိမ်ငှားဦးစိန်ရထံ ပေးပို့သော ၁၃-၁၂-၈၀ ရက်စွဲပါ အကြောင်း ကြားစာမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ် ၁၀၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သည့် ပစ္စည်းကို တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ်ငှားရမ်းလိုလျှင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ငှားရမ်းရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အယူခံတရားလို၏ အကျိုးဆောင် ရည်ညွှန်းသော အိမ်ငှားစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိပေ။ မှတ်ပုံတင်သော အခြားစာချုပ်ရှိကြောင်းလည်း အမှုတွဲတွင် မပေါ်ပေါက်ချေ။ ဤအခြေအနေတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို လအလိုက် ငှားရမ်းခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံတရားလို၏ အကျိုး ဆောင် တင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ အကြောင်းမရှိချေ။

အယူခံတရားလို၏ အကျိုးဆောင်က ဒီကရီကို ရပ်ကွက်တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း မရှိသဖြင့် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ် ကြောင်း ထပ်မံလျှောက်ထားပြန်သည်။ မူလရုံး၏ စီရင်ချက်ကို တရားစီရင် ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသာ လက်မှတ်ရေးထိုးသည် မှန်သော် လည်း ထိုစီရင်ချက်ချမှတ်သည့် ၁၅-၆-၈၁နေ့စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင်မူ ရပ်ကွက်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင် ၃-ဦး လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒီကရီတွင် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်အားလုံး လက် မှတ်ရေးထိုးရန် ပျက်ကွက်ရုံမျှဖြင့် တရားဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ဟု မဆိုနိုင် ပေ။ ထို့ပြင် အယူခံတရားလိုသည် သနပ်ပင်မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရောက်စဉ်က ဤအချက်ကို အကြောင်းပြခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလို၏ အကျိုးဆောင်က ဦးစိန်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) တွင် အကျုံးဝင်သော ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်းပေါ်လွင်ခြင်း မရှိပါပဲလျက် ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားပြန်သည်။ ယင်း အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆိုအချေတို့တွင် အငြင်းပွားမှု တစ်စုံတရာ ပေါ် ပေါက်ခဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် ယင်းပြဿနာကို ဤအယူခံတွင် အဆုံး အဖြတ်ပေးရန် မသင့်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရွှေနေခ ကို ကျပ် ၅၀/သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၈၃
ဇွန်လ ၂၉ရက်

ဦးစိန်ဝင်း

နှင့်

ဒေါ်မိမိကြီးပါ (၄)*

မြေကိုလက်ရောက် ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခြင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေ ယင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၈ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် -

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြေကွက်အမှတ်(၂၇)ပေါ်တွင်ကျူးကျော်ဝင်ရောက် နေထိုင်ကြသည့် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် အခြား (၁၈) ဦး တို့ထံ ဒေါ်စောကြည် တို့က အကျိုးဆေးခင် ဦးဘစိန် မှတစ်ဆင့် (၇) ရက်အတွင်း မြေပေါ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန်၊ ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုလျှင် ဥပဒေအရ အရေးယူမည်ဟု ဖော်ပြထားသည့် ၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါ နို့တစ်စာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဒေါ် စောကြည် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်ဆုံးသည့် အချိန်မှစ၍ အချင်းဖြစ်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ဝန်ခံထွက်ဆို ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါ နို့တစ်စာအရ ဒေါ်ခင်ညွန့် တို့သည် မြေကွက်အမှတ် (၂၇)၏ ပိုင်ရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိလာကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေပုဒ် ၂၈ အရ ဒေါ်စောကြည်သည် ဒေါ်ခင်ညွန့်အပေါ် အချင်း ဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့သည့်နည်း အတူ ဒေါ်ခင်ညွန့်၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသော ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ၂၄-၁၁-၇၇ နေ့၌ စွဲဆိုသော အမှုမှာလည်း စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော် လွန်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးတင်ရီ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ၊
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးကိုကို၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

* ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၂၈
† ၁၉၈၁ ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၂ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ဒေါ်မိမိကြီး
ပါ (၄)

ဗဟန်းမြို့နယ် တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၆/၇၇ တွင် အယူခံ တရားပိုင် ဒေါ်မိမိကြီး၊ ဒေါ်စောကြည်၊ ဒေါ်မြညွန့်နှင့် ဒေါ်ညွန့်တင် တို့က တရားလိုပြုလုပ်၍ အယူခံတရားလို ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ကျူးကျော် နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်မှ နှင်လို့မှ စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ဦးစိန်ဝင်းက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုမကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၌ အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤတရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

ဒေါ်မိမိကြီးတို့ ၄ ဦးက သူတို့သည် ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရေတာရှည်လမ်း ဟောင်း အမှတ် ၁၅၄- အမည်တွင်သော မြေကွက်ကို ဝယ်ယူ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက် နေထိုင်လျက် ရှိသော ဦးစိန်ဝင်းအား ဖယ်ရှားပေးရန် ပြောသော်လည်း ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုကြောင်း အဆိုပြု၍ ဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ကျူးကျော်နေထိုင် လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ဖယ်ရှားပေးရန် တရားစွဲဆိုသည်။

ဦးစိန်ဝင်းက သူနေထိုင်လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်မှ နေအိမ်ကို ၂-၁၀-၇၅ ရက်နေ့က ဒေါ်ခင်ညွန့်ထံမှ ငွေကျပ် ၁၁၀၀၀/ဖြင့် ဝယ်ယူ ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်မိမိကြီးတို့ စွဲဆိုသည့် အမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ထုချေသည်။

ဦးသူတော် (လိပြ-၁)၊ ဦးသာဉာဏ် (လိပြ-၂)၊ ဒေါ်ခင်ညွန့် (ပြိုင်ပြ-၃) နှင့် ဒေါ်ခင်သန်း (ပြိုင်ပြ-၄) တို့၏ ထွက်ချက်များ အရ အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်မိမိကြီးတို့က ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော ၁၀-၁-၆၂ နေ့မတိုင်မီကပင် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် (၁၀)ဦးတို့သည် အဆိုပါ မြေပေါ်၌နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

မြေကွက်အမှတ် (၂၇) ပေါ်တွင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက် နေထိုင်ကြ သည့် ဒေါ်ခင်ညွန့်နှင့် အခြား (၁၀) ဦးတို့ထံ ဒေါ်စောကြည်တို့ကအကျိုး ဆောင် ဦးဘစိန် မှတဆင့် (၇)ရက်အတွင်း မြေပေါ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန်၊ ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုလျှင်ဥပဒေအရ အရေးယူမည်ဟု ဖော်ပြထားသည့် ၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါနို့တစ်စာကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဒေါ်စောကြည် ကိုယ်တိုင် ကလည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်ဆုံးသည့်အချိန်မှ စ၍အချင်း ဖြစ်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့်

ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ဒေါ်မိမိကြီး
ပါ (၄)

၂၁-၂-၆၂ နေ့စွဲပါနို့တစ်စာအရ ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့သည် မြေကွက်အမှတ် (၂၇) ၏ပိုင်ရှင်မှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိလာကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၈ အရ ဒေါ်စောကြည်သည် ဒေါ်ခင်ညွန့်အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့သည့်နည်းအတူ ဒေါ်ခင်ညွန့်၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသောဦးစိန်ဝင်းအပေါ် ၂၄-၁၁-၇၇ နေ့စွဲဆိုသောအမှုမှာလည်း စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်နေပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးစိန်ဝင်းအယူခံကို ခွင့်ပြုပြီး မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ရှေ့နေခ ကျပ် ၅၀/သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးခင်ဇာမို့တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးထွန်းမြင့်

နှင့်

၁။ ဒေါ်ငွေကြည်*

၂။ မမြသန်း

၃။ မနှင်းနှင်းရီ

† ၁၉၇၀ ဇွန်လ ၂၃ ရက်

မိသားစုစီမံမှုဖြင့် အမေ့ခွဲဝေခြင်း—ထိုသို့ခွဲဝေပြီးမှ အမေ့ပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူရှင်းလင်း စီမံခန့်ခွဲ၍ ပိုင်ခွင့်ရှိသော ဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုနိုင်ခြင်းရှိမရှိ—

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးထွန်းမြင့် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ အမေ့ပစ္စည်းများကို စာရင်းကောက်ယူ ရှင်းလင်းစီမံခန့်ခွဲ၍ တရားလိုများ ပိုင်ခွင့်ရှိသော ဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန်စွဲဆိုခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အမေ့မစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့်၏ အဆိုပြုချက်အရ မိသားစုစီမံမှုဖြင့် အမေ့ခွဲဝေကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမေ့မစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်တော့ချေ။ အမေ့မစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်းစွဲဆိုထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းပေသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးဘထွန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးစိုးမိုးထွန်း (ကိုယ်စား) ဦးချစ်မောင် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

သထုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၄/၇၀ တွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းမြင့်က တရားလိုပြုလုပ်၍ ဦးအုန်းသန်း၊ ဒေါ်တင်စိန်၊ ဒေါ်အေးကြည်နှင့် အယူခံတရားပြိုင်များဖြစ်ကြသည့် ဒေါ်ငွေကြည်၊ ဒေါ်မြသန်းနှင့် ဒေါ်နှင်းနှင်းရီတို့အပေါ် ဘခင်ဖြစ်သူ ဦးဘိုးသွယ်မှ ကျန်ရစ်သည့် အမေ့ပုံပစ္စည်းဖြစ်သော အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်ကို

* ၁၉၇၂-ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၁၀
† ၁၉၇၁-ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၁၅ (သထုံ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂-ခု၊ မတ်လ ၁၂-ရက်နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် မီကရိုအယူခံမှု။

ဦးထွန်းမြင့်
 ၁။ ဒေါ်ဇွဲ
 ၂။ မမြသန်း
 ၃။ မနှင်းနှင်း
 ရီ

ရုံးတော်မှ အုပ်ချုပ်စီမံခန့်ခွဲပေးရန်စွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးထွန်းမြင့်
 တို့ မောင်နှမ ၄ ဦးတို့ကအချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၏တန်ဖိုးတဝက်၏ ၆ ပုံ
 ၅ ပုံ ရထိုက်ကြောင်းပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။

ဒေါ်ဇွဲကြည်၊ ဒေါ်မြသန်းနှင့် ဒေါ်နှင်းနှင်းရီ တို့က မြို့နယ်တရား
 ရုံး၏ ပဏာမဒီကရီကို မကျေနပ်သည့်အတွက် မွန်ပြည်နယ် တရားရုံး၌
 အယူခံဝင်ရာတွင် ပြည်နယ်တရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပဏာမဒီကရီကို
 ပယ်ဖျက်၍ ဦးထွန်းမြင့်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလုပ်ခဲ့သည်။ ဦးထွန်းမြင့်က
 ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုမကျေနပ်သောကြောင့် ဗဟို
 တရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

ဦးထွန်းမြင့်က သူ့ဖခင် ဦးဘိုးသွယ် ကွယ်လွန်ပြီး တစ်ပတ်အကြာတွင်
 သူ၏ညီအစ်ကို မောင်နှမအရင်းများနှင့် မိထွေးဖြစ်သူ ဒေါ်ဇွဲကြည်နှင့်
 မိသားစု စီမံမှုဖြင့် အမွေခွဲဝေကြကြောင်း၊ ရွှေပြောင်းနိုင်သည့် ပစ္စည်း
 များကို အသီးသီးခွဲဝေယူကြကြောင်း၊ မရွှေမပြောင်းနိုင်သော အိမ်ယာ
 မြေနှင့် အိမ်ကို မိသားစုချင်း သဘောတူစီမံချက်အရ တန်ဖိုးတဝက်ကို
 ဒေါ်ဇွဲကြည်ယူရန်၊ တဝက်ကို ၆ ပုံ ပုံ၍ ၅ ပုံကို ဦးထွန်းမြင့်မောင်နှမအရင်း
 များယူရန် ကျန်တစ်ပုံကို ဒေါ်ဇွဲကြည်နှင့် ဦးဘိုးသွယ်တို့မှရသော သမီး
 နှစ်ယောက်ယူကြရန်ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသဖြင့် အဆိုပြုခဲ့သည်။ မိသားစု
 စီမံမှုအရ ရွှေပြောင်းနိုင်သည့် ပစ္စည်းများကို သဘောတူ ခွဲဝေယူကြပြီး
 ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ဇွဲကြည်က ဝန်ခံသည်။ သို့သော် အချင်းဖြစ်သည့်
 အိမ်နှင့်မြေမှာ သူတဦးတည်းပိုင်ဖြစ်သဖြင့် ခွဲဝေရန် အကြောင်းမပေါ်
 ပေါက်ဟု ထုချေခဲ့သည်။

ဤအမှုတွင် မူလရုံးမှ တရားလိုဖြစ်သည့် အယူခံတရားလိုဦးထွန်းမြင့်၏
 အဆိုပြုချက်များအရ ဤပုံစံတိုင်း စွဲဆိုခွင့်ရှိမရှိ ပထမဦးစွာသုံးသပ် ဆုံး
 ဖြတ်ရန်လိုမည်ဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ အမွေပစ္စည်း
 များကို စာရင်းကောက်ယူရှင်းလင်းစီမံခန့်ခွဲ၍ တရားလိုများပိုင်ခွင့်ရှိသော
 ဝေစုကို ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အမွေစွဲဆို
 ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့်၏ အဆိုပြုချက်အရ မိသားစုစီမံမှုဖြင့်အမွေ
 ခွဲဝေကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမွေစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်တော့
 ချေ။ အမွေစွဲဆိုရန် မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆို
 ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလုပ်လိုက်သည်။ တရားရုံး
 အဆင့်ဆင့်တို့၏ တရားစရိတ်များကို အယူခံ တရားလိုက ကျခံစေရန်အမိန့်
 ချမှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးသန့်စင်နှင့် ဦးမြကျော်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ချွေတွင်

မစွပ်ဒေး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်တင်တင်လှ ပါ ၅ *

† ၁၉၇၃ ခု ဧပြီလ ၂၀ ရက်

အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှု စွဲဆိုခြင်း မူလအိမ်ရှင် ကွယ်လွန်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အိမ်ရှင်၏ အမွေစားအမွေခံ မဟုတ်သူ အိမ်ပိုင်ရှင် များသည် အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင် မရောက်နိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားပြိုင်ဒေါ်တင်တင်လှတို့သည် သူတို့အဆို ပြုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်အိမ်ကို မိဘများထံမှ အမွေဆက်ခံရရှိခြင်းဖြင့် ပိုင်ရှင်များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည့်တိုင်အောင် သူတို့သည် အယူခံ တရားလိုတို့၏ မူလအိမ်ရှင် ဒေါ်ခင်တင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ မဟုတ်ကြသဖြင့် ဒေါ်ခင်တင် ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အယူခံတရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ ဤအခြေအနေ တွင် အယူခံတရားပြိုင်တို့က မိမိတို့ကို အယူခံ တရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်များ အဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ်၍ စွဲဆိုထားသည့် ဤအမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးကျော်သိန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးဝင်းမောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်လှ၊ ဒေါ်တင်တင်ရီ၊ ဒေါ်ကြွယ်ကြွယ်၊ ဦးမောင်မောင်ကြီးနှင့် ဦးစိုးမြင့်တို့က ပဲခူးမြို့၊ သနပ်ပင်အနီး၊ လိပ်ပြာကန် ရပ်၊ စာတိုက်ကြီးရွှေ၊ မင်းလမ်း၊ အိမ်အမှတ်(၅၂၇)မှာ မိမိတို့ အမွေရခဲ့ သောအိမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို မစွပ်ဒေးနှင့် ဒေါက်တာ ခင်အောင်မြင်တို့သည် အဆိုပါအိမ်၏အောက်ထပ်နောက် ပိုင်းကို တစ်လ လျှင် ကျပ် ၆၀/နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်းနေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း အယူခံတရားပြိုင် ဦးစိုးမြင့်သည် ပဲခူးမြို့သို့ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့လာရာ အချင်းဖြစ်

* ၁၉၇၂ ခု တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု ၁၀၄
† ၁၉၇၂ ခု တရားမထမအယူခံမှုအမှတ်(၃) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခု ဖေဖော် ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

မစွပ်ဒေးပါ
၂ နှင့်
ဒေါ်တင်တင်
လှပါ ၅

ဥပစာတွင် ပြန်လည်နေထိုင်လိုသောကြောင့် အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲခဲ့ကြောင်း ရှေ့နေမှတစ်ဆင့် နို့ တစ်စာပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် အိမ်ငှားများသည် ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(စ)အရ ဥပစာမှနှင်ထုတ်ပေးရန် ပဲခူးမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/၈၀ တွင် တရားစွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် ဒေါ်တင်တင်လှစွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်လိုက်သည် ဒေါ်တင်တင်လှတို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ တိုင်းတရားရုံးက အယူခံကိုခွင့်ပြုပြီး ဒေါ်တင်တင်လှတို့စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်သော ကြောင့်မစွပ်ဒေးတို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမဒုတိယ အယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် တရားလိုတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးစိုးမြင့်က အချင်းဖြစ်အိမ်ခန်းကို ၎င်း၏အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်တင်က အယူခံတရားလိုတို့အား ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ စ၍ ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် အယူခံတရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်သည် ဒေါ်ခင်တင်ဖြစ်ပေသည်။ ဒေါ်ခင်တင် ကွယ်လွန်သောအခါ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးချစ်တီး(လိပြ ၂)နှင့် သားသမီးများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဆ)ပါ 'အိမ်ရှင်' ဆိုသောစကားရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ဒေါ်ခင်တင် ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးချစ်တီးသည် အယူခံတရားလို မစွပ်ဒေးတို့၏ အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားပေသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်လှတို့သည် သူတို့အဆိုပြုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်အိမ်ကို မိဘများထံမှ အမွေဆက်ခံရရှိခြင်းဖြင့် ပိုင်ရှင်များအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိလာသည့်တိုင်အောင် သူတို့သည် အယူခံတရားလိုတို့၏ မူလအိမ်ရှင်ဒေါ်ခင်တင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ မဟုတ်ကြသဖြင့် ဒေါ်ခင်တင်ကွယ်လွန်သွားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး အယူခံတရားလိုတို့၏ အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် အယူခံတရားပြိုင်တို့က မိမိတို့ကို အယူခံတရားလိုတို့၏အိမ်ရှင်များအဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ်၍ စွဲဆိုထားသည့် ဤအမှုမှာ အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကိုခွင့်ပြု၍ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။ ရှေ့နေခကို ကျပ် ၀ ဟု သတ်မှတ် သည်။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမြကျော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ဖွားကျင်ပါ ၄

(၎င်းတို့၏ကိုယ်စားလှယ် ဦးစစ်လှိုင်မှတစ်ဆင့်)

နှင့်

မဝင်းစမ်းပါ *

† ၁၉၇၃
ဇွန်လ ၂၀ ရက်

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း— ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ-ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၅ (၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရောင်းသူက ရောင်းချသည့်ပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း တာဝန်ယူရခြင်း—ရောင်းသူ၏ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်ကို ထိပါးလာသည့်အချက် အပေါ် အခြေပြုပြီးတရားစွဲဆိုလျှင် ရောင်းသူ၏မျက်ကွယ်၌ အဆုံး အဖြတ်ပြု၍ ရ မရ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်မြမြက ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို သက်သေခံ(၂) စာချုပ်အရ ရောင်းချသည့် ကိစ္စတွင် ဒေါ်မြမြသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက် ဥပဒေပုဒ်မ-၅၅ (၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ၊ မိမိက ရောင်းချသည့် ပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် ရှိကြောင်း တာဝန်ယူရသည်။ ဦးအန်က ထိုအိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်မြမြထံ ပေါင်နှံခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ရောင်းချခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဟု အကြောင်းပြကာ ဒေါ်မြမြ၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ထိပါးစွပ်စဲထားသည့်အမှုတွင် ဒေါ်မြမြအနေ ဖြင့် ထိုအချက်ကို ငြင်းဆို၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို မိမိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ကာကွယ်ထုချေရန် အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် ရှိသူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက် နေပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးအန်က ဒေါ်မြမြ မျက်ကွယ်၌ ဒေါ်မြမြအား သက်သေခံ(၁) စာချုပ်အရ၊ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို အမှန်တကယ် ရောင်းချခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိဆိုသောပြဿနာကို၊ အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် မသင့်ပေ။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ်-၆၀/၆၁

† ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ်-၁၆၆ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်နေ့စွဲပါ၊ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဒေါ်ဖွားကျင်
ပါ ၄ ၎င်းတို့
၏ ကိုယ်စား
လှယ် ဦးစစ်
ဦးစစ်မှ တဆင့်
နှင့်
မစမ်းစမ်းပါ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးအေးမောင် (သာယာဝတီ)
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးစံသိန်း (၂) နှင့် ဦးစိုးအောင်၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေများ။

မအူပင်မြို့ အထက်ပိုင်း၊ ဈေးလမ်း၊ အိမ်အမှတ် ၂၅ နှင့် ယင်း အိမ်
တည်ရှိရာမြေမှာ မူလအယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်ကျော့ရင်၏ ခင်ပွန်း မဝင်း
စမ်း၏ဖခင် ဦးအန်ပိုင်ဖြစ်သည်။ ဦးအန်က ၁၉၅၂-ခုနှစ်တွင် အဆိုပါ
အိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်မြမြဆိုသူထံ ကျပ် ၄၀၀၀/-ဖြင့် ပေါင်နှံခဲ့ရာ ဒေါ်မြမြ၏
အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် ၁၄-၁-၅၂ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်
ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ရကြောင်း၊ နောက် တ နှစ် ခန့် အကြာတွင် မအူပင်မြို့မှ
ဒေါ်မြမြ ပြောင်းရွှေ့ သွားသောအခါ ဒေါ်မြမြမှတဆင့် အပေါင်လွဲအပ်
ပေးသောကြောင့် အဆိုပါအိမ်နှင့်မြေကို အယူခံတရားလိုဒေါ်ဖွားကျင်နှင့်
ဒေါ်ချော၊ ဦးဖေသန်း၊ ဦးစန်းလွင်တို့၏မိခင် ဒေါ်ငွေတင်တို့ထံ ကျပ်
၅၀၀၀/-ဖြင့် တဖန်ပေါင်နှံကြောင်း၊ သို့သော် ဒေါ်ငွေတင်တို့၏ တောင်း
ဆိုချက်အရ ၂-၃-၅၃ ရက် နေ့စွဲပါ အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ရကြောင်း၊
အတိုးများ မှန်ကန်စွာပေးခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ အဆိုပါ အိမ်နှင့်မြေကို
ပြန်လည်ရွေးနုတ်လိုသဖြင့် ရွှေနေမှတဆင့် အကြောင်းကြားသော်လည်း
ပြန်ကြားချက် တစုံတရာ မရကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ အဆိုပါ
အိမ်နှင့်မြေကို ပြန်လည်ရွေးနုတ်လိုကြောင်းဖြင့် မအူပင်မြို့နယ် တရားရုံး၊
တရားမကြီးမှု အမှတ်-၇/ ၇၅ တွင် ဦးအန်က ဒေါ်တင်ငွေတို့အပေါ် တရား
စွဲဆိုသည်။ အမှုအတောအတွင်း ဦးအန်ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မဝင်းစမ်းက
ဦးအန်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ မိခင် ဒေါ်ကျော့
ရင်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လည်းကောင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
မြို့နယ်တရားရုံးက၊ နှစ်ဖက်ကို စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက်၊ အမှုကို ပလပ်
လိုက်သောကြောင့် မဝင်းစမ်းက ရောဝတီတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်
သည်။ တိုင်းတရားရုံးက၊ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဖယ်
ဖျက်ပြီး ဦးအန် စွဲဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဒီကရီ ချမှတ်လိုက်သောကြောင့်
ဒေါ်ဖွားကျင်တို့က ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် ဦးစစ်လှိုင်မှတဆင့် ဗဟို
တရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ပေါင်ကြေးငွေ ကျပ် ၅၀၀၀/
ဖြင့် ဒေါ်ဖွားကျင်တို့ထံ ပေါင်နှံခဲ့သည်ဟု ဦးအန်တို့ဘက်မှ အဆိုရှိသည်
ဖြစ်၍ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ-၅၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ

အရာ၊ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ပေါင်နဲ့မှသာ အပေါင် အထမြောက် ပေမည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် ပေါင်နဲ့မှုကို မလွဲမသွေ စာဖြင့် ရေးသားချုပ်ဆိုရန် လိုအပ်ပေသည်။ အကြောင်းအရာ တခုခုကို ဥပဒေအရ စာဖြင့်ရေးသားထားရန် လိုအပ်သောကိစ္စများတွင် ဆိုခဲ့သည့် အကြောင်းအရာကို သက်သေထင်ရှားပြလိုပါက၊ မူရင်းစာတမ်း အမှတ် အစားကိုသာ တင်ပြရမည်။ မည်သည့် အခြားသက်သေခံချက်ကိုမျှ တင်ပြခြင်းမပြုရဟု သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ-၉၀ တွင် ပိတ်ပင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးအန်သည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်ပုံ တင် အပေါင်စာချုပ်ကို တင်ပြခြင်းမပြုပဲ၊ ပေါင်နဲ့သည်ဆိုသော အချက် ကို သက်သေထင်ရှားမရှိပေ။ ဦးအန်တို့ဘက်မှ တင်ပြထားသည် နှုတ်သက် သေခံချက်တို့သည် သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ-၉၁ အရ၊ သက်သေခံမဝင် သဖြင့် ယင်းသက်သေခံချက်ကို နှုတ်ပယ်လိုက်လျှင် ဦးအန်က အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အား ပေါင်နဲ့သည်ဆိုသောကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုတွဲ၌ အထောက်အထား တစုံတရာမရှိ။ ဤအခြေအနေ တွင် ဦးအန်သည် အပေါင်ရွေးနှုတ်လိုမှု စွဲဆိုခွင့်မရှိပေ။

ဒေါ်ဖွားကျင်
ပါ ၄ (၄င်းတို့
၏ ကိုယ်စား
လှယ် ဦးစစ်
လျှင်မှတစ်ဆင့်)
နှင့် မစမ်းစမ်း
ပါ ၂

ဦးအန်၏ အဆိုလှူ အပိုဒ် (၂) တွင် ဦးအန်က အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို ဒေါ်မြမြထံ ပေါင်နဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ယင်းအဆိုမှန်လျှင် အပေါင်ရွေးနှုတ်လိုမှုကို ဒေါ်မြမြအပေါ် စွဲဆိုရန်သာရှိပေသည်။ ဦးအန်နှင့် ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အကြားတွင် ပေါင်နဲ့သနှင့် အပေါင်ခံသူ အဖြစ်ဖြင့် အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း၊ ဦးအန်အဆိုအရ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးအန်သည် ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အပေါ် ထိုအိမ်နှင့် မြေကို အပေါင်ရွေးနှုတ် လိုမှု စွဲဆိုခွင့်မရှိပေ။

ဒေါ်မြမြက ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အား အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို သက် သေခံ (၂) စာချုပ်အရ၊ ရောင်းချသည့်ကိစ္စတွင် ဒေါ်မြမြသည် ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ-၅၅ (၁)(က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ၊ မိမိက ရောင်းချသည့်ပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း တာဝန်ယူ ရသည်။ ဦးအန်က ထိုအိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်မြမြထံ ပေါင်နဲ့ခြင်းသာဖြစ် သည်။ ရောင်းချခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဟု အကြောင်းပြကာ ဒေါ်မြမြ၏ပိုင်ဆိုင် ခွင့်ကို ထိပါးစွပ်စဲထားသည့် ဤအမှုတွင် ဒေါ်မြမြအနေဖြင့် ထိုအချက်ကို ငြင်းဆို၍ အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို မိမိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ကာကွယ် ထုချေရန် အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသဖြင့်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးအန်က ဒေါ်မြမြမျက်ကွယ်၌ ဒေါ်မြမြအား သက်

ဒေါ်ဖွားကျင်
ပါ ၄ (၄င်းတို့
၏ကိုယ်စား
လှယ် ဦးစစ်
လှိုင်မှ တ
ဆင့်)နှင့်
မစမ်းစမ်းပါ့

သေခံ (၁) စာချုပ်အရ၊ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို အမှန်တကယ်
ရောင်းချခဲ့ခြင်းရှိမရှိဆိုသော ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် မသင့်ပေ။

တဖန် ဦးအန်က ဒေါ်မြမြအား အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချ
သည့် သက်သေခံ အမှတ် (၁) စာချုပ်နှင့် ဒေါ်မြမြက ဒေါ်ဖွားကျင်တို့
အား ထပ်ဆင့်ရောင်းချသည့် သက်သေခံ အမှတ် (၂) စာချုပ်တို့မှာ
စင်စစ်အားဖြင့် အပေါင်စာချုပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်ဟု ဦးအန်တို့ဘက်မှ
တင်ပြထုတ်ဆိုထားသည်။ သက်သေခံ အမှတ် (၁) စာချုပ်တွင် ဦးအန်
ကိုယ်တိုင် ရောင်းသူအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊
သက်သေခံ အမှတ် (၂) စာချုပ်တွင် ဦးအန်ကိုယ်တိုင် အသိသက်သေ
အဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်ကို လည်းကောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ယင်း
ကဲ့သို့ဦးအန်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော စာရွက်စာတမ်း သက်
သေခံအရောင်းစာချုပ်များကို အပေါင်စာချုပ်များဖြစ်ပါသည်ဟု ဦးအန်
တဦးတည်းကနှုတ်ဖြင့် ထွက်ဆိုကာမျှဖြင့် ယင်းစာချုပ်များသည် အပေါင်
စာချုပ်များဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ-၉၂အရ၊ လက်ခံနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။

အဆိုလွှာအပိုဒ် ၄ တွင် အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပြုထားသည်-
ဒေါ်မြမြအား ပစ္စည်းပေါင်နှံပြီးတစ်နှစ်အကြာတွင် ဒေါ်မြမြသည်
မအူပင်မြို့မှ ပြောင်းရွှေ့ထွက်ခွာသွားသောအခါ တရားလိုက
ပြန်လည် မရွေးနိုင်သဖြင့် ဒေါ်မြမြကတဆင့် အပေါင်လွှဲအပ်ပေး
သောကြောင့် အဆိုပါ ပစ္စည်းကို တရားလိုသည် တရားလို၏
အိမ်အနောက်ဘက်အခန်းနှင့် အိမ်အပေါ်ထပ် တစ်ထပ်တဒေသ
အခန်းနေ တရားလိုအိမ်ငှားများဖြစ်ကြ၍ ငွေတိုးချစား သူများ
ဖြစ်ကြသော ဒေါ်ငွေတင်နှင့် ဒေါ်ဖွားကျင်တို့ထံ ငွေကျပ်
(၅၀၀၀)ထား၍ တဆင့် ပေါင်နှံခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ငွေတိုးမှာ ဒေါ်
မြမြ ပေးရသော နှုန်းထားအတိုင်း ငွေ ၁၀၀၀လျှင် တလ သုံးကျပ်
တိုးဖြစ်ပါသည်။” ။

ဦးအန်သည် ဒေါ်မြမြအား သက်သေခံ (၁) စာချုပ်အရ၊ အချင်း
ဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကိုလွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ ဦးအန် အဆိုပြုသည့်အတိုင်း
ဒေါ်မြမြက အပေါင်လွှဲအပ်ပေးလျှင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ လွှဲအပ်မှုသာ
အထမြောက်သည် ထိုသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုလွှဲအပ်ကြောင်း
ဦးအန်ဘက်မှ သက်သေ အထောက်အထား တစ်စုံတရာ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိ။

ဒေါ်မြမြ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ဒေါ်ဖွားကျင်တို့အား သက်သေခံ (၂)စာချုပ်အရ တိုက်ရိုက် ရောင်းချလိုက်သည်ကို ထောက်ချင့်၍ ဦးအုန်း၏ အထက်ဖော်ပြပါ အဆိုပြုချက်မှာ မခိုင်လုံကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ဒေါ်ဖွားကျင် ပါ ၄ (၄င်းအိမ်) ၏ ကိုယ်စား လှယ် ဦးစစ် လှိုင်မှ တစ်ဆင့်) နှင့် မစမ်းစမ်းပါ။

မြို့နယ်စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ဌာနမှူး ဦးကျော်ဝင်း (ပြိုင်ပြ-၆) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ် ဂရံမြေမှာ ဦးအုန်းအမည် ပေါက်နေရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်မြမြအမည်သို့လည်းကောင်း၊ ဒေါ်မြမြအမည်မှ ဒေါ်ငွေတင်နှင့် ဒေါ်ဖွားကျင်တို့ အမည်သို့လည်းကောင်း ပြောင်းလဲခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ၁၈-၂-၆၀ရက် နေ့စွဲပါ သက်သေခံ (၄) ဂရံစာချုပ်အရ၊ အချင်းဖြစ် ဂရံကို ဒေါ်ဖွားကျင်နှင့် ဒေါ်ငွေတင်တို့ အမည်ဖြင့် အသစ်ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်နေပေရာ ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ အဆင့်ဆင့် လက်ပြောင်းသွားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များကို ပေါင်းခြုံသုံးသပ်ကြည့်ပါက ဦးအုန်းသည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ပေါင်နှံခဲ့ကြောင်း ကောက်ယူနိုင်ရန် အထောက်အထားမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးအုန်းစွဲဆိုသော အပေါင် ရွေးနုတ်လို့မှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည် အတည်ပြုလိုက်သည်။ ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀ ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ခုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးမှန်စံလှိုင် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၈၃
မေလ ၂၀ ရက်

ဦးဘအေး ပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်အမာပါ ၂*

၁၉၆၀ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)
(၈)၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်-၁၉၄၅ ခုနှစ် မေလ(၁) ရက်နေ့က မရှိသေးသော အဆောက်အဦ၏ ပိုင်ရှင်သည် ပုဒ်မ ၁၂(၁) (၈) ချွင်းချက်တွင်အကျုံး
(၁) (၈) ဝင်သော ပိုင်ရှင်ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် ချွင်းချက်၌ ပါရှိသော “ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာ” ဆိုသည့် စကားရပ်သည် ယင်းချွင်းချက်၏ အပေါ်ပိုဒ်တွင် ပါရှိသော အဆောက်အအုံကို ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ၁-၅-၄၅နေ့ကတည်ရှိသော အိမ်မဟုတ်သည့်အလျောက် အယူခံ တရားပြိုင်တို့သည် အထက်ဖော်ပြပါ ချွင်းချက်တွင်အကျုံးဝင်သောပိုင်ရှင်များမဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးအုန်းသန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ဦးနိုင်ဝင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ့။

အယူခံတရားပြိုင်ဒေါ်အမာနှင့် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့သည် ရန်ကုန်တိုင်း ကမာရွတ်မြို့နယ်၊လှည်းတန်းလမ်းမအိမ်အမှတ် ၁၅၏အိမ်ရှင်ဖြစ်၍ အယူခံ တရားလိုဦးဘအေးနှင့်ဒေါ်စုတို့သည် အဆိုပါ အိမ်၏ အောက်ထပ်ကို တစ်လလျှင် ငှားရမ်းခငွေကျပ် ၁၉၀ နှုန်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်လအလိုက် ငှားရမ်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြသည်။ ဒေါ်အမာတို့က အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်နေထိုင်လိုသဖြင့် အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ၁၉၇၇-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလကုန်တွင် ရပ်စဲကြောင်း အိမ်ငှားများထံ အကြောင်း

* ၁၉၈၂ခုတရားမခုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၅၉
† ၁၉၈၀ခုနှစ်တရားမပင်မအယူခံမှုအမှတ် ၂၇၂ တွင်ချမှတ်သော ၁၉၈၁ခုနှစ်ဝင် ဘာလ ၂၄ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ကြားစာပေးပို့သော်လည်း ဒေါ်အမာတို့က ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုဟု ဆိုကာ သူတို့အား ၁၉၆၀ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(စ) အရ နှင်ထုတ်ပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် ကမာ ရွတ်မြို့နယ် တရားရုံးတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄/၇၇ တွင် တရားစွဲဆိုရာ ဒီကရီ ရှိခဲ့ရသည်။ ဦးဘအေးတို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင် သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမဒုတိယအယူခံမှုကို ထပ်မံတင် သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးဘအေး
ပါ-၂
နှင့်
ဒေါ်အမာ
ပါ-၂။

ဦးအုန်း(လိုပြ ၄)က ဦးကြွယ်(ဒေါ်အမာတို့၏ ဖခင်)က အချင်းဖြစ် အိမ်ကို ဆောက်နေစဉ် ၁၉၅၉ ခုနှစ်လောက်က ကွယ်လွန်သွားပါသည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “အချင်းဖြစ်အဆောက်အဦကို ၁၉၅၉-ခုနှစ်တွင် အသစ်ပြန်လည် ဆောက်လုပ်ပါသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း “အချင်းဖြစ် နေရာတွင် ဂျပန်ခေတ်ကာလက ခြံမြေကြီးဖြစ်ပါသည်။ အချင်းဖြစ် နေရာ၌ ၁၉၄၅ ခု စစ်ပြီးချိန် (၃) နှစ်လွန်သောအခါ အဆောက်အအုံ ပေါ်ပေါက်လာပါသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း ထွက်ဆိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ၁- ၅- ၄၅ နေ့က တည်ရှိသောအိမ် မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။

၁၉၆၀- ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)(စ) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

ဤအက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည့်အဆောက်အဦ သို့တည်း မဟုတ် အဆောက်အဦအစိတ်အပိုင်းကို ပိုင်ရှင်ကအကြောင်း အားလျော်စွာ ရိုးဖြောင့်သော သဘောဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် နေထိုင်ရန်ကိစ္စအတွက် သက်သက်ရယူလို၍ ဆိုခဲ့သည့်ဥပစာ၌ မိမိကိုယ်တိုင် နေထိုင်ပါမည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုဥပစာမှ အိမ်ငှားပြောင်းရွှေ့ ပေးသည့် နေ့ရက်ကစ၍ (၃)လအတွင်း ထိုကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားရုံးက သင့်သည် ထင်မြင်သည့် ငွေအရေအတွက်ဖြင့် ခံဝန်ချုပ်ဆိုသည်ကိစ္စ၊

သို့ရာတွင် ဤအပိုဒ်ပါ ကိစ္စအလို့ငှာ “ပိုင်ရှင်” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် ၁၉၄၅ ခုနှစ် မေလ (၁) ရက်နေ့၌ ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ သို့တည်းမဟုတ် ထိုနေ့ရက်နောက်မှ

ဦးဘအေး
ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်အမာ
ပါ ၂

အမွေဆက်ခံခြင်းဖြင့် ထိုဥပစာပိုင်ရှင် ဖြစ်လာသည်မှတစ်ပါး
အခြားမည်သူမျှ မပါဝင်စေရ။

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ချွင်းချက်၌ ပါရှိသော “ဆိုခဲ့သည့်
ဥပစာ” ဆိုသည့်ကောင်းရပ်သည် ယင်းချွင်းချက်၏ အပေါ် အပိုဒ်တွင် ပါရှိ
သောအဆောက်အအုံကို ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ
၁-၅-၄၅ နေ့က တည်ရှိသောအိမ် မဟုတ်သည့်အလျောက် အယူခံတရား
ပြိုင်တို့သည် အထက်ဖော်ပြပါ ချွင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သော ပိုင်ရှင်များ
မဟုတ်ဟု ဆိုရပေမည်။

အယူခံ တရားပြိုင်တို့၏ အကျိုးဆောင်က ဒေါ်အမာတို့၏ ဖခင်
ဦးကြွယ်သည် ၁-၅-၄၅ နေ့က အိမ်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ကမာရွတ်တွင်
မီးအကြီးအကျယ် လောင်စဉ်က ဦးကြွယ်၏အိမ်မှာ မီးဘေးမှလွတ်ခဲ့
ကြောင်း၊ မြေကွက်ပြောင်းရွှေ့ ချထားခြင်းခံရ၍ အိမ်ဟောင်းကိုဖျက်ပြီး
လက်ရှိအိမ်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်
အိမ်မှာ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) တွင် အကျုံးဝင်သော အိမ်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် တင်ပြ
လျှောက်ထားသည်။ ဦးအုန်း(လှိုပြ ၄) က “အချင်းဖြစ် နေရာတွင်
မီးမလောင်ခင်ကာလက ခန့်မိုးပျဉ်ကာ အဆောက်အအုံ ရှိပါသည်။
ထိုအိမ်တွင် ဦးကြွယ် နေထိုင်ပါသည်” ဟု ထွက်ဆိုထားရာ လက်ရှိနှစ်ထပ်
အိမ်ကို ပြောင်းရွှေ့ ဆောက်လုပ်ကြောင်း တင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ
အကြောင်းမမြင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်အမာတို့ စွဲဆိုသောအမှုကို
တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ် နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရွှေနေခကို
ကျပ်-၅၀/- ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့
ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

အီးအီး မဒါး

† ၁၉၇၀
မေလ ၂၅ ရက်

နှင့်

ဦးကျော်*

တရားမ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားခြင်း—

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂-(၂) နှင့် ၄၇

တရားမကျင့်ထုံး

ဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁-

မူလမူတွင် အမှုသည်မဟုတ်သူအား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဒီကရီအရ
ဖယ်ရှားခြင်း ပြုသင့် မပြုသင့် ချမှတ်သော အမိန့်အပေါ် အယူခံ
ဝင်ခွင့်ရှိ မရှိ—

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ—
ဖင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ အရ တရားရုံး မဟုတ်သူက လျှောက်ထား
ခြင်း—

မရွှေ့ မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို လက်ခရောက်ပေးအပ်ခြင်း—
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ နှင့် ၃၆-တို့၏ ခြားနား
ချက်—နည်း ၃၆ သည် ဒီကရီကို လိုက်နာရန် တာဝန်မရှိသော
သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း—

နည်း ၃၅ သည် တရားရုံး၏ တဆင့်ခံ အိမ်ငှားနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း—

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးကျော်သည် မူလ တရားမမှုတွင် အမှုသည်
အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့အား အချင်းဖြစ် အခန်းမှ
ဒီကရီအရ ဖယ်ရှားခြင်း ပြုသင့် မသင့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်

---

* ၁၉၇၂-ခု၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်-၁၂၅
† ၁၉၇၂-ခု၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၂-ခု၊ ဧပြီလ
၂၇-ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန်
လျှောက်ထားမှု။

ထီးအီးမဒါး
နှင့်
ဦးကျော်

တရားရုံးက ချမှတ်သော ယင်းအမိန့်မှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ တွင် အကျုံးမဝင်သည့်အလျောက် ယင်းအမိန့်သည် ပုဒ်မ ၂-(၂)တွင် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့်ဒီကရီ မဟုတ်ချေ။ ယင်းအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့် ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၃ နည်း ၁ တွင်လည်း ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းအမိန့်ကို ပြင်ဆင် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက် ထား ခံရသူ၏ အကျိုးဆောင်က မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ ၁၉၆၁ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) တွင် အကျုံးဝင် သောကြောင့် အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း ထပ်မံတင်ပြသည်။ ဦးကျော်၏ လျှောက်လွှာတွင် အိမ်လခများကို ဆက်လက်ပေးသွင်းခွင့် ပြုရန် လျှောက်ထားသည် မှန်သော်လည်း မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ (၁)အရ အမိန့် တစ်တရာ ချမှတ်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ ထို့ပြင် ဦးကျော်သည် တရားရုံး မဟုတ်သဖြင့် ယင်းပုဒ်မ ၁၅ အရ လျှောက်ထားခွင့် ရှိသူလည်း မဟုတ်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရွှေနေ့က ဦးကျော် သည် အိမ်ငှားဖြစ်သည့် အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၃၆ အရသာ စတိလက်ရောက် ပေးအပ် စေသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထား တင်ပြပြန်သည်။ ယင်းနည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ဒီကရီကိုလိုက်နာရန် တာဝန်မရှိသော သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှု တွင် ဦးကျော်၏ တင်ပြချက် အရပင် သူသည် တရားရုံးဒေါ်စော၏ တဆင့်ခံ အိမ်ငှားဖြစ်သည့် အလျောက် ဒေါ်စော အပေါ် ကျရောက် သော ဒီကရီကို လိုက်နာရန် တာဝန် ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးကျော်အား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ၊ အချင်းဖြစ် အခန်း မှ ဖယ်ရှား ပစ်နိုင်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးမောင်မောင်(၆)၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ့။

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးဘထွန်း (ခေဖြူ)၊ ဗဟို တရားရုံး ရွှေနေ့။

အီးအီးမဒါး
နှင့်
ဦးကျော်

ရန်ကုန်တိုင်း ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမ ကြီးမှု အမှတ် ၆၄/၇၇ တွင် လျှောက်ထားသူ အီးအီးမဒါးက အိမ်ငှားဖြစ်သူ ဒေါ်စော အပေါ် ၎င်းအား ငှားရမ်းထားသည့် ရန်ကုန်မြို့၊ ၂၈ လမ်း၊ တိုက်အမှတ် (၉၇)၊ အခန်းအမှတ် (၃) နှင့် (၄) တို့မှ ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂-(၁)(က) အရ ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် တရားနိုင် အီးအီးမဒါးက ကွယ်လွန်သွားသည့် ဒေါ်စော၏ တရားဝင် ကိုယ်စား လှယ် အိဘရာဟင်မူဆာဂျီပတေးအပေါ် အဆိုပါ တရားရုံး၊ တရားမ ဇာရီမှု အမှတ် ၂၂/၇၆ တွင် အတည်ပြုသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အိမ် လခ ကြေးများကို တစ်လလျှင် ကျပ် ၁၅၀/နှုန်းဖြင့် ပေးဆပ်ရန် အမိန့် ချမှတ်သည်။ သို့သော်တရားရုံးက ပေးဆပ်ခြင်း မပြုသဖြင့် တရားနိုင် က တရားမဇာရီမှု အမှတ် ၃/၈၁-ကို ထပ်မံဖွင့်လှစ်သည်။ ထိုအခါ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးကျော်က မိမိသည် အချင်းဖြစ် အခန်း နှစ်ခန်း အနက် အခန်းအမှတ်(၃) တွင် ဒေါ်စော၏ တဆင့်ခံ အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်လာခဲ့သောကြောင့် အိမ်လခများ ဆက်လက် ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက် ဦးကျော် သည် မူလမှုမစွဲဆိုမီကပင် အခန်းအမှတ် (၃) ၌ ဒေါ်စော၏ အိမ်ငှား အဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်လျက်ရှိသောကြောင့် သူ့အား ယင်းအခန်းမှ ဖယ်ရှား ပေးရန်မသင့်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ တရားနိုင် အီးအီးမဒါးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် တိုင်းတရားရုံးတွင် လျှောက် ထားသော်လည်း မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤ ပြင် ဆင်မှုကို ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော အမိန့်ဖြစ်ပါလျက် အီးအီးမဒါးက ပြင်ဆင် မှု တင်သွင်းခြင်းမှာ မှားသွင်းပါသည်ဟု တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ယင်းအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အီးအီးမဒါး၏ ရှေ့နေက တစ်တရာဖြေကြား ခြင်းမပြုချေ။ ဦးကျော်သည် မူလတရားမမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့အား အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဒီကရီအရ ဖယ်ရှားခြင်း ပြုသင့် မပြုသင့် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်မှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ တွင် အကျုံး မဝင်သည့်အလျောက် ယင်းအမိန့်သည် ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည့် ဒီကရီမဟုတ်ချေ။ ယင်းအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ရှိကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်း ၁ တွင်လည်း ပြဋ္ဌာန်းထား

အိးအိးမခါး
နှင့်
ဦးကျော်

ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းအမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထား
ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ အကျိုးဆောင်က မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်
သောအမိန့်မှာ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) တွင် အကျုံးဝင်သောကြောင့် အယူခံဝင်ခွင့်
ရှိကြောင်း ထပ်မံတင်ပြသည်။ ဦးကျော်၏ လျှောက်လွှာတွင် အိမ်လခ
များကို ဆက်လက်ပေးသွင်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်မှန်သော်လည်း
မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) အရ အမိန့်တစုံတရာ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိချေ။
ထို့ပြင် ဦးကျော်သည် တရားရှုံး မဟုတ်သဖြင့် ယင်းပုဒ်မ ၁၅ အရ
လျှောက်ထားခွင့်ရှိသူလည်း မဟုတ်ချေ။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရွှေနေက ဦးကျော်သည် အိမ်ငှားဖြစ်သည့်
အလျောက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၆ အရသာ စတီ
လက်ရောက် ပေးအပ်စေသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထားတင်ပြပြန်သည်။
ယင်းနည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ဒီကရီကိုလိုက်နာရန် တာဝန်
မရှိသောသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဦးကျော်၏ တင်ပြချက်
အရပင် သူသည် တရားရှုံး ဒေါ်စော၏ တဆင့်ခံ အိမ်ငှားဖြစ်သည့်
အလျောက် ဒေါ်စော အပေါ် ကျရောက်သော ဒီကရီကိုလိုက်နာရန်
တာဝန်ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးကျော်အား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ
အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အချင်းဖြစ်အခန်းမှ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံး
တို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ဦးကျော်အား အချင်းဖြစ်
အခန်းမှ ဖယ်ရှားစေရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊
နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရန် မြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြား
လိုက်သည်။ ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပထမ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့ ပါဝင်သောဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးမြခင်ပါ-၃

နှင့်

ဦးချစ်မြပါ- ၂*

† ၁၉၈၃
ဇွန်လ ၂၃ ရက်

တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်း-အယူခံတရားပြိုင် တစ်ဦး ကွယ်လွန်ရာ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် မထည့်သွင်းနိုင်သဖြင့် ယင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ အမှုရပ်စဲခြင်း-ယင်းအယူခံ တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် မပါမဖြစ်သူ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အခါ သို့မဟုတ် ကျန်သက် သာခွင့်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အခါ အမှုတခုလုံး ရပ်စဲခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ဦးမြခင်တို့၏ အဆိုလွှာတွင် ဒေါ်မမကြီးသည် အချင်း ဖြစ် ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်မဟုတ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် ဒေါ်မမကြီးက ဦးချစ်မြတို့အား ထိုပစ္စည်းများကိုရောင်းချခြင်းမှာ ဥပဒေ အရ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် သက်သာခွင့်နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားသည်။ ဒုတိယသက်သာခွင့်မှာ ပထမတောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်အပေါ်တည်သည်။ အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်သော အခါ ၎င်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များကို အမှုတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် ဦးမြခင်တို့သည် ပထမသက်သာခွင့်ကို ရရန်အကြောင်း မရှိ တော့ပေ။ ထို့ပြင် အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီးမှာ မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ၎င်း၏တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ မပါပဲ ဦးမြခင်တို့ တောင်းဆိုထားသည့် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို ရထိုက်ခွင့်

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ်-၅

† ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ်-၉ (က) မအူပင်တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၀ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက် နေ့စွဲပါ၊ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် စီကရီကို အယူခံမှု။

ဦးမြခင်
ပါ ၃
နှင့်
ဦးချစ်မြ
ပါ ၂

မရှိ၊ ထိထိရောက်ရောက် အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤအခြေ
အနေတိုင် ဦးမြခင်တို့ တင်သွင်းသော အယူခံမှုတစ်မှုလုံးမှာ ရပ်စဲသွားပြီ
ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

အယူခံ တရားလိုအတွက်။ ။ဦးအေးမောင်(ကိုယ်စား) ဦးခင်မောင်ရီ
ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၉/ ၈၀ တွင်၊ အယူခံ
တရားလို ဦးမြခင်၊ မမိမိနှင့် မောင်လှမြင့်တို့က မအူပင်မြို့၊ မင်းလမ်းရပ်၊
အိမ်အမှတ် (၈၉) နှင့် ယင်းအိမ်တည်ရာ ဂရံမြေမှာ သူတို့၏အဘိုးထံမှ
အမွေရသော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မမကြီးက အဆိုပါဂရံမြေကို
သူ၏အမည်သို့ ပြောင်းယူပြီးနောက် အဆိုပါအိမ်နှင့် ဂရံမြေကို ဦးချစ်
မြနှင့် ဒေါ်တင်မြတို့အား ရောင်းချခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ
ဒေါ်မမကြီးသည် ယင်းပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင်မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ဒေါ်မမ
ကြီးက ဦးချစ်မြတို့အား ယင်းပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်းမှာ ဥပဒေ
အရ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် ဒေါ်မမကြီး၊ ဦးချစ်
မြနှင့် ဒေါ်တင်မြတို့အပေါ် တရားစွဲဆိုလေသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အဆို
အချေများအရ၊ ပဏာမ ငြင်းချက်လေးရပ် ထုတ်နှုတ်ပြီးနောက် “ဤရုံး
တွင် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားမကြီးမှုအမှတ်
-၁/၇၆ တွင် တရားပြိုင်များအပေါ် တရားစွဲဆိုထားပြီးဖြစ်၍ ယခုအမှု
ထပ်မံစွဲဆိုရန် မလိုခြင်းမှာ မှန်သလား” ဟူသော ငြင်းချက်နှင့် စပ်လျဉ်း
၍ ဦးမြခင်တို့၏အဘိုး ဦးစောဖေက ဒေါ်မမကြီးအပေါ် ဧရာဝတီတိုင်း
တရားရုံးတွင် တရားမကြီးမှု အမှတ်-၁/၇၆ ၌ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တရားစွဲဆိုထားရာ အမှုဆိုင်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့် ဦးမြခင်တို့
က နောက်အမှုကို ထပ်မံစွဲဆိုရန် မလိုကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်၍
ဦးမြခင်တို့၏အမှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဦးမြခင်တို့က ဤအယူခံမှု
ကို တင်သွင်းကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအယူခံကို ဗဟိုတရားရုံးတွင် ၁၉-၁-၈၁ နေ့၌ တင်သွင်းခဲ့သည်။
ဒေါ်မမကြီးသည် ၂၀- ၂- ၈၁ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားရာ အယူခံတရားလို
တို့က ၁၇- ၇- ၈၁ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာအရ၊ ဦးချစ်မြနှင့် ဒေါ်တင်မြ
တို့အား ဒေါ်မမကြီး၏ နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ်
ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားသော်လည်း ဤရုံးက ၇- ၁- ၈၂ ရက်စွဲပါ

အမိန့်အရ၊ ဦးမြခင်တို့၏ လျှောက်လွှာကို ပလပ်ခဲသည်။ ထို့နောက် ဦးမြခင်တို့ကဒေါ်မမကြီး၏ နေရာတွင် ကိုစိုးတင်ပါ (၇) ဦးတို့ကို တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် ထပ်မံလျှောက်ထားရာ ဗဟိုတရားရုံးက ၂၃- ၆- ၈၂ ရက်စွဲပါအမိန့်အရ လျှောက်လွှာကို ပလပ်ခဲသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးမြခင်တို့ တင်သွင်းသော အယူခံမှုမှာ ဒေါ်မမကြီးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်သည်။

ဦးမြခင်ပါ ၃
နှင့်
ဦးချစ်မြပါ
(၂)

ဦးမြခင်တို့၏ အဆိုလွှာတွင် ဒေါ်မမကြီးသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ရှင် မဟုတ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် ဒေါ်မမကြီးက ဦးချစ်မြတို့အား ထိုပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်းမှာ ဥပဒေအရ အတည်မဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားသည်။ ဒုတိယ သက်သာခွင့်မှာ ပထမ တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့် အပေါ် တည်သည်။ အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်သော အခါ ၎င်း၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များကို အမှုတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် ဦးမြခင်တို့သည် ပထမသက်သာခွင့်ကို ရရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့ပြင်အမှုတွင် ဒေါ်မမကြီးမှာ မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ၎င်း၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ မပါပဲ ဦးမြခင်တို့ တောင်းဆိုထားသည့် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို ရထိုက်ခွင့် ရှိ မရှိ ထိထိရောက်ရောက် အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးမြခင်တို့ တင်သွင်းသော အယူခံမှု တမှုလုံးမှာ ရပ်စဲသွားပြီဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို အယူခံတရားရုံး အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခကို ကျပ် ၈၀/ဟု သတ်မှတ်လိုက်သည်။

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးမှန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဒေါ်လှလှ(ဦးထွန်းတင်၏တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးထွန်းလှပါ *

† ၁၉၇၃
မေလ ၂၀ ရက်

ကွယ်လွန်သူ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တင်သွင်းရမည့် ကာလ-
(ကာလ)စည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမ ဇယား အမှတ်စဉ်(၁၇၇)
ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်—ကွယ်လွန်သူ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်
သွင်းပေးရန် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ပြီးမှ တင်သွင်း
လျှောက်ထားလျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ (၃) အရ
ကွယ်လွန်သူနှင့်စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတွင် တရားလို ဦးထွန်းလှ တင်သွင်းသော
၁၆-၅-၇၉ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာတွင် တရားပြိုင် ဦးထွန်းတင်သည်
၂၆-၁၂-၇၈ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဇနီး ဒေါ်လှလှ
အား တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထား
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမဇယား၊
အမှတ်စဉ်(၁၇၇)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားပြိုင်တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်
သွားသည့် နေ့မှ ရက်(၉၀)အတွင်း ၎င်း၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ကို
ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလှ၏ အထက်ဖော်
ပြပါ လျှောက်ထားချက်သည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသည့်
အလျောက် ဦးထွန်းလှ စွဲဆိုသော အမှုမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့်
၂၂၊ နည်း ၄ (၃)အရ ဦးထွန်းတင်နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီ
ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို အတွက်။ ။ ဦးစိန်ဝင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။
အယူခံတရားခံအတွက်။ ။ ဦးဇော်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

* ၁၉၇၁ခုနှစ် တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် (၇)
† ၁၉၇၃ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၅၀ (အလုံ) တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၀
စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အယူခံမှု။

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၅၀/၇၇ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးထွန်းလှက အယူခံတရားလို ဒေါ်လှလှ၏ ခင်ပွန်း ဦးထွန်းတင်နှင့် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးလှမောင်တို့အားပါ မိမိသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးသန်း၏ ကိစ္စိမသားဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟပေးရန်နှင့် အခြားသက်သာခွင့်များရလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဖက်ကို စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် ဦးထွန်းလှစွဲဆိုသည့် အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်လိုက်သောကြောင့် အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသူ ဦးထွန်းတင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်လှလှက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်လှလှ
(ဦးထွန်းတင်
၏ တရားဝင်
ကိုယ်စား
လှယ်)
နှင့်
ဦးထွန်းလှ ပါ
(၂)

မူလရုံးတရားလို ဦးထွန်းလှက ရန်ကုန်မြို့ အလုံမြို့နယ် သရဖီလမ်း၊ အိမ်အမှတ်(၁၈) နေ ဦးသန်း(ခ)ဦးဘသန်းနှင့် ဇနီးဒေါ်စောမြတို့သည် မိမိတစ်လသားအရွယ်မှစ၍ မွေးစားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စောမြသည် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားရာ ဦးသန်းသည် ဒေါ်လှရင်ဆိုသူနှင့် နောက် အိမ်ထောင်ပြုကြောင်း၊ သားသမီးမရပဲ ဒေါ်လှရင် ကွယ်လွန်သွား ကြောင်း၊ ဦးသန်းသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ကွယ်လွန်သွားပြီး နောက် ဦးလှမောင်သည် ဦးသန်းကျန်ရစ်သော အလုံမြို့နယ်၊ သရဖီလမ်း အိမ် အမှတ်(၁၈)ကို ဦးထွန်းတင်အား အဖိုးငွေကျပ် ၁၅၀၀၀/ဖြင့် မှတ်ပုံ တင် စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ခောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ဦးသန်း၏ အမွေစားအမွေ ခံမှာ မိမိတစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ မိမိသည် ဦးသန်း၏ ကိစ္စိမသားဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ မိမိပိုင်အိမ်ဖြစ် ကြောင်းနှင့် ဦးလှမောင်နှင့် ဦးထွန်းတင်တို့ ချုပ်ဆိုသော အရောင်း အဝယ်စာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်၊ ယင်း စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ရုံးနှင့် အခြားရုံးများ၌ တစုံတရာဆက်လက်ဆောင် ရွက်ခြင်း မပြုရန်အတွက် အမြဲတန်းတားဝရမ်း ထုတ်ပေးရန်၊ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို မိမိအား လက်ရောက်လွှဲပြောင်းပေးအပ်ရန် တရား စွဲဆို လေသည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးထွန်းလှ၏ မိခင် ဒေါ်အမာ (လိပြ ၄) က သားဖြစ်သူ ဦးထွန်းလှအား တစ်လသားအရွယ်မှစ၍ ဦးဘသန်း-ဒေါ်စောမြတို့အား အမွေစားအမွေခံ သားအဖြစ် မွေးစား ရန် ပေးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ အလုံမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့၍ ဦးဘသန်းအား လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၄၀) ခန့်ကပင် သိကျွမ်းခဲ့သော ဦးလှမောင်(လိပြ ၂)နှင့် ဦးဘဉာဏ်(လိပြ ၃)တို့က ဒေါ်အမာအား

ဒေါ်လှလှ
(ဦးထွန်းတင်
၏ တရားဝင်
ကိုယ်စား
လှယ်)
နှင့်
ဦးထွန်းလှ
မိ ၂

ထောက်ခံ ထွက်ဆိုသည်။ တရားပြိုင်များဘက်မှ ထိုသို့မေးစားခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း တစ်တရုထုချေနိုင်ခြင်း မရှိသည်ကိုတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းတရားရုံးက ဦးထွန်းလှသည် ဦးဘသန်း၏ ကိစ္စိမသားဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးဘသန်းကွယ်လွန်သောအခါ အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးထွန်းလှ အမွေရကြောင်း၊ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးလှမောင်သည် သက်သေအဖြစ် အစစ်ခံရာ၌ သူသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးဘသန်း၏ အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ သူပိုင်မဟုတ်ပါ။ ပဲလျက် ဦးလှမောင်က ဦးထွန်းတင်အား စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ရောင်းချခြင်းမှာ တရားမဝင်ချေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက ယင်းစာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်ကို စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးနှင့် အခြားရုံးများတွင် ဆက်သက်ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရန် ဦးလှမောင်အား တားမြစ်ခြင်းမှာလည်း မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

မူလရုံးတွင် တရားလိုဦးထွန်းလှတင်သွင်းသော ၁၆-၅-၇၉ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာတွင် တရားပြိုင် ဦးထွန်းတင်သည် ၂၆-၁၂-၇၈-နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဇနီးဒေါ်လှလှအား တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဇာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယား၊ အမှတ်စဉ်(၁၇၇)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားပြိုင်တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန်သွားသည့်နေ့မှ ရက်(၉၀)အတွင်း ၎င်း၏တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ကို ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ရာ ဦးထွန်းလှ၏ အထက်ဖော်ပြပါ လျှောက်ထားချက်သည် ကာလစည်းကမ်းသက် ကျော်လွန်နေသည့် အလျောက် ဦးထွန်းလှစွဲဆိုသော အမှုမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄(၃)အရ ဦးထွန်းတင်နှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်သည်။

တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၆-၅-၇၉ ရက်စွဲပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် တရားလို ဦးထွန်းလှ၏ အထက်ဖော်ပြပါ လျှောက်ထားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်၏ ရွှေနေကြီးက ကန့်ကွက်ရန်မရှိကြောင်း သဘောတူကြောင်းတင်ပြသဖြင့် ဦးထွန်းလှ၏ လျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြုကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးထွန်းတင်ကွယ်လွန်သွားသောအခါ အမှုတွင် ဦးထွန်းတင်ကိုယ်စား ၎င်း၏ရွှေနေ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်မှာ ရပ်စဲသွား

လေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကွယ်လွန်သူ ဦးထွန်းတင်၏ ရွှေနေ ဦးအောင်သိန်းသည် ဦးထွန်းတင်အတွက် တစ်တရာ ပြောရေးဆိုခွင့်မရှိပေ။ အဆိုပါ ရွှေနေ ဦးအောင်သိန်းသည် ဒေါ်လှလှထံမှ ၆-၆-၇၉ နေ့ကျမှ ကိုယ်စားလှယ်စာ ရရှိသည်ဖြစ်ရာ ရွှေနေကိုယ်စားလှယ်စာ မရမီ ၁၆-၅-၇၉ နေ့တွင် ဒေါ်လှလှကိုယ်စားလည်း ပြောရေးဆိုခွင့်မရှိပေ။ တရားလို ဦးထွန်းလှက ၁၆-၅-၇၉ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာတင်သွင်းစဉ်က ဦးထွန်းတင်အပေါ် စွဲဆိုသော အမှုမှာ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်ရာ ထိုသို့ ရပ်စဲသွားခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၃(၂)အရ ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုပဲ ဒေါ်လှလှအား ဦးထွန်းတင်၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ဒေါ်လှလှ
(ဦးထွန်းတင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးထွန်းလှ ပါ
(၂)

ထို့ကြောင့် ဒေါ်လှလှအပေါ် ဦးထွန်းတင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် ချမှတ်ထားသော ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးထွန်းလှက ဦးထွန်းတင်အပေါ် စွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်၍ ဦးလှမောင်အပေါ် ချမှတ်သော ဒီကရီကို အတည်ပြုလိုက်သည်။
ရွှေနေခကို ကျပ် ၈၀/ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇာမုံနှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ဝါနု

နှင့်

၁။ မောင်အောင်နိုင်ဦး

၂။ မောင်ချစ်တိုး*

† ၁၉၈၃
ဇူလိုင်လ ၂၉

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆-မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ ဝယ်ယူလိုက်သည် ဆိုသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆-တွင် ဖော်ပြထားသော “အိမ်ရှင်” တွင် အကျုံးဝင် မဝင်-၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့မဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော “အိမ်ရှင်”

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက တရားပြိုင်သည် မြေငှားတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံထားပြီးဖြစ်၍ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆-အရ တရားလိုများသည် မြေပိုင်ရှင် မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ဆုံး သပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အမှုတွင် ဒေါ်ဝါနုက အချင်းဖြစ် မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံထားသည်။ သို့သော် တရားလို တို့သည် “အိမ်ရှင်” ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံထားခြင်းမရှိချေ။ သက်သေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၆-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် “အိမ်ငှား” တစ်ဦးအား အငှား ချထားသည့် “အိမ်ရှင်” ၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ငြင်းဆိုခြင်းမပြုရန် တားမြစ် ထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် လျှောက်ထားသူ အား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အငှားချထားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ချေ။ လျှောက်ထား သူ၏မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူလိုက်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်ဟု အရေးဆို ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့မဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ် ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂(ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည့် အတိုင်း လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အခါအားလျော်စွာ

* ၁၉၈၁ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၃၉
† ၁၉၈၁ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၁ တွင် ချမှတ်သော ၁၉၈၁ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ ၅ ရက် နေ့စွဲပါ ရောဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍
ပြင်ဆင်မှု။

ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ရရှိမှသာ ယင်းပုဒ်မတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် မူလပိုင်ရှင်ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ လွှဲပြောင်းရရှိခဲ့မှသာ လျှောက်ထားသူအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပေလိမ့်မည်။ ဤအခြေအနေတွင် မြို့နယ်တရားရုံးက ထုတ်နုတ်ခဲ့သော အသက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက်မှာ အမှုတွင် ငြင်းချက်အဖြစ် ထုတ်နုတ်၍ စစ်ဆေးကြားနာရန် လိုအပ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ဒေါ်ဝါနနှင့်
၁။ မောင်အောင်နိုင်ဦး
၂။ မောင်ချစ်တိုး

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဝင်းဖေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။
ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးထင်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ဝါနသည် ပုသိမ်အနောက်ပိုင်း မြို့နယ်အုပ်စုအမှတ် ၈၃၊ အကွက်အမှတ် ၈၄၊ ဈေးအကွက်ဦးပိုင်အမှတ် ၇၁ စာရင်းပေါက်သောမြေကွက်ကို တစ်လျှင် ၁၅ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်း၍ အိမ်ဆောက်နေထိုင်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ မောင်အောင်နိုင်ဦးနှင့် မောင်ချစ်တိုးတို့က အချင်းဖြစ်မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ဝယ်ယူပြီးနောက် ဒေါ်ဝါနသည် မြေလခများ ပေးရန် ပျက်ကွက်ခြင်း၊ မြေတွင်အိမ်ဆောက်နေလိုခြင်း အချက် ၂ ရပ်ကို အကြောင်းပြကာ ဒေါ်ဝါနအား အဆိုပါမြေမှ ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)နှင့် (ဆ)အရ ဖယ်ရှားပေးစေရန် ၎င်းတို့၏ အုပ်ထိန်းသူ ဦးနီလေးမှတစ်ဆင့် ပုသိမ်အနောက်ပိုင်း မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၃/၈၀ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့လေသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အခြားငြင်းချက်များအပြင် “အခင်းဖြစ်မြေသည် တရားလိုပိုင်မြေမဟုတ်၊ အစိုးရပိုင်ဖြစ်၍ တရားပိုင်အား တရားလိုက မြေမှထွက်ခွာသွားစေရန် မစွဲဆိုနိုင်ဘူးဆိုတာ မှန်ပါသလား” ဟူသော ငြင်းချက်ကို ထုတ်နုတ်သည်။ မောင်အောင်နိုင်ဦးတို့က ထိုငြင်းချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရောဝတီတိုင်း တရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက ယင်းငြင်းချက်ကိုပယ်ဖျက်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်ဝါနက ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

မောင်အောင်နိုင်ဦးတို့အား အဆိုလွှာအပိုဒ် ၁ တွင် အချင်းဖြစ်မြေကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုရာ ဒေါ်ဝါနက အဆိုလွှာအပိုဒ် ၁ တွင် “အပြီးပြန် နိုင်ငံခြားသားမြေဖြစ်သဖြင့် မခွဲစိတ်ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း ကန့်သတ်မှုဥပဒေအရ တရားလိုများပိုင်မဟုတ်ပါ။ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပိုင်မြေဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် ၁၂ တွင် “တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ် မြေကိုဝယ်ယူလွှဲပြောင်း

ဒေါ်ငါနု
နှင့်
၁။ မောင်
အောင်နိုင်ဦး
၂။ မောင်
ချစ်တိုး

ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိပါ။ တရားပြိုင်အပေါ် တရားစွဲခိုင်ခွင့်မရှိပါ” ဟူ၍လည်း
ကောင်း ထုချေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလိုတို့သည် အချင်းဖြစ် မြေကို
ပိုင်မပိုင် တရားပြိုင်အပေါ် အမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိ ဆိုသော အချက်မှာ အမှုတွင်
အငြင်းပွားလျက်ရှိပေသည်။ ယင်းပြဿနာ နှစ်ရပ်မှာ အမှုအနိုင်အရှုံးကို
ထိခိုက်စေနိုင်သည့်ကိစ္စများဖြစ်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၄၊
နည်း ၁ အရ ယင်းပြဿနာများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက် ထုတ်နုတ် စစ်
ဆေးရန် လိုပေသည်။

တိုင်း တရားရုံးက တရားပြိုင်သည် မြေငှား တစ် ဦး ဖြစ်ကြောင်း
ဝန်ခံထား ပြီးဖြစ်၍ သက်သေခံ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၆ အရ
တရားလိုများသည် မြေပိုင်ရှင် မဟုတ် ဟု ငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း
သုံးသပ်ထား သည်ကို တွေ့ရသည်။ အမှုတွင် ဒေါ် ဝါနုက
အချင်းဖြစ်မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံထားသည်။
သို့သော် တရားလိုတို့သည် “အိမ်ရှင်” ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံထားခြင်းမရှိချေ။
သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် “အိမ်ငှား” တစ်ဦး
အား အငှားချထားသည့် “အိမ်ရှင်” ၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ငြင်းဆိုခြင်းမပြုရန်
တားမြစ်ထားသည်။ ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် လျှောက်
ထားသူအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျအငှားချထားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ လျှောက်
ထားသူ၏ မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူလိုက်သည်ကို
အကြောင်းပြုပြီး “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်ဟု အရေးဆိုထား
ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဂ) တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့်အတိုင်း လျှောက်
ထားခံရသူတို့သည် မူလ “အိမ်ရှင်” ထံမှ အခါအားလျော်စွာ ဆိုင်ရာ ဆိုင်
ခွင့်ရရှိမှသာ ယင်းပုဒ်မတွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း “အိမ်ရှင်” အဖြစ်သို့
ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် မူလပိုင်ရှင်
ထံမှ အချင်း ဖြစ် မြေကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ လွှဲပြောင်းရရှိခဲ့မှသာ
လျှောက်ထားသူအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိပေလိမ့်မည်။ ဤအခြေအနေတွင်
မြို့နယ်တရားရုံးက ထုတ်နုတ်ခဲ့သော အထက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက်မှာ
အမှုတွင် ငြင်းချက်အဖြစ် ထုတ်နုတ်၍ စစ်ဆေးကြားနာရန် လိုအပ်သည်ဟု
ကောက်ယူရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို စရိတ်
နှင့်တကွပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် အမှုကို တရားဥပဒေနှင့်
အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် ဖြစ်သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀-ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ခုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်နှင့် ဦးခင်စောမို့တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

ဒေါ်ဝိုင်းစိန်

နှင့်

ဒေါ်သိန်းမြ*

† ၁၉၇၃
ဧပြီလ ၁ ရက်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ-ယင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-အချိန်ကာလကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆို သော အငှားချထားမှုသည် ယင်းအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီ မညီ-ထိုသို့ကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆိုသော အငှားချထားမှုတွင် အိမ်ငှားက တာဝန်ဖောက်ဖျက်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်သည် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (က)(ဒုတိယပိုင်း) အရ နှင်လိုမှု စွဲနိုင် မစွဲနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဆ)တွင် “အိမ်ငှား” ဆိုသည်မှာ အငှားချထားမှု သို့တည်းမဟုတ် အငှားစာချုပ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မိမိအားငှားရမ်းသည့် ဥပစာကိုအိမ်ရှင်၏သဘောတူညီချက်အရဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရ မဟုတ်ပဲဖြစ်စေ၊ လက်ရှိနေထိုင်မြို့ နေထိုင်သူပါဝင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ ငှားရမ်းသည့်ကာလကို အချိန်ကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆို သော အငှားချထားမှုသည် အဆိုပါအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ညီညွတ်သည် ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ၁၈-၇၇ မှ ၃၁-၁-၇၈ နေ့ အထိ အချိန်ကန့်သတ်၍ ငှားရမ်းခဲ့ရာတွင် ၃၁-၁-၇၈ နေ့ ကုန်ဆုံးသော အခါငှားရမ်းထားသည့်ဥပစာမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု အိမ်ငှားဒေါ်ဝိုင်းစိန် က တာဝန်ယူခဲ့စေကာမူ ယင်းတာဝန်မှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ထိုတာဝန်ကိုဖောက်ဖျက်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှား အား အထက် ဖော်ပြပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (က) (ဒုတိယပိုင်း)အရ နှင်လိုမှု မစွဲဆိုနိုင်ပေ။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမခုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၂၁၉
† ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၁(ဟင်္သာတတွင်)ချမှတ်သော
၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက် နေ့စွဲပါ ရော့ဘတ်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံလိုမှု။

ဒေါ်ဝိုင်းစိန်
နှင့်
ဒေါ်သိန်းမြ

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးဖမား၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးမောင်မောင်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းမြသည် အိမ်ရှင်ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို ဒေါ်ဝိုင်းစိန်သည် အိမ်ငှားဖြစ်သည်။ ဒေါ်သိန်းမြကဟင်္သာတမြို့၊ ရုံးကြီးရပ်၊ မြစ်ကွေ့ကျောင်းလမ်း၊ အိမ်အမှတ်(၉၁)ကို ဒေါ်ဝိုင်းစိန်အား ၁-၈-၇၇မှ ၃၁-၁-၇၈ ကာလအတွက် တစ်လလျှင် ငှားရမ်းခကျပ် ၁၀၀/- နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်းခဲ့ရာ ငှားရမ်းလ ကုန်ဆုံးသော်လည်း အိမ်မှဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုကြောင်း၊ အငှားချထားခြင်းကို ရပ်စဲကြောင်း၊ နို့တစ်စာပေးသော်လည်း အိမ်မှထွက်ခွာသွားခြင်း မရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ ဒေါ်ဝိုင်းစိန်အား အိမ်မှ ဖယ်ရှား ပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် ဟင်္သာတမြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၂/၇၉ တွင် တရားစွဲဆိုရာ အနိုင်ရရှိသည်။ ဒေါ်ဝိုင်းစိန်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရော့ဘတ်တိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ ဒုတိယအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အိမ်ရှင်ဒေါ်သိန်းမြက အိမ်ငှားဒေါ်ဝိုင်းစိန်အား ၁-၁-၇၇ မှ ၃၁-၁-၇၈ ကာလအတွက်သာ အိမ်ကိုငှားရမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကာလကုန်ဆုံးသောအခါ ဒေါ်ဝိုင်းစိန်က အိမ်မှဖယ်ရှား ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ပါလျက် ထိုကတိကို ဖောက်ဖျက်ပြီး အိမ်မှ ထွက်ခွာ မပေးခြင်းကြောင့် တရားစွဲဆိုရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၁) (က) (ဒုတိယပိုင်း) တွင် အငှားချထားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အိမ်ငှားချထားမှု ပဋိညာဉ်အရ တင်ရှိသည့် တာဝန်တစ်ခုခုကို ယင်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သရွေ့ ဖောက်ဖျက်သည့် ကိစ္စအတွက် အိမ်ငှားအား နှင်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ် ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် “အိမ်ငှား” ဆိုသည်မှာ အငှားချထားမှု သို့တည်းမဟုတ် အငှားစာချုပ် ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မိမိအားငှားရမ်းသည့် ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏ သဘောတူညီချက်အရ ဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရ မဟုတ်ပဲ ဖြစ်စေ လက်ရှိနေထိုင်သူ ပါဝင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ ငှားရမ်းသည့်ကာလကိုအချိန်ကန့်သတ်၍ ချုပ်ဆိုသော အငှားချထားမှုသည် အဆိုပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ သို့

ဒေါ်ခိုင်းစိန်
နှင့်
ဒေါ်သိန်းမြ

ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ၁- ၈- ၇၇ မှ ၃၁- ၁- ၇၈ နေ့အထိ အချိန်ကန့်သတ်၍ ငှားရမ်းခဲ့ရာတွင် ၃၁- ၈- ၇၈ နေ့ကုန်ဆုံးသောအခါ ငှားရမ်းထားသည့်ဥပစာမှ ဖယ်ရှားပေးမည်ဟု အိမ်ငှား ဒေါ်ခိုင်းစိန်က တာဝန်ယူခဲ့စေကာမူ ယင်းတာဝန်မှာ ၁၉၆၀- ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ထိုတာဝန်ကို ဖောက်ဖျက်သည့်အတွက် အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှားအား အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) (ဒုတိယပိုင်း) အရ နှင်လိုမှုမစွဲဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံဘုရားပြိုင်ဒေါ်သိန်းမြ စွဲဆိုသောအမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်လိုက်သည်။ ရွှေနေခ ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်လိုက်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးခင်ဇာမုံတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရွှေတွင်

† ၁၉၈၃
မေလ ၂၃ ရက်

ဒေါ်သန်းပါ ၂

နှင့်

ဒေါ်ကျင်အိမ်*

အခွင့်အမိန့်နှင့်ထားသူအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှု-တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၄၊ နည်း (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-ငြင်းချက်များ-အခွင့်အမိန့် နှင့်ထားသူအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုတွင် အဓိကအားဖြင့် အဆုံး အဖြတ်ပေးရမည့် အချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၁ပါပြဋ္ဌာန်း ချက်များအရဆိုလျှင် တရားလိုဘက်မှ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း ပြဆိုရန် အလို့ငှာဖြစ်စေ၊ တရားပြိုင်ဘက်မှ ထုချေချက်အဖြစ်တင်ပြရန် အလို့ငှာဖြစ် စေ၊ အမှု၌ စွပ်စွဲတင်ပြရမည့်အရေးပါသော အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာ သို့တည်းမဟုတ် ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဖက်အမှုသည်တို့ အကြား အငြင်းပွားမှုရှိလျှင် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ငြင်းချက်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ လျှောက်ထားခံရသူစွဲဆိုသော အမှုမှာ လျှောက်ထား သူတို့အား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ အဖြစ်ဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု ဖြစ်ပေရာ ဤအမှုမျိုးတွင် အဓိကအားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် အချက်မှာ လျှောက်ထားသူတို့သည် လျှောက် ထားခံရသူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၌နေထိုင်ခြင်း ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို လျှောက်ထားခံရသူ၏ ခင်ပွန်း ဦးစိန်ဟန်က ဥပဒေနှင့်အညီ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ရှိမရှိဆိုသော ပြဿနာမှာ ဤအမှုကို အဆုံးအဖြတ် ပြုရာ၌ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ပြီး အရေးပါသော ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင် ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ် နုတ်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။

* ၁၉၈၂ခု၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၈
† ၁၉၈၁ခု တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၅ (ဒေးဒရဲ) တွင်ချမှတ်သော ၁၉၈၂ ခု ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့စွဲပါ ရော့ဘတ်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးလှတင် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဒေါ်သန်းပါ

ပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးသခင်ချစ်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ဒေါ်ကျင်
အိမ်

ရောတီတိုင်း၊ ဒေးဒရဲမြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂/၈၁ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ကျင်အိမ်က လျှောက်ထားသူ ဒေါ်သန်းနှင့် ဒေါ်ရင်တို့အပေါ် မိမိခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးစိန်ဟန်သည် ဒေးဒရဲမြို့အမှတ်(၁)နယ်မြေ၊ ဘီ-၃အကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇)စာရင်းပေါက်သော မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို ၁၉၄၇-ခုနှစ်တွင် ဝယ်ယူခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၄၈ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဒေါ်သန်းအား ထိုအိမ်၌ နေခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်သန်းသည် ထိုအိမ်တွင် ခေတ္တနေထိုင်ပြီးနောက် ဒေါ်ရင်အားနေခွင့်ပြုသဖြင့် ယခုအခါ ဒေါ်ရင်လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ဦးစိန်ဟန်သည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ရင်အားအိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန်အကြောင်းကြားသော်လည်း ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ သူတို့အား နှင်ထုတ်ပေးဖော်လိုကြောင်းဖြင့် ၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ လျှောင်ဟုတ်ရှိန်မှတစ်ဆင့် တရားစွဲဆိုရာ လျှောက်ထားသူတို့ဘက်မှ အခြားအချက်အလက်များအပြင် ဦးစိန်ဟန်သည် နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးဖြစ်သည့်အလျောက် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုခချသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက “ဦးစိန်ဟန်သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်၍ လက်ဝယ်ရခဲ့သူဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား” ဟူသော ငြင်းချက်ကို ထုတ်နုတ်ပြီးနောက် နှစ်ဘက်ကြားနာ၍ တရားလို ဒေါ်ကျင်အိမ်အား အနိုင်ပေး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဒေါ်သန်းနှင့် ဒေါ်ရင်တို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် ရောတီတိုင်းတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆိုလျှင် တရားလိုဘက်မှ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်းပြဆိုရန်အလို့ငှာဖြစ်စေ၊ တရားပိုင်ဘက်မှ ထုခချချက်အဖြစ် တင်ပြရန်အလို့ငှာဖြစ်စေ အမှု၌ စွပ်စွဲတင်ပြရမည့် အရေးပါသောအကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာ သို့တည်းမဟုတ် ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက်အမှုသည်တို့အကြား အငြင်းပွားမှုရှိလျှင် ယင်းပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ငြင်းချက်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ စွဲဆိုသောအမှုမှာ

ဒေါ်သန်းပါ
နှင့်
ဒေါ်ကျင်အိမ်

လျှောက်ထားသူတို့အား အခွင့်အမိန့်အရနေထိုင်သူများအဖြစ်ဖြင့် အချင်း
ဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှ ပယ်ရှားပေးစေလိုမှုဖြစ်ပေရာ ဤအမှုမျိုးတွင် အဓိက
အားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် အချက်မှာ လျှောက်ထားသူတို့သည်
လျှောက်ထားခံရသူ၏ အခွင့်အမိန့်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၌ နေထိုင်
ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ် မြေ
နှင့် အိမ်ကို လျှောက်ထားခံရသူ၏ ခင်ပွန်း ဦးစိန်ဟန်က ဥပဒေနှင့်အညီ
ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ ဆိုသော ပြဿနာမှာ ဤအမှုကို အဆုံးအဖြတ်
ပြုရာ၌ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ပြီး အရေးပါသောကိစ္စဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်
ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ယင်းပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်ထုတ်နုတ်
ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

ထို့ကြောင့် မူလရုံးက ထုတ်နုတ်ကြားနာခဲ့သော ငြင်းချက်အမှတ်(၂)
မှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၄၊ နည်း ၁နှင့် မညီညွတ်သဖြင့် ယင်း
ငြင်းချက်ကို အမိန့် ၁၄၊ နည်း ၅ အရ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ယင်းငြင်း
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
များကိုလည်း ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် ကျန်ငြင်းချက်
များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက် စစ်ဆေး
အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ စရိတ်မရှိ။

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးသန့်စင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးလှဘုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးဟန်တင်ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်ရီပါ ၂*

† ၁၉၇၃
ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနဌာနရုံးခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (က)အရ တရားစွဲဆိုခြင်း-လက်ရှိအိမ်ရှင်သည်ယခင်အိမ်ရှင်လက်ထက် ကရုန်ရှိသော အိမ်လခ ကြေးများကိုပါ နို့တစ်စာတွင် ထည့်သွင်း တောင်းခံခဲ့ခြင်းသည် တရားဝင် မဝင်-ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့် အချက်မှာ အချင်း ဖြစ် အိမ်၏မူလပိုင်ရှင်သည် အယူခံတရားပြိုင် ဦးသန်းထွန်းဖြစ်၍ ဦးသန်း ထွန်းသည် ယင်းအိမ်ကို ဒေါ်ရီအား ၁၃၃၇ ခုနှစ် တပေါင်းလဆုတ် ၁၅ ရက် (၁၈-၃-၇၇)ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ပေးကမ်းခဲ့သည်။ သို့ ဖြစ်ရာ ဒေါ်ရီသည် ထိုနေ့မှစ၍ ဦးဟန်တင်တို့၏အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက် လာသည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်၍ ဦးဟန်တင်တို့ထံမှ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမှစ၍ အိမ်လခများ ဒေါ်ရီက ရခွင့်ရှိပေသည်။ ဒေါ်ရီသည် အိမ်ငှားများထံသို့ ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၀ ရက် ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (ခ) အကြောင်းကြားစာကို ယေးပို့စဉ်က ဒေါ်ရီတရားဝင်ရ ထိုက်သော ငှားရမ်းခများမှာ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမှ ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လကုန်အထိ(၄)လ ကာလအတွက် ငှားရမ်းခများသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်ဒေါ်ရီသည် သက်သေခံ(ခ) နို့တစ်စာတွင်(၉၇)လအတွက်အိမ်လခ များ တောင်းဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သည်ထက် ပို၍ တောင်းခံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမတိုင်မီ ကာလအတွက် အိမ်ငှားဦးဟန်တင်တို့ ပေးရန်ရှိသော

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၁၇၂
† ၁၉၇၀ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှု ၆၉(နေဖြူ)တွင် ချမှတ်သော ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့စွဲပါ ရော့တီတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အယူခံမှု။

ဦးဟန်တင်ပါ
၅ နှင့်
ဒေါ်ရီပါ]

အိမ်လခများမှာ မူလအိမ်ရှင် ဦးသန်းထွန်းရရန်ရှိသော အိမ်လခများဖြင့် ပေရာ ထိုအိမ်လခအကြွေးများကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၀-ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီဒေါ်ရီအား စာချုပ်စာတမ်းချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်း မတွေ့ရချေ။ ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ(ခ) နို့တစ်စာမှာ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ-၁၂(၁)(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးစိန်ဝင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့ နေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးသောင်းရီ (ခနုဖြူ) ဗဟိုတရားရုံးရှေ့ နေ။
ဦးကြည်မောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့ နေ။

ရောဝတီတိုင်း၊ ခနုဖြူမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၀/၇၈ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ရီနှင့် ဦးသန်းထွန်းတို့က အယူခံတရားလို ဦးဟန်တင်ပါ (၅)ဦးတို့အပေါ် (၉၇)လအတွက် အိမ်လခပေးရန်ပျက်ကွက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁)(က)အရ အိမ်နှင့်လုံမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို ဦးဟန်တင်တို့က မကျေနပ်သဖြင့် ရောဝတီတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက အယူခံမှုကို ပလပ် လိုက်သောကြောင့် ဦးဟန်တင်တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအယူခံတွင် အဓိကစဉ်းစားရန် ပြဿနာမှာ ဤအမှုကိုမစွဲဆိုမီ ဒေါ်ရီကိုယ်စား သူ၏အကျိုးဆောင်က အိမ်ငှားဦးဟန်တင်တို့ထံပေးပို့ခဲ့သော သက်သေခံ(ခ)နို့တစ်စာမှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုရှိမရှိ ဆိုသောအချက်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့် အချက်မှာ အချင်းဖြစ်အိမ်၏မူလပိုင်ရှင်သည်အယူခံတရားပြိုင်ဦးသန်းထွန်း ဖြစ်၍ ဦးသန်းထွန်းသည် ယင်းအိမ်ကို ဒေါ်ရီအား ၁၃၃၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် ၁၅ ရက်(၁၇-၃-၇၇)ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ပေးကမ်းခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ရီသည် ထိုနေ့မှစ၍ ဦးဟန်တင်တို့၏အိမ်ရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်လာသည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်၍ ဦးဟန်တင်တို့ထံမှ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလမှစ၍ အိမ်လခများ ဒေါ်ရီက ရရှိခွင့်ရှိပေသည်။ ဒေါ်ရီသည် အိမ်ငှားများထံသို့ ၁၃၃၉ ခုနှစ်ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၀ ရက် ရက်စွဲ

ဦးဟန်တင်ပါ
၅ နှင့်
ဒေါ်ရီပါ ၂

ပါ သက်သေခံ(ခ) အကြောင်းကြားစာကို ပေးပို့စဉ်က ဒေါ်ရီတရားဝင် ရထိုက်သော ငှားရမ်းခများမှာ ၁၃၃၀ ခုနှစ်၊တပေါင်းလမှ ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ နယုန်လကုန်အထိ (၄)လကာလအတွက် ငှားရမ်းခများသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါ်ရီသည် သက်သေခံ (ခ) နို့တစ်စာတွင် (၉၇)လ အတွက် အိမ်လခများ တောင်းဆိုထားသည်ဖြစ်ရာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက် သည်ထက် ပို၍တောင်းခံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ၁၃၃၀ ခုနှစ်၊တပေါင်းလ မတိုင်မီကာလအတွက် အိမ်ငှား ဦးဟန်တင်တို့ပေးရန်ရှိ သော အိမ်လခများမှာ မူလအိမ်ရှင် ဦးသန်းထွန်းရရန်ရှိသော အိမ်လခ များဖြစ်ပေရာ ထိုအိမ်လခအကြေးများကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဒေါ်ရီအား စာချုပ် စာတမ်းချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ခြင်း မတွေ့ရချေ။ ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ (ခ) နို့တစ်စာမှာ ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ-၁၂(၁) (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဤအမှုကို စတင်စွဲဆိုစဉ်က ဦးသန်းထွန်းသည် ဦးဟန်တင်တို့၏ အိမ် ရှင်မဟုတ်ဘော့သဖြင့် ဦးဟန်တင်တို့အပေါ် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)အရ၊ အိမ်ရှင်လိမ့် မှုစွဲဆိုခွင့်မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူ့အား တရားလိုအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေပေသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ဒေါ်ရီတို့ စွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်ပစ်လိုက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးအေးမောင်အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးထွန်းရှိန်နှင့်ဦးတင်အုန်းတို့
ဝါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးကြည်

နှင့်

ဦးအေးချို *

† ၁၉၇၃

စက်တင်

ဘာလ

၁၆ ရက်

တရားပြိုင် မလာသဖြင့် အမှုကို တဘက်သတ် ကြားနာစစ်ဆေးခြင်း-
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က) - အမှုချိန်းနေ့တွင်
တရားလိုလာ၍ တရားပြိုင်မလာလျှင် တဘက်သတ် စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း-
တဘက်သတ် စစ်ဆေးသွားမည်ဟု အမိန့်ချမှတ်ရန် မလိုခြင်း- ယင်း
အမိန့်မျိုး ချမှတ်ထားလျှင်လည်း အဆိုပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
အတွက် လျှောက်ထားရန်မလိုခြင်း- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊
နည်း (၇) ပြဋ္ဌာန်းချက်သဘော- ရုံးချိန်းတချိန်းပျက်ကွက်သဖြင့် တရား
ပြိုင်၏မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်
သည် အမှုတွင် ဆက်လက်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝမရှိတော့ဟု ဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိခြင်း- နည်း (၇) အရ တရားပြိုင်၏ အခွင့်အရေးနှင့်
တရားရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ- တဘက်သတ် ချမှတ်သော ဒီကရီ-
ယင်းဒီကရီနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်၏အခွင့်အရေး။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားပြိုင် မလာ၍ အမှုကို သူ၏ မျက်ကွယ်တွင်
စစ်ဆေးရန်အလို့ငှာ အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်
တရပ်ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁)
(က) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းနည်းဥပဒေတွင်
အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်
ရာ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို ၂၀-၁၀-၇၂ ရက်နေ့၌ တဘက်သတ်စစ်ဆေး
မည်ဖြစ်ကြောင်း ၂၇-၉-၇၂ ရက်နေ့၌ မှတ်တမ်းတင်၍ အမှုကို ရှေ့ဆိုင်း
လိုက်ခြင်းမှာ အမိန့်သဘောမသက်ရောက်ချေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါနေ့၌

* ၁၉၇၂ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၉၈။
† ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄၂ တွင် ချမှတ်သော (၁၀-၁၁-၇၂)
နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၈၃
ဦးကြည်
အိမ်
ဦးအေးရွှေ

ချမှတ်ထားသည်ဆိုသော အဆိုပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်
ထားဖို့မလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံးတရားပြိုင်ဦးကြည်က ထိုအမိန့်ကို
ပယ်ဖျက်ပေးရန် တိုင်းတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ အမှုကို
တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဆိုသော အမိန့်တည်ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး
သွားနေပြီ အမှုစစ်စေးရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိဟု ယူဆထားခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

အမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့် နေ့တနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ
တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာတွင် ထိုသို့ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့်အကြောင်းပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင်လာ
ရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ
အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်းပျက်ကွက်
သည့် အတွက် ခိုင်လုံသည့် အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် တရားပြိုင်သည်
ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာရှိသည့် ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့် မရနိုင်
တော့ချေ။ သို့သော် ရုံးချိန်းတချိန်း ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏
မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည်
အမှုတွင် ဆက်လက်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝ မရှိတော့ဟု တရားမကျင့်
ထုံးဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက်သတ်
စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာပါက
သက်သေခံသော တရားလိုကိုဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြုသက်သေများကိုဖြစ်စေ
ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့်ရှိပေသည်။ အမှုတွင် ချေလွှာတင်သွင်းပြီး ဖြစ်လျှင်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၈၊ နည်း ၂ (၂) အရ သက်သေခံ
အထောက်အထားများ တင်ပြခွင့်ရှိပေသည်။ အကယ်၍ တရားလိုဘက်ကို
စစ်ဆေးပြီးစီးသည်အထိ အကြောင်းမဲ့ပျက်ကွက်ခဲ့ပြီး အမှုကို လျှောက်လဲ
ချက်ပေးရန် ချိန်းဆိုထားသောနေ့ကျမှ တရားပြိုင်သည် တရားရုံးသို့
ရောက်ရှိလာလျှင် လျှောက်လဲချက်ပေးခွင့်ရှိပေသည်။ ဒီကရီချမှတ်သည့်
နေ့အထိ တရားပြိုင်က ဆက်လက် ပျက်ကွက်လျှင် ယင်း တဘက်သတ်
ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃
အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မဟုတ် တဘက်သတ်ဒီကရီကို
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်နိုင်ပေသည်။

ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးသန်းမောင်၊
ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
ပြင်ဆင်ရန်လျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးတင်လတ်၊ ဗဟိုတရားရုံး
ရွှေနေ။

၁၉၇၃
ဦးကြည်
နှင့်
ဦးအေးချို

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄၂/၈၁ တွင် ဦးအေး
ချိုက ဦးကြည်အပေါ် မြေကွက် (သို့မဟုတ်) မြေကွက်၏တန်ဖိုးကို ရလိမ့်
စွဲဆိုရာ ထိုဦးတရားရုံးက ငြိမ်းချက်များထုတ်နုတ်ပြီးနောက် တရားလို
ဘက်ကို စတင်စစ်ဆေးရန် ၂၆-၉-၈၂ ရက်နေ့သို့ ချိန်းဆိုသည်။ ထိုနေ့တွင်
တိုင်းတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဝင်များ မစုံလင်သောကြောင့် ၂၇-၉-၈၂ ရက်
နေ့သို့ ထပ်မံချိန်းဆိုလိုက်သည်။ ရက်ချိန်းနေ့တွင် တရားလိုနှင့် သူ၏ရှေ့နေ
ရောက်ရှိသော်လည်း တရားပြိုင်ဘက်မှ မည်သူမျှ မရောက်ရှိသောကြောင့်
တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို တဘက်သတ်ကြားနာရန် ၂၀-၁၀-၈၂ ရက်
နေ့သို့ ချိန်းဆိုလိုက်သည်။ ၃၀-၉-၈၂ ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားသူ
ဦးကြည်က အမှုကို တဘက်သတ်စစ်ဆေးသွားရန် ချမှတ်ထားသည့်
၂၇-၉-၈၂ ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။
တိုင်းတရားရုံးက ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့်
ဦးကြည်က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးရန် သတ်မှတ်သည့် ၂၇-၉-၈၂
ရက်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ မည်သူမျှမလာရောက်ခြင်းကြောင့် တိုင်းတရား
ရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆-နှင့် အမိန့် ၁၇၊ နည်း
၂-တို့အရ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။ တရားပြိုင်မလာ၍ အမှုကို သူ၏မျက်နှာဖုံးတွင် စစ်ဆေးရန်
အလို့ငှာ အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်တရပ်
ချမှတ်ရမည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၆ (၁) (က)
တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းဥပဒေတွင် အမှုကို
တဘက်သတ်စစ်ဆေးနိုင်သည်ဟူ၍သာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်း
တရားရုံးက အမှုကို ၂၀-၁၀-၈၂ ရက်နေ့၌ တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်
ဖြစ်ကြောင်း ၂၇-၉-၈၂ ရက်နေ့၌ မှတ်တမ်းတင်၍ အမှုကို ရှေ့ဆိုင်း
လိုက်ခြင်းမှာ အမိန့်သဘော မသက်ရောက်ချေ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ
နေ့၌ ချမှတ်ထားသည်ဆိုသော အဆိုပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
လျှောက်ထားဖို့ မလိုချေ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် မူလရုံး တရားပြိုင် ဦးကြည်က
ထိုအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တိုင်းတရားရုံးတွင် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမှာ
အမှုကို တဘက်သတ် စစ်ဆေးမည်ဆိုသော အမိန့် တည်ရှိနေသရွေ့
ကာလပတ်လုံး သူ့အနေဖြင့် အမှုစစ်ဆေးရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်
မရှိဟု ယူဆထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

၁၉၇၃
ဦးကြည်
နှင့်
ဦးအေးချို

အမှုကို ကြားနာရန် ချိန်းဆိုသည့် နေ့တနေ့တွင် တရားပြိုင်ဘက်မှ တရားရုံးသို့ လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ရာတွင် ထိုသို့ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုင်လုံသည့်အကြောင်းပြနိုင်လျှင် ထိုနေ့က တရားပြိုင်လာ ရောက်ဘိသကဲ့သို့ သူ့အား ကြားနာနိုင်သည်ဟု တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အကယ်၍ ရုံးချိန်းပျက်ကွက် သည့် အတွက် ခိုင်လုံသည့် အကြောင်း မပြနိုင်လျှင် တရားပြိုင်သည် ထိုနေ့တွင် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာရှိသည့် ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခွင့်မရနိုင် တော့ချေ။ သို့သော် ရုံးချိန်းတချိန်း ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားပြိုင်၏ မျက်ကွယ်တွင် အမှုကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တရားပြိုင်သည် အမှုတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် လုံးဝ မရှိတော့ဟု တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုကို တဘက် သတ်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တရားပြိုင်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာ ပါက သက်သေခံသော တရားလိုကိုဖြစ်စေ၊ တရားလိုပြုသက်သေများကို ဖြစ်စေ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့်ရှိပေသည်။ အမှုတွင် ချေလွှာတင်သွင်းပြီး ဖြစ်လျှင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၈၊ နည်း ၂(၂)အရ သက်သေ ခံ အထောက်အထားများ တင်ပြခွင့်ရှိပေသည်။ အကယ်၍ တရားလို ဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးစီးသည်အထိ အကြောင်းမဲ့ပျက်ကွက်ခဲ့ပြီး အမှုကို လျှောက်လဲချက်ပေးရန် ချိန်းဆိုထားသော နေ့ကျမှ တရားပြိုင်သည် တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိလာလျှင် လျှောက်လဲချက်ပေးခွင့်ရှိပေသည်။ ဒီကရီ ချမှတ်သည့်နေ့အထိ တရားပြိုင်က ဆက်လက်ပျက်ကွက်လျှင် ယင်းတဘက် သတ် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၁၃ အရ လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မဟုတ် တဘက်သတ်ဒီကရီကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ အရ အယူခံဝင်နိုင်ပေသည်။

ဤအမှုတွင် ၂၈-၉-၈၂ ရက်နေ့၌ တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆို ခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့တွင် တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးခဲ့ခြင်း မရှိသော ကြောင့် တရားပြိုင် ဦးကြည်အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၇ အရ လျှောက်ထားရန် အကြောင်းတစုံတရာမပေါ်ပေါက်ချေ။ ဦးကြည်အနေဖြင့် နောက်ရက်ချိန်းများတွင် တရားရုံးသို့ သွားမြဲသွား၍ အမှုတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် တရားလိုကို ဖြစ်စေ၊ သူပြုသော သက်သေများကိုဖြစ်စေ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့် ရှိပေသည်။

ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်နေက ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရုံးချိန်း အမှတ်မှားမိသောကြောင့် ဖြစ်ရကြောင်း ဦးကြည်က တိုင်း တရားရုံးတွင် ဆောလျင်စွာ တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ၂၀-၉-၀၂ ရက်နေ့က ဦးကြည် ရုံးချိန်းပျက်ကွက်ရခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့မဟုတ်သဖြင့် ခွင့်လွှတ်သင့်ပေသည်။

၁၉၇၃
ဦးကြည်
နှင့်
ဦးအေးချို

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးတွင် ထိုအမိန့်အရ တဘက်သတ် စစ်ဆေးကြားနာထားခြင်းရှိပါက စစ်ဆေး ကြားနာပြီးသည့် သက်သေများ၏ စရိတ်များနှင့် တိုင်းတရားရုံးက သတ်မှတ်ပေးသည့် ရှေ့နေစရိတ်ကို ဦးကြည်ကကျခံပါက တရားလိုနှင့် စစ်ဆေးပြီးသက်သေများကို ဦးကြည်အား ပြန်လှန်စစ်ဆေးခွင့်ပြုရန် တိုင်းတရားရုံးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ဤအမိန့်အတွက် စရိတ်မရှိ။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးလှဘုန်းအဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးအေးမောင်နှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၇၃
ဇူလိုင်လ
၇ ရက်

ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ (၂)

ဒေါ်ခင်ခင်အေး ပါ (၃)

နှင့်

ဦးညွန့်ဝင်း ပါ (၁၀) *

အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူကို နှင်ထုတ်လို့မူ-တချိန်က အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူဖြစ်လင့်ကစား နောက်ပိုင်းတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ နေထိုင်သူဖြစ်လျှင် ၎င်းအား အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ် နှင်ထုတ်နိုင်ခွင့်မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ဒေါ်မမကြီးပိုင်အဖြစ် ကျန်ရစ်သည် ဆိုသည့် အချင်းဖြစ် အိမ်ကို အမွေဆက်ခံရရှိမည်ဖြစ်၍ တချိန်က ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ယင်းအိမ်တွင် ဒေါ်မမကြီး၏ အခွင့် အမိန့် အရ နေထိုင်လာခဲ့သည့် တိုင်အောင် ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်းသည် ယင်းအိမ်၌ မိမိ၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ နေထိုင်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သည့်အလျောက် ဒေါ်မမကြီး၏ အခြားအမွေစားအမွေခံတို့သည် ဒေါ်ခင်ခင်အေးအား ဒေါ်မမကြီး၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ပေ။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးဌေးလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမင်းအောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မမကြီး၏ တူမဖြစ်၍ ဒေါ်မမကြီးက ၎င်းအား ကိစ္စိမသမီးအဖြစ် စာချုပ်စာတမ်းဖြင့် မွေးစားထားသည်။ မောင်ခိုင်မင်း၊ မောင်နေအောင်နှင့် မခင်သက်သက်ဝင်းတို့သည် ဒေါ်ခင်ခင်အေးနှင့် ဦးသိန်းညွန့်တို့၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသည်။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၀ နှင့် ၈၁။
† ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၇၊ ၁၇၉ တွင် ချမှတ်ထားသည့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

ဒေါ်မမကြီးက ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် သင်္ကန်းကျွန်းမြို့၊ ရပ်ကွက်အမှတ် (၂၀)၊ မြေကွက်အမှတ် ၆၁၊ စာရင်းပေါက်သော ဘိုးဘွားပိုင်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံတို့ကို မောင်ခိုင်မင်း၊ မောင်နေအောင်နှင့် မခင်သက်သက်ဝင်းတို့အား ပေးကမ်းသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် တရားမဝင် ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် ယင်းစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၈/၈၀ (သင်္ကန်းကျွန်း) တွင် စွဲဆိုသည်။

၁၉၈၃
ဒေါ်ခင်ခင်
အေး ပါ (၂)
ဒေါ်ခင်ခင်
အေး ပါ (၃)
နှင့်
ဦးညွန့်ဝင်း
ပါ (၁၀)

ထို့နောက် ဒေါ်မမကြီးက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၇၉/၈၀ (သင်္ကန်းကျွန်း) တွင် ဒေါ်ခင်ခင်အေး၊ ဦးသိန်းညွန့်နှင့် မခင်သက်သက်ဝင်းတို့အပေါ် အထက်ဖော်ပြပါမြေပေါ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်အမှတ် ၇၂ (စီ) မှ ခေတ္တနေခွင့်ပြုထားသူများအဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။

အမှုဆိုင်နေစဉ်တွင် ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သွားရာ ၎င်း၏ ကိစ္စိမ မွေးစားသားသမီးများဖြစ်ကြသည့် ဦးညွန့်ဝင်း ပါ (၁၀) ဦးတို့အား တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် တိုင်းတရားရုံးက အမှုနှစ်မှုတွင် “တရားလိုဒေါ်မမကြီးသည် ၁၆-၆-၈၀ နေ့က ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များသည် အမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း ဆက်လက်စွဲဆိုခွင့်မရှိတော့ဆိုခြင်း မှန်သလား” ဟူသော ပဏာမငြင်းချက်ကို ထုတ်နုတ်ကြားနာပြီးနောက် ဦးညွန့်ဝင်းတို့အား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်ခင်ခင်အေးနှင့် ဦးသိန်းညွန့်တို့က ဗဟိုတရားရုံး တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၀/၈၂ တွင်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်အေး၊ မောင်ခိုင်မင်းနှင့် မောင်နေအောင်တို့က တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၁/၈၂ တွင်လည်းကောင်း အသီးအသီး ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းကြသည်။ အမှုနှစ်မှုတွင် ပေါ်ပေါက်သည့်အကြောင်းခြင်းရာနှင့် ဥပဒေပြုသနာတို့မှာ တူညီကြသည့်အလျောက် ဤအမိန့်သည် အဆိုပါ အမှုနှစ်မှုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

ဤအမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့် ဒေချက်မှာ ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ကွယ်လွန်သူ တရားလို ဒေါ်မမကြီး၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မမကြီးက ဒေါ်ခင်ခင်အေးအား ကိစ္စိမသမီးအဖြစ် မွေးစားသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၀/၈၁ တွင် ၂၆-၂-၈၁ နေ့က တရားစွဲဆိုခဲ့သည်ဟု ဦးညွန့်ဝင်းက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၇၉/၈၀ တွင် ကတိသစ္စာပြုလွှာ တင်သွင်းထားသည်ကို

၁၉၈၃

ဒေါ်ခင်ခင်
အေးပါ (၂)
ဒေါ်ခင်ခင်
အေးပါ (၃)
နှင့်
ဦးညွန့်ဝင်း
ပါ (၁၀)

တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် ၁၈-၉-၈၀ နေ့၌ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၇/၈၀ (သင်္ကန်းကျွန်း) ကို စွဲဆိုစဉ်က လည်းကောင်း၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၅၉/၈၀ (သင်္ကန်းကျွန်း) ကို ၁၅-၁၀-၈၀ နေ့က စွဲဆိုစဉ်က လည်းကောင်း ဒေါ်ခင်ခင်အေးမှာ ဒေါ်မမကြီး၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမထွက်ချေ။ ဤပြင်ဆင်မှု များကို လျှောက်လဲစဉ်က သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ် တရားရုံးတွင် စွဲဆိုထား သော အမှု၌ ဒေါ်မမကြီးအနိုင်ရခဲ့ကြောင်း ဦးညွန့်ဝင်းတို့ဘက်မှ တင်ပြ နိုင်ခြင်းမရှိသည့်အလျောက် ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မမ ကြီး၏ ကိစ္စိမသမီးအဖြစ်ဖြင့် ဆက်လက်တည်နေသေးကြောင်း ပေါ် ပေါက်လေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သောအခါ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများကို ဒေါ်ခင်ခင်အေးက သူ၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည့် မောင်ခိုင်မင်းတို့အား ပေးကမ်းသော စာချုပ်မှာ ဒေါ်မမကြီး အဆို ပြုသည့်အတိုင်း ပျက်ပြယ်သော စာချုပ်ဖြစ်သည် ဆိုစေဦးတော့ ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် အဆိုပါပစ္စည်းများ၏ တစ်စိတ်တဒေသကို အမေ ဆက်ခံရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဒေါ်ခင်ခင်အေးအနေဖြင့် မိမိရခွင့်ရှိသော အမှုစုံကို မောင်ခိုင်မင်းတို့အား ပေးကမ်းခြင်းမှာ တရားဝင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ သူချုပ်ဆိုခဲ့သော မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်မှာ လုံးဝ ပျက်ပြယ်မည် ဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးညွန့်ဝင်းတို့က စာချုပ် တရပ်လုံးမှာ ပျက်ပြယ်သဖြင့် ဖျက်သိမ်းပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ဒေါ်မမကြီး ပိုင်အဖြစ် ကျန်ရစ်သည့်အဆိုသည့် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို အမေဆက်ခံရရှိမည် ဖြစ်၍ တချိန်က ဒေါ်ခင်ခင်အေးသည် ယင်းအိမ်တွင် ဒေါ်မမကြီး၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်လာခဲ့သည် တိုင်အောင် ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန် သောအခါ ၎င်းသည် ယင်းအိမ်၌ မိမိ၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ နေထိုင်သည် ဟု ကောက်ယူနိုင်သည့်အလျောက် ဒေါ်မမကြီး၏ အခြားအမေစား အမေခံတို့သည် ဒေါ်ခင်ခင်အေးအား ဒေါ်မမကြီး၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုများကို ခွင့်ပြု၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ ၄-၅-၈၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်မမကြီးစွဲဆိုခဲ့သော အမှု နှစ်မှုကို ပယ်လိုက်သည်။ ဤအမိန့်အတွက် စရိတ်မရှိ။

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇာမို့နှင့် ဦးထွန်းရှိန် တို့ပါဝင်သော(မန္တလေးရုံးထိုင်) ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးခင်မောင် ပါ (၂)

နှင့်

ဦးတင်ရွှေ ပါ (၉) *

† ၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၅ ရက်

ကျေးရွာတွင်တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း-မြို့ပြဒေသ၌ တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း-ယင်းအမှုအမျိုးအစား နှစ်မျိုးတို့၏ အမှုဖြစ် အကြောင်း အရာခြားနားချက်- ရွှေနေ၏ဝန်ခံချက်- တရားမမှုတွင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည် တဦးဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရွှေနေ၏ဝန်ခံချက်နှင့် ထိုရွှေနေ၏ ဥပဒေကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ခံချက်တို့သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုချင်း မတူခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ်အကြောင်း အရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊
- (၃) တရားပိုင်သည် အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ ဖယ်ရှားမပေးခြင်း။

---

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၀၄။
† ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ အယူခံမှု အမှတ် ၇၇ တွင် ချမှတ်ထားသည့် မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ (၉)

မြို့ပြဒေသ၌ တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) နှင့် လည်းကောင်း သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊
- (၃) တရားပြိုင်သည် အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ ဖယ်ရှားမပေးခြင်း၊
- (၄) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)မှ (စ)ပါ ကိစ္စတရပ်ရပ်မှ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်ခြင်း။

အထက်ဖော်ပြပါ နှင်လိုမှု နှစ်မျိုးအနက် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အငှားချထားသော ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အမှုဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ သက်သက်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်လိုမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာထက် ပိုမိုကျယ်ဝန်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ပထမအမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာသည် ဒုတိယ အမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာကိုပါ လွှမ်းခြုံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ထပ်မံ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမမှု တမှုတွင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တစ်ဦးဘက်မှ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သော ရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုချင်း မတူချေ။ အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်သည် သူ့အမှုသည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသော်လည်း ဥပဒေကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရွှေနေ တစ်ဦး၏ မှားယွင်းသော ဝန်ခံချက်မှာ သူ့အမှုသည်၏ အကျိုးကို ထိခိုက်စေခြင်းမရှိချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးမြစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားခံအတွက် ။ ။ ဦးလွန်းမောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

၁၉၈၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ (၉)

မိုးကုတ်မြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁/၇၆ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးတင်ရွှေ၊ ဦးတင်ငွေ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်အောင်၊ ဦးတင်အောင်မင်း၊ ဦးစိန်အောင်မင်း၊ ဦးဇော်ဝင်းမြင့် (ဤအယူခံတွင် ဦးအောင်ဝင်းမြင့် ဟု မှားယွင်း ဖော်ပြထားသည်)၊ ဒေါ်မင်းမင်းအေး၊ ဒေါ်ချိုချိုမာနှင့် ဦးညီလေးတို့၏ မိခင် ဒေါ်ရွှေက အယူခံတရားလို ဦးခင်မောင်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အမှု အတောအတွင်း ဒေါ်ရွှေကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ဦးတင်ရွှေတို့က ဒေါ်ရွှေ၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အမှုတွင် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် အမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။ ဦးတင်ရွှေတို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ အနိုင်ရရှိသောကြောင့် ဦးခင်မောင်တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ရွှေက မိုးကုတ်မြို့နယ်၊ ကသဲဗိုလ်ကုန်းရပ်ရှိ အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ မိမိပိုင်ဖြစ်၍ ဦးခင်မောင်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့အား အင်္ဂလိပ်ပြက္ခဒိန်လအတိုင်း တလလျှင် ကျပ် ၂၀၀/-နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်း၊ မိမိလက်ရှိ နေထိုင်လျက်ရှိသည့်အိမ်တွင် အိမ်ထောင်စုဦးရေ များပြားသောကြောင့် နေရာကျပ်တည်းသဖြင့် ဦးခင်မောင်တို့ နေထိုင်သည့် အိမ်ကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ရိုးဖြောင့်သော သဘောဖြင့် ပြန်လည် ရလိုကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးခင်မောင်တို့အား ထိုအိမ်မှ ၃၁-၁၂-၇၅ နေ့ကို နောက်ဆုံးထား၍ ထွက်ခွာပေးရန် အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြ၍ သူတို့အား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုသည်။

အယူခံတရားလိုတို့က မိမိတို့သည် ဒေါ်ရွှေ၏ အိမ်ငှား မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုသည်။ သို့သော် ဤအယူခံတွင် သူတို့၏ ရွှေနေက သူတို့သည် ဒေါ်ရွှေ၏ အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ ယင်း ဝန်ခံချက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်အလျောက် ထိုဝန်ခံချက်အပေါ် အခြေခံကာ ဦးခင်မောင်တို့သည် ဒေါ်ရွှေ၏အိမ်ငှားဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် ဦးခင်မောင်တို့က အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဒေါ်ရွှေ၏

၁၉၇၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ (၉)

ခင်ပွန်းဖြစ်သော ကုယ်လွန်သူ ဦးဘခင်ထံမှ ငှားရမ်းခဲ့စဉ်က သူတို့နှင့် အတူ လိုက်ပါသွားသော ဦးလှရွှေ (လိပြ-၆)၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း ထိုအချက်မှာ ထင်ရှားပေသည်။

ကသဲဗိုလ်ကုန်းကျေးရွာ ပြည်သူ့ကောင်စီဝင် ဦးလှသိန်း(လိပြ-၂)၏ ထွက်ဆိုချက် အရ အချင်းဖြစ် အိမ်မှာ ကသဲဗိုလ်ကုန်း ကျေးရွာတွင် တည်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဤအချက် မှန်ကန်ကြောင်း နှစ်ဘက် ရွှေနေများက ဤအယူခံတွင် ဝန်ခံကြသည်။ အယူခံ တရားလိုတို့၏ ရွှေနေက အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ မြို့ပြဒေသအတွင်း တည်ရှိ ခြင်းမရှိပါပဲလျက် ထိုအိမ်မှ အိမ်ငှားတို့အား ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) အရ နှင်ထုတ် ပေးရန် စွဲဆိုသော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ တဘက်ရွှေနေကလည်း ဤအချက်ကို ဝန်ခံသည်။

ကျေးရွာတွင်တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင် သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊
- (၃) တရားပြိုင်သည် အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ ဖယ်ရှား မပေးခြင်း။

မြို့ပြဒေသ၌တည်ရှိသော အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်မှုမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) နှင့်လည်းကောင်း သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမှုမျိုး၌ အမှုဖြစ်အကြောင်း အရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလို၏ အိမ်ငှားဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) အငှား ချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တရပ်ရပ်အရ ရပ်စဲပြီးခြင်း၊

(၃) တရားပြိုင်သည် အငှားချထားသည် ဥပစာမှ ဖယ်ရှားမပေးခြင်း၊

(၄) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (က) မှ (စ) ပါ ကိစ္စအရပ်ရပ်မှ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်ခြင်း။

၁၉၇၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးထင်ရွှေ
ပါ (၉)

အထက်ဖော်ပြပါ နှင့်လို့မူ နှစ်မျိုးအနက် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အငှားချထားသော ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင့်လို့မူတွင် ပေါ်ပေါက်သော အမှုဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေသက်သက် နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားအား နှင့်လို့မူတွင် ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာထက် ပိုမိုကျယ်ဝန်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် ပထမ အမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာသည် ဒုတိယအမှုအမျိုးအစား၌ အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာကိုပါ လွှဲပြောင်းကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်ရွှေကဏ္ဍအမှုတွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည့် အချင်းဖြစ် အိမ်ကို ဦးခင်မောင်တို့အား အငှားချထားမှုကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေနှင့်အညီ ရပ်စဲပြီးနောက် နှင့်လို့မူ စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်သဖြင့် ဒေါ်ရွှေသည် ဦးခင်မောင်တို့အား ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ အရ ဒီကရီရထိုက်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ ရွှေနေက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) အရ ဒေါ်ရွှေစွဲဆိုခဲ့သော အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယင်းဝန်ခံမှုမှာ ဥပဒေကြောင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့်အလျောက် သူ၏ ဝန်ခံချက်သည် မှားယွင်းသည်ဟု ယူဆပါက တရားရုံးအနေဖြင့် ထိုဝန်ခံချက်ကို လက်မခံပဲ နေခွင့်ရှိပေသည်။ တရားမမှု တမူတွင် အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တဦးဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်သည် ဥပဒေကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုခြင်း မတူချေ။ အကြောင်းခြင်းရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွှေနေ၏ ဝန်ခံချက်သည် သူ့အမှုသည်ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသော်လည်း ဥပဒေကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရွှေနေတဦး၏ မှားယွင်းသော ဝန်ခံချက်မှာ သူ့အမှုသည်၏ အကျိုးကို ထိခိုက်စေခြင်း မရှိချေ။

၁၉၇၃
ဦးခင်မောင်
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ရွှေ
ပါ (၉)

ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်
မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (၈) အရ
ချမှတ်သော ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေအရ
နှင်ထုတ်မှုဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။ နှစ်ဘက်အမှုသည်များသည် ဤအယူခံ
တွင်ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကျခံကြစေ။

(မှတ်ချက်—မူသရုံး တရားလိုအား ရုံးခွန်ကို ဖြည့်စွက်ထမ်းဆောင်ရန်
ထပ်မံအမိန့်ချမှတ်သည်။)

တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထင်အောင်နှင့်ဦးထွန်းရှိန် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးငွေသိန်း

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သောင်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားပြုသူ)

နှင့်

၁။ ဦးအောင်ဖေ   ၂။ ဒေါ်ရွှေကျင်*

† ၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၉ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၃၊ နည်း (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် - အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ်တဦးသည် သက်ဆိုင်ရာ အမှုသည်ကိုယ်စား တရားရုံး တွင် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိခြင်း-တရားရုံးသည် အမှုသည် တဦးဦးအား တရားရုံးသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်၍ သက်သေခံရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၃၊ နည်း(၁)ပါပြဋ္ဌာန်းချက် များအရဆိုလျှင် အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် တဦးသည် သက်ဆိုင်ရာ အမှုသည် ကိုယ်စား တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် ဦးကျော်သိန်းသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာရသူ တဦးအနေဖြင့် ဒေါ်သောင်းကိုယ်စား တရားရုံး ၌ သက်သေခံခွင့်ရှိသူ ဖြစ်ပေသည်။ အမိန့် ၃၊ နည်း(၁)၏ ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးသည် အမှုသည်တဦးဦးကို တရားရုံးသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်သက်သေခံရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားပိုင်ဒေါ်သောင်း အား အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်သိန်းမှတစ်ဆင့် အစစ်ခံခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းပယ်ပြီး ဒေါ်သောင်းကိုယ်တိုင် အစစ်ခံရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးစိုးလွင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပိုင်အတွက်။ ။ဦးချိန်ဖိုး၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၇၀။
† ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၈၁ တွင် ချမှတ်သော(၁၄-၅-၇၂) နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၈၃

ဦးငွေသိန်း

နှင့်

၁။ ဦးအောင်

ဖေ

၂။ ဒေါ်ရွှေ

ကျင်

မော်လမြိုင်မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၇၅ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဦးအောင်ဖေ၊ ဒေါ်ရွှေကျင်တို့က ဒေါ်သောင်းအံပေါ် အခွင့် အမိန့်အရ နေထိုင်သူအဖြစ်ဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့ ဖက်ကဲကုန်းရပ် ကမ်းနား လမ်း အိမ်အမှတ် ၂၆(အေ)မှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ တရားလို နှင့်သက်သေများ စစ်ဆေးပြီးနောက် တရားပြိုင်နှင့် သက်သေစစ်ရန် အဆင့်ရောက်ရှိချိန်တွင် တရားပြိုင် လာရောက်အစစ်မခံသဖြင့် တရားပြိုင် စစ်ဆေးရန် ၂၂-၅-၈၁ ရက်နေ့ကို နောက်ဆုံးရက်ချိန်းအဖြစ် ချိန်းဆို ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့တွင် တရားပြိုင်အကျိုးဆောင်လာသော်လည်း တရားပြိုင်လာရောက် အစစ်ခံရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံးက တရားလိုစွဲဆိုသည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်သောင်းသည် မှန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၈၁/၈၁ တွင် အယူခံ ဝင်ရောက်နေစဉ်အတွင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် သူ၏နေရာတွင် ဦးငွေသိန်းက တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အယူခံကို ပြည်နယ်တရားရုံးက ပလပ်ခဲ့သဖြင့် ဦးငွေ သိန်းက မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရား ရုံး၌ ဤဒုတိယအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

အမှုတွဲရှိ မှတ်တမ်းများအရ တရားပြိုင်ဒေါ်သောင်းသည် သူ၏ကိုယ် စားလှယ် လွှဲစာရသူ ဦးကျော်သိန်းမှတစ်ဆင့် အစစ်ခံခွင့်ပြုရန် ၁၉-၅-၈၀ ရက်နေ့က မြို့နယ်တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားရာ ယင်းလျှောက်လွှာကို တရားရုံးက ပလပ်ပြီး တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၃၊ နည်း(၁) အရ တရား ပြိုင် ဒေါ်သောင်းကိုယ်တိုင် လာရောက်အစစ်ခံရန် ၂၅-၈-၈၁ ရက် နေ့စွဲ ပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် တရားပြိုင် ဒေါ်သောင်းအစစ်ခံရန် ရက်ချိန်း အကြိမ်ကြိမ်ပေးခဲ့ရာ တရား ပြိုင်နေမကောင်း၍ သူ၏ကိုယ်စား ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးကျော်သိန်းမှ တစ်ဆင့် အစစ်ခံခွင့်ပြုရန် ၂၂-၅-၈၁ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံလျှောက်ထားရာ ယင်းလျှောက်လွှာကို ပလပ်ပြီး တရားလိုစွဲဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဒီကရီ ချမှတ် ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၃၊ နည်း(၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်တဦးသည် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည် ကိုယ်စား တရား ရုံးတွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသဖြင့် ဦးကျော်သိန်းသည် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာ ရသူ တဦးအနေဖြင့် ဒေါ်သောင်းကိုယ်စား တရားရုံး၌ သက်သေခံခွင့် ရှိသူ ဖြစ်ပေသည်။ အမိန့် ၃၊ နည်း(၁)၏ ခြွင်းချက်အရ တရားရုံးသည် အမှုသည်တဦးဦးကို တရားရုံးသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သော် လည်း ကိုယ်တိုင်သက်သေခံရန် ဆင့်ဆိုနိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိ

ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ မြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားပြိုင်ဒေါ်သောင်းအား အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်သိန်းမှတစ်ဆင့် အစစ်ခံခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထား ချက်ကို ငြင်းပယ်ပြီး ဒေါ်သောင်းကိုယ်တိုင် အစစ်ခံရန် အမိန့်ချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ် တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မြို့နယ်တရား ရုံးသည် အမှုကို မူလနံပါတ်အတိုင်း ပြန်လည်လက်ခံ၍ ကွယ်လွန်သူ တရားပြိုင် ဒေါ်သောင်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်နှင့် သူတင်ပြသော သက်သေများကို ဥပဒေနှင့် အညီ ဆက်လက် စစ်ဆေး ကြားနာရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

၁၉၇၃
ဦးငွေသိန်း
နှင့်
၁။ ဦးအောင်
ဗေ
၂။ ဒေါ်ရွှေ
ကျင်

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ကိုစိန်သောင်း

နှင့်

ကိုလှကြိုင် *

† ၁၉၇၃
မက်ကင်သာ
မေ ၂၀ ရက်

မြန်မာ့ ဓလေ့ ထုံးတမ်း ဥပဒေ—အမွေရှင်ကို ပြုစု စောင့်ရှောက်ခဲ့သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူစိမ်း သို့မဟုတ် သာမန် ဆွေမျိုးသည် အမွေခံ သားချင်းများကို အမွေမှ မဖယ်ထုတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာ့ဓလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိုယ်ရေးပြားရောဂါ သည် မပုစော၏ အမွေနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေသူ အမွေခံသားချင်းတယောက်သည် အခြားအမွေခံသားချင်းများကို ကျော် လွန်၍ တဦးတည်း အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူစိမ်းတယောက်သည် လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတယောက်သည် လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ မပုစော၏ အမွေခံ သားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် ။ ။ ဒေါက်တာမောင်မောင်ကျော်၊
ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက် ။ ။ ဦးစိုးမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

မကွေးမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၇၉ တွင် အယူခံ တရားလိုကိုစိန်သောင်းက အယူခံတရားပြိုင်ကိုလှကြိုင်အပေါ် ကွယ်လွန်သူ မပုစော ကျန်ရစ်သည့် ထန်းပင် ၅၀ နှင့် အုန်းပင် ၃-ပင်တို့ကို အမွေ ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် ထိုပစ္စည်းများ လက် ရောက်ရလိမ့်မူ စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ မကွေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမ အယူခံမှု အမှတ် ၁၉/၈၂ တွင် ကိုလှကြိုင်က အယူခံဝင်ရောက်သော အခါ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ထန်းပင် ၃၅-ပင်နှင့် အုန်းပင် ၂-ပင်ကို ကိုလှကြိုင် ရရှိ ခံစားစေပြီး ကျန်

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၈၃။
† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ အယူခံမှု အမှတ် ၁၉ တွင် ချမှတ်သော (၂၁-၆-၈၂) နေ့စွဲပါ မကွေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

သန်းပင် ၁၅-ပင်နှင့် အုန်းပင် (၁)ကိုသာ ကိုစိန်သောင်းရရှိ ခံစားစေရန် ပြင်ဆင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သဖြင့် ကိုစိန်သောင်းက မကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤဒုတိယအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၈၃
ကိုစိန်သောင်း
နှင့်
ကိုလှကြိုင်

အမှုမှာ ကိုစိန်သောင်းက ကွယ်လွန်သူ မပုစောသည် အပေတူ အမေကဲ့ အစ်မတော်သူဖြစ်သဖြင့် မိမိသည် မောင်တယောက်အနေဖြင့် မပုစော ကျန်သည့် ပစ္စည်းများကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြု၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုလှကြိုင်က မပုစောမှာ ကိုယ်ရေးပြား ရောဂါသည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအား ၁၂-နှစ်လုံးလုံး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် လာခဲ့သူဖြစ်၍ မိမိသာလျှင် မပုစော အမွေကို ဆက်ခံထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း ထုချေခုံရာ တိုင်းတရားရုံးက ကိုလှကြိုင်ထုချေချက်ကို လက်ခံ၍ ကိုလှကြိုင် ပါ အမွေခံစားထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာ့ ဓလေ့ ထုံးတမ်း ဥပဒေ အရ ဆိုလျှင် ကိုစိန်သောင်းသည် ကွယ်လွန်သူ မပုစောနှင့် ဖအေတူ အမေကဲ့ မောင်နှမတော်စပ်သဖြင့် မပုစောနှင့် တဝမ်းကွဲ မောင်နှမမျှသာ တော်စပ်သူ ကိုလှကြိုင်ထက် မျိုးဆက်နီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် ကိုစိန်သောင်းသာလျှင် မပုစောအမွေ ကို ရထိုက်သူ အမွေခံအမွေစား တယောက်ဖြစ်ပေသည်။ ကိုလှကြိုင်သည် မပုစောနှင့် သာမန်ဆွေမျိုးသားချင်း တော်စပ်သည်မှလွဲ၍ မပုစော၏ အမွေကို ဆက်ခံနိုင်သူ အမွေခံ အမွေစားတယောက် မဟုတ်ပေ။

မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစော၏ အမွေနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေသူ အမွေခံ သားချင်းတယောက်သည် အခြားအမွေခံသားချင်းများကို ကျော်လွန်၍ 'တဦးတည်း အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့် ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုး မတော်စပ်သည့် သူစိမ်းတယောက်သည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတယောက်သည် လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ မပုစော၏ အမွေခံ သားချင်းများကို အမွေမှ ထုတ်ပယ်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကိုလှကြိုင် သည် ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစောအား ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သူ တယောက်ဖြစ်၍ မပုစော၏ အမွေကို လက်ခံနိုင်သူ အမွေခံသားချင်း တယောက်ဖြစ်ကြောင်း တိုင်းတရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေ နှင့်မညီ မှားယွင်းပေသည်။

အယူခံ တရားပြိုင်၏ အကျိုးဆောင်က ကွယ်လွန်သူ၏ ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့မူ မစွဲနိုင်ပဲ အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မူသာလျှင် စွဲဆိုနိုင်သဖြင့် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း လျှောက်

၁၉၇၃
ကိုစိန်သောင်း
နှင့်
ကိုလှကြိုင်

ထားတင်ပြသည်။ အမေ့ဆိုင် အချင်းချင်း ဖြစ်ပွားသည့် မှုခင်းကိစ္စ
များတွင် အမေ့ပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုသာလျှင် စွဲဆိုရမည်ဖြစ်သော်
လည်း ဤအမှုတွင် ကိုလှကြိုင်သည် ကွယ်လွန်သူ မပုစော ကျန်ရစ်သည့်
အမေ့ပုံ ပစ္စည်းတွင် အမေ့ဆိုင် တဦး မဟုတ်ပေ။ ကိုလှကြိုင်သည်
ကွယ်လွန်သူ မပုစောနှင့် သာမန် ဆွေမျိုးသားချင်းတဦးမျှသာ ဖြစ်၍
ကိုစိန်သောင်းသည် အမေ့ဆက်ခံသူ တဦးအနေဖြင့် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်း
များ လက်ရောက်ရလိမ့်မည်ဆိုခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီ မှားယွင်းသည်ဟု
မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မကေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အတည်ပြုလိုက်သည်။

တရားရုံးအဆင့်ဆင့် ကုန်ကျစရိတ်များကို အယူခံတရားပိုင်က ကျခံ
စေရမည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၅၀/-သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးအေးမောင် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်စာင်မြင့် ပါ (၄)

နှင့်

ဒေါ်ရွှေပု*

† ၁၉၈၃

ဇူလိုင်လ

၇ ရက်

မြက်ဟကြေငြာပေးစေလိုမှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကာလစည်းကမ်းသတ်-
ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်(၁၂၀)ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်-ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်ပါကာလကို တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိသည့် အခါ
က စ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြက်ဟကြေငြာပေးစေလိုမှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်
ကာလစည်းကမ်းသတ်မှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမ
ဇယား အမှတ်စဉ်(၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလအတိုင်းဖြစ်သည်။
ယင်းအမှတ်စဉ် (၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့်ကာလ (၆)နှစ်ကို “တရား
စွဲဆိုပိုင်ခွင့် ရရှိသည့်အခါက စ၍” ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင်
ကယ်လန်သူ ဒေါ်သိန်းရင်က အချင်းဖြစ်စာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ်
ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန် ယခင် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၊
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ ကို စွဲဆိုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ထိုအမှုစတင်စွဲဆိုစဉ်
ကပင် ဒေါ်ရွှေပု၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်များကို အတည်အလင်းငြင်းဆိုကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ရွှေပုအနေဖြင့် ထိုအမှုစွဲဆိုသည့် နေ့တွင်
ယခုအမှုကို စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူအတွက်။ ။ဦးကျော်ဇော်၊ ဗဟိုတရားရုံး
ရွှေနေ။

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူအတွက်။ ။ဦးမင်းဆွေ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၅/၈၁ (အလုံ)တွင်
ဒေါ်ရွှေပုက ဒေါ်သိန်းရင်၏ အမွေစား အမွေခံများ ဖြစ်ကြသည့်

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၈၂။
† ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၅ (အလုံ)တွင် ချမှတ်ထားသော
(၁၀-၉-၈၂) နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၇၈
ဒေါ်တင်မြင့်
၏ (၄)
နှင့်
ဒေါ်ရွှေပု

ဒေါ်တင်မြင့် ပါ ၄ ဦးတို့ အပေါ် ဒေါ်သိန်းရင်သည် နိုင်ငံတော်တရားရုံး
ချုပ်၏အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် ၁၀-၉-၆၂
ရက်စွဲပါ စာချုပ်သည် မှတ်ပုံတင်ထားသည့်အတိုင်း အရောင်းစာချုပ်
အဖြစ်ဖြင့် အပြည့်အဝအကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလာသည်ဟု အဆိုပြုကာ
မင်းစာချုပ်မှာ ထိုသို့အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြောင်း မြက်ဟကြေငြာ
ပေးရန်နှင့် ရောင်းချသည့် သစ်စက်ကို လက်ရောက်ရလို့ကြောင်းဖြင့်
တရားစွဲဆိုသည်။

ယခင် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ တွင်
ဒေါ်သိန်းရင်က ဒေါ်ရွှေပုအပေါ် ၎င်းချုပ်ဆိုခဲ့သော ၁၀-၉-၆၂ ရက်စွဲပါ
မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ
ကြေငြာပေးရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က “တရားလို
သည် တရားပြိုင်အား ငွေပေါင်း ၁၁၀၀၀-အပြင် စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်
နေ့ဖြစ်သော(၁၀-၉-၆၂)နေ့မှစ၍ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့ထိ ထိုငွေပေါ်တွင်
ရုံးအတိုးနှုန်းထားဖြစ်သည့် တနှစ်လျှင် ၆%အတိုးကိုပါ ပေးဆပ်ပါက
အဆိုပါ စာချုပ်ကို ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိ”ဟု မြက်ဟဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊
ဆိုသော် ဒေါ်သိန်းရင်သည် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်အတိုင်း
ငွေကျပ် ၁၁၀၀၀/နှင့်အတိုးငွေများကို ပေးဆပ်ခြင်းမပြုခဲ့ကြောင်း အဆို
ပြု၍ စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်တင်မြင့်တို့က ယခင် နိုင်ငံတော် တရားရုံးချုပ်၊
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ ၌ ချမှတ်ခဲ့သော ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မီးသေ
ဇယားဆုံးဖြတ်ချက်များဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ရွှေပု စွဲဆိုထားသော အမှုမှာ
ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

တိုင်းတရားရုံးက အဆိုအချေများအရ ငြင်းချက်ငါးရပ်ထုတ်နုတ်၍
ငြင်းချက် နှစ်ရပ်ကို ပဏာမ ငြင်း ချက်များ အဖြစ် ကြားနာပြီး
ဒေါ်ရွှေပုအား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်တင်မြင့်
တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

တိုင်းတရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် ကြားနာအဆုံးအဖြတ်ပေး
ခဲ့သော ငြင်းချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- ၁။ ၁၀-၉-၆၂ နေ့စွဲပါ စာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ယခင်တရားရုံးချုပ်၊
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ တွင် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍
ယခုအမှုတွင် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သည်မှာ မှန် မမှန်။

၂။ တရားလိုသည် ယခုအမှု စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော် လွန်နေသည်ဆိုတာ မှန်ပါသလား။

၁၉၈၃
ဒေါ်တင်မြင့်
ပါ (၄)
နှင့်
ဒေါ်ရွှေပု

ယခင်နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ တွင် အချင်းဖြစ်စာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့်ပြဿနာ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်ရွှေပုနှင့် ဒေါ်သိန်းရင်တို့ အကြားတွင် အငြင်းပွားခဲ့ ကြသည့်အလျောက် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက် ထုတ်နုတ် စစ်ဆေး ကြားနာပြီးနောက် ယင်းစာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အငြင်းပွား သည့် ငြင်းချက်တရပ်ကို အမှုတစ်ခုတွင် စီရင်ခွင့်ရှိသည့် တရားရုံး တရားက အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်လျှင် ယင်းအမှုမှ အမှုသည်များ သို့တည်းမဟုတ် ယင်းအမှုသည်တို့၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအကြား ယင်းငြင်း ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထပ်မံအငြင်းပွားပါက မည်သည့်တရားရုံးကမျှ ယင်း ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ် မပေးရဟု တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ဖြစ်ရာ ၁၀-၉-၆၂ ရက်စွဲပါ အချင်းဖြစ်စာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ယခင်နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က ကောက် ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်သည် ယင်းအမှု၌ အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင် ခဲ့သော ဒေါ်ရွှေပုနှင့် ဒေါ်သိန်းရင်တို့အကြားတွင်သာမက ဒေါ်ရွှေပုနှင့် ဒေါ်သိန်းရင်၏ အမေ့စား အမေ့ခံများဖြစ်ကြသည့် လျှောက်ထားသူ ပဒေါ်တင်မြင့်တို့အကြားတွင်လည်း မီးသေသောဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပေသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အကျိုးဆောင်က နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်သည် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ ၌ “တရားလိုသည် တရားပိုင်အား ငွေပေါင်း ၁၀၀၀၀/ အပြင် စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်နေ့ဖြစ်သော(၁၀-၉-၆၂) နေ့မှစ၍ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့ထိ ထိုငွေပေါ်တွင် ရုံးအတိုးနှုန်းထားဖြစ် သည့် တနှစ်လျှင် ၆-ရာနှုန်းကိုပါ ပေးဆပ်ပါက အဆိုပါ စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကျိုးသက် ရောက်မှုမရှိ” ဟု မြက်ဟဒီကရီချပေးခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်သိန်းရင် သို့မဟုတ် ၎င်း၏ အမေ့စားအမေ့ခံများက ယင်းဒီကရီနှင့်အညီ ပေးရန်ရှိ သည့်ငွေများကို ပေးဆပ်မှသာ ဒေါ်သိန်းရင်စွဲဆိုသည့် မြက်ဟဒီကရီကို ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သိန်းရင်ဘက်မှ နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီပါစည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက် ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ဒေါ်သိန်းရင် သို့မဟုတ် ဒေါ်သိန်းရင်၏အခွင့် အရေး ဆက်ခံသူတို့သည် မြက်ဟဒီကရီမရခဲ့သည့်အတွက် အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အဖြစ် အပြည့်အဝ အကျိုးသက်

၁၉၇၃

ဒေါ်တင်မြင့်
ပါ (၄)
နှင့်
ဒေါ်ရွှေပု

ရောက်မှုရှိလာကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ဒေါ်သိန်းရင်ကဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့ကဖြစ်စေ ယခင် နိုင်ငံတော် တရားရုံးချုပ်၏ ၂၂-၄-၇၀-ရက်စွဲပါ ဒီကရီအတိုင်း ငွေများပေးဆပ်ခဲ့ခြင်း မရှိ၍ ဒေါ်သိန်းရင်တောင်းဆိုသည့် မြွက်ဟဒီကရီ ရရှိမည့် မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ယင်းအမှုတွင် အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ် ဖြစ်သည်ဆိုသည့် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာမူ အတည် ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်သည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားခံရသူ၏ အကျိုးဆောင်က အချင်းဖြစ်သစ်စက်ကို လက်ရောက်ရလို့ကြောင်း စွဲဆို သောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် (၁၄၃)နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ယခင်နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က တရား မကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇-တွင် ၂၂-၄-၇၀-နေ့၌ ချမှတ်သော ဒီကရီကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သည့်နေ့မှ စ၍ ၁၂-နှစ် ရေတွက်ရမည် ဖြစ်သော ကြောင့် ၈-၄-၈၁-နေ့တွင် စွဲဆိုသောအမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ အကျိုးဆောင်ကမူ မြွက်ဟကြေငြာပေးစေလို့မူ မှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ်(၁၂၀)နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ရွှေပုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ အမှတ်စဉ် (၁၄၃)သည် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လက်ရောက်ရလို့မူနှင့်သာ သက်ဆိုင်၍ မြွက်ဟကြေငြာပေးစေလို့မူနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

ဤအမှုတွင် ဒေါ်ရွှေပုက သက်သာခွင့်နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားသည်။ ပထမသက်သာခွင့်မှာ ၁၀-၉-၆၂ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ် သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေငြာပေးရန်ဖြစ်၍ ဒုတိယသက်သာခွင့်အဖြစ် မြွက်ဟကြေငြာချက်ဒီကရီ၏ အကျိုးဆက် အဖြစ် ယင်းစာချုပ်အရ ရောင်းချရသည့်ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့ ကြောင်း တောင်းဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြွက်ဟကြေငြာပေးစေလို့မူများ နှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကာလစည်းကမ်းသတ်မှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် (၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလ အတိုင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအမှတ်စဉ် (၁၂၀)၌ သတ်မှတ်ထားသည့်ကာလ (၆) နှစ်ကို “တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့် ရရှိသည့်အခါကစ၍” ရေတွက်ရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သိန်းရင်က အချင်းဖြစ် စာချုပ်မှာ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေငြာပေးရန် ယခင် နိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၂/၆၇ ကို စွဲဆိုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ထိုအမှု စတင်စွဲဆိုစဉ်ကပင် ဒေါ်ရွှေပု၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်များကို အတည့်အလင်း ငြင်းဆိုကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ရွှေပုအနေဖြင့် ထိုအမှုစွဲဆို သည့်နေ့တွင် ယခုအမှုကို စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၁၉၈၃
ဒေါ်တင်မြင့်
ပါ (၄)
နှင့်
ဒေါ်ရွှေပု

ဒေါ်ရွှေပုက အဆိုလွှာ အပိုဒ်(၁၃)၌ တရားစွဲဆိုရန် အခွင့်အရေးမှာ ၂၂-၄-၇၃-နေ့ နောက်ရက်များ၌ ပေါ်ပေါက်သည်ဟု အဆိုပြုထားသော် လည်း မည်သည့်နေ့ရက်များ၌ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်သည်ကိုမူ ဖော်ပြထား ခြင်းမရှိပေ။

ဒေါ်ရွှေပု စွဲဆိုထားသည့်အမှုမှာ လစဉ်၊ နှစ်စဉ် ငှားရမ်းခများ တောင်းဆိုသည့် အမှုမျိုးမှာကဲ့သို့ တရားစွဲဆိုခွင့် ထပ်ခါထပ်ခါရရှိသော အမှုမျိုးမဟုတ်ပေ။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သိန်းရင်က ဒေါ်ရွှေပု၏ ပိုင်ရေး ပိုင်ခွင့်ကို ငြင်းဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက် တရားစွဲဆိုခွင့် စတင်ပေါ်ပေါက်သည့် အမှုမျိုးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၂၂-၄-၇၃ နေ့ နောက်ပိုင်းတွင် တရားစွဲဆို ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ဟု ပြောဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ် ဖျက်ပြီး ဒေါ်ရွှေပုစွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရှေ့နေခကို ကျပ် ၅၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပထမ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇော်နှင့်ဦးထွန်းရှိန် တို့ပါဝင်သော (မန္တလေးရုံးထိုင်) ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်နန်း ပါ (၆)

နှင့်

မသစ်သစ်*

† ၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၅ ရက်

အမှုပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု—ကျန်ရစ်သူမိခင် နောက်အိမ်ထောင် ပြုသည့်အခါ သားဖြစ်သူက မိခင်ထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေးရရှိခြင်းနှင့် ထိုမိခင် ကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သူ ပထွေးထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေးရရှိခြင်းတို့၏ ငြားနားချက်— အမွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဦးချစ်မောင်၏ မိခင် ဒေါ်မူန်ငယ်သည် ဦးလှတင်နှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ ဦးချစ်မောင်အနေနှင့် မိခင် ဒေါ်မူန်ငယ်ထံမှ အမွေတောင်းရန် အခွင့်အရေးရရှိသည်။ ထိုသို့ မိခင်ရင်းထံမှ အမွေတောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန်သူ ဖခင်၏ အမွေစုကို တောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်သည် ဒေါ်မူန်ငယ်ထံမှ မိမိရရှိရှိသော အမွေကို တောင်းခံခြင်းမရှိသဖြင့် မိခင်ဒေါ်မူန်ငယ် ကွယ်လွန်သောအခါ ပထွေးဖြစ်သူ ဦးလှတင်ထံမှ အမွေတောင်းခံရန် အခွင့်အရေးသစ်တရပ် ရရှိပြန်သည်။ ထိုသို့ ပထွေးထံမှ အမွေတောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန်သွားသည့် မိခင်၏ အမွေကို တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မိခင်ဒေါ်မူန်ငယ် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး မိခင်ထံမှ အမွေတောင်းခံခြင်းနှင့် မိခင်သေဆုံးသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ပထွေးဦးလှတင်ထံမှ အမွေတောင်းခံခြင်းတို့သည် အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာချင်းတူသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် အမွေဆိုင်တစ်ဦးထံမှ ကျန်တစ်ဦးက အမွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် စည်းကမ်းသတ် ကာလကို ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပကမဇယား အမှတ်စဉ် (၁၄၄) တွင် သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ရေတွက်ရသည်။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၉။
† ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၈၇ (ဝမ်းတွင်း) တွင် ချမှတ်ထားသော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီ.ကရီကို အယူခံမှု။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးညွန့်မြိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အယူခံတရားမြိုင်အတွက်။ ။ဦးမောင်မောင်ကြီး၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

၁၉၀၃
ဒေါ်နန်း
မိ (၆)
နှစ်
မသစ်သစ်

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၈၇/၇၈(ဝမ်းတွင်း) တွင် ဒေါ်နန်း၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်း၊ မအေးအေးနွယ်၊ မောင်အောင်စန်းဝင်း၊ မရီရီဌေးနှင့် မောင်ထွန်းနေလင်းတို့က ကွယ်လွန်သူ ဦးလှတင်အပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မုန်ငယ်ကျန်ရစ်သော မြေနှင့် အိမ်၏ လေးပုံ သုံးပုံကို ခွဲဝေပေးစေလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။ အမှုအတောအတွင်း ဦးလှတင် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဒေါ်သစ်သစ်က တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးကြား နှာပြီးနောက် ဒေါ်နန်းတို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု ကောက်ယူကာ ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်နန်း တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

သဲတောမြို့နေ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဒေါ်မုန်ငယ်သည် ဦးပေါက်ထွန်း ဆိုသူနှင့် သမီး မသောင်းညွန့်၊ မူလရုံးတရားလို ဒေါ်နန်း၏ ခင်ပွန်း ကိုချစ်မောင်တို့ရခဲ့သည်။ မသောင်းညွန့်မှာ ငယ်စဉ်က ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဦးပေါက်ထွန်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မုန်ငယ်သည် ဦးလှတင်နှင့်နောက် အိမ်ထောင်ပြုရာ သားသမီးနှစ်ယောက်ရသော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက် သည့်ငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်ကြသည်။ ဒေါ်မုန်ငယ်သည် ၁၀-၄-၇၁ နေ့၌ ကွယ်လွန်၍ ဦးချစ်မောင်သည် တရား မစွဲဆိုမီ (၂) နှစ်ခန့်က ကွယ်လွန် ခဲ့သည်။ ဦးချစ်မောင်၏ ဇနီးနှင့် သားသမီးများက ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်၊ သဲတောမြောက်ရပ်၊ ရပ်ကွက် အမှတ် (၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၉) စာရင်း ပေါက်သော မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ အိမ်မှာ ဒေါ်မုန်ငယ် ကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်ဟု အဆိုပြုကာ ထိုပစ္စည်းများ၏ လေးပုံ သုံးပုံကို သူတို့အား ခွဲဝေပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

တရားပိုင်ဘက်မှ ဦးလှတင်နှင့် ဒေါ်မုန်ငယ်တို့သည် နှစ်ဦးနှစ်စ ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်ရုံးတရားရုံးဖြင့် တရားလိုတို့သည် အမွေတောင်းဆိုခွင့် မရှိ ကြောင်း၊ သူတို့စွဲဆိုသော အမှုမှာလည်း စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော် လွန်နေပြီဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်နန်းတို့စွဲဆိုသောအမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်နေပြီဟု ကောက်ယူကာ အမှုကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရွှေနေက ကွယ်လွန်သူ ဦးချစ်မောင်သည် သူ၏ မိခင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက် (၁၂)နှစ်အတွင်း အမေ့တောင်းခံ ခဲ့ခြင်း မရှိ၍ အမေ့ရပိုင်ခွင့်မှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ပြီဖြစ် ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ဦးချစ်မောင်၏မိခင် ဒေါ်မူန်ငယ် သည် ဦးလှတင်နှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ ဦးချစ်မောင်အနေ ဖြင့် မိခင် ဒေါ်မူန်ငယ်ထံမှ အမေ့တောင်းရန် အခွင့်အရေး ရရှိသည်။ ထိုသို့ မိခင်ရင်းထံမှ အမေ့တောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန်သူပင်၏ အမေ့စုကို တောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်သည် ဒေါ်မူန်ငယ်ထံမှ မိမိရရန်ရှိ သောအမေ့ကို တောင်းခံခြင်းမရှိသဖြင့် မိခင်ဒေါ်မူန်ငယ်ကွယ်လွန်သော အခါ ပထွေးဖြစ်သူဦးလှတင်ထံမှ အမေ့တောင်းခံရန် အခွင့်အရေးသစ် တရပ် ရရှိပြန်သည်။ ထိုသို့ပထွေးထံမှ အမေ့တောင်းခြင်းမှာ ကွယ်လွန် သွားသည့် မိခင်၏ အမေ့ကို တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မိခင်ဒေါ်မူန်ငယ် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး မိခင် ထံမှ အမေ့တောင်းခံခြင်းနှင့် မိခင်သေဆုံးသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ပထွေး ဦးလှတင်ထံမှ အမေ့တောင်းခံခြင်းတို့သည် အမှုစွဲဆိုရန်အတွက် အမှုဖြစ် အကြောင်းအရာချင်း တူသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် အမေ့ ဆိုင်တဦးထံမှ ကျန်တဦးက အမေ့ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမ ဇယား အမှတ်စဉ် (၁၄၄)တွင် သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ရေတွက်ရ သည်။ ဤအမှုတွင် ဦးလှတင်သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို ပူးတွဲအမေ့ ဆိုင် ဦးချစ်မောင်အား (၁၂)နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်၍ လက်ရှိထားခဲ့ ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုတို့ စွဲဆိုသောအမှု မှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ပြီဟု တိုင်းတရားရုံးက ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရွှေနေက ဦးချစ်မောင်သည် ပထွေးဦးလှတင်ထံမှ အမေ့တောင်းခံခဲ့ပူးခြင်းမရှိ၍ ဒေါ်နန်းတို့သည် ဦးလှတင်အပေါ် အမေ့ ရလိုကြောင်း အရေးဆိုခွင့် မရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဦးချစ်မောင်သည် ပထွေးဖြစ်သူနှင့်အတူနေထိုင်၍ သားသမီးများပြုဖွယ်ဖြစ်သော ဝတ္တရား များနှင့်အညီ ဦးလှတင်အား ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်း မရှိသော ကြောင့် အမေ့တောင်းခွင့်မရှိကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ မိခင် ဒေါ်မူန်ငယ် ကွယ်လွန်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဦးချစ်မောင်သည် ဒေါ်မူန်ငယ် ကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများတွင် အပြီးသတ်အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရရှိသည်။

ဦးချစ်မောင် ကွယ်လွန်သောအခါ ထိုအခွင့်အရေးကို ဇနီးဒေါ်နန်းက ဆက်ခံသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်နန်းသည် မိမိလက်ခံရရှိသော အမွေစုကို ဦးလှတင်ထံမှ တောင်းဆိုခွင့်ရှိပေသည်။

၁၉၇၃
ဒေါ်နန်း
ပါ(၆)
နှင့်
မသစ်သစ်

မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ လင်ပါမယားပါသားသည် ပထွေး၊ မိထွေးထံမှ အမွေတောင်းခံခွင့်ရရန်အလို့ငှာ မိထွေး ပထွေးနှင့် အတူ နေထိုင်ရန်မလို။ မိထွေး၊ ပထွေးအား ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရန် လိုအပ် သည်ဟူ၍ သတ်မှတ်ချက်လည်း မရှိချေ။

အချင်းဖြစ်မြေမှာ ဒေါ်မူန့်ငယ်၏ “အထက်ပါ” ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး အိမ်မှာ မူ ဦးလှတင်နှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ဖြစ်ထွန်းသော “လက်ထက်ပွား” ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ အရ အယူခံ တရားလိုဒေါ်နန်းသည် ထိုမြေ၏ လေးပုံသုံးပုံနှင့် အိမ်၏ခြောက်ပုံ တပုံကို အမွေရခွင့်ရှိပေသည်။ ထိုပစ္စည်းမှာ ဥပဒေသဘောအရ အယူခံတရားလို ဒေါ်နန်း၏ ပစ္စည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည့်အလျောက် ကွယ်လွန်သူ ဦးလှတင်သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်အားလုံးကို အယူခံတရားပြိုင် မသစ်သစ်အား လွှဲပြောင်းပေးစေကာမူ ဒေါ်နန်းရရန်ရှိသော အမွေစုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပေးကမ်းမှုမှာ အထ မမြောက်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဒေါ်နန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေ၏ လေးပုံ သုံးပုံနှင့် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ ခြောက်ပုံ တပုံကို ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမ ဒီကရီ ချမှတ်လိုက်သည်။ တရားစရိတ်များကို အမွေပုံမှ ကျခံစေရန် ဖြစ်သည်။ ရွှေနေခကို ကျပ် ၈၀/- ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇော်နှင့်ဦးထွန်းရှိန် တို့ပါဝင်သော (မန္တလေးရုံးထိုင်) ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

မောင်ပေါ်ထီး

နှင့်

ဦးရွှေစံ*

†၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၅-ရက်

အယူခံရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်-အယူခံမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် မပါဝင် သူ၏ အကျိုးကို ဆန့်ကျင်ကာ ပြင်ဆင်အမိန့် မချမှတ်နိုင်ခြင်း- မည်သည့်အခါ စီရင်ချက်သည် တရားပြိုင်အကြားတွင် မီးသေသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် ဦးရွှေစံသည် အချင်းဖြစ်ကျွဲကိုဖြစ်စေ ကျွဲ၏တန်ဖိုးကိုဖြစ်စေ တောင်းဆိုထားသည်။ ကျွဲရလို့ကြောင်း စွဲဆိုရာ၌ မောင်ပေါ်ထီးမှာ အဓိကတရားပြိုင် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင်မဟုတ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးရွှေစံသည် ထိုကျွဲကို လက်လွှတ်ရလျှင် သူ့အား ကျွဲရောင်းသူ မောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေကို ပြန်ရရန် အလို့ငှာ မောင်ကျော်ခင်အား တရားပြိုင်ထား၍ စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးရွှေစံနှင့် မောင်ပေါ်ထီးတို့အကြား အငြင်းပွားမှုတွင်လည်း ကောင်း၊ ဦးရွှေစံက မောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေ ရသင့် မသင့် ကိစ္စတွင် လည်းကောင်း၊ အချင်းဖြစ်ကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ် မဟုတ် ဟူသော တူသည့်အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာပေါ်ပေါက်မည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ကျော်ခင်မှာ ဦးရွှေစံစွဲဆိုသော အမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် မပါ မဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူ ဖြစ်ပေသည်။

အချင်းဖြစ်ကျွဲကို ဦးရွှေစံလက်ရောက် ရသင့် မသင့်ဆိုသော အချက် မှာ ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသော အချက်အပေါ် တည်သည်။ မောင်ပေါ်ထီးက ထိုကျွဲမှာ သူပျောက်ဆုံးသွားသော ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ဆိုလာသောကြောင့် ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဖြစ်သလော၊ မောင်ပေါ်ထီးပိုင် ဖြစ်သလောဟူသည့် အငြင်းပွားမှုကို

*၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၀၆။
†၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၈ တွင် ချမှတ်ထားသော ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

မောင်
ပေါ်ထွန်း
နှင့်
ဦးရွှေစံ

အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် လိုအပ်လာသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်ကျဲ
သည် မောင်ကျော်ခင်၏ ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
မောင်ပေါ်ထွန်းက ဦးရွှေစံအပေါ် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် အယူခံ
ဝင်သောအခါ မောင်ကျော်ခင်အား အယူခံမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ်
ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးသည် ထိုအယူခံ
မှုတွင် ပါဝင်လျှောက်ထားခွင့်မရသော မောင်ကျော်ခင်၏ အကျိုးကို
ဆန့်ကျင်ကာ ထိုကျွဲမှာ သူ၏ ကျွဲမဟုတ် မောင်ပေါ်ထွန်း၏ ကျွဲဖြစ်သည်ဟု
ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးရွှေစံ စွဲဆိုသောအမှုတွင်
အချင်းဖြစ်ကျဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မောင်ပေါ်ထွန်းနှင့် မောင်ကျော်ခင်တို့
အကြား သူပိုင်ငါပိုင် အငြင်းပွားမှု ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးရွှေစံတောင်းဆို
သော သက်သာခွင့် ရထိုက်မရထိုက်စိစစ်ရာ၌ ထိုအငြင်းပွားမှုကို ဦးစွာ
အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် လိုအပ်သည့်အလျောက် ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်
ပိုင်ဖြစ်သည်ဟု မြို့နယ်တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဤအခြေ
အနေတွင် မောင်ကျော်ခင်နှင့် မောင်ပေါ်ထွန်းတို့အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်မှာ မီးသေ
သွားပြီဖြစ်သောကြောင့် မောင်ပေါ်ထွန်းသည် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံး
တွင် အနိုင်ရရှိရန်အကြောင်းမမြင်တော့သဖြင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးက
သူ၏အယူခံကို ပလပ်လိုက်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးတင်အောင် (ကိုယ်စား)
ဦးသိန်းစိုး၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးဟန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မိုးမောက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁/၇၁ တွင် ဦးရွှေစံ
က မောင်ပေါ်ထွန်းနှင့် မောင်ကျော်ခင်တို့အပေါ် အချင်းဖြစ် ကျွဲပေါက်
ကိုလက်ရောက်ရရန် သို့တည်းမဟုတ် အဆိုပါကျွဲ၏ တန်ဖိုးကို ရရန် တရား
စွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် စွဲဆို
သည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ မောင်ပေါ်ထွန်းက မြို့နယ်တရားရုံး
၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင်
ဦးရွှေစံအပေါ် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင်
ဤအယူခံကို ဆက်လက်တင်သွင်းသည်။

မူလရုံး တရားလို ဦးရွှေစံက အချင်းဖြစ်ကျွဲကို မောင်ကျော်ခင်ထံမှ
အဖိုးငွေ ကျပ် ၁၇၅၀/-ဖြင့် ၁၃၃၉ ခုနှစ် တော်သလင်းလအတွင်းက
ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကျွဲကိုခိုင်းနေစဉ် မောင်ပေါ်ထွန်းက ၁၂-၄-၇၀ နေ့၌
သူပိုင်ကျဲဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ မင်းကြမ်းကျေးရွာအုပ်စု တရားသူကြီးအဖွဲ့

၁၉၈၃
မောင်
ပေါ်ထီး
နှင့်
ဦးရွှေစံ

သို့ တိုင်တန်းခဲ့ကြောင်း၊ အမှုကို မန်နောင်ကျေးရွာအုပ်စု တရားသူကြီး
အဖွဲ့သို့ လှဲပြောင်းပေးခဲ့ရာမှ မန်နောင်ကျေးရွာတရားသူကြီးအဖွဲ့ရွှေတွင်
မောင်ပေါ်ထီးနှင့် မောင်ကျော်ခင်တို့သည် အချင်းဖြစ်ကဲ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍
အငြင်းအခုံဖြစ်ကြရာ ကျေးရွာအုပ်စုတရားသူကြီးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ပြည်သူ
ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌတို့က မောင်ပေါ်ထီးအား အနိုင်ပေးခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့်
ဖော်ပြ၍ ထိုကဲ့ကိုဖြစ်စေ၊ ကျွဲ၏တန်ဖိုးကျပ် ၁၇၅၀/-ကိုဖြစ်စေ ရလို့
ကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။

မောင်ပေါ်ထီးက အချင်းဖြစ်ကဲ့မှာ သူပျောက်ဆုံးသွားသော ကျွဲဖြစ်
သည်ဟု ထုချေသည်။ မောင်ကျော်ခင်ကမူ ထိုကျွဲကို မန်နောင်ရွာနေ
ကိုဘိုးရိပ်ထံမှ ဝယ်ယူ၍ ဦးရွှေစံသို့ တဆင့်ရောင်းချခဲ့ကြောင်း ထုချေ
သည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက ထိုကျွဲမှာ မောင်ပေါ်ထီးပိုင် ကျွဲဖြစ်သလား၊
သို့တည်းမဟုတ် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ကျွဲဖြစ်သလားဆိုသည့်အချက်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းချက်များထုတ်နုတ်ကြားနာပြီးနောက် မောင်ကျော်ခင်
အား အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဤအမှုတွင် ဦးရွှေစံသည် အချင်းဖြစ်ကဲ့ကိုဖြစ်စေ၊ ကျွဲ၏တန်ဖိုးကို
ဖြစ်စေ တောင်းဆိုထားသည်။ ကျွဲရလို့ကြောင်းစွဲဆိုရာ၌ မောင်ပေါ်ထီး
မှာ အဓိကတရားပိုင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်
ပိုင်မဟုတ်ကြောင်းစိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးရွှေစံသည် ထိုကျွဲကိုလက်လွှတ်ရလျှင်
သူ့အား ကျွဲရောင်းသူမောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေကို ပြန်ရရန်အလို့ငှာ
မောင်ကျော်ခင်အား တရားပိုင်ထား၍ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးရွှေစံနှင့်
မောင်ပေါ်ထီးတို့အကြား အငြင်းပွားမှုတွင်လည်းကောင်း၊ ဦးရွှေစံက
မောင်ကျော်ခင်ထံမှ ကျွဲဖိုးငွေ ရသင့် မရသင့်ကိစ္စတွင်လည်းကောင်း
အချင်းဖြစ်ကဲ့မှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ် မဟုတ်ဟူသော တူသည့်
အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာပေါ်ပေါက်မည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍
မောင်ကျော်ခင်မှာ ဦးရွှေစံစွဲဆိုသောအမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် မပါ မဖြစ်
ပါဝင်ရမည့်သူ ဖြစ်ပေသည်။

အချင်းဖြစ်ကဲ့ကို ဦးရွှေစံလက်ရောက် ရသင့်မရသင့်ဆိုသောအချက်
မှာ ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင် ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသောအချက်အပေါ်
တည်သည်။ မောင်ပေါ်ထီးက ထိုကျွဲမှာ သူပျောက်ဆုံးသွားသော ကျွဲ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလာသောကြောင့် ထိုကျွဲသည် မောင်ကျော်ခင်ပိုင်ဖြစ်သ
လော၊ မောင်ပေါ်ထီးပိုင်ဖြစ်သလောဟူသည့် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံး
အဖြတ်ပေးရန် လိုအပ်လာသည်။ မြို့နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်ကဲ့သည်

၁၆၇
မောင်
ပေါ်ထွန်း
နှင့်
ဦးရွှေစံ

မောင်ကျော်ခင်၏ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ မောင်ပေါ်ထွန်းက ဦးရွှေစံအပေါ် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သော အခါ မောင်ကျော်ခင်အား အယူခံမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးသည် ထိုအယူခံမှုတွင် ပါဝင်လျှောက်ထားခွင့်မရသော မောင်ကျော်ခင်၏အကျိုးကို ဆန့်ကျင်ကာ ထိုကျွဲမှာ သူ၏ကျွဲမဟုတ် မောင်ပေါ်ထွန်း၏ ကျွဲဖြစ်သည်ဟု ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးရွှေစံစွဲဆိုသော အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ကျွဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မောင်ပေါ်ထွန်းနှင့် မောင်ကျော်ခင်တို့အကြား သူပိုင် ငါပိုင် အငြင်းပွားမှုရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဦးရွှေစံ တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့် ရထိုက်မရထိုက် စိစစ်ရာ၌ ထိုအငြင်းပွားမှုကို ဦးစွာ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် လိုအပ်သည့်အလျောက် ထိုကျွဲမှာ မောင်ကျော်ခင်ပိုင်ဖြစ်သည်ဟု မြို့နယ်တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဤအခြေအနေတွင် မောင်ကျော်ခင်နှင့် မောင်ပေါ်ထွန်းတို့အကြား အငြင်းပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချမှတ်ခဲ့သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်မှာ မီးသေသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် မောင်ပေါ်ထွန်းသည် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် အနိုင်ရရှိရန် အကြောင်းမမြင်တော့သဖြင့် ကချင်ပြည်နယ် တရားရုံးက သူ၏ အယူခံကို ပလပ်လိုက်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့် တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရှေ့နေက ကျပ် ၅၀/- ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်ဇော်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဦးအေးမောင် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးမင်းညို

နှင့်

† ၁၉၈၃
ဇူလိုင်လ
၇ ရက်

အလုပ်သမားလျော်ကြေး စိစစ်ရေး ကော်မတီ (မှော်ဘီ) ပါ ၅*

အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာနှင့် ဥပဒေပြဿနာ ကွာခြားမှု - သက်သေ ထွက်ချက်များကို ယုံထိုက် မယုံထိုက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာ ဖြစ်ခြင်း - ထင်ရှားကြောင်းလက်ခံသည့် သက်သေခံချက်အရ မည်သို့ ကောက်ယူရမည်ဆိုသည်မှာ ဥပဒေပြဿနာ ဖြစ်ခြင်း - အလုပ်သမား လျော်ကြေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၁) (င) တွင် ပါရှိသော အလုပ်ရှင် ဟုတ်မဟုတ်ကောက်ယူရန် ကိစ္စမှာ ဥပဒေဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေထွက်ချက်များကို ယုံထိုက် မယုံထိုက် ပြဿနာမှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာဖြစ်၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း လက်ခံသည့် သက်သေခံချက်အရ မည်သို့ ကောက်ယူရမည် ဆိုသည့် ပြဿနာမှာမူ ဥပဒေပြဿနာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားလျော်ကြေးအမှု တမှုတွင် တဦးတယောက်သောသူသည် အခြားသူ တဦး၏ အလုပ်ရှင် ဟုတ်မဟုတ် သက်သေခံချက်များ တင်ပြရသည်မှန်သော်လည်း ယင်းသက် သေခံချက်များအရ ထိုသူသည် အလုပ်သမားလျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ (၂) (၁) (င) တွင် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ရန် ကိစ္စမှာ ဥပဒေအကြောင်းဆိုင်ရာ ပြဿ နာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးအေးမောင် (သာယာဝတီ)၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးစန်းမောင်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ မှော်ဘီမြို့နယ်၊ ဖူးကြီးကျေးရွာ ကျောက်စရစ်ခဲတူးသူ မကြည်၊ ကိုစံလုံး၊ ဒေါ်လှရွှေနှင့် ကိုကျောက်ခဲတို့သည် ၂၁-၁၁-၇၉ နေ့

* ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေအယူခံမှု အမှတ် ၁၃၅။
† ၁၉၇၉ ခုနှစ် အလုပ်သမားလျော်ကြေးမှု အမှတ် ၃ တွင် ချမှတ်ထားသည့် (၂၀-၁၀-၈၂) နေ့စွဲပါ မှော်ဘီမြို့နယ် အလုပ်သမားလျော်ကြေးကော်မတီ၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

ညနေ ၄ နာရီခန့်၌ မြေပိ၍ သေဆုံး သွားကြရာ မကြည်၏ ဖခင် ဦးထွန်းတင်၊ ကိုစံလုံး၏ ဇနီး ဒေါ်ကြင်ဖိုး၊ ဒေါ်လှရွှေ၏ ခင်ပွန်း ဦးမောင်အင်နှင့် ကိုကျောက်ခဲ၏ ဇနီး ဒေါ်ပန်းမြ တို့၏ လျှောက်ထား ချက်အရ မှော်ဘီမြို့နယ် အလုပ်သမားလျော်ကြေး စိစစ်ရေးကော်မတီက အမှုအမှတ် ၃/၇၉ တွင် အယူခံတရားလို ဦးမင်းညီအပေါ် အလုပ်သမား လျော်ကြေး ငွေကျပ် ၂၀၀၀/- ပေးလျော်ခစရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် ဦးမင်းညီက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံလွှာကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
 ဦးမင်းညီ
 နှင့်
 အလုပ်သမား
 လျော်ကြေး
 စိစစ်ရေး
 ကော်မတီ
 (မှော်ဘီ)
 ပါ ၅

ဤအမှုတွင် ဦးမင်းညီသည် ဖူးကြီးရေပေးရေးစီမံကိန်းသို့ ကျောက် စရစ်ခဲများ ပေးသွင်းရန် ကန်ထရိုက်ရသူ ဖြစ်သည်။ ဦးမင်းညီသည် ဦးလှ၊ ဦးလှထွန်း အစရှိသည့်သူများထံမှ ကျောက်စရစ်ခဲများ ဝယ်ယူ၍ ဖူးကြီးရေပေးရေးစီမံကိန်းသို့ ရောင်းချခဲ့သည်။

ဤအယူခံတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် ပြဿနာမှာ ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူ မကြည် ပါ ၄ ဦးတို့၏ အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဥပဒေဝန်ထမ်း ဦးစန်းမောင်က ထိုအချက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာသက်သက်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သမား လျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀ အရ တင်သွင်းသော အယူခံတွင် ဥပဒေပြဿနာကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍ ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူ မကြည်တို့၏ အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ပြဿနာကို အယူခံ ဝင်ခွင့် မရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ သက်သေ ထွက်ချက်များကို ယုံထိုက် မယုံထိုက် ပြဿနာမှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာဖြစ်၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း လက်ခံသည့် သက်သေခံချက် အရ မည်သို့ ကောက်ယူရမည်ဆိုသည့် ပြဿနာမှာမူ ဥပဒေပြဿနာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားလျော်ကြေးအမှုတစ်ခုတွင် တဦးတယောက်သော သူသည် အခြားသူတဦး၏ အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် သက်သေခံချက် များ တင်ပြရသည်မှန်သော်လည်း ယင်း သက်သေခံချက်များအရ ထို သူသည် အလုပ်သမားလျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၁) (၀) တွင် အဓိပ္ပာယ်ပွင့်ဆိုထားသည့် အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ရန် ကိစ္စမှာ ဥပဒေကြောင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤ အယူခံတွင် ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ အလုပ်ရှင် ဟုတ် မဟုတ် ဥပဒေပြဿနာတရပ်အဖြစ်ဖြင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှိပေသည်။

၁၉၇၃
ဦးမင်းညီ
နှင့်
အလုပ်သမား
လျှော်ကြေး
စိစစ်ရေး
ကော်မတီ
(မှော်ဘီ) ပါ
၅

လျှောက်ထားသူ တဦးဖြစ်သော ဦးထွန်းတင်က “ကျွန်တော်တို့ ကျောက်စရစ်တူးရန် ဦးလှမှ ခိုင်းပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်တူး နေစဉ် အတွင်း ဦးလှမှ ဦးမင်းညီသို့ သွင်းနေသည်ကို သိပါသည်” ဟု ထွက်ဆိုသည်။ ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ အလုပ်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ဦးထွန်းတင်က ထွက်ဆိုခြင်း မရှိချေ။

လျှောက်ထားသူတဦးဖြစ်သော ဒေါ်ကြင်ဖိုးသည် ဦးမင်းညီအပေါ် ငြိစွန်းထွက်ဆိုခြင်း မပြုချေ။

လျှောက်ထားသူ တဦးဖြစ်သော ဒေါ်ပန်းမြက “၎င်း၏ ခင်ပွန်း ကိုကျောက်ခဲအား ဦးလှက ခေါ်ခိုင်းသဖြင့် ဦးထွန်းတင်နှင့် ကျောက်တူး ရန် သွားသည်ဟု သိရကြောင်း၊ အလုပ်လာခေါ်သူမှာ ဦးထွန်းတင် ဖြစ်ကြောင်း” ထွက်ဆိုသည်။

ဤသက်သေများက ဖြစ်စေ၊ အခြား သက်သေများက ဖြစ်စေ ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ အလုပ်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲ ထွက်ဆို ထားခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

အလုပ်သမားလျှော်ကြေးစိစစ်ရေးကော်မတီက ဦးမင်းညီသည် ကွယ် လွန်သူတို့၏ အလုပ်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်သည်-

၇။ တောင်းဆိုခြင်း ခံရသူများဘက်မှ သက်သေ ထွက်ချက်များ၊ ချေပလွှာများကို အလေးအနက်ထား၍ သုံးသပ်ရသည်မှာ ကျောက်စရစ် များကို မည်သူမဆို တူးဖော်ရောင်းချနိုင်ကြောင်း၊ ဦးထွန်းတင်သည်လည်း ရောင်းချသူတဦးဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အဖွဲ့မှ သေဆုံးသူများသည် ၎င်း၏ အလုပ်သမားဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုချေပခဲ့သော်လည်း အခြေအနေအရပ် ရပ်ကို ဤကော်မတီသည် အသေးစိတ် စိစစ်၍ အရှိကို အရှိအတိုင်း အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း အဓိက အလုပ်ရှင်သည် ဦးလှ (ခ) ဗိုလ်လှသည် လည်းကောင်း၊ ဦးလှထွန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဦးထွန်းတင်သည်လည်း ကောင်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဦးလှထွန်းသည် မိမိအဖွဲ့မှ တူး၍ ရသည့် ကျောက်နှင့် ဦးထွန်းတင်အဖွဲ့မှ တူး၍ ရသည့်ကျောက်များကို ဦးလှ (ခ) ဗိုလ်လှမှ တဆင့်သော်လည်းကောင်း၊ တိုက်ရိုက်သော်လည်း ကောင်း ဦးမင်းညီ၏ ကိုယ်စားလှယ် ဦးရွှေထံသို့ ပေးသွင်းခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဦးထွန်းတင်ပါ အလုပ်သမားများ၏ လုပ်အားဖြင့် တူးဖော်ရရှိသည့်ကျောက်များသည် ဦးလှထွန်း၊ ဦးလှ (ခ) ဗိုလ်လှတို့မှ တဆင့် ဦးမင်းညီ၏ကိုယ်စားလှယ် ဦးရွှေထံသို့ ပေးသွင်းသဖြင့် ကြားလူ

များဖြစ်ကြသည့် ဦးလှ ခေါ် ဗိုလ်လှသည် ကျောက်တကျင်း အပေါ် လုပ်အားခ ၉၀ (ဦးလှထွန်းအတွက် ၁၀ အပါအဝင်) ပေးချေပြီး သယ်ယူပို့ဆောင်စရိတ်များကျခံ၍ ဦးရွှေထံသို့ ၁၀၀-နှင့် ပေးသွင်းရသဖြင့် ၎င်းအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးမှုအတိုင်းအတာအရ သင့်တင့်သည့် ငွေကြေး အကျိုးခံစားခွင့် ရရှိသူ စီမံခန့်ခွဲသူ ကိုယ်စားလှယ် အဆင့်တင်လည်း ကောင်း၊ ဦးလှထွန်းသည် ဦးလှ (ခ) ဗိုလ်လှ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဦးထွန်းတင်ပါ အလုပ်သမားများအဖွဲ့မှ တူးသည့် ကျောက်များကို သိမ်းယူခ ၁၀ ရယူပြီး စုဆောင်းပေးသွင်းသဖြင့် ဦးလှ (ခ) ဗိုလ်လှထက် အဆင့်နိမ့်သူတို့ဦးဖြစ်ခြင်းနှင့် ဦးထွန်းတင်သည် သေဆုံးသူ အလုပ်သမား လေးဦးနှင့်အတူ ကျောက်များတူးဖော်သည့် အလုပ်သမားတဦးအဆင့် တင်လည်းကောင်း တည်ရှိနေသည်ကို ဤကော်မတီမှ သုံးသပ်ပါသည်။

၁၉၈၃ ခု
 ဦးမင်းညီ
 နှင့်
 အလုပ်သမား
 လျော်ကြေး
 စိစစ်ရေး
 ကော်မတီ
 (မှော်ဘီ) ပါ
 ၅

၉။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားလျော်ကြေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၁) (င)အရ အဓိကအလုပ်ရှင်သည် ဖူးကြီးရေပေးရေးစီမံကိန်းသို့ ကျောက် စရစ်များပေးသွင်းရန် တင်ဒါရရှိသူ ဦးမင်းညီ(မိသားစု စုပေါင်းလုပ်ငန်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်)ဖြစ်ကြောင်း အလေးအနက် သုံးသပ်ပါသည်။

ဤသုံးသပ်ချက်အရပင် ကွယ်လွန်သူတို့က ကျောက်တူး၍ ဦးလှထွန်းထံ တကျင်းလျှင် ကျပ် ၁၀/- ဖြင့် ရောင်းချကြကြောင်း၊ ဦးလှထွန်းက ဦးလှထံ ကျပ် ၉၀/- နှုန်းဖြင့် ရောင်းချပြီး ဦးလှက တဖန် ဦးမင်းညီ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဦးရွှေထံ ကျပ်၁၀၀/- နှုန်းဖြင့် ထပ်ဆင့်ရောင်းချကြောင်း သာ ပေါ်လွင်သည်။ ဦးမင်းညီနှင့် ကွယ်လွန်သူတို့အကြားတွင် အလုပ် ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဆက်ဆံမှုမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ သေဆုံးသူတို့ တူးသည့် ကျောက်များကို ကြားလူများမှ တဆင့် ဦးမင်းညီက ဝယ်ယူဖူးရုံမျှဖြင့် ဦးမင်းညီသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ အလုပ် ရှင်ဟု တထစ်ချကောက်ယူ၍ မရနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ကျောက်များတူးသည့် ကိစ္စ၌ ဦးမင်းညီနှင့် ကွယ်လွန်သူတို့အကြား အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဆိုင်ရာ စည်းကမ်းချက် တစ်စုံတရာ မရှိချေ။ ယင်းလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ၁၄ ညာဉ်လည်း မရှိချေ။ ဦးမင်းညီက ကွယ်လွန်သူတို့၏ လုပ်အားကို ဘနည်းနည်းဖြင့် ငှားရမ်းခဲ့ကြောင်းလည်း မပေါ်ပေါက်ပါပဲလျက် ဦးမင်းညီသည် အလုပ်သမားလျော်ကြေး အက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ (၁) (င) တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် အလုပ်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

၁၉၈၃
ဦးမင်းညီ
နှင့်
အလုပ်သမား
လျော်ကြေး
စိစစ်ရေး
ကော်မတီ
(မှော်ဘီ) ပါ

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ ဦးမင်းညီအား အလုပ်သမား
လျော်ကြေး ပေးလျော်စေရန် ချမှတ်သည့် မှော်ဘီမြို့နယ် အလုပ်သမား
လျော်ကြေး စိစစ်ရေး ကော်မတီ၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
အဆိုပါ ကော်မတီသည် ဦးမင်းညီ ပေးသွင်းထားသော လျော်ကြေး
ငွေများကို ပြန်လည်ထုတ်ပေးရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

နစ်ဘက်အမှုသည်တို့သည် မိမိတို့ကုန်ကျသော တရားစရိတ်ကို မိမိတို့
ကိုယ်တိုင်ကျခံကြစေ။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇော်နှင့်ဦးထွန်းရှိန် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ (မန္တလေးရုံးထိုင်) ရွှေတွင်

ဒေါ်မြသို့ ပါ (၂)

နှင့်

ဦးစိန်*

†၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၅ ရက်

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ-ပထမဇယား အမှတ်စဉ် (၁၃၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းကို ပေါင်နှံခြင်း- ထိုပေါင်နှံခြင်းမှာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပေါင်နှံခြင်း မရှိသဖြင့် ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၃၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မသက်ဆိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရွှေမဲ့က ထိုထန်းပင်များကို မဋ္ဌေးတို့ထံတွင်ဖြစ်စေ၊ ဦးစိန်ထံတွင်ဖြစ်စေ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပေါင်နှံခွဲခြင်းမရှိသဖြင့် ယင်းအမှတ်စဉ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် အယူခံ တရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးခင်မောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ဦးတင်မောင်မြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ။

မလှိုင်မြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၉/၇၀ တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်မြသို့နှင့်ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့က အယူခံတရားပြိုင် ဦးစိန်အပေါ် ထန်းပင် (၁၂၀)ကို လက်ထောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုရာ အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးစိန်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သောအခါ တိုင်းတရားရုံးက ဦးစိန်အား အနိုင်ပေး၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်မြသို့တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

အချင်းဖြစ် ထန်းပင်များမှာ မူလက အယူခံတရားလို ဒေါ်မြသို့နှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ မိခင်ဒေါ်ရွှေမဲ့ပိုင်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ရွှေမဲ့သည် ထိုထန်းပင်များကို ဦးကျော်ရ၊ ဒေါ်ဌေးတို့ထံ ပေါင်ကြေးငွေ ကျပ် ၄၀၀/- ဖြင့် ပေါင်နှံ

* ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၁၆။
† ၁၉၇၁ ခုနှစ် တရားမ အယူခံမှု အမှတ် ၇၃ တွင် ချမှတ်ထားသည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၈၃
ဒေါ်မြသို့
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးစိန်

ခဲ့သည်။ဦးစိန်သည် ဒေါ်ရွှေမဲ့၏သမီး မပြုမဲ့နှင့် အကြောင်းပါရာမှ ဦးစိန်က
ငွေစိုက်ထုတ်၍ အဆိုပါ ထန်းပင်များကို ရွေးနုတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်မြသို့တို့က
ဒေါ်ရွှေမဲ့သည် ဦးစိန်ထံမှ ငွေကျပ် ၁၀၀/-ထပ်မံ ချေးယူခဲ့သဖြင့်
ပေါင်ကြေးငွေမှာ ကျပ် ၅၀၀/-ဖြစ်သွားကြောင်း၊ ဒေါ်ရွှေမဲ့သည်
တရား မစွဲဆိုမီ (၅)နှစ်ခန့်က သေဆုံးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့သေဆုံးပြီးနောက်
မိမိတို့က ဦးစိန်ထံမှ အဆိုပါ ထန်းပင်များကို ကျပ် ၅၀၀/-ဖြင့် ပြန်ရွေး
ရန် ကမ်းလှမ်းရာ ဦးစိန်က အရွေးမခံပဲနေကြောင်း၊ ထန်းပင်များကို
နှုတ်ဖြင့် ပေါင်နှံခွဲခြင်းဖြစ်၍ အပေါင်အထမမြောက်ကြောင်း စသည်ဖြင့်
အဆိုပြုကာ ထိုထန်းပင်များကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆို
လေသည်။

ဦးစိန်က ထန်းပင်များကို ဒေါ်ရွှေမဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ကျပ် ၆၀၀/-
ပေး၍ ရွေးခွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်ရွှေမဲ့အား ငွေ
ကျပ်၄၀၀/-ထပ်မံပေးချေပြီး အပိုင်ဝယ်ယူခွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြသို့
တို့စွဲဆိုသော အမှုမှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်ကြောင်းဖြင့်
ထုခေ့သည်။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ်ထန်းပင်များကို ဒေါ်ရွှေမဲ့က ဦးကျော်ရ၊
ဒေါ်ဌေးတို့ထံ ပေါင်နှံခွဲရာမှ ဦးစိန်က ငွေစိုက်ထုတ် ရွေးခွဲသည်ဆိုသော
အချက်နှင့် ဦးစိန်သည် ထိုထန်းပင်များကို ရွေးနုတ်ပြီးနောက် ယနေ့
အထိ ထိုထန်းပင်များကို တဆက်တည်း အသုံးပြုလာသည် ဆိုသော
အချက်မှာ အငြင်းမပွားချေ။ ဦးစိန်သည် ထိုထန်းပင်များကို အပေါင်ခံသူ
တဦးကဲ့သို့ လက်ရောက်ရခဲ့သည့် အလျောက် ထိုထန်းပင်များကို အသုံးပြု
ခြင်းမှာ ပိုင်ရှင်ဒေါ်ရွှေမဲ့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။
သို့ဖြစ်ရာ ဦးစိန်က နောက်ပိုင်းတွင် ထိုထန်းပင်များကို ဆန့်ကျင် လက်
ရှိထားခဲ့ကြောင်း သက်သေပြရန်တာဝန်မှာ သူ့အပေါ် ကျရောက်ပေသည်။

ဦးစိန်က အချင်းဖြစ် ထန်းပင်များအတွက် ဒေါ်ရွှေမဲ့အား ငွေကျပ်
၄၀၀/-ထပ်ပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ပစ္စည်းလွဲပြောင်းရေး အက်
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ထိုသို့ထန်းပင်များ အရောင်း
အဝယ်ပြုလုပ်သည့်ကိစ္စကို စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ လွှဲပြောင်းရမည်ဖြစ်သည်။
သို့ဖြစ်ရာ သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ထို
အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို သက်သေပြလိုလျှင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို
ဖြစ်စေ၊ ထိုစာချုပ်ပျောက်ဆုံးသွားလျှင် ထိုစာချုပ်၏ ဒုတိယအဆင့်
သက်သေခံချက်ကိုဖြစ်စေ တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။အမှုတွင် ဦးစိန်က အချင်း
ဖြစ် ထန်းပင်များကို ဒေါ်ရွှေမဲ့ထံမှ စာချုပ်စာတမ်း ချုပ်ဆို၍ ဝယ်ယူခဲ့

၁၉၇၃
ဒေါ်မြသို့
ပါ (၂)
နှိုင်း
ဦးစိန်

ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်သဖြင့် ထိုသို့ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုသော အချက်မှာ ထင်ရှားခြင်းမရှိဟု ကောက်ယူရပေမည်။ ဤအခြေအနေတွင် ထိုသို့ဝယ်ယူသည်ကို အကြောင်းပြပြီး ဦးစိန်က အချင်းဖြစ်ထန်းပင်များကို လက်ရှိထားခြင်းမှာ ပိုင်ရှင်ဒေါ်ရွှေမဲ့အားဖြစ်စေ၊ သူ၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသော ဒေါ်မြသို့တို့ကိုဖြစ်စေ ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးစိန်က ထန်းပင် သုံးပင် ခုတ်လှဲပူးကြောင်း ဦးဘစိန်((ပိုင်ပြ-၁)ကို သက်သေပြထားသည်။ ထိုအချက် မှန်ကန်သည့်တိုင်အောင် ဦးစိန်သည် အချင်းဖြစ်ထန်းပင်များကို ပိုင်ရှင်အား ဆန့်ကျင် လက်ရှိထားခဲ့သည်ဟု တထစ်ချမဆိုနိုင်ချေ။

အယူခံတရားပိုင်၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ်(၁၃၄) နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ဦးစိန်က ထိုထန်းပင်များကို လွှဲပြောင်းရယူသည့် နေ့မှစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ရေတွက်ပါက (၁၂) နှစ် ကျော်လွန်နေကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ယင်းအမှတ်စဉ် (၁၃၄)တွင် မရွှေမပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေါင်နှံခြင်းကိုပြု၍ နောင်အခါတွင် အပေါင်ခံရသူက အဖိုးစားနားအတွက် လွှဲပြောင်းရာ ထိုသို့သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပြန်ရလို့မူကို လွှဲပြောင်းပေးခြင်းကို တရားလိုသိသည့်နေ့ရက်ကစ၍ (၁၂)နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အယူခံတရားပိုင်၏ ရှေ့နေက ဦးစိန်သည် အချင်းဖြစ် ထန်းပင်များကို အပေါင်ခံသူ မဌေးတို့ထံမှ အဖိုးစားနားအတွက် လွှဲပြောင်းရယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ရွှေမဲ့က ထိုထန်းပင်များကို မဌေးတို့ထံတွင် ဖြစ်စေ၊ ဦးစိန်ထံတွင် ဖြစ်စေ တရားဥပဒေနှင့်အညီပေါင်နှံခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ယင်းအမှတ်စဉ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် အယူခံတရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ဒေါ်မြသို့တို့သည် ဦးစိန်အား ပေါင်ကြေးငွေကျပ် ၅၀၀/-ကို ပေးဆပ်ပါက အချင်းဖြစ် ထန်းပင်များကို ဦးစိန်က သူတို့အား လက်ရောက်အပ်ပေးစေရန် မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။ နှစ်ဘက်အမှုသည်တို့သည် ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကျခံကြစေ။

တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇာမုနှင့်
ဦးထွန်းရှိန်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့ တွင်

† ၁၉၇၃
စက်တင်ဘာ
လ ၂၈ ရက်

ဒေါ်သိန်းရွှေ

နှင့်

ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေး

(ဒေါ်လှယဉ်မြင့်နှင့်

ဒေါ်လှမြတ်မန်တို့၏ အထူးကိုယ်စားလှယ်

စာရသ္မ)*

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂
(၁) (က) အရ နို့ တစ်စာပေးပို့ခြင်း-အိမ်ရှင်ဘက်မှ ရရန်မရှိသေး
သော ငှားရမ်းခကို ထည့်သွင်းတောင်းဆိုလျှင် ယင်းနို့ တစ်စာအပေါ်
အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားခွင့် မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံ(ဆ) နို့ တစ်စာတွင် ၁၉၇၀-ပြည့်နှစ်
ဧပြီလအတွက် အိမ်လခကို ထည့်သွင်းတောင်းခံထားကြောင်း တွေ့ရ
သည်။ အဆိုပါလအတွက် အိမ်လခကို ၁-၅-၇၀ နေ့ကျမှ ပေးရန်စေ့ရောက်
မည် ဖြစ်သည်။ သက်သေခံ(ဆ) နို့ တစ်စာ၏ ရက်စွဲမှာ ၇-၄-၇၀ နေ့
ဖြစ်သည့်အလျောက် ထိုနေ့တွင် အိမ်ငှားသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလ
အတွက် လခကို အိမ်ရှင်အားပေးရန် တာဝန်မရှိသေးချေ။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်
မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)
အရ ပေးပို့သော နို့ တစ်စာသည် အိမ်ရှင်သည် တရားဥပဒေနှင့်အညီ
ရရန်ရှိသော ငှားရမ်းခများကိုသာ တောင်းဆိုခွင့်ရှိပေသည်။ သက်သေခံ
(ဆ) တွင် အိမ်ရှင်ဘက်မှ ရရန် မရှိသေးသည့်ငှားရမ်းခကိုပါ ထည့်သွင်း
တောင်းဆိုထားသည့်အလျောက် ယင်းနို့ တစ်စာသည် အထက်ဖော်ပြပါ
ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ချေ။
သို့ဖြစ်ရာ ယင်းနို့ တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားခွင့်
မရှိပေ။

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှု အမှတ် ၂၀၃။
† ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၅၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၂-၇-၇၂
နေ့စွဲပါ ရောင်တီတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ ဦးခင်မောင်ရီ၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

၁၉၈၃

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ ကိုယ်တိုင်။

ဒေါ်သိန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်ငြိမ်း
ဌေး

ရောဝတီတိုင်း၊ မြန်မာအောင်မြို့နယ် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅/၈၀ တွင် ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးက ဒေါ်လှယဉ်မြင့်နှင့် ဒေါ်လှမြတ်မွန်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ် စာရသ္မာအဖြစ်ဖြင့် အယူခံတရားလို ဒေါ်သိန်းရွှေအပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က) အရ တရားစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ဒေါ်သိန်းရွှေက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရောဝတီတိုင်း တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်သောအခါ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟို တရားရုံးတွင် အယူခံကို တင်သွင်းသည်။

မူလရုံးက တရားလို ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးက မြန်မာအောင်မြို့ ပရိက္ခရာလမ်း အမှတ် ၁၀ အိမ်ကို ဒေါ်သိန်းရွှေက ဦးလှ-ဒေါ်ရွှေဆင့်တို့ထံမှ ငှားရမ်း နေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ ဦးလှတို့ကွယ်လွန်သောအခါ သမီး ဒေါ်လှယဉ်မြင့် နှင့် ဒေါ်လှမြတ်မွန်တို့က ထိုအိမ်ကို အမွေရခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်ငှား ဒေါ်သိန်းရွှေသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှစ၍ ငှားရမ်းပေး ပေးရန်ပျက်ကွက်သဖြင့် အိမ်လခ ကြေးများကို ပေးဆပ်ရန် နို့တစ်စာချ၍ တောင်းသော်လည်း မရကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်သိန်းရွှေက မိမိသည် အိမ်လခများပေးသော်လည်း အိမ်ရှင်ဘက်မှ လက်မခံပဲနေခဲ့ကြောင်း၊ မိမိထံပေးပို့သော နို့တစ်စာမှာ တရားမဝင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို၏အဆိုလွှာအပိုဒ် ၆ နှင့် ၈ တို့၌ ပါရှိသည့်ဖော်ပြချက်များသည် နို့တစ်စာများကို ရည်ညွှန်းထားသည်။ အပိုဒ် ၆ ၌ ဖော်ပြထားသည့် ၈-၁၀-၇၆ နေ့စွဲပါ နို့တစ်စာမှာ သက်သေခံ(ဆ) ဖြစ်၍ ယင်းနို့တစ်စာ၌ အိမ်လခများကို စံငှားရမ်းခအတိုင်း ကောက်ခံမည် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ အခြားနို့တစ်စာမှာ ၇-၄-၈၀ ရက်စွဲပါ နို့တစ်စာဖြစ်၍ အမှုတွင် သက်သေခံ (ဆ) အဖြစ် လက်ခံထားသည်။ ထိုနို့တစ်စာ၌ ၁၉၇၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ စ၍ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ပြေလအထိ အိမ်လခများကို ပေးချေရန် တောင်းဆိုထားသည်။ ယင်း နို့တစ်စာသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က) အရ ပေးသော နို့တစ်စာဖြစ်ပေသည်။

၁၉၇၃
ဒေါ်သိန်းရွှေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်
ငြိမ်းဌေး

အိမ်ငှားအား ငှားရမ်းထားသည့် ဥပစာမှ နှင်လိုလျှင် ငှားရမ်းခြင်းကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ရပ်စဲရန်လိုသည်။ ထိုသို့ရပ်စဲပါလျက် အိမ်ငှားက ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုလျှင် သူ့အား နှင်ထုတ်ရန် တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိသည်။ ဤအမှုတွင် အိမ်ရှင်ဘက်မှ အိမ်ခန်းငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲကြောင်း နို့တစ်စာ ပေးပို့ခဲ့သည်ဟု အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားခြင်းမရှိပေ။ နို့တစ်စာကို သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြထားခြင်းလည်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ရှင်သည် အိမ်ငှားကို ဖယ်ရှားခွင့် မရှိချေ။

သက်သေခံ(ဆ) နို့တစ်စာတွင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလအတွက် အိမ်လခကို ထည့်သွင်းတောင်းခံထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ အဆိုပါလအတွက် အိမ်လခကို ၁-၅-၇၀ နေ့ကျမှ ပေးချန်စေ ထောက်မည်ဖြစ်သည်။ သက်သေခံ(ဆ) နို့တစ်စာ၏ ရက်စွဲမှာ ၇-၄-၇၀ နေ့ ဖြစ်သည့်အလျှောက် ထိုနေ့တွင် အိမ်ငှားသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလအတွက်လခကို အိမ်ရှင်အားပေးရန် တာဝန်မရှိသေးချေ။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)အရ ပေးပို့ခသာ နို့တစ်စာတွင် အိမ်ရှင်သည် တရားဥပဒေနှင့် အညီ ရရန်ရှိသောငှားရမ်းခများကိုသာ တောင်းဆိုခွင့်ရှိပေသည်။ သက်သေခံ(ဆ) တွင် အိမ်ရှင်ဘက်မှ ရရန်မရှိသေးသည့် ငှားရမ်းခကိုပါ ထည့်သွင်းတောင်းဆိုထားသည့်အလျောက် ယင်း နို့တစ်စာသည် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်း နို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှားအား ဖယ်ရှားခွင့်မရှိပေ။

အဆိုအပိုဒ် ၂ ပါ အဆိုပြုချက်များအရ အိမ်ရှင်သည် ဒေါ်လှယဉ်မြင့်နှင့် ဒေါ်လှမြတ်မွန်တို့ ဖြစ်ပေသည်။ မူလရုံး တရားလိုအမည်ကို ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးဟု ဖော်ပြထားရာ အိမ်ရှင်မဟုတ်သူ ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးက တရားလိုပြုလုပ်၍ တရားစွဲဆိုထားသည့်အလျောက် အမှုမှာ အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးစွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရွှေနေစရိတ် ၅၀/- သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးထွန်းရှိန်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇော်နှင့် ဦးအေးမောင် တို့ပါဝင်သော (မန္တလေးရုံးထိုင်) ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်အေးခင် ပါ (၄)

နှင့်

ဒေါ်လှခင် *

†၁၉၇၃
ဩဂုတ်လ
၂၄ ရက်

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်း-တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် နည်း ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်-အယူခံ တင်သွင်းထားစဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင် ကွယ်လွန်သွားလျှင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း လျှောက်ထားပါက သူ၏နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်ခြင်း-အယူခံမှုကို မတင်မီ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်ကိစ္စတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ သူ၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်ခြင်း - တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းဟူသည်မှာ အမှုတခုတွင် ပါဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို နည်း ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ပူးတွဲဖတ်ရှုပါက အယူခံတင်သွင်းထားစဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင် ကွယ်လွန်သွားလျှင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း လျှောက်ထားပါက သူ၏နေရာတွင် တရား ဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဒေါ်လှခင်မှာ ဤအယူခံမှုကို မတင်မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ နေရာတွင် ဦးပေါ်အား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းခြင်းဟူသည်မှာ အမှုတခုတွင် ပါဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

* ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၉၈။
† ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၁၈ တွင် ချမှတ်ထားသည့် စစ်ကိုင်း တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃
ဒေါ်အေးခင်
ပါ (၄)
နှင့်
ဒေါ်လှခင်

အယူခံတရားလိုတို့သည် ဤအယူခံကို ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သောဒေါ်လှခင်
အား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ်ထား၍ တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ
ဒေါ်အေးခင်တို့ တင်သွင်းသည့် အယူခံမှာ မရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးအား
တရားဘက်ပြုထားရာရောက်သဖြင့် တရားမဝင်ချေ။ ဤကဲ့သို့ အယူခံလွှာ
ကို တင်သွင်းစဉ်ကပင် တရားမဝင်ခဲ့သော အယူခံမှုတွင် ဒေါ်လှခင်၏
နေရာ၌ ဦးပေါ၏အမည်ကို အစားထိုးခြင်းဖြင့် ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်
နေသည့်အယူခံမှုကို တရားဝင်အောင် ပြုပြင်ကုစား၍ မရနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဦးထွန်းအောင်ကျော်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်။ ။ဦးပေါ (ကိုယ်တိုင်)။

ရွှေဘိုမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၂/၇၄ တွင် ဒေါ်လှခင်
က မူလအမှုစွဲဆိုနေစဉ် ကွယ်လွန်သွားသော ဦးဘဒင်၊ သူ၏ဇနီး ဒေါ်
အေးခင်၊ သားများဖြစ်ကြသည့် မောင်ကျော်မြ၊ မောင်ခင်မောင်ဝင်းနှင့်
မောင်ခင်မောင်ထွေးတို့အပေါ် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်သည့် မြေမှ
ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ မြို့နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေ၏မြောက်
ဘက်မှ ၂၄ပေနှင့်တောင်ဘက်မှ ၂၅ပေဆုတ်ပေးရန် ဒေါ်အေးခင်တို့အပေါ်
ဒီကရီချမှတ်သည်။ ဒေါ်အေးခင်တို့က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ်
၁၈/၇၈ တွင် အယူခံဝင်သည်။ ဒေါ်လှခင်ကလည်း စွဲဆိုသည့်အတိုင်း
သက်သာခွင့် အပြည့်အဝမရရှိသဖြင့် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၀/၇၈ တွင်
အယူခံဝင်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်အေးခင်တို့ကျူးကျော်ထားသည့်
မြေကို တိုးချဲ့သတ်မှတ်၍ ထိုမြေမှ ထွက်ခွာစေရန်နှင့်ကျူးကျော်ပြုလုပ်
ထားသော ခြံစည်းရိုးကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် ပြင်ဆင်ဒီကရီချမှတ်သော်
ကြောင့် ဒေါ်အေးခင်တို့ လေးဦးက ဒေါ်လှခင်အပေါ် ဤအယူခံကို
တင်သွင်းသည်။

ဒေါ်လှခင်မှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံး၌ အယူခံဝင်ဆဲတွင် ၃-၄-၈၀
နေ့က ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဒေါ်အေးခင်တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံ
ကို ၁၉-၁၀-၈၁ နေ့၌ တင်သွင်းသောအခါ အယူခံတရားပြိုင်၏အမည်ကို
ဒေါ်လှခင်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁-၁၀-၈၂ ရက်နေ့တွင်
အယူခံတရားလိုတဦးဖြစ်သူ မောင်ခင်မောင်ဝင်းက ဒေါ်လှခင်နေရာတွင်
ဦးပေါဆိုသူအား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် တရားမ

ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ လျှောက်ထားလာသောကြောင့် ဤအယူခံမှု၏ အမှုသွားအမှုလာကို ကြားနာခြင်းမပြုသေးပဲ ဦးပေါအား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင် ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဦးစွာကြားနာခဲ့သည်။

၁၉၇၃
ဒေါ်အေးခင်
ပါ(၄)
နှင့်
ဒေါ်လှခင်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို နည်း ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ပူးတွဲဖတ်ရှုပါက အယူခံတင်သွင်းထား စဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင် ကွယ်လွန်သွားလျှင် စည်းကမ်းသတ်ကာလ အတွင်း လျှောက်ထားပါက သူ၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းပေးနိုင်သည်။ ဤအမှုတွင် ဒေါ်လှခင်မှာ ဤအယူခံမှုကို မတင် မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ နေရာတွင် ဦးပေါအား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၂၊ နည်း ၄ အရ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းခြင်း ဟူသည်မှာ အမှုတခုတွင်ပါဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်း ကွယ်လွန်သွား သော အမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုတို့သည် ဤအယူခံကို ကွယ်လွန်သွားပြီးဖြစ်သော ဒေါ်လှခင်အား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ်ထား၍ တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်အေးခင်တို့တင်သွင်းသည့် အယူခံမှာ မရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တဦး အား တရားဘက်ပြုထားရာရောက်သဖြင့် တရားမဝင်ချေ။ ဤကဲ့သို့ အယူခံ လွှာကို တင်သွင်းစဉ်ကပင် တရားမဝင်ခဲ့သောအယူခံမှုတွင် ဒေါ်လှခင်၏ နေရာ၌ ဦးပေါ၏အမည်ကို အစားထိုးခြင်းဖြင့် ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ် နေသည့်အယူခံမှုကို တရားဝင်အောင် ပြုပြင်ကုစား၍ မရနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ပလပ်လိုက်သည်။ စရိတ်မရှိ။

တရားမ ခုတ်ယူအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးမြကျော်နှင့် ဦးသန့်စင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဒေါ်ကြင်လှ ပါ(၂)

နှင့်

ဒေါ်ကြင်လှိုင် ပါ(၂)*

† ၁၉၈၃
ဇန်နဝါရီလ
၁၉ ရက်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေအရ နှင်လိုမှုနှင့် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူအား နှင်လိုမှုတို့မှာ ကဲ့ပြားသော အကြောင်းခြင်းရာများဖြစ်၍ တစ်မှုတည်းတွင် ပူးတွဲစွဲဆိုမှုမပြုနိုင်ခြင်း၊ မှားယွင်း၍ စွဲဆိုမိလျှင် ပုဒ်မ (၉၉)အရ ကုစားနိုင်ခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကားသူတို့အား ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှုနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေအရ အိမ်ငှားတို့အား နှင်လိုမှုတို့မှာ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းခြင်းရာချင်း လုံးဝကဲ့ပြားခြားနားသဖြင့် ယင်းအကြောင်းခြင်းရာနှစ်ရပ်ကို တစ်မှုတည်း တွင် ပေါင်း၍စွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ဝိရာတွင် ဤကဲ့သို့ အကြောင်း ခြင်းရာနှစ်ရပ်ကို မှားယွင်း ပူးတွဲ စွဲဆိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးတွင် ထုချေတင်ပြခဲ့ခြင်း မရှိ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၇ အရ အယူခံအဆင့်ရောက်မှ စဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ထိုသို့ မှားယွင်းပူးတွဲ စွဲဆိုမိခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ (၉၉) အရ ကုစားနိုင်ပေသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမြစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံ တရားပြိုင် အတွက် - ဦးကျော်ကျော်ဝင်း၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၃/၇၇ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့က အယူခံတရားလို ဒေါ်ကြင်လှတို့အပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ကားသော အခန်း ၃ ခန်းမှ ဖယ်ရှားပေးစေရန်နှင့် အိမ်လခ

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမခုတ်ယူအယူခံမှု အမှတ် ၁၂။
† ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၃၆ (ဝမ်းတွင်း) တွင် ချမှတ် သော (၃၁-၁၂-၈၀) နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃
ဒေါ်ကြင်လှ
ပါ (၂)
နှင့်
ဒေါ်ကြင်လှိုင်
ပါ (၂)

တလလျှင် ငွေကျပ် ၂၀/-ဖြင့် အငှားချထားသော ကျန်တခန်းအတွက် အိမ်လခများ ကြေးကျန်နေသဖြင့် အိမ်နှင့်လိုမှု စွဲဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမှုကို မူလ မြို့နယ်တရားရုံးက ကြားနာ စစ်ဆေးပြီး ပလပ်လိုက်သည်။ ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့က ငမ်းတွင်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၁၃၆/၇၀ တွင် အယူခံဝင်ခဲ့ရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့က မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤဒုတိယအယူခံမှု တင်သွင်းသည်။

ဒေါ်ကြင်လှိုင်က အချင်းဖြစ်ဥပစာကို သူပိုင်ကြောင်း၊ သူ့သမီး ဒေါ်ကြင်လှနှင့် သားမက်ဦးကျော်စိန်တို့သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ အခန်း (၃) ခန်းတွင် သူ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ကြကြောင်း၊ ကျန်(၁)ခန်းတွင် သူ၏အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ကြောင်း၊ ယခုအခါ၌ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို သူ၏သား မောင်စိုးသန့်အား စာချုပ်ဖြင့် အပြီးအပိုင်လွှဲပြောင်းပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း အစရှိသဖြင့် အဆိုပြုခဲ့သည်။ ဒေါ်ကြင်လှတို့က အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ အခန်း(၃)ခန်းတွင် သူတို့သည် ဒေါ်ကြင်လှိုင်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ နောက်(၁)ခန်းတွင်လည်း ဒေါ်ကြင်လှိုင်၏ အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို သူတို့ပိုင်ကြောင်း အစရှိသဖြင့် ထုချေခဲ့သည်။

ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့တင်သွင်းသည့်အဆိုလွှာတွင် အချင်းဖြစ်ဥပစာတည်ရှိရာဒေသသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေနှင့် အကျုံးမဝင်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ သို့သော် ဤအယူခံကို ကြားနာသည့်အခါ ဒေါ်ကြင်လှိုင်တို့၏ရွှေနေက အချင်းဖြစ်ဥပစာတည်ရှိရာ သဲတောမြို့အမှတ် (၁) ရပ်ကွက်မှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေနှင့် အကျုံးဝင်ကြောင်း ပန်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ အခန်း(၁)ခန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေအရ အမှုကို စွဲဆိုခြင်းမှာ မှားယွင်းပေသည်။

အချင်းဖြစ်ဥပစာတည်ရှိရာမြေမှာ ဒေါ်ကြင်လှိုင်အမည်ပေါက်သော မြေဖြစ်ပြီး ဒေါ်ကြင်လှိုင်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပေသည်။ အချင်းဖြစ် အခန်း (၃)ခန်းတွင် ဒေါ်ကြင်လှိုင်က ၎င်း၏သမီး ဒေါ်ကြင်လှနှင့် သားမက်ဦးကျော်စိန်တို့ကို အခမဲ့ထားကြောင်း ဒေါ်ကြင်လှိုင်က ထက်ဆိုထားရာ ဒေါ်ကြင်လှိုင်၏အိမ်တွင် နေဘူးသူ ဦးပြုံးမောင် (လုံပြ-၆)က ဒေါ်ကြင်လှိုင်အား ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းတရား

ရုံးက အယူခံတရားလိုတို့သည် ဒေါ်ကြင်လှိုင်၏ခွင့်ပြုချက်အရ အချင်း
ဖြစ် အခန်း (၃) ခန်း၌ နေထိုင်ကြောင်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ
မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၁၉၈၃
ဒေါ်ကြင်လှ
ပါ (၂)

နှင့်
ဒေါ်ကြင်လှိုင်
ပါ (၂)

ဤစီရင်ချက်ကို အဆုံးမသတ်မီ မှတ်ချက်ပြုလိုသည့်အချက်မှာ ခွင့်ပြု
ချက်ဖြင့် ထားသူတို့အား ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှုနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြ
ဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေအရ အိမ်ငှားတို့အား နှင်လိုမှုတို့
မှာ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းခြင်းရာချင်း လုံးဝကွဲပြားခြားနားသဖြင့်
ယင်းအကြောင်းခြင်းရာနှစ်ရပ်ကို တမတည်းတွင် ပေါင်း၍ စွဲဆိုခြင်း မပြု
နိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ အကြောင်းခြင်းရာနှစ်ရပ်ကို မှားယွင်းပူးတွဲ
စွဲဆိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးတွင် ထုချေတင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိ၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၇ အရ အယူခံအဆင်ရောက်မှ
စဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ထိုသို့ မှားယွင်း ပူးတွဲ စွဲဆိုခြင်းကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၉ အရ ကုစားနိုင်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ အိမ်လခပေးရန် ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက
အိမ်ခန်း တခန်းမှ ထွက်ခွာပေးရန် ချမှတ်သည့် နှင်လိုမှုဒီကရီကို ပယ်
ဖျက်လိုက်သည်။ ကျန်အခန်း (၃) ခန်းမှ အယူခံတရားလိုတို့အား အခွင့်
အမိန့်အရ နေထိုင်သူများအဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားပေးစေရန် ချမှတ်သည့်
ဒီကရီကိုမူ အာမည်ပြုလိုက်သည်။ အမှုသည်များသည် မိမိတို့စရိတ်ကို
မိမိတို့ကျခံကြစေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

တရားမ တတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးလှဘုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇာမုံနှင့် ဦးတင်အုန်းတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

† ၁၉၈၃
ဆောက်တိုဘာ
လ ၂၈ ရက်

ဒေါ်တင်ရွှေ

နှင့်

ဦးသောင်းညွန့်*

အိမ်ရှင်အိမ်ငှါး ဆက်သွယ်မှု- အိမ်ရှင်က အချင်းဖြစ် နေအိမ်ကို မှတ်ပုံတင် မထားသောစာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချရာ အရောင်းအဝယ် အထမမြောက် သဖြင့် ဝယ်သူသည် ပိုင်ရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်း- ထို့ကြောင့် မူလ အိမ်ငှါးသည်လည်း ဝယ်သူ၏ အိမ်ငှါးမဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးလုံးတင်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်ကို ဦးသောင်းညွန့်သို့ သက်သေခံအမှတ် (စ) စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်။ ထိုစာချုပ်မှာ စာချုပ်စာတမ်းများ မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ နှင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိသည့်အလျောက် အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးသောင်းညွန့်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၅ (ဇ) (က) နှင့် ပုဒ်မ ၁၀၉ တို့အရ ပိုင်ရှင် မဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်တင်ရွှေမှာလည်း ဦးသောင်းညွန့်၏ အိမ်ငှါးဖြစ်လာသည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးလှဘုန်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက် - ဦးစိန်ဝင်းမောင်၊ ဗဟိုတရားရုံး ရွှေနေ။

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် (၂) ရပ်ကွက် တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂/၈၀ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးသောင်းညွန့်က တရားလိုပြုလုပ်၍ အယူခံတရားလို ဒေါ်တင်ရွှေအပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှါးရမ်းခကြီး

* ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ တရားမ တတိယအယူခံမှု အမှတ် ၂၆။

† ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ တရားမ တတိယအယူခံမှု အမှတ် ၁၉၁ တွင် ချမှတ်သော ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး အမှတ် (၃) ၏ (၇-၁၀-၈၂) နေ့စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် မီကရိုကို အယူခံမှု။

ကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)နှင့် (ဂ)တို့အရ နှင်လို့မှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ ရပ်ကွက်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့က အတည်ပြုခဲ့သဖြင့် ဒေါ်တင်ရွှေက ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ တတိယအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးသောင်း
ညွန့်

ဦးသောင်းညွန့်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်တွင် ဒေါ်တင်ရွှေမှာ အိမ်ငှါးအဖြစ် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ငှါးရမ်းခများကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်အထိ ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ဒေါ်တင်ရွှေက အိမ်ငှါးရမ်းခများကို မပေးပဲနေခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်ရွှေ၏ ပေါ့လျော့ပျက်ကွက် ပြုန်းတီးမှုတို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် ဥပစာမှာ ပျက်စီးလာခဲ့ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ဒေါ်တင်ရွှေနှင့် အတူ နေထိုင်သူ ဦးချစ်စိန်မှာ ညဉ့်နက်သန်းကောင်အထိ အသံချဲ့စက် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သဖြင့် ရဲအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇ အရ မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးချစ်စိန်အား ဒဏ်ငွေ ၅၅/-ကျပ် တပ်ရိုက်ခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ ဖယ်ရှားပေးရန် အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့သော်လည်း ဖယ်ရှားပေးခြင်း မပြုကြောင်း အဆိုပြုလျက် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှါးရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (က)နှင့် (ဂ)တို့အရ ဒေါ်တင်ရွှေအပေါ် နှင်လို့မှုစွဲဆိုသည်။

ဒေါ်တင်ရွှေက အယူခံတင်သွင်းရာတွင် မိမိ၏ အိမ်ရှင်မှာ ဦးလုံးတင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိနှင့် ဦးသောင်းညွန့်တို့ အကြား အိမ်ရှင်အိမ်ငှါးဆက်သွယ်မှု မရှိကြောင်း၊ ဦးလုံးတင်က ဦးသောင်းညွန့်အား ကတိစာချုပ်ဖြင့် အချင်းဖြစ်နေအိမ်ကို ရောင်းချသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ယင်းစာချုပ်မှာ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိထံမှ ဦးသောင်းညွန့်က ငှါးရမ်းခများတောင်းခံဘူးခြင်း မရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

ဦးလုံးတင်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်ကို ဦးသောင်းညွန့်သို့ သက်သေခံအမှတ် (၈) စာချုပ်ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်။ ထိုစာချုပ်မှာ စာချုပ်စာတမ်းများ မှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ နှင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသည့်အလျောက် အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးသောင်းညွန့်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၅ (၆) (က)နှင့် ပုဒ်မ ၁၀၉ တို့အရ ပိုင်ရှင် မဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်တင်ရွှေမှာလည်း ဦးသောင်းညွန့်၏ အိမ်ငှါးဖြစ်လာသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ဦးလုံးတင်က အချင်းဖြစ် နေအိမ်ကို ဦးသောင်းညွန့်အား ရောင်းချခဲ့သည့် အကြောင်းကို ဒေါ်တင်ရွှေအား အသိမပေးပဲ ၁၉၇၀ ခုနှစ် မတ်လအထိ ငှါးရမ်းခများကို ဒေါ်တင်ရွှေထံမှလစဉ်ကောက်ခံပြီး ဦးသောင်းညွန့်အား

ဝဇ္ဇကု
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးသောင်း
ညွန့်

ပေးခဲ့ကြောင်း မူလပိုင်ရှင် ဦးလုံးတင်က ထွက်ဆိုသည်။ ဦးသောင်းညွန့်
ကလည်း မိမိကိုယ်တိုင် ဒေါ်တင်ရွှေထံမှ ငှားရမ်းခများကို ကောက်ခံခဲ့ဘူး
ခြင်းမရှိကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း
ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၅ အရ ဦးသောင်းညွန့်နှင့် ဒေါ်တင်ရွှေတို့
နှစ်ဦးသဘောတူ အိမ်ရှင်အိမ်ငှားဆက်သွယ်မှုရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်တင်ရွှေ၏ အယူခံကို ခွင့်ပြုပြီး ရပ်ကွက်တရားရုံး၊
မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများကို
ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးသောင်းညွန့်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလပ်ဆိုက်သည်။ တရား
ရုံး အဆင့်ဆင့် စရိတ်ကို အယူခံတရားပြိုင် ဦးသောင်းညွန့်က ကျခံစေ
ရမည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/-သတ်မှတ်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးမောင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးခင်ဇော်မို့ တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

၁။ ဦးတင်ဝင်း (၎င်းကိုယ်တိုင်နှင့် ကွယ်လွန်သူဦးမောင်ငယ်၊
ဒေါ်အေးမြတို့ ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

၂။ ဒေါ်မြရီ

ဦးတင်ညွန့် ပါ (၃) *

† ၁၉၇၃
အောက်တို
ဘာလ
၈၃ ရက်

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ မိဘများက ၎င်းပိုင်ပစ္စည်းကို သားသမီးတစ်ဦးအား အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခြင်း- ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းသည် မြန်မာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ကျန် သားသမီးများသည် အပေးစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် မိဘများ အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ဦးသည် မိမိပိုင် ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခွင့် မရှိဟု တားမြစ်ချက်မရှိပေ။ သို့ရာတွင် အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်အရ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ဦးသည် ပစ္စည်းအားလုံးကို အခြားသူ တစ်ဦးအား ပေးကမ်းခြင်းနှင့် သူကွယ်လွန်သောအခါ သူ၏အမွေစား အမွေခံများအတွက် ဝေခြမ်းစရာ အမွေပစ္စည်း မရှိခြင်းဖြစ်သည့်အခါ ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည် ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် ရရှိထားသည့်ပစ္စည်းကို အမွေပုံတွင် ထည့်သွင်း၍ ခွဲဝေယူကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးတရားလိုဦးတင်ညွန့်တို့ ဤအမှုကို စတင် စွဲဆိုစဉ်က မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးမောင်ငယ်နှင့် ဒေါ်အေးမြတို့မှာ အသက်ထင်ရှားရှိနေသည့် အလျောက် ဦးတင်ညွန့်တို့သည် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများတွင် တစုံတရာ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် မရှိပေ။ ဦးမောင်ငယ်

* ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၄၃။
† ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် (၄) တွင် ချမှတ်စေသော (၂၅-၂-၇၁) ရက် နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် စီကရီကို အယူခံမှု။

ဦးတင်ဝင်း
ပါ (၂)

နှင့်
ဦးတင်ညွန့်
ပါ (၃)

တို့က ယင်းပစ္စည်းများကို ဦးတင်ဝင်းတို့အား ပေးကမ်းသည့်ကိစ္စ၌ တစ်
တရာ ပြောရေးဆိုခွင့် မရှိသည့်အလျောက် အချင်းဖြစ် စာချုပ်ကို ပယ်
ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမောင်မောင်သောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးမြစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄/၈၀ (စဉ်ကူ) တွင်
အယူခံတရားပြိုင် ဦးတင်ညွန့်၊ ဒေါ်ကြည်ဌေးနှင့် ဒေါ်ကြည်သန်းတို့က
ဦးတင်ဝင်း၊ ဒေါ်မြရီနှင့် ဦးမောင်ငယ် ဒေါ်အေးမြတို့အပေါ် ဦးမောင်ငယ်
နှင့် ဒေါ်အေးမြတို့က ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဒေါ်မြရီတို့အား မရွှေ့မပြောင်းနိုင်
သည့် ပစ္စည်းများ ပေးကမ်းသည့်စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆို
ရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ဒေါ်အေးမြ
ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဦးမောင်ငယ်၊ ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဒေါ်မြရီတို့က ဗဟို
တရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။ အယူခံအတောအတွင်း
ဦးမောင်ငယ် ကွယ်လွန်သွားသောကြောင့် ဦးတင်ဝင်းက သူ၏တရားဝင်
ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။

မူလရုံးတရားလို ဦးတင်ညွန့်၊ ဒေါ်ကြည်ဌေး၊ ဒေါ်ကြည်သန်းနှင့်
တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်းတို့သည် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြသော
တရားပြိုင် ဦးမောင်ငယ်၊ ဒေါ်အေးမြတို့၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။
ဦးတင်ညွန့်၊ ဒေါ်ကြည်ဌေးနှင့် ဒေါ်ကြည်သန်းတို့က ဦးမောင်ငယ်တို့သည်
၂၃-၃-၇၉ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ စဉ်ကူမြို့နယ် ခက်သင်ကျေးရွာ
ရှိ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ဦးတင်ဝင်းနှင့် သူ၏ဇနီး ဒေါ်မြရီတို့အား
ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ပေးကမ်းခြင်းမှာ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်း
ဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ ဦးမောင်ငယ်တို့
ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆိုလေသည်။

ဦးမောင်ငယ်နှင့် ဒေါ်အေးမြတို့က သူတို့၏ ချေလွှာတွင် သားသမီး
အားလုံးအား သူတို့ပိုင် လယ်ယာကိုင်းကျွန်းမြေများကို ၁၃၃၆ ခုနှစ်တွင်
ခွဲဝေပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုတို့သည် မိဘနှစ်ပါးအား ထောက်ပံ့
ကျွေးမွေးပြုစုသူများ မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဇနီး
တို့သာ မိဘများနှင့် အတူနေ၍ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုသူများဖြစ်သော
ကြောင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကိုသူတို့အားပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

သို့ဖြစ်၍ ပေးကမ်းမှုမှာ ဥပဒေအရ တည်မြဲခိုင်မာကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

၁၉၈၃
ဦးတင်ဝင်း
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ညွန့်
ပါ (၃)

မူလရုံးတရားလိုတို့က ချေလွှာကို ပြန်ကြားရာတွင် ချေလွှာ၌ပါရှိသည့် အတိုင်း လယ်ယာကိုင်ကုန်းမြေများကို ခွဲဝေပေးထားသည်ဆိုသော အချက်ကို ဝန်ခံသည်။ သို့သော် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သောအခါ အမွေခွဲဝေရန် သဘောတူညီခဲ့ကြောင်း၊ မိမိတို့အား အသိမပေးပဲ အပေးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖြေကြား သည်။

တိုင်းတရားရုံးက အမှုတွင် အောက်ပါငြင်းချက်နှစ်ရပ်ကို ထုတ်နုတ်၍ ကြားနာခဲ့သည်။

၁။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် မတ်လ (၂၃) ရက်နေ့က ချုပ်ဆိုထားသည့် အပေး စာချုပ်သည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ တည်မြဲခိုင်မာခြင်း မရှိသဖြင့် ပျက်ပြယ်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား။

၂။ တရားလိုတို့သည် မည်သည့်သက်သာခွင့်များ ရထိုက်ပါသနည်း။

တိုင်းတရားရုံးက “မုတ်ပုံတင် စာချုပ်စာတမ်း ပြုလုပ်၍ ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေနှင့်အညီ ပေးကမ်းသော်လည်း အမွေခံ အမွေစားများ၏ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးလောက်အောင် ရှိသမျှပစ္စည်း အားလုံးကိုမူ မပေးကမ်းနိုင်” ဟု ဒေါ်သိုင်းနှင့် ဒေါ်ငွေ (၁) အမှုပါ ဖော်ပြချက်ကို ကိုးကား၍ ဦးမောင်ငယ်တို့က ဦးတင်ဝင်းတို့အား အချင်း ဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို ပေးကမ်းသည့် စာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလိုတို့၏ ရွှေနေက အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေတို့ကို ဦးမောင် ငယ်နှင့် ဒေါ်အေးမြတို့က သား ဦးတင်ဝင်းနှင့် ချွေးမ ဒေါ်မြရီတို့အား မုတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ပေးကမ်းခြင်းမှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေနှင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေတို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ် သည်ဖြစ်၍ တည်မြဲခိုင်မာသော စာချုပ်ဖြစ်လျက် တိုင်းတရားရုံးက မြန်မာလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ပျက်ပြယ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း စသည်ဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပိုင်တို့၏ ရွှေနေက ဦးမောင်ငယ်တို့သည် မိမိပိုင်ပစ္စည်း အားလုံးကို ဦးတင်ဝင်းတို့အား ပေးကမ်းလိုက်ခြင်းမှာ မြန်မာလေ့

(၁) ၁၉၄၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၄၇၁ (တရားလွှတ်ထော်)

၁၉၇၃

ဦးတင်ဝင်း
ပါ (၂)
နှင့်
ဦးတင်ညွန့်
ပါ (၃)

ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ တရားမဝင် ပျက်ပြယ်ကြောင်း
လျှောက်ထားသည်။ ဤသို့ လျှောက်ထားရာ၌ အကိုးအကားပြုသော
ဓမ္မစာတ်သုံးဆယ့်ခြောက်စောင်တွဲ အခန်း ၈၊ ပုဒ်မ ၅၅ ၌ ဖော်ပြထား
သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကောက်နုတ်ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“သားချင်းတို့အနက် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သားသမီးတို့အား
မိဘတို့သည် ပေးကမ်းခဲ့၍ လက်သို့ရောက်သော်လည်း ထိုမိဘတို့
သေဆုံးသည့်နောက် သားချင်းတို့မှာ ဝေခြမ်းစရာ အမှုေဉ္စာ
မရှိခဲ့မှုကား မိဘတို့ပေးကမ်းခဲ့သည့် လက်ရောက်ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု
မဆိုသာ။ ထိုဥစ္စာကို အမှုေပုံမှာသွင်း၍ သားချင်းတို့နှင့် တရား
ကြောင်းအလျောက် ခွဲဝေခြင်းကို ပြုအပ်၏။”

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦးသည် မိမိပိုင်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခွင့် မရှိဟု
တားမြစ်ချက်မရှိပေ။ သို့ရာတွင် အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မြန်မာဗုဒ္ဓ
ဘာသာတစ်ဦးသည် ပစ္စည်းအားလုံးကို အခြားသူတစ်ဦးအား ပေးကမ်း
ခြင်းနှင့် သူ့ကွယ်လွန်သောအခါ သူ၏အမှုေစား အမှုေခံများအတွက်
ဝေခြမ်းစရာအမှုေပစ္စည်း မရှိခြင်းဖြစ်သည့်အခါ ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းသည်
မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး
ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်ရရှိထားသည့် ပစ္စည်းကို အမှုေပုံတွင် ထည့်သွင်း၍
ခွဲဝေယူကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ဖော်ပြကိုးကားသည့်အမှုေတွင် အမှုေရှင်သည် အချင်း
ဖြစ် ပစ္စည်းများကို မသေမီ (၉)ရက်အလိုတွင် ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး
အမှုေရှင်ကွယ်လွန်ပြီးမှ စွဲလိုသော အမှုေတွင် ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းမှာ
မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်းအမှုေတွင် ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းအရာ
များမှာ ဤအမှုေပါ ဖြစ်ရပ်များနှင့် တူညီခြင်းမရှိပေ။

မူလရုံးတရားလိုဦးဘင်ညွန့်တို့ ဤအမှုေကို စတင်စွဲဆိုစဉ်က မိဘများ
ဖြစ်ကြသော ဦးမောင်ငယ်နှင့် ဒေါ်အေးမြသို့မှာ အသက်ထင်ရှားရှိနေ
သည့်အခါလျှောက် ဦးတင်ညွန့်တို့သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများတွင် တစ်
တရာ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်မရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးမောင်ငယ်တို့က ယင်း
ပစ္စည်းများကို ဦးတင်ဝင်းတို့အား ပေးကမ်းသည့်ကိစ္စ၌ တစ်တရာပြော
ရေးဆိုခွင့် မရှိသည့်အလျောက် အချင်းဖြစ်စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်
တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤ အယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားပြိုင် ဦးတင်ညွှန်တို့စွဲဆိုသော
အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလုပ်လိုက်သည်။ ရှေ့နေခကို
ကျပ် ၁၀၀/- ဟု သတ်မှတ်သည်။

၁၉၈၃
ဦးတင်ဝင်း
ပါ(၂)
နှင့်
ဦးတင်ညွှန်
ပါ(၃)

တရားမဖုတ်ယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးထွန်းရှိန်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးတင်အောင်နှင့် ဦးခင်ဇော်မို့ တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးဘခင်(ခ) ဦးအဒုဆိုလ်ပါ(၃)

နှင့်

ဦးအစူ(ခ) ဦးထွန်းလှပါ(၂)*

† ၁၉၇၃
အောက်တို
ဘာလ
၁၀ ရက်

အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူ ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့်ကိစ္စတွင် မည်သည့်အခါ၌ ဥပဒေပြဿနာပေါ်ပေါက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ဥပစာတခု၏ ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် ရှိသူကသာ အခြားသူတစ်ဦးအား ယင်းဥပစာ၌ နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုနိုင်ပေသည်။ ဦးထွန်းလှတို့သည် အချင်း ဖြစ်အိမ်၏ တရားဝင်ပိုင်ရှင်များ မဟုတ်သည့်အပြင် ထိုအိမ်ကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် တနည်းနည်းအားဖြင့် ရရှိကြောင်းလည်း ပေါ်လွင်ခြင်း မရှိသဖြင့် ဦးထွန်းလှတို့သည် ဦးဘခင်တို့အား ဥပဒေအရ အချင်းဖြစ်အိမ်၌ နေထိုင် ခွင့် ပေးနိုင် မပေးနိုင် ပြဿနာပေါ်ပေါက်လာသည့်အလျောက် ယင်း ဥပဒေပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ရုံးများက မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ ကြသဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသည် အဆိုပါတရားရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၀ အရ ပြင်ဆင်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိပေသည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက်— ဦးသန်းတင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

အယူခံ တရားပြိုင်များအတွက်— ဦးချိန်ဖိုး၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့နယ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၂/၇၆ တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးအစူ (ခ) ဦးထွန်းလှက မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် မမကြီး (ခ) ချယ်ရီ၊ ထွန်းလှ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် အယူခံတရားလို ဦးအစူ ဆိုလ် (ခ) ဦးဘခင်၊ ဒေါ်အဘီနှင့် ဦးဘအေးတို့အား အချင်းဖြစ်အိမ်မှ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်သူများ အဖြစ်ဖြင့် ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၂၀၁။
† ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၆ တွင် ချမှတ်သော ရခိုင်ပြည်နယ် တရားရုံး၏ (၂၂-၇-၇၂) နေ့စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

အနိုင် ရရှိခဲ့သည်။ ဦးအုဒ္ဓဆိုလ်က မြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ဦးအုဒ္ဓအပေါ် ရခိုင်ပြည်နယ်တရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

၁၉၇၃
ဦးဘခင် (ခ)
ဦးအုဒ္ဓဆိုလ်
ပါ (၃)
နှင့်
ဦးအုဒ္ဓ (ခ)
ဦးထွန်းလှ
ပါ (၂)

သံတိုမြို့ ရွှေဘုံသာလမ်း၊ ဈေးကြီးအရှေ့အကွက် အမှတ် (၁) ဦးပိုင် အမှတ် (၃၅) စားနပ်ရိက္ခာပေးသော မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိ အိမ်မှာ မူလက ဦးအုဒ္ဓဆိုလ် (ခ) ဦးဘခင်နှင့် ဒေါ်အဘိတို့ပိုင်ဖြစ်၍ သူတို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးဘသာဆိုသူအား မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အရ ရောင်းချခဲ့သည်။ ဦးထွန်းလှက ဦးဘသာသည် ၁၆-၂-၆၂ နေ့တွင် အဆိုပါအိမ်နှင့် မြေကို မိမိအား စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ဦးဘခင်မှာ မိမိနှင့် မယားညီအစ်ကိုတော်စပ်သည်က တကြောင်း၊ ဦးဘခင်တို့က ခွင့်ပန်သည်က တကြောင်းကြောင့် သူတို့အား အချင်းဖြစ် အိမ်၏ အပေါ်ထပ်တွင် ခေတ္တနေခွင့် ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ ထိုသို့ ခွင့်ပြုခြင်းကို ရပ်စဲလိုက်သော်လည်း ဦးဘခင်တို့သည် အိမ်မှဖယ်ရှားခြင်း မပြုကြောင်းစသည်ဖြင့် ဖော်ပြကာ ဦးဘခင် ဇနီး ဒေါ်အဘိနှင့် တူ ဦးဘအေးတို့အား ဖယ်ရှားပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုလေသည်။

အယူခံတရားလိုတို့က အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးဘသာအား အမှန်စစ်စစ် ရောင်းချခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပဲ ပေါင်နှံခွဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အရောင်းစာချုပ်ကို ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုခဲ့ရကြောင်း၊ မိမိတို့သည် ဦးထွန်းလှတို့၏ ခွင့်ပြုချက်အရ နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

ဤအမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့် အချက်များမှာ အယူခံတရားလို ဦးဘခင်နှင့် ဒေါ်အဘိတို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ မူလပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြပြီး ထိုအိမ်တွင် တရားစွဲဆိုသည့် အချိန်အထိ တဆက်တည်း နေထိုင်လာခဲ့သည်။ အယူခံတရားပိုင် မမကြီးသည် ထိုအိမ်ကို ဦးဘခင်နှင့် ဒေါ်အဘိတို့ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသော ဦးဘသာထံမှ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိသည့် သက်သေခံ (၇) စာချုပ်အရ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်အိမ်၏ ပိုင်ရှင် မဟုတ်ချေ။ ထိုအိမ်ကို ဦးဘသာဆိုသူအား ရောင်းချမိတွင် ဖြစ်စေ၊ ရောင်းချပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်စေ ဦးဘခင်တို့က အိမ်အောက်ထပ်ကို ဦးကာစင်၊ မစ္စတာအေးနှင့် ဦးလှစိန် (ပြိုင်ပြသက်သေများ) တို့အား ငှားရမ်းခဲ့၍ အချင်းဖြစ် အိမ်အတွက် အခွန်အခများကို ဦးဘခင်တို့ကပင် ပေးဆောင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးဘခင်တို့သည် အမှုဖြစ်ပွားသည့် အချိန်အထိ ပိုင်ရှင်များသဖွယ် ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဦးထွန်းလှသည် ဦးဘခင်တို့

၁၉၈၃
ဦးဘခင်(ခ)
ဦးအုဒ္ဓိသိုလ်
ပါ(၃)
နှင့်
ဦးအုဒ္ဓိ(ခ)
ဦးထွန်းလှ
ပါ(၂)

အား အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် ဧတ္တနေခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။
ဦးဘခင်တို့ကလည်း ခွင့်ပန်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ ဦးထွန်းလှတို့က ခွင့်ပြု
ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်မှာ မှန်ကန်သည့်တိုင်အောင်လည်း ဦးထွန်းလှနှင့်
မမကြီးတို့သည် တရားဥပဒေ အရ အချင်းဖြစ် အိမ်၏ ပိုင်ရှင်များ
မဟုတ်ကြသဖြင့် ထိုအိမ်ကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်မရှိသည့်အ လျောက် တရားဥပဒေ
သဘောအရ ဦးဘခင်တို့သည် ဦးထွန်းလှတို့၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်
သူများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိထားခြင်း မရှိပေ။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ ရှေ့နေက မမကြီးမင်္ဂလာဆောင်ဥွဲက ဦးထွန်း
လှက မမကြီးအား လက်ဖွဲ့ကြောင်းကြောဆိုခဲ့ရာ ဦးဘခင်တို့က ကန့်ကွက်
ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ သံတုံ့ပြန်နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့
က အချင်းဖြစ်အိမ်အောက်တင်တွင် စာအုပ်နှင့် စာရေးကိုရိယာပစ္စည်း
များ ရောင်းချသည့် ဆိုင်ဖွင့်လှစ်၍ ဦးထွန်းလှထံ စာရေးခဲ့ဘူးကြောင်း၊
သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးထွန်းလှတို့ ပိုင်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုရာ
ရောက်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဤအမှုမှာ အခွင့်အမိန့်အရ
နေထိုင်သူအား နှင်လိုမှုဖြစ်သည့်အလျောက် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို အယူခံ
တရားပြိုင်တို့ ပိုင် မပိုင်အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ချေ။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုတို့သည် အချင်းဖြစ်
အိမ်တွင် မှလံကတည်းက နေထိုင်လာခဲ့သည့်အလျောက် အယူခံတရားပြိုင်
တို့အနေဖြင့် ထိုအိမ်ကို လက်ထိလက်ရောက်မရခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော်
စာချုပ်စာတမ်းများ လက်ရောက်ပေးအပ်၍ ရောင်းချခဲ့သဖြင့် တရား
ဥပဒေအရ လက်ရောက်ရခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားပြန်သည်။ အချင်းဖြစ်
အိမ်ကို ဦးထွန်းလှတို့ဘက်မှ ဝယ်ယူခဲ့စဉ်က ဦးကာစင်သည် အချင်းဖြစ်
အိမ်အောက်ထပ်တွင် အိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ဦးကာစင်
သည် ဦးထွန်းလှတို့အား အိမ်ရှင်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုခဲ့ချေ။ ဦးဘခင်
တို့ကိုပင် အိမ်ရှင်အဖြစ် ဆက်လက်၍ ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင်
မစ္စတာအေးနှင့် ဦးလှစိန်တို့သည် ဦးဘခင်ထံမှ အိမ်ခန်းများ ငှားရမ်းခဲ့
ကြောင်း ပေါ်လွင်လျက်ရှိရာ အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် ယုတ်စွာအဆုံး
တရားဥပဒေသဘောအရလည်း လက်ရောက်မရခဲ့ဟု ဆိုရပေမည်။ အိမ်
တအိမ်လုံးမှာ ဦးဘခင်တို့၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင်ပင် တချိန်လုံးရှိခဲ့
လေသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ ရှေ့နေက တဖန် မူလရုံးအနေဖြင့် ဦးဘခင်အား
မယုံကြည်ထိုက်ဟု အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် သုံးသပ်ထားကြောင်း၊
ဦးဘခင်တို့သည် ဦးထွန်းလှတို့၏ အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်ခြင်း ဟုတ်

မဟုတ် ဆိုသောအချက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာ ဖြစ်သည့် အလျောက် မူလရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးတို့၏ တသဘောတည်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တရားမ ဒုတိယအယူခံတွင် မစွက်ဖက်နိုင်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ဤအမှုတွင် ဦးဘခင်တို့သည် ဦးထွန်းလှတို့၏ အခွင့်အမိန့်အရ အချင်းဖြစ်အိမ်၌ နေထိုင်ခြင်းဟုတ်မဟုတ်မှာ အကြောင်းခြင်း ရာပြဿနာ သက်သက်မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဥပဒေသဘော အရဆိုလျှင် ဥပစာတစ်ခု၏ ပိုင်ရှင် သို့မဟုတ် ယင်းဥပစာကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် ရှိသူကသာ အခြားသူတစ်ဦးအား ယင်းဥပစာ၌ နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုနိုင်ပေ သည်။ ဦးထွန်းလှတို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်၏ တရားဝင်ပိုင်ရှင်များ မဟုတ် သည့်အပြင် ထိုအိမ်ကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် တနည်းနည်းအားဖြင့် ရရှိကြောင်း လည်း ပေါ်လွင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဦးထွန်းလှတို့သည် ဦးဘခင်တို့အား ဥပဒေအရ အချင်းဖြစ်အိမ်၌ နေထိုင်ခွင့်ပေးနိုင် မပေးနိုင် ပြဿနာပေါ် ပေါက်လာသည့်အလျောက် ယင်းဥပဒေပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက် ရုံးများက မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသည် အဆိုပါ တရားရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၀ အရ ပြင်ဆင်စွက်ဖက်ခွင့် ရှိပေသည်။

၁၉၇၃/

ဦးဘခင်(ခ)
ဦးအဒုဆိုလ်
ပါ(၃)
နှင့်
ဦးအဒု(ခ)
ဦးထွန်းလှ
ပါ(၂)

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ် တရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားပြိုင် များ စွဲဆိုသောအမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက် သည်။

ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/- အထိမှတ်အညွှန်း။

တရားမအထွေထွေ အယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးမွန်စံလှိုင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးသန်းစင်တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

†၁၉၈၃

ဖေဖော်
ဝါရီလ ၂၄
ရက်

ဒေါ်ယဉ်စော

(ကွယ်လွန်သူ ဦးဘရှင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်လှလှဦး*

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) - မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ နေထိုင်ခွင့်ရရှိသူက ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ပေးရန် လျှောက်ထားလျှင် ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) အရ လျှောက်ထားနိုင်သူများထဲတွင် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(၁) အရ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထုတ်ပေးထားသော လက်မှတ် ရရှိထားသူများလည်း ပါဝင်သည်။ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁) အရ တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားလာလျှင် ဇာရီကို ဆက်လက် အတည်ပြုခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားရမည်ဟု ဥပဒေတွင် ပါရှိသည်။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ယဉ်စောက တိုင်းတရားရုံးတွင် ဥပဒေနှင့်အညီ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုရမည် ဖြစ်ပေသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက်— ဦးညွန့်မြိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။
- အယူခံတရားပြိုင်အဘွက်— ဦးမြစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမဇာရီမှု အမှတ် ၇/၇၉ တွင် အယူခံ တရားလို ဒေါ်ယဉ်စောက ဇာရီမှုကို ရပ်ဆိုင်းပေးရန် လျှောက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို ပယ်၍ ဇာရီမှုကို ဆက်လက်

* ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှု အမှတ် ၃၅။
† ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှု အမှတ် ၇ တွင် ချမှတ်သော (၈.၁၀.၈၁) နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၁၉၇၃
ဒေါ်ယဉ်စော
နှင့်
ဒေါ်လှလှဦး

ဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဒေါ်ယဉ်စောက တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤတရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

အယူခံတရားလို ဒေါ်ယဉ်စောက အယူခံတင်သွင်းရာတွင် သူသည် အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ကြီးကြပ်ရေး ဝန်က ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ အမိန့်ချမှတ်၍ လက်မှတ် ထုတ်ပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအချက်ကို တိုင်းတရားရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုစည်မှာ မှားယွင်းကြောင်းဖြင့် အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ် တင်ပြသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂/၇၃ တွင် ဒေါ်လှ လှဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ ဦးဘရှင်နှင့် ဒေါ်စန်းကြည်တို့အပေါ် အချင်း ဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာပေးရန်နှင့် လက် ထောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။ အမှုအတွင်း ဦးဘရှင်နှင့် ဒေါ်စန်းကြည်တို့ကွယ်လွန်သည့်အတွက် သူတို့၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ယဉ် စောအား ဓားရမ်းဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ဒေါ်ယဉ် စောက ဒေါ်လှလှဦးမှာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ပိုင်ဆိုင်သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှဦးက အချင်းဖြစ်နေအိမ်အတွက် ဌာနရမ်းခ များမရရှိသဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းသာဖြစ်သောကြောင့် ဌာနရမ်းခများကို ပေးသွင်း၍ နေထိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ လျှောက်ထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း ထုချေသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက အချင်းဖြစ်နေအိမ်တွင် နေထိုင်သည့် အတွက် ဌာနရမ်းခကျန်ငွေ ၆၄၀၀/-ကျပ်ကို လစဉ်ငွေ ၁၆၀၀/-ကျပ်ဖြင့် အရစ်ကျပေးသွင်းပြီး ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်လှလှဦးက မကျေနပ်သည့်အတွက် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ဗဟိုတရားရုံးက တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်လှလှဦးစွဲဆိုသည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ် ပေးခဲ့သည်။

ဒေါ်လှလှဦးက တိုင်းတရားရုံးတွင် ဒီကရီကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက် ပေးရန် တရားမစာရီမှု အမှတ် ၇/၇၉ တွင် လျှောက်ထားရာ ဒေါ်ယဉ် စောက သူ့အား ကြီးကြပ်ရေးဝန်က အချင်းဖြစ်နေအိမ်၌ ဆက်လက် နေထိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ

၁၉၈၃
ဒေါ်ယဉ်စော
နှင့်
ဒေါ်လှလှဦး

ပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ လက်မှတ်ထုတ်ပေးပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဇာရီမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုပဲ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁)အရ ဇာရီမှုကို ရပ်ဆိုင်းပေးရန် လျှောက်ထားသည်။

မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁) အရ လျှောက်ထားနိုင်သူများထဲတွင် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃(၁)အရ ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထုတ်ပေးထားသော လက်မှတ်ရရှိထားသူများလည်း ပါဝင်သည်။ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅(၁) အရ တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားလာလျှင် ဇာရီမှု ဆက်လက်အတည် ပြုခြင်းမှ ဆိုင်းငံ့ထားရမည်ဟု ဥပဒေတွင် ပါရှိသည်။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ယဉ်စောက တိုင်းတရားရုံးတွင် ဥပဒေနှင့်အညီ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ပေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာရီမှု အမှတ် ၇/၇၉ တွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားရန် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်ထားသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားရန်ဖြစ်သည်။

ဓမ္မနေခ ကျပ် ၅၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥပဒေအဖြစ် ဦးခင်ဇာမုံ၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးလှဘုန်းနှင့် ဦးအေးမောင် တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးလှသောင်းပါ (၄)

နှင့်

ဦးအုံးဖေပါ (၂)*

† ၅၉၇၃
နိုင်ငံဘာလ
၉ ရက်

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်—တရားလို လာရောက်ရန် ပျက်ကွက်သော်လည်း တရားရုံးက အမှုကို ပလုပ်ခြင်း မပြုပဲ ရက်ချိန်းထပ်မံပေးခြင်းမှာ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ အရ သင့်တော် သည် ထင်မြင်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခြင်းသာဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုများကို ရုံးက ဆင့်ခေါ်ပါလျက်ပျက်ကွက် သည့်အတွက် မူလရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း အမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ နှင့် ၁၂ အရ ပလုပ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ အခြား သင့်တော် သည့်ထင်မြင်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း ပြုနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးက တရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုကို ပလုပ်ခြင်းမပြုပဲ ရက် ချိန်း ထပ်မံပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ စွက်ဖက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်—ဦးတင်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်—ဦးတင်သောင်း၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

မေမြို့ မြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၈/၈၁ တွင် တရားလို နှင့် သက်သေများ စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုသည့် ၂၁-၉-၈၁ ရက်နေ့ ရုံးချိန်း

---

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၃။
† ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၄ တွင် ချမှတ်ထားသော (၉-၁၂-၈၁) နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၁၉၇၃
ဦးလှသောင်း
ပါ (၄)
နှင့်
ဦးအုံးပေ
ပါ (၂)

တွင် တရားလို မလာသဖြင့် အမှုပလပ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ တရားရုံးက တရားလိုမလာသော်လည်း သူ၏အကျိုးဆောင် ရောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပလပ်ရန် အကြောင်းမခိုင်လုံကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီး တရားလိုနှင့် သက်သေများအား ၂၆-၁၀-၈၁ ရက်နေ့တွင် စစ်ဆေးရန် ရက်ချိန်းသတ်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုရုံးချိန်းရက်တွင်လည်း တရားလိုမလာ၊ ပျက်ကွက်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ အရ အမှုပလပ်ပေးရန် တရားပြိုင် ဦးလှသောင်းတို့က ထပ်မံလျှောက်ထားသည်။ တရားရုံးက “လာမည့်ကြားနာရန် ချိန်းဆိုထားသော နေ့တွင် တရားလိုတို့ မလာရောက်က အမှုအား ပလပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း” ဆုံးဖြတ်ပြီး တရားလိုနှင့် သက်သေများကို ၁၆-၁၁-၈၁ ရက်နေ့တွင် စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားပြိုင် ဦးလှသောင်းတို့က မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၈၄/၈၁ (မေမြို့) တွင် ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်ရာ မအောင်မြင်သောကြောင့် ဗဟိုတရားရုံး၌ ဤပြင်ဆင်မှုကိုတင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ ရှေ့နေက တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုခဲ့သည့် ၂၁-၉-၈၁ နှင့် ၂၆ ၁၀-၈၁ နေ့များတွင် မူလရုံးတရားလိုတို့ တရားရုံးသို့ လာရောက်ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် အမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ အရ ပလပ်ရမည် ဖြစ်ပါလျက် မြို့နယ်တရားရုံးက ထိုသို့ ပလပ်ခြင်းမပြုသည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ အဆိုပါရက်ချိန်းများတွင် တရားလိုများ မလာရောက်သော်လည်း တရားလိုတို့၏ရှေ့နေ ဦးတင်သောင်းသည် တရားရုံးသို့ တရားလိုများ ကိုယ်စား လာရောက်ခဲ့သည့် အလျောက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၊ နည်း ၁ အရ တရားလိုများ ကိုယ်တိုင်လာရောက်သကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသည်ဟု ကောက်ယူ၍ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ အရ ပလပ်ခြင်း မပြုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားလိုများသည် ထိုရုံးက ဆင့်ခေါ်ပါလျက် ပျက်ကွက်သည့်အတွက် မူလရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း အမှုကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၉၊ နည်း ၈ နှင့် ၁၂ အရ ပလပ်ခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ အခြားသင့်တော်သည် ထင်မြင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသော် လည်းကောင်း ပြုနိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးက တရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုပဲ ရက်ချိန်းသတ်ပေးခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၁၇၊ နည်း ၂

အရ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်
မှုတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ စွက်ဖက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လီက်သည်။ ရွှေနေခကို
ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

၁၉၈၃
ဦးလှသောင်း
ပါ (၄)
နှင့်
ဦးအုံးပေ
ပါ (၂)

တရားမဒုတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတင်အုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်ဇော်နှင့်ဦးအေးမောင်
ထို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေတွင်

ဦးအောင်မြင်

နှင့်

ဒေါ်ကြူကြူ*

† ၁၉၈၃

စီတင်ဘဇလ

၆ ရက်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၂(၁)(က)အရ နို့တစ်စာပေးရာတွင် အိမ်ရှင်သည် “တရားဥပဒေ
နှင့်အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခ”ကိုသာ တောင်းခံခွင့်ရှိခြင်း-ယင်း
ငှားရမ်းခထက် ပို၍တောင်းခံထားသော နို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍
အိမ်ရှင်လို့မူ မစွဲနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က) အရ ပေးပို့သော နို့တစ်စာတွင်
အိမ်ရှင်သည် “တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခ”ကိုသာ
တောင်းခံခွင့်ရှိသည်။ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပြီးသည့် ဥပစာအတွက်တရား
ဥပဒေနှင့် အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခမှာ စံငှားရမ်းခသာ ဖြစ်သည်။
အိမ်ရှင် ဒေါ်ကြူကြူသည် သက်သေခံ(ဃ)နို့တစ်စာ၌ တရားဥပဒေနှင့်
အညီ ရထိုက်သောငှားရမ်းခထက် ပိုမိုတောင်းခံထားကြောင်း ဖော် ပေါက်
နေသဖြင့် ယင်းနို့တစ်စာမှာ အဆိုပါဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်း
ချက်များနှင့် မညီညွတ်သောကြောင့် ထိုနို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍
အိမ်ငှားအပေါ် နှင်လို့မူ မစွဲဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်—ဦးရှိန်လှိုင် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ ကိုယ်စား
ဦးစိုးမြင့် ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေက ရေးသား
လျှောက်လဲချက်တင်သည်။

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်—ဦးကျော်စိန်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရွှေနေ။

တောင်ဥက္ကဋ္ဌလာပမြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၉/၇၇ တွင်
အယူခံတရားပြိုင်ဒေါ်ကြူကြူကအိမ်ရှင်အဖြစ်ဖြင့် အိမ်ငှားဦးအောင်မြင်

---

* ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှု အမှတ် ၂၀၆။
† ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၃၂၂ တွင် ချမှတ်သော
ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏(၁-၇-၈၂)နေ့စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)အရ ငှားရမ်းထားသည့် အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးအောင်မြင်က မြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဆက်လက်အယူခံဝင်သည်။

ဦးအောင်မြင်သည် ဒေါ်ကြူကြူပိုင် ရန်ကုန်မြို့ တောင်ဥက္ကလာပ (၇) ရပ်ကွက် သစ္စာလမ်း အိမ်အမှတ် (၉၃၇)ကို ငှားရမ်းနေထိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ကြူကြူက ဦးအောင်မြင်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှ စ၍ ၁၉၇၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလအထိ (၃၄)လအတွက် တလလျှင် ကျပ် ၈၅/- နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်းခငွေကျပ် ၂၈၉၀/- ပေးရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ငှားရမ်းခအကြွေးများပေးရန် နို့တစ်ထုတ်တောင်းသော်လည်း မရကြောင်း၊ အိမ်ငှားရမ်းခြင်းကို ရပ်စဲခဲ့သော်လည်း ဖယ်ရှားပေးခြင်းမပြုကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆိုပြုကာ ဦးအောင်မြင်အား အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဖယ်ရှားပေးစေရန် တရားစွဲဆိုလေသည်။

ဦးအောင်မြင်က အချင်းဖြစ် ဥပစာအတွက် စံငှားရမ်းခကို တလလျှင် ကျပ် ၆၀/- သတ်မှတ်ထားကြောင်း၊ တရားလိုသည် မိမိထံ နို့တစ်စာ နှစ်စောင်ပေးပို့ခဲ့ရာ ဒုတိယနို့တစ်စာ ပေးသည့်အချိန်မှစ၍ ပထမနို့တစ်စာမှာ ပျက်ပြယ်သွားကြောင်း၊ ဒုတိယနို့တစ်စာမှာလည်း ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထုချေသည်။

ဤအမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့်အချက်မှာ အချင်းဖြစ်အိမ်အတွက် စံငှားရမ်းခကို တလလျှင် ကျပ် ၆၀/- သတ်မှတ်ထားသည့် အချက်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားပိုင် ဒေါ်ကြူကြူက ဆက်သေခံ(ဆ)နို့တစ်စာတွင် အိမ်လခအကြွေးများကို အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်၍ ဖော်ပြထားသည်-

“လူကြီးမင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ အမှုသည်အား တလလျှင် ၈၅/- နှုန်းဖြင့် (၃၄)လစာ အိမ်လခပေါင်း ၂၈၉၀/- (ကျပ်နှစ်ထောင်ရှစ်ရာ ကိုးဆယ်တိတိ) ပေးဆပ်ရန် ပျက်ကွက်နေပါသည်”။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(က)အရ ပေးပို့သော နို့တစ်စာတွင် အိမ်ရှင်သည် “တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခ”ကိုသာ တောင်းခံခွင့်ရှိသည်။ စံငှားရမ်းခ သတ်မှတ်ပြီးသည့် ဥပစာအတွက် တရားဥပဒေနှင့် အညီ ရထိုက်သော ငှားရမ်းခမှာ စံငှားရမ်းခသာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင် ဒေါ်ကြူ

၁၉၇၃
ဦးအောင်မြင်
နှင့်
ဒေါ်ကြူကြူ

ကြူသည် သက်သေခံ(ဃ)နို့တစ်စာ၌ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ရထိုက်
သော ငှားရမ်းခထက် ပိုမိုတောင်းခံထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့်
ယင်းနို့တစ်စာမှာ အဆိုပါဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ (၁)(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များနှင့် မညီညွတ်သောကြောင့် ထိုနို့တစ်စာအပေါ် အခြေခံ၍ အိမ်ငှား
အပေါ် နှင်လို့မူ မစွဲဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံ(ဃ)နို့တစ်စာမှာ အိမ်ရှင်အိမ်ငှား ပဋိညာဉ်ပါ
စည်းကမ်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် မလိုတော့ချေ။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍
မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်
ဖျက်ပြီး ဒေါ်ကြူကြူစွဲဆိုသော အမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်
တကွ ပလပ်လိုက်သည်။ ရွှေနေခကို ကျပ် ၅၀/-ဟု သတ်မှတ်သည်။

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် တရားစီရင်ထုံးများ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ် (ပြစ်မှု) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၂	၃	၄၈၈ (ခ)	၄၈၈ (၁)
၂၃	၂၇	ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှတ် ၆၅ (ခ)	ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၅ (ခ)

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ် (တရားမ) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၂၀ (က)	၂	ဦးစွာနား	ဦးချိန်ကမ်း
၂၇	၁	ဦးသိန်း	ဦးဘသိန်း
၂၇	၃	မိမိတို့တွင်မယား	မိမိတို့လင်မယား
၈၈	၂၄	အယူခံတရားလိုများ	လျှောက်ထားသူများ
၈၀	၂၇	အယူခံတရားလိုများ	လျှောက်ထားသူများ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဒုတိယသုံးလပတ် (တရားမ) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၀၃	၂၂	သနပ်ပင်အနီး	သနပ်ပင်လမ်း
၁၀၆	၂၀	ဒေါ်တင်ငွေ	ဒေါ်ငွေတင်
၁၁၈	၁	ထိထိရောက်ရောက်	ထိထိရောက်ရောက်
၁၂၅	၂၈	မောင်အောင်နိုင်ဦး	မောင်အောင်နိုင်ဦး
		တို့အား	တို့က
၁၃၄	၈	ဦးစိန်ဝင်း၊ ဗဟို တရားရုံးရွှေနေ	ဦးဝင်းစိန်၊ ဗဟို တရားရုံးရွှေနေ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ တတိယသုံးလပတ် (ပြစ်မှု) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
(၈)	၁၅	က	၏
(ခခ)	၂	၄၂၀	၄၁၀
(ခခ)	၂၂	ပြစ်မှုပြောက်အောင်	ပြစ်မှုပြောက်သော
(ဂဂ)	၂၈	ခဲဖူးကြောင်း	ခဲဘူးကြောင်း
(ငင)	၁၈	ခြင်းကိုပါ	ခြင်းကိုသာ

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ တတိယသုံးလပတ် (ပြစ်မှု) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းစရ	အမှား	အမှန်
(၄၀)	၂၀	၁၂-၀-၀၁	၁၂-၀-၀၂
(၅၅)	၁၃	စေတနာကျက်	ဖျောက်ဖျက်
(၂၂၂)	၁၀	အရေးရှိမဲ့ခွဲ	အရေးရှိမဲ့ခွဲဘူး
(၂၂၂)	၂၃	လက်ခံလည်း	လျှောက်ထားရာ
(၅၅)	၇	ပြစ်မှုကိုအရေးမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ	ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့် ထုံး ဥပဒေ
(၃၃)	၂၆	အရေးမ	ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
(၈၈)	၇	အနည်းဆုံး(၁)နှစ်	အနည်းဆုံး(၁၀)နှစ်
၇၀	၁၇	အရေးရှိမဲ့ခွဲ	အရေးရှိမဲ့ခွဲဘူး
၇၀	၂၂	ဂျပန်	ရာဇဝါလည်း
၈၀	၂	ပစ်ခတ်	ပစ်ခတ်၍
၈၀	၈	မြို့နယ်တရားရုံး၏	မြို့နယ်တရားရုံး၏
၉၃	၁၅	မှတ်တမ်းတင်	မှတ်တမ်းတင်
၉၄	၂၄	အဖွဲ့သည်	အဖွဲ့လည်း
၉၉	၁	၂၉၃	၁၉၃
၉၉	၈	အရေးပါ	အရေးပါသော
၁၀၅	၁	ရှိမဲ့	ရှိမဲ့ဘူး
၁၀၆	၃၀	မြင်စူး	မြင်ဘူး
၁၀၆	၃၁	မြင်စူး	မြင်ဘူး
၁၀၇	၁၁	ရှိမဲ့	ရှိမဲ့ဘူး
၁၂၆	၂၀	အရေးယူခြင်း	အရေးယူခြင်း
၁၂၈	၂၇	၂၅၉	၁၅၉
၁၃၃	၂၃	ရောင်း ဝယ်ယူရန်	ဝယ်ယူရန်
၁၃၄	၁၉	ရယူခဲ့ကြောင်းမဟုတ်	ရယူခဲ့ခြင်း မဟုတ်
၁၃၅	၁၇	လျှောက်ပါမှ	လျှောက်ခြင်းကိုသာ
၁၃၆	၂၃	လျှောက်ခံဆို	လျှောက်ထားစွဲဆို
၁၅၂	၂	သတ်	သော်
၁၅၄	၈	ချမှတ်ခဲ့သည်။	ချမှတ်လိုက်သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ တတိယသုံးလပတ် (တရားမ) အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
(ဈုဈု)	၁၃	၁၂(ခ)	၁၂(ခ)
(ဈုဈု)	၂၁	(ခ)	(ခ)
(ညည)	၉	ဥပဒေအကြောင်း	ဥပဒေကြောင်း
(ညည)	၇	ဥပဒေအကြောင်း	ဥပဒေကြောင်း
(ဏဏ)	၂၅	ရရန်ရှိသေး	ရရန်မရှိသေး
၁၅၉	၂၈	ေးပ	ပေး
၁၇၈	၂	ဦးခင်ဇာမု	ဦးခင်ဇာမုံ
၁၇၈	၂၀	နို့တစ်စာသည်	နို့တစ်စာထွင်